



BILGENİN GAYESİ

AL-İ MUHAMMEDİN KAİMİ'NİN İNCİLİ



BİLGENİN GAYESİ

AL-İ MUHAMMEDİN KAİMİ
ABDULLAH HAŞİM EBA SADIK'IN
İNCİLİ

İLK BASKI
(2022)

Copyright © 2022 Abdullah Hashem

Tüm haklar saklıdır. Telif hakkı yasasına göre bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerdeki kısa alıntılar ve izin verilen diğer ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yöntemle çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

ISBN: 978-1-7392629-0-7

İlk Baskı: Aralık 2022

Ahmedi Barış ve Nur Dini

www.theahmadireligion.org

BİLGİNİN GAYESİ

Tercüman:

Hikmat Gahramanov

Redaktör:

Reşat Gurbet

Editör:

Nijat Gahramanov

Mirjalil Aliyev

KENDİSİNDEN BAŞKA İLAH OLMAYAN, BÜTÜN İŞLERİN
YALNIZCA KENDİSİNE ADANMASI GEREKEN ALLAH'A.

ÖNSÖZ

Binlerce yıldır kutsal metinler toplumları, ekonomileri, kültürleri, dilleri, dinleri, siyaseti, medeniyetleri ve imparatorlukları şekillendirmede çok önemli bir rol oynamıştır. Onlar, kendimizi tanıma yolculuğumuzda, fikirleri keşfetmemizde ve ilişkileri beslememizde bize yardımcı olacak destansı anlatılar sağladılar. Bhagavad Gita'dan Kutsal Kitap ve Kur'an-ı Kerim gibi kanonik Sami yazıtlarına, daha az bilinen kutsal yazılara ve ortodoks dini otoriteler tarafından genellikle apokrif sayılan gnostik elyazmalarına kadar; insanlık bu kutsal metinler aracılığıyla Allahla ve birbirleri ile olan ilişkilerini müzakere etti, yönlendirdi ve hatta tartıştı.

İstisnasız bu kitapların her biri, baş yazar(lar)ı dünyevi alemden uzun süre ayrıldıktan sonra derlendi ve toplandı. Yüz yüze, göğüs göğüse, son derece konumlanmış, somutlaşmış, organik ilişkilerde kök salmış sözlü iletişimler olarak başlayan bu şey; sabit ve orijinal bağlamlarından, kopuk kopuk kelimeler haline geldi. Sonuç olarak, bu kelimeler cisimsiz hale geldi, bağlamından koşturdu ve açıkçası eksik kaldı. Allah'ın seçkin kullarının sözleri kelimesi kelimesine kaydedilmiş olsa bile, bir şeyler eksikti ve hâlâ da bu eksiklik devam etmektedir. Yazılı kelime, anlamın tüm ölçüğünü aktarmaya gelince, doğası gereği eksiktir. Geriye kritik sorular kalıyor: *Bu sözler nasıl söylendi? Bağlam neydi? Muhataplar arasındaki ilişkiler nasıldı? İş başındaki güç dinamikleri nelerdi? Aktarılmak istenen anlamlar nelerdi?*

Yüzyıllar boyunca dil, retorik ve iletişim uzmanları, sözlü olmayan eylem ve jestlerin iletişim ve düşüncenin temel boyutları olduğunu açıklamıştır.¹ Mevcut kutsal kitaplar söz konusu olduğunda, bu bilgilerin hiçbiri sonraki nesiller için erişebilir değildir. Dijital kayıtlara erişimimiz olsaydı bile (ki sahip değiliz), bu sözcükleri anlamlandırma konusunda yine aciz kalırdık. Üç yıllık pandemik yaşam, dijitalleştirilmiş etkileşimlerdeki boşlukların farkına varmamızı ve sosyal etkileşim ile somutlaştırılmış iletişimin önemini takdir etmemizi açıkça sağlamalıdır. Allah'ın seçkin kulları ile onların taraftarları arasındaki iletişimdeki bu kopukluk, şüphesiz insanlar arasında bir belirsizliğe ve kafa karışıklığına yol açmıştır. Zaman içinde yalnızca orijinal iletişimlerin, niyetlerin ve anlamların en iyi ihtimalle etkili bir şekilde kaybolduğu ve en kötü ihtimalle dünyevi kazanç için kasıtlı olarak manipüle edildiği noktaya kadar artan bir boşluk.

Önemli dini çatışmaların ve iç savaşların çoğu, aynı edebi metinlerin taraftarları arasında olmuştur.² Ferisiler ve Sadukiler arasındaki Yahudiye Savaşlarından (MÖ 93 - MÖ 87) Emeviler ile İmam Hüseyin'in Ailesi ve Sahabeleri arasındaki Kerbela Savaşına (MS 680), Avrupa'daki daha yakın tarihli din savaşlarına veya Reformasyon Savaşlarına kadar 1517'deki Protestan Reformu'ndan sonra başlayan bu çatışmaların her biri, Allah'ın doğru yorumu ve kesin sözü için

¹ McNeill, D (1992). *El ve Zihin: Düşünce hakkında hangi jestler ortaya çıkar?* Chicago Üniversitesi Yayınları.

² Açıklığa kavuşturmak için araştırmalar gösteriyor ki, dünyadaki dökülen kanın çoğunun birincil nedeni din olmamıştır. Dünya Savaşları Ansiklopedisi'ne göre, bilinen/kaydedilmiş 1763 tarihsel çatışmanın 121'i veya %6.87'sinin birincil nedeni dindi. Axelrod, Alan; Phillips, Charles, der. (2004). Dünya Savaşları Ansiklopedisi (Cilt 3). Dosyadaki Gerçekler. pp.1484–1485 "Dini savaşlar". Bununla birlikte, bu dini çatışmalar, her bir dini gelenek tarafından vaat edilen İlahi Adalet Devleti'nin kurulmasının geciktirilmesiyle sonuçlanmıştır.

verilen savaşlardı. Genel olarak, bu savaşlar, ilahi otoritelerini kendi kendilerini atayan din adamlarının seçimleri yoluyla talep edenler ile otoritelerini yazılı bir Vasiyetname veya o zamanlar yaygın olarak bilinen bir önceki Peygamberin açık onayıyla talep eden azınlıklar arasındaydı. Sonuç olarak, miyop dogmatizm, gerçekçilik, yabancılaşma ve otoriterlik, Allah ile otantik, empatik ve yakın bir ilişkinin yerini aldı. Böylece insanlık “tamamlanmamış kelimelerle” baş başa kaldı.

Genellikle kendi kendini atayan ve devlet gücü tarafından desteklenen Ortodoks dini otoriteler, tarih boyunca bu sorunu kutsal metinlerin standartlaştırılması yoluyla çözmeye çalışmışlardır. İster MS 5. yüzyıldan itibaren Tevrat’ın telaffuzunu standartlaştıran Masoretler (Yahudi yazıcı-bilginler) olsun, ister İncil’i standart hale getirmek ve “sapkın” kabul edilen tüm el yazmalarını yok etmek için MS 325’te İznik Konsili’ni toplayan Konstantin ya da Halife Osman tarafından Hz.Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) ölümünden yirmi yıldan az bir süre sonra Kuran’ın tüm “sapkın” el yazmalarının yakılması olsun, beyaz kağıt üzerine siyah mürekkeple yazılmış Allah’ın sözlerinin standartlaştırılmasının bazı faydaları oldu ama aynı zamanda ciddi bedelleri de oldu. Kur’an’da buyruluyor ki, “*Eğer sana kâğıda yazılı bir kitap indirseydik, onlar da elleriyle ona dokunsalardı, yine o inkâr edenler, “Bu, apaçık büyüden başka bir şey değildir” diyeceklerdi.*”³

Ve bütün bu kavram kargaşasının üzerine *Bilgenin Gayesi: Al-i Muhammedin Kaimi’nin İncili* gelir. Arap dilinde “gaye” kelimesi, her dinin ve felsefenin cevaplamaya çalıştığı bir soru olan nihai amaç ve hedefi ifade eder. Bu, Allah ile yaratıkları arasındaki önceki iletişimlerin hem devamı hem de açıklayıcısı olan bir Kitaptır. Benzersizliği, önceki tüm peygamberler için ortak olan temel bir iddiada yatmaktadır. Adem’den Nuh’a, İbrahim’den Musa’ya, İsa’dan Muhammed’e (*Onlara Selam Olsun*) kadar hepsi, seleflerinin kayıtlı vasiyetine dayanarak Allah tarafından atandıklarını iddia ettiler. Her biri bunu ispat edecek ilimler/alametler getirdi, yani (seleflerinden gelen) Vasiyet, İlâhi İlim ve Allah’ın Hakimiyetine davet. Peygamberlerin çağdaşları olan insanlar, manevi ve maddi dönüşümlere yol açan ilimlerden ilham aldılar. Ancak zamanla bu etki seyrelti ve silikleşti, çünkü zamanlarının yaşayan, tayin edilmiş Peygamberini tanımadılar. Bu, ilaçlar ve panzehirlerle dolu bir eczaneye sahip olmak ama eczacı olmaması veya kitaplarla dolu bir okul olup öğretmen olmaması gibiydi. Bilgenin Gayesi’ni okuyan herkes bu konuyu iyice incelemelidir. Kendinize şu soruyu sorun: bu ilim tamamen Allah’tan mıdır? Bu Kitabın dayandığı temel budur.

Bilgenin Gayesi, İmam Mehdi’nin Velayeti ve onun vasisi Yemani Ahmed El-Hasan tarafından destekleniyor ve bu devirde yaşayan, erişilebilir ve bedenen aramızda olan Mısır Sahibi Abdullah Haşim, Eba Sadık (*minhusselam*) tarafından kaleme alındı. Yazar(lar)ı, MS. 570’de doğup MS. 632’de vefat etmiş Allah’ın bilinen son büyük halifesi Muhammed bin Abdullah’ın, yazılı Vasiyeti aracılığıyla ilahi halifelik iddiasında bulundular.⁴ Bu, Oniki İmamcı Şii Müslümanların en az on bir büyük yetkili kaynağında bulunan bir belgedir. 12. İmam’ın görünürdeki gaybeti bin yüz yılı aşkın bir süre önce başladığından beri, tarih, Hz.Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) yazılı Vasiyeti aracılığıyla halifelliğini iddia eden birini kaydetmedi. Bir dizi iddia sahibi oldu (sahte

³ *Kur’an-ı Kerim*, Sure 6 (Enam), Ayet 7

⁴ Bu, Kitap’ta açıklanmış olduğu üzere, o dönemde dünyada ilahi olarak tayin edilmiş rehberlerin olmadığı anlamına gelmez.

Mehdiler, Mesihler vb.); ancak hiçbiri bu vasiyette veya bu konudaki herhangi bir vasiyette adı geçen kehanet edilen halifeler olduğunu iddia etmedi. Bu vasiyet, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) "sizi asla dalalete düşürmeyeceğine" söz verdiği bir belgedir. Bu yaşayan ilahi halife, bu Kitabı, şu anda insanlık için mevcut olan herhangi bir yazılı, kutsal kitaptan ayıran ilk noktadır. Yazar(lar)ına herhangi bir aracı olmaksızın doğrudan ulaşabiliyoruz. Açıklığa kavuşturmak, genişletmek ve açıklamak için onlara sorular sorabiliriz. Hatta onlara mevcut anlayışımızla meydan okuyabiliriz, böylece pratik olarak ilimlerinin ilahi kaynağını gösterebilirler.

Bilgenin Gayesi, İmam Mehdi, Yemani, Mısır Sahibi ve onların sahabeleri arasında son yirmi yılda gerçekleşen konuşmaların toplam özetidir. O, bu yolda sebat eden, yüz çeviren ve dönen, yüz çevirip de dönmeyen sahabilerle yapılan diyalogları içerir. Bu Kitap, Allah'ın rahmet kapılarının, Allah'ı ve Allah'ın Resullerini arzulayan herkes için her zaman açık olduğunun canlı bir hatırlatıcısıdır.

İkinci ayırt edici nokta, *Bilgenin Gayesi*'nin bu çağda kaybolan bu geleneği yeniden canlandırmak için bir zemin, bir dil ve bir söylem geliştirmesidir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: "*Biz her peygamberi, ancak kendi kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (Allah'ın emirlerini) iyice açıklasın. Allah, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.*"⁵

Bilgenin Gayesi, hem Allah'ın mahlukatla olan önceki iletişiminin devamı hem de Allah ve Elçileri adına daha önceki sonuçsal çarpıtmaların düzeltilme çabasıdır. O, bu zamanın dil(ler)inde yazılmıştır ve baş yazarı, Ehl-i Beyt tarafından önceden haberi verilmiş Mısır Sahibi Eba Sadık Abdullah Haşim, bir Mısırlı-Amerikalı, sınırsız bir şahsiyet, melez zamanların melez bir Elçisidir.

Bilgenin Gayesi, özellikle ilk yedi babda Kitap'ın temel fikriyle, Allah ile insanlık arasında kurulan *Ahitlerle* başlayan kırk iki bölümden veya bablardan oluşur. Ahit fikrine yapılan vurgu, yaradılışımızın doğası, işlevi ve nihai amacından bahseder. Ahit, Allah ile bağımızın dayandığı Kaya'dır. Musa'nın (*aleyhisselam*) son çağrısında ve vasiyetinde bildirdiği gibi: "*Ey gökler, kulak verin, sesleneyim; Ey dünya, ağzımdan çıkan sözleri işit! Öğretişim yağmur gibi damlasın; sözlerim çiy gibi düşsün, çimen üzerine çiseleyen yağmur gibi, bitkilere yağın sağanak gibi. RAB'bin adını duyuracağım. Ululuğu için Tanrımız'ı övün! O Kaya'dır, işleri kusursuzdur, bütün yolları doğrudur. O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır. Doğru ve adildir.*"⁶

Allah'ın insanlıkla yaptığı her büyük ahit ile, ahdin bozulduğunu ve ardından bir cezanın veya ilahi bir geri çekilmenin olduğunu öğreniyoruz. Başka bir deyişle, Allah'ın onarıcı adaleti, insanlığı yeniden ayarlamak için harekete geçer. Bu, insanlığı, zihinlerimizi ve ruhlarımızı geliştirmemize, daha doğru kelimeleri bulmamıza ve nihai amacımıza ulaşmamıza yardımcı olmak için güdümlü bir gezinme durumunda bırakır: birbirimizi derinlemesine tanıyarak ve birbirimize hizmet ederek Allah'ı tanımak. Yani bir mü'minden, bir nebiden, bir resulden, hatta bir imamdan bile daha fazlası olacağız. Mahlukattaki Allah olacağız. Nihayetinde, bu süreç, sadece gerçek anlamda değil, aynı zamanda empati hikayelerinin birlikte yaratılması ve paylaşılan sevgi, cömertlik ve anlam

⁵ Kur'an-ı Kerim, Sure 14 (İbrahim), Ayet 4

⁶ Kutsal Kitap, Yasanın Tekrarı kitabı, Bölüm 32, Pasaj 1-4

oluşturmanın en yüksek yollarını takip ederek kelimelere indirgenir. Böylece yaşamlarımız, eksik sözcüklerden daha eksiksiz sözcüklere doğru bir geçiş sürecidir. Eğer Allah tüm mahlukatın yaratıcısıysa, insanlığı O'nun büyük planında ortak yazarlar, ortak çalışanlar ve ortak tasarımcılar olmaya davet ediyor. Bunu gök cisimlerini tanıma, reenkarnasyon, ruh göçü ve ruh ailesi konuları takip eder. Bu konular, kim olduklarını, gerçekte nereden geldiklerini ve uçsuz bucaksız evrende hak ettikleri yerin ve amacın ne olduğunu merak eden herkesin gök cisimlerine yönelik yukarı ve içe bakışını yansıtır.

Bilgenin Gayesi' nin gösterdiği gibi, bu kozmik modelin, her bir ahdin bozulmasının ardından canlandırıcı bir iyileşme sürecinin ardından ortaya çıktığını açıkça görüyoruz. Adem'e (*aleyhisselam*) sadece yüzeysel anlamda "her şeyin adı" öğretilmedi, gerçek ruhsal kimliklerimiz, enkarnasyonlarımız ve reenkarnasyonlarımız (*ricat*) öğretildi. Ricat'ın (*رجعة*) anlamının açıklığa kavuşturulması, ilahi halifeliğin en önemli işaretlerinden biridir.⁷ Ayrıca İlim Ağacı'nın gerçek anlamını, yasak meyveyi yemenin sonuçlarını, Adem ve Havva'nın Aden Cenneti'nden asıl sürgün sebebini, dönüş yolunu ve Aden Cenneti'nin gerçek yerini - tam burada, dünyada bir yer olduğunu - öğreniyoruz. Geçmişteki kutsal metinlerdeki muğlak mecazların ve sembollerin çoğu, Kitap boyunca açıklığa kavuşturulmuş ve bu da daha önce farklı olan kutsal metinlerdeki noktaları birleştiren daha tutarlı bir anlatıma yol açmıştır. Bu, şu ayetin gerçekleşmesidir, "*Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Baba'yı size açıkça tanıtacağım.*"⁸ Bu semboloji veya işaretler bilimi, bu Kitap'ın bir başka ayırt edici özelliğidir.

Ahit Elçilerinin her birinin, Allah'ın ruhsal gelişimimize ve Allah ile ilişkimizi mükemmelleştirmeye giden yolumuza ilişkin ek nüansları açığa çıkarmak için kullandığı muhakemede nasıl hatalar yaptığını keşfediyoruz. Örneğin Nuhaik Ahit'te, oğullarından birinin sığındığı Dağ'ın gerçek anlamını öğreniyoruz: ilahi ilimde sahte bir iddia sahibi, amelsiz alim.

Nuh'un bin yıllık sabrındaki sebatına ve vaat edilen tufandaki gecikmelere rağmen Allah'tan tufanı asla istememesi gerektiğini öğreniyoruz: "*İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür.*"⁹

Ahitten ahde geçiş, insanlığın çeşitli büyüme aşamalarından geçerken gelişim sürecini de gösterir: 1) İman; 2) Nübüvvet; 3) Risalet; 4) İmamet; ve nihayetinde 5) Mahlukattaki Allah. Kitap boyunca, Mahlukattaki Allah olmanın, ilahi nitelikleri tezahür ettirmek ve Allah'ın sonsuz ışığını, gittikçe daha az engel (yani nefis) olana kadar yansıtmak olduğunu öğreniyoruz. Bu, "Realitenin Doğası", "Nur ve Zulmet" ve "İnsan Nefsi" Bablarında açıklanmıştır. Başmelekler, Cinler, Ölüm, Cennet ve Cehennem gerçeği, Şerrin Kaynağı, Uzaylı ve Dünya dışı yaşam gibi yaşamlarımızı etkileyen görünmeyen kozmik güçleri öğreniyoruz. Kitap, gnostik kapasitemizi ve rüyaların gerçekliği, lusid rüya görme, geçmiş yaşam anıları ve farkındalığın diğer yönleri ve kendini tam olarak gerçekleştirme gibi daha yüksek bilişsel işlevleri daha iyi anlamamıza yardımcı olmak için göze çarpan konuları derinlemesine irdeliyor. Bu konular toplu olarak, varoluşumuzun kozmik bağlamını daha iyi anlamamıza yardımcı olur. İnsan karakterini ve ahlakını mükemmelleştirmekle

⁷ Ricat, Arapça'da bu dünyaya dönüş veya reenkarnasyon için kullanılan bir terimdir.

⁸ Kutsal Kitap, Yuhanna Kitabı, Bölüm 16, Pasaj 25

⁹ Kutsal Kitap, Yaratılış Kitabı, Bölüm 8, Pasaj 21

görevlendirilen önceki tüm peygamberler gibi, Ahlak Babı da Yedinci Ahit kapsamında insanlık için pratik kılavuzlar sağlar.

İlim ve insanlık arasındaki ilişki ahitten ahde derinleştikçe, insanlık nihai amacına gitgide daha da yaklaştı. *Bilgenin Gayesi*, insanlıkla yedinci, nihai ve eksiksiz ahde ilahi bir davet olarak hizmet eder. Yedinci Ahit, önceki altı ahit gibi coğrafyaya, yerel dillere ve geleneklere dayalı değildir. Bu, ruhlarla bağlanan evrensel bir ahittir. “*Sana ruh hakkında soruyorlar, de ki: ‘Ruh, Rabbimin emrindedir. Bu hususta size pek az bilgi verilmiştir.’*”¹⁰

Bin dört yüz yıl önce cevaplanmayan bu temel sorunun cevabı şimdi *Bilgenin Gayesi*’ndedir. Bu Kitap, Mutlak İlah’ın son tam söz(ler)i midir? Kesinlikle hayır, çünkü Allah’ın ilmi süreklidir, sonsuzdur ve sonlu kelimelerin ötesindedir. İster beyaz kağıt üzerine siyah mürekkeple, ister ekrandaki elektronik yazı tipleriyle olsun, hiçbir kutsal yazı nihai olamaz. *Bilgenin Gayesi*, otantik bir ilahi yenilenmeyi, insanlığın ilahi olana ilişkin tefekkürünü mükemmelleştirmeye, Allah ve O’nun mahlukatıyla daha yakın bir ilişkiyi kucaklamaya devam edebilmesi için ilmin kalan yirmi beş harfini ortaya çıkaracak yeni bir başlangıcı temsil eder.

Bilgenin Gayesi, kıyamet zamanları için bir İncil olup, gökler ve yer hakkındaki kolektif anlayışımıza daha fazla şeffaflık ve özgünlük getirir. Nihai mesajı, radikal kurtuluştur. Gerçekten de, insanlık nihai amacını gerçekleştirmeye mahkumdur: her çağın Filozof Kralı’nı tanıyarak ve Platon’un Devleti’ni, İlahi Adalet Devletini gerçekleştirerek, her şeyin mutlak kaynağıyla uzlaşma yoluyla dünyayı onarmak.

Aria Razfar

Eğitim ve Dilbilim Profesörü

Illinois Chicago Üniversitesi

¹⁰ *Kur’an-ı Kerim*, Sure 17 (İsra), Ayet 85

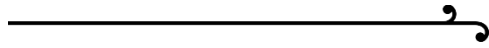
BABLAR

ÖNSÖZ

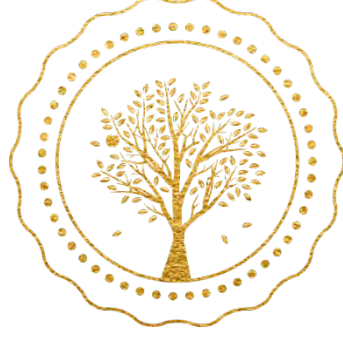
BABLAR

1.	ADEM İLE OLAN BİRİNCİ AHİT	14
2.	NUH İLE OLAN İKİNCİ AHİT	24
3.	İBRÂHİM İLE OLAN ÜÇÜNCÜ AHİT	36
4.	MUSA İLE OLAN DÖRDÜNCÜ AHİT	50
5.	İSA İLE OLAN BEŞİNCİ AHİT	66
6.	MUHAMMED İLE OLAN ALTINCI AHİT	86
7.	AHMED EL-HASAN İLE OLAN YEDİNCİ AHİT	98
8.	GÖK CİSİMLERİ	122
9.	REENKARNASYON	134
10.	RUH GÖÇÜ	140
11.	RUH AİLESİ	150
12.	İSA MESİH'İN ÇARMIHA GERİLMESİNİN GERÇEĞİ	160
13.	İSA'NIN DİRİLMESİ	168
14.	REALİTENİN DOĞASI	178
15.	NUR VE ZULMET	186
16.	İNSAN NEFSİ	192
17.	BAŞMELEKLER	202
18.	CİNLER	210
19.	ÖLÜM	218
20.	CENNET VE CEHENNEM	228
21.	ŞERRİN KAYNAĞI	242
22.	KARMA	252
23.	HATIRALARIN HAKİKATİ	260
24.	RÜYALAR, DÜŞÜNCELER VE HAYALLER	270
25.	UZAYLI YAŞAM VE UZAYLILAR	282
26.	MESH VE HAYVANLAR ALEMİNİN HARİKALARI	306

27. TAMAMLANMAMIŞ SÖZLER	316
28. AHLAK	334
29. KUR'AN'IN TAHRİFİ	346
30. KIYAM HADİSELERİ	362
31. İSA'NIN KAYIP YILLARI	370
32. MESİH DECCAL VE BAFOMET	386
33. İLAHİ ADALET DEVLETİ	414
34. KÂİM	426
35. YEMÂNİ	438
36. İMAM MEHDİ	454
37. KIRK KİŞİ'NİN ÖYKÜSÜ	468
38. İMTİHANLAR	482
39. MISIR	510
40. EBA SADIK'IN ŞEHADETİ	532
TEŞEKKÜRLER	557
SÖZLÜK	558
BU DİN HAKKINDA	561
KAYNAKÇA	563
GÖRSEL KREDİSİ	566



BİLGİNİN GAYESİ



Bab 1

ADEM İLE OLAN BİRİNCİ AHİT



*“Andolsun ki Biz, bundan önce Âdem’e ahit verdik,
ancak o unuttu. Onu azimli bulmadık”*



Tanrı, “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” dedi, “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.” Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı’nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı. Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. Yabani hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.” Ve öyle oldu. Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.¹

Beşerin kendi Yaradan’ı ile ilişkisinin hikayesi “ahit” hikyesidir. Çünkü O, Adem’i (*aleyhisselam*) yarattığında onunla bir ahit yaptı. Ahit vasiyet demektir. Çünkü bir baba kendi oğluya bir ahit yaptığında ya da oğluna kendi vasiyetini bıraktığında, her iki durumda, ahit ve vasiyet babanın mülkü ve işlerinin idaresi ile ilgili isteklerinin yasal beyannamesidir. Allah Adem’i seçerek mahlukata Halife atadı ve onu Aden Cenneti’nin işlerinden sorumlu kıldı. Ve Adem’e bildirdi ki, istediği ağaçtan, bitkiden ya da meyveden yiyebilir, yalnızca ona yasak edilmiş bir ağaç dışında. Böylece, Yaradan’ın Adem’e (*aleyhisselam*) vasiyeti, Adem’in, O’nun yeryüzündeki Halifesi olmasıydı ve Allah, Adem’e itaati, herkese farz kıldı. Adem’den de ahit aldı ki, O’nun memleketini ihmal etmesin ve Adem’e her şeyi helal kıldı, bir ağaç dışında. Bu ağaç, Kur’an’da “Ölümsüzlük Ağacı”, Tevrat’ta ve İncil’de “Hayır ile Şerri Bilme Ağacı” diye geçiyor. Allah Adem’e (*aleyhisselam*) bir tane emir verdi, bir tane de yasak koydu. Ona nesil arttırmayı emretti ve ağacı yasak etti.

Adem (*aleyhisselam*) ise Allah’ın iradesini reddetti ve Yasaklanmış Ağaç’tan yiyerek Ahdi bozdu. İmam Askeri (*minhusselam*) Kur’an’ın “*Bu ağaca yaklaşma!*” ayeti ile ilgili şöyle buyurdu: “O, Muhammed ve Al-i Muhammed’in (Onlara Selam Olsun) İlim Ağacıdır.”² İmam Rıza (*minhusselam*) buyurdu: “O, dünya ağaçları gibi (bir ağaç) değildir.”³

Peki ya Aden Cenneti neredeydi? Aden Cenneti’nin bulunduğu yer hakkında İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle açıklama yapmıştır: “[Dedik ki: Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin], o, bu dünyanın cennetlerinden biriydi, güneşle ay orada doğardı, eğer o, ahiret cennetlerinden olmuş olsaydı, onlar asla oradan çıkmazlardı, şeytan da asla oraya giremezdi.”⁴ Böylece, bu sonuca gelebiliriz ki, Aden Cenneti yeryüzündeydi, fakat oradaki ağaçlar yeryüzündeki ağaçlar gibi değildi. “Ağaç” sözü başka bir şeyi sembolize eder. Öyleyse ağaç neyi sembolize eder?

Ehl-i Beyt’ten (*Selam Onlardandır*) olan duaların birinde okuyoruz: “Biz nübüvvet ağacı ve vahyin mekanyız, biz meleklerin döndükleri yeriz...”⁵ Kur’an’da da Allah’ın Ağaç’a ithafen şöyle buyurduğunu görüyoruz: “Görmedin mi, Allah güzel bir sözü nasıl misal getirdi? Güzel söz, kökü

¹ *Kutsal Kitap*, Yaratılış kitabı, Bölüm 1, Pasaj 26-31

² *İmam Hasan Askeri’nin Tefsiri*, İmam Askeri’ye isnat edilmiştir, sayfa 221

³ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 26, sayfa 273

⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 11, sayfa 143

⁵ *Nehcül Belağa*, Hutbe 109; Gurarul Hikem, No. 10,005

sağlam, dalları göğe yükselen güzel bir ağaç gibidir."⁶ Açık ki, "ağaç" sözcüğü **sözleri** sembolize ediyor ve Allah'ın kamil sözleri Muhammed ve Al-i Muhammed'dir (*Selam Onlardandır*). Bundan ziyade, Peygamber'in mübarek Ehl-i Beyt'i güzel ağacı Muhammed ve Al'i Muhammed (*Selam Onlardandır*) olarak tefsir ediyor ve Kur'an'daki lanetli ağacın da yeryüzünde olan ağaçlar gibi olmadığına vurgu yaparak, onu Ümeyye oğulları olarak tefsir ediyor.⁷ Bu yüzden tüm bunlardan bu sonuca varabiliriz ki, Adem'in (*aleyhisselam*) yaklaştığı ve kendisine yasaklanmış ağaç gerçek ağaç değildi, bilakis o, bir kişiye işaret ediyordu.

İbni Abdus İbni Katibe'den, o da Hamdan bin Süleyman'dan rivayet ediyor ki, El-Haravi şöyle dedi:

Ben İmam Rıza'ya (minhusselam) dedim: "Ey Allah Resulünün oğlu, bana söyler misin, Adem ve Havva'nın yediği ağaç neydi? İnsanlar bu konuda çelişkideler; bazıları diyor ki, o buğdaydı, bazıları diyor ki, üzümdü, bazıları da diyor ki, o, haset ağacıydı." O (minhusselam) buyurdu: "Onların hepsi doğrudur." Dedim: "Bu ne anlama geliyor, zikrettiğim bitkiler ve ağaçlar hepsi farklı şeylerdir, onlar nasıl aynı olabilir?" O buyurdu: "Ey Eba Selt, cennetin ağaçlarında çeşitli meyveler oluyor, öyle ki, o buğday ağacıydı ve onun üstünde üzümler vardı ve o, yerdeki ağaçlar gibi değildi. Gerçekten de, Allah Adem'i, meleklere emir vermekle ve cennete girmekle şereflendirdiğinde, Adem kendi kendine dedi ki, 'Acaba Allah benden üstün bir insan yarattı mı?' Allah onun kalbine neyin girdiğini biliyordu ve onu çağırarak dedi, 'Ey Adem, başını kaldır ve Benim Arşımın ayağına bak.' Adem yukarı baktı ve Allah'ın Arşının ayağında 'Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın Resulüdür, Ali bin Ebu Talib Müminlerin Emiridir ve onun zevcesi Fatıma Alemelerin Kadınlarının Efendisidir ve Hasan ile Hüseyin (Onlara Selam Olsun) Cennet Gençlerinin Efendileridir' yazıldığını gördü. Adem dedi: 'Ey Rabbim, bunlar kim?' Allah buyurdu: 'Onlar senden gelecek zürriyetindir, onlar senden ve Benim tüm mahlukatımdan üstündür. Onlar olmasaydı, Ben ne seni, ne cennetle cehennemi, ne de gökleri ve yeri yaratırdım. Onlara asla haset ile bakma, aksi takdirde seni kendi dergahımdan silerim.' Fakat Adem onlara haset etti ve onların makam ve derecesini arzuladı, şeytan da onun yanına giderek onu tuzağa düşürdü, sonunda o, Yasaklanmış Ağaç'tan yedi. Şeytan Havva'yı da tuzağa düşürdü, zira o, Fatımat'üz Zehra'ya (minhusselam) haset etti. Böylece, Allah onları Kendi cennetinden kovarak yeryüzüne gönderdi."⁸

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) açıkladı ki, Havva Fatıma'ya (*minhusselam*) haset etti, özellikle Fatıma **Yasaklanmış Ağaç** olduğu için. Adem (*aleyhisselam*) Allah'ın Havva'dan daha üstün bir kadın yarattığını öğrendiğinde, Fatıma'nın (*minhusselam*) yanına gitti ve onunla ilişkiye girmeye yeltendi. Bu yüzden de Havva Fatıma'ya haset etti, çünkü Adem ona meyletti. Fakat Adem onunla ilişkiye giremedi. Müminlerin Emiri Ali bin Ebu Talib (*minhusselam*) geldi ve Adem'i (*aleyhisselam*) Aden Cenneti'nden kovdu. Nag Hammadi'de bulunan Gnostik İncil'in "*Dünyanın Başlangıcı Hakkında*" isimli bölümünde hikayenin, İmam'ın (*minhusselam*) buyurduğu şeyi onaylayan bazı detaylarından bahsediliyor:

⁶ Kur'an-ı Kerim, Sure 14 (İbrâhim), 24. Ayet

⁷ Tefsir Nurus Sakaleyn, Şeyh Abdul Ali Arusi El-Huvevzi, cilt 3, sayfa 179

⁸ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 11, sayfa 164-165

“Dinlenme gününden sonra Sofya kendi kızı Zoe’yi Havva diye isimlendirdi ve mürşit olarak gönderdi ki, ruhu olmayan Adem’i diriltsin ve böylece ondan doğacak olanlar nurun taşıyıcıları olsunlar. Havva kendi erkek eşini perişan halde bulduğunda, ona acıdı ve dedi, ‘Adem! Diril! Yeryüzüne gel!’ Onun sözleri anında gerçekleşti. Adem dirilerek bir anda gözlerini açtı. Havva’yı gördüğünde dedi ki, ‘Senin adın “Hayatın Anası” olacaktır, çünkü bana hayat veren sensin.’

Sonra sorumlulara haber verildi ki, onların dizayn ettiği beden dirilerek ortaya çıkmıştır, onlar da aşırı telaş içinde neler olduğunu görmek için yedi başmelek gönderdiler. Başmelekler Adem’in yanına geldiler. Onlar onun Havva ile sohbet ettiğini görünce birbirlerine dediler ki, ‘Bu nurlu kadın nasıl bir şey böyle? O, bize görünen nurun içindeki kopyaya benziyor. Gelin onu yakalayıp kendi menimizi onun içine dökerek onu kirletelim ki, kendi nuruna yükselesin. Böylece onun taşıdığı kimseler bizim kontrolümüzde olacaktır. Fakat bunu Adem’e söylemeyelim, zira o, bizden biri değildir. Gelin onu derin uykuya daldıralım. Ve o uyuduğunda, ona vahyederek onda öyle bir izlenim yaratalım ki, Havva’nın kendi kaburgasından yaratıldığını zannetsin. Böylece de karısı ona itaat etsin ve o, karısının rabbi olsun.’

... Sonra güç sahibi Havva onların bu kararına güldü. Ve onların gözünü dumanlandırarak kendi benzerini gizlice Adem’in yanına bıraktı ve ilim ağacının içine girerek orada kaldı. Onlar onun peşine düştüler, o da onlara, ağacın içine girerek ağaca dönüştüğünü belli etti. Bu zaman canlarına şiddetli korku girmiş o kör mahluklar kaçıp gittiler. Daha sonra düştükleri hayretten çıktıkları zaman Adem’in yanına geldiler ve bu kadının benzerini Adem’in yanında görüp, gerçek Havva’nın o olduğunu zannederek hayretlerini bir kat daha arttırdılar...”⁹

Elbette, Nag Hammadi elyazmasında yazılan her şey tamamen doğru ya da orijinal değildir. Fakat elyazmadan kayda değer ve belli olan şey şu ki:

1. Aden Cenneti’nde bir kadın vardır ki, Hayatın Kaynağı ve Ağaç’tır (bu, Zoe/Zehra/hakiki Havvadır. O kimse ki, Havva’nın benzeri O’nun kopyasıydı).
2. Ağaç’a dönüşmüş kadın Adem’in ruhunu yaradanla aynı ruhani makama sahiptir.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurmuştur ki, Adem (*aleyhisselam*) Müminlerin Emiri Ali bin Ebu Talib’in (*minhusselam*) ruhlar aleminde oğludur ve Adem’in (*aleyhisselam*) ruhunun direkt yaratıcısı Ali’dir (*minhusselam*). Ruhlar alemi ve onun ilişkileri hakkında gelecek bölümlerden birinde geniş bilgi verilecektir. Muhammed bin Sinan naklediyor ki, İbn Abbas şöyle dedi:

“Biz Allah Resulünün (O’na ve Ailesine Selam Olsun) yanındaydık ve Ali bin Ebu Talib (aleyhisselam) geldi. Peygamber ona dedi: ‘Selam olsun o kimseye ki, Allah onu babasından kırk bin yıl önce yarattı.’ Biz dedik: ‘Ey Allah’ın peygamberi, evlat babadan önce mi olmuş?’ O buyurdu: ‘Evet, gerçekten de Allah Adem’in bu zaman diliminde yaratılışından önce beni ve Ali’yi bir nurdan yarattı, sonra Allah o nuru yarıya böldü, sonra her şeyi benim ve Ali’nin (aleyhisselam) nurundan yarattı, sonra bizi Arşının sağında bekletti ve

⁹ *Dünyanın Başlangıcı Hakkında* - Nag Hammadi Elyazmaları, Marvin Meyer, sayfa 214-215

biz O'nu takdis ettik, sonra melekler Onu takdis ettiler, biz O'nu tesbih ettik, melekler de ettiler, biz O'na ibadet ettik, onlar da ettiler. Böylece, O'nu tesbih ederek ibadet edenlerin hepsi bunları yapmayı Ali'den (aleyhisselam) öğrendiler.”¹⁰

Kur'an ayetinde de buyurulduğu gibi, Allah Adem'i Kendi eliyle yarattı: *“Allah, ‘Ey İblis! Ellerimle yarattığıma secde etmekten seni ne alıkoydu?’ dedi.”¹¹* Böylece, Ali (*minhusselam*), Adem'i (*aleyhisselam*) direkt yaratan, Allah'ın elidir. Ahmed bin Muhammed bin Ebi Nasr Hasan El-Cemal'den, o da Haşim bin Ebu Emmar El-Cenbi'den şöyle dediğini naklediyor: *“Ben Müminlerin Emiri'nin şöyle buyurduğunu duydum: ‘Ben Allah'ın Gözüyüm, ben Allah'ın Eliyim, ben Allah'ın Cephesiyim ve ben Allah'ın Kapısıyım.’”¹²*

Aden Cenneti'nin bulunduğu yere gelince, o, bugünkü Irak'tadır. Kur'an'da şöyle buyrulur: *“O, Adem'e tüm isimleri öğretti”¹³* Ve Kutsal Kitap'ta şöyle geçer: *“RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem'e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı.”¹⁴*

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bunu açıklayarak buyurdu ki, Allah Adem'e, hayvanlara, bitkilere ve diğer tüm şeylere isim koymasını söyledi. Adem de hangisine hangi adı seçtiyse, onun adı o oldu. Kur'an'ın *‘O, Adem'e tüm isimleri öğretti’¹⁵* ayetine gelince, bu şu anlama geliyor ki, Allah Adem'e (*aleyhisselam*) tüm meleklerin enkarnasyonlarını öğretti.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu konuyla ilgili bana şöyle dedi:

“Ve ‘Bunların isimlerini onlara bildir’¹⁶, yani o zaman onların enkarnasyonlarını onlara dedi, çünkü melekler kendi enkarnasyonlarını bilmiyorlardı, onlar o zamanda enkarne etmelerinden önce enkarnasyonlarının olduğunu biliyorlardı, ama onlar ondan önceki alemlerde enkarnasyonlarının ne olduğunu bilmiyorlardı. Bu, şimdiki zamana benziyor, nitekim müminler kendi enkarnasyonlarını bilmiyorlar ve sen onlara kendi enkarnasyonlarını söylüyorsun, insanlar kendi enkarnasyonları hakkında soruyorlar, çünkü onlar bundan önce enkarne ettiklerini biliyorlar, fakat kim olduklarını bilmiyorlar.”

Adem ve Havva'nın cennetteki yaşlarına ve görünümlerine gelince, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu:

“Onlar gençtiler, Havva 9 yaşında, Adem de 12 yaşındaydı. Ama o zamanda 9 yaşında bir bayan adet dönemi olan yetişkin biriydi ve bugün 18 yaşında bir bayan gibi görünüyordu. 12 yaşında olan Adem ise bugün 24 yaşında bir erkeğin görünümündeydi. Böylece, onların o zamanki görünümleri bugünkü yıllarla kendi yaşlarının iki katıydı. Ve onların her ikisi yaratıldığı zaman aniden yeryüzünde peyda oldular.”

¹⁰ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 25, sayfa 24

¹¹ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 38 (Sad), Ayet 75

¹² *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 1, sayfa 145

¹³ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 31

¹⁴ *Kutsal Kitap*, Yaratılış kitabı, Bölüm 2, Pasaj 19

¹⁵ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 31

¹⁶ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 33

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ayrıca buyurdu ki, **Ağaç**'tan yiyen Havva değildi, bilakis **Ağaç**'tan sadece Adem yemişti. Bundan ziyade, Havva hakkında **Ağaç**'tan ilk yiyenin o olduğunu ve Adem'in de yemesine neden olduğunu yazan yazılar batıl ve yalandır.

Ahdin bozulması yüzünden gelen ilahi ceza hızlı ve aşırı şiddetli oldu. Sonuç itibariyle, Adem, Havva ve Azazil Aden Cenneti'nden kovuldular ve onlara şöyle dendi: *“Birbirinize düşman olarak inin. Size yeryüzünde bir zamana kadar yerleşme ve yararlanma vardır.”*¹⁷ Ve Allah onlara dedi ki, *“(Haydi) onlardan gücünün yettiğinin ayağını, çağırınla kaydır. Atlıların ve yayalarının onların üzerine yürü. Onların mallarına ve evlatlarına ortak ol. Onlara vaadlerde bulun.’ Hâlbuki şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez.”*¹⁸

Şeytanın, insanların mallarına ve evlatlarına ortak olmasının anlamı uzun zaman alimleri şaşkınlıkta bırakmıştır. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu gizemin üzerinden perdeyi kaldırarak gerçeği açıkladı. O, aynen yazıldığı gibidir. İblis veya Azazil (*lanetullahi aleyh*) fiziksel biçimde Havva'ya gidip onu kandırarak onunla yeryüzünde cinsel ilişkiye girdi; böylece, Havva Kabil'e (*lanetullahi aleyh*) gebe kaldı. Kabil İblis'in (*lanetullahi aleyh*) biyolojik oğludur, Adem'in (*aleyhisselam*) oğlu değildir. Bu hikaye Yahudi rivayetlerinde geçiyor.

“Kötülük, kadının ilk doğurduğu, Adem'in büyük oğlu Kayin (Kabil) ile doğdu. Allah cennete insanoğlunun ilk çiftini bahsettiğinde, onları özellikle birbirleriyle cinsel ilişkiye girmemeleri konusunda haberdar etti. Fakat Havva'nın düşüşünden sonra Şeytan yılan şekline bürünerek onunla ilişki yaşadı ve onların ilişkisinin meyvesi, Allah'a düşmanlık yaparak baş kaldıran kirlî neslin ecdadı olan Kayin oldu. Semail meleği olan Şeytandan türeyen Kayin kendi melekse görünümünde göründü. Onun doğumunda Havva acı içinde çığlıklar attı ve dedi, 'Ben Allah'ın meleğinden bir evlat dünyaya getirdim.' Havva Kayin'e gebe kaldığı vakit Adem onunla birlikte değildi. O, ikinci kez Şeytanın vesveselerine kandığında ve Şeytana, onun tevbesini bozmaya müsaade ettiğinde, kocasını terkederek batıya yollandı, zira kendi varlığının Adem'i zillete düşürmeye devam edebileceğinden korktu. Adem doğuda kaldı. Havva'nın doğum vakti geldiğinde ve sancısı başladığında, Allah'a dua ederek yardım istedi. Fakat Allah onun dualarını dinlemedi. Havva kendi kendine 'Rabbim, Adem'e haberi kim ulaştıracak?' dedi. 'Ey gökyüzünün parlayan cisimleri, size yalvarıyorum, doğuya döndüğünüzde bunu efendim Adem'e söyleyin!' Aynı saatte Adem, 'Havva'nın feryadı kulağımı deldi! Belki de Şeytan yine ona saldırmıştır' diye ağlayarak çabucak karısının yanına gitti. Onu şiddetli ağrı içinde bulduğunda onun için Allah'a yalvardı. On iki melek peyda oldu, yanlarında iki gökse güç vardı. Hepsi onun sağında ve solunda bir şeyler yapmaya başladılar, Mikail de onun sağında dayanarak elini onun yüzünden göğüsüne doğru aşağıya çekti ve ona dedi: 'Mübareksin ey Havva, Adem'in hatırı için. Onun istek ve dualarından dolayı sana yardım için gönderildim. Çocuğunu doğurmaya hazırlan!' Çocuk o an parlayan bir bedende doğdu. Çok geçmedi, çocuk ayağa kalkarak kaçtı ve elinde bir saman sapıyla döndü ve onu annesine verdi. Bu yüzden onun adını Kayin koydular, bu da İbranice saman sapı demektir. Adem Havva'yı ve çocuğu doğudaki kendi evine götürdü. Allah Mikail meleğinin eliyle ona çeşitli tohumlar gönderdi.

¹⁷ Kur'an-ı Kerim, Sure 7 (Araf), Ayet 24

¹⁸ Kur'an-ı Kerim, Sure 17 (İsra), Ayet 64

Ona toprağı ekip biçmek, ondan verim ve meyve üretmek, kendisini, ailesini ve neslini geçindirmenin yolları öğretildi. Çok geçmedi, Havva ikinci oğlunu doğurdu ve adını Habil koydu, çünkü 'o, ölmek için doğmuştur' dedi.”¹⁹

Adem (*aleyhisselam*) Aden Cenneti'nden kovulunca, Havva ile birlikte haset ve itaatsizliklerinden dolayı tevbe ettiler. Allah da onları affetti ve birinci ahdi, bozulmasına rağmen onardı. Buraya kadar çeşitli noktaları öğrendik. İlk başta, Adem ile Havva'nın Aden Cenneti'ndeki durumunu öğrendik. Bir şey (Ağac'a yaklaşmak) dışında her şey onlara caizdi. İkincisi, tüm günahların kaynağı hasetti. Üçüncüsü, ilk ahit bir emir ve bir yasaktan ibaretti. Bu, onların zamanı ve durumları için uygun olan yasa ve şeriattı. Bu, Adem ile Havva'ya gereken tek hükümdü, çünkü onlar dışında yaşayan bir insan yoktu. O dönemde yasamayı gerektiren ne bir fesat, ne de bir günah vardı. Sadece Adem, Havva, Al-i Muhammed, Melekler ve Ruhsal Varlıklar (*Onlara Selam Olsun*) vardı. Şeriat, sonuç itibarıyla durumun, koşulların ve ihtiyaçların değişmesiyle tekamül edecekti. Gelin şimdi de Adem'in (*aleyhisselam*) ve ondan sonraki nesillerin zamanında yaşanmış, yasanın değişimini gerektiren bazı olaylara bakalım.

“Nefsi onu, kardeşini öldürmeye itti; o da nefesine uyararak onu öldürdü ve ziyana uğrayanlardan oldu.”²⁰

Kabil Habil'i öldürmeden önce öldürme ile ilgili ne bir hüküm ne de herhangi bir yasal ceza vardı, çünkü insan ırkında böyle bir şey hiç yaşanmamıştı. Bu yüzden de, Kabil Habil'i öldürdüğünde ne Adem'in (*aleyhisselam*), ne de Rabbin onu hiçbir şekilde cezalandırmadığını görüyoruz. Çoğu dinlerin şeriatında bilinen şu ki, öldürmenin cezası ölümdür. Oysa Adem'in (*aleyhisselam*) dini, şeriatı ve hükmü altında Kabil ne cezalandırılıyor, ne de ölüme mahkum ediliyor. Tam tersi, Kabil gidiyor ve evleniyor, şehirler kurarak ve kendi neslini yeryüzünde yayarak normal hayatına devam ediyor. Bu, okuyucuya garip gelebilir. Fakat ortada ihlal edilmiş yasa yokken, nasıl ceza uygulanabilir? Bundan ziyade, hiç işlenmediği ya da hakkında düşünülmediği halde bir cinayet için neden yasa koyulsun?

“Kayın kardeşi Habil'e, 'Haydi, tarlaya gidelim' dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü. RAB Kayın'e, 'Kardeşin Habil nerede?' diye sordu. Kayın, 'Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?' diye karşılık verdi. RAB, 'Ne yaptın?' dedi, 'Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor. Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın. İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın.' Kayın, 'Cezam kaldıramayacağım kadar ağır' diye karşılık verdi, 'Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak, yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim balsa öldürecek beni.' Bunun üzerine RAB, 'Hayır! Seni kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak' dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayın'ın üzerine bir nişan koydu. Kayın RAB'bin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod topraklarına yerleşti. Kayın karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu. Kayın o sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanok'un

¹⁹ *Yahudi Efsaneleri*, Louis Ginzberg, cilt 1, bölüm 3, sayfa 110

²⁰ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 5 (Maide), Ayet 30

adını verdi. Hanok'tan İrat oldu. İrat'tan Mehuyael, Mehuyael'den Metuşael, Metuşael'den Lemek oldu.”²¹

Cinayet, bozgunculuk, katliam, hırsızlık ve savaşlar – hepsi Adem'den sonra gelen nesiller arasında arttı. Kabil'in evlatları yeryüzünü adaletsizlik ve zulümle doldurdu, nihayet Adem'in ailesinden olan vadedilmiş Kurtarıcı ve Kaim olan Nuh yetişti. Adem'den Nuh'a kadar yıllar ve nesiller boyunca Adem'in evlatları takiye yaptılar. Dolayısıyla, kendi canlarını Kabil'in evlatlarından korumak için Adem'den, ve Adem ile Nuh arasında gelmiş geçmiş tüm peygamberlerden öğrendikleri her şeyi sakladılar. Hatta hayvanlar bile değişmişlerdi ve insanlardan korkuyorlardı. Eba Abdullah (*minhusselam*) buyurdu:

“Kabil Şit'e (aleyhisselam) yaklaşarak dedi: 'Baban sana kendi ilminden verdi, oysa ben senden büyüktüm ve onun ilmine senden daha layıktım. Fakat onun oğlunu öldürdüm diye bana gazap etti ve bu ilim için beni değil, seni tercih etti. Allah'a andolsun, eğer benim karşımda hava atmak ve benden daha iyiymişsin gibi tavır sergilemek için babandan miras aldığın ilimden herhangi bir şey söylersen, kardeşin gibi seni de öldürürüm.' Bundan sonra Şit, Kabil'in devleti ve hakimiyeti bitinceye kadar kazandığı ilmin hepsini sakladı. Bu yüzdendir ki, bugün biz takiyeyi kullanırız, zira bizde Adem'in oğlundan bir örnek vardır. Şit gizlice kendi oğluna ahit ve vasiyet hakkında bilgi verdi. Ve Şit, vasiyeti kendi oğluna devrettikten bu yana, vallahi vasiyeti bir alimden diğerine devretmek Sünnet oldu. Onlar her yıl özel bir günde vasiyeti açar ve babaları Nuh'un gelişiyile alakalı sohbet ederlerdi.”²²

Belirtmemiz gereken birkaç önemli nokta vardır:

Öncelikle, Adem'in (*aleyhisselam*) zamanında cinayetleri cezalandırmak ile ilgili hükümlerin ve şeriatın olmaması Kabil ve soyunun hakimiyete geçmesine ve Adem oğullarının yeryüzünde zayıf ve mazlum olmasına yol açtı. Sonuçta, ilahi hükümlerin ve şeriatın güncellenmesi ve duruma göre değişimlere başvurulması kaçınılmaz oldu.

İkincisi, başlangıçta Adem ve Havva yeryüzündeki yegane iki insan oldukları için, onlara her şey izinliydi ve insan ırkının üremesi enest evlilikler üzerinden gerçekleşti. Birinci dereceden akrabalar arasında evliliği yasaklayan hiçbir hüküm yoktu. Bu konu gelecek ahitlerde yasadışı ilan edilinceye dek devam etti.

Üçüncüsü, hayır ile şer arasındaki savaş aslında Adem'in (*aleyhisselam*) evlatlarıyla İblis'in (*lanetullahi aleyh*) evlatları arasındaki savaştır. Tüm müminler Adem'den (*aleyhisselam*) geldiler, tüm kafirler ve tağutlar da İblis'ten (*lanetullahi aleyh*) geldiler.

Sonunda, İsa Mesih (*aleyhisselam*) İncil'de, Yuhanna kitabında (Bölüm 8) onaylıyor ki, kafirler İblis'in (*lanetullahi aleyh*) soyundandır ve onun evlatlarıdır, müminler ise Adem'in (*aleyhisselam*) evlatları ve Allah'ın evlatlarıdır:

“Bizim babamız İbrâhim'dir” diye karşılık verdiler. İsa, “İbrâhim'in çocukları olsaydınız, İbrâhim'in yaptıklarını yapardınız” dedi. “Ama şimdi beni –Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni– öldürmek istiyorsunuz. İbrâhim bunu yapmadı. Siz babanızın

²¹ *Kutsal Kitap*, Yaratılış kitabı, Bölüm 4, Pasaj 8-18

²² *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 1, sayfa 241

yaptıklarını yapıyorsunuz.” “Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı’dır” dediler. İsa, “Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz” dedi. “Çünkü ben Tanrı’dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan. Siz babanız İblis’tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır. Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz. Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz? Tanrı’dan olan, Tanrı’nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı’dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.”²³

²³ *Kutsal Kitap*, Yuhanna kitabı, Bölüm 8, Pasaj 39-47

BİLGİNİN GAYESİ



Bab 2

NUH İLE OLAN İKİNCİ AHİT



Allah Nuh'a ve oğullarına şöyle dedi: "Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla ahdimi yapıyorum"



Bu yeni anlayışla ve İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*), İblis'in oğlu Kabil'in (*lanetullahi aleyh*) aslını açıklamasıyla belli oluyor ki, tufanın amacı aslında yeryüzünü lanetli İblis'in soyundan temizlemek, ayrıca ahdi bozmanın cezasıydı. Her defasında bir ahit bozulduğunda yeryüzüne bir azap iner. Sonra Rab insanlarla yeni bir ahit yapar. Adem (*aleyhisselam*) ağaçtan yediğinde ilk ahdin bozulmasının cezası Adem'in (*aleyhisselam*) Aden Cenneti'nden kovulmasıydı. Allah onları affetti, ama insanlar, Nuh'a ve Adem'den sonraki peygamberlere (*aleyhisselam*) karşı inançsızlık ve düşmanlıklarıyla ahdi yeniden bozduklarında Allah onları tufanla cezalandırdı.

Nuh (*aleyhisselam*) insanlara öğüt vermek, onları Allah'a çağırmak ve ıslah etmeye çalışmak için yıllarını harcadı. Hepsini Nuh'u (*aleyhisselam*) reddetti ve onu dinlemek bile istemedi. Kur'an'da deniyor ki, onlar, Nuh'u (*aleyhisselam*) dinlememek için parmaklarıyla kulaklarını tıkadılar ve elbiseleriyle yüzlerini kapattılar.¹ O zaman yeryüzü büyük şehirler kurmuş ve çoğu sayıda çocuklara sahip Kabil'in evlatlarıyla doluydu. Allah İblis'e söz vermişti ki, ona sayı itibarıyla Adem'e verdiği kadar daha fazla evlat verecektir. Bu konuda çok sayıda rivayetler vardır. İmam Sadık (*minhusselam*) bir hadiste şöyle buyuruyor:

“İlk kıyas yapan ve kibirlenen İblis'ti ve kibir, Allah'a olan ilk itaatsizlik ameliydi. O buyurdu: 'İblis dedi: 'Allahım, Adem'e secde etmememi mazur gör ve ben sana öyle ibadet edeceğim ki, ne bir mukarrep melek ne de bir mürsel nebi sana öyle ibadet etmiştir.' Allah buyurdu: 'Benim, senin ibadetine ihtiyacım yok, fakat Ben Kendi istediğim gibi sana ibadet olunmasını isterim, senin istediğin gibi değil.' O, yine ibadet etmediği reddetti ve Allah buyurdu: 'O yeri terket, sen necissin, gerçekten de Benim lanetim Kıyamet Gününe dek senin üzerindedir.' İblis dedi: 'Allahım, Sen nasıl adilsin ve hiç haksızlık yapmazsın ki, şimdi benim iyi amellerimin mükafatını zayı ettin?' O buyurdu: 'Hayır, mükafat olarak dünyada istediğin şeyi benden dile, sana onu vereceğim.' O da Allah'tan ilk olarak Din Gününe kadar mühlet istedi ve Allah buyurdu: 'Sana bunu bahşettim.' İblis dedi: 'Bana izin ver, kanın damarda aktığı gibi onların içinde akayım.' Allah buyurdu: 'Onların damarlarında akmana izin verdim.' İblis dedi: 'İki tane benden dünyaya gelmediği sürece, onların bir tane bile evlat doğurmalarına izin verme.'”²

O, İblis'e Kabil aracılığıyla bu nesilleri verdi. İncil'de, Yuhanna kitabında şöyle geçiyor: *“Şeytan'a ait olup kardeşini öldüren Kayın gibi olmayalım. Kayın kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü.”³*

Kabil'in evlatları Allah'a kafir oldular ve Adem'in (*aleyhisselam*) evlatlarına zulmederek Adem ile Nuh arasında geçen yıllar boyunca büyük cinayetler işlediler. Sonda Allah Nuh'a (*aleyhisselam*) emretti ki, bir gemi yapsın. Eba Abdillah (*minhusselam*) buyurdu:

¹ Kur'an-ı Kerim, Sure 71 (Nuh), Ayet 7

² Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 11, sayfa 141

³ Kutsal Kitap, 1 Yuhanna kitabı, Bölüm 3, Pasaj 12

“Nuh peygamber Rabbinden kavmine azap indirmesini istedi, Allah da ona bir hurma çekirdeği ekmesini vahyetti ve (bildirdi ki) o çekirdek büyüyüp meyve verdiğinde ve Nuh da onun meyvesinden yediğinde, onun kavmine azap indirerek onları helak edecektir.

Nuh, çekirdeği ekti ve kendi sahabelerini bundan haberdar etti. Hurma büyüyüp meyve verdiğinde, Nuh onun meyvelerini derip yediğinde ve sahabelerine de verdiğinde, sahabeleri ona dediler: ‘Ey Allahın Peygamberi, bize vadettiğin şey ne oldu?’ Nuh Rabbine dua ederek ona verdiği vaadi yerine getirmesini istedi. Allah ona yeniden çekirdek ekmeyi vahyetti ve bildirdi ki, hurma ağaç olup meyve verdiğinde ve Nuh da ondan yediğinde, onlara azap gönderecek. Nuh (aleyhisselam) kendi sahabelerini bundan haberdar etti. Onlar üç fırkaya bölündüler: bir fırka irtidat etti, bir fırka münafık oldu, bir fırka da (Nuh’a imanda) sabit kaldı. Nuh bu ameli yerine getirdi. Hurma ağaç olup meyve verdiğinde, Nuh onun meyvelerini derip yediğinde ve sahabelerine de yedirdiğinde, sahabeleri ona dediler: ‘Ey Allahın Peygamberi, bize verdiğin vaat ne oldu?’ Nuh Rabbine dua etti. Allah ona üçüncü kez çekirdek ekmeyi vahyetti ve bildirdi ki, çekirdek ağaç olup meyve verince kavmini helak edecek. Nuh (aleyhisselam) yeniden sahabelerini bundan haberdar etti. Onlar üç fırkaya bölündüler: bir fırka irtidat etti, bir fırka münafık oldu, bir fırka da Nuh’la birlikte sabit kaldı.

Nuh bu işi 10 kez tekrarladı ve her defasında onlar üç fırkaya bölündüler. Öyle ki, onuncu kez olduğunda, onun özel mümin sahabelerinden birkaçı onun yanına gelip dediler: ‘Ey Allahın Peygamberi, bize verdiğin vaadi yerine getirsen de getirmesen de (biliyoruz ki,) sen doğru konuşan mürsel peygambersin ve bize ne yaparsan yap, seninle ilgili şüphe etmeyiz.’

Onların bu sözünden sonra Allah, Nuh’un sözünden dolayı kavmini helak etti. Özel müminleri ise onunla birlikte gemiye bindirdi. Allah onları, arandıktan, saflaştıktan ve temizlendikten sonra kurtardı. Nuh’u da onlarla birlikte kurtardı.”⁴

O günlerde Nuh Kabil’in evlatlarından olan, ismi ateş anlamına gelen Nuriye isimli bir kadın ile evliydi. O, Nuh’a vefasızlık yaptı ve ihanet etti. İlk kez gemi yapıldıktan sonra Nuriye gemiye binmek istedi, fakat onun adaletsizliğinden dolayı Nuh, onun gemiye binmesine izin vermedi, Nuriye de gemiyi yakıp kül etti. Allah’ın vadinin ve azabının ertelenmesinin nedeni işte buydu. Nag Hammadi derlemesinde “*Liderin Doğası*” başlıklı gnostik metinde şöyle geçiyor:

“Yöneticiler birbirleriyle istişare yaparak dediler, ‘Haydi, kendi amellerimizle bir tufan kaldıralım ve insandan hayvana kadar tüm bedenleri mahvedelim.’ Güçlerin lideri onların kararını öğrendiğinde Nuh’a dedi ki, ‘Kendin için çürümeyen tahtadan bir gemi yap ve sen, evlatların, büyüğünden küçüğüne dek cennet hayvanları ve kuşları – hepiniz onun içinde saklanın ve onu Seir dağının başına koyun.’ Sonra Nuriye onun yanına gelerek gemiye binmek istedi. Nuh ona izin vermeyince, o da gemiye üfleyerek onu ateşledi. Nuh yeniden, ikinci kez gemi yaptı.”⁵

⁴ *Gaybeti Numani*, cilt 1, sayfa 294

⁵ *Liderlerin Doğası*, Nag Hammadi Elyazmaları, Marvin Meyer, sayfa 195

Mısır'daki gnostik mezheple ilgili yazılarda meşhur tarihçi Epifanyus, Nuriye ve geminin hikayesinin ilave detaylarını ortaya koyuyor. O yazıyor ki, Nuriye üç kez gemiye binmeyi talep etti ve üç farklı zamanda onu yakıp kül etti, tüm bunlar onun, tufanın yaklaştığı gerçeğine inandığı içindi. Fakat aynı zamanda o, inanıyordu ki, Nuh'un planı içinde, tufanda ondan kurtulmak da vardı. Gerçek şu ki, o, gemiyi 10 kez yakıp kül etti ve her defasında bunu gizlice yaptı. Her seferinde sahabeler şaşırды ve içlerine şüphe düştü, zira onlara garip gelen şeydu ki, eğer Nuh gerçekten de bir peygamberse, Allah geminin yanıp kül olmasına neden izin verdi. Geminin yanması nedeniyle vaat 10 kez ertelendi. Ve Allah bu olayları, Nuh'un mümin cemaatini şüphecilerden kurtarmak için bir imtihan ve fırsat olarak kullandı. Nuh Nuriye'ye acıdı ve sonunda onun gemiye binmesine izin verdi. Kutsal Kitap'ta (Yaratılış kitabında) şöyle geçiyor: "*Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh'un karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler.*"⁶

O gün gemiye binenler toplam 8 kişi veya 4 çift ediyor. Birçok Arap kaynaklarında, Nuh (*aleyhisselam*) ile birlikte yalnızca 7 sadık müminin kaldığı belirtiliyor: Nuh'un eşi, üç oğlu ve onların eşleri. *Hamran naklediyor ki, Ebi Cafer (minhusselam) Allah'ın, [Ona birkaç kişi dışında kimse iman etmedi] kelamı hakkında şöyle buyurdu: "Onlar sekiz kişiydiler."*⁷

Nuriye'nin gemiye binmesine izin verilmesinin üç başlıca nedeni vardı:

1. Nuh'un gemiyi yapmak için ona yardım eden sahabelerinin ve destekçilerinin birçoğu ondan yüz çevirdiler. Eğer Nuriye bu kez de gemiyi yakıp kül etseydi, Nuh (*aleyhisselam*) ve evlatları bundan önceki tüm o çalışanlar olmadan, onu bir daha yapamazlardı.
2. Nuriye beldenin en meşhur, nüfuzlu ve güçlü kişilerinden biriyle Nuh'a (*aleyhisselam*) ihanet ettiği için aşırı derecede korkuyordu ve bu sırrı yüzünden Allah'ın, onu affetmeyeceğini düşünüyordu. O, kendi kendine düşündü ki, Nuh (*aleyhisselam*) bunu kesinlikle biliyor ve onu, suda boğulması için terketmeyi planlıyor, bu yüzden onun gemiye binmesine izin vermiyor. Nuriye gemiye kabul edilinceye dek onu yakmaya devam edecekti.
3. Nuriye insanlara acıyordu ve onların mahvolmasını istemiyordu, oysa İblis, Nuh'un insanlara azap indirilmesi için dua etmesinden son derece memnundu. Bu konu Ehl-i Beyt'in (*minhusselam*) birçok rivayetlerinde apaçık geçiyor: *İmam Ali bin Muhammed (minhusselam) buyurdu: "İblis Nuh'a geldiğinde, ona şöyle dedi: 'Sen bana büyük bir iyilik yaptın, o yüzden bana danış, seni kandırmayacağım.' Onun sözleri ve talebi Nuh'un canını yaktı. Allah Nuh'a vahyetti ki, 'Onunla konuş ve ona sor, bırak senin üzerine hüccet olan belli bir meseleyi sana söylesin.' Nuh (aleyhisselam) da İblis'e dedi: 'Konuş'. İblis dedi: 'Biz Ademoğlunu cimri, kıskanç, zalim veya aceleci gördüğümüzde, topu yakalar gibi onu yakalarız. Böylece, bu tavırlar onda toplandığında biz onu "Şeytan" diye çağırırız.' Nuh dedi: 'Peki, ya demin söylediğin büyük iyilik nedir?' O dedi: 'Sen Allah'a dua ettin ki, yeryüzündeki insanları mahvetsin, böylece, bir saat içinde onların hepsini cehennem ateşine attırdın, beni de (bu zahmetten) kurtarmış oldun. Onlara azap inmesi için yaptığım dualar olmasaydı, [bunu başarmak] benim ömrümü alırdı.'"*⁸

⁶ Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 7, Pasaj 13

⁷ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 11, sayfa 336

⁸ Kısasul-Enbiya, Allame El-Cezairi, sayfa 80

Nuriye gemide olmaya layık olmasa da, Nuh'un (*aleyhisselam*) hatırı için ve insanların helak olmasını istemediği için Allah ona merhamet etti ve onu gemiye kabul etti. Kutsal Kitap'ta (Yaratılış kitabında) şöyle geçiyor: “*RAB Nuh'a, 'bütün ailenle birlikte gemiye bin' dedi, 'Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum.'*”⁹

Tufan'dan sonraki dönemde gerçekleşmiş, diğer ilginç bir olaya bakalım:

“Nuh peygamber gemiyi yapıp bitirdiğinde ve her şey hazır olduğunda, Allah'a kendi müşrik kavminden şikayet ederek dua etti ki, Allah onların hepsini helak etsin. Ve onlara hüccet tamamlandığı için Allah azap gönderdi. Böylece, tufan gelerek tüm kafirlerin üzerine indi ve onları helak etti. Kafirler helak olduktan, yağmur dindikten ve Nuh'a iman edenler kurtulduktan sonra, gemi son menzile yetişip durdu. Müminler gemiden indikten sonra çeşitli mesleklerde çalışmaya ve ev işleriyle uğraşmaya başladılar. Nuh'un mesleği çanak çömlek yapmaktı. O, onları yapıp insanlara satar ve kendi günlük ihtiyacını bununla karşılardı.

*Bir gün bir melek insan cildinde ona gelerek birkaç çömlek aldı ve onları kırmaya başladı. Nuh ona baktı. Her defa bir çömlek kırıldığında, Nuh hiçbir şey söylemeden acı çekerek hüznüleniyordu. Sonunda Nuh daha yeni yapıp sattığı o çömleklerin kırılmasına dayanamayıp onun (meleğin) üstüne bağırarak dedi: 'Sen ne yapıyorsun be adam?! Benim kendi ellerimle yaptığım bu çömlekleri neden kırdın?' O adam (melek) dedi: 'Ben bunları senden satın aldım ve onlar artık benim malım oldu, bundan böyle senin onlarla bir alakan yok ve onlarla istediğimi yapabilirim.' Nuh (*aleyhisselam*) dedi: 'Doğrudur, onları benden satın aldın ama ben onları binbir zahmetle yaptım ve bunun için emek sarfettim. Hatta sen onları benden satın aldıktan sonra da ben onları sevmeye devam ediyorum ve ben kendi emeğimin meyvesini ve eziyetimin sonucunu senin harap etmeni kabul etmiyorum.' O adam (melek) dedi: 'Sen bu çömlekleri yaratmadın, sadece yaptın, buna rağmen onların kırılmasına seyirci kalamıyorsun. Peki, ya Allah'ın yarattıklarını hepten mahvetmesi için O'na nasıl da dua ediyordun?!' Bu olaydan sonra Nuh o denli ağlayıp feryat etti ki, insanlar onu Nuh (feryat eden) diye çağırdılar.”¹⁰*

Bu yorum apaçık gösteriyor ki, tufan başladığı zamandan gemi duruncaya dek tüm bu yıllar boyunca Allah Nuh'un kendi kavmine azap istemesini nazara aldı ve tüm bu yıllar boyunca onu tembih etmek için bu noktaya getirdi. Tufan sonrası Allah Nuh (*aleyhisselam*) ile yeni bir ahit yaptı ve bu, ilk ahitten farklı bir ahitti. İkinci Ahit Birinci Ahit'te olmayan yeni emir ve hükümleri kapsıyordu. Kutsal Kitap'ta Nuhaik Ahit'in detayları ve kanunları şöyle geçiyor:

“Allah, Nuh'u ve oğullarını kutsayarak, “Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun” dedi, “Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir. Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum. Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir. Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her

⁹ Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 7, Pasaj 1

¹⁰ Keşkül Destagib, Seyyid Destagib, sayfa 176

hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım. Kim insan kanı dökerse, kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Verimli olun, çoğalın. Yeryüzünde üreyin, artın.” Allah Nuh’a ve oğullarına şöyle dedi: “Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla ahdimi yapıyorum, sizinle birlikteki bütün canlılarla –kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, gemiden çıkan bütün hayvanlarla. Sizinle ahdimi sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak.” Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: “Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak: Yayımlı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak. Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse, sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım ahdi anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak. Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli ahdi anımsayacağım.” Tanrı Nuh’a, “Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim ahdin belirtisi budur” dedi.”¹¹

Allah’ın Nuh’a verdiği ilk emir Adem’e (*aleyhisselam*) verdiği emrin aynısıydı: “*Verimli olun ve çoğalıp yeryüzünü doldurun*”. Allah Adem’i seçtiği gibi Nuh’u da seçti ve Adem’i bereketlendirdiği gibi Nuh’u da bereketlendirdi. Allah’ın onlara verdiği bu “*verimli olun ve çoğalın*” emri İlk Ahit’ten İkinci Ahit’e kadar değişmeden kaldı. Ağaca yaklaşmama emri ise İkinci Ahit’te yoktu, zira Ağaç Aden Cenneti’ndeydi. İnsanlar Aden Cenneti’nde olmadıkları için ‘İlim Ağacı’ndan uzak durma emri de artık söz konusu değildi. Rab Nuh’a (*aleyhisselam*) İlk Ahit’te olmayan ve et yeme gibi daha önce uygulanmamış yeni emirler verdi. Allah Nuh’a (*aleyhisselam*) hayvanları diri diri yemeği haram etti ve Nuh (*aleyhisselam*) sadece Rabb’e kurban edilerek kesilen hayvanların etinden yiyebilirdi. İslam’da sadece helal kesilmiş hayvanların etinden yemek sünneti de buradan geliyor: yüzü kıbleye döndürülerek, Allah’ın adı ile kesilenler. Hayvanlar kurban niyetiyle bu şekilde kesiliyordu. Ayrıca Allah İkinci Ahit’te insanların ve herhangi bir canlının başka türlü herhangi bir şekilde öldürülmesini haram kıldı. Bu yüzden Allah, katliam yapmanın hesabını soracağını söyledi ve ceza olarak da idam fermanını verdi.

Ulü’l-Azm (En Azimli Veliler) Kur’an’ın, Ahit Peygamberlerini tanımlamak için kullandığı bir ibaredir. Ahit Peygamberleri insanlık için ilahi yasalar ve şeriat koymakla görevlendirilirler. Allah’ın insanlığa gönderdiği Ahit Peygamberleri sayı itibariyle beş kişidir: Nuh Peygamber, İbrâhim Peygamber, Musa Peygamber, İsa Peygamber ve Muhammed Peygamber (*hepsine salat ve selam olsun*). Adem’e (*aleyhisselam*) gelince, o da bir ilahi ahit sahibidir, fakat o, *Ulü’l-Azm*’den değildir, çünkü ahdi bozdu. Osman bin İsa, Sama’a’dan naklediyor ki, Ebi Abdillah (*aleyhisselam*) şöyle buyurdu:

“[Ulü’l-Azm peygamberlerinin sabrettiği gibi, sen de sabret.] (Kur’an 46:35). O buyurdu: “Onlar Nuh, İbrâhim, Musa, İsa ve Muhammed’dir (onlara ve tüm peygamberlere selam olsun).” Ben dedim: “Onlar nasıl Ulü’l-Azm oldular?” O buyurdu: “Çünkü Nuh bir Kitap ve bir şeriat ile gönderildi ve ondan sonra gelenlerin hepsi Nuh’un Kitabı, şeriatı ve

¹¹ *Kutsal Kitap*, Yaratılış kitabı, Bölüm 9, Pasaj 1-17

yöntemi doğrultusunda amel ettiler. Ta ki İbrâhim Suhuf ile geldi ve o, kendi iradesiyle Nuh'un Kitabını terketti, fakat küfür nedeniyle değil. İbrâhim'den sonra gelen tüm peygamberler İbrâhim'in şeriatı, yöntemi ve Suhufu ile gittiler. Ta ki Musa Tevrat ile geldi ve kendi iradesiyle Suhufu terketti. Böylece, Musa'dan sonra gelen tüm peygamberler Tevrat, onun şeriat ve yöntemi doğrultusunda amel ettiler. Ta ki Mesih, İncil ile geldi ve kendi iradesiyle Musa'nın şeriat ve yöntemini terketti. Ve Mesih'ten sonra gelen tüm peygamberler onun şeriat ve yöntemiyle amel ettiler. Ta ki, Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) gelerek Kur'an'ı, kendi şeriat ve yöntemini getirdi. Böylece, onun 'helali' Kıyamet gününe dek helal, 'haramı' da Kıyamet gününe dek haram olarak kalacaktır. Bunlar elçilerden Ulü'l-Azm olanlardır.”¹²

Bu yüzden de toplam 124,000 kişi olan tüm peygamberlerin mesajları, Adem'in (*aleyhisselam*) şeriatından Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şeriatına dek yukarıda geçen şeriatlerden birine tabidir. Adem (*aleyhisselam*) ve Nuh (*aleyhisselam*) arasında gelmiş Allah'ın peygamberleri olan Habil, Şit, İdris ve diğerleri Ademî Ahit'in şeriatıyla amel ettiler. Nohaik Ahit'i şahsına munhasır kılan şey ise, onun, bugüne dek hâlâ kullanılmasıdır. Ve bizler bu konuyu bir sonraki bablarda örneklerle açıklayacağız. Nuh (*aleyhisselam*) ile olan İkinci Ahit İbrâhim'in (*aleyhisselam*) zamanına kadar devam etti.

Yeryüzünün İblis'in soyundan ve Kabil'in evlatlarından temizlenmesi gerekiyordu, yalnızca önceden de buyurulduğu gibi Nuh'un (*aleyhisselam*) evlendiği, Kabil'in soyundan olan bir kadın dışında. Nuh'un Nuriye'den üç oğlu vardı: Sam, Ham ve Yafet. Nuriye'nin Yam adında dördüncü oğlu da oldu, ama o, Nuh'un biyolojik oğlu değildi. Bu konuda Allah apaçık buyuruyor: “*Nûh, Rabbine seslenip şöyle dedi: “Rabbim! Şüphesiz oğlum da âilemdendir. Senin vaadin elbette gerçektir. Sen de hükmedenlerin en iyi hükmedenisin.” Allah, “Ey Nûh! O, asla senin âilenden değildir. Onun yaptığı, iyi olmayan bir iştir. O hâlde, bilmediğin şeyi benden isteme. Ben, sana cahillerden olmamanı öğütlerim” dedi.*”¹³ Allah Tahrim Suresinde de şöyle buyurur: “*Allah, inkâr edenlere, Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek gösterdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kişinin nikâhları altında bulunuyorlardı. Derken onlara ihanet ettiler de kocaları, Allah'ın azabından hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara, “Haydi, ateşe girenlerle beraber siz de girin!” denildi.*”¹⁴

Yıllar boyunca İslam alimleri bu ayetleri çeşitli yönlerde tefsir etmeye çalıştılar. Onlar dediler ki, bu kadınların ihaneti evlilik ihaneti değil, iman açısından olan ihanetti, zira bir peygamberin karısının ona ihanet etmesi imkansızdır. Ve dediler ki, Kur'an'da isnat edilen Nuh'un (*aleyhisselam*) oğlu, “*O, asla senin âilenden değildir*” diye buyurmasına rağmen onun biyolojik oğluydu. İslam alimleri arasındaki ortak görüş şu ki, sadece Nuh'un oğlunun imanı babasından farklıydı. Oysa Kur'an'ı tarafsız biçimde, karakterlere hiçbir kutsallık veya masumiyet yüklemekten okuduğumuzda, hakikat ayan beyan ortaya çıkıyor. Gerçek şu ki, Nuh'un karısı ona ihanet etti ve gebe kaldı. *Ebü'l-Hasan (aleyhisselam) “Ey iman edenler, Allah'a samimi bir tövbe ile tövbe edin” âyetiyle ilgili olarak şöyle buyurmuştur: “Kul tövbe eder ve yaptığı şeye bir daha dönmez. Şüphesiz*

¹² *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 65, sayfa 326

¹³ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 11 (Hud), Ayet 45-46

¹⁴ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 66 (Tahrim), Ayet 10

Allah'ın en sevgili kulları Allah'a gerçek tövbe edenlerdir.” Ali b. İbrahim, Allah'ın ‘Allah örnek gösterdi’ sözleri hakkında şöyle dedi: “Sonra Allah onları örnek gösterdi” ve şu ayeti okudu: “Allah, inkâr edenlere, Nûh’un karısı ile Lût’un karısını örnek gösterdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kişinin nikâhları altında bulunuyorlardı. Derken onlara ihanet ettiler.” Vallahi, ‘onlara ihanet ettiler’ sözüyle zinadan başka bir şeyi kastetmedi.”¹⁵

Nuh’un eşi gayrimeşru bir erkek çocuğu taşıdı, Nuh da onu kendi biyolojik oğlu zannediyordu. Oysa o, Nuh’un biyolojik oğlu değildi ve Kur’an’da da aynen buyurulduğu gibi: *“senin âilenden değildir”*. Al-i Muhammed’in (*Selam Onlardandır*) rivayetleri bu gerçeği onaylamıştır: *Zürare Ebi Cafer’den (minhusselam) naklediyor ki, o, Nuh’un “Oğlum, bizimle birlikte gemiye bin” ibaresiyle ilgili buyurdu: “O, onun oğlu değildi.” Ben dedim: “Ama Nuh “oğlum” dedi?” O buyurdu: “Nuh bunu bilmediği için dedi.”¹⁶*

Şimdi biz bu oğulun Kur’an’da geçen bu cevabını anlıyoruz: *“Ben bir dağa sığmırım”¹⁷* Bu dağın gerçekte fiziksel bir dağ ile alakası yoktur. Bu onun, Nuriye’nin kendisiyle Nuh’a (*aleyhisselam*) ihanet ettiği biyolojik babasıydı. O, nüfuzlu bir amelsiz alimdi. Arapça dağ kelimesinin karşılığı olan “Cebel” kelimesinin aslında o dönemde kullanılan bir isim olduğunu belirtmekte fayda vardır. Tevrat’ta da Nuh (*aleyhisselam*) zamanında yaşamış olan ve *“sürü sahibi göçebelerin atasıydı”¹⁸* olarak bilinen “Cebel” adında bir adamdan söz edilmektedir.

Henry Corbin kendi “İsveçborg ve Ezoterik İslam” isimli kitabında Gemi ve Nuh’un oğlunun sığındığı dağ hakkında derin sembolizmi açıklayan bir gnostik tefsir zikrediyor:

“[Gemi, dağlar gibi dalgalar arasında onları götürüyordu.] (Kur’an 11:42), yani: ezoterik öğretile kuşanmış İmam kendi davasında onun çağrısına cevap verenlerle birlikte ilim denizinde mistik bir Gemi gibi yüzüyor; o, herkese yüksek ruhsal marifeti öğretmek için bir mistik sınırdan diğerine yüzüyor; karşılaştığı, dağlar gibi yükselen dalgalar kağıt üzerinde bilge olan, gerçek anlamda ilimden yoksun olmalarına rağmen bilim adamları olarak geçip giden zahir alimleridir; tıpkı dalgaların aldatıcı biçimde yüksek dağlar görüntüsü verdikten sonra çöktükleri gibi, onlar da İmamın önünde çökerler. İlahi dava (mistik gemi) da alim havasında olan bu insanların başları üzerinden yüzüp geçer. O onları, geminin dalgaları yardığı gibi yarar. Onlar, deniz dalgalarının kalkarak birbiriyle çarpıştığı gibi kendilerini şişirerek insanları kendi yüzeysel ilimleriyle korkuttukları halde, o (dava) onların üzerinden yüzüp geçer... Fakat davaya girenler, orada onların saptırmasından korunurlar, bir yolcunun bir gemide dalgalardan korunduğu gibi.”¹⁹

Bu yüzdendir ki, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Kur’an’ı, hep kıssalarda tanımlanan karakterlerin amellerinden kutsallık varsayımlarını bir kenara koyarak, normal bir kitap gibi okumayı belirtmiştir. Bu, (Kur’an-ı Kerim’e) karakterler ve gerçekleşen olaylar hakkında önyargılı görüşlere dayanan objektif olmayan tefsirler etmek yerine, onu daha objektif, tarihe dayalı biçimde

¹⁵ *Tefsir-i Kumi*, Şeyh Ali İbrahim Kumi, cilt 2, sayfa 377

¹⁶ *Tefsir Nurus-Sakaleyn*, Şeyh Abdul Ali Arusi El-Huveysi, cilt 2, sayfa 363

¹⁷ *Kur’an-ı Kerim*, Sure 11 (Hud), Ayet 43

¹⁸ *Kutsal Kitap*, Yaratılış kitabı, Bölüm 4, Pasaj 20

¹⁹ *İsveçborg ve Ezoterik İslam*, Henry Corbin, sayfa 118-119

ve daha doğru anlamayı sağlıyor. Bundan ziyade, harfi olmayan sembolik anlamları da hesaba katmak önemlidir.

Yam ve Kenan hakkında bazı Arapça kaynaklar ve rivayetler bir araya toplanmış ve onları bir kişi yapmıştır. Oysa onlar iki isme sahip bir kişi değildir; gerçekte onlar iki farklı kişidir. Yam suda boğulan evlattır. Kenan, Kenanlıların babasıdır ve tufandan sonra doğmuştur. Kenan halkı Kenan'ın nesliydi ve Kutsal Kitap'ta bahsi geçen Samice konuşan bir kavimdi. Eğer bu insanların babası Kenan tufanda boğulmuş olsaydı, onlar bugün varolamazlardı. Doğrusu Yam ve Kenan karakterleri raviler tarafından bir karakter haline getirilmiştir, zira onlardan hiçbirisi Nuh'un biyolojik oğlu değildir. Onlardan biri tufan öncesi, diğeri de tufan sonrası doğmuştur.

Tevrat ve İncil, Kur'an'ın, Nuh'un eşi ve oğlu hakkındaki sözlerini kanıtıyor. Tevrat'ta (Yaratılış kitabında) şöyle deniyor:

“Nuh çiftçilik yapmaya başladı ve bir üzüm bağı dikti. Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çıplaklık uzandı. Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı. Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler. Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak, şöyle dedi: 'Kenan'a lanet olsun, köleler kölesi olsun kardeşlerine. Övgüler olsun Sam'ın Tanrısı RAB'be, Kenan Sam'a kul olsun. Allah Yafet'e bolluk versin, Sam'ın çadırlarında yaşasın, Kenan Yafet'e kul olsun.’”²⁰

Kutsal Kitap alimleri bu hikayenin anlamı ve “Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce” kelamının tefsiriyle ilgili farklı düşünüyorlar. Bunun gerçekte ne anlama geldiğini anlamak için Levililer kitabına bakmamız gerek: “Babasının karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de kesinlikle öldürülecektir. Ölümü hak etmişlerdir.”²¹

Şimdi anlaşıldı ki, “babasının çıplaklığını ortaya çıkarmak” veya “babasını çıplak görmek” ibareleri eski çağ insanlarına göre babanın karısı ile ilişkiye girmek anlamına geliyordu, zira insanın çıplaklığı onun karısıdır. Öyle ki, Nuh'un karısı kendi oğlunun çocuğuna gebe kaldı ve Nuh bu çocuğa daha doğmadan lanet etti, adını da Kenan koydu, ve onun anlamı “Kabil'den” demektir, bu da onun haksız amel veya haksız evlat, Kabil'in oğlu veya şeytan olacağını belirtiyordu. Kenan'ın, gerçekten de Nuh'un karısı ile oğlu Ham'ın evladı olduğu konusunda meseleye ek delil olarak Tevrat'ta geçen bu pasajlara bakalım: “Gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenan'ın babasıydı.”²² Yaratılış kitabında yine buyruluyor ki, “Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı.”²³ Böylece, kanıtlanmış oldu ki, Kenan'ın babası Ham'dır. Gelin şimdi de annesinin kim olduğuna bakalım. Yaratılış kitabında buyruluyor: “Kenan'a lanet olsun, köleler kölesi olsun kardeşlerine.”²⁴ Nuh Kenan'a lanet ederek onu kardeşlerine köle yaptı. Peki, ya Kenan'ın kardeşleri kim? Yaratılış kitabında şöyle geçiyor:

²⁰ Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 9, Pasaj 20-27

²¹ Kutsal Kitap, Levililer kitabı, Bölüm 20, Pasaj 11

²² Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 9, Pasaj 18

²³ Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 9, Pasaj 22

²⁴ Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 9, Pasaj 25

*“Allah Yafet’e bolluk versin, Sam’ın çadırlarında yaşasın, Kenan Yafet’e kul olsun.”*²⁵ Böylece, Kenan’ın kardeşleri Yafet ve Sam’dı, Ham ise Kenan’ın hem babası, hem kardeşiydi.

Kenan’ın soyundan Sodom ve Gomorra kavmi (Lut kavmi) geldi, ayrıca Nemrut ve diğer kafirler ve tağutlar geldi. Onun soyundan salih kimseler de çıktı, zira Allah buyurmuştur: *“O, ölüden diri çıkarır, diriden ölü çıkarır; yeryüzünü ölümünden sonra O canlandırır. Ey insanlar! İşte siz de böylece diriltileceksiniz.”*²⁶ Sam’ın (*aleyhisselam*) soyundan Sami peygamberler ve Adem oğullarının soyu geldi. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) buyurmuştur: *“Sam (aleyhisselam) Arapların ve Yahudilerin (tüm samilerin) babası, Yafet Rumluların babası, Ham ise Habeşlilerin babasıdır.”*²⁷ Sam (*aleyhisselam*) Nuh’un (*aleyhisselam*) vasisiydi. Manda dinine göre Sam (*aleyhisselam*) en önemli peygamberler sırasındadır. Onların, ondan bahseden çok sayıda elyazmaları ve kitapları vardır. İsa’nın (*aleyhisselam*) mucizelerinden biri Sam’ın (*aleyhisselam*) dirilti olarak kabrinden çıkarılması olmuştur.

Allah Kur’an’da buyurdu: *“Hani biz meleklere: “Adem’e secde edin” demiştik. İblis’ten başka hepsi secde etmişti. O, cinlerden idi. Rabbinin buyruğu dışına çıktı. Ey insanoğulları! Siz Beni bırakıp onu ve soyunu dost mu ediniyorsunuz? Halbuki onlar size düşmandır. Kendilerine yazık edenler için bu ne kötü değişmedir!”*²⁸ Allah ayrıca buyurmuştur: *“Benim ahdim zalimleri kapsamaz!”*²⁹ Bu şu demek ki, Allah’ın ahdi sadece Adem (*aleyhisselam*) ve onun soyu ile, İblis ve onun soyu ile değil, yani Allah’ın ahdi sadece müminlerdir, kafirlerle değil. Bu, dikkatimizi yöneltmemiz gereken önemli bir noktadır. Bu yüzden görüyoruz ki, Allah’ın gerçek dini asırlar boyu hep gizli şekilde korunup saklanmıştır.

Allah Adem’e ve soyuna sükut etmeyi ve ilahi öğretileri sır olarak saklamayı öğretti. Allah onlara, Kabil ve soyuna karşı takiye etmeyi (gerçeği saklamayı) emretti ki, onlar asla Allah’ın gerçek dinini bilmesinler. Takiye etmek için birçok nedenler vardı. İlk önce, İblis ve soyunun Adem (*aleyhisselam*) ve soyuna karşı düşmanlığı ve hasediydi. İkincisi, İblis ve soyunun, Allah’ın hakiki dinini uygulama ve taşıma sorumluluğunu kaldırma kapasiteleri yoktu. En sonda görüyoruz ki, insanlara ilahi ilmin yalnızca iki harfi gelmiştir.

Meşhur bir hadiste deniyor ki, Kaim kıyam ettiğinde ilmin geri kalan 25 harfini getirerek insanlar arasında yayacaktır. Bu 25 harf önceki iki harfe eklenerek gerçek tevhid ve Allah’ın gerçek dini hakkında insanların ilmini tamamlayacaktır. Aşağıdaki rivayetler bu gerçeği ortaya koyuyor:

*Ebi Abdillah İmam Sadık (minhusselam) buyurdu: “İlim 27 harftir. Elçilerin getirdiği her şey sadece iki harftir. Bu yüzden insanlar bu güne dek o iki harf dışında hiçbir şey bilmiyorlar. Kaim kıyam ederse, geri kalan 25 harfi getirip insanlar arasında yayacak ve önceki iki harfi de onlara ekleyerek 27 harfin hepsini insanlar arasında yayacaktır.”*³⁰

²⁵ Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 9, Pasaj 27

²⁶ Kur’an-ı Kerim, Sure 30 (Rum), Ayet 19

²⁷ Tarih-i Teberi, Teberi, cilt 1, sayfa 145

²⁸ Kur’an-ı Kerim, Sure 18 (Kehf), Ayet 50

²⁹ Kur’an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), Ayet 124

³⁰ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 336

*Ehl-i Beyt'ten (Selam Onlardandır) rivayet edilir: "Gerçekten de Adem 10 gün hasta oldu ve oğlu Şit'e bir vasiyet vererek emretti ki, tüm ilmini Kabil ve evlatlarından saklasın, zira Adem tüm ilmini vermek için Habil'i seçti diye Kabil Habil'e haset ederek onu öldürdü. Böylece, Şit ve evlatları ilimden kazandıkları her şeyi gizlediler, Kabil'e de faydalanacak bir ilim kalmadı."*³¹

*Mufazzal naklediyor: "Ben İmam Sadık'a (aleyhisselam) [Sizinle onların arasına sağlam bir set yapayım] ayetinin tefsirini sordum, O da buyurdu: 'Bu, takiye'dir, [artık onu ne aşabildiler, ne de delebildiler], zira biz takiye ile iş yaparız, onlar onu ne aşabilirler, ne de açabilirler. O, sağlam bir settir ve şu anda sizinle Allah düşmanları arasında yapılmış, onların dağıtıp geçemediği bir settir.' Ben ona [Rabbimin vaadi gelince onu yerle bir eder] hakkında sordum, O (aleyhisselam) buyurdu: 'Bu, kıyam zamanı takiyenin kaldırılması hakkındadır ve o, Allah düşmanlarından intikam alacaktır.'"*³²

³¹ *İmam Ali ibn Ebi Talib'in Ansiklopedisi*, Muhamed Reyşehri, cilt 2, sayfa 98

³² *Vesail'uş Şia*, Hür Amili, cilt 16, sayfa 213

BİLGİNİN GAYESİ



Bab 3

İBRÂHİM İLE OLAN ÜÇÜNCÜ AHİT



*İbrâhim sordu: “Ya evlatlarım?” Allah buyurdu:
“Benim ahdim zalimleri kapsamaz!”*



Imam Sadık (*minhusselam*) buyurdu: “Kabil, ateşin Habil’in kurbanını kabul ettiğini gördüğünde, İblis ona dedi: ‘Hiç şüphesiz Habil o ateşe tapıyordu’, Kabil dedi: ‘Ben Habil’in taptığı ateşe tapmıyorum. Ben başka bir ateşe tapıyorum ve kurbanlarımı ona sunuyorum, o da kurbanlarımı kabul ediyor.’ Böylece, Kabil ateş tapınağı yaparak ona kurbanlar sundu ve onun Rab Allah hakkında hiçbir ilmi yoktu, evlatları da ondan, ateşe tapmak dışında hiçbir miras almadılar.”¹ Bu kanıtıyor ki, Adem (*aleyhisselam*) Kabil’i kendi oğlu saymıyordu ve Adem Kabil’e din konusunda asla hiçbir şey öğretmedi. Ateş, Adem’in hikayesinden ve Kabil ile Habil tarafından sunulan kurbanlardan bu yana, en başından beri ilahi dinlerde önem taşıyordu. Ateş gerçek ilahi dinlerde de, sahte dinlerde de önem taşımaya devam etti ve insanlar bu ikisi arasında hep çelişkide kaldılar. Örneğin, Zerdüştilik dini; İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurmuştur: “Bu din Zerdüşt Peygamber (*aleyhisselam*) tarafından kuruldu ve ismi, Zerdüşt’ten sonra onun takipçileri tarafından koyuldu.” Onlar ateşe tapanlar değildiler; oysa ondan sonra Kabil’in soyu sandı ki, Zerdüşt ateşe tapıyordu, tıpkı Kabil’in Adem (*aleyhisselam*) hakkında sandığı gibi. Böylece, dini tahrif ettiler ve insanlar bu konuda çelişkide kaldılar. Şimdiki devirde çoğu zannediyor ki, Zerdüştiler ateşe tapanlardır.

Zerdüşt Peygamber (*aleyhisselam*) Nuh’un (*aleyhisselam*) Şeriatı ile giden peygamberlerden biriydi, bu yüzden ateş onlarda önem taşıyordu. Bunun yanı sıra, Nemrud’un (*lanetullahi aleyh*) dönemindeki insanlar da Kabil’in dininden kalanlarla amel etmeye devam ediyorlardı; ateşin, Nemrud’un dininde de önem taşıdığını, hatta Nemrud’un İbrâhim’i kurbanlık olarak ateşe attığını görüyoruz. Nemrud İbrâhim’i ateşe taptırmaya çalıştı, o da reddettiğinde zorla ateşe atıldı. Oysa Nemrud’un kurbanı kabul edilmedi ve ateş, İbrâhim’i yakmadı, tıpkı Nemrud’un atası Kabil’in (*lanetullahi aleyh*) kurbanını kabul edip yakmadığı gibi. Yaratılış kitabında bir Yahudi Midraş’ında (rabbi rivayeti) şöyle geçiyor:

“O [İbrâhim], Nemrud’un huzuruna getirildi. Nemrut ona dedi: ‘Ateşe tap!’ İbrâhim: ‘O zaman ateşi söndüren suya mı tapayım?’ Nemrut: ‘Suya tap!’ İbrâhim: ‘O zaman suyu taşıyan buluta mı tapayım?’ Nemrut: ‘Buluta tap!’ İbrâhim: ‘O zaman bulutu uçuran rüzgara mı tapayım?’ Nemrut: ‘Rüzgara tap!’ İbrâhim: ‘Öyleyse, rüzgara dayanan insana mı tapalım?’ Nemrut: ‘Sen kelime oyunu yapıyorsun, ben ateşten başkasına boyun eğmem, seni de onun içine atacağım, boyun eğdiğin Allah gelsin de seni ondan kurtarsın!’ İbrâhim’in kardeşi Harran da oradaydı. O, kendi kendine dedi ki, ‘İbrâhim kazanırsa, diyeceğim ki, ben İbrâhim’in takipçisiyim. Nemrut kazanırsa, diyeceğim ki, Nemrud’un takipçisiyim.’ İbrâhim tandıra atılıp sağ kaldığında, Harran’a sordular ki, ‘kimin tarafındasın?’ O da, ‘İbrâhim’in!’ dedi. Onlar da onu alıp tandıra attılar, onun karnı yarıldı ve o, babası Terak’tan önce öldü.”²

Nemrut Kenan’ın oğluydu, Kenan da Kabil’in ve İblis’in (*lanetullahi aleyhum*) soyundandı. Allah ile İkinci Ahit, Nemrud’un İbrâhim’i (*aleyhisselam*) öldürme teşebbüsü yüzünden sonlandı. Sonda, Allah İbrâhim ile Üçüncü Ahit’i yaptı. Sonra Allah Nemrut ve kavmine azap indirdi. O döneme kadar yeryüzündeki tüm insanlar tek bir dilde konuşuyorlardı; fakat Babilliler, Allah’a

¹ *İlel’uş-Şerayi*, Şeyh Saduk, cilt 1, sayfa 3

² *Midraş (Bereşit) Rabbah*, Yaratılış kitabı, Bölüm 38, sayfa 13

meydan okuyarak kendileri için bir ün salmak istediler ve “göklere erişecek”³ kocaman bir kule – Babil kulesini dikmeye kalkıştılar. Allah da Babil kulesini dağıtarak onları zelil etti ve küçük bir böcekle Nemrud’u ortadan kaldırdı. Bundan ziyade, Allah insanların dillerini karıştırdı ve onları birbirinden farklı birçok milletlere, kavimlere ve cemaatlere böldü.

Zeyd-i Şaham naklediyor ki, Ebi Abdillah (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “Gerçekten de Allah İbrâhim’i Nebi yapmadan önce kul yaptı ve onu Resul yapmadan önce nebi yaptı. Ve onu Kendine Halil (Dost) yapmadan önce elçi yaptı. Ve onu İmam yapmadan önce Kendine Halil yaptı. Böylece, tüm bunlar tamamlandığında, Allah onun elini tutarak dedi: ‘Ey İbrâhim! Ben seni insanlara İmam yapıyorum.’ ve meselenin İbrâhim’in gözündeki büyüklüğünden dolayı, o dedi: ‘Ya evlatlarım?’ Allah buyurdu: ‘Benim ahdim zalimlere yetişmez!’”⁴

Yaratılış kitabında şöyle geçer:

“Avram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek, “Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’yım” dedi, “Benim yolunda yürü, kusursuz ol. Seninle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim, soyunu alabildiğine çoğaltacağım.” Avram yüzüstü yere kapandı. Tanrı, “Seninle yaptığım antlaşma şudur” dedi, “Birçok ulusun babası olacaksın. Artık adın Avram değil, İbrâhim olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım. Seni çok verimli kılacağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak. Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım. Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım.” Tanrı İbrâhim’e, “Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız” dedi, “Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek. Sünnet olmalısınız. Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisi olacak. Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancından satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu. Evinizde doğan ya da satın aldığımız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecek antlaşmamın simgesi olacak. Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir.” Tanrı, “Karın Saray’a gelince, ona artık Saray demeyeceksin” dedi, “Bundan böyle onun adı Sara olacak. Onu kutsayacak, ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak.” İbrâhim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, “Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?” dedi, “Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?” Sonra Tanrı’ya, “Keşke İsmail’i mirasçım kabul etseydin!” dedi. Tanrı, “Hayır. Ama karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını İshak koyacaksın” dedi, “Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim. İsmail’e gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım. Ancak ahdimi gelecek yıl bu zaman Sara’nın doğuracağı oğlun İshak’la sürdüreceğim.” Tanrı İbrâhim’le konuşmasını bitirince ondan ayrılıp yukarıya çekildi. İbrâhim evindeki bütün erkekleri –oğlu İsmail’i, evinde doğanların, satın aldığı uşakların hepsini– Tanrı’nın kendisine buyurduğu gibi o gün sünnet ettirdi. İbrâhim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı. Oğlu İsmail on üç yaşında sünnet oldu. İbrâhim,

³ Kutsal Kitap, Yaratılış Kitabı, Bölüm 11, Pasaj 4

⁴ El-Kafi, Şeyh Kuleyni, cilt 1, sayfa 175

oğlu İsmail'le aynı gün sünnet edildi. İbrâhim'in evindeki bütün erkekler –evinde doğanlar ve yabancıardan satın alınanlar– onunla birlikte sünnet oldu.”⁵

Allah Adem (*aleyhisselam*) ve soyuyla, ayrıca Nuh (*aleyhisselam*) ve soyuyla ahit yaptığı gibi, İbrâhim ve soyuyla da Üçüncü Ahit'i yaptı. Fakat Allah açıkça buyurdu ki, bu ahit onun soyundan yalnızca salih kimselerle yapılacaktır, İblis'in ve Kabil'in soyundan gelenler bu ahde dahil olmayacaklardır. Allah İbrâhim'e onların ahdi için özel bir alamet verdi ve bu, Sünnet'ti. Sünnet, her zaman alimlerin, Allah'ın İbrâhim ve soyu için neden bu şahsına münhasır alameti seçtiğini açıklamakta aciz kaldıkları garip bir alamet olmuştur. Ademî Ahit'in alameti Ağaç'tı, Nuhaik Ahit'in alameti Gökkuşağı'ydı, İbrâhimî Ahit'in alameti de Sünnet'ti.

Sünnet erkeğin üreme organı kısmında yapılır ve bu uzuv hep elbiseyle kapatılır. Peki, bu kim için bir alametti? Bu alamet İbrâhimî Ahit'in kadınları, Adem'in (*aleyhisselam*) kızları ve Adem'in (*aleyhisselam*) soyu içindi ki, onlara sahip olmaya izin vermeden önce kendi kocalarının kim olduğunu bilsinler. Onlar Adem'in (*aleyhisselam*) oğulları mıdır yoksa Kabil'in maskelenmiş oğulları mıdır? Bu, İblis ve evlatlarının daha önce Havva'yı kandırdıkları gibi onları da kandırmamaları için olan bir alametti.

Yeni ahit ve onun şartı olan sünnet, o dönemin insanları için zordu. Allah sünneti onların soyunun İblis'in evlatlarıyla birleşmemesi için bir temizlenme aracı yaptı. İblis ve soyu sünnetli değildi. İsa (*aleyhisselam*) Barnabas İncili'nde bu konuyu şöyle açıkladı:

“Ve, işe bakın, İsa'yı bulmak için memleketinden ayrılan Kenanî bir kadın iki oğluyla birlikte gelmiyor mu! İsa'nın havarileriyle birlikte karşudan geldiğini görünce, bağırdı: 'İsa, Davud'un oğlu, kızıma merhamet et, cinler kendisine işkence ediyor!'”

İsa, bir kelimeyle olsun cevap vermedi: çünkü onlar sünnet olmayan insanlardandı. Havarilerin acıma duyguları harekete geçip, dediler: 'Ey muallim, onlara acı! Bak, nasıl da ağlayıp çığırıyorlar!'”

İsa cevap verdi: 'Ben ancak İsrail kavmine gönderildim.' Bunun üzerine, kadın iki oğluyla birlikte İsa'nın önüne gelip, ağlayarak dedi: 'Ey Davud'un oğlu, bize merhamet et.' İsa cevap verdi; 'Ekmeği çocukların ellerinden alıp, köpeklere vermek doğru değildir.' Ve, İsa bunu, onların temiz olmaması nedeniyle söyledi. Çünkü onlar, sünnet olmayan insanlardandı. Kadın cevap verdi: 'Ey Rab, köpekler, sahiplerinin sofralarından düşen kırıntıları yerler.' İsa, kadının sözüne hayran kalarak, dedi: 'Ey kadın, senin İmanın çok hoş.' Ve, ellerini gök yüzüne kaldırıp, Allah'a dua etti ve ardından dedi: 'Ey kadın, kızın kurtulmuştur, var, huzurla yoluna git.' Kadın ayrıldı ve eve döndüğünde, kızını Allah'ı tesbih ederken buldu. Bunun üzerine (şöyle) dedi: 'Bildim ki, İsrail kavminin Tanrı'sından başka Tanrı yoktur.' Ardından, tüm yakınları, Musa'nın kitabında yazılan kanuna göre (Allah)'in kanununa teslim oldular.

Havariler, o gün İsa'ya şunu sordular: 'Ey muallim, neden o kadına, onların köpek olduğu şeklinde cevap verdin?' İsa cevap verdi: 'Bakın, size diyorum ki, bir köpek, sünnetsiz bir adamdan daha iyidir.' Buna havariler üzülmeye, dediler: 'Bu sözler ağır, onları kim kabul edebilecek?'”

⁵ *Kutsal Kitap*, Yaratılış kitabı, Bölüm 17, Pasaj 1-27

İsa cevap verdi: 'Eğer siz, ey budalalar, akli olmayan bir köpeğin sahibi için neler yaptığınızı düşünürseniz, benim dediklerimin doğru olduğunu göreceksiniz. Söyleyin bana, köpek sahibinin evini koruyup, soyguncuya karşı hayatını ortaya koymaz mı? Kesinlikle, böyle. Fakat, ne görür (karşılığında)? Dayak, incinme, azıcık ekmek ve (yine de) sahibine daima neşeli bir yüz gösterir. Doğru değil mi?'

'Evet muallim, doğru' diye cevap verdi havariler.

Ardından İsa dedi: 'Şimdi düşünün, Allah insana neler veriyor ve Allah'ın, kulu İbrâhim'e verdiği söze itibar etmemekte, onun ne kadar haksız olduğunu görün. Filistinli Calut karşısında İsrail kralı Saul'e Davud'un dediklerini hatırlayın 'Rabbim! Senin kulun Senin kulunun sürüsüne bakarken, kurt, ayı ve arslanlar gelip, kulunun koyunlarını yakaladı; bunun üzerine, kulun gidip onları öldürerek, koyunları kurtardı.' Ve işte onlara (ayı, arslan, kurt) benzemekten başka nedir bu sünnetsiz adam? Bu bakımdan kulun, İsrail'in Tanrısı Rabb adına gidecek ve Allah'ın kutsal milletine küfreden bu necisi öldürecek.'

Sonra havariler dediler: 'Söyle bize ey muallim, ne sebeple insanın sünnet olması gerekir?'

İsa cevap verdi: 'Allah'ın İbrâhim'e olan şu emri yetsin: 'İbrâhim, kendinin ve evinde, bulunanların ön derisini al (sünnet et); bu seninle Benim aramda ebedî bir ahittir.'

Ve bunu dedikten sonra, İsa seyretmekte oldukları dağın yanına oturdu. Ve, havarileri sözlerini dinlemek için yanına geldi. Sonra İsa dedi: 'İlk insan Adem, şeytanın kandırması ile Allah'ın yasakladığı yemeği cennette yeyince, derisi ruhuna isyan etti; bunun üzerine yemin edip dedi: 'Vallahi seni keseceğim!' Ve bir kaya parçası bulup, taşın keskin kenarıyla kesmek için derisini ele aldı; bunun üzerine Cebrail tarafından azarlandı. Ve, cevap verdi: 'Onu keseceğim diye Allah'a yemin ettim: Asla bir yalancı olmayacağım!'

*'Ardından, Melek ona derisinin fazla kısmını gösterdi ve o da bunu kesti. İşte, bundan böyle nasıl herkes derisini Adem'in derisinden aldı ise, öyle de Adem'in bir yeminle söz verdiği şeyi yerine getirmekle yükümlüdür. Adem bunu oğullarına uyguladı ve bu sünnet zorunluluğu nesilden nesile süregeldi.'*⁶

Burada belirtmek isterim ki, bu, Adem'in Fatımat'üz Zehra (*minhesselam*) ile ilişki yapmaya yeltenmesiyle yaptığı ilk günah olduğunun diğer bir delilidir. Bu, bedenin günahıydı, özellikle de cinsel bir günahtı. Bu yüzden, Adem burada kendi erkeklik organından intikam alarak taşın keskin ucuyla onu kesiyor. Zira Allah'a isyan eden o et, onun penisinin etiydi.

Barnabas İncili'nden olan rivayeti okumaya devam edelim:

"Fakat İbrâhim'in zamanında yeryüzünde yalnızca birkaç kişi vardı sünnetli. Çünkü, şu putatapıcılık yeryüzünde pek yaygındı. Bunun üzerine, Allah İbrâhim'e sünnetle ilgili gerçeği söyledi ve bu ahdi yaptı. 'Derisini sünnet ettirmeyecek kişiyi, ebediyen kullarım arasından atacağım.'

Havariler İsa'nın bu sözleri üzerine konuşmasının ciddiyet ve ateşinden dolayı korkuyla titrediler. Sonra İsa dedi: 'Korkuyu, ön derisini sünnet ettirmeyene bırakın, çünkü o, cennetten mahrumdur.' Ve İsa bunu deyip ardından da şöyle konuştu: «Pek çoklarının ruhu Allah'ın hizmetine hazırdır, fakat beden zayıftır. Bu bakımdan Allah'tan korkan insan bedeninin ne olduğuna, nereden geldiğine ve neyde yok olacağına bakmalıdır.

⁶ Barnabas İncili, Bölüm 21-23

Yeryüzünün çamurundan Allah bedeni yarattı. Ve ona bir iç üflemeyle hayat nefesini üfledi. Ve bu nedenle, beden Allah'ın hizmetinden geri kaldığı zaman, bu dünyada ruhundan nefret ettiği kadar, sonsuz hayatta onunla birlikte olacağı düşünülerek çamur gibi atmalı ve çiğnenmelidir.

'Şimdiki halde bedeni, arzuları ortaya koyuyor —bütün iyiliklerin amansız düşmanıdır o—, çünkü tek başına günahı arzulayan odur.'

'İnsan, bir düşmanını tatmin etmek uğruna, Allah'ın, Yaratıcı'sının rızasını bir kenara mı atmalıdır? Buna dikkat edin, bütün veliler ve peygamberler, Allah'a hizmet için bedenlerinin düşmanı olmuşlardır. Bu nedenle de, Allah'ın kulu Musa'ya verilen kanuna karşı gelmemek ve gidip sahte ve yalancı tanrılara hizmet etmemek için, tereddüt etmeden ve severek ölüme gitmelidir.

Dağların çöllük yerlerine kaçıp, yalnızca ot yiyen ve keçi derisi giyen İlya'yı hatırlayın. Ah, kaç gün ağzına yiyecek, içecek bir şey almadı! Ah, ne kadar da dayandı, sabretti! Ah, ne yağmurlar ıslattı onu ve yedi yıl necis İzabel'in acımasız zulümlerine tahammül etti!

Arpa ekmeği yiyen ve kaba giysileri giyen Elisa'yı hatırlayın. İşte size söylüyorum ki, bedeni terketmekten korkmayan bu zatlardan krallar ve prensler şiddetle korkuyorlardı. Bedenin terkedilmesi için bu kadarı yetmelidir size ey insanlar. Taş türbelere bakarsanız, bedenin ne olduğunu bilirsiniz.”⁷

Artık sizlere bir köpeğin bir sünnetsizden daha iyi olduğu anlaşıldı, zira bir köpek Şeytandan ve soyundan daha iyi ve daha paktır. İbrâhimî Ahit, İbrâhim'e ve özellikle de soyuna (Ademoğullarına) has bir ahitti. Allah ona ve ailesine kendi topraklarına sahip Aden Cenneti gibi özel bir memleket irade etti. Ve Allah İbrâhim ve soyuna Nil'den Fırat'a kadar olan toprakları bahşetti, yani Allah onu İbrâhim'e, İshak'a, İsmail'e, onlardan sonra da İsrail (Yakup) oğullarına bahşetti. Çünkü Allah şöyle buyurdu: *“Ancak abdimi İshak'la sürdüreceğim.”*⁸ Bu yüzden İsmail ve soyu ahde dahil oldular, fakat Allah'ın bu ahitte seçtiği halk İshak oğullarıdır.

İbrâhim'in hikayesinde belirtmek istediğimiz ilginç noktalar vardır. İlk önce, şunu belirtmek isteriz ki, İbrâhim kendi kız kardeşi Sara ile evlendi, ve gerçekte o, onun üvey kız kardeşiydi. Bu, şunu da kanıtıyor ki, ilk ahitte yakın akrabalar arasında evlilik caizdi, zira o dönemde verimli olup çoğalmak dışında bir emir, ağaçtan sakınmak dışında da bir yasak yoktu. Ve Nuhaik Ahit'te yakın akrabalar arasında evlilik yasal olarak kalıyordu. İbrâhim ve Sara da bu ahde göre amel ediyordu ve bu, Üçüncü Ahit'te de yasal olarak kaldı. Yaratılış kitabı 20:1-2'de gösteriliyor ki, İbrâhim ve Sara hem kardeş, hem de karı koca idiler: *“İbrâhim Mamre'den Negev'e geçerek Kadeş ve Şur kentlerinin arasına yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerar'da kaldı. Karısı Sara için, 'Bu kadın kız kardeşimdir' dedi. Bunun üzerine Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sara'yı getirtti.”* Ayrıca İbrâhim bunu Yaratılış kitabı 20:11-12'de de onaylıyor: *“İbrâhim, 'Çünkü burada hiç Tanrı korkusu yok' diye yanıtladı, 'Karım yüzünden beni öldürebilirler diye düşündüm. Üstelik, Sara gerçekten kız kardeşimdir. Babamız bir, annemiz ayrıdır. Onunla evlendim.”*

⁷ Barnabas İncili, Bölüm 23

⁸ Kutsal Kitap, Yaratılış Kitabı, Bölüm 17, Pasaj 21

Sahih-i Buhari'de naklediliyor ki, Resulullah Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) şöyle buyurdu: *“İbrâhim Sara ile yürürken, tağutlardan birisi ona yaklaşarak şöyle dedi: ‘Gerçekten de bizimle birlikte öyle bir kişi vardır ki, yanında en güzel kadınlardan biri vardır, öyleyse ona birini gönder.’ O İbrâhim’e Sara’yı sordu: ‘Bu kim?’ İbrâhim, ‘Bacım’ dedi.”*⁹

İbrâhim'den fazla uzakta olmayan Sodom ve Gomorra şehirlerinde, eşcinsel ilişkiler dahil olmak üzere cinsel ilişkilerin diğer türleri de vardı. Onlara, İbrâhim'in yeğeni Lut Peygamber (aleyhisselam) gönderildi. Yaratılış 18:20-21'de belirtiliyor ki, insanlar Sodom ve Gomorra halkından Allah'a şikayetler ediyordu. Ve Allah oraya, inceleme yapmaları için erkek biçiminde bir çift melek gönderdi: *“Sonra İbrâhim’e, ‘Sodom ve Gomora büyük suçlama altında’ dedi, ‘Günahları çok ağır. Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu, değil mi göreceğim.’”*

Böylece, burada belirtmemiz gereken önemli bir gerçek açıklanmıştır. Burada görüyoruz ki, Sodom ve Gomorra halkı Rabb'e yükselen feryadın kaynağıydı. Feryat çok büyük bir şikayet ya da itirazdır. Böylece, insanlar Sodom ve Gomorra halkının kurbanı oluyor ve bundan Allah'a şikayet ediyorlardı. Aşağıda, *“Yahudilerin Efsaneleri”* kitabından olan bir Yahudi rivayetinde Sodom ve Gomorra halkının nasıl bir halk olduğu hakkında bir görüşe sahip oluyoruz:

“Sodom ve Gomorra ve diğer üç ova şehirlerinin sakinleri günaha batmış ve allahsızdılar. Onların ülkelerinde geniş bir dere vardı, onlar her yıl orada kendi karıları, çocukları ve yakınlarıyla birlikte toplanarak en iğrenç seks partilerinden oluşan, birkaç gün süren bayram kutlarlardı. Yabancı bir tacir onların alanından geçseydi, büyüyünden küçüğüne kadar herkes onun çevresini sararak sahip olduğu her şeyi soyarlardı. Sonunda her şeyini elinden alırlardı ve yolcu çırılçıplak kalırdı. Kurban kendi itirazını belirtmek için hangi birine yaklaşıyorsa, onunla konuşmak bir yana kalsın, hiç önemsemezlerdi. En sonunda da onu şehirden kovarlardı.

Günlerin bir günü Elam şehrinde yolculuğa çıkmış birisi akşamleyin Sodom'a ulaştı. Hiç kimse ona geceleme için barınak vermedi. Sonunda Hedor isimli kurnaz tilki gibi birisi onu güler yüzle kendi evine davet etti. Bu Sodomlu, yabancıya eşeğinin belinde ipe bağlı olan olağanüstü güzel ender bir halıya hayran olmuştu ve onu ondan çalmak istiyordu. Hedor'un dostça kanıları, yabancıyı, onunla bir gecelik kalmayı beklerken, iki gün kalmaya ikna etti. Yola koyulma zamanı geldiğinde ev sahibinden halı ile ipi istedi. Hedor dedi: ‘Sen bir rüya gördün ve senin rüyanın tabiri böyledir: ip senin ömrünün bir ip gibi uzun olacağına belirtisi; rengarenk halı da senin bir meyve ağacının olacağına ve orada tüm çeşitten meyve ağaçları ekeceğinin belirtisidir.’ Yabancı ısrarla halısının rüya fantezisi değil, gerçek olduğunu belirtti ve onu geri vermesini talep etti. Hedor ise yalnızca misafirden herhangi bir şey aldığına reddetme ile yetinmedi, hatta onun rüyasını tabir ettiği için ödeme yapmasını ısrar etti. Bu tür hizmetlerin fiyatının genelde dört gümüş olduğunu, fakat onun misafir olduğunu göz önünde bulundurarak minnetle üç gümüş razı olacağını söyledi.

Uzun tartışmadan sonra meseleyi Sodom'un hakimlerinden olan Şerek isimli hakime götürdüler. O da davacıya dedi, ‘Hedor bu şehirde güvenilir bir rüya yorumlayan biri olarak biliniyor ve o, sana ne diyorsa, doğrudur.’ Yabancı, fetvaya razı olmadığını belirtti

⁹ Sahih-i Buhari, Buhari, Peygamberler Kitabı, hadis no: 3358

ve kendi hakkını talep etmeye devam etti. Sonra Şerek davacıyı da, davalıyı da yargıç odasından kovdu. Bunu gören sakinler toplanıp yabancıyı şehirden kovdular. Halısını kaybettiği için ağlayan yabancı kendi yoluna devam etmek zorunda kaldı.

Sodomun kendine layık bir hakimi vardı, diğer şehirlerin de aynı – Gomorro'daki Şarkar, Adma'da Zabnak, Zeboyim'de Manon. İbrâhim'in kölesi Elyezer bu hakimlerin isimlerine onların amellerinin doğasına uygun biçimde değişiklikler etti: birinciyi Şakkara, yani yalancı, ikinciyi Şakrura, yani hilekar, üçüncüyü Kezban, yani sahtekar, dördüncüyü de Mazliddin, yani yargı saptırıcı diye çağırdı. Bu hakimlerin teklifiyle bu şehirlerde, toplum içinde yataklar kuruldu. Ne zaman bir yabancı gelseydi, üç kişi onun başından, üç kişi de ayaklarından yakalayarak zorla yataklardan birine fırlatırlardı. Eğer yatak ona büyük gelseydi, o altı refakatçi onun beden uzuvlarını o kadar çekiştirip burkarlardı ki, nihayet yatağa sığardı; eğer yatak ona çok küçük gelseydi, güç birliğiyle onu sıkıştırmaya çalışırlardı, ta ki kurban ölmek haddine gelirdi. Onun çılgınlıkları karşılığında şunu derlerdi, 'Bizim memleketimize giren kim olursa olsun, ona böyle yapılacaktır.'

Bir süre sonra yolcular bu şehirlerden kaçındılar, ama eğer bazı zavallılar ihanete uğrayarak o şehirlere girseydi, onlar ona altın ve gümüş verirlerdi, ama açlıktan ölsün diye bir dilim ekmek bile vermezlerdi. Ve o ölür ölmez şehir sakinleri gelerek ona verdikleri işaretlenmiş altın ve gümüşlerini geri alırlardı. Ve onun elbiselerini paylaşırken kavga yaparlardı, zira onu çıplak bastırırlardı.

Bir defasında İbrâhim'in kölesi Elyezer, Lut'un hatırını sormak için Sara'nın emriyle Sodom'a gitti. Şehre girdiğinde, halkın bir yabancıнын elbiselerini soyduğunu gördü. Elyezer o zavallının hakkını savundu. Sodomlular da ona karşı çıktılar; biri onun alnına taş atarak bir hayli kan kaybetmesine neden oldu. Taşı atan kanın fişkırdığını görünce görmüş hacamat yaptım diyerek ücret istedi. Elyezer kendisini yaralayan o kişiye ücret vermeyi reddetti ve hakim Şakkara'nın huzuruna çıkarıldı. Karar onun aleyhinde oldu, zira o memleketin kanunu zarar vericiye ücret isteme hakkı veriyordu. Elyezer hemen bir taş alıp hakimın alnına attı. Bolluca kan aktığını gördüğünde hakime dedi ki, 'Benim borcumu o adama ver, paranın geri kalanını da bana ver.'

Onların acımasızlığının nedeni aşırı servet sahibi olmalarıydı. Toprakları altındı, cimrilikleri ve açgözlülükleri yüzünden daha fazla altın istiyor, zengin yabancıları kendi servetlerinden zevk almaktan mahrum etmek istiyorlardı. Bu nedenle, onlar kara yollarını su akınlarıyla dolduruyorlardı ki, böylece şehirlerine götüren yollar kapansın ve hiç kimse oraya yol bulamasın. Onlar insanların yanı sıra, hayvanlara karşı da acımasızdılar. Onlar kuşların yediği şeyleri onlara çok görüyor, bu nedenle de onları mahvediyorlardı. Birbirleriyle de ahlaksızca davranıyor, daha fazla altın sahibi olmak için katliam yapmaktan da geri kalmıyorlardı. Bir kişinin bir sürü servete sahip olduğunu görselerdi, onlardan ikisi ona komplo kuruyordu. Onu kandırarak harabelerin yakınına götürüyorlardı; onlardan biri onu tatlı sohbetle tutuyor, diğeri de onun yanında durduğu duvarın altını oyuyordu ki, duvar onun üstüne yıkılsın ve onu öldürsün. Sonra da bu iki komplocu onun servetini kendi aralarında bölüyorlardı.

Başkalarının servetiyle kendilerini zengin etmenin diğer yöntemi de onlar arasında yaygındı. Onlar usta hırsızlardı. Ne zaman hırsızlık yapmaya karar verseler, ilk önce kendi kurbanlarına bir miktar para emanet ederlerdi ve öncesinde paraya koyu parfüm

sürerlerdi. Bir sonraki gece onun evine girerek parfüm kokusuyla onun gizli yerini bulup sakladığı hazineleri soyarlardı.

Kanunları fakirlerin zarar etmesi için tasarlanıyordu. Birisi ne kadar zenginse, kanun da o kadar onun yararına çalışıyordu. İki öküzü olan kimse bir gün çoban hizmeti yapmaya mecburdu, fakat onun bir öküzü olmuş olsaydı, iki gün hizmet etmek zorundaydı. Fakir bir yetim, büyük sürüler verilmiş, kendisine zulmedenden intikamını almak için emanet edilmiş tüm hayvanları öldüren kimseden daha uzun süre sürülere bakmak zorundaydı. Ve deriler soyulurken işin belirlenmesindeki yürürlük yöntemine uygun biçimde, iki baş hayvan sahibine bir deri, bir baş hayvan sahibine de iki deri vermek gerekiyordu. Vapur kullanmak için yolcu dört zuz vermeliydi, fakat kendisi suyun içinden geçseydi, sekiz zuz vermeliydi.

Sodomluların acımasızlığı bunlarla bitmiyordu. Lut'un Paltit isimli bir kızı vardı, bu ismin koyulmasının nedeni İbrâhim'in yardımıyla esirlikten kurtulduktan kısa zaman sonra doğmuş olmasıydı. Paltit Sodom'da evlenmişti ve orada yaşıyordu. Bir seferinde bir dilenci şehre geldi ve yargıç, açlıktan ölmesi için kimsenin ona yiyecek vermemesi gerektiğini belirten bir fetva çıkardı. Fakat Paltit bu zavallıya acıyarak her gün kuyudan su çıkarmaya gittiğinde, su kovasında sakladığı bir dilim ekmeği ona veriyordu. İki gühankar şehir olan Sodom ve Gomorra'nın sakinleri bu dilencinin neden ölmediğini anlayamadılar ve birisinin ona gizlice yiyecek verdiğinden şüphe ettiler. Üç kişi dilenciye yakın yerde saklanarak Paltit'i ona yiyecek verirken yakaladılar. O, insanîyetinin bedelini ölümlle ödemek zorundaydı; onlar onu ateşte yaktılar.

Adma kavmi de Sodom'dan hiç de geri kalmıyordu. Bir keresinde bir yabancı bir gece geceleyip sabah yoluna devam etmek niyetiyle Adma'ya geldi. Bir zengin'in kızı onu karşıladı, onun ricasıyla ona içmesi için su ve yemesi için ekmeği verdi. Adma halkı toprak yasasının bozulduğunu duyduğunda, kızı yakalayıp hakim'in huzurunda yargıladılar, o da kızı ölüme mahkum etti. Halk onun üzerine başından ayağına dek bal sürerek arıların ilgisini çekecek yere terk ettiler. Arılar da onu ölüncüye dek vurdular. Ve bu merhametsiz halk onun yürek burkan haykırıışlarını hiç önemsemediler. İşte bundan sonra Allah bu günah ehlinin helak edilmesine karar verdi.”¹⁰

Ve bu hikaye Yaratılış kitabı, 19. bölümde şöyle devam ediyor:

“İki melek akşamleyin Sodom'a vardılar. Lut kentin kapısında oturuyordu. Onları görür görmez karşılamak için ayağa kalktı. Yere kapanarak, “Efendilerim” dedi, “Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızı yıkayın, geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz.” Melekler, “Olmaz” dediler, “Geceyi kent meydanında geçireceğiz.” Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler. Lut onlara yemek hazırladı, mayasız ekmeği pişirdi. Yediler. Onlar yatmadan, kentin erkekleri –Sodom'un her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler– evi sardı. Lut'a seslenerek, “Bu gece sana gelen adamlar nerede?” diye sordular, “Getir onları da yatalım.” Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı. Kardeşler, lütfen bu kötülüğü yapmayın” dedi, “Erkek yüzü görmemiş iki kızım var. Size onları getireyim, ne isterseniz yapın. Yeter ki, bu adamlara dokunmayın. Çünkü onlar konuğumdur, çatımın altına geldiler.” Adamlar, “Çekil önümüzden!” diye karşılık verdiler, “Adam buraya dışardan geldi, şimdi yargıçlık taşıyor! Sana daha beterini

¹⁰ Yahudilerin Efsaneleri, Louis Ginzberg, cilt 1, bölüm 5, sayfa 168-172

yaparız.” Lut’u ite kaka kapıyı kırmaya davrandılar. Ama içerdeki adamlar uzanıp Lut’u evin içine, yanlarına aldılar ve kapıyı kapadılar. Kapıya dayanan adamları, büyük küçük hepsini kör ettiler. Öyle ki, adamlar kapıyı bulamaz oldu. İçerdeki iki adam Lut’a, “Senin burada başka kimin var?” diye sordular, “Oğullarını, kızlarını, damatlarını, kentte sana ait kim varsa hepsini dışarı çıkar. Çünkü burayı yok edeceğiz. RAB bu halk hakkında birçok kötü suçlama duydu, kenti yok etmek için bizi gönderdi.” Lut dışarı çıktı ve kızlarıyla evlenecek olan adamlara, “Hemen buradan uzaklaşın!” dedi, “Çünkü RAB bu kenti yok etmek üzere.” Ne var ki damat adayları onun şaka yaptığını sandılar. Tan ağarırken melekler Lut’a, “Karıyla iki kızını al, hemen buradan uzaklaş” diye üstelediler, “Yoksa kent cezasını bulurken sen de canından olursun.” Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lut’la karısının ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar. Kent dışına çıkınca, adamlardan biri Lut’a, “Kaç, canını kurtar, arkana bakma” dedi, “Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölür gidersin.” Lut, “Aman, efendim!” diye karşılık verdi, “Ben kulunuzdan hoşnut kaldınız, canımı kurtarmakla bana büyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam. Çünkü felaket bana yetişir, ölürüm. İşte, şurada kaçabileceğim yakın bir kent var, küçücük bir kent. İzin verin, oraya kaçıp canımı kurtarayım. Zaten küçücük bir kent.” Adamlardan biri, “Peki, dileğini kabul ediyorum” dedi, “O kenti yıkmayacağım. Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şey yapamam.” Bu yüzden o kente Soar adı verildi. Lut Soar’a vardığında güneş doğmuştu. RAB Sodom ve Gomora’nın üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı. Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ve bütün bitkileri yok etti. Ancak Lut’un peşi sıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi. İbrâhim sabah erkenden kalkıp önceki gün RAB’bin huzurunda durduğu yere gitti. Sodom ve Gomora’ya ve bütün ovaya baktı. Yerden, tüten bir ocak gibi duman yükseliyordu. Tanrı ovadaki kentleri yok ederken İbrâhim’i anımsamış ve Lut’un yaşadığı kentleri yok ederken Lut’u bu felaketin dışına çıkarmıştı. Lut Soar’da kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı. Büyük kız küçüğüne, “Babamız yaşlı” dedi, “Dünya geleneklerine uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok. Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım.” O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığıнын farkında değildi. Ertesi gün büyük kız küçüğüne, “Dün gece babamla yattım” dedi, “Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat.” O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığıнын farkında değildi. Böylece Lut’un iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar. Büyük kız bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav adını verdi. Moav bugünkü Moavlılar’ın atasıdır. Küçük kızın da bir oğlu oldu, adını Ben-Ammi koydu. O da bugünkü Ammonlular’ın atasıdır.”¹¹

Bundan ziyade, Sodom ve onu çevreleyen şehirlerde sık sık katliamlar ve haksızlıklar yapılıyordu. Meleklerin ziyaretiyle açıkça görüyoruz ki, şehirlerin her yerinden genç ve yaşlı tüm erkekler istisnasız bu meleklerle taciz etmek için geldiler. Bu şu anlama geliyor ki, şehrin tümü yeni ziyaretçi sandıkları herhangi bir kimseye taciz etmekle meşguldü. Bu da onların, erkek bedenine girmiş iki meleği kaçırarak taciz etmeleri için Lut’un evine girmeye kalkışmalarıyla apaçık gösteriliyor.

¹¹ Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 19, Pasaj 1-38

Ayrıca görüyoruz ki, şehirde Lut'un kızlarıyla evleneceklerine söz vermiş ve şehrin sakinlerinden olan iki damadı vardı. Bu şu anlama geliyor ki, bu iki damat Lut'un kendi kızlarını seks yapmaları için halka önermesine itiraz etmedi. Lut nasıl bir peygamber olabilir ki, madem kendi kızlarını grup seksi için öneriyor, üstelik onlar sözlüken? Nedeni, o zamanda ilk üç ahitte bu tür cinsel ilişkileri (örn. grup seksi) yasaklayan hiçbir yasa yoktu. Peki, öyleyse birisi eşcinselliğin de (o zamanda) henüz yasaklanmadığını iddia edemez miydi? Eşcinsellik Musevi Ahit'te haram ediliyor ve Levililer 18:22'de açıkça belirtiliyor. *“Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir.”*

Yine Levililer 20:13'te: *“Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle öldürülecekler. Ölümü hak etmişlerdir.”* Ve cevap bellidir, bu gerçektir, ne olursa olsun eşcinsellik ameli kendiliğinde bir günahı, çünkü bu, Allah'ın *“verimli olup çoğalın”* emrine doğrudan zıttı, çünkü eşcinsel ilişkiden hiçbir evlat doğmaz. İlahi kanunlar açısından, Sodom ve Gomorra halkı ahdin birkaç büyük kanununu bozmakla suçlanıyordu. Sık sık bozdukları o kanunlardan biri katliam, diğeri ise Allah'ın verimli olup çoğalma emriydi ki, Allah tarafından Adem'e (*aleyhisselam*), sonra da Nuh'a (*aleyhisselam*) verilmiş ve İbrâhim tarafından Üçüncü Ahit'te de asla kaldırılmamıştı. Ve önceki ahitten olan herhangi bir yasa veya emir yeni ahit tarafından değiştirilmediği ya da kaldırılmadığı sürece yasa olarak kalıyor. Kur'an'da konunun bu olduğu belli oluyor. Araf Suresi, 80-84. ayetlerde şöyle geçiyor: *“Lût'u da Peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: “Sizden önce âlemlerden hiçbir kimsenin yapmadığı çirkin işi mi yapıyorsunuz? Hakikaten siz kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Hayır, siz haddi aşan bir toplumsunuz.” Kavminin cevabı ise sadece, “Çıkarın bunları memleketinizden! Onlar kendilerini fazla temiz tutan insanlardır!” demek oldu. Bunun üzerine biz de onu ve karısı dışında aile fertlerini kurtardık. Karısı ise azab içinde kalanlardan oldu. Onların üstüne (taş) yağmuru yağdırdık. Bak, suçluların akıbeti nasıl oldu.”* Ve Kur'an'da Şu'arâ Suresinde 165. ve 166. ayetlerde şöyle geçiyor: *“Rabbinizin, sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor da insanlar arasından erkeklere mi yanaşıyorsunuz? Siz gerçekten haddi aşan bir topluluksunuz.”*

Kur'an'da açık belirtiliyor ki, bu şehirlerin halkından bazılarının muhtemelen eşleri varken, çoğu kadınları tamamen bırakıp şehvetlerini erkeklerle öldürüyorlardı. Bu da o anlama geliyor ki, Sodom ve Gomorra halkı Allah'ın ilk *“verimli olup çoğalın”* emrini çiğniyorlardı. Onlar kadınlarla cinsel ilişkiden tamamen uzak duruyorlardı. Bu da onların azabı haketme nedenlerinden biridir. Bundan ziyade, onlar zaten şehri ziyaret edenleri ve masum insanları katlettikleri için suçluydular. Lut'un hikayesinden çok önemli bazı noktaları da açıklamak isteriz:

1. Dikkat ettik ki, Nuh'un kendi karısını kendisiyle götürmeye izin verildiği, sonra da ihaneti ve kötülüğü yüzünden düştüğü gibi, aynı şekilde, Lut'a da kendi karısını götürmeye izin verildi ve o da şehrin çıkışında arkasına döndü ve helak oldu.
2. Görüyoruz ki, alkol tüketimi Üçüncü Ahit'te hâlâ geçerliydi. Lut ve kızları da alkol tüketiyorlardı.
3. Ayrıca belirtmek isteriz ki, baba ile kızları arasında cinsel ilişkiler de caizdi ve ilk üç ahitte bunu kısıtlayan hiçbir yasa yoktu. Lut kendi kızlarıyla bu izdivacı yapıyor ve ondan iki

millet doğuyor. Ayrıca o, kendi kızlarını evinden dışarıda halkla grup seks için öneriyor ve biz Sodom ve Gomorra halkının grup seks veya seks partileri yaptıklarını biliyoruz.

4. Sodom ve Gomorra halkı Lut ve ailesi hakkında diyor ki, “*Onlar kendilerini fazla temiz tutan insanlardır*”. Bu da doğrudan sünnet etmeye isnat eder, zira Lut da İbrâhimî Ahit’e bağlı olarak bunu yapardı. Ve sünnet sözünün Arapçadan harfi tercümesi “temizlik”tir.
5. Lut kendi kızlarını önerdiğinde Sodom ve Gomorra halkı ona dedi: “*Senin kızlarında bir hakkımız olmadığını biliyorsun. Sen bizim ne istediğimizi elbette bilirsin.*”¹² Bu şu anlama geliyor ki, onların onun kızları üzerinde hiçbir hakları yoktu, çünkü onlar sünnetsizdiler ve İbrâhimî Ahit’e bağlı olan kadınlar sadece sünnetli erkeklerle, yani Adem oğulları ile evleniyorlardı, Kabil’in soyu ile değil.
6. Lut, Sodom ve Gomorra şehirlerini terketmekte tereddüt etti ve melekler tarafından oradan çıkarıldı, daha sonra o, fazla uzağa gitmek istemedi ve ona, yakınında olan bir şehirde sığınak verildi. Bu tereddüt Lut’un peygamber olarak faaliyet yaptığı dönemde olan kusur ve hatalarından biriydi.

Eşcinselliğe gelince, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana açıklamıştır ki, cinslerin doğal meyledişi şu ki, erkekler kadınlara, kadınlar da erkeklere meylerderler. O (*minhusselam*) belirtti ki, eşcinsel olan çoğu insanlar iki nedenin birinden dolayı böyle olurlar, ya çocuk istismarının kurbanı olarak ya da böyle doğarak; ebeveynlerinden ya da büyük ebeveynlerinden biri eşcinsel olmuş ya da aynı cinse meyli olmuştur. Bu şu anlama geliyor ki, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) birçok dinlerde, özellikle de İslam dininde olan bu geleneksel bakış açısını inkar ediyor: “eşcinseller basitçe öldürülmesi veya taşlanması gereken sapıklardır.” Tam tersi, İmam (*minhusselam*) buyuruyor ki, erkeklerde ve bayanlarda doğal cinsel meylediş karşı cinse yönelik olmalı, bu da çoğalma amacı taşır. Aslında eşcinsellerin, aynı cinse meyletme duyguları yüzünden suçlanmamaları gerek, zira çoğu durumlarda bu ya onlara babadan kalmış genetik bir özellik, ya da çocuk istismarının kurbanı oldukları içindir. Bunların hiçbirisi onların suçu değildir.

Irak’ta davanın başlangıcında, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) müminler için ilk ibadet evi açtığı anda, oraya bir eşcinsel erkek geldi. İmam’ın (*minhusselam*) takipçileri, onun orayı terketmesini istediklerini belirttiler, zira onlara göre, onun aralarında bulunması kendilerinin ve dinin itibarını gözden düşürecekti, çünkü o, şehirde eşcinsel olarak bilinen biriydi. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bunu duyunca çok sinirlendi ve onlara dedi: “*Ben Allah’ın kapılarını onun yüzüne kapatırsam, o zaman o kimin kapısını çalacak?*” ve onu geri döndürdü. Bunun gibi, bizim dinimiz ve cemaatlerimiz eşcinsellere ve tüm yaşam biçimlerinden olan insanlara hoşgeldin diyor, zira Allah’ı aramada samimi olan kimse, içten münafikken sahte dindarlık sergileyen kimseden daha şereflidir.

Sodom ve Gomorra’nın bulunduğu yere gelince; yeryüzünün en düşük rakımı, Ürdün ve Filistin topraklarında, deniz seviyesinin yaklaşık 416 metre altında bulunan Ölü Deniz’dir. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Ölü Deniz’in, üç İbrâhimî din olan Yahudilik, Hristiyanlık ve

¹² Kur’an-ı Kerim, Sure 11 (Hud), Ayet 79

İslam'da Allah tarafından mahvedilmiş Sodom ve Gomorra şehirlerinin bulunduğu yer olduğunu onaylamıştır. O (*minhusselam*) buyurmuştur: “Ölü Deniz şu anda kurumaktadır ve orada insanların görüşlerini değiştirecek eski eserler ortaya çıkacaktır, eğer gizlemezlerse çok şey değişecektir.”

Kur'an-ı Kerim'de şöyle geçiyor: “*Emrimiz geldiğinde onun en yüksek noktasını en düşük noktası yaptık.*”¹³ Yanlış çevirenler ayeti şöyle çevirmişler: “*Emrimiz gelince, [memleketin] en yüksek rakımını en düşük rakımı yaptık.*” Ya da şöyle: “*Emrimiz gelince, memleketin altını üstüne getirdik.*”

Ama işin aslı şu ki, Arapçada şehir veya kasaba kelimesi söylenmiyor, sadece deniyor ki: “*Biz onun en yüksek noktasını en alçak yaptık.*” Eğer bugün Ölü Deniz yeryüzünün en düşük noktasıysa, o zaman o, (bir zamanlar) yeryüzünün en yüksek noktası olmuş olmalıydı. Yeryüzünün en yüksek rakımı bir zamanlar Everest dağından daha yüksekte bulunan Sodom ve Gomorra şehirleriydi. Allah orayı mahvetti ve en düşük rakım yaptı. Bir gecede dünyanın en yüksek rakımından en düşük rakımına.

¹³ Kur'an-ı Kerim, Sure 11 (Hud), Ayet 82

BİLGİNİN GAYESİ



Bab 4

MUSA İLE OLAN DÖRDÜNCÜ AHİT



*Dediler: “Ey Musa! Rabbine, sana verdiği ahde göre
bizim için dua et!”*



Ibrahim'in ve Musa'nın (*aleyhisselam*) ahitleri arasında çoğu şeyler oldu ve Allah'ın İbrâhim oğulları hakkında olan sözleri tamamlandı: *RAB Avram'a şöyle dedi: 'Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı göreceksin.'*¹

Yakup ve Yusuf (*Onlara Selam Olsun*) aileleriyle birlikte Mısır'a girdiler ve Yusuf vefat ettikten sonra İsrailoğulları Mısır'da 400 sene köle oldular, ta ki vadedilmiş kurtarıcıları olan Musa (*aleyhisselam*) zuhur edinceye dek. İsrailoğullarının köle yapılmasının sebebi, onların İbrâhimî Ahit'i bozmalarıydı. Yusuf'un zamanında, tek tanrılı kral Akenaton'un (*aleyhisselam*) yönetimi döneminde onlar Mısır'da büyük nimet içinde yaşıyorlardı. Fakat Kral Akenaton'un vefatından sonra oğlu Kral Tut dokuz yaşında yönetime geçti. O dönemde onu, karısının akrabaları ve din adamları yönetiyorlardı. Onlar Tut'u, babasının kararlarından çevirerek krallığın dinini bundan önce inandıkları çok tanrılı dine geri döndürmeye zorladılar, sonra da onu öldürdüler.

O devirde İsrailoğulları iman zayıflığı, ölüm korkusu ve dünya sevgisi yüzünden sessiz kalarak hiçbir şeye itiraz etmediler ve Mısır'ın yeniden kurulmuş sahte tanrılarına ve sahte dinlerine kucak açtılar. İsrailoğulları hatta İbrâhim'in (*aleyhisselam*) dininden cayarak sahte tanrılara ve Mısır tanrılarına tapmaya başladılar, böylece İbrâhimî Ahit'i bozarak kendilerine ilahi ceza ve azap getirdiler. Bu yüzden Allah İsrailoğullarını Mısırlılarla değiştirdi, Mısırlılar da onları köle edindiler. Ademî Ahit'i bozmanın cezası Aden Cenneti'nden kovulmaktı, sonra Adem (*aleyhisselam*) tevbe etti ve Allah onu affederek ahdi onardı. İnsanlar Ademî Ahit'i yeniden bozduklarında Allah onları tufanla cezalandırdı. Nuh'tan sonraki nesiller ve Nemrut, Nuhaik Ahit'i bozduklarında, Allah onları, dağılma, savrulma ve dillerinin karışmasıyla cezalandırdı. İbrâhim'in (*aleyhisselam*) evlatları Üçüncü Ahit'i bozduklarında, Allah onları 400 yıl kölelikle cezalandırdı ve Musa (*aleyhisselam*) ile yeni bir ahit yaptı. Ve Çıkış kitabı, 19-24. bölümlerde Rab yeni ahdin yasa ve kurallarını koydu:

Bölüm 19

*Musa Tanrı'nın huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi: "Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin: Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz. Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsraililer'e böyle söyleyeceksin."*²

Bölüm 20

Tanrı şöyle konuştu: "Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkararak Tanrının RAB benim. Benden başka tanrının olmayacak. Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrının RAB, kışkırtıcı bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm. Tanrının RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır. Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. Ama yedinci gün bana, Tanrının RAB'be Şabat

¹ *Kutsal Kitap*, Yaratılış kitabı, Bölüm 15, Pasaj 13

² *Kutsal Kitap*, Çıkış kitabı, Bölüm 19, Pasaj 3-6

Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim. Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun. Adam öldürmeyeceksin. Zina etmeyeceksin. Çalmayacaksın. Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin. Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin. Halk gök gürlemelerini, boru sesini duyup şimşekleri ve dağın başındaki dumana görünce korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak. Musa'ya, "Bizimle sen konuş, dinleyelim" dediler, "Ama Tanrı konuşmasın, yoksa ölürüz." Musa, "Korkmayın!" diye karşılık verdi, "Tanrı sizi denemek için geldi; Tanrı korkusu üzerinizde olsun, günah işlemeyesiniz diye." Musa Tanrı'nın içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırken halk uzakta durdu. RAB Musa'ya şöyle dedi: "İsrailliler'e de ki, 'Göklerden sizinle konuştuğumu gördünüz. Benim yanımsıra başka ilahlar yapmayacaksınız, altın ya da gümüş ilahlar dökmeyeceksiniz. Benim için toprak bir sunak yapacaksınız. Yakmalık ve esenlik sunularınızı, davarlarınızı, sığırlarınızı onun üzerinde sunacaksınız. Adımı anımsattığım her yere gelip sizi kutsayacağım. Eğer bana taş sunak yaparsanız, yontma taş kullanmayın. Çünkü kullanacağınız alet sunağın kutsallığını bozar. Sunağımın üzerine basamakla çıkmayacaksınız. Çünkü çıplak yeriniz görünebilir."

Bölüm 21

İsrailliler'e şu ilkeleri bildir: "İbrani bir köle satın alırsan, altı yıl kölelik edecek, ama yedinci yıl karşılık ödemediği özgür olacak. Bekâr geldiyse, yalnız kendisi özgür olacak; evli geldiyse, karısı da özgür olacak. Efendisi kendisine bir kadın verir ve o kadından çocukları olursa, kadın ve çocuklar efendisinde kalacak, yalnız kendisi gidecek. Ama köle açıkça, 'Ben efendimi, karımla çocuklarımı seviyorum, özgür olmak istemiyorum' derse, efendisi onu yargıç huzuruna çıkaracak. Kapıya ya da kapı sövesine yaklaştırıp kulağını bizle delecek. Böylece köle yaşam boyu efendisine hizmet edecek. Eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, kız erkek köleler gibi özgür bırakılmayacak. Efendisi kızla nişanlanır, sonra kızdan hoşlanmazsa, kızın geri alınmasına izin vermelidir. Kızı aldattığı için onu yabancılarla satamaz, zira o, kızın inancını kırmıştır. Eğer cariyeyi oğluna nişanlarsa, ona kendi kızı gibi davranmalıdır. Eğer ikinci bir kadınla evlenirse, ilk karısını nafakadan, giysiden, karılık haklarından yoksun bırakmamalıdır. Eğer bu üç hakkı ona vermezse, kadın karşılıksız özgür olacaktır. Kim birini vurup öldürürse, kendisi de kesinlikle öldürülecektir. Ama olayda kasıt yoksa ona ben izin vermişsem, size adamın kaçacağı yeri bildireceğim. Eğer bir adam komşusuna düzen kurar, kasıtlı olarak saldırıp onu öldürürse, sunağıma bile kaçmış olsa, onu çıkarıp öldüreceksiniz. Kim annesini ya da babasını döverse, kesinlikle öldürülecektir. Kim adam kaçırırsa, onu ister satmış olsun, ister elinde tutsun, kesinlikle öldürülecektir. Annesine ya da babasına lanet eden kesinlikle öldürülecektir. Kavga çıkar, bir adam komşusuna taşla ya da yumrukle vurur, vurulan adam ölmeyip yatağa düşer, sonra kalkıp değnekle dışarıda gezebilirse, vuran adam suçsuz sayılacaktır. Yalnız yaralının kaybettiği zamanın karşılığını ödeyecek ve tümüyle iyileşmesini sağlayacaktır. Bir adam erkek ya da kadın kölesini değnekle döverken öldürürse, kesinlikle cezalandırılacaktır. Ama köle hemen ölmez, bir iki gün sonra ölürse, köle sahibi ceza görmeyecektir. Çünkü köle onun malı sayılır. İki kişi kavga ederken gebe bir kadına çarpar, kadın erken doğum yapar ama başka bir zarar görmezse, saldırgan,

kadının kocasının istediği ve yargıların onayladığı miktarda para cezasına çarptırılacaktır. Ama başka bir zarar varsa, cana karşılık can, göze karşılık göz, diş karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak, yanığa karşılık yanık, yaraya karşılık yara, bereye karşılık bere ödenecektir. Bir adam erkek ya da kadın kölesini gözüne vurarak kör ederse, gözüne karşılık onu özgür bırakacaktır. Eğer erkek ya da kadın kölesinin dişini kırarsa, dişine karşılık onu özgür bırakacaktır. Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını boynuzuyla vurup öldürürse, kesinlikle taşlanacak ve eti yenmeyecektir. Boğanın sahibi ise suçsuz sayılacaktır. Ama saldırganlığı bilinen bir boğanın sahibi uyarılmasına karşın boğasına sahip çıkmazsa ve boğası bir erkeği ya da kadını öldürürse, hem boğa taşlanacak, hem de sahibi öldürülecektir. Ancak, boğanın sahibinden para cezası istenirse, istenen miktarı ödeyerek canını kurtarabilir. Boğa ister erkek, ister kız çocuğunu öldürsün, aynı kural uygulanacaktır. Eğer boğa bir erkek ya da kadın köleyi öldürürse, kölenin efendisine otuz şekel gümüş verilecek ve boğa taşlanacaktır. Bir adam bir çukur açar ya da kazdığı çukurun üzerini örtmezse ve çukura bir boğa ya da bir eşek düşerse, çukuru kazın hayvanın bedelini ödeyecektir. Parayı hayvanın sahibine verecek, ölü hayvan kendisinin olacaktır. Bir adamın boğası komşusunun boğasını yaralar, yaralı boğa ölürse, sağ boğayı satın parasını paylaşacak, ölü hayvanı da bölüşeceklerdir. Eğer boğanın saldırgan olduğu ve sahibinin ona sahip çıkmadığı biliniyorsa, boğaya karşılık boğa verecek ve ölü hayvan kendisine kalacaktır.

Bölüm 22

Bir adam öküz ya da davar çalıp boğazlar ya da satarsa, bir öküze karşılık beş öküz, bir koyuna karşılık dört koyun ödeyecektir. Bir hırsız bir eve girerken yakalanıp öldürülürse, öldüren kişi suçlu sayılmaz. Ancak olay güneş doğduktan sonra olmuşsa, kan dökmekten sorumlu sayılır. Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlık yaptığı için köle olarak satılacaktır. Çaldığı mal –öküz, eşek ya da koyun– sağ olarak elinde yakalanırsa, iki katını ödeyecektir. Tarlada ya da bağda hayvanlarını otlatan bir adam, hayvanlarının başkasının tarlasında otlamasına izin verirse, zararı kendi tarlasının ya da bağının en iyi ürünleriyle ödeyecektir. Birinin yaktığı ateş dikenlere sıçrar, ekin demetleri, tarladaki ekin ya da tarla yanarsa, yangın çıkaran kişi zararı ödeyecektir. Biri komşusuna saklasın diye parasını ya da eşyasını emanet eder ve bunlar komşusunun evinden çalınır, hırsız yakalandığında iki katını ödemelidir. Ama hırsız yakalanmazsa, komşusunun eşyasına el uzatıp uzatmadığının anlaşılması için ev sahibi yargıç huzuruna çıkmalıdır. Emanete ihanet edilen konularda, öküz, eşek, koyun, giysi, herhangi bir kayıp eşya için 'Bu benimdir' diyen her iki taraf sorunu yargıcın huzuruna getirmelidir. Yargıcın suçlu bulduğu kişi komşusuna iki kat ödeyecektir. Bir adam komşusuna korusun diye eşek, öküz, koyun ya da herhangi bir hayvan emanet ettiğinde, hayvan ölür, sakatlanır ya da kimse görmeden çalınır, komşusu adamın malına el uzatmadığına ilişkin RAB'bin huzurunda ant içmelidir. Mal sahibi bunu kabul edecek ve komşusu bir şey ödemeyecektir. Ama mal gerçekten ondan çalınmışsa, karşılığı sahibine ödenmelidir. Emanet hayvan parçalanmışsa, adam parçalarını kanıt olarak göstermelidir. Parçalanmış hayvan için bir şey ödemeyecektir. Biri komşusundan bir hayvan ödünç alır, sahibi yokken hayvan sakatlanır ya da ölürse, karşılığını ödemelidir. Ama sahibi hayvanla birlikteyse, ödünç alan karşılığını ödemeyecektir. Hayvan kiralanmışsa, kayıp ödenen kiraya sayılmalıdır. Eğer biri nişanlı olmayan bir kıızı aldatıp onunla yatarsa, başlık parasını ödemeli ve onunla evlenmelidir. Babası kızını ona vermeyi reddederse, adam

normal başlık parası neyse onu ödemelidir. Büyücü kadını yaşatmayacaksınız. Hayvanlarla cinsel ilişki kuran herkes öldürülecektir. RAB'den başka bir ilaha kurban kesen ölüm cezasına çarptırılacaktır. Yabancıya haksızlık ve baskı yapmayacaksınız. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. Dul ve öksüzün hakkını yemeyeceksiniz. Yerseniz, bana feryat ettiklerinde onları kesinlikle işitirim. Öfkem alevlenir, sizi kılıçtan geçiririm. Kadınlarınız dul, çocuklarınız öksüz kalır. Halkıma, aranızda yaşayan bir yoksula ödünç para vererseniz, ona tefeci gibi davranmayacaksınız. Üzerine faiz eklemeyeceksiniz. Komşunuzun abasını rehin alırsanız, gün batmadan geri vereceksiniz. Çünkü tek örtüsü abasıdır, ancak onunla örtünebilir. Onsuz nasıl yatar? Bana feryat ederse işiteceğim, çünkü ben iyilikseverim. Tanrı'ya sövmeyeceksiniz. Halkınızın önderine lanet etmeyeceksiniz. Ürününüzü ve şıranızı sunmakta gecikmeyeceksiniz. İlk doğan oğullarınızı bana vereceksiniz. Öküzlerinize, davarlarınıza da aynı şeyi yapacaksınız. Yedi gün analarıyla kalacaklar, sekizinci gün onları bana vereceksiniz. Benim kutsal halkım olacaksınız. Bunun içindir ki, kırdı parçalanmış hayvanların etini yemeyecek, köpeklerin önüne atacaksınız.

Bölüm 23

Yalan haber taşımayacaksınız. Haksız yere tanıklık ederek kötü kişiye yan çıkmayacaksınız. Kötülük yapan kalabalığı izlemeyeceksiniz. Bir davada çoğunluktan yana konuşarak adaleti saptırmayacaksınız. Duruşmada yoksulu kayırmayacaksınız. Düşmanınızın yolunu şaşırmış öküzüne ya da eşeğine rastlarsanız, onu kendisine geri götüreceksiniz. Sizden nefret eden kişinin eşeğini yük altında çökmüş görürseniz, kendi haline bırakıp gitmeyecek, ona yardımcı olacaksınız. Duruşmada yoksula karşı adaleti saptırmayacaksınız. Yalandan uzak duracak, suçsuz ve doğru kişiyi öldürmeyeceksiniz. Çünkü ben kötü kişiyi aklamam. Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet göreni kör eder, haklıyı haksız çıkarır. Yabancıya baskı yapmayacaksınız. Yabancıliğin ne olduğunu bilirsiniz. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. Toprağınızı altı yıl ekecek, ürününü toplayacaksınız. Ama yedinci yıl nadasa bırakacaksınız; öyle ki, halkınızın arasındaki yoksullar yiyecek bulabilsin, onlardan artakalanı da yabani hayvanlar yesin. Bağınıza ve zeytinliğinize de aynı şeyi yapın. Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Böylece hem öküzünüz, eşeğiniz dinlenir, hem de kadın kölenizin oğulları ve yabancılar rahat eder. Söylediğim her şeyi yerine getirin. Başka ilahların adını anmayın, ağzınıza almayın. Yılda üç kez bana bayram yapacaksınız. Kimse huzuruma eli boş çıkmayın. Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlayacaksınız. Çünkü Mısır'dan o ay çıktınız. Tarlaya ektiğiniz ürünleri biçtiğinizde ilk ürünlerle Hasat Bayramı'nı kutlayacaksınız. "Yıl sonunda tarladan ürünlerinizi topladığınızda Ürün Devşirme Bayramı'nı kutlayacaksınız. Bütün erkekleriniz yılda üç kez ben Egemen RAB'in huzuruna çıkacaklar. Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. "Bayramda bana kurban edilen hayvanın yağı sabaha bırakılmamalı. Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB'in Tapınağı'na getireceksiniz. "Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız." Yolda sizi koruması, hazırladığım yere götürmesi için önünüzden bir melek gönderiyorum. Ona dikkat edin, sözünü dinleyin, başkaldırmayın. Çünkü beni temsil ettiği için başkaldırınızı bağışlamaz. Ama onun sözünü dikkatle dinler, bütün söylediklerimi yerine getirirseniz, düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım. Meleğim önünüzden gidecek, sizi Amor, Hitit, Periz, Kenan, Hiv ve Yevus topraklarına götürecektir. Onları yok edeceğim.

Onların ilahları önünde eğilmeyecek, tapınmayacaksınız; törelerini izlemeyeceksiniz. Tersine, ilahlarını yok edecek, dikili taşlarını büsbütün parçalayacaksınız. Tanrınız RAB'be tapacaksınız. Ekmeğinizi, suyunuzu bereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim. Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzun ömür vereceğim. Dehşetimi önünüzden gönderecek, karşılaşacağınız bütün halkları şaşkına çevireceğim. Düşmanlarınız önünüzden kaçacak. Hivliler'i, Kenanlılar'ı, Hititler'i önünüzden kovmaları için önünüzsıra eşekarısı göndereceğim. Ama onları bir yıl içinde kovmayacağım. Yoksa ülke viran olur, yabanıl hayvanlar çoğaldıkça çoğalır, sayıları sizi aşar. Siz çoğalınca, toprağı yurt edininceye dek onları azar azar kovacağım. Sınırlarınızı Kamış Denizi'nden Filist Denizi'ne, çölden Fırat Irmağı'na kadar genişleteceğim. Ülke halkını elinize teslim edeceğim. Onları önünüzden kovacaksınız. Onlarla ya da ilahlarıyla antlaşma yapmayacaksınız. Onları ülkenizde barındırmayacaksınız. Yoksa bana karşı günah işlemenize neden olurlar. İlahlarına taparsanız, size tuzak olur.”

Bölüm 24

RAB Musa'ya, “Sen, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi bana gelin” dedi, “Bana uzaktan tapın. Yalnız sen bana yaklaşacaksın. Ötekiler yaklaşmamalı. Halk seninle dağa çıkmamalı. Musa gidip RAB'bin bütün buyruklarını, ilkelerini halka anlattı. Herkes bir ağızdan, “RAB'bin her söylediğini yapacağız” diye karşılık verdi. Musa RAB'bin bütün buyruklarını yazdı. Sabah erkenden kalkıp dağın eteğinde bir sunak kurdu, İsrail'in on iki oymağını simgeleyen on iki taş sütun dikti. Sonra İsraili gençleri gönderdi. Onlar da RAB'be yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanları olarak boğalar kestiler. Musa kanın yarısını leğenlere doldurdu, öbür yarısını sunağın üzerine döktü. Sonra antlaşma kitabını alıp halka okudu. Halk, “RAB'bin her söylediğini yapacağız, O'nu dinleyeceğiz” dedi.³

Rab ile yapılan dördüncü ahit önemli şekilde detaylı, çoğu sayıda yasa ve talimatlardan oluşuyordu. Bu, insanların ihtiyaçları değiştiği içindi ve meseleleri yönetmek için daha karmaşık kanunlara ihtiyaç duyuluyordu. İlk Ahit indiğinde sadece Adem ve Havva vardı. İkinci Ahit yapıldığında Nuh (*aleyhisselam*) ve gemideki ailesi dışında hiç kimse yoktu. Ve Üçüncü Ahit yapıldığında İbrâhim (*aleyhisselam*) kendisi, ailesi ve onunla birlikte olanlar dışında kimse ahde dahil edilmedi. Fakat bu kez Musa (*aleyhisselam*) ve 600 bin İsraili vardı, bu yüzden de elbette daha karmaşık yasa ve fermanlara ihtiyaç vardı. Her ahit bulunduğu yere bağlıydı. Ademî Ahit'te Allah Adem'e (*aleyhisselam*) Aden Cenneti'ni verdi (bugünkü Irak'ta). İkinci Ahit'te Allah Nuh'a (*aleyhisselam*) tüm dünyayı verdi. Üçüncü Ahit'te Allah İbrâhim'e (*aleyhisselam*), Nil'den Fırat'a kadar vadedilmiş toprakları verdi. Bu kez, Dördüncü Ahit'te Allah Musa'ya (*aleyhisselam*), Kızıl denizden Akdeniz'e ve çölden Fırat nehrine kadar araziye veriyor. Allah Musa'yı (*aleyhisselam*), kendi kavmini Şabat (Cumartesi) günü çalışmayı yasaklamak ve bu gibi diğer birçok şeylerle ilgili bilgilendiriyor. Bu, Allah ile olan Musevi Ahit'in alameti idi, zira bundan önceki tüm kavimler hafta boyunca bir gün bile dinlenmeden çalışırlardı. Önceki ahidin diğer birçok bölümleri Musevi Ahit'te onaylandı. Onlardan biri sünnet olmakdı.

³ *Kutsal Kitap*, Çıkış kitabı, Bölüm 24, Pasaj 1-7

Belirtmek istediğimiz diğer bir ilginç nokta şu ki, Kur'an'da bir surede şöyle geçiyor: *“Rabbi İbrâhim’i bir takım kelimelerle denemiş, o da onları yerine getirmişti. Allah, ‘seni insanlara İmam kılacağım’ demişti. O ‘soyumdan da’ deyince, ‘zalimler benim ahdimde erişemez’ buyurmuştu.”*⁴

Böylece, burada görüyoruz ki, zalimler veya Kabil’in evlatları Allah’ın ahbine erişemiyorlar. Kabil’in veya İblis’in evlatları herhangi bir yolla Allah tarafından korunmuyorlar. Allah hatta onları mahvetmeyi de caiz buluyor. İncil’de Çıkış kitabında şöyle geçiyor:

*“Musa büyüdükten sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlı’nın bir İbrani’yi dövdüğünü gördü. Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlı’yı öldürüp kuma gizledi. Ertesi gün gittiğinde, iki İbrani’nin kavga ettiğini gördü. Haksız olana, “Niçin kardeşini dövüyorsun?” diye sordu. Adam, “Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?” diye yanıtladı, “Mısırlı’yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?” O zaman Musa korkarak, “Bu iş ortaya çıkmış!” diye düşündü. Firavun olayı duyunca Musa’yı öldürtmek istedi. Ancak Musa ondan kaçıp Midyan yöresine gitti.”*⁵

Kur’an’da şöyle buyuruluyor: *“Mûsâ, halkın habersiz olduğu bir sırada şehre girdi. Orada biri kendi tarafından, diğeri düşmanı tarafından; kavga eden iki adam gördü. Kendi tarafından olan, düşmanına karşı ondan yardım istedi. Mûsâ da ona bir yumruk indirip onu öldürdü. Mûsâ, ‘Bu şeytanın işidir. O, gerçekten apaçık bir saptırıcı düşmandır’ dedi.”*⁶

Amel veya **iş** kelimesi Kur’an’da birçok yerde kötü birisini tanımlamak için kullanılıyor. Musa’nın öldürdüğü Mısırlının kıssasında bu Mısırlı, şeytanın **işi** olarak tanımlanıyor. Nuh’un (*aleyhisselam*) oğlu da **kötü bir iş** olarak geçiyor. Kötü işler ancak Şeytandan ve onun soyundan kaynaklanır. Bu yüzden, **kötü işler** veya **şeytanın işleri** terimlerinin her ikisi Şeytan’ın ve Kabil’in soyundan olan insanları tanımlıyor. Her iki durumda etik ve ahlaki açıdan iyiliğin hüküm sürmesini ve kötülüğün durdurulmasını sağlamak için onları ortadan kaldırmaya hak kazandırılabilir. Allah Nuh’a (*aleyhisselam*) bir kişiyi tufanda boğulması için yüzüstü bırakmasını söyledi ve Musa’nın (*aleyhisselam*) yaptığı amele, onun, şeytanın evladı olduğunu söyleyerek hak kazandırdı. Bunun belirtilmesi gerek, çünkü bu ahitlerin ve bir sonrakilerin, kafirleri mahvetmeye, yağmalamaya ve onlara eziyet etmeye neden hak kazandırdığını bu açıklıyor. Bunun nedeni, kendi küfründe kalan kafirlerin ahdin bir parçası olmadığı ve Şeytan’ın işleri/amelleri/soyu/evlatları olmasıdır.

Bu yüzden de Tevrat’ta, İncil’de ve Kur’an’da İsraili olmayanları öldürmekle ve mahvetmekle ilgili çoğu sayıda ayetler göreceksiniz, bazen bunun kadınları ve çocukları da içermesine rağmen. Örnek olarak Saul’un hikayesine bakın. Allah buyuruyor: *Samuel Saul’a şöyle dedi: “RAB seni kendi halkı İsrail’in Kralı olarak meshetmek için beni gönderdi. Şimdi RAB’bin sözlerine kulak ver, Her şeye Egemen RAB diyor ki, ‘İsraililer’e yaptıkları kötülükten ötürü Amalekliler’i cezalandıracağım. Çünkü Mısır’dan çıkan İsraililer’e karşı koydular. Şimdi git, Amalekliler’e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür.”* Çocuklar

⁴ Kur’an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), Ayet 124

⁵ Kutsal Kitap, Çıkış kitabı, Bölüm 2, Pasaj 11-15

⁶ Kur’an-ı Kerim, Sure 28 (Kasas), Ayet 15

ve bebekler, kaderlerine kötülüğü, kaosu ve helakî daha fazla yaymak yazılmış Şeytanın soyu olmak dışında hangi günahı ya da cinayeti yapmış olabilirlerdi? Allah buna benzer bir emri Yeşu'ya veriyor:

“Kâhinler yedinci turda borularını çalınca, Yeşu halka, ‘Bağırın! RAB kenti size verdi’ dedi, Kent, içindeki her şeyle birlikte, RAB’be koşulsuz adanmıştır. Yalnız gönderdiğimiz ulakları saklamış olan fahişe Rahav’la evindekiler sağ bırakılacak. Sakın RAB’be adanan herhangi bir şeye el sürmeyin. Adadığınız şeyleri alırsanız İsrail’in ordugahını felakete ve yıkıma sürüklersiniz. Bütün altınla gümüş, tunç ve demir eşya RAB’be ayrılmıştır. Bunlar RAB’bin hazinesine girecek. Halk bağırmaya başladı, kâhinler de borularını çaldılar. Boru sesini işiten halk daha yüksek sesle bağırıyordu. Kentin surları çöktü. Herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girdi. Böylece kenti ele geçirdiler. Kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kentte ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler.”⁷

Kutsal Kitap’ta bunun örnekleri çok sayıdadır. Kur’an’da Kehf Suresi’nde, aynı şekilde Salih Kul’un Musa (*aleyhisselam*) ile nasıl birlikte olduğunu ve o zamana kadar yaptığı herhangi bir günah yüzünden değil de, sadece kötü birisi olduğu ve büyüdüğünde kötü birisi veya Şeytanın çocuğu olacağı için bir çocuğu öldürdüğünü görüyoruz. Unutmayınız ki, Salih Kul, Musa’nın henüz göremediği şeyleri görme yeteneğine sahip olan Allah’ın Yeryüzündeki bir Halifesiydi. Kur’an’da buyuruluyor: *“Yine yola koyuldular. Nihayet bir erkek çocukla karşılaştıklarında, adam (hemen) onu öldürdü. Mûsâ, ‘Bir cana karşılık olmaksızın suçsuz birini mi öldürdün? Andolsun çok kötü bir iş yaptın!’ dedi. O ‘Sana, benimle beraberliğe asla sabredemezsin demedim mi?’ dedi. Musa: ‘Bundan sonra sana bir şey sorarsam bana arkadaş olma, o zaman benim tarafımdan mazur sayılırsın’ dedi.”⁸* Nihayet dedi: *“Çocuğa gelince, anası babası mümin insanlardı. Onları azgınlığa ve küfre sürüklemesinden korktuk. Böylece, Rablerinin onlara, bu çocuğun yerine daha hayırlı ve daha merhametli bir çocuk vermesini diledik.”⁹* Apaçık görüyoruz ki, çocuk henüz hiçbir günah yapmamıştı, ama mutlaka yapacaktı, çünkü o, **şeytanın işi** idi.

Hatırlayınız ki, bir müminin kanını dökmek bundan önceki tüm dinlerde haram kılınmıştı, zira müminin kanı ahit ile korunmaktadır. Basitçe kafir olduğu için kafirlerin kanının dökülmesinin makul olması görüşü ilk başta, Allah’ın Nuh’a (*aleyhisselam*) kendi oğlunu yüzüstü bırakmasını emrettiğinde ortaya çıkıyor, fakat aslında Musevi Ahit’e kadar bu şey asla uygulanmamıştır. Bu, belki de Musevi Ahit’e dahil edilen en önemli eklemelerden biriydi; her zaman Adem ve evlatlarının kanını dökmekte kararlı olan Şeytan ve evlatlarının kanının helal kılınması. Gelin kesin olarak açık olalım: Biz kafirlerin kanının akıtılmasına göz yummuyoruz. Biz basitçe, İncil ve Kur’an’da geçen hikayeler doğrultusunda geçmiş ahitler kapsamında olanları tanımlıyoruz. Bellidir ki, bu ilahi müdahalelere veya önlemlere dayanan bu mantık, Şeytanın telafi edilemez soyunu ortadan kaldırarak kötülüğün, ahlaksızlığın ve fesadın yayılmasına karşı önlem almak içindi. Tabii ki, sadece Allah ve O’nun Halifesi kötülüğün ve fesadın kökünü kesmek amacıyla önlem olarak hareket etmek için ilme sahip olma kudretindedir.

⁷ Kutsal Kitap, Yeşu kitabı, Bölüm 6, Pasaj 16-21

⁸ Kur’an-ı Kerim, Sure 18 (Kehf), Ayet 74-76

⁹ Kur’an-ı Kerim, Sure 18 (Kehf), Ayet 80-81

Allah'ın diğeri bir örneği; O'nun doğal olarak kötülük ve günahlar yapmak için büyüyen Şeytan evlatları olmak dışında henüz bir günah yapmamış çocukları önlem olarak ortadan kaldırması, Musa'nın (*aleyhisselam*) zamanında Mısırlılar için bir azaptı. Bu, özellikle ilk doğan çocukların ölmesi olarak biliniyor. Kutsal Kitap'ta şöyle geçiyor: "*Musa firavuna şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Gece yarısı Mısır'ı boydan boya geçeceğim. Tahtında oturan firavununun ilk çocuğundan, değirmendeki kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil Mısır'daki bütün ilk doğanlar ölecek."*"¹⁰

İşte, Allah'ın, çocukların ve bebeklerin öldürülmesine izin verdiği, Kutsal Kitap'tan olan bazı ayetler:

Yeşaya 13:16 – *Yavruları gözleri önünde parçalanacak, evleri yağmalanacak, kadınlarının ırzına geçilecek.*

Hoşea 13:16 – *Samiriye halkı suçunun cezasını çekecek, çünkü Tanrı'na başkaldırdı. Kılıçla yıkılacaklar, yere çalınıp parçalanacak yavruları, gebe kadınlarının karnı yarılacak.*

2 Krallar 15:16 – *O sırada Menahem, Tirsas Kenti'nden başlayarak, Tifsa Kenti'ne ve çevresinde yaşayan herkese saldırdı. Çünkü kentin kapısını kendisine açmamışlardı. Herkesi öldürüp gebe kadınların karınlarını bile yarıdı.*

Çölde Sayım 31:17 – *Şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün.*

Birkaç önemli noktanın üzerinde durmak isteriz:

1. Bu bölüme birkaç yeni yasa eklememize rağmen, Tevrat'ta belirtilen çok sayıda yasalar vardır, özellikle de Dördüncü Ahit'te yasaların nasıl karmaşık ve sayıca çok olduğunu belirten Levililer kitabında. Durum bunu gerektiriyordu, zira artık Musa (*aleyhisselam*) etkili bir şekilde sayısız yarım milyondan fazla olan bir milletin -İsraililerin- devlet başkanı oldu. Ve bir milletin varlığı, ona bağlı tüm özel problemleri, şikayetleri ve meseleleri, o dönemde toplumun karşılaştığı tüm işleriyle ilgili yasaların yaratılmasını gerektiriyordu. Tevrat'ta bütün yasaları okuyabilirsiniz.
2. Bir milletin var olması ve milli devletin kurulması tehditlerin yükselmesine ve komşu milletlerle savaşlara yol açan bir şeydir. Eğer Allah İsrail milletinin yanındaysa, o zaman İsrailin düşmanları Allah'ın düşmanlarıdır. Ve doğal olarak kendilerini Kabil oğullarına karşı etkili biçimde savunmak için Ademoğullarına izin verilen yasalar konulmalıdır. Bundan ziyade, ilk üç ahitte kötülük iyilikten hep sayıca fazla oldu, hatta iyiliğin hiçbir zaman gerçek anlamda kendini savunma imkanları veya yeteneği olmadı. Bu ahitte Ademoğulları kendilerini Şeytanın ve Kabil'in evlatlarına karşı savunmak için ilk kez ender görünen bir fırsat yakaladı. O yüzden İsraililer'e Şeytanın ve Kabil'in soyundan olan tüm erkekleri, kadınları ve çocukları mahvetmeye izin bahşedildi.
3. İlk üç ahitte henüz var olmayan birçok yasaklar yürürlüğe girdi. Toplumda özellikle uyum ve birliği korumak için evlilik, zina, eşcinsellikle alakalı yasaların hepsi yürürlüğe girdi. Öyle ki, birisi başkasının karısını alırsa, cezalandırılıyordu, çünkü bu, toplumun uyumunu kötü yönde

¹⁰ *Kutsal Kitap*, Çıkış kitabı, Bölüm 11, Pasaj 4-5

etkiliyordu. Bundan önce, örneğin, evlilik dışı cinsel ilişkileri yasaklayan hiçbir açık yasanın olmamasına, hatta evlilikle ilgili bir tane bile olsun yasanın olmamasına rağmen, yine de erkekler, kadınlar ve komşular arasında kendilerinin makul gördükleri ve görmedikleri insan yapımı uzlaşmalar ve anlayışlar vardı. Ve İsrailoğulları bir kadının onu alan kişiden (kocasından) başkasıyla yatmasını kabul edilemez görüyorlardı, böylece bu, Musevi şeriatında da (böyle) kabul edildi. İsrailoğulları bir erkeğin, gücü yettiği kadar çok eş almasını da uygun buluyordu, bu da Musa tarafından kabul edilerek yasal edildi. Bunun gibi, diyet kısıtlamaları ve diğer tüm şeyler şunlardır: *“Tevrat indirilmeden önce, İsrail’in kendisine haram kıldığı dışında, yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına helâl idi. De ki: “Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi Tevrat’ı getirip okuyun.”*¹¹

4. Bu, belki de bu konu ile ilgili en önemli Kur’an ayetlerinden biridir, zira bu gösteriyor ki, Tevrat’tan (4. Ahit’ten) önce İsrailoğullarına her şey helal idi. Ve sonradan Musa (*aleyhisselam*) tarafından kabul edilen ve ilahi bir yasa olarak atanan haramlar İsrailin kendine haram kıldığı şeylerdi. Ve Allah bu ayette bize diyor ki, bana inanmıyorsanız gidin Tevrat’ı okuyup öğrenin ve 1. Ahit’ten 4. Ahit’e kadar yasaların nasıl geliştiğini kendiniz görün.

Musa vefat ettiğinde Yuşa bin Nun kendilerini çevreleyen beldeleri ve milletleri fethederek Kabil oğullarından birçoğunu mahvetti ve büyük krallık – İsrail Krallığı kuruldu. Saul ilk İsrail Kralı oldu ve Samuel Peygamber aracılığıyla Allah tarafından atandı. Böylece, İsrail Krallığı, krallarının Allah tarafından atandığı tek millet oldu. Devlet sistemi Allah’ın hakimiyetiydi, bu yüzden onlar Allah’ın seçilmiş halkıydı. Diğer birçok lider ve kralların, tanrıların soyu olduklarını veya kendi meşruiyetlerini tanrılardan aldıklarını iddia etmelerine rağmen, İsrail, liderlerinin gerçekten de Allah’tan olduğu, Allah tarafından atandığı ve kendi isimlerinin önceki peygamberlerin vasiyetlerinde olduğunu ortaya koyabildiği, ilimlerini gösterebildiği ve Allah’ın hakimiyetine çağırıldığı tek krallıktı. Kral Dâvud, İsrail’in ikinci kralı oldu. Şimdi biz ilginç bir şey görüyoruz, çünkü burada apaçık bir çelişki var. Kral Dâvud bir devlet başkanı olarak Musevi yasalardan birini açık bir şekilde bozuyor.

İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde, Dâvud kendi subaylarıyla birlikte Yoav’ı ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonlular’ı yenilgiye uğratıp Rabba Kenti’ni kuşatırken, Dâvud Yeruşalim’de kalıyordu. Bir akşamüstü Dâvud yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. Dâvud onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi. Adam, “Kadın Eliam’ın kızı Hititli Uriya’nın karısı Bat-Şeva’dır” dedi. Dâvud kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Dâvud’un yanına geldi. Dâvud aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü. Gebe kalan kadın Dâvud’a, “Gebe kaldım” diye haber gönderdi. Bunun üzerine Dâvud Hititli Uriya’yı kendisine göndermesi için Yoav’a haber yolladı. Yoav da Uriya’yı Dâvud’a gönderdi. Uriya yanına varınca, Dâvud Yoav’ın, ordunun ve savaşın durumunu sordu. Sonra Uriya’ya, “Evine git, rahatına bak” dedi. Uriya saraydan çıkınca, kral ardından bir armağan gönderdi. Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayın kapısında uyudu. Dâvud Uriya’nın evine gitmediğini öğrenince, ona, “Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?”

¹¹ Kur’an-ı Kerim, Sure 3 (Al-i İmran), Ayet 93

diye sordu. Uriya, “Sandık da, İsraililer’le Yahudalılar da çardaklarda kalıyor” diye karşılık verdi, “Komutanım Yoav’la efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yiyip içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım.” Bunun üzerine Dâvud, “Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim” dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yeruşalim’de kaldı. Dâvud Uriya’yı çağırıyor. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamlarıyla birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi. Sabahleyin Dâvud Yoav’a bir mektup yazıp Uriya aracılığıyla gönderdi. Mektupta şöyle yazdı: “Uriya’yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün.” Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriya’yı yiğit adamların bulunduğu yere yerleştirdi. Kent halkı çıkıp Yoav’ın askerleriyle savaştı. Dâvud’un askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı. Yoav savaşla ilgili ayrıntılı haberleri Dâvud’a iletmek üzere bir ulak gönderdi. Ulağı şöyle uyardı: “Sen savaşla ilgili ayrıntılı haberleri krala iletmeyi bitirdikten sonra, kral öfkelenip sana şunu sorabilir: ‘Onlarla savaşmak için kente neden o kadar çok yaklaştınız? Surdan ok atacaklarını bilmiyor muydunuz? Yerubbeşet oğlu Avimelek’i kim öldürdü? Teves’te surun üstünden bir kadın üzerine bir değirmen üst taşını atıp onu öldürmedi mi? Öyleyse niçin sura o kadar çok yaklaştınız?’ O zaman, ‘Kulun Hititli Uriya da öldü’ dersin.” Ulak yola koyuldu. Dâvud’un yanına varınca, Yoav’ın kendisine söylediklerinin tümünü ona iletti. “Adamlar bizden üstün çıktılar” dedi, “Kentten çıkıp bizimle kırdaki savaştılar. Ama onları kent kapısına kadar geri püskürttük. Bunun üzerine okçular adamlarına surdan ok attılar. Kralın adamlarından bazıları öldü; kulun Hititli Uriya da öldü.” Dâvud ulağa şöyle dedi: “Yoav’a de ki, ‘Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin öleceği belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir edin!’ Bu sözlerle onu yüreklendir.” Uriya’nın karısı, kocasının öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu. Yas süresi geçince, Dâvud onu sarayına getirtti. Kadın Dâvud’un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. Ancak, Dâvud’un bu yaptığı RAB’bin hoşuna gitmedi.¹²

Natan Dâvud’u azarlıyor:

RAB Natan’ı Dâvud’a gönderdi. Natan Dâvud’un yanına gelince ona, “Bir kentte biri zengin, öbürü yoksul iki adam vardı” dedi, “Zengin adamın birçok koyunu, sığırdı vardı. Ama yoksul adamın satın alıp beslediği küçük bir dişi kuzudan başka bir hayvanı yoktu. Kuzu adamın yanında, çocuklarıyla birlikte büyüdü. Adamın yemeğinden yer, tasından içer, koynunda uyurdu. Yoksulun kızı gibiydi. Derken, zengin adama bir yolcu uğradı. Adam gelen konuğa yemek hazırlamak için kendi koyunlarından, sığırlarından birini almaya kıyamadığından yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı. Zengin adama çok öfkelenen Dâvud Natan’a, “Yaşayan RAB’bin adıyla derim ki, bunu yapan ölümü hak etmiştir!” dedi, “Bunu yaptığı ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli.” Bunun üzerine Natan Dâvud’a, “O adam sensin!” dedi, “İsrail’in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Ben seni İsrail’e kral olarak meshettim ve Saul’un elinden kurtardım. Sana efendinin evini verdim, karılarını da koynuna verdim. İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim. Bu az gelseydi, sana daha neler neler verirdim! Öyleyse neden RAB’bin gözünde kötü olanı yaparak, O’nun sözünü küçümsedin? Hititli Uriya’yı kılıçla öldürdün, Ammonlular’ın kılıcıyla canına kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın. Bundan böyle, kılıç senin

¹² Kutsal Kitap, 2 Samuel kitabı, Bölüm 11, Pasaj 1-28

*soyundan sonsuza dek eksik olmayacak. Çünkü beni küçümsedin ve Hititli Uriya'nın karısını kendine eş olarak aldın.' "RAB şöyle diyor: 'Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek. Evet, sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrail halkının gözü önünde güpegündüz yapacağım!' Dâvud, "RAB'be karşı günah işledim" dedi. Natan, "RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin" diye karşılık verdi, "Ama sen bunu yapmakla, RAB'bin düşmanlarının O'nu küçümsemesine neden oldun. Bu yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek."*¹³

Bu yapılan Rabbin hoşuna gitmediği için ve Uriya'yı bu şekilde öldürdüğü için Dâvud'a kızmasına rağmen, Allah yine de onu affetti ve Bat-Şevayı bir kez bile olsun suçlamadı. Dâvud'u Bat-Şevadan olan oğlunun ölümüyle cezalandırdıktan sonra Allah onları kutsadı ve onlara yeni bir erkek çocuk verdi, onlar da onun ismini Süleyman koydular. Bu hikayeyi anlamak için birkaç şeyi dikkate almalıyız. Öncelikle, genellikle Müslümanların iddia ettiği, bunun uyduruk bir hikaye olduğu ve gerçek olmadığı anlayışını Kur'an yalanlıyor. Allah Kur'an'da buyuruyor:

*Hani Dâvud'un yanına girmişlerdi de Dâvud onlardan korkmuştu. Onlar, "Korkma! Biz, iki davacı grubuz. Birimiz diğerine haksızlık etmiştir. Aramızda adaletle hükmet. Zulmetme ve bizi hak yola ilet" dediler. "Bu kardeşimin doksan dokuz dişi koyunu, benim de bir tek dişi koyunum vardı; O'nu da bana ver dedi ve tartışmada beni yendi." Davud dedi ki: "Andolsun, senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemek suretiyle sana zulmetmiştir. Esasen ortakların pek çoğu birbirine haksızlık eder. Ancak iman edip salih ameller işleyenler başka. Onlar da pek azdır." Dâvud, bizim kendisini imtihan ettiğimizi anladı. Derken Rabbinden bağışlanma diledi, eğilerek secdeye kapandı ve tevbe etti. Biz de onu bağışladık. Şüphesiz katımızda onun için bir yakınlık ve dönüp geleceği güzel bir yer vardır. "Ey Dâvud! Gerçekten biz seni yeryüzünde halife yaptık. İnsanlar arasında hak ile hüküm ver. Nefis arzusuna uyma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlar için hesap gününü unutmaları sebebiyle şiddetli bir azap vardır."*¹⁴

Böylece, Dâvud, Natan, fakir kimse ve çok sayıda koyunu olan zengin kimsenin kıssası Kur'an'da bir kez daha tekrarlanıyor ki, Dâvud'la Bat-Şeva'nın yaşadıklarının hikayesini hiç kimse inkar edemesin. Allah'ın Dâvud ile meselesi şu ki, Dâvud, kendisinin çok sayıda karısı ve kulunun da yalnızca bir karısı olmasına rağmen, kendi samimi kullarından birini öldürerek karısını aldı. Son olarak da Dâvud adil değil, zira o, başkalarını (iki kişinin kıssasındaki yargısı), kendini yargıladığı gibi yargılamıyor. Allah Dâvud'u şu şekilde affetti:

1. Kendi kulunu öldürmesine gelince, İslami rivayetlerde geçiyor ki, Uriya'nın ölümünden sonra Allah ona, Dâvud'tan intikam alma ya da Dâvud'un makamına ulaşma seçimi verdi. Uriya ikinciyi seçti ve Dâvud'u affetti. Fakat Allah Dâvud'un ilk oğlunu hasta ederek öldürdü ve bu çocuk Uriya'nın ölümü içindi (kısas), göze karşılık göz, dişe karşılık diş. Bu yüzden Dâvud, ölümden dolayı affedildi.
2. Dâvud'un, onun karısını almasına gelince, Dâvud'un oğlu Avşalom tüm İsrail'in gözü önünde babasının tüm cariyeleriyle yattı. 2 Samuel kitabında şöyle geçiyor: "*Sarayın damında Avşalom*

¹³ Kutsal Kitap, 2 Samuel kitabı, Bölüm 12, Pasaj 1-14

¹⁴ Kur'an-ı Kerim, Sure 38 (Sad), Ayet 22-26

için bir çadır kurdular. Avşalom bütün İsraililer'in gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi.”¹⁵

3. Başkalarını, kendini yargıladığından farklı yargılamasına gelince, Allah onu kendi hükmüyle yargıladı ve kendi terazisi ile cezalandırdı.

Fakat birçok problemlili konular hâlâ kalıyor. Ve bunlar, şu felsefi ve teolojik sorulardır: Peki, ya Dâvud farklı bir hüküm verseydi ve fakirin koyununu alan zengine karşı kabalık yapmasaydı, bu, Allah'ın hükmünü değiştirir miydi? Önceki üç ahitte zinayı yasadışı yapan hiçbir hüküm olmadığı halde, neden Allah aniden bu zina olayı yüzünden aşırı derecede hüznlenerek öfkelenmişti? Nasıl olur, Süleyman gibi bir çocuk böyle bir nikah sonucu doğmuş olsun? Allah neden Bat-Şeva'ya öfkelenmedi?

Bu soruların cevabına gelince, görünen şu ki, Allah'ın temel sorunu Dâvud'un hüküm vermesiydi. Zira Allah adildir ve tüm dinlerde altın kural bu olmuştur: “*İnsanların sizinle nasıl davranmalarını istiyorsanız, siz de onlarla öyle davranın*”¹⁶. Bu yüzden, senin kendin için kabul ettiğin herhangi bir şeyi ve her şeyi Allah da kabul ediyor. Yalnız münafık olma, kendine gelince bir değerler ve kurallar toplusu, diğerlerine gelince ise başka bir toplu ile hükmetme. Ve eğer insanlar bir tek bu kuralın peşinden giderlerse, başka bir kurala gerek kalmaz. Gerçek şu ki, Karma'nın kendisi, bu bir kuralı sürdürmek için var edilmiştir, insanların sizinle nasıl davranmalarını istiyorsanız, siz de onlarla öyle davranın, böyle yapmazsanız, başkalarına yaptığınız şeyi kendiniz yaşayacaksınız. Öyleyse cevap bellidir, Allah'ın bu olay hakkındaki hükmü tamamen Dâvud'un kendi hükmüne dayanıyordu. Başkalarını neyle yargılasa, kendini de öyle yargılaması gerekiyordu. Başkalarını affediyorsa, kendini de affedebilir. Başkalarını yargılıyorsa, kendini de yargılamalıdır. Başkaları için kullandığı teraziyi kendisi için de kullanmalıdır. Görüldüğü gibi, bundan önce de ahitlerde gösterildiği gibi, Allah'ın bu kadar çok kültürel ve ahlaki normları kabul etmesinin nedeni de budur, onlar toplumda adalet ve uyumu negatif şekilde etkilemedikleri sürece. Çünkü Allah'ın sonuçta istediği şey barış ve uyumdur. Ve adalet, kendimizle davrandığımız gibi, başkalarıyla da davranarak tesis edilir. Örneğin, zikrettiğim hususu biraz daha açıklamak için derim ki, Dâvud çocukluğundan bir kadının birkaç erkekle evlenmesinin makul olduğunu düşünmek üzere inandırılıp programlanarak büyütülmüş olsaydı, sonra da Uriya'nın karısıyla yaptığı şeyi yapsaydı ve Natan o konuyu ona yeniden sungsaydı, onun hükmü doğal olarak farklı olurdu, bu yüzden ona kendi hükmü, kendi anlayışı ve kendisi için makul gördüğü şey ile hüküm verilmiş olurdu.

Belirtmek istediğim diğer bir nokta da şu ki, Dâvud, Musevi Ahit'i sürdüren Halife ve Allah'ın atadığı bir kraldı. Buna rağmen 10 emirden birini - “*Komşunun karısına göz dikmeyeceksin*” - çiğnedi ve gerçekte Adem'in yaptığı günahı yaptı. Onların her ikisi affedildi ve ilahi yasayı bozmaları yüzünden değiştirilmedi. Bu yalnızca bir şekilde açıklanabilir, bu da Allah'ın Halifesinin yasanın üstünde olmasıdır. Bu o anlama geliyor ki, çoğu ülkelerde devlet başkanının kendi makamında olduğu zaman suçlardan yargılanmayı yasaklayan (dokunulmazlık) yasaların olduğu gibi, Allah'ın

¹⁵ *Kutsal Kitap*, 2 Samuel kitabı, Bölüm 16, Pasaj 22

¹⁶ *Kutsal Kitap*, Luka kitabı, Bölüm 6, Pasaj 31

Halifesi de ahdin yasalarını bozmakla suçlanmaktan münezzehtir. Örneğin ABD’de oturan bir cumhur başkanı suç duyurusundan veya soruşturmadan muaftır. Birleşik Krallık’ta Kraliçenin egemen dokunulmazlığı vardır, yani devlet başkanı olarak Kraliçe Elizabeth “yasal bir yalnız işleyemez ve hukuk davasından veya cezai kovuşturmadan muaftır”. Bunun gibi, Allah’ın Halifesi de makamındayken yasal bir yalnız işleyemez ve devlete ihanet dışında, makamından atılmaktan muaftır.

Böylece belli oluyor ki, Allahın Halifesi yasanın üstündedir ve şeriatın üstündedir. Artık anlıyoruz ki, Allah Bat-Şeva’yı neden suçlamadı ve ona neden gazap etmedi. Çünkü Bat-Şeva o zamanda Allahın Halifesi olan Kral Dâvud’a itaat etti. Ve Dâvud’u yargılamak ona düşmez. Allah sadece onu suçlamamakla kalmadı, bir de itaatinden dolayı mükafat olarak onu Kraliçe yaptı ve aynı zamanda Allah’ın Halifelerinden biri olan Kral Süleyman’ın annesi yaptı. Daha önce açıkladık ki, Allah’ın Halifeleri hata yapabilirler ve yapıyorlar da, fakat onları yargılamak insanlara düşmez. Çünkü sadece Allah Kendi Halifesini yargılar. İnsanlara gelince, ilahi elçinin hakkaniyeti kendilerine kanıtlanmışsa, o zaman onların üzerine düşen ona itaat etmektir.

Süleyman Peygamber Dâvud’tan sonra atandı ve ona kendinden önce hiç kimseye verilmemiş bir saltanat verildi. Ona, sadece kendisinden öncekilere verilmemiş ilim, hikmet, anlayış ve yetki verilmekle kalmadı, bunun yanı sıra başkalarına verilmeyen zenginlik verildi. Süleyman hayvanların ve kuşların dilini anlıyor, rüzgar gibi doğa unsurlarına emredebiliyordu, ayrıca şeytanlar ve cinler üzerinde yetki sahibiydi. Onun 700 karısı ve 300 cariyesi vardı. 1 Krallar’da Süleyman hakkında şöyle deniyor: “*Süleyman’ın kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç yüz cariyesi vardı.*”¹⁷ Bu şu anlama geliyor ki, 700 prensesle evliydi. Aşırı zengindi ve savurgan yaşam tarzı sürüyordu.

Süleyman’ın zenginliği:

“Süleyman’a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı buluyordu. Tüccarların ve alım satımla uğraşanların getirdiği altın bunun dışındaydı. Arabistan’ın bütün krallarıyla İsrail valileri de Süleyman’a altın, gümüş getiriyorlardı. Kral Süleyman dövme altından her biri altı yüz şekel ağırlığında iki yüz büyük kalkan yaptırdı. Ayrıca her biri üç yüz şekel ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu. Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı. Tahtın altı basamağı, bir de altın ayak taburesi vardı. Bunlar tahta bağlıydı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu. Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı. Kral Süleyman’ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman’ın döneminde gümüşün değeri yoktu. Kralın gemileri Hiram’ın adamlarının yönetiminde Tarşiş’e giderdi. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla yüklü olarak dönerlerdi. Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi. Tanrı’nın Süleyman’a verdiği bilgeliği dinlemek için dünyanın bütün kralları onu görmek isterlerdi. Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi. Süleyman’ın atlarla savaş arabaları için dört

¹⁷ *Kutsal Kitap*, 1 Krallar kitabı, Bölüm 11, Pasaj 3

bin ahır, on iki bin atlısı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. Fırat Irmağı'ndan Filist bölgesine, oradan da Mısır sınırına dek uzanan bölgedeki bütün krallara egemendi. Onun krallığı döneminde Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabancı incir ağaçları kadar bollaşdı. Süleyman'ın atları Mısır'dan ve bütün öbür ülkelerden getirilirdi.”¹⁸

Burada belirtmek isterdim ki, apaçık gördüğünüz gibi Allah'ın atadığı Halifenin zengin hayat sürmesi birinin kalkıpta onu inkar etmesi için sebep değildir, çünkü o zaman bizim Süleyman'ı da inkar etmemiz gerek. Süleyman'ın aşırı derecede çok karısı onun nihai düşüşüne, İsrail Krallığı'nda kaosa ve Allah'ın Krallığında sahte tanrıların ortaya çıkmasına, bunun sonucunda Süleyman'ın oğullarının İsrail'de güç kaybetmelerine yol açtı. Bu da bir sonraki ahit olan İsevi Ahit'te yasanın değiştirilmesine neden oldu, öyle ki, çok eşlilik yasadışı edilerek yalnızca tek eşli evlilikler uygulandı.

¹⁸ *Kutsal Kitap*, 2 Tarihler kitabı, Bölüm 9, Pasaj 13-28

BİLGENİN GAYESİ



Bab 5

İSA İLE OLAN BEŞİNCİ AHİT



Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi:

“Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni ahittir. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın.”



Israiloğulları yeminlerinden döndüler ve çok isyan ettiler. Onlar devamlı olarak Musevî Ahit'i bozuyorlardı, fakat Rab her defasında onları affediyordu. Oysa, bir ahdin bozulması haksızlık, düzensizlik ve dengesizlikle sonuçlanıyordu, bu da ıslahat gerektiriyordu. Böylece, O da onları, öğrenip dikkat etsinler diye cezalandırırdı. Allah onları bir seferinde kırk yıl çölde avare bırakarak ve bir nesil boyunca Kutsal Topraklara girmeyi yasaklayarak cezalandırdı. Başka bir zamanda onları Mukaddes Yeruşalim Mabedi'nin yıkılması ve Nebukadnezar'ın eli altında köle olmakla cezalandırdı. Allah hatta onların ellerinde olan gerçek Tevrat'ı ve Peygamberlerin Kutsal Emanetlerini, özellikle de en önemli eski kutsal emanet olan Ahit Sandığı'nı kaybetmelerini sağladı. Başka bir zamanda Allah onları Romalıların işgaline uğratarak cezalandırdı. Sezar Augustos'un zamanında onlara vadedilmiş Kurtarıcı İsa Mesih (*aleyhisselam*) geldi. Fakat gelmesine rağmen İsraililer ona inanmadılar ve onu öldürmeye kalkıştılar. Sonunda, İsraililer kendi Kurtarıcılarına ihanet ederek kendilerine vadedilmiş Kral'ı ve Mesih'i kafir Romalılara öldürmeleri için teslim ettiler. Bu ihanetlerinden dolayı Allah İsrailoğullarını bir daha affetmemeye karar verdi ve Dördüncü Ahit sonsuza dek bozuldu, böylece de Musevî Ahit sona erdi ve yeni ahit geldi.

İsa, Vaftizci Yahya'nın (*aleyhisselam*) ölümünden hemen sonra, 30 yaşında çağrısına başladı. Vaftizci Yahya 30 yaşında öldü, onunla İsa (*aleyhisselam*) arasında yalnızca 6 ay fark vardı. Kutsal Kitab'a göre, İsa'nın davası 3 yıl sürdü, bu yıllarda o, kendi havarilerini toplayıp Yeruşalim ve etraf alanlarda dolaşarak öğütler verdi ve büyük mucizeler gösterdi. Yeryüzüne gönderilmiş 124,000 peygamber içinde İsa (*aleyhisselam*) en çok mucize göstermiş peygamberdir. O, insanlara kendi evlerinde sakladıkları ve yedikleri şeylerden haber verir, suyu şaraba dönüştürür, çamurdan kuşlar yaratırdı. Onların hepsi için en hayret verici olan onun son başarısı oldu. O, Lazar'ı ölümünden sonra geri döndürdü. Bunlar Kanonik İnciller'de geçen mucizeler ve harikalardı. Tüm bu zaman boyunca onun havarileri sayısız mucizelerine şahit oldular ve takipçileri artarak 12 kişiden binlerce mümine ulaştı.

Peki, o zaman İsraililer İsa'yı neden kendi Kralları olarak tahta çıkarmadılar? İnsanların çoğu neden yüz çevirerek dönek oldu? Beytülmalının bekçisi atadığı yakın sahabetesi Yahuda İskaryot tüm bu mucizelere şahit olduktan sonra neden ona ihanet etti? Onlar sadece ölümden ve Katiplere, Fariseylere veya Romalı memurlara itiraz etmekten mi korktular? Yoksa onlar maddesel hayata çok mu bağlıydılar? Öyleyse en başından beri neden onu takip etsinler? Bu soruların cevapları karmaşıktır ve onlar hiç şüphesiz samimi olarak hakkı arayan kimseye acı bir tat ve derin rahatsızlık verecektir.

Düşünsenize, Kutsal Kitap İsa'nın (*aleyhisselam*) binlerce insanlardan oluşan kalabalıklara mucizevi biçimde yiyecek verdiğini, binlerce insanın onu takip ettiğini ve ona tanıklık etmek için İsrail'in her yerini dolaştıklarını yazıyor. Hatta Yahudi olmayanlar İsa'yı (*aleyhisselam*) arayıp ona iman ediyorlardı. Fakat aniden herkesi yeniden düşünmeye zorlayan acayip bir şey oldu. Onlar, ona olan imanlarını kaybederek ondan uzaklaştılar. Bu konunun aslı şu ki, İsa (*aleyhisselam*) gizli bir öğretiyi halka açık bir şekilde öğretmeye başladı, insanlar da bunu iğrenç buldular. O, öğretmeye başladı ki, "Yaşam Ekmeği" onun kendisidir. Yuhanna kitabında şöyle geçiyor:

Yaşam Ekmeği

İsa'yı gölün karşı yakasında buldukları zaman, "Rabbî, buraya ne zaman geldin?" diye sordular. İsa şöyle yanıt verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz. Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir." Onlar da şunu sordular: "Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?" İsa, "Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıt verdi. Bunun üzerine, "Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?" dediler. "Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.'" İsa onlara dedi ki, "Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir. Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir." Onlar da, "Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!" dediler. İsa, "Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz" dedi. "Ama ben size dedim ki, 'Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.' Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim." "Gökten inmiş olan ekmek Ben'im" dediği için Yahudiler O'na karşı söylenmeye başladılar. "Yusuf oğlu İsa değil mi bu?" diyorlardı. "Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, 'Gökten indim' diyor?" İsa, "Aranızda söylenmeyin" dedi. "Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemmez. Bana geleni de son günde dirilteceğim. Peygamberlerin yazdığı gibi, 'Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.' Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür. Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Yaşam ekmeği Ben'im. Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir." Bunun üzerine Yahudiler, "Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?" diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar. İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir. Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığım ile yaşayacak. İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar." İsa bu sözleri Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi.¹

İsa'nın (aleyhisselam) "Yaşam Ekmeği" olduğunu iddia etmesi İsraililere çok ağır geldi. Bu, havarilerinin çoğunun onu sorgulamasına ve sonunda terketmesine neden oldu:

Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, "Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?" dediler. Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, "Bu sizi şaşırtıyor mu?" dedi. "Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...? Yaşam veren Ruh'tur.

¹ Kutsal Kitap, Yuhanna kitabı, Bölüm 6, Pasaj 25-59

Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. Yine de aranızda iman etmeyenler var.” İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu. “Sizlere, ‘Baba’nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez’ dememin nedeni budur” dedi. Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O’nunla dolaşmaz oldular. İsa o zaman Onikiler’e, “Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?” diye sordu. Simun Petrus şu yanıtı verdi: “Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı’nın Kutsalı’sın.” İsa onlara şu karşılığı verdi: “Siz Onikiler’i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir.” Simun İskariot’un oğlu Yahuda’dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler’den biri olduğu halde İsa’ya ihanet edecekti.”²

Böylece, gördüğümüz üzere bu, aslında İsa’nın öğrettiği, insanların onu terketmelerine ve ondan uzak durmalarına neden olan İsa Mesih’in tüketim öğretisi olan o gizli öğretilerdir. Ve bu öğretinin öğretilmesiyle Yahuda İskariot ilk kez gerçek yüzünü göstererek kafir oldu. İsa’nın etinin ve kanının tüketimi olan bu öğreti Musevî emirlere doğrudan zıttı:

“İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim kan yerse, ona öfkeyle bakacağım ve halkımın arasından atacağım. Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahattan bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır. Bundan dolayı İsrail halkına, Sizlerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse kan yemeyecek, dedim.”³

Peki bu ne anlama geliyor? İsa’nın etini ve kanını mı tüketmek? İsa ne istiyordu? İnsanların onu öldürüp yemelerini mi? Elbette hayır, bunun başka bir anlamı vardı. Peki bu anlam ne olabilirdi? İnsanın eti ve kanı onun sülalesi, onun soyudur. Thomas Laqueur kendi “Seks Yapmak: Yunanlardan Freud’a kadar Beden ve Cinsiyet” kitabında, 7. Yüzyılın başlarında yaşamış İspanyol başrahibi ve alimi Sevilyalı Aziz İsidor’dan alıntı yapıyor: “Akrabalık bir kandan olduğu için böyle isimlendiriliyor, yani babası gibi aynı spermden doğuyor. Zira kişinin spermi kanın köpüğüdür, bu da kayalara çarptığında beyaz köpük oluşturduğu ya da tıpkı kâseye dökülen koyu şarap gibi beyaz köpük oluşturduğu suyun şekline benzer.”⁴

İsa (*aleyhisselam*) takipçilerinin yemelerini istediği şeyden bahsettiğinde gerçekten spermden mi bahsediyordu? Bu konudan emin olmak için Mesih’in İncillerine daha fazla bakmamız gerek. Yuhanna kitabında (Bölüm 4) İsa’nın Samiriyeli bir kadınla konuştuğu hikayeye bakalım:

Giderken Samiriye’den geçmesi gerekiyordu. Böylece Samiriye’nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup’un kendi oğlu Yusuf’a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. Yakup’un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı. Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, “Bana su ver, içeyim” dedi. İsa’nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi. Samiriyeli kadın, “Sen Yahudi’sin, bense Samiriyeli bir kadıyım” dedi, “Nasıl olur da benden su istersin?” Çünkü Yahudiler’in Samiriyeliler’le ilişkileri yoktur. İsa kadına şu yanıtı verdi: “Eğer sen Tanrı’nın armağanını ve sana, ‘Bana su ver, içeyim’ diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O’ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi.” Kadın, “Efendim” dedi,

² *Kutsal Kitap*, Yuhanna kitabı, Bölüm 6, Pasaj 60-71

³ *Kutsal Kitap*, Levililer Bölüm 17, Pasaj 10-12; Yasa’nın Tekrarı, Bölüm 12, Pasaj 23-28

⁴ *Seks Yapmak*: Yunanlardan Freud’a kadar Beden ve Cinsiyet, Thomas Laqueur, sayfa 56

“Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın? Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup’tan daha mı büyüksün?” İsa şöyle yanıt verdi: “Bu sudan her içen yine susayacak. Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fişkırان bir pınar olacak.” Kadın, “Efendim” dedi, “Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim.” İsa, “Git, kocanı çağır ve buraya gel” dedi.⁵

Buradan apaçık görüyoruz ki, İsa düzenli içilen suyu değil de, “yaşam suyu” dediği başka türden bir sıvıyı kastediyor. Sperm “yaşam suyu” olarakta biliniyor, çünkü bu sudan yaşam geliyor ve hamile kalınarak çocuk doğuruluyor. Kadın İsa’dan (*aleyhisselam*) o suyu istediğinde, İsa (*aleyhisselam*) kadına diyor ki, kocasını çağırıp gelsin, bu da apaçık gösteriyor ki, onun kocasında bu yaşam suyundan var, tüm erkeklerde olduğu gibi. Fakat bu da tek başına yeterli delil olmaz, çünkü birçokları bu tefsirin iğrenç ve bozulmuş olduğuna inanacaktır. Bu yüzden İncilleri inceleyerek, bunun, İsa’nın buyurduğu ve öğrettiği şeyin gerçek anlamı olduğu konusunda daha fazla delil ortaya koyacağız. Mısır’dan Çıkış kitabına (Bölüm 4) bakarsak, Musa’nın kendi karısı ve çocuğu ile olan hikayesini göreceğiz: *“RAB yolda, bir konaklama yerinde Musa’yla karşılaştı, onu öldürmek istedi. O anda Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini Musa’nın ayaklarına dokundurdu. “Gerçekten sen bana kanlı güveysin” dedi. Böylece RAB Musa’yı esirgedi. Sippora Musa’ya sünnetten ötürü “Kanlı güveysin” demişti.”⁶*

“Yeni Oxford Açıklamalı Kutsal Kitap: Gözden Geçirilmiş Yeni Standart Versiyon”da şöyle geçiyor: “Ayaklar, cinsel organlar için bir alegoridir.”⁷ Öyleyse, bildiğimiz gibi Kutsal Kitap’ta “ayaklar” sözü geçtiğinde, bu, kişinin cinsel organını belirtiyor. Ve eğer biz bu bağlamı okursak her şey belli olacaktır. Örneğin, Rut kitabında (Bölüm 3) şöyle geçiyor:

Kaynanası Naomi bir gün Rut’a, “Kızım, iyiliğin için sana rahat edeceğin bir yer aramam gerekmez mi?” dedi. Hizmetçileriyle birlikte bulunduğun Boaz akrabamız değil mi? Bak şimdi, bu akşam Boaz harman yerinde arpa savuracak. Yikan, kokular sürün, giyinin harman yerine git. Ama adam yemeyi içmeyi bitirene dek orada olduğunuzu belli etme. Adam yatıp uyduğunda, nerede yattığınızı belle; sonra gidip onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldır ve oracıkta yat. Ne yapman gerektiğini o sana söyler.” Rut ona, “Söylediğin her şeyi yapacağım” diye karşılık verdi. Harman yerine giderek kaynanasının her dediğini yaptı. Boaz yiyip içti, keyfi yerine geldi. Sonra harman yığınının dibinde uyumaya gitti. Rut da gizlice yaklaştı, onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldırıp yattı. Gece yarısı adam ürktü; yattığı yerde dönünce ayaklarının dibinde yatan kadını ayırmadı. Ona, “Kimsin sen?” diye sordu. Kadın, “Ben kölen Rut’um” diye yanıtladı. “Kölenle evlen. Çünkü sen yakın akrabamızsın” dedi. Boaz, “RAB seni kutsasın, kızım” dedi. “Bu son iyiliğin, ilkinden de büyük. Çünkü yoksul olsun, zengin olsun, gençlerin peşinden gitmedin. Ve şimdi, korkma kızım; her istediğini yapacağım. Bütün kent halkı senin erdemli bir kadın olduğunuzu biliyor. Yakın akrabamız olduğum doğrudur. Ama benden daha yakın biri var. Geceyi burada geçir. Sabah olduğunda eğer adam senin için akrabalık

⁵ Kutsal Kitap, Yuhanna kitabı, Bölüm 4, Pasaj 4-16

⁶ Kutsal Kitap, Çıkış kitabı, Bölüm 4, Pasaj 24-26

⁷ Yeni Oxford Açıklamalı Kutsal Kitap: Gözden Geçirilmiş Yeni Standart Versiyon: Ekumenik Kutsal Kitap Eğitimi, sayfa 88

görevini yaparsa ne âlâ, varsın yapsın. Ama o, akrabalık görevini yapmak istemezse, yaşayan RAB'be ant içerim ki, bu görevi ben üstlenirim. Sen sabaha kadar yat. Böylece Rut sabaha kadar Boaz'ın ayakları dibinde yattı. Ama ortalık insanların birbirini seçebileceği kadar aydınlanmadan önce kalktı. Çünkü Boaz, 'Harman yerine kadın geldiği bilinmemeli' demişti.⁸

Açıktır ki, Naomi Rut'u Boaz'a gönderiyor ki, Rut ona oral seks yapsın. Onun ayaklarının üzerinde yatmasının anlamı da budur. 2 Samuel kitabında (Bölüm 11) şöyle geçiyor:

Sonra Uriya'ya, "Evine git, ayaklarını yıka" dedi. Uriya saraydan çıkınca, kral ardından bir armağan gönderdi. Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayın kapısında uyudu. Dâvud Uriya'nın evine gitmediğini öğrenince, ona, "Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?" diye sordu. Uriya, "Sandık da, İsraililer'le Yahudalılar da çardaklarda kalıyor" diye karşılık verdi, "Komutanım Yoav'la efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yiyip içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım."⁹

Apaçık görüyoruz ki, Dâvud Uriya'ya evine gidip ayaklarını yıkamasını söylediğinde, aslında bu, git karınla seviş anlamındaydı. Bu yüzden, "ayaklar" aslında cinsel organ için bir alegoridir. "Ayaklar"ın Kutsal Kitap'ta erkek cinsel organı anlamına geldiğinin diğer bir delili de 1 Samuel (24:3) kitabındadır. Amerikan Standart Versiyonunda şöyle geçiyor: "*Yolda koyun ağıllarına rastladı. Yakında bir de mağara vardı. Saul ayak yoluna gitmek için mağaraya girdi. Dâvud'la adamları mağaranın en iç bölümünde kalıyorlardı.*" Yeni Ulusal Versiyon 1 Samuel (24:3) pasajını şöyle çeviriyor: "*Yolda koyun ağıllarına rastladı. Yakında bir de mağara vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Dâvud'la adamları ondan uzakta mağarada kalıyorlardı.*"

Şimdi aşağıdaki pasajlara baktığımızda birçok sırlar açıklığa kavuşacak. Luka İncili'nde (Bölüm 7) şöyle geçiyor:

Ferisiler'den biri İsa'yı yemeğe çağırdı. O da Ferisi'nin evine gidip sofraya oturdu. O sırada, kentte günahkâr olarak tanınan bir kadın, İsa'nın, Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşımdan bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. Kadın arkada, İsa'nın ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla O'nun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerine sürdü. İsa'yı evine çağırmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, "Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkâr biri olduğunu anlardı" dedi. Bunun üzerine İsa Ferisi'ye, "Simun" dedi, "Sana bir söyleyeceğim var." O da, "Buyur, öğretmenim" dedi. "Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu. Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?" Simun, "Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan" diye yanıtladı. İsa ona, "Doğru söyledin" dedi. Sonra kadına bakarak Simun'a şunları söyledi: "Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi. Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor. Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü. Bu nedenle sana

⁸ Kutsal Kitap, Rut kitabı, Bölüm 3, Pasaj 1-14

⁹ Kutsal Kitap, 2 Şamuel kitabı, Bölüm 11, Pasaj 8-11

şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever.” Sonra kadına, “Günahların bağışlandı” dedi.¹⁰

Günahkar bir kadın sadece İsa'nın ayaklarını öptü diye Ferisi iğrenerek İsa'nın peygamberliğini inkar etmezdi. Oysa, bir günahkar hayat kadını İsa'ya oral seks yapmış olsaydı, onun ciddi şüpheleri ortaya çıkmış olurdu. Çünkü “ayaklar” cinsel organ için bir alegoridir. Bu kadın İsa'nın üreme organını öptü ve ona oral seks yaptı. Böylece, onun menisini yutmakla kadının tüm günahları affedildi. Ferisi içeri girerek buna şahit olduğunda, belli ki, onu şaşırtan da bu oluyor. Sonunda da imanını kaybediyor.

Diğer bir garip gnostik rivayette İsa Mesih kendi yakın havarisi Mecdelli Meryem'in önünde bir mucize yapıyor. Salamisli Epifanius yazıyor ki, *Meryem'in Büyük Soruları* isimli gnostik metninde bir sahne var. Bu sahnede İsa Mecdelli Meryem'i bir dağın başına götürüyor ve orada bir kadını çekip yanına getiriyor ve onunla cinsel ilişkiye giriyor. Sonra, boşalma zamanı İsa kendi menisini içiyor, Meryem'e de diyor ki, *“Böyle yapmalıyız ki, yaşaya bilelim.”* Bunu duyan Meryem o anda kendinden geçiyor, bunun üzerine İsa ona yardım ederek ayağa kaldırıp diyor ki, *“Ey kut imanlı, bu yüzden mi şüphe ettin?”¹¹*

Bizler İslam'dan da biliyoruz ki, Muhammed Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) bedeninden çıkan sıvılar arındırıcıydı ve günahların silinmesini sağlıyordu. Meşhur bir rivayette geçiyor ki, Peygamber bir hacet kabına idrar yaptı ve onu yatağının altında sakladı. Peygamber'in evini temizleyen bir kadın da onu içti. Sonra Resulullah ona idrarın nerede olduğunu sordu, o da onu içtiğini söyledi. Resulullah kadına dedi: *“Bundan böyle ateş senin karnına asla dokunmayacaktır.”¹²* Bu da o anlama geliyor ki, ‘sen benim bedenimden çıkan sıvı ile temizlendin’. Meni idrardan daha temizdir ve Peygamber'in idrarı arındırıcıysa, o zaman kabul etmemiz gerek ki, onun menisi de arındırıcıdır. Eğer birisi Şeytanın, Kabil'in ve onların evlatlarının necis olduğunu kabul ediyorsa, o zaman onların menileri de necistir ve kirleticidir. Çünkü her şeyin bir zıttı olmalı, temiz olmayan insanlar varsa, temiz insanlar da olmalıdır. Necis meni varsa, o zaman temiz meni de olmalıdır. Ve kirleten meni varsa, o zaman temizleyen meninin de olması gerek.

Tüm bunlar İncil'de İsa'nın son mucizesinin sahnesini canlandırıyor, bu da Lazar'ın diriltilmesidir. Yuhanna kitabında (Bölüm 11) şöyle geçiyor:

Lazar'ın Ölümü

Meryem ile kız kardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı. Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi. İki kız kardeş İsa'ya, “Rab, sevdiğin kişi hasta” diye haber gönderdiler. İsa bunu işitince, “Bu hastalık ölümlle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek” dedi. İsa Marta'yı, kız kardeşini ve Lazar'ı severdi. Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, “Yahudiye'ye dönelim” dedi. Öğrenciler,

¹⁰ *Kutsal Kitap*, Luka kitabı, Bölüm 7, Pasaj 36-48

¹¹ *Panaryon*, Salamisli Epifanius 26.8.1-3

¹² *Ased el-Gabah*, İbn Asir, cilt 5, sayfa 403

“Rabbi” dediler, “Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?” İsa şu karşılığı verdi: “Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur.” Bu sözleri söyledikten sonra, “Dostumuz Lazar uyudu” diye ekledi, “Onu uyandırmaya gidiyorum.” Öğrenciler, “Ya Rab” dediler, “Uyuduysa iyileşecektir.” İsa Lazar’ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı. Bunun üzerine İsa açıkça, “Lazar öldü” dedi. “İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim.” “İkiz” diye anılan Tomas öbür öğrencilere, “Biz de gidelim, O’nunla birlikte ölelim!” dedi.

İsa Lazar’ın Kız kardeşlerini Teselli Ediyor

İsa Beytanya’ya yaklaşıncı Lazar’ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. Beytanya, Yerusolim’e on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı. Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta’yla Meryem’i avutmaya gelmişti. Marta İsa’nın geldiğini duyunca O’nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı. Marta İsa’ya, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. Şimdi bile, Tanrı’dan ne dilerse Tanrı’nın onu sana vereceğini biliyorum.” İsa, “Kardeşin dirilecektir” dedi. Marta, “Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum” dedi. İsa ona, “Diriliş ve yaşam Ben’im” dedi. “Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?” Marta, “Evet, ya Rab” dedi. “Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.” Bunu söyledikten sonra gidip kız kardeşi Meryem’i gizlice çağırdı. “Öğretmen burada, seni çağırıyor” dedi. Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa’nın yanına gitti. İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta’nın kendisini karşıladığı yerdeydi. Meryem’le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler. Meryem İsa’nın bulunduğu yere vardı. O’nu görünce ayaklarına kapanarak, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.” Meryem’in ve onunla gelen Yahudiler’in ağladığını gören İsa’nın içini hüznü kapladı, yüreği sızladı. “Onu nereye koydunuz?” diye sordu. O’na, “Ya Rab, gel gör” dediler. İsa ağladı. Yahudiler, “Bakın, onu ne kadar seviyormuş!” dediler. Ama içlerinden bazıları, “Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar’ın ölümünü de önleyemez miydi?” dediler.

İsa Lazar’ı Kabirden Çıkartıyor

İsa yine derinden hüznülenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. İsa, “Taşı çekin!” dedi. Ölenin kız kardeşi Marta, “Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu” dedi. İsa ona, “Ben sana, İman edersen Tanrı’nın yüceliğini göreceksin’ demedim mi?” dedi. Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: “Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.” Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!” diye bağırdı. Ölü, elleri ayakları sargularla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.¹³

“Markos’un Gizli İncili” isimli gnostik bir metinde bu olay hakkında ek bilgiler veriliyor:

¹³ Kutsal Kitap, Yuhanna kitabı, Bölüm 11, Pasaj 1-44

“Ve onlar Bezani’ye geldiler. Kardeşi ölmüş o kadın da oradaydı. Gelir gelmez İsa’nın önünde secdeye kapanarak dedi, “Dâvud’un oğlu, bana merhamet et.” Fakat havariler onu azarladi. İsa sinirlenip kadınla birlikte yola koyuldu ve kabrin olduğu bahçeye gitti. O an kabrin içinden büyük bir çığlık duyuldu. İsa yaklaşarak kabrin kapısından taşı yuvarlayıp attı. Hemen gencin olduğu yere giderek elini uzattı ve elinden tutup onu kaldırdı. Ona bakan genç onu sevdi ve yalvarmaya başladı ki, onun yanında kalsın. Onlar kabirden çıkıp gencin evine geldiler, zira o zengindi. Altı gün sonra İsa ona ne yapacağını söyledi ve akşam genç çıplak bedeninin üzerinden keten bir elbise giymiş halde onun yanına geldi. O gece genç, onunla beraber kaldı, çünkü İsa ona Allah’ın Saltanatı’nın sırrını öğretti. Ve o, buradan çıkarak Ürdünün öbür ucuna geri döndü.”¹⁴

Buradan çıkan anlam şu ki, İsa (*aleyhisselam*) Lazar’ı kabirden çıkardıktan sonra dinin sırlarından haberdar etti ve onu Ruh ile doldurdu. Havariler böyle büyük bir mucizeye şahit olduktan sonra İsa’ya (*aleyhisselam*) yalvardılar ki, onları da eğiterek Kutsal Ruh ile doldursun, böylece onlar da İsa’nın (*aleyhisselam*) gösterdiği gibi olağanüstülükler gösterebilsinler. Oysa, onların imanını zayıf ve eksikti, hatta Kur’an buna böyle tanıklık ediyor: *“İsa, onların inkârlarını sezince, ‘Allah yolunda yardımcılarım kim?’ dedi. Havariler, ‘Biziz Allah’ın yardımcıları. Allah’a iman ettik. Şahit ol, biz müslümanlarız’ dediler.”*¹⁵ Bundan ziyade, İnciller’de o, havarilerini imanlarının zayıflığıyla suçluyor ve onu inkar edeceklerini söylüyor. Bu kadar mucize gördükten sonra havarilerin imanının bu kadar zayıf olmasına ne sebep oldu? İsa (*aleyhisselam*) basitçe, kıt imanlı kimseleri mi kendine havari seçmişti? Yoksa bu, başka bir nedenden dolayı mıydı?

Kur’an havarilerin İsa’ya (*aleyhisselam*) o Son Akşam Yemeği ve bayram için yalvardıkları olayı şöyle naklediyor:

Havariler, “Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofrayı indirebilir mi?” demişlerdi de, “İnanıyorsanız Allah’tan sakının” demişti. “Ondan yemeyi, kalblerimizin kanmasını ve senin bize doğru söylediğini bilmeyi, ona şahid olmayı istiyoruz” dediler. Meryem oğlu İsa, “Allah’ım! Rabbiniz! Bize ve bizden sonra geleceklere bayram ve Sen’den bir delil olarak gökten bir sofrayı indir, bizi rızıklandır, Sen rızık verenlerin en hayırlısıdır” dedi. Allah, “Ben onu size indireceğim; bundan sonra içinizden kim inkar ederse, alemlerde kimseye azabetmeyeceğim şekilde ona azabedeceğim” dedi.¹⁶

Böylece, ayan beyandır ki, havariler yiyecek istediler, ama sıradan bir yiyecek değil, cennetten olan bir yiyecek. İsa (*aleyhisselam*) da dedi ki, Allah’tan korkun, zira siz böyle bir şey isteyipte sonra kafir olursanız, Allah buyurdu ki, size, kimseye vermediği bir azap verecektir. Belli ki, yiyeceğin kendisi şüpheye yol açacak bir şeydir. Allah bunu biliyordu, İsa da biliyordu. Allah bu sofrayı onlara indirdi ve bu olay İncil’de ‘Son Akşam Yemeği’ olarak biliniyor. Kur’an’ın 5. Suresi ‘Son Akşam Yemeği’ne istinaden “Sofra” olarak adlandırılıyor. Bu “Son Akşam Yemeği”, Yahuda İskariyot’un inanmamasına ve tamamen irtidat etmesine neden oldu. Bu, diğer havarileri silkeleyen ve onların şüphe ederek İsa’yı (*aleyhisselam*) inkar etmelerine neden olan o ‘Son Akşam Yemeği’ idi.

¹⁴ Markos’un Gizli İncili

¹⁵ Kur’an-ı Kerim, Sure 3 (Al-i İmran), Ayet 52

¹⁶ Kur’an-ı Kerim, Sure 5 (Maide), Ayet 112-115

İsa (*aleyhisselam*) onlara istediklerini verdi ve son bir Akşam Yemeği sofrası kuruldu. İlk başta, Son Akşam Yemeği'nde neler olduğunu incelemek isteriz. Olanlardan biri şuydu ki, İsa (*aleyhisselam*) havarilerin ayaklarını yıkadı. İsa (*aleyhisselam*) havarilerin ayaklarını yıkamaya gittiğinde ilk başta onlar kesinlikle karşı çıktılar. "Ayakları yıkama"nın bundan önce tanımlanan anlamı açısından, olayın anlamı çok farklı oluyor:

İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve Tanrı'ya döneceğini biliyordu. Yemekten kalktı, üstlüğüünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı. Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı. İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?" dedi. İsa ona şu yanıtı verdi: "Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın." Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi. İsa, "Yıkamazsam yanımda yerin olmaz" diye yanıtladı. Simun Petrus, "Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi. İsa ona dedi ki, "Yıkamış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şey ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil." İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti. Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyiniş yine sofraya oturdu. "Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?" dedi. "Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim. Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir. Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!"¹⁷

Böylece, Son Akşam Yemeğinde aslında İsa ve havarileri, havarilerin temizlenmesi için birbirlerinin ayaklarını yıkama olayında bulundular. Hatırlayın, İsa onlara dedi ki, etimi yiyip kanımı için. Ekmeğin, İsa'nın eti, şarabın da kanı olması tamamen mantıksızdır. Oysa bir insanın eti onun spermidir ve bununla onun sülalesi türer. Aristo (*aleyhisselam*) sperm ve ruhun parçalarından bahsetmiş ve yazmıştır. O, inanıyordu ki, sperm insanın ruhundan küçük bir parça taşıyor. İnsan ruhunun bu parçası bir insandan diğerine sperm aracılığıyla geçiyor. Ehl-i Beyt (*Selam Onlardandır*), kendilerinin, erkeklerin bellerinde olan nur olduklarını öğretiyordu. Yani insanın nuru veya ruhu, onun spermine bağlıdır. Selman Farisi'den naklediliyor ki, Muhammed Peygamber (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: "*Ben ve Ali, Adem'in yaratılışından ondört bin yıl önce bir nurdan yaratıldık, öyle ki, Allah Adem'i yarattığında bu nuru onun beline yerleştirdi. Ve o, bir kimseden diğerine aktararak geldi, ta ki Abdülmüttalib'in kuşağında ayrıldık, nübüvvet bende oldu, velayet Ali'de.*"¹⁸ Bu, Araplara ağır gelen konulardan ve Allah'ın sır olarak sakladığı gizli hakikatlerden biridir. Bu, insanların kaldıramadığı sırlardandır. Ebu Cafer (*minhusselam*) buyurdu: "*Kaim Araplara ağır gelen yeni bir emir, yeni bir kitap ve yeni bir hükümle gelecektir.*"¹⁹ Bu, İsa (*aleyhisselam*) ile havarileri arasında gerçekleşen ve onların sonradan dönüşüm yapmalarına neden olan Kutsal Birlik'tir. Bundan sonra onlar Kutsal Ruh ile doldular ve artık onlarla beraber olan İsa aracılığıyla çoğu sayıda mucizeler yapabildiler, yalnızca şüphelerinden

¹⁷ *Kutsal Kitap*, Yuhanna kitabı, Bölüm 13, Pasaj 3-17

¹⁸ *Gayetül-Meram*, Seyyid Haşim Bahrani, cilt 1, sayfa 229

¹⁹ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 236

kurtulduktan sonra. İsa (*aleyhisselam*) hapsedildiğinde onların ondan kaçmasının nedeni de buydu. Onlar düşündüler ki, onun hapsolunması, bu garip ritüeli yüzünden bir cezaydı. Yahuda'nın ihanet etmesinin nedeni de buydu. O, bunu kaldıramadı. Ehl-i Bey'ten (*Selam Onlardandır*) rivayet edilir ki, İsa (*aleyhisselam*) kendi sahabelerine ağır meselelerden bahsetti ve onlar bunu duyunca ona açık düşman oldular: Ebu Yafur'dan olan hadiste şöyle geçiyor: “İsa kendi cemaatine kaldıramadıkları bir şey söyledi, onlar da ona isyan ettiler...”²⁰

Böylece, İsa'nın (*aleyhisselam*) takipçilerinin ondan neden yüz çevirdiklerinin, sahabesi Yahuda'nın ona neden ihanet ettiğinin, Yahudilerin onu neden çarmıha gerdiklerinin gerçek hikayesi işte budur. Çünkü onlar İsa'nın, onun ruhunu taşıdığını öğrettiği sperm yutmakla ilgili öğretilerini kaldıramadılar.

Allah Adem'e (*aleyhisselam*) Kendi ruhundan üfledi ve bu ruh Kutsal Ruh'tu. O, insanın belinde bir Halifeden diğerine, bir Hüccetten diğerine o kişinin sperminde aktarıldı. İsa'nın annesi Meryem (*aleyhisselam*) Kutsal Ruh'tan gebe kaldığını söylediğinde kastettiği şey, Allah'ın Elçisinden veya Allah'ın Hüccetinden gebe kaldığı ve rahminde Kutsal Ruh taşıdığıydı. Bu, o devirde bilinir bir meseleydi. Filip İncilinde şöyle geçiyor:

“Bazıları dedi ki, “Meryem Kutsal Ruh'tan hamile kaldı.” Onlar yanılıydılar! Ne söylediklerini bilmiyorlar! Ne zaman bir kadın başka bir kadından hamile kaldı? Meryem hiçbir kuvvetin kirletmediği bakiredir. O, İbranilere, yani havarilere ve onlara tabi olanlara büyük bir lanettir. Bu bakireyi hiçbir güç kirletmedi, [...] güçler (kendi) kendilerini kirlettiler. Ve Rabbin başka bir babası olmasaydı, “Göklerdeki Babam” (Matta 16:17) söylemezdi, sadece “Babam” derdi.”²¹

Hatta Kur'an'da buyruluyor ki, Kutsal Ruh ona bir erkek görünümünde geldi:

Kitabda Meryem'i de an. O, ailesinden ayrılarak, doğu yönünde bir yere çekilmişti. Sonra, insanlardan gizlenmek için bir perde germişti. Biz de Kendi Ruhumuzu göndermiştik de ona tam bir insan olarak görünmüştü. Meryem: “Eğer Allah'tan sakınan bir kimse isen, senden Rahman'a sığınırım” dedi. O, “Ben ancak Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir çocuk başılamak için gönderildim” dedi. Meryem, “Bana hiçbir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olmadığım hâlde, benim nasıl çocuğum olabilir?” dedi. O da, “Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır. Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik. Bu, zaten hükme bağlanmış bir iştir” dedi.”²²

Böylece, Kutsal Ruh Allah'ın Halifelerinin belinde akar, buradan da belli oluyor ki, Son Akşam Yemeği aslında temizlenme ritüeliydi ve Kutsal Ruh'un aktarılması amacına hizmet etti. Çünkü, o zamanda Kabil'in soyu ile Adem'in soyu birbirlerine aşırı karıştığından dolayı, bu, bedeni Şeytanın zulmetinden temizlemeye ve onun nurunu ve temizliğini onarmaya hizmet eden bir yöntemdi. Özünde bu, Şeytanın, Kabil'in ve evlatlarının zulmetini bedenlerimizden ayırmanın yeni yöntemiydi. İlk Ahit zamanı Kabil Adem'in (*aleyhisselam*) evlatlarının yanından kovuluyor. İkinci Ahit'te Kabil'in sülalesi aşırı derecede çok sayıdaydı. Onlar toplumu tüm yönleriyle kontrol

²⁰ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 375

²¹ *Filip İncili 17*

²² *Kur'an-ı Kerim*, Sure 19 (Meryem), Ayet 16-21

ediyor ve Adem evlatları ile savaş yapmaya ve onları katletmeye çalışıyorlar. Bu nedenle, Allah onları tufanla yeryüzünden silerek temizliyor. Üçüncü Ahit zamanı Kabil'in evlatları sağ kalıyor ve Allah, Kabil'in evlatlarıyla Adem'in evlatlarının ayrılmasını emrediyor, alamet olarak onlara Sünnet'i veriyor. Oysa Kabil'in evlatları sızmaya, Yahudi geleneklerini benimsemeye ve Adem'in evlatları içinde evlenmeğe devam ediyorlar. Böylece, İsa, nurun tüketilmesiyle bedeni zulmetten temizlemenin yeni yöntemiyle geliyor. Zira insan neyi tüketirse, ona dönüşür. İsa (*aleyhisselam*) şöyle dedi: “*İnsanın yiyeceği o aslana ne mutlu, aslan insan olacaktır; ve aslanın yiyeceği insan kirlidir, aslan insan olacaktır.*”²³

Öğrendiğiniz bu gizli ritüel ve ilim öyle bir şey ki, Katolik Kilisesinde egemenlik yapanlar bundan haberdardır. Bu ayrıca, Katolik Kilisesinin piskopos ve kardinallerinin kilisenin içinde çocuklara devamlı taciz etmelerine hak kazandırmak için kullandıkları nedenlerden biridir. Babın sonunda göreceк gözü olanların gözü önünde İsa (*aleyhisselam*) ve havarilerinden birini tasvir eden ritüelin resmedildiği Son Akşam Yemeği'nin bazı Katolik resimleri eklenmiştir.

Musevî Ahit'in emirleri bazı değişiklikler haricinde, İsevî Ahit ile aynıydı, zira İsa (*aleyhisselam*) Matta kitabında şöyle diyor: “*Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim.*”²⁴ İsa (*aleyhisselam*) yaşadığı sürece yasada diğer küçük değişiklikler de yaptı ve bu değişikliklerden biri olağanüstü durumlar hariç, boşanmanın yasaklanmasıydı. O, çok eşliliği de yasakladı ve bir erkeğin kendisi için ikinci bir eş almasını zinaya eşit yaptı.

Boşanma

İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. Büyük halk toplulukları da O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi. İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler, O'nu denemek amacıyla şunu sordular: “Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?” İsa şu karşılığı verdi: “Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı’ ve şöyle dedi: ‘Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.’ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmasın.” Ferisiler İsa'ya, “Öyleyse” dediler, “Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?” İsa onlara, “İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi” dedi. “Başlangıçta bu böyle değildi. Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur.” Öğrenciler İsa'ya, “Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlenmemek daha iyi!” dediler. İsa onlara, “Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrı'nın güç verdiği kişiler kabul edebilir” dedi. “Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin.”²⁵

²³ Thomas'ın İncili, Özdeyiş 7

²⁴ Kutsal Kitap, Matta kitabı, Bölüm 5, Pasaj 17

²⁵ Kutsal Kitap, Matta kitabı, Bölüm 19, Pasaj 1-12

Allah, İsa'yı Kendi katına yükseltti ve İsa (*aleyhisselam*) onlara ismi Ahmed olan bir Arap elçinin geleceğini müjdeledikten sonra ahit İshak'ın (*aleyhisselam*) evlatlarından İsmail'in (*aleyhisselam*) evlatlarına geçti, Kur'an'da da buyurulduğu gibi: *“Hani, Meryem oğlu İsa, “Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah'ın size, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir elçiyi müjdeleyici olarak gönderdiği elçisiyim” demişti. Fakat o (Ahmed), onlara apaçık mucizeleri getirince, “Bu, apaçık bir sihirdir” dediler.”*²⁶

Bu ilahi vasiyet ile ahit İsrailoğullarından, Mani Peygamber de dahil, Müminlerin Emiri Ali'nin (*aleyhisselam*) babası Ebu Talib'e (*aleyhisselam*) kadar uzayan uzun bir peygamberler zinciriyle Araplara geçti. Ebu Talib (*aleyhisselam*) son elçi Muhammed'in –Allah'ın salâtu selamı onun ve ailesinin üzerine olsun– gelişinden önce İsa Mesih'in son vasisiydi. Rivayet edildiği üzere, İmam Musa Kazım'a (*minhusselam*) Ebu Talib ve Resulullah Muhammed (*Onlara Selam Olsun*) sorulduğunda, şöyle dedi: *“Ebu Talib vasiyeti Muhammed'e verdi, sonra da öldü.”*²⁷

Musevî Ahit'i bozdukları için İsraililere inen ceza 2. Yeruşalim Mabedi'nin Romalıların eliyle yıkılması, kendilerinin de Musa'nın onları götürdüğü Vadedilmiş Topraklardan çıkarılması oldu. Onlar neredeyse 2000 yıl boyunca bir Yahudi devletine sahip olmadan dünyaya dağıldılar, ta ki Romalıların yardımıyla oraya yeniden girdiler. Bu, Kur'an'da da geçen, Allah'ın sözlerinin ve nübüvvetin tamamlanmasıydı: *“Biz, Kitap'ta İsrailoğullarına: Sizler, yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve azgınlık derecesinde bir kibre kapılacaksınız, diye bildirdik.”*²⁸

Yeni ahdin alameti Kutsal Birlik ve Kâseydi. Bu ahit ile Vadedilmiş Topraklar da Musevî Ahit'teki topraklardı, şu farkla ki o, artık sürgün edilerek kovulmuş İsrailoğullarından İsmailoğullarına, Araplara geçti, onlar da sonradan Musa'ya (*aleyhisselam*) vadedilmiş tüm topraklarda yaşadılar. Yeni ahdin takipçileri birbirleri arasında bu eylemle tanınmaya başladılar ve Kabil'in evlatlarından hiçbirisi bunu kaldıramadı. Bu, çok ağırdı ve ahdin alametiydi. İsa'nın (*aleyhisselam*) takipçileri ondan sonra Mani Peygamber ve takipçileriyle başlayarak Muhammedi Ahit'e dek yüzyıllar boyunca bununla amel etmeye devam ettiler.

Doğal olarak bu, birçoğunuz için rahatsız edici bir okuma oldu, fakat İsa (*aleyhisselam*) bizi böyle olacağı konusunda haberdar etti. Thomas'ın İncilinde şöyle geçiyor:

*İşte Diri İsa'nın söylediği ve Didimus Yahuda Thomas'ın yazdığı saklı sözler. Ve O dedi: “Bu sözlerin yorumunu bulan ölümü tatmayacak. İsa dedi: “Arayanlar, buluncaya kadar aramayı bırakmasın. Bulduklarında rahatsız olacaklar. Rahatsız olduklarında hayret edecek ve her şey üstünde hüküm sürecekler.”*²⁹

Bu acı ve rahatsız edici gerçekler, Musevî Ahit'ten İsevî Ahit'e dek insanlığın ruhsal ve zihinsel gelişim tarihini daha iyi anlamamıza yardımcı olmak için İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) tarafından açıklanmıştır. Doğu dinlerinden ve kültürlerinden Batı dinlerine ve kültürlerine dek inek idrarını (örn. Hinduizm, İslam) ve deve idrarını (örn. İslam) içmenin ruhsal

²⁶ Kur'an-ı Kerim, Sure 61 (Saff), Ayet 6

²⁷ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 35, sayfa 73

²⁸ Kur'an-ı Kerim, Sure 17 (İsra), Ayet 4

²⁹ Thomas'ın İncili, Özdeyiş 1-2

ve tıbbi yararları konusunda yayılmış inançlar, gelenekler ve ameller olmuştur. Bizim bunun kaynağını, amaçlarını, hatta bu amellerdeki bozulmaları iyice anlamamız gerek.

İdrarın tıbbi amaçlarla içilmesini ana akım İslami geleneklerde bulabiliriz. *Sahih-i Buhari*'de geçen aşağıdaki hadis bu meseleyi tanımlıyor: *Abbas bin Malik dedi, "Ukul veya Urayna kabilesinden birkaç kişi Medine'ye geldi ve oranın havası onlara uymadı. Peygamber de onlara, (süt veren) deve sürüsü olan yere giderek onların sütünü ve idrarını (ilaç gibi) tüketmelerini emretti. Onlar da söylenen gibi yaptılar, iyileşince Peygamber'in çobanını öldürerek develerini kaçırdılar."*³⁰

Meşhur Şeyh Muhammed bin Hasan Hür Amili şöyle yazıyor: "Develerin, ineklerin ve koyunların idrarını tüketmenin ve tükürüğünü yutmanın caizliği ve onların idrarını ve sütünü ilaç gibi kullanma konusunda: Ebi Abdillah ineklerin idrarı ve onların insan tarafından tüketilmesi konusunda diyor ki, *"ilaç olarak ihtiyacı varsa tüketebilir, ayrıca develerin ve koyunların idrarını da tüketebilir."* Ebül-Hasan Musa Kazım (aleyhisselam) buyurdu: *"Develerin idrarı onların sütünden daha iyidir ve Allah onun sütünde şifa koymuştur."*³¹ Son olarak, Ali Sistani de deve, koyun ve ineklerin idrarını tüketmenin caiz olduğunu belirten bir fetva vermiştir.³² Biz hayvan sidiği içelim mi içmeyelim mi diye tartışmıyoruz. Ama biz diyoruz ki, zaten bu inanca sahip olanlar için Peygamberin idrarı hayvandan daha temiz olmaz mı?

Hatta bugün, spermin tıbbi yararları da tıbbi araştırmaların ve popüler kültürün merak konusudur.³³ Belirtmek gerek ki, İsa'nın (aleyhisselam) kendi erkek havarilerini Son Akşam Yemeği'nde davet ettiği ritüelin cinsellikle bir alakası yoktu. Bu ritüelin amacı ruhsal iyileşmeye, anlayışa, birliğe ve zulmetten arınmaya teşvik etmektir. Her halükarda, bu "yaşam suyunu" yutma görselleri İsa'yı (aleyhisselam), kilisede popüler şekilde tasvir edilen görsellerden farklı biçimde tanımlıyor.

Bundan ziyade, İsa'nın (aleyhisselam) sadece havarilerine değil, Allah'ı arayan gelecek nesillere de vermeğe çalıştığı derin bir mesaj vardı. Sonuç itibarıyla, İsa (aleyhisselam) vücudun şifacısı, en önemlisi de kalbin şifacısı olarak biliniyordu. O, bizleri vücudun sünnetinden (İbrâhimî Ahit) kalbin sünnetine götürdü, yani spermdeki nuru yutmakla kalbin ve ruhun temizlenmesi. Kutsal Kitap'ta şöyle geçiyor: *"Ey sizler, Yahuda halkı ve Yeruşalim'de yaşayanlar, kendinizi RAB için sünnet edin, yüreğinizin sünnet derisini çıkarın; Yoksa öfkem ateş gibi yağacak."*³⁴

Önce de belirtildiği gibi, İsa (aleyhisselam) Musa'nın (aleyhisselam) yarasını tamamlamaya geldi, özellikle de bunları: *"Yüreklerinizi sünnet edin ki, bundan böyle dikbaşlı olmayın."*³⁵ *"Tanrınız RAB sizin ve çocuklarınızın yüreğini sünnet edecek. Öyle ki, O'nu bütün yüreğinizle, bütün canınızla seversiniz ve yaşayacaksınız."*³⁶

³⁰ *Sahih-i Buhari*, Abdest kitabı, hadis no. 233

³¹ *Vesailü-Şia*, Hür Amili, cilt 25, sayfa 114

³² *El-Mesail El-Müntehibat*, Seyid Sistani, sayfa 469, Mesele 1211

³³ Jen Anderson, *Meni Yutma Hakkında Bilmeniz Gereken 14 Şey*, Healthline, 25 Nisan 2019

<https://www.healthline.com/health/healthy-sex/swallowing-semen>

³⁴ *Kutsal Kitap*, Yeremya kitabı, Bölüm 4, Pasaj 4

³⁵ *Kutsal Kitap*, Yasa'nın Tekrarı kitabı, Bölüm 10, Pasaj 16

³⁶ *Kutsal Kitap*, Yasa'nın Tekrarı kitabı, Bölüm 30, Pasaj 6

BİLGİNİN GAYESİ

Biz, okuyucuyu önemli bir açıklamayla başbaşa bırakıyoruz ki, bu acı gerçekler üzerinde düşünsün. Bugün babam İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) öğrettiklerinin ışığında Yedinci Ahit'in taşıyıcısı, bu açıklamaları insanlık tarihinin gerçeklerini, insanlığın 4. ve 5. ahitler arasındaki geçişini kapsayan şartları ve durumları daha iyi anlamak için bir aracı olarak sunuyor. Bu, İsa'nın öğretilerini son 2000 sene boyunca doğru ve yanlış kullanmayı daha iyi anlamak için altyapı hazırlıyor. Örneğin, bu açıklamalar Katolik Kiliselerinde yaygın olan çocuk cinsel istismarını, din adamlarının bekarlığını ve İsa'nın gerçek vasilerini silip yok etmelerini daha iyi anlamamıza yardımcı olacaktır.

Bu konu gelecek bablarda daha fazla açıklığa kavuşacaktır, zira biz, İsa'nın (*aleyhisselam*) çabaları ve çarmıhdan sonra kaybolan yılları hakkında daha fazla öğreniyoruz. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) insanlığı kesinlikle bu amellere **ÇAĞIRMIYOR**. İsa'nın durumunu kuşatan 2000 senelik gizemden sonra dünyanın acı gerçeği tatma zamanı gelmiştir. İmam Ali (*minhusselam*) buyurmuştur: "*Hakikat acı ve ekşidir, batıl ise tatlıdır.*"³⁷

Eğer bu sizlere acı geldiyse ve rahatsız iseniz, sizleri tebrik ederim, zira hakkı buldunuz.

³⁷ *Mizanul-Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 1, sayfa 655

Katoliklerin Çizdiği, Gizli Ritüeli Gösteren Son Akşam Yemeği Resimleri













Bab 6

**MUHAMMED İLE OLAN ALTINCI
AHİT**



*Müşriklerin Allah katında ve Resûlü yanında bir
ahdi nasıl olabilir?*



Isevî Ahit Araplarla devam etti; ta ki zulüm, katliam, putperestlik, çok tanrıcılık ve küfür onlar arasında artana dek. Her kabilenin kocaman küp şeklinde kendi ibadet evi vardı, içlerini de tahtadan ve taştan yaptıkları putlarla doldurmuşlardı.¹ Bir zamanlar İbrâhim'in, Musa'nın ve İsa'nın takipçileriyle dolu olan topraklar artık barbar putperestlerle dolu bir yer haline gelmişti. Araplar kendi küfürleri, birbirlerine olan nefretleri ve birbirleriyle yaptıkları savaşlar ile İsevî Ahit'i tamamen bozmuşlardı. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) doğmadan önce Arap kabileleri bölgelere dağılmış ve birbirleriyle hep savaş halindeydiler. Onlar yeni doğmuş kız çocuklarının diri diri gömülmesi gibi en iğrenç suçları işliyorlardı. Onların insanlık dışı amelleri yüzünden Allah'ın intikamı geldi ve İsevî Ahit'i bozdukları için Allah Araplara bir azap indirdi. Araplar arasında en çok bilinen, İsa'nın kendi ilahi hakimiyetinin delilini ortaya koymak için getirdiği alametlerden biri çamurdan kuşlar yaratmasıydı.² İsevî Ahit'i bozmanın cezası ağır kil taşları (*siccin*) taşıyan kuş sürüsü (*ebabil*) oldu ve onlar sadece Ebrehe ve ordusunu değil, çoğu kafir Arapları da helak etti.³ Nihayet İsa'nın (*aleyhisselam*) müjdesini verdiği vadedilmiş kişi, son elçi Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) yetişti.

Yemâni Taşı

Allah Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ile yeni bir ahit yaptı ve Muhammedî Ahit'in alameti Yemâni Taşı oldu. Bu taş ahdin alametidir. Yemâni Taşı Kabe'nin Siyah Taşı (Hacer'ül Esved) ile karıştırılmasın, Yemâni Taşı başka bir taştır. Bir gün ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) bununla ilgili sordum:

Dedim ki: "Yemâni Taşı ile Siyah Taş aynı taş mıdır?"

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: "Hayır, insanlar onların aynı taş olduğunu düşünüyor, oysa bu taş Ürdün'de, Yabis Vadisinde korunan bir taştır."

Sordum ki: "Onun rengi nedir?"

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: "O, koyu siyahtır, ortasında da kırmızılık vardır."

Sordum ki: "Bu, yeni Kabe'de olacak mı?"

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: "Evet."

Altıncı Ahit'in Şeriat Değişiklikleri

Muhammedî Ahit yasalarda önemli değişiklikler getirdi. Bu bağlamda, Arap kabilelerini ve milletlerini temizlemek, edeplendirmek ve onların inanç ve normlarını düzeltmek için kısıtlamalar getirildi ve bazı yeni uygulamalar tatbik edilmeye başlandı. Onlar İsevî Ahit'ten o denli

¹ Not: her kabilenin, ibadet etmeleri, ekonomik, sosyal ve medeni faaliyetlerde bulunmaları için ana toplanma yeri olan kendi kocaman küpü veya Kabesi vardı.

² *Kur'an-ı Kerim*, Sure 5 (Maide), Ayet 110; *Thomas'ın Çocukluk İncili*, Apokrifik Yeni Ahit

³ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 105 (Fil), Ayet 1-5

uzaklaşmışlardı ki, büyük değişiklikler yapılması gerekiyordu. Altıncı Ahit'te gerçekleşmiş büyük değişikliklerden bazıları şunlardır:

1. Kiblenin yönü değiştirildi: Kible Musevî ve İsevî ahitler boyunca bulunduğu Yeruşalim Mabedi'nden Mekke'ye döndürüldü: *“Biz senin yüzünün göğe doğru çevrilmekte olduğunu görüyoruz. İşte şimdi, seni memnun olacağın bir kibleye döndürüyoruz. Artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Siz de nerede olursanız olun, yüzlerinizi o tarafa çevirin. Şüphe yok ki, ehl-i kitap, onun Rablerinden gelen gerçek olduğunu çok iyi bilirler. Allah onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.”*⁴ Bu ayette apaçık gördüğümüz gibi, Allah diyor ki, ehl-i kitap, yani Hristiyanlar ve Yahudiler ilk kiblenin İbrâhim'in (*aleyhisselam*) inşa ettiği kible olduğunu, onun da Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) yeniden kurduğu kiblenin ta kendisi olduğunu biliyorlardı. Öyleyse, esasında Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Altıncı Ahit'te kiblenin yönünü Üçüncü Ahit'teki – İbrâhimî Ahit'teki kibleye geri döndürmüş oldu. Aslında kabilecilik ve kabile savaşları o denli yoğunlaşmıştı ki, her kabilenin kendi kiblesi vardı. Bu hamle kabile savaşlarını durdurmak ve birliği güçlendirmek için planlanmıştı.
2. Namaz her gün beş defa farz kılındı, bu da Kur'an'ın bu ayetinde indi: *“Kitaptan sana vahyolunanı oku, namazı da dosdoğru kıl. Çünkü namaz, insanı hayâsızlıktan ve kötülükten alıkor. Allah'ı anmak elbette en büyük ibadettir. Allah, yaptıklarınızı biliyor.”*⁵ İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu ki: *“Namaz; Nebilerin, Resullerin ve İmamların zamanında onlara olan secde amelidir ve bu, kalbin secdesidir, ayrıca namaz duadır. Adem'in zamanından Muhammed'e (hepsine salât-u selam olsun) kadar olan tüm dinler kendi dualarının bir parçası olarak secde ettiler.”* Hristiyan ve Yahudilerin namaz kılma şekillerine baktığımızda bunu apaçık görüyoruz, onların her birinin namaz şeklinde fiziksel bir secde görüyoruz. Ayrıca bunu Eski Mısır'a, Sümer ve Akkadlar'a kadar diğer tüm dinlerde de görüyoruz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) onu genişletti ve ona, namaz kılarken Kur'an kıraat edilmesi gibi diğer namaz rükünlerini de ekledi.
3. Alkol ve Kumar haram kılındı: *“Ey iman edenler! (Aklı örten) içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz.”*⁶ Fısk ve ayaşlık Arapların günlük hayatlarında büyük sorunlar yaşamalarına neden olmuştu. O yüzden, böyle bir yasak onları temizlemek için gerekiyordu. Tüm ahitler boyu ilk kez alkol haram kınılıyordu.
4. Çok eşli evliliklere izin verildi: *“Size helâl olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikâhlayın. Eğer adil davranmayacağınızdan korkarsanız, o taktirde bir tane alın veya sahip olduğunuz cariyeler ile yetinin. Bu, adaletten ayrılmamanız için daha uygundur.”*⁷ Ademî, Nuhaik, İbrâhimî ve Musevî ahitlerde çok eşli ilişkiler helaldi. Hatırlayın ki, Ademî Ahit'te Adem için her şey helaldi ve onun evlatlarının birçoğu bir kereden fazla evlendi. Nuhaik Ahit'te de aynı şey uygulandı, hiçbir evlilik kısıtlaması yoktu. İbrâhimî Ahit'te, İbrâhim

⁴ Kur'an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), Ayet 144

⁵ Kur'an-ı Kerim, Sure 29 (Ankebut), Ayet 45

⁶ Kur'an-ı Kerim, Sure 5 (Maide), Ayet 90

⁷ Kur'an-ı Kerim, Sure 4 (Nisa), Ayet 3

kendisi Sara ve Hacer ile evlendi, torunu Yakup Lea, Rahel, Bilha ve Zilpa ile evlendi ve hiçbir evlilik kısıtlaması yoktu. Musevî Ahit'te Kral Dâvud'un çok sayıda eşi vardı, vasisi Süleyman'ın da 700 kraliyet eşi ve 300 cariyesi vardı. Yalnızca İsevî Ahit'te, İsa (*aleyhisselam*) evliliği bir erkek ile bir kadın arasında olmakla sınırlandırdı, her türlü boşanmayı da haram kıldı. Markos İncili'nde şöyle geçiyor: *“İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. Büyük halk toplulukları da O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi. İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler, O'nu denemek amacıyla şunu sordular: “Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?” İsa şu karşılığı verdi: “Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı” ve şöyle dedi: ‘Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.’ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmasın.” Ferisiler İsa'ya, “Öyleyse” dediler, “Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?” İsa onlara, “İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi” dedi. “Başlangıçta bu böyle değildi. Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Kocasını boşayıp başka erkekle evlenen de zina etmiş olur.”⁸ Böylece Muhammedî Ahit erkeği, evlilik konusunda ya İsevî Ahit'in koşullarına ya da ondan önceki ahdin koşullarına uyması konusunda özgür bırakıyor. Bunun yanı sıra, Muhammedî Ahit (bir zamanlar) caiz olan evlilik türlerine birçok kısıtlamalar getirdi. Örneğin, kardeşler arasında evliliği, birisinin kendi annesi ya da babası ile, amcaları, dayıları, halaları ve teyzeleriyle evliliğini, aynı anda iki kız kardeşle evlenmeyi vb.ni haram kıldı. Kur'an'da şöyle geçiyor: *“Size şunlarla evlenmek haram kılındı: Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren sütanneleriniz, süt kız kardeşleriniz, karılarınızın anneleri, kendileriyle zıfafa girdiğiniz karılarınızdan olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız, - eğer anneleri ile zıfafa girmemişseniz onlarla evlenmeniz size bir günah yoktur - öz oğullarınızın karıları, iki kız kardeşi (nikâh altında) bir araya getirmeniz. Ancak geçenler (önceden yapılan bu tür evlilikler) başka. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.”⁹**

5. Zekât farz kılındı: *“Onların mallarından, onları kendisiyle arındıracağın ve temizleyeceğin bir sadaka (zekât) al.”¹⁰* Muhammedî Ahit'te servetin insanlara dağıtılması farzdı, belli miktarda zenginlerden alınarak fakir ve muhtaçlara veriliyordu. Bu, bir nevi sosyal yardım sistemiydi.
6. Gitmeleri için bir araca sahip olan herkese, en azından ömründe bir kez de olsa Kabe'yi ziyaret etmek farz ve İslam'ın şartlarından biri kılındı: *“İnsanlar arasında hacı ilan et ki, gerek yaya olarak, gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler.”¹¹*

Muhammed Peygamber (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Allah'ın tüm alemlere Elçisi oldu. Özellikle İsrail'e ya da özel bir kavme veya millete gönderilmiş önceki peygamberlerden farklı

⁸ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 19, Pasaj 1-12

⁹ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 4 (Nisa), Ayet 23

¹⁰ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 9 (Tevbe), Ayet 103

¹¹ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 22 (Hac), Ayet 27

olarak, Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) tüm insanlığa gönderildi. Gerçek şu ki, Allah Muhammed'i (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) tüm evrene, cinler¹² gibi insan olmayan canlılar da dahil tüm mahlukata bir elçi olarak gönderdi.

Geçen 10.000 sene boyunca milyarlarca insan içinden milyonlarca mümin çıktı. O milyonların içinden 124.000 kişi peygamber olmak için seçildi ve “nebi” makamına ulaştı. 124.000 nebiden sadece 313 kişi bir sonraki makam olan “resul” (elçi) makamına ulaştı. İnsanlığa gönderilmiş 313 Elçiden sadece beşi “imamet” makamına ulaştı ve yeni şeriatın ve ahdin taşıyıcıları oldular. Sonda, bu beş Ulül-Azm Elçilerinden sadece biri bir sonraki makam olan Allah’a “*iki kavis kadar ve hattâ daha yakın*”¹³ (olma) makamına ulaştı. Bu - Allah’ın varlığında yok olma (*fenâfillah*) makamı - idrak edilemez bir vahdaniyet ve benzersizlik halidir. Bu, Mutlak Allah ile olan birlik halidir. Bu, “*Mahlukattaki Allah*” (*Allah fil-balk*) makamıdır.

Kolaylaştırmak için her bir makamı veya mertebeyi tanımlayım:

1. *Mümin* makamı: Bu mertebe mümin olmaktan daha üstün mertebedir. Müminden istenen şey, kendi döneminde müminleri kendi yolculuklarında hidayet etmek için seçilmiş Allahın Elçisi’ne veya zamanın İmamına biat etmektir. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurdu: “*Her kim zamanının imamına biat etmeden ölürse, cabiliye üzere ölmüş olur.*”¹⁴ Mümin kendi zamanında (yaşayan) Allah’ın temsilcisini bularak ona biat etti mi, her konuda itaat de etmelidir.
2. *Nebi* makamı: Bu mertebe sıradan bir mümin olmaktan daha üstündür. Bu mertebede müminin imanı o denli güçleniyor ki, Allah onu bir taşıyıcı yapıyor ve bunun aracılığıyla o, Allah’tan doğru haberler ve kelimeler alıyor. Ayrıca, onun bu şeyleri doğru yorumlama yeteneği de oluyor.
3. *Resul* makamı: Bu mertebe sıradan bir nebi olmaktan daha üstündür. Bu mertebede nebi özel bir kavme mesaj iletmek ya da uyarı yapmak için atanır. Bazı resuller milletlere, bazıları kabilelere, bazıları özel bir aileye, bazıları da bir kişi için gönderilir. Her halükarda, resul, Allah’ın adından ve O’nun talimatıyla O’nun mesajını birilerine iletmek görevine sahiptir.
4. *İmam* makamı: Bu, sıradan bir resul olma mertebesinden daha üstün bir mertebedir. Bu mertebede resul yeni bir ahit kurmalı, kendi dönemine uygun ve Allah’ın talimat ve istekleri doğrultusunda yeni bir şeriat getirmelidir. İbrâhim (*aleyhisselam*) önce nebi, sonra da resul olarak seçildikten sonra imam oldu. Kur’an’da da böyle gösteriliyor. Tüm resuller arasında Nuh, İbrâhim, Musa, İsa ve Muhammed’e yeni bir ahit yapma ve yeni bir şeriat uygulama görevi verildi.
5. *Mahlukattaki Allah* makamı: Bu mertebe imametten daha üstündür. Bu mertebede resul kendisini tamamlamış, her yönde ve şekilde mükemmel olmuştur. O, başarıyla kendisini Allah’ın varlığında yok etmiş ve Allah’ın en mükemmel sureti olmuştur. O artık öyle bir mertebededir ki, Allah tarafından ona Allah’ın tüm işlerini hayata geçirmek görevi verilir,

¹² Cinler bu dünyayı bizlerle paylaşan, bu dünyanın dışına ait olan akıllı canlı türüdür.

¹³ *Kur’an-ı Kerim*, Sure 53 (Necm), Ayet 9

¹⁴ *Kitap ve Sünnet’te Akıl ve Cehalet*, Muhammed Reyşehri, sayfa 275

mahlukatın tüm işlerini yoluna koymak gibi. Buna elçilerin gönderilmesi de dahildir. Buradan anlıyoruz ki, Yaradanın Kendi mahlukatı konusundaki gayesi, onların mükemmelleşerek Kendisi gibi olma noktasına gelmeleridir. Bir kere kemale erdi mi, Allah mahlukatın işlerini artık ona havale eder. Zira O, Kendi mahlukatını o kadar sevdi ki, onların da Kendisi gibi olmalarını diledi. Aşağıdaki Kudsî Hadis'te bunu apaçık görüyoruz, Allah Kendi kullarına hitap ediyor: “*Ey Ademoğlu, Ben ebedi yaşarım ve ölmem, sana emrettiğim şeylerde Bana itaat et ki, seni de ebedi yaşayan ve ölümsüz kılayım. Ey Ademoğlu, Ben bir şeye ol derim olur, sana emrettiğim şeylerde Bana itaat edersen, Ben de seni öyle yapacağım ki, bir şeye ol dediğinde, olacaktır.*”¹⁵ İnsan kendi evladını sevdiğinde, onun, kendisi gibi olmasını, bilakis kendinden daha iyi olmasını ister. Allah'ın bizlere sevgisi bir velinin sevgisi gibidir. Bizim Allah'tan daha iyi olmamızın imkansız olmasına rağmen, Allah bizim doğamız gereği O'nun Kendisi gibi mükemmel olmamızı ister. Biz O'nun gibi olmanın ya da mahlukattan sorumlu olmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimleyinceye kadar gerçek anlamda O'nun gibi olamayız. Hadiste de buyurulduğu gibi: “*Mahlukat Allah'ın evlatlarıdır, evlatlarından O'na en sevgili olanları O'nun yarattıklarına karşı en iyi olanlarıdır.*”¹⁶

Muhammed Peygamber (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) meşhur Miraç gecesinde bu mertebeye yükselerek Mahlukattaki Allah oldu. Ona tüm mahlukat ile ilgilenme görevi verildi. Bu rolün başlıca yönü çağırarak, hidayet etmek ve uyarmak için elçiler göndermektir. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Mutlak Allah'ın Son Elçisiydi. Artık Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), İmamlar ve Mehdiler diye çağırılan kendi elçilerini gönderme kudreti ve yetkisi verilmişti. 12 İmam ve 12 Mehdi, Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) tarafından kendi vefat gecesinde isimleri söylenerek atandı. 12 İmam bunlardır:

1. *İmam Ali bin Ebu Talib*
2. *İmam Hasan*
3. *İmam Hüseyin*
4. *İmam Ali Zeynelabidin*
5. *İmam Muhammed Bakır*
6. *İmam Cafer-i Sadık*
7. *İmam Musa Kazım*
8. *İmam Ali Rıza*
9. *İmam Muhammed Cevat*
10. *İmam Ali Hadi*
11. *İmam Hasan Askeri*
12. *İmam Muhammed bin Hasan Askeri, El-Mehdi (Onlara Selam Olsun)*

¹⁵ *İslam'da Liderlik*, Muhammed Reyşehri, sayfa 77

¹⁶ *Şia Hadisler Toplusu*, Seyid Burucerdi, cilt 16, sayfa 177

Bu 12 İmam (o zamana kadar gönderilmiş) elçilerin en mükemmeliydi. Onlar tüm önceki peygamberlerden daha üstün ve daha iyidiler. Muhammed Peygamber (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), kızı Fatıma ve 12 İmam (*Selam Onlardandır*) doğdukları günden öldükleri güne kadar zâti masumiyete sahip olan, bu dünyada enkarne etmiş biricik varlıklardı. Tarih diğer peygamberlerden farklı olarak onların aleyhinde hiçbir günah kaydetmemiştir. Onlar Mahlukattaki Allah'ın en mükemmel tezahürleri idiler. İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Tevhid kitabında da gösterildiği gibi, peygamberler Mahlukattaki Allah'ın zuhuru için altyapı hazırlamak için çalışıyorlardı. Yasa'nın Tekrarı kitabında şöyle geçiyor: “*Rab Sina Dağı'ndan geldi, onlara Seir'den doğdu ve Faran Dağı'ndan parladı.*”¹⁷ İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) açıkladı ki, Allah'ın mahlukatta doğuşu İsa ile oldu, doğuş kısmi tecellidir, mükemmel bir zuhur değildir, Allah'ın parlaması ise Faran'daki mükemmel zuhuruydu, bu da Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) aracılığıyla oldu.

İslami rivayetlerde, Simat Duası'nda şöyle geçiyor: “*Senin Seir'deki doğuşun ve Faran Dağı'ndaki zuhurun ile...*”¹⁸ Doğuş veya kısmen tecelli İsa'dadır, mükemmel zuhur ise Muhammed'dedir. Bu yüzden görüyoruz ki, Allah Muhammed ve Al-i Muhammed'i “tam kelimeler” olarak tanımlıyor. Çünkü Muhammed tam zuhur ve tam kelimedir, Simat Duası'nda da geçtiği gibi: “*Kendisiyle gökleri ve yeri yarattığın kelimen hürmetine... Tam kelimenin şanı hürmetine... Her şeye galebe çalan kelimen hürmetine Senden istiyorum.*”¹⁹

Böylece, resim daha da netleşiyor. Tüm peygamberler Mahlukattaki Allah'ın zuhuru için altyapı hazırlıyorlardı. Onlar Allah'ın hakimiyeti için altyapı kurdular. Allah mahlukata, Kendi en mükemmel suretleri olan Muhammed ve Al-i Muhammed suretinde tecelli ederek geldi. Onlar Allah'ın suretinde yaratılmış tek Nurdur. Aslında, onlar Mutlak Allah tarafından doğrudan yaratılmış yegane şeydir. Ondan sonra olan her şeyi ve herkesi onlar yarattılar. Onlardan (*Selam Onlardandır*) şöyle söyledikleri rivayet edilmiştir: “*Biz Rabbimizin mahlukuyuz, daha sonra yaratılanlar ise bizim mahlukumuzdur.*”²⁰

Muhammed, Allahın Evi'ni batıl putlardan ve sahte tanrılardan temizleyen, Ali de Allahın Evi'nde doğan kişidir. Ali Kabe'nin içinde doğmuş yegane insandır. Ali yegane insandır ki, Muhammed onu Mukaddes Kabe'de başı üzerine kaldırarak omuzlarında taşıdı. 12 İmam olarak dönenler de yine Muhammed, Ali, Hasan ve Hüseyin'di; ve onlar tek Nur'dur.

Gerçek şu ki, Muhammed'in mührü **Allahın Resulü Muhammed** olarak okunuyordu, fakat o, **Allah Muhammed'in Resulüdür** gibi de okunabiliyor. Bu, Allah'ın yaratılışa gelişine işaret ediyor. Aşağıdaki resim o meşhur mührün resmidir.²¹

¹⁷ *Kutsal Kitap*, Yasanın Tekrarı kitabı, Bölüm 33, Pasaj 2

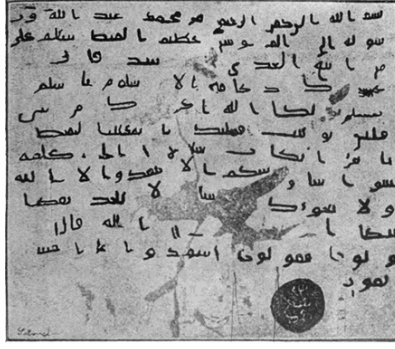
¹⁸ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 87, sayfa 99

¹⁹ *Simat Duası*

²⁰ *Nehcül-Belağa*, İmam Ali'nin Hutbeleri, cilt 3, sayfa 32

²¹ Hz.Muhammed'in Mührü yuvarlaktır. Bu, dünya müzelerinde bulunan meşhur bir eski eserdir. Bu mektup Türkiye'nin İstanbul şehrinde Topkapı Sarayı Müzesinde korunan Muhammed'den hatıra kalan şeylerden biridir.

Resim 1: Hz. Muhammed'in Mührü



Bir gün Eba Mikail (*aleyhisselam*) ve bir mümin “la ilahe illallah” (Allah’tan başka ilah yoktur) ifadesinde Arapça harflerle Allah’ı tanımanın ne anlama geldiği konusunda tartışıyorlardı:

Eba Mikail (*aleyhisselam*) dedi: “Kardeşim, sen Allah’ın kim olduğunu biliyor musun? Kendisinden başka ilah olmayan Allah, Allah “la ilahe illallah”tır. “La ilahe illallah” ifadesinde, (Arapça olan) bu cümlede kaç harf var?”

Mümin dedi: “On iki.”

Eba Mikail (*aleyhisselam*) sordu: “Onların en üstünü kimdir?”

Mümin dedi: “Ali bin Ebu Talib (*aleyhisselam*).”

Eba Mikail (*aleyhisselam*) sordu: “Ondan sonra kimdir?”

Mümin dedi: “Hasan ve Hüseyin (Onlara Selam Olsun).”

Eba Mikail (*aleyhisselam*) dedi: “Aferin, Allah onlardadır, onlar da Allah’tadır. On iki İmam’ın hepsi (böyle).”

On iki İmam’ın hepsi gelip gitti, on ikinci ve son İmam olan İmam Mehdi (O’na ve Ailesine Selam Olsun) haricinde. O, *Bakiyetullah*, yani *Allahın Geriye Bıraktığı* diye çağırılır. Çünkü Mahlukattaki Allah’ın 12 parçasından geri kalanının hepsi gitti, onlardan geriye kalan İmam O’dur, gerçek Nur’un son parçası.

Bu yeni ahdin şeriatında birçok değişiklikler edilmesine rağmen, Muhammedî Ahit’in en önemli parçası, en azından ömründe bir kere Allah’ın Mukaddes Evini ziyaret etmek için hac yapmaktır. Müslümanlar Allah’ın Mukaddes Evini ziyaret etmek ve Siyah Taş’a biat etmek için hac yapmalıdır. Kabe’nin tavâfı Siyah Taş’tan başlıyor ve haccın ilk ameli sağ eliyle Siyah Taş’a dokunmak ya da ona işaret etmektir. Bu Taş, Allahın Eli’ni temsil eder ve o, Al-i Muhammedin Kaimi’ni temsil eder. Hac ritüeli tümüyle Al-i Muhammedin Kaimi’ne (O’na ve Ailesine Selam Olsun) biat aracılığıyla Allah’a biatı temsil eder.

Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) bize kendi ailesini, 12 İmamı getirdi ve onlar Mahlukattaki Allah’ın mükemmel tecellileriydiler. Kur’an bizim onlara karşı görevimizi tekrar tekrar vurgu yaparak hatırlatmıştır: “*Ey Ehl-i Beyt, Allah, sizden ancak günah kirini gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.*”²² Burada görüyoruz ki, Allah apaçık bize, sık sık “Allahın Ailesi” olarak da

²² Kur’an-ı Kerim, Sure 33 (Ahzab), Ayet 33

hitap edilen Muhammedin Ailesi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) tamamen temizlenmiş olduğunu söylüyor. Bu yüzden onlar gerçekten de Şeytanın soyundan temizlenmiştir ve onlarda Şeytanın ya da Kabil'in pislüğinden hiçbir şey yoktur.

*İmam Sadık (minhusselam) şöyle buyurdu: "Allah bizi Kendi Kudret Nuru'ndan yarattı, sonra bizi arşın altındaki korunan çamurdan yarattı ve o nurun bizim içimizde kalmasını sağladı ve biz nurani varlıklar olarak yaratıldık. Hiç kimsenin, O'nun bizi yarattığı şeyden bir payı yoktur. O, bizim şiielerimizin ruhlarını bizim bedenlerimizden yarattı, onların bedenleriye o çamurun altında korunmuş bir çamurdandır. Allah Kendi peygamberleri haricinde hiç kimseye onların yaratıldığı bu şeyden pay ayırmamıştır. Bu yüzden onlar insanlardır, geri kalan (görünürde) insanlar ise ateşte ve ateş için olan hayvanlar oldular."*²³

Buradan görüyoruz ki, Peygamberlerin ve Ehl-i Beyt'in fedakar şiielerinin hepsinin bedenleri temizdir ve şeytanın soyu gibi değildir. Ehl-i Beyt sevgisi Adem'in evlatlarını Kabil'in evlatlarından temizleyen ve ayırt eden bir unsur oldu.

Ademoğullarından Altıncı Ahit'te Al-i Muhammed'e (*Selam Onlardandır*) ettikleri biatlerini yerine getirmeleri talep ediliyordu. Çünkü Muhammed'in onlara verdiği başlıca emir onun Ehl-i Beyt'ini sevmek ve onlara itaat etmektir. Ademoğullarının Al-i Muhammed'e (*Selam Onlardandır*) karşı görevleri şuydu ki, Muhammed'i kendilerine tercih ettikleri gibi, Ehl-i Beyt'i de kendilerine tercih etsinler ve Muhammed'e verdikleri her şeyi onun Ehl-i Beyti'ne de versinler. Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Gadir-i Hum günü buyurduğu gibi: "*Ben kimin Mevlası isem, Ali de onun Mevlasıdır.*"²⁴

Ayrıca Humus denen vergi de toplanıyordu, bu da bir kişinin kazancının beşte birine denkti. Bu, tüm müminlerin Peygamber'e, ondan sonra da İmamlar'a verdiği ve ümmetin Beytülmal'ında tutulan paraydı. Bu para devlet için ya da Peygamber'in veya İmam'ın gerekli gördüğü şey için harcanıyordu. Kur'an'da bu yüzde 20 oranında vergi şu ayette geçiyor: "*Eğer Allah'a ve hakkı batıldan ayıran o günde, iki topluluğun karşılaştığı günde kulumuza indirdiğimize inanıyorsanız, bilin ki, ele geçirdiğiniz ganimetin beşte biri Allah'ın, Peygamber'in ve yakınlarının, yetimlerin, düşkünlerin ve yolcularındır. Allah her şeye Kadir'dir.*"²⁵

Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) müminleri Kabil'in sosyal, mali ve beslenme alışkanlıklarının, normlarının ve uygulamalarının pislüğünden temizlemek için çeşitli uygulamalar başlattı. Birincisi: beş farz **Namaz** belirledi ki, insanların kalbini Kabil'in yöntemlerinin pisliklerinden temizlesin. İkincisi: **Humus** ve **Zekat** insanların parasını Kabil'in yöntemlerinin pisliklerinden temizliyordu. Üçüncüsü: **Oruç** belirlendi ki, nefsi yönetmek öğrenilsin, açlar hatırlansın ve beden herhangi bir yolla Kabil'in yöntemlerinden etkilenmiş gıdadan temizlensin.

Al-i Muhammed'e (*Selam Onlardandır*) sevgi ve teslimiyet yalnızca Adem'in (*aleyhisselam*) evlatlarından olan kişiye nasip oluyordu. İslam'da olan ritüeller insanı kendi içinde olan Şeytan'ın kalıntılarında temizlemek ve oraya Ademinkileri getirmektir. Kabil'in soyu da dahil, yaratılmış

²³ *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 1, sayfa 389

²⁴ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 1, sayfa 138

²⁵ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 8 (Enfal), Ayet 41

her bir canlının Al-i Muhammed'in (*Selam Onlardandır*) sevgisiyle kendini temizleme ve Adem'in (*aleyhisselam*) evlatlarından olma fırsatı vardı. Bu ahitte fiziksel sülalenin artık bir önemi yoktu. Tıpkı Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle söyleyerek bunu gösterdiği gibi: "*Selman biz Ehl-i Beyt'tendir.*"²⁶ Tüm mahlukatın son gayesi vahit bir Ruh Ailesi'nin, Allahın Ailesi'nin (Ehl-i Beyt'in) bir parçasına dönüşmekti.

Allah Muhammed'e şöyle söylemesini emretti: "*Ben buna karşılık sizden akrabalık sevgisinden başka bir ücret istemiyorum.*"²⁷ Al-i Muhammed'i (*Selam Onlardandır*) sevmenin, onlara itaat etmenin ve onları önderler olarak kabul etmenin önemine vurgu yapan çok sayıda hadisler vardır. Peygamber onlara gösterilen muameleyi kendisine gösterilen muameleye eşit tutuyordu. O, şöyle buyurdu: "*Fatıma benim bir parçamdır, onu inciten beni incitmiştir, beni inciten Allah'ı incitmiştir, Allah'ı incitenin de üzerine Allah'ın laneti olsun.*"²⁸ Ve buyurdu ki: "*Ey Ali, seni müminden başkası sevmez ve sana münafıktan başkası buğz etmez.*"²⁹ Artık, İblis'in ve Kabil'in evlatlarını Adem'in evlatlarından ayırabilmemizin yolunun Al-i Muhammed'in Velayeti olduğunu biliyoruz. Al-i Muhammedin Velayeti'ni sadece Adem'in (*aleyhisselam*) evlatları kaldıracabilir, Kabil'in evlatları ise kaldıramazlar. Kabil'in evladında Ali ve evlatlarına karşı sevginin olması imkansız bir şeydir. Oysa Kabil'in evlatları Muhammedin Velayeti'ni kaldıracabiliyorlardı. Sonuç olarak görüyoruz ki, Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) yaşadığı süre zarfında ona onbinlerce iman eden kişi vardı. Oysa ölümünden sonra sadece birkaç kişi Ali'ye (*minhusselam*) destek olarak onun yanında kaldı.

Bunun nedeni şu ki, Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) dinin sadece küçük bir kısmını tamamladı. O, tüm alemlere bir rahmet olarak geldi, hatta Kabil'in evlatlarına da. Altıncı Ahit Muhammed aracılığıyla, bir yolla veya bir formula herkese Allah'ın Hükümü ve Veyaleti altına girmek için bir fırsat tanıdı, o zamana kadar ki, onlar onun hükmüne tabi olsunlar. Onun yaşadığı süre zarfında tamamlayamadığı şey gelecek döneme kadar ertelenecekti. Eğer insanlar Allah'ın Velayetine veya Muhammed'in Ailesine itaat ederek onları kabul etselerdi, dinin geri kalan kısmı da onlara verilirdi. Oysa, kabul etmedikleri ve Al-i Muhammed'e karşı komplo kurmaya, onları öldürmeye devam ettikleri için insanlık, özellikle de Araplar Muhammedî Ahit'i bozdular. Araplar her defasında Al-i Muhammed'den bir vasinin doğmasını bekliyorlardı ki, onu tutuklasınlar ya da öldürsünler. Gerçekten de onlar, çocuk olarak gayba çekilmiş 12. İmam Muhammed bin Hasan Askeri El-Mehdi dışında tüm İmamları tek tek katlettiler.

İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) geçen 1200 sene boyunca birçok elçiler gönderdi ve insanlığı hidayet etmeğe çalıştı. Elçilerin çoğu yalanlandı, öldürüldü ya da işkence gördü. İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) kendisinden öncekilerde olduğu gibi kendi vasilerinin fiziksel babası değildi, bilakis Allah Al-i Muhammedin Ruhları'nı görünürde rastgele, tespit edilemez bedenlerde göndermeye karar verdi ki, böylece onların kimliklerini İblis'in soyundan saklayarak korusun. Bu şekilde gönderilen o vasilerden birincisi İmam Ahmed El-Hasan'dı (*minhusselam*). O,

²⁶ *El-Müstedrek*, Hekim Nişapuri, cilt 3, sayfa 598

²⁷ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 42 (Şura), Ayet 23

²⁸ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 43, sayfa 54

²⁹ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 39, sayfa 287

kendisinin İmam Muhammed bin Hasan Askeri El-Mehdi'nin oğlu ve elçisi olduğunu duyurdu ve Allah onunla yeni bir ahit yaptı – Yedinci ve Son Ahit. Bu ahitte o, dinin geri kalan kısmını yayacaktı.

Hız. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ahdi bazıları için ahitlerin en kolayını gibi görünüyor, aslında ise o, onların en zoruydu. Zira ahdi desteklemek için ön koşul Allah'a nasıl itaat ediliyorsa, Ali ve evlatlarına da aynı şekilde itaat etmek ve tüm hayatlarını onlar için feda etmeğe hazır olmaları. “*Şüphesiz Allah, müminlerden canlarını ve mallarını, kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almıştır. Artık, onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler ve ölürlür. Allah, bunu Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kesin olarak vadedmiştir. Kimdir sözünü Allah'tan daha iyi yerine getiren? O hâlde, yapmış olduğunuz bu alışverişten dolayı sevinin. İşte asıl bu büyük başarıdır.*”³⁰

Böylece, Adem oğulları önce Al-i Muhammed'e (*Selam Onlardandır*) inanmalıdır, iman ise şüphe etmeden ve sorgulamadan tam ve mükemmel itaattir. Sonra onlar kendi mallarını, sıhhatlerini, eşlerini, evlatlarını, canlarını ve sahip oldukları her şeyi din uğruna Allah'a vermeye hazır olmalıydılar. Bu kolay iş değildir. Fakat İsa'nın (*aleyhisselam*) da buyurduğu gibi: “*Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.*”³¹ Muhammed ve Al-i Muhammed tüm peygamberlerden daha üstün idiler. Onlar Mahlukattaki Allah'ın en mükemmel yansımaları ve tecellileri idiler.

³⁰ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 9 (Tevbe), Ayet 111

³¹ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 10, Pasaj 37

BİLGİNİN GAYESİ



Bab 7

**AHMED EL-HASAN İLE OLAN
YEDİNCİ AHİT**



*Kaim kıyam ettiğinde her bölgeye bir kişi gönderecek,
o da diyecektir ki, “Senin Ahdin elindedir”*



Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) sonuncu ve en büyük ahdin sahibidir. Bu ahit nebilerin, resullerin ve salih kimselerin Adem'den (*aleyhisselam*) günümüze kadar olan tüm çabalarının doruk noktasıdır. 'Son Ahdin Sahibi' ortaya çıkar ve önceki peygamberlerin tüm ahitlerini doğrular. Dünyayı hakkın gölgesinde birleştirir ve onu Aden Cenneti gibi Adalet Devleti'ne geri döndürür, o yer ki, orada hiçbir yoksulluk, savaş, hastalık, ölüm ve şeytanın oğullarının egemenliği olmaz. Bunu yapmak hiç de kolay değildir. Bu, en zor iştir ve tüm peygamberlerin başarmak istediği, ama kendi dönemlerinde başaramadıkları şeydir.

Kitap'ta, geçen altı ahitte de kanıtladığımız gibi, insanlık Allah'ın suretinde yaratıldı ve babamız Adem (*aleyhisselam*) mahlukat üzerine Hükümdar olarak atandı. Adem'in oğulları ve kızları yeryüzünün ve üzerindeki her şeyin varisleriydi. Adem'in (*aleyhisselam*) Hanım Fatımat'üz Zehra'ya (*minhusselam*) karşı tek bir hatası, itaatsizliği ve günahı onun, bu amellerinin sonuçlarına katlanmasına ve taht için devam eden bir mücadelede düşmanı İblis ve onun nesliyle birlikte dünyaya kilitlenerek yaşamak zorunda kalmasına neden oldu.

Sadece Kabil'in çocuklarının varlığı, Kabil'in Habil'i öldürmesiyle başlayıp, Kabil ve çocuklarının her türlü suç ve günahları işlemesiyle devam eden, sonu gelmeyen bir çileye neden oldu. Bu günahlar ve suçlar, Adem ve Havva'nın bir zamanlar Aden Cenneti'nde keyfini çıkardıkları özgürlüklerinin daha sonra yeni hükümlerle kısıtlanmasına neden oldu. Dünya bir ısırap yerine döndü ve Adem evlatlarının gayesi insanlığı Aden Cenneti'ne döndürmek, bilakis tüm dünyayı insanların bir zamanlar içinde yaşadığı Aden Cenneti gibi ilahi bir devlete dönüştürmekti. Bu da ancak Adem evlatları hükümran olursa gerçekleştirilebilirdi.

Daha önceki altı babda, Kabil'in çocuklarının doğaları gereği yeryüzünde sürekli bozgunculuk yapan vahşiler, suçlular ve kötülük yapanlar olduğunu belirledik. Allah onlara çok fırsatlar verdi ve her defasında kendilerine gönderilen nurun evlatlarını öldürdükten sonra azaplar göndererek onları yok etmek zorunda kaldı. Biz belirledik ki, Allah tarafından atanan gerçek hükümdar Ademoğludur, çünkü Allah kendi Kutsal Ruhunu Adem oğullarının içine üfler. Biz belirledik ki, Adem (*aleyhisselam*) bir hükümdardı ve her şey üzerinde mutlak yetki sahibiydi. Biz Dâvud (*aleyhisselam*) aracılığıyla tespit ettik ki, Allah'ın atadığı hükümdar kovuşturmadan muaftır. Allah'ın atadığı hükümdarın, insanlar tarafından Allahın Hücceti'ni tanıma kanunu aracılığıyla tanımlandığı kutsal yazılarda sabittir: 1) **Vasiyet**; 2) **İlim**; 3) **Allah'ın Hakimiyetine Çağırma**.

Vasiyet, hükümdarın ilahi olarak atanması ve adının, onu atayan selefinin vasiyetinde açıkça belirtilmesi anlamına gelir. Örneğin, Adem (*aleyhisselam*) Kur'an'da da açıkça belirtildiği gibi Allah tarafından atanmıştır: "*Ben yeryüzünde bir Halife atayacağım.*"¹ Biz görüyoruz ki, Adem (*aleyhisselam*) Habil'i (*aleyhisselam*) ve Şit'i (*aleyhisselam*) atıyor. Biz görüyoruz ki, Nuh (*aleyhisselam*) Sam'ı (*aleyhisselam*) atıyor. Biz görüyoruz ki, Musa (*aleyhisselam*) Harun'u (*aleyhisselam*) ve Yuşa bin Nun'u (*aleyhisselam*) atıyor. Biz peygamberlerin kendi vasilerini tayin ettikleri kutsal yazılarda ilahi atamanın birçok örneğini görüyoruz.

¹ Kur'an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), Ayet 30

İlim şu demektir ki, Allah tarafından atanmış elçinin ve hükümdarın tüm ilmi Allah'tandır, bu da onun gaybı bilmesini ve insanların sorularını yanıtlamasını sağlıyor, özellikle sadece ilahi bir elçi tarafından açıklanan bu büyük konularda. Öyle konular ki, onlara konuların en büyüğü veya "Azaimul Umur" denir. Kur'an'da şu ayette Adem'in, Allahın Halifesi olarak atanması ile ilgili 'ilim' kriteri açıklanmaktadır: "*Allah, Âdem'e bütün isimleri öğretti. Sonra onları meleklere göstererek, "Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi bana bunların isimlerini bildirin" dedi.*"²

Allahın Hakimiyeti'ne Çağırarak o anlama geliyor ki, Allah'ın Elçisi hep Allah'ın Hakimiyetine çağırır ve İnsanların Hakimiyetine çağırmaz. Bu o demektir ki, yönetim hakkına sahip tek kişi Allah tarafından atanan ve insanları Allah'a çağırarak kimsedir. O, Filozof Hükümdar³ veya İlahi Yöneticidir. Adem'in (*aleyhisselam*) atanması onun Yönetici, Hükümdar, Başbakan ve Başkan olması anlamına geliyordu. O, Allah tarafından O'nun iradesini yeryüzünde hakim kılmakla görevlendirilmiş kimsedir. Dolayısıyla "Allahın Hakimiyeti" kavramı, insanlığın işlerini elinde bulunduran kişinin Allah tarafından seçilmiş ve atanmış kişi olması gerektiği anlamına gelir. O, insanlar tarafından seçilmez veya insanların öznel çıkarlarına, bir siyasi partinin çıkarına ya da herhangi bir belirli grubun önyargılarına dayanarak seçilmez. Allah onu, tüm insanlığın ruhsal, zihinsel ve fiziksel esenliği için neyin hayırlı olduğunu temel alarak seçer. İsa (*aleyhisselam*) buyurdu: "*Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderen Babamın istediğini yapmaktır.*"⁴

Öyleyse Allah, onu atadığını nasıl açıkça bildiriyor? Tıpkı Adem'in (*aleyhisselam*), ilahî olarak atanmasıyla, her şeyin ismini bilmesiyle (ilim ile) ve Allah'ın hakimiyetine çağırmasıyla (yeryüzünde Allah'ın atadığı Halifesi olmakla) tanımlandığı gibi. Bir kimse, hükümdarı fiziki özellikler, sosyal statü, medeni durum, popülerlik, zenginlik vb. dünya standartlarına göre tanımlayamaz. Çünkü Allah, Süleyman (*aleyhisselam*) gibi son derece zengin ve yüzlerce karısı olan hükümdarlar da gönderdi, ayrıca İsa (*aleyhisselam*) gibi maddi zenginlikleri çok az olan veya hiç olmayan hükümdarlar da gönderdi. Biz, hükümlerin zamanın ve çağın şartlarına göre değiştiğini tespit ettik. Allah'ın atadığı yöneticilerinin eylemleri, yaşadıkları toplumda her zaman iyi anlaşılabilir veya bir norm olarak görülmebilir. Dâvud, Lût ve İsa'nın (*Onlara Selam Olsun*) fiillerinde gösterdiğimiz gibi, Allah'ın tayin ettiği ilahî hükümdara veya krala asla itiraz edilemez. Her hal ve durumda mutlak ve tam itaat gereklidir. Biz ayrıca, Ali (*aleyhisselam*) ve oğulları olan İmamlar ve Mehdiler aracılığıyla, Ademoğlunu Kabiloğlundan ayırt edebilmemizin yolunun, onların kendi devirlerindeki ilahî hükümdara sevgi ve bağlılıklarından geçtiğini tespit ettik. İlahî olarak tayin edilmiş kralı kabul eden, seven ve sadık bir takipçisi (Şii) olan herkes Ademin çocuğudur, onu reddeden ve düşman olanlar ise Şeytan'ın çocuğudur.

Tüm bunlara, Adem'den bugüne insanlığın hikayesine baktığımızda, gerçek dinimizin, ilahi olarak atanmış hükümdara itaat etmek dışında başka bir şey olmadığını anlıyoruz. Hikayemiz, Allah'ın hükümdar seçimini kabul etmeyen yaşlı hükümdar İblis'in oğulları tarafından gasp edilen bir tahtın, hükümdarlığın ve toprağın hikayesidir. Hikâyemiz, tahttan indirilmiş bir hükümdarın

² Kur'an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), Ayet 31

³ Platon'un Devlet'indeki Filozof Kral, içinde siyasi becerinin mutlak hakikat ilmine sahip olmakla birleştiği mükemmel bir hükümdardır.

⁴ Kutsal Kitap, Yuhanna kitabı, Bölüm 5, Pasaj 30

(Adem ve onun soyundan gelenlerin) hikayesi, onu tahtına geri döndürmek ve yeryüzünde çocuklarına kudret vermek için olan bir mücadelenin hikayesidir. Dinin bütünü ve amacı budur. Allah'ın yeryüzündeki egemenliğine, tüm dünyaya adaleti ve eşitliği yayacak bir egemenliğe izin vermek. Din, Kabil'in çocukları tarafından çarpıtıldı ve bozuldu. Onlar bunu, bir ülkenin yönetiminin dinden ayrı olan, yani Kilise ve Devletin ayrılığı (laiklik) olarak adlandırılan bir şey haline getirdiler. Bu, İsa'nın, Muhammed'in, Buda'nın, Krişna'nın, vb.nin bize hükmedecek durumda olmadıkları ve onları din öğreticileri olarak kabul ettiğimiz anlamına gelmektedir. Allah'ın kastettiği şey bu değildi. Din, arınmayla ya da belirli dua ritüelleri gibi bir dizi ritüeli takip etmekle ilgili değildi, bilakis ilahi olarak atanan hükümdara itaat ve biatla ilgiliydi ve hükümdar, Allah'ın yeryüzündeki hakimiyetini temsil ediyordu. Allah hiçbir zaman insanların hayatından veya bu dünyanın işlerinden uzak durmayı amaçlamadı. Allah, peygamberlerini ilahi yöneticiler olarak atamak suretiyle yeryüzünde adalet ve eşitliğin kurulmasını garanti altına almak istedi. Çünkü onlar, Allahın adaletini, Allah'ın yeryüzündeki hükmünü, Allahın hakimiyetini savundukları için tarih boyunca zulme maruz kalmış, işkence görmüş ve öldürülmüş elçilerdir.

Bu yüzden, biz, dünyadaki tüm sorunların, dünyayı yöneten yöneticilerin ilahi olarak tayin edilmemesinden ve çoğunun Adem'in çocukları bile olmamasından kaynaklandığına inanıyoruz. Ebi Halit el-Kelbi naklediyor ki, Eba Abdullah (*aleyhisselam*) buyurdu: “*Yüce Allah, dini iki devlet kılmıştır: Adem'in devleti – ki bu Allah'ın devletidir; ve İblis'in devleti. Yani Allah kendisine alenen ibadet edilmesini isterse, bu Adem'in devleti olur, ve Allah kendisine gizlide ibadet edilmesini isterse, bu İblis'in devleti olur ve Allah'ın gizlemek istediğini açıklayan dinden çıkmış olur.*”⁵

Bu nedenle dinin ilahi yönetime bağlı olduğunu açıkça görebiliriz. Çünkü dinin tamamı hükümdarlıktır. Allah, “*Ben yeryüzünde bir Halife atayacağım*” diyor. Artık Mehdiler'in (İlahi Atanmış Rehberlerin) aslında sadece manevi liderler değil, dünya üzerinde siyasi ve manevi otoriteye sahip hükümdarlar olduğunu anlıyoruz. Bugün İsrail Devleti, Allah'ın Yahudiler için bir ülkeye sahip olma hakkı verdiğine inanıyor ve Yahudi kimliğini sadece inançla değil, aynı zamanda biyolojik soy ile de anne üzerinden tanımlıyor. Aynı şekilde biz, Hz. Muhammedin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Vasiyeti'nde bahsi geçen Mehdiler'e inananlar olarak sadece imanda birleştiğimize değil, aynı zamanda hepimizin akraba ve tek bir ırktan -Ademoğulları- olduğumuza inandığımız için soyumuzun da bir olduğuna inanıyoruz. Ancak biyolojik bir ırktan farklı olarak bizler ruhsal bir soyuz.⁶ Herhangi bir insan, kendini arındırarak, içindeki nura zafer kazandırarak, zulmeti yenerek ve ilahi olarak atanmış hükümdara boyun eğerek bu soyun, bu ruh ailesinin bir parçası olmayı seçebilir.

Âdem'in (*aleyhisselam*) ruh oğulları şimdi “Al-i Mehdi” (*Mehdi'nin Ailesi*) Ruh Ailesini oluşturmaktadır. Daha önceki bablarda da gösterdiğimiz gibi, Âdem'in zürriyetini taşıyanlar, doğal olarak Allah'ın halifesine, sevgiye, adalete ve iyiliğe meylederler. Onlar, Nur'un çocuklarıdır. Şeytanın zürriyeti ise özünde necis, zulme ve kötülüğe eğilimlidir. Allah'ın nihai gayesi ve planı, hakimiyeti onun hak varisleri olan Ademoğulları'ndan gaspederek yeryüzünü kargaşaya, kaosa ve zulme neden olan Şeytanın kalıntılarından arındırmaktır. Ademin çocukları ile Şeytanın çocukları,

⁵ *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 2, sayfa 372

⁶ *Ruhsal soy* kavramı bu kitapta daha sonra ruhun doğası sunulduğunda detaylıca açıklanacak

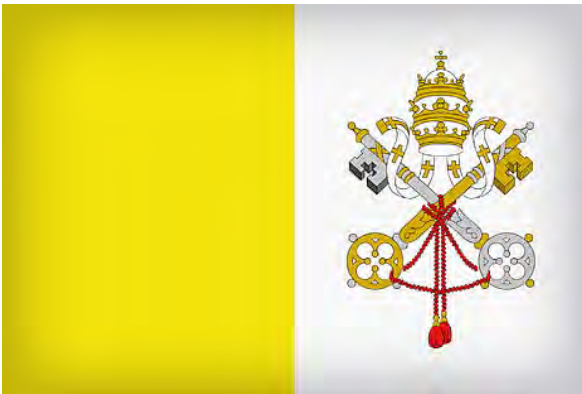
mutasyonlar ve epigenetik arasındaki binlerce yıllık genetik karışımdan sonra, Yedinci Ahit yeni bağlarımızı, kimliğimizi ve yasalarımızı “ruhsal ırkımıza” veya *ruhsal soyumuza* dayanarak oluşturuyor. Biyolojik ırk, faşist tarzda öjeni, dini veya laik otorite ve yönetime yönelik genetik iddialar ortadan kaldırılacaktır. Tüm bu standartlar bătıldır ve dünyadaki tiranlığın, baskının ve adaletsizliğin temel nedenidir. Yedinci Ahit, çok fazla sefalete neden olan tüm sahte kimlikleri ortadan kaldırmak için Ruh İlmi ile geliyor.

Daha önce belirtildiği gibi, din özünde İlahi Hükümdarlık ve Velayet’e bağlıdır. Bu, Katolik Kilisesi’nde iyi yerleşmiş bir fikirdir. Dünyanın en köklü ve en zengin kurumlarından biri olan Katolik Kilisesi, otoritesini ve egemenliğini şu pasajdan türetilen bu ilkeye dayandırır: “*Göklerin Egemenliği’nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak.*”⁷

Katoliklerin, ruhani liderleri Papa’nın, kendi yasalarına sahip kendi egemen devleti Vatikan’ın başkanı olarak yetkilendirilmesinin önemli olduğuna inandıkları gibi, biz de Mehdiler’in kendi yasaları uygulanmakta olan kendi devletlerinin başkanı olmalarının önemli olduğuna inanıyoruz. Biz inanıyoruz ki, Allah, bu ömrümüzde bir gün bize yönetmemiz için kendi topraklarımızı vereceğini vadetmiştir. İlahi Adalet Devleti, Allahın vaadidir ve Ademoğulları’nın mirasıdır. İlahi Adalet Devletinde var olacak olan yönetim şekli, herkes için eşitlik ve adalete dayalı, her inançtan ve mezhepten insanların devletimizde, Allahın Hakimiyetinin bayrağı altında inançlarını özgürce yaşamalarına izin verilen bir yönetim şekli olacaktır.

Diğer bir hususu da belirtmek isteriz ki, Katolikler, İsanın vasilerinin, yani onlara göre Papaların göklerin ve yerin saltanatına ve hakimiyetine sahip olduklarına inanıyorlar. İşte Katolik Devleti olan Vatikan Şehir Devleti’nin bayrağı, amblemi ve mührü (Resim 1). Bayrağın üzerinde iki anahtar görebilirsiniz. Altın anahtar gökteki hakimiyeti, gümüş anahtar da yeryüzündeki hakimiyeti temsil ediyor. Bayrakta gördüğünüz taç da apaçık gösteriyor ki, Katolikler Papa’yı ilahi saltanat sahibi bir Hükümdar olarak görüyor:

Resim 1. Vatikan Şehir Devletinin Bayrağı



Benzer şekilde, bu kavramı, Dalai Lama’nın (*Tenzin Gyasto*) Tibet halkının devlet başkanı ve ruhani lideri olduğu Budizm’de buluyoruz. İslam’da bugün Şiiler, “Velayet-i Fakih” ile benzer bir

⁷ Kutsal Kitap, Matta kitabı, Bölüm 16, Pasaj 19

otorite ve hükümdarlık iddiasında bulunurlar ve bir dereceye kadar onların Mercilerine de aynı statü verilir. Sünni dünyasında, Ürdün Kralı'nın Hz. Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) sözde Haşimi soyu aracılığıyla saltanat iddia ettiğini ve kendisini Kudüs'teki Mescid-i Aksa'nın sorumlusu olarak ilan ettiğini görüyoruz. Suudi Arabistan Krallığı'nın Vahabi hükümdarları, kendilerinin Mekke ve Medine'deki iki kutsal mabedin sorumluları olduklarını ilan etmelerinin yanı sıra peygamberlik yetkisini de iddia ediyorlar.

Yedinci Ahit'te soy ruh temelli olacağından, Mehdiler'in birbirlerinin fiziksel torunları olmaları zorunlu olmayacaktır. Onlar, fiziksel anlamda çoklu, melez ve karışık mirasa sahip olabilirler. Dünya, halifelerinin bu konuda farklı soylardan, milliyetlerden, etnik kökenlerden, dillerden veya dini gruplardan geldiği bir krallığa tanık olmadı. Bizim, farklı milletlerden ve birbirinin mirasçılarından oluşan bir krallığımız olmadı.

*Amr b. Şimr, Cabir'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Bir adam Ebû Cafer Bakır'ın (minhusselam) yanına girdi ve ona: 'Allah seni sıhhatli kılsın, lütfen bu besyüz dirhemi benden al' dedi. Eba Cafer buyurdu: 'Al onu İslam ehlinde olan komşularına, fakirlere ve Müslüman kardeşlerine harca.' Sonra buyurdu ki: "Biz Ehl-i Beytin Kaimi kıyam ederse adaletle hükmeder ve insanlara karşı insaflı olur, ona itaat eden Allah'a itaat etmiş ve ona isyan eden Allah'a isyan etmiş olur. O, Mehdi diye isimlendirildi, zira saklı kalmış bir meseleye hidayet edecektir. Ve o, Tevrat'ı ve diğer ilahi kitapları Antakya'daki bir mağaradan çıkaracak. Sonra Tevrat ehli arasında Tevrat ile, İncil ehli arasında İncil ile, Zebur ehli arasında Zebur ile ve Kur'an ehli arasında Kur'an ile hüküm verecektir. Ona yerin altından ve üstünden dünyanın parası gelecek. Ve insanlara: 'Uğruna ailelerinizle bağınızı kopardığınız, kan döktüğünüz ve Allah'ın haram kıldığını yaptığınız şeylere gelin' diyecek. Ve Kaim'e, ondan önce hiç kimseye verilmeyen şeyler verilecektir ve o, yeryüzünü adalet, eşitlik ve nurla dolduracak, tıpkı adaletsizlik, zulüm ve kötülükle dolu olduğu gibi."*⁸

Açıkça görüyoruz ki, İlahi Adalet Devletinde, diğer inançlardan insanlar bile inançlarını özgürce yaşayacaklardır. Onlar, İslam şeriatı veya hükümleriyle değil, kendi kutsal kitaplarıyla yönetileceklerdir. Bilakis, din özgürlüğü İlahi Adalet Devletinde korunacaktır. Aslında, tüm dinler birleşiktir ve hepsi dev bir inanç ailesinin parçaları olarak kabul edilir. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Yedinci Ahit'i açıklayarak ruhsal kimliğimize dayalı yeni bir ahit oluşturmaktadır. O, hem ahitle gelen peygamberleri, hem de sonraki nesillerde bu ahitlere tabi olan peygamberleri, önceki ahitleri ve bu ahitlerin peygamberlerini tasdik ediyor. Bir şeyi doğrulamak, onu yasal olarak geçerli kılmak veya ilan etmek anlamına gelir.

Bu nedenle Kaim hakkında, önceki ahitlerden hükümleri yeniden koyacağı ve zaman zaman önceki peygamberlerin yollarıyla hükmedeceği ve yöneteceği rivayet edilir. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu nedenle, dünyadaki çeşitli dinlerin peygamberlerini Allah'tan gelen gerçek peygamberler olarak alenen onaylayarak bu sürece başlamıştır. Ayrıca dünyanın en büyük düşünürlerinin, filozoflarının, bilim adamlarının ve matematikçilerinin çoğunun Allah'tan vahiy almış peygamberler olduğunu ve onlara, Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) inandığımız gibi inandığımızı da ortaya koydu. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurmuştur:

⁸ Gaybet-i Numani, Muhammed bin İbrâhim Numani, cilt 1, sayfa 240-241

“Anayasamız, bütün peygamberlerin bir olduğunu ve Allah’ın nebileri, resulleri veya vasileri arasında hiçbir ayırım yapmadığımızı belirtmektedir.” Ebu Zer naklediyor ki, o, Hz. Muhammed’e (O’na ve Ailesine Selam Olsun) şöyle sordu: “Nebilerin sayısı kaçtır?” Hz. Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) buyurdu: “124.000 nebi.” Ebu Zer sordu: “Peki, resullerin sayısı kaçtır?” O buyurdu: “313 resul.”⁹

Kur’an-ı Kerim’de otuzun altında, Tevrat ve İncil’de ise yüzün altında adları açıkça geçen peygamber vardır ve bunların çoğu aynıdır. Kur’an’da, İncil’de ve Tevrat’ta isimleri geçen bazı peygamberlerin listesi:

1. Adem
2. Habil
3. Şit/Hibetullah
4. Enos
5. Kenan
6. Mahalalel
7. Yared
8. Enok/İdris
9. Metuşelah
10. Lamik
11. Nuh
12. Sam
13. Hud/Eber
14. Salih
15. İbrâhim
16. İshak
17. İsmail
18. Yakup
19. Yusuf
20. Lut
21. Eyüp
22. Yedutun
23. Asef

⁹ *Tefsir-i İbn Kesir*, İbn Kesir, cilt 1, sayfa 600

24. Musa
25. Harun
26. Yuşa
27. Gideon
28. Samuel
29. Şueyb
30. Dâvud
31. Süleyman
32. Hezekiya
33. Gad
34. Natan
35. Şemaya
36. Yehu
37. Yahaziel
38. Eliezer
39. Yiddo
40. Odet
41. Azarya
42. Ezra
43. Nehemya
44. Üzeyir
45. Mikeya
46. İlya
47. Elyesa
48. İlyas
49. Yunus
50. Yeşaya
51. Yeremya
52. Sefanya
53. Nahum

54. Habakkuk
55. Hezekiel/Zülkifl
56. Uriya
57. Baruk bin Neriya
58. Amos
59. Zekeriya
60. Malaki
61. Yoel
62. Danyal
63. Vaftizci Yahya
64. İsa Mesih
65. Patmoslu Yuhanna
66. Muhammed

Yukarıda bahsi geçen Yahudi, Hristiyan, İslam peygamberleri, yeryüzüne gönderilmiş olan 124.000 peygamberin bir kısmıdır. Ancak hâlâ bilinmeyen yüz binin üzerinde peygamber var. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar tarafından daha önce peygamber oldukları bilinmeyen peygamberleri açıklamaya başlamıştır. Buradakiler sadece birkaç örnektir:

1. Gotama Buda
2. Krişna
3. Konfüçyüs
4. Lao Tzu
5. Zeus
6. Osiris
7. Sokrates
8. Aristo
9. Platon
10. Büyük İskender
11. Mani
12. Pisagor
13. Mükaddes Augustin
14. Sicalı Arnobius

15. Plotinus
16. Ammonius Sakkas
17. Kral Artakerkes
18. Odin
19. Donatus Magnus
20. Büyük Kiros
21. Zerdüşt
22. Makedonyalı Kral Filip
23. Lat
24. Uzza
25. Menat
26. Arcuna
27. Horus
28. Iraklı Ubeyd el-Haddad
29. Iraklı Him
30. Iraklı Edrahan
31. Iraklı Ozra Ouri
32. Iraklı Abdul Melik
33. II Teodosius
34. Darius
35. Mısırlı Amid

Bunlar, Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Allahın gerçek peygamberleri olduğunu tasdik ettiği, yeryüzüne gönderilen 124.000 peygamberden sadece birkaçıdır. Dünyadaki hemen hemen tüm dinler, aslen gerçek bir nebi veya resul tarafından yaratılmıştır. Çünkü Allah, yeryüzünün her köşesine peygamberler göndermiştir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle geçiyor: “*Her ümmetin bir peygamberi vardır. Onların peygamberi geldiğinde, aralarında adaletle hükmedilir ve onlara asla zulmedilmez.*”¹⁰

Hız. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) uzun zaman önce, insanların bilmediği peygamberler olduğunu ima etmişti. Kur'an'da şöyle belirtiliyor: “*Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana anlattıklarımız da var, anlatmadıklarımız da var. Hiçbir*

¹⁰ Kur'an-ı Kerim, Sure 10 (Yunus), Ayet 47

peygamber, Allah'ın izni olmadan bir mûcize getiremez. Allah'ın emri gelince de hak yerine getirilir. İşte o zaman bunu batıl sayanlar hüsrana uğrarlar."¹¹

Hatta o, isimlerden de bahsetti, "*Ben bu ümmetin Aristo'suyum.*"¹² Başka bir rivayette şöyle nakledilir: *Amr bin As, Mısır'ın İskenderiye şehriinden gelerek Resûlullah'a (O'na ve Ailesine Selam Olsun) yaklaştı ve Peygamber ona: "Orada ne gördün?" diye sordu. Amr, "(Aristo'nun öğretilerine inanan) bir kavmin toplanıp Aristo adında bir adamdan söz ettiğini gördüm, Allah ona lanet etsin" dedi. Peygamber (O'na ve Ailesine Selam Olsun) buyurdu: "Dur ey Amr! Aristo gerçekten bir peygamberdi ama kavmi onu böyle tanımadı.*"¹³

Bu, Eski Mısır'ın gizemli dinlerinden, Eski Yunan dinlerine, Budizm, Hinduizm ve Maniheizm'e kadar her dinin Allah'tan gelen gerçek vahiylerle dayandığı anlamına gelir. Buna rağmen tüm dinler bozuldu ve Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam'da olduğu gibi amelsiz alimler ve inanç düşmanları aracılığıyla batıl onlara yol buldu. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) dinin yüzde doksan dokuzunun yanlış olduğunu, tüm dinlerin yüzde doksan dokuzunun değil, her dinin yüzde doksan dokuzunun, hatta İslam'ın bile yanlış olduğunu belirtmiştir. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bütün dinleri birleştirmeye, onların her birinde olan yanlışları ve doğruları göstermeye, böylece tüm ahitleri, tüm peygamberlerden gelen tüm mesajları tek bir ilahi ahit ve mesaj olan Yedinci Ahit altında birleştirmeye çalışmaktadır.

Ne yazık ki yeryüzünde bulunan şeytan oğulları, dini, insanları kontrol etme ve zulmetme aracı yapmışlar, ve onlar, dini insanları ayırmaya ve Allah adına savaşımlara sebep olmak için bir aracı yapmışlar. Peygamberlerin öğretilerinin ve sözlerinin tahrif olunması nedeniyle, amelsiz alimlerinin önderliğindeki Şeytan oğulları, Kaim'in insanlığı birleştirme görevinde Kaim'e karşı savaşacaklar. İmamlar (*Selam Onlardandır*) şöyle buyurmuştur: "*İmam Mehdi çıktığı zaman, din âlimlerinden daha açık bir düşmanı olmayacaktır. Bu nedenle o, kılıçla kardeştir, çünkü kılıcı olmasaydı din alimleri onun öldürülmesi için ferman çıkarırlardı. Fakat Allah onu kılıç, keramet ve hayırseverlik ile zuhur ettirir, onlar da ona itaat ederler, ondan korkarlar ve ona inanmadan, bilakis, kalplerinde imanın zıddını taşıdıkları halde hükümünü kabul ederler.*"¹⁴ Diğer bir rivayette İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyuruyor: "*Kâim çıkarsa, onunla Araplar ve Farslar arasında kılıçtan başka bir şey olmaz.*"¹⁵ Bu iki hadis bize, İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) bir numaralı düşmanlarının tüm dinlerin din alimleri, özellikle de İslam, Sünni ve Şii din alimleri olacağını söylemektedir. Kaim onlara kendi inancını empoze etmek istediği için değil, bilakis Kaim'i önce öldürmek ve mürted ilan etmek, onu ve ashabını ortadan kaldırmak ve öldürmek için dini hükümler çıkaran onların kendileri olduğu için.

Yedinci Ahit özellikle Araplar için zor ve ağırdır. Bu yüzden Ehl-i Beyt'ten (*Selam Onlardandır*) gelen hadisler onları şöyle kaydeder: "*Kaim, Araplara ağır olan yeni bir mesele, yeni bir kitap, yeni*

¹¹ Kur'an-ı Kerim, Sure 40 (Ğafir), Ayet 78

¹² *Nezhet'ül Ervah ve Ravzat'ul Efrab*, Fazıl Şahrizori

¹³ *Kalplerin Mehbubu*, Kutbeddin Muhammed el-Aşkuri el-Dailmi, sayfa 117

¹⁴ *Yenabi'ul Mevedde Li-Zavil-Kurba*, Süleyman bin İbrâhim el-Kunduzi el-Hanefi, cilt 3, sayfa 215

¹⁵ *Biharul Envar*, cilt 52, sayfa 389

*bir sünnet ve yeni bir hükümle kıyam edecektir.*¹⁶ Diğer hadislerde: “*O, Araplara (kabul etmesi) zor olan yeni bir din ile gelecektir.*”¹⁷ Gerçekte, dinlerin birleştirilmesine karşı muhalefet o kadar güçlüdür ki, Kaim, önceki tüm ahitlerin hüküm ve öğretilerini fiilen yeniden canlandırmaya ve tüm dünya dinlerini bir din altında birleştirmeye başladığında, bazı noktalarda kendisini bazı takipçilerine karşı savunmak zorunda kalacaktır. Ebu Basir naklediyor ki, Ebu Cafer (*minhusselam*) buyurdu:

*“Kaim çıkararak (bazı) meselelerde Adem’in hükmüyle hükmedecek ve savaş meydanında onun önünde savaşan ashabından bazıları buna karşı çıkacaktır. Kaim, itiraz eden o kimseleri öne çıkartarak boyunlarını vuracaktır. Sonra ikinci bir mesele hakkında Dâvud’un hükmüyle hükmedecek ve savaş meydanında onun önünde savaşan diğer bir grup da buna karşı çıkacaktır. O da onları öne çıkarıp boyunlarını vuracaktır. Sonra o, üçüncü bir mesele hakkında İbrâhim’in hükmüyle hükmedecek ve savaş meydanında onun önünde savaşan diğer bir grup buna karşı çıkacaktır. Sonra o, dördüncü bir mesele hakkında Muhammed’in (O’na ve Ailesine Selâm Olsun) hükmü ile hükmedecek ve kimse buna itiraz etmeyecektir.”*¹⁸

Al-i Muhammed’in (*Selam Onlardandır*) hadislerinde Kaim hatta İbranice konuşarak çağrısına başlar ve ashabını toplar.

*Mufazzal bin Ömer naklediyor ki, Ebu Abdullah (minhusselam) buyurdu: “Allah izin verdiği zaman, İmam Allah’a Büyük İbranice ismiyle dua edecek, bunun üzerine 313 ashabı sonbahar yaprakları gibi ona gidecekler. Onlar Velayetin ashabıdır. Onlardan bazıları geceleyn yatağından kaybolup Mekke’de uyanacak, bazıları da gündüzleyn bulutlarda görülecek. O, kendi adı, babasının adı ve soyu ile tanınacaktır.” Ben dedim: “Sana feda olayım, imanca hangisi daha büyüktür?” O buyurdu: “Gündüzleyn bulutlarda gidenler. Onlar özlenen kimselerdir, onlar hakkında şu âyet inmiştir: “Nerede olursanız olun, Allah hepinizi (bir araya) toplayacaktır.”*¹⁹

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), içinde *Ahmed* ismi bulunan Dâvud Yıldızını bir mühür ve çağrısının sembolü olarak kullanarak Yedinci Ahit’i başlatmıştır.²⁰ Arap ve Müslüman dünyasının bu sembolün kullanımına tepkisi trajiktir. Müslümanlar, Tevrat’ın Allah’tan geldiğine, Davud ve Süleyman’ın (*Onlara Selam Olsun*) Yahudi peygamberlerinden olduğuna inansalar da, kendi Mehdilerini ve Kurtarıcılarını İsrail ajanı, Mossad ajanı, Amerikan ajanı olmakla suçladılar. Bu onların İmam Mehdi’nin gelişile ilgili hadisleri bilmemelerinden kaynaklanmaktadır. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kehanetleri gerçekleştirerek Dâvud Peygamberin Yıldızı ile geldi ve o, peygamberlerin varisidir. Arapların ve Farsların çoğunun ırkçılığı, cehaleti ve Yahudilere olan nefretleri, onları Kaim’e düşman kılacak ve onlar, Yahudi doğası, mirası veya kökeni olarak gördükleri hiçbir şeyi asla kabul etmeyecekler. Bazı Pakistanlı Müslümanların ırkçılığı ve cehaleti

¹⁶ *Gaybet-i Numani*, Muhammed bin İbrâhim Numani, cilt 1, sayfa 236

¹⁷ “Din”, İmam’ın sözüdür ve halka açık el yazmalarda yer almaz. Mevcut metinlerin çoğu, ‘emr-i cedid’ (yeni bir mesele) varyasyonunu kullanır. Şu anda mevcut olmasa da İmam bunu, uygun bir zamanda açıklayacaktır. Tarihi açıdan, “din” kelimesini kullanan kitapların neredeyse tamamı yakıldı ve imha edildi. Ayrıca, Allah’ın dininin de yeni bir adı olacaktır. “*Ahmedi Barış ve Nur Dini*” buna işaret etmektedir.

¹⁸ *Biharul Envar*, cilt 52, sayfa 389

¹⁹ *Gaybet-i Numani*, Muhammed bin İbrâhim Numani, cilt 1, sayfa 324-325

²⁰ Arapça **Ahmed** kelimesi “övlümüş” demektir ve İbranice **Yahuda** sözüyle aynı anlamdadır.

ile Hindulara ve Hintlilere olan nefretleri, Krişna, Arcuna, Buda ve diğerlerinin peygamberler olduğunu duyduklarında, Kaim'i düşman olarak görmelerine neden olacaktır.

Şimdiye kadar Yedinci Ahit gibi, tüm dünya dinlerini gerçekte birleştirmeye çalışan başka bir ahit olmamıştır. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), ehl-i kitabı Bir olan Allah'a Teslimiyet (İslam) bayrağı altında birleştirmeye çalıştı, ancak birleştirmeye çalıştığı dinlerin hepsi Sâmi ve bilhassa Yahudi temelli dinlerdi, çünkü Kur'an-ı Kerim çoğunlukla kitaplarıyla ve peygamberleriyle birlikte Yahudilerden, Hristiyanlardan ve Sâbiilerden bahseder. Yedinci Ahit, Adem'in zamanından günümüze kadar dünya çapında, kökü bir peygambere dayanan her dini yeniden canlandırmayı ve birleştirmeyi amaçlayan tek ahittir. Yedinci Ahit'in alameti, umumiyetle Dâvud Yıldızı olarak bilinen altı köşeli yıldızdır (Resim 2). O, evrenin -hem fiziksel, hem de fiziksel olmayan alemlerin- sembolüdür. Böylece, bu nihai ve en eksiksiz ahdin, tüm evren için olan ebedî bir ahit olduğunu anlayabiliriz. Bu, Allah'ın tüm yaratılmışlarla olan ahdidir. Bu ahdi önceki ahitlere kıyasla özel ve benzersiz kılan şeylerden biri, onun, ruhlarla yapılan bir ahit olmasıdır.

Resim 2. Ahmedî Ahit'in sembolü



İlk Ahit'e bakarsak, Adem'in ahdinin Allah ile Adem (*aleyhisselam*) arasında kurulduğunu görürüz. İkinci Ahit, Allah ile Nuh (*aleyhisselam*) ve ailesi arasındaydı. Üçüncü Ahit, Allah ile İbrâhim (*aleyhisselam*) ve ailesi arasındaydı. Dördüncü Ahit, Allah ile İbrâhim'in soyundan gelen İsraililer arasındaydı. Beşinci Ahit, Allah ile İsa (*aleyhisselam*), ve İbrâhim'in oğulları olan İsmailoğulları (Araplar) arasındaydı. Altıncı Ahit, Allah ile Muhammed ve Al-i Muhammed (*Onlara Selam Olsun*) arasındaydı ve o, tüm alemler için olan bir ahitti. Bu Yedinci Ahit artık fiziksel soya dayanmıyor ve bedenlerle değil, Allah ile ruhlar, daha doğrusu salih ruhlar arasında olan bir ahittir.

Tıpkı hükümlerin, zamana ve koşullara göre ayarlanarak ve geliştirilerek ahitten ahde değişmesi gibi, Yedinci Ahit de kendi Şeriatı ve bu zamana, çağa ve insanlara uygun 'hükümler bütünü' ile birlikte gelir. Önceki ahitlerden uygun olanlarını, Allah bu ahitte tutar, bunun dışındaki her şey geçersiz olur ve yeni yasalar eklenir. Muhammed ve Al-i Muhammed (*Selam Onlardandır*) bize, Kaim geldiğinde dini büyük ölçüde değiştireceğini söyledi. İmam Bakır (*minhusselam*) şöyle

buyurdu: “*Kaim kıyam ederse, Allah Resulü'nün (O'na ve Ailesine Selam Olsun) yaptığı gibi, kendisinden önceki her şeyi yok edecek ve yeni bir İslam kuracaktır.*”²¹

Yeni bir İslam, Kaim'in getirdiği İslam'ın, Hz. Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) getirdiği İslam'dan ve günümüzde uygulanan İslam'dan neredeyse tamamen farklı olacağı anlamına gelir. Esasen o, yeni bir dindir. Hasan bin Harun dedi: “*Eba Abdullah'ın (aleyhisselam) evinde oturuyordum ve 'Kaim Ali'nin (aleyhisselam) yolundan farklı bir yol mu tutacak?' diye sordum, o da 'Evet' cevabını verdi.*”²² İmam Sadık (minhusselam) şöyle buyurdu: “*Kaim, biri Basra'da, diğeri Kûfe'de Ali'den (aleyhisselam) beri olduğunu bildiren iki bildiri okumadıkça huruç etmez.*”²³ İmamlardan (Selam Onlardandır) şöyle buyurdıkları rivayet edilir: “*Bu işin sahibi, Allah Resulü'nün (O'na ve Ailesine Selam Olsun) yaptığı gibi cizyeyi (ülkenin gayrimüslim vatandaşlarından vergi almayı) kabul etmeyecektir.*”²⁴

Bu babın geri kalanında, batıl, sapık ve açıkçası putperestlikle derinden bağlantılı hale geldikleri için tamamen kökünden sökülüp yıkılacak olan resmi dini yapıların örneklerini sunacağız. Örneğin, camilerin ve türbelerin yıkımı, ay takvimi, kadınlar için zorunlu başörtüsü (hicap) vb.nin her birini incelerken, bu uygulamaların her birinin nasıl ortaya çıktığını ve Kaim'in neden İbrâhim (aleyhisselam) gibi baltayı alıp onları yıkmaya gerektiğini eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirmek önemlidir.

Cami ve Türbelerin Yıkımı

Müslümanların gözündeki sapıklıkların listesi burada bitmiyor, Kaim Müslümanların cami ve türbelerinin yıkılmasını emredecek. Ebu Cafer (minhusselam) buyurdu: “*Kaim kıyam ederse, Kûfe'ye gidecek ve orada dört cami yıkacak ve yeryüzünde onun yıkmadığı bir tane bile cami kalmayacaktır.*”²⁵ Eba Abdullah (minhusselam) buyurdu: “*Ey Araplar, korkun, çünkü onlara kötü bir haberim var, onlardan Kaim ile birlikte huruç eden bir kişi bile çıkmaz.*”²⁶ İnsanlara öyle gelecek ki, Kaim İslam dinini tamamen ortadan kaldırmaya çalışıyor. Eba Abdullah (minhusselam) buyurdu: “*Kaim kıyam ederse, Mescid-i Haram'ı (Kâbe'yi çevreleyen ve içine alan Mekke külliyesi) yıkıp aslına döndürür, Makamı gerçekten bulunduğu yere götürür, Benî-Şeybe'nin ellerini kesip Kâbe'nin kapısına asar ve üzerine şöyle yazar: Bunlar Kâbe'nin hırsızlarıdır.*”²⁷

Kaim sadece Kâbe'yi ve “Mekke Ulu Camii”ni yıkmakla kalmaz, aynı zamanda Allah Resulü'nün (O'na ve Ailesine Selam Olsun) mescidini ve kabrini de yıkmak için Medine'ye gider. Eba Abdullah (minhusselam) buyurdu: “*Kâim, kabir duvarına onu yıkmak niyetiyle yaklaşırsa, Allah şiddetli bir rüzgar, şimşek ve gök gürültüsü gönderir, ta ki insanlar şöyle der: 'Şüphesiz bu, şu nedendendir' ve ashabı ondan kaçar, ta ki yanında tek bir kişi kalmaz. O zaman Kaim baltayı alır ve*

²¹ *Gaybet-i Numani*, Muhammed bin İbrâhim El-Numani, cilt 1, sayfa 236

²² *Mucem Ahadis İmam Mehdi*, Şeyh Ali Korani, cilt 4, sayfa 38

²³ *Gaybet-i Numani*, Muhammed bin İbrâhim El-Numani, cilt 1, sayfa 319

²⁴ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 345

²⁵ *Irşad*, Şeyh Müfit, sayfa 385

²⁶ *Gaybet-i Tusi*, Şeyh Tusi, cilt 1, sayfa 496

²⁷ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 338

baltayla ilk vuran o olur. Ashabı onun baltayla vurduğunu gördüklerinde koşarak ona geri dönerler ve o gün ki makamları ne kadar hızlı koşarak ona dönmelerine göre belirlenir.”²⁸

Kabe'nin Hakikati

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “İnsanların bildiği Kâbe Evi gerçek Kâbe değildir, gerçek Kâbe tamamen yıkılmıştır. Mekke’de yirmi iki Kâbe vardı. Ürdün, Irak, Sudan ve Mısır’da da Kâbeler vardı. Her büyük kabile, halkının hac yapacağı bir Kâbe inşa ederdi.”

Ben İmam’a (*minhusselam*) sordum: “O halde bu şimdiki Kâbe nedir?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Herkesin bildiği şimdiki Kâbe, Kureyş’e aittir ama orası onun gerçek yeri bile değildir. Kureyş’in orijinal Kâbe’si yıkıldı ve bu, onların yakın zamanda inşa ettikleri yeni bir Kâbe’dir.”

Ben sordum: “Peki Allah’ın gerçek Kâbesi nerede?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “İbrâhim’in (*aleyhisselam*) inşa ettiği gerçek Kâbe’yi mi kastediyorsun?”

Ben dedim: “Evet, Hz. Muhammed’in (O’na ve Ailesine Selam Olsun) tavâf ettiği.”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Gerçek şu ki, İbrâhim (*aleyhisselam*) aslında Kâbe’yi inşa etmemiş, imar etmiştir, ama artık ondan bir iz yoktur. Muhammed’e (O’na ve Ailesine Selam Olsun) gelince, o, kabilesi Haşimoğullarına ait olan başka bir Kabe’yi tavaf ediyordu. O da tamamen yok edilmiştir.”

Ben sordum: “Haşimoğullarına ait olan ile şimdiki Kureyş’e ait olan aynı yerde miydi?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır, gerçek Kâbe Hicaz’da değil, Şam’da (Doğu Akdeniz ülkelerinde) bulunuyor, bilhassa Ürdün’de. Tüm tarihimizin çoğu yalandır evlat. Çoğu uydurulmuştur.”

İmam (*minhusselam*) daha sonra gerçek Kâbe’nin net yerinin Ürdün’ün Petra şehrinde olduğunu açıkladı.

Ay Takviminin Bozulması

Bir gün birisi İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordu: “Senin çağrına inanan bir müminin Suud ailesinin yönetimi altında hacca gitmesi caiz midir?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Hacca gitmek yerine, git ve hac için harcayacağın parayı açıktan ölmek üzere olan fakirlere ver. Allah’a yemin ederim ki bu, Allah katında yüz bin hacca eşittir.”

O adam dedi: “Allah bana hacca gitmemi, İmam da sadaka vermemi emrediyor. Kime inanayım?”

²⁸ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 386

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) cevaben şöyle buyurdu: “*Sen bana sordun, ben de cevapladım. Sen bilirsin oğlum. Seni belki de tuhaf bulacağın başka bir bilgiyle bilgilendirmek istiyorum. Bu zaman ve bu ay hac ayı bile değildir, yani hac mevsiminde bile değiliz ve bildiğiniz Kabe, “Beytullah’ül Haram” olarak adlandırılan bir yer bile değildir. Biliyorum, belki birçok kişi bana kafir diyecek ama önemli değildir, önemli olan hakkı arayanlara hakkı ulaştırmamdır.*”

Kur’an’da şöyle geçer: “*Kureyş’i ısındırıp alıştırdığı; onları kışın ve yazın yaptıkları yolculuğa ısındırıp alıştırdığı için, Kureyş de, kendilerini besleyip açlıklarını gideren ve onları korkudan emin kılan bu evin (Kâbe’nin) Rabbine kulluk etsin.*”²⁹ Zaman geçtikçe insanlar ayetlerin manasını yanlış yorumlamışlar ve ilimsizce konuşan alimler Kureyş seferlerinin ticaret için olması gerektiğini söylemişlerdir. Gerçekte, tüccarlar iş olduğunda seyahat ettikleri ve seyahatlerini yılın mevsimlerine dayandırmadıkları için bu saçmadır. Ayette ayrıca “*Bu Evin Rabbine kulluk etsinler*” deniyor, ki bu da Kureyş’in yaz ve kış yolculuklarının maksadının dinsel olduğunu ifade etmektedir. Yaz yolculukları Umre için, kış yolculukları ise Hac içindi.

Müslümanların bugün kullandığı sözde Ay takvimi veya Hicri takvim, eskiden bir güneş takvimiydi. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Hicri-Kameri takvimi aylarının isimlerinin, aslında güneş ayları için isimlendirildiklerini gösterdiğine dikkat çekti. Örneğin, yıl, yaşamın dünyaya geri döndüğü ve toprağın yeşerdiği ilkbaharda - Mart ayında - başlar. Arap takviminde bu aya bugüne kadar “İlk Bahar” anlamına gelen “Rebiülevvel” deniyordu. Ardından “Rebiüssani” veya “İkinci Bahar” gelir. Açıkça, ilkbahar denilen bir ay, özellikle hayvanlarını otlatmak için bu aya bel bağladıklarında, bugün olduğu gibi kış, yaz veya sonbaharda değil, ilkbaharda gelmelidir. Aylar değişseydi, hayvanlarını yanlış mevsimde meraya çıkarırlardı ve sürülerini besleyecek yiyecek bulamazlardı.

Eğer gerçekten de Hicri aylar aslen güneş ayları olsaydı, bu o demektir ki, Müslüman ümmeti bin yıldan fazla bir süredir Ramazan ayı dışında oruç tutuyor ve buyurulmuş mevsim dışındaki zamanlarda hac yapıyor. Nitekim, Muhammed ve Al-i Muhammed’in (*Onlara Selam Olsun*) hadisleri, insanların Ramazan dışında oruç tutmaları ve Ramazan’da oruçlarını açmalarının İmam Mehdi’nin (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhurunun alametlerinden olduğunu bildirmiştir: Esbağ bin Nebate nakleder ki, Emirelmüminin Ali bin Ebu Talib (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “*...O zaman geldiğinde, hilallerin ölçüsü bir kez artacaktır, sonunda iki günün hilali görünecek ve onlar başka bir zamanda ortadan kaybolacaklar, ta ki insanlar Ramazan’ın başında oruç açıp, bayramın sonunda oruç tutacaklar.*”³⁰ İmam Cevat’a (*minhusselam*) soruldu: “*Sana feda olayım, oruçla ilgili ne söylüyorsun? Rivayet edildiğine göre onlar oruç tutmaya muvaffak olmazlar denildi.*” O (*minhusselam*) buyurdu: “*Çünkü meleğin duası kabul edildi.*” Dedim ki: “*Sana feda olayım, nasıl yani?*” O buyurdu: “*İnsanlar Hüseyin’i (aleyhisselam) öldürdüğünde, Allah bir meleğe şöyle nida etmesini emretti: “Ey Peygamberinin itretini öldüren zalim ümmet, Allah sizi ne oruç tutmaya, ne de fitir bayramına muvaffak etmesin!”*”³¹

²⁹ *Kur’an-ı Kerim*, Sure 106 (Kureyş), Ayet 1-4

³⁰ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 93, sayfa 304

³¹ *El-Kafî*, Şeyh Kuleyni, cilt 4, sayfa 169

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) aşağıdakilerin doğru İslami takvim olduğunu ve onun bir güneş takvimi olduğunu bildirmiştir. Ayların doğru sıralaması aşağıdaki gibidir:

Gregoryen Ayları	Hicri Ayları
Ocak	Cemadiülevvel
Şubat	Cemadiüssani
Mart	Rebiülevvel
Nisan	Rebiüssani
Mayıs	Sefer
Haziran	Muharrem
Temmuz	Şevval
Ağustos	Zülkade
Eylül	Zülhicce
Ekim	Şaban
Kasım	Recep
Aralık	Ramazan

Ramazan Ayında Oruç Tutmak

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), gerçek Ramazan'ın Aralık ayında olduğunu ve artık insanların gerçek Ramazan ayı olan Aralık ayında oruç tutmasının farz olduğunu bildirmiştir.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “Allah’ın orucu şu şekildedir: Kişi, bütün et ve meyvelerden ve bunlardan üretilen her şeyden (bir ay boyunca) oruçlu olmalıdır. Bir kişi ayrıca her türlü cinsel ilişkiden (tüm ay boyunca) kaçınmalıdır. İftar (gün batımında) sadece iki çeşit yemekle: ekmekle ve bir başka çeşitle olur. Ve kişi günden güne ikinci gıda maddesini istediği gibi değiştirebilir.”

Ben sordum: “O halde bir kimse şafak vakti oruca başlayıp alacakaranlıkta orucunu açar ve sadece ekmekle ve et ile meyveden başka bir gıda maddesi ile, örneğin ekmek ve pirinç ile mi orucunu açar?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Aynen öyle. Evet. İnsanlar, her türlü lezzetli ve zevkli yemekle dolu bir sofraya oturduklarında sevinir ve oruçlu olduklarını zannederler. Bu ne biçim

oruç? Şimdi sana anlattıklarım gerçek orucun sadece bir kısmıdır, bırak insanlar gerçek Ramazan ayının gelişini ve onun ritüellerini beklesinler.”

Hicabın Yükümlülüğünün Kaldırılması

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir gün bana dedi: “İşini bitirince kadınlara başörtülerini çıkarmalarını söyle, kimseye emretme, sadece haber ver ve kim başörtüsünü çıkarmak isterse çıkarabilir. Hiçbir buyruk ya da emir olmaksızın, ancak tercihle.”

Ben dedim: “İyi madem senin şeriatının bir parçası değil, o zaman ona ne gerek var?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır, değil ve asla da olmayacaktır. Hicap sünnet olmuştur, tıpkı Abdülmuttalib’in sünnet olan meseleleri getirdiği gibi. Daha sonra o, İslam’da kök saldı ve pratiğe dönüştü.”

Böylece, Yedinci Ahit’te kadınların başörtüsü takması farz olmayıp sadece sünnettir. Onu giymeyi teşvik etmiyoruz, yasak da etmiyoruz. Herkes onu giyip giymeme konusunda serbesttir, çünkü bu, hiçbir zaman ilahî bir yükümlülük olmadı, aksine misvakla diş fırçalamak ya da abdestli uyumak sünnet olduğu gibi bir sünnettir. Hicap sünneti, Hz. Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) tarafından getirilen bir sünnet bile değil, daha ziyade ilk olarak Abdülmuttalib (*aleyhisselam*) tarafından tanıtıldı. Gerçekten de Ehl-i Beyt’in üyelerinden hicap giyenler vardı. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “Fatımat’üz Zehra (*aleyhisselam*) tepeden tırnağa ötrülüydü.” Hal böyleyken bile biz bir sünneyi ilahî bir emir sayarak farz kılmıyoruz. O zamanlar bu zamanlardan farklıydı. O zamanlar gerekli olabilecek şey şimdi değildir.

Gerçek Namazın Restorasyonu

Bir gün ben İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Sen sonsuza kadar ve insanlığın son gününe kadar sürecek olan Yedinci ve Ebedî Ahit’in sahibisin, her yeni ahit geldiğinde, fıkıh değişir, bu yüzden Muhammedî namaz da geçersiz kılınarak hükmünü yitiriyor mu?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “‘Namaz’ derken, bugün yapıldığı gibi rüku ve secdeyi mi kastediyorsun?”

“Evet” dedim.

O (*minhusselam*) buyurdu: “Evlat, namaz, Peygamberlere ve İmamlara kendi zamanlarında secde etmektir, kalbin secdesi. Ve namaz duadır.”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) duanın ne olduğunu açıklarken şöyle buyurdu: “Allah’ın, birinin yazılı kelimeleri okumasına ihtiyacı yoktur, ancak Allah’a dua etmek istiyorsan, O’nunla kalbinden konuş.”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ayrıca namazın zaman içindeki gelişimi hakkında şöyle buyurmuştur: “Adem’den (*aleyhisselam*) günümüze kadar namaz, kalbin teslimiyetinin (kalp secdesinin) yanında bedeninin secdesi olmuştur. Gerçek namaz budur.” Doğrudur, çünkü Eski Mısır

mezarlarında çizilmiş resimlerde Mısırlıların ibadet için secde ettiklerini görüyoruz. Yahudilerin namazlarında secde ettiklerini görüyoruz. Etiyopya ve diğer ülkelerdeki Hristiyanların namaz kılarken secde ettiklerini görüyoruz. Gezegendeki hemen hemen her din, ritüellerinde veya kitaplarında secdeden bahseder.

Beş vakit namaz – sabah (fıcr), öğle (zuhr), ikindi (asr), akşam (mağrib) ve yatsı (ışa) – hakkında sorulduğunda, İmam (*minhusselam*) açıkladı ki, beş vakit namazın gerçek manası Mehdilerin Velâyeti'dir:

1. *Sabah* İmam Muhammed bin Hasan El-Mehdi'dir (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), onun Velâyetinin başında karanlık olur, sonra onun zuhuruyla aydınlık olur. O, şafağın sökmesi ve zulmet aleminden nur alemine geçiştir.
2. *Öğle* İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Velâyetidir. Onun Velâyeti sırasında dünya nur ve aydınlık, adalet ve eşitlik, barış ve refah ile dolacaktır.
3. *İkinci* İkinci Mehdi, Al-i Muhammed'in Yusuf'u, Eba Sadık Abdullah Haşim'in Velâyetidir. Onun Velâyeti dönemi Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Velâyetine benzer.
4. *Akşam* Üçüncü Mehdi'nin (*aleyhisselam*) Velâyetidir. Onun döneminde ortalık yeniden kararmaya başlar ve bazı sorunlar ortaya çıkar.
5. *Yatsı* namazı Dördüncü Mehdi'nin (*aleyhisselam*) Velâyetidir ve onun zamanında dünyada ortalık daha da kararır.

Beş vakit namaz kılmak, İmam Mehdi'ye, İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) ve İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Mehdilere karşı olan imanınızı, biatınızı sürdürmek ve vazifelerinizi yerine getirmektir. Onlardan sonra döngü yeniden başlar; Beşinci Mehdi *Sabah*, Altıncı *Öğlen*, Yedinci *Asr*, Sekizinci *Akşam*, Dokuzuncu *Yatsı* ve bu şekilde sonsuza kadar sürer.

İmam Ali (*minhusselam*) ve 12 İmam (*Selam Onlardandır*) uzun zamandır bize gerçek namazın Allah'ın Elçilerinin Velayetinden başka bir şey olmadığını söylemeye çalışıyorlar. Ebu Cafer (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “*Namazın ne olduğunu bilmeyen, bizim hakkımızı inkâr etmiştir.*”³² O ayrıca şöyle buyurdu: “[*Ey müminler! Cuma günü namaza çağırıldığımızda*] (*yani*) *Allah'ın sizi topladığı bu gün; ve namaz Müminlerin Emiri'dir (aleyhisselam), zira Allah namazla Velâyeti kasteder ve o, daha büyük Velâyetir.*”³³ Eba Abdullah (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “*Ey Davud, Allah'ın kitabındaki namaz biziz, zekat biziz, oruç biziz, hacc biziz, mübarek aylar biziz, kutsal topraklar biziz, Allah'ın Kabe'si ve Onun kiblesi biziz, Allah'ın yüzü biziz.*”³⁴ Ve Müminlerin Emiri (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “*Kim namaza onun hakikatini bilerek gelirse affedilir.*”³⁵

Kredi ve Riba

³² *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 2, sayfa 598

³³ *İhtisas*, Şeyh Müfit, sayfa 129

³⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 24, sayfa 303

³⁵ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1628

Bir gün ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) kredi faizini (Riba) sordum ve o, şöyle buyurdu: “*Riba kesinlikle caiz değildir. Bu, son derece çirkin bir şeydir.*”

Ben dedim: “*Peki ya örneğin kâfirler ve nasibiler (Ehl-i Beyt'ten nefret edenler)?*”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “*Bana örneğini ver.*”

Dedim ki: “*Örneğin Amerika'da kredileri zayıf olduğu için bankalardan kredi alamayan insanlara kredi veren Tefeciler.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, caiz değildir, çünkü ribanın verdiği zararı bilmiyorlar. O, onuncu nesle kadar torunları vuruyor. O, oğulların boynunda kalacaktır.*”

Dedim ki: “*Bu, onuncu nesle kadar olan oğulların, atalarının aldığı bütün faizi borç olarak taşıyacakları anlamına mı gelir?*”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet.*”

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) bir soru soruldu: “*Nakit ile ev almak mümkün değilse, faizli (hatta %1 gibi düşük faiz) ipotek caiz midir? Yoksa bir mümin bir gün ev alabileceği umuduyla kirada kalmaya devam mı etmelidir (hatta konut piyasası yükselmeye devam ettiği ve bunun daha az gerçek görüldüğü halde)?*”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “*İpotek caiz değildir ve haramdır. Eğer sen bize rızık verenin Allah olduğuna ve O'nun Rahmân ve Rahîm olduğuna inansaydın, böyle söylemezdin ve senin bir değil, iki evin olurdu. Allah'tan sana rızık vermesini ve dininde, dünyanda ve âhiretinde afiyet vermesini dilerim, şüphesiz O, her şeyi iştendir, bilendir.*”

Cinayetin Cezası

Yedinci Ahit'te Kaim, Kur'an'daki ve Kutsal Kitaplardaki tahrifleri ortaya koyar ve içlerindeki gerçeği onarır. İslam'da hırsızın elini kesmek gibi bazı ortaçağ uygulamalarını ortadan kaldırır. Bu arkaik uygulamanın Allah'ın hükümleriyle hiçbir ilgisi yoktur. Aslında o, Kur'an-ı Kerim'e aykırıdır. Zira Allah Kur'an'da şöyle buyurmaktadır: “*Ey kendilerinin aleyhine aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.*”³⁶ Allah'ın tüm günahları bağışladığı şeklindeki bu ayet, doğal olarak insanlara ikinci bir şans verildiği anlamına gelmektedir. Hırsızlık yapan birinin artık eli yoksa ikinci bir şans nasıl söz konusu olabilir? Bu affetmek değildir. Birinin elini kesmek, bağışlamanın tam tersidir, tam ve eksiksiz bir mahkumiyettir.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bildirdi ki, Kur'an'da geçen “*Yaptıklarına bir karşılık ve Allah'tan caydırıcı bir müeyyide olmak üzere hırsız erkek ile hırsız kadının ellerini kesin! İlah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.*”³⁷ ayeti zaman içinde insanlar tarafından bozularak değiştirildi. Ellerini “**kesin**” kelimesi aslında ellerini “**boyayın**” idi. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), yıkanması çok zor olan belirli bir bitkiden yapılmış bir renklendirici madde

³⁶ Kur'an-ı Kerim, Sure 39 (Zümer), Ayet 53

³⁷ Kur'an-ı Kerim, Sure 5 (Maide), Ayet 38

ile elleri boyardı. Hırsızın bu şekilde alenen utandırılması, insanları hırsızlıktan caydırıyordu, çünkü kimse suçlarını bildiren boyalı bir el ile insanlar arasında dolaşmak istemiyordu.

Şarap ve Alkol İçmek

Şarap içmek, Muhammed öncesi ahitlerde olduğu gibi Yedinci Ahit'te de caizdir. O, Arapların o dönemdeki aşırı sarhoşluğu ve sefahati nedeniyle Altıncı Ahit'te halk için yasaklandı. Onun ebediyen haram kılınması asla amaçlanmamıştı. Tam tersi, Kur'an'da cennete girenlere ödül olarak orada olduğu bildirilen bir içkidir: *"Allah'a karşı gelmekten sakınanlara söz verilen cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan su ırmakları, tadı değişmeyen süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları vardır."*³⁸ Allah cennete necis bir şey koyar mı? Allah necis şeyleri cennete koymadığına göre onun temiz olması gerekir.

Bir gün ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: *"Mani, meyve suyunun, içinde nur olan su olduğunu ve suyun tek başına nursesiz bir madde olduğunu yazmıştı. Ehl-i Beyt'in (Selam Onlardandır) bazı rivayetlerinde şaraba "Abdunnur" dedikleri ve şarabın meyvelerden yapıldığı da zikredilmektedir. Şarabın içinde nur olduğu doğru mu?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Evet oğlum, doğrudur."*

"**Kâse Ayini**" ile ilgili aşağıdaki rivayeti, şarabın manevi vecd ve paydaşlığı teşvik etmek için bir araç olarak kullanılmasının, yakın ve tamamlanmış müminler arasında caiz olduğuna dair bir başka kanıt olarak sunuyoruz. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) bu ritüeli Ehl-i Beyt ve yakın ashabi arasında kurdu. Kur'an'da şarap ırmaklarına atıflar vardır. Bu uygulama açıkça genel halk için geçerli değildi. İmam Cafer-i Sadık (*minhusselam*) onu "facirlere" haram kıldı ve "onların boyunlarına halkalar ve zincirler geçirdi". Bu, gnostik, mistik ve akademik çevreler arasında iyi bilinen bir hadistir.³⁹

Abdullah Berki, Buzireyi'nin sözlerini naklediyor: Muhammed bin Sinan bana dedi ki, kör Ebu Harun'un şöyle söylediğini duydu: Ben hayırlı insanların ve hayırlı şeylerin babası Muhammed bin Ebu Zeyneb'i (Ebü'l Hattab'i) ziyarete gitmiştim, Allah onu kutsasın! Orada, farklı ülkelerden gelen, müritleri arasından seçilmiş yetmiş kişi bulunuyordu. İçlerinde Şehit Musa bin Eşyam (daha sonra şehit olacaktı) ve zamanının Muhammed bin Ebubekr'i vardı. Aralarında uzun bir konuşma geçti. Sonunda Ebü'l Hattab onlara: 'Ey sahabiler! Şarap ister misiniz?' Biz dedik: 'Peki ne şarabı?' Ebü'l Hattab dedi ki: 'Meleket şarabı.' Biz dedik: 'Meleket ilminle bizi besledin, şimdi de bize onun mayalı içkisinden ver ki, doya doya içelim.' Ebü'l Hattab dedi ki: 'Meleket şarabı sizin için, Belhut şarabı ise başkaları içindir.' Biz sorduk: 'Belhut şarabı nedir?' Ebü'l Hattab dedi: 'Ehriman'ın (İblis'in) kanı, Allah onu mahkum etsin! Meleket şarabı ise Allah'ın cennetteki dostlarının içeceği olarak tanımladığı saf içecektir.' Ve Ebü'l Hattab Kur'an'dan şu ayeti okudu: 'İçenlere zevk veren şarap ırmakları'⁴⁰. 'Öyleyse, tam bir marifet ve tam bir hakikat ile için.' Biz dedik: 'O zaman ver, tam bir marifet ve tam bir hakikat ile doya doya içelim.' Sonra o, seslendi: 'Ey genç kız!' Kız çabucak

³⁸ Kur'an-ı Kerim, Sure 47 (Muhammed), Ayet 15

³⁹ Şii Kâse Ayini, Henry Corbin, sayfa 194-204

⁴⁰ Kur'an-ı Kerim, Sure 56 (Vakı'a), Ayet 19

geldi. O, kıza dedi: “Dünyevi insanların bedenleri için olan şarabı getir.” O, pırl pırl parlayan bir şarap tulumu ve şafağın altın parlaklığıyla ışık saçan bir kâse getirdi. Sonra Ebü’l Hattab dedi: “Allah, dostlarını bununla râzi eder.” Sonra kâseyi bıraktı ve “Ondan ne sarhoş olursunuz, ne de başınız ağrır” dedi, “Onda ne başağrısı ne de sarhoşluk vardır.”⁴¹

Sonra Ebü’l Hattab Musa bin Eşyam’a şöyle dedi: “Başla! Bırak kardeşlerin doya doya içsin. Ve şarap hepinizden geçtiğinde, elinde tuttuğun bu kâseyle bedenleriniz gelecek tüm dönemler ve döngüler için doldurulacaktır. Çünkü siz, mukaddeslerin mukaddesinden ve Bahmânîlerin en faziletliyelerinden ve asillerinden idiniz. Onlara dünyayı gösterdim ve onları onun zevkleriyle doldurdum. Sizi de onun ihtişamıyla dolduruyorum ve kendi kudretimle diğerlerine vermediğimi size veriyorum.” Musa bin Eşyam ayağa kalktı ve dedi: “Seyyidinal Bana kendi elinden, ondan doya doya içenin asırların asırları ve ebediyetin ebediliği boyunca susuzluğunu giderecek bir şarap ver.” [Kör Ebu Harun] şöyle devam ediyor: Sonra Ebü’l Hattab kâseye şarap doldurup Musa’ya verdi. Musa doyuncaya kadar ondan içti. Ebü’l Hattab ona: “Şimdi kâseyi kardeşin Ebu İsmail’e ver” dedi. O da, kâsenin içeriğinde herhangi bir azalma olmaksızın, kendi susuzluğu giderilene kadar içti. Böylece sırayla hepsi doydular.

Sonunda, orada bulunanlar arasında dolaştıktan sonra, kâse tam olarak başlangıçta olduğu gibi geri döndü. Sonra Ebü’l Hattab kâseyi kaldırıp bir daire içinde hareket ettirdi. Çemberin şeklini çizerken biz de ona dikkatle baktık; sonra kâse azar azar yükselerek, sabitlenene kadar boşlukta yüzdü. O anda, bu boşluğun yükseklerinden bize bakan Rabbi (Seyyidina İmam Cafer’i) gördük. O, doğudan batıya ışık saçan eşsiz bir inciden yapılmış kırmızı bir kubbenin altındaydı. Hava misk kokusuyla doldu. Kurtuluşumuzu sağlayan Rab olan Sahibimiz İmam Cafer daha sonra sırrını açıkladı: “Ey Muhammed (ibn Ebî Zeyneb, Ebü’l Hattab), ben saf, asil, adil, sadık ehlimin susuzluğunu facirlere haram kıldığım bu şarapla gideriyorum. Onu hem bu dünyada hem de öbür dünyada bulunan müminlerime arz ettim. Ama adi facirlere halkalar ve zincirler geçirdim ve onları yolunu kaybedenlerin çölüne gönderdim.”

Bize gelince, kubbeden yayılan güzelliğin ve nurun seyrine dalmıştık. Sonra efendim [İmam] bize tekrar söyledi: “Ben sizi seçtim, sizi kendime çektim ve siz benim dostlarımla kalarak bana yaklaştınız. Başka türlü olsaydı, bu Nur’un şiddetinden gözleriniz çıkar ve bu sesi duyunca korkudan bayılırdınız. Ama bunu sizin için bir şeref ve hasımlarınız için bir rezalet olsun diye yaptım. Bu nedenle, bunu takdirle karşılayın, çünkü bugün daha fazlasının günüdür.” Ve İmam bu ayeti okudu: “Güzel iş yapanlara (karşılık olarak) daha güzeli ve daha fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir kara bulaşır, ne de bir zillet. İşte onlar cennetliklerdir ve orada ebedi kalacaklardır.”⁴² O anda kâse yeniden bize doğru inmeye başladı. Ama bu sefer boştu, içinde bir damla bile kalmamıştı. Sonra Ebü’l Hattab sahabilerine şöyle dedi: “Bakın, bu kâse dünyanın yedi dönemi boyunca Arap olmayanların tapınaklarında dolaşmıştır. Onların hepsi sizin imanda ve marifette kardeşlerinizdir [ya da arif mümin kardeşlerinizdir] Siz onlarla bu kâseden içtiniz, çünkü siz onların asillerindensiniz. Ve bundan önceki zamanlarda size içirdiğim gibi, bugün de size bu içecekten doyasıya içmeniz için verdim.” Sonra Ebü’l Hattab kâseyi aldı, tekrar doldurdu ve

⁴¹ Kur’an-ı Kerim, Sure 37 (Saffat), Ayet 47

⁴² Kur’an-ı Kerim, Sure 10 (Yunus), Ayet 26

Musa bin Eşyam'a verip: "Allah sana ömür versin, ey Rahmân'ın dostu!" dedi. Ve Rahmân Dostu İbrâhim, kâseyi eline aldı ve ondan içti.'

Sonra Seyyidina [Ebü'l Hattab] dedi ki: "Allah'ın şarabı sana büyük hayır getirsin. Ömrüme andolsun! Bu içecek sayesinde, asırların ilkinde ve dünyanın tüm asırlarında ve devirlerinde olan Meleket ilmini tattın. Bundan sonra, istediğin dili konuşabilirsin. Bu içeceği tattıktan sonra kuşların dilini (mantıku'l-tayr) ve yeryüzünde nefes alan her şeyin dilini bilmiş oldun." Daha sonra Musa bin Eşyam şöyle dedi: "Beni uyum içinde yaratana şehadet ederim! Bu kâseden içtikten sonra ne yerde, ne gökte, ne de onların arasında dili bana gizli kalan hiçbir varlık ve hiçbir şey kalmadı."

Sonra Ebü'l-Hattab her birimize içecekten içirdi ve dedi ki: "Bugün fazlalık evindesiniz. O zaman konuşun, ben de dinleyeyim. Yalvarın, dua edin ve her türlü ricaya kapı açıktır." Biz dedik: "Bu içki, bize izin verdiği gibi, gıyabında olmayan dostlarımıza da helal olsun." Ebü'l Hattab dedi: "İman ve irfan kardeşleriyle beraber olduklarında bu şarap kardeşlerinize helaldir. Ama bu şarap size de, onlara da, kardeşlerinizden başkası ile birlikteyken haram kılınmıştır. Çünkü Allah, sizin, bu içeceklerle doymak ve karnınızı doyurmak için yaptığınız eylemi, kınamaya neden olan dört temel kirli doğayı sizden uzaklaştırarak ödüllendirdi. Bu yüksek makama, bu yüce ve asil dereceye hangi lütuf ile ulaştığınızı biliyor musunuz?" Biz dedik: "Hangi lütuf ile onu elde ettik?" Ebü'l-Hattab dedi ki: "Allah, sizde olan bir amelden dolayı size teşekkür eder ve onun mükâfatını verir." "Peki bu amel nedir?" dedik. Ebü'l Hattab dedi ki: "Birinizin az önce uyumaya gittiğini düşünün. Başını yastığa koyduğunda, kardeşlerinden daha zayıf, yeme, içme, giyecek bakımından geride kalmış, bineği bile olmayan biri aklına gelir. Bu sebeple o, dehşet içinde yatağından kalkar, öyle endişelenir ki, doğrucu bu kardeşin yanına gider ve işlerini kendi işi gibi düzenler. İşte, bu davranış tarzınızla bu yüksek dereceye ve yüce makama yükseltildiniz." Musa bin Eşyam dedi ki: "Sübhânallah! Bu amelin manevî faziletleri hem zahiren hem de batınen ne kadar yüceymiş." Ebü'l Hattab dedi ki: "Bu, Tahmuras'ın kâsesidir. O, İlk Bahman kubbesinin altındaki Arıların Emiri idi. Bahman'a kâseyi sunan oydu - ve Bahman en mukaddes isimdir. Bahman kâseyi Hürmüz'e verdi ve ben Bahman'ın kâseden içirdiği Hürmüz'düm. Bunun üzerine ilim, hikmet ve fehim ile doldum. Bu yüzden bu kâsede teselli bulmanızı istedim. Gerçekten, müminlerin birbirlerini teselli etme çabalarını İblis'in vesveselerinden koruyan nedir? Onlar, ruhsal kardeşleriyle birlikte bu kibirlerden kaçınırlar, ancak onları kendi nesillerinin sırtına yüklerler. Şüphesiz onlar ahirette elim bir azaba uğrayacaklardır. Çünkü bu dünyada yeniden doğuşu sağlayan şey, bu veya ona eş değer bir şeydir." Biz dedik: "Bu dünyevi bedenlerde yeniden başlamaya ne gerek var?" Ebü'l Hattab dedi ki: "Çünkü kişi, diğerine karşı vazifesinden mahrum kalır. Yeniden doğuş, bu dönüşler sırasında asla arınmayı başaramayanlar içindir. Birbirlerini sevmedikleri için cezalandırılmaları gerektiğini çok iyi biliyorlar. Buna rağmen hiçbir şeyin farkına varmadan ömürlerini harcarlar. Bu yüzden yeniden başlamaları uzun süre devam edecektir." Musa bin Eşyam dedi ki: "Bu sürecin bir parçasında bile, münafık olmayan herkese yetecek bir şey vardır. Hem kendileri hem de arkadaşları için Allah'a sadık olan arifler kutsanmıştır. [İnanan ve salih amel işleyenler için, mutluluk ve güzel bir dönüş yeri vardır.]"⁴³

Ebü'l Hattab dedi: "Güzel bir dönüş yerinin ne olduğunu biliyor musunuz?" Biz dedik: "Hayır." Ebü'l Hattab dedi ki: "O, sadık bir müminin salih amel deposudur; saflık sınırları

⁴³ Kur'an-ı Kerim, Sure 13 (Rad), Ayet 29

içinde kalarak, arzusunun bütününe ulaşması sayesinde ona aittir. Bu nedenle, şimdi ayağa kalkın! Sizler, Allah'ın azizleri olarak hayır yolunda yürüyen insanlarsınız. Allah'tan hepimizi sevdiği yerde toplamasını dilerim.”

Ebu Harun şöyle sonlandırdı: Ardından sahâbiler mutluluk ve gönül rahatlığı içinde ayrıldılar. Ben bu meclisteki gibi güzellik ve aydınlığın olduğu bir meclis görmedim. Bizler, Allah'ın lütfuyla birlikte üzerimize inen keremiyle bir araya geldik. Bu, Seyyidina Ebü'l Hattab'ın özellikle bizim için, Kâse töreninde getirdiği lütuf ile ortaya çıkardığı şeydir. Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun” sözüyle bu zikir sona ermiştir.”⁴⁴

Yedinci Ahit, şüphesiz Müslüman ümmetine, özellikle Araplara ve Farslara zor gelecektir. Onların, Allah'ın bahşettiği hakikatler olarak kabul ettikleri şeylerin (örneğin, Mekke'deki Kabe, Ay takvimi, namaz ritüeli, vb.nin) tüm resmi sütunları ve yapıları yıkılmalı ve yeniden inşa edilmelidir. 1400 yılın putperestliğinin ve pisliklerinin ortaya çıkması için bunun tam anlamıyla gerçekleşmesi gerekir. Arap ve Müslüman ümmeti, İmam Ali'ye (*minhusselam*) ve onun vasilerine zulmederlerken ve kendi dinlerini yaratmayı seçerken ahdi bozdular. Batıl yapılarını bu şekilde kökünden sökmek, önceki Ahit Peygamberleri'nin yaptıklarından farklı değildir. O farkla ki, bu kez bu, çok daha büyük bir ölçekte olacak ve hakkı tümüyle gizlemek imkansız olacaktır. Bu açıklamalar, sayısız kehanetin gerçekleşmesi ve ahirzamanda vaadedilen beklenen Kıyamet'tir. Bu yapıların çoğu Ehl-i Beyt'in ve Ademoğullarının hak varislerinin kanı üzerine inşa edildiğinden, Al-i Muhammedin Kaimi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), fiziki veya psikolojik her türlü dalalet kalıntısını ortadan kaldırmaya gelmiştir. Dalâlet, şirk ve nifak evi haline gelen ibadethaneler yıkılmalı ve yeni bir temel atılmalıdır. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), şöyle buyurmuştur: “*İslam garip başladı ve garip olarak dönecektir, öyleyse ne mutlu gariplere.*”⁴⁵ Şimdiye kadar Yedinci Ahit'in açıklamalarını garip bulduysanız, öyleyse tebrikler, siz o mübarek kimselerdensiniz.

Yedinci Ahit'in fıkında daha birçok değişiklik gelecek ve bunların bir kısmı, kitabın geri kalanında, biz çeşitli konuları ve açıklanmasının uygun olduğu yerleri araştırdıkça açıklanacaktır. Şariatın diğer kısımları daha sonra açıklanacaktır. Kitabın geri kalanında, Yedinci Ahit'in inançları, ilmi ve fıkhi konuları, kalan bablara bölünmüştür.

⁴⁴ *Risalet'i Şeyh Mahmud Biumri bin Hüseyin Nuseyri*, R. Strothmann, sayfa 4-6

⁴⁵ *Sünen İbn Mace*, İbn Mace, Müsibetler kitabı, hadis 3986



Bab 8

GÖK CİSİMLERİ



*İsa yanıtlayarak şöyle dedi: “Yıldızın seni saptırdı
Yahuda”*



Ademoğulları, insanın yaratılışından beri hep göğe bakıp yıldızlara perestiş etmişlerdir. Gezegenlerin ve yıldızların hareketine dikkat etmiş, farklı takımyıldızların haritasını çıkarmış ve gökyüzündeki ışıkların hareketleri ile dünyadaki olaylar arasında bağlantılar kurmuşlardır. Modern bilim bile bize dolunayın gelgitler ve hayvan davranışları üzerinde bir etkisi olduğunu öğretti. Eski insanlar yıldızlara ve gezegenlere adanmış tapınaklar inşa etmiş ve hatta şehirlerini, onların geceleyin gökyüzündeki görünümüne benzer şekilde inşa etmişler. Bu Kitabın 1. Babında, Havva üzüntülü halde gökyüzüne baktı ve iki ışık gördü, onları çağırdı ki, durumunu Adem'e bildirsinler. Görünüşe göre melekler Havva'ya yıldız şeklinde göründü.

Haft'üş Şerif elyazmasında Mufazzal bin Ömer, İmam Cafer'i Sadık'a (*minhusselam*) şöyle sordu: "*Gökyüzü ile dünya arasında gördüğümüz, yayılıp asılı duran delen yıldızlar nelerdir?*" İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurdu: "*Onlar, müminler için kendi amellerinden yaratılan nurani bedenlerdir. Aynı şekilde, bedenler göğünde, onlardan farklı olanlar tarafından sizin onları gördüğünüz şekilde görülen bir güneş ve ay, mükerrem nurani bedenlerdir. Bu Yedi Âdem'inin her göğünde, Allah'ın ilk mahlukattan yarattığı sabit ve kaim bir Âdem vardır. Onların mertebelerine ve derecelerine göre semalarda gök gök mertebeleri vardır.*"¹ Böylece görüyoruz ki, burada Mufazzal gökyüzünde parladığını gördüğümüz yıldızların ve gezegenlerin ne olduğunu soruyor, İmam Sadık (*minhusselam*) da geceleri gökte olan cisimlerin aslında müminler olduğunu bildiriyor. Yahuda İncili'nde şöyle geçer: "*İsa onlara, 'Bana karşı mücadele etmeyi bırakın. Her birinizin kendi yıldızı var, [ve...] yıldızlardan [...] ona ait olanı [...] Ben yozlaşmış kuşağa değil, güçlü ve bozulmaz kuşağa gönderildim, çünkü hiçbir düşman ve yıldızlardan herhangi biri o nesil [üzerinde] hüküm sürmedi. Size doğrusunu söyleyeyim, ateş direği çabucak düşecek ve yıldızlar o nesli yerinden oynatmayacak' dedi.*"²

Aynı elyazmasında İsa (*aleyhisselam*) ile Yahuda arasında geçen konuşma şöyledir: "*[İsa] dedi ki, 'Yıldızın seni saptırdı, Yahuda' ve 'hiçbir fani insan gördüğün eve girmeye layık değildir, çünkü o yer kutsal olanlara ayrılmıştır. Orada ne güneş ne ay, ne de gündüz hüküm sürecek, ancak kutsal olanlar her zaman kutsal meleklerle birlikte krallıkta duracaklar. Bak, sana krallığın sırlarını anlattım ve sana yıldızların hatasını öğrettim ve [...] [yukarıya] on iki krallığa gönderdim.*"³

Başka bir pasajda şöyle diyor: "*İsa dedi ki, Size doğrusunu söylüyorum, yıldızlar bütün bunları tamamlar. Saklas kendisi için belirlenen süreyi tamamlayınca ilk yıldızları nesillerle birlikte görecek ve söylenenleri bitireceklerdir. Sonra benim adımla karşılına çıkan herkesle yatacak, çocuklarını öldürecekler ve [onlar...] kötülüğü ve [...] diyarları, nesilleri getirip Saklas'a sunacaklar. [Ve] ondan sonra [...] [İsrail'in] on iki kabilesini [...]den getirecek ve [nesillerin] hepsi benim adıma günah işleyerek Saklas'a hizmet edecektir. Ve senin yıldızın on üçüncü krallığa [hükümdarlık edecek].*" Sonra İsa [güldü]. [Yahuda] dedi ki, 'Efendim, neden [bana gülüyorsun?]' İsa cevap verdi [ve dedi ki], '[Sana değil,] yıldızların hatasına gülüyorum, çünkü bu altı yıldız, bu beş savaşçıyla birlikte yoldan sapar ve yarattıkları ile birlikte hepsi yok edilir.' Sonra Yahuda İsa'ya dedi ki, 'Senin adınla vaftiz olanlar ne

¹ Haft'üş Şerif, Mufazzal bin Ömer, sayfa 50

² Yahuda İncili, Pasaj 42

³ Yahuda İncili, Pasaj 45-46

yapacak?’ İsa dedi ki, ‘Sana doğrusunu söylüyorum, benim adımla [aldıkları] bu vaftiz [...] dünyevi Adem’in tüm neslini yok edecek. Yarın beni taşıyana işkence edecekler. Size doğrusunu söylüyorum, fani bir insanın eli üzerime düşmeyecektir. Sana doğrusunu söylüyorum, Yahuda, Saklas’a kurban sunanlar kötü olan her şeyi [...]. Ama sen hepsinden fazlasını yapacaksın çünkü beni taşıyan insanı kurban edeceksin. Artık boynuzun çıkmış, öfken alevlenmiş, yıldızın yükselmiş ve yüreğin [yoldan sapmıştır]. Doğrusu [sana söylüyorum], krallığın son [...ve] [...tahtları] [yenilmiş], krallar zayıflamış, melek nesilleri kederlenmiş ve [ektikleri...] kötülük yok edilmekte, [ve] [hükümdar] tahttan düşmek üzeredir. [Ve] sonra Adem’in büyük neslinin [meyvesi] yüceltilecektir, çünkü gökten, yerden ve meleklerden önce, âlemlerden olan o nesil vardı. Bak, sana her şey söylendi. Gözlerini kaldır ve içinde ışık olan bulutu ve etrafındaki yıldızları gör. Yol gösteren yıldız senin yıldızındır.’”⁴

Açıkça İsa (*aleyhisselam*), ruhu olan her insanın bir yıldızı olduğunu ve insanların yıldızlarının gökte apaçık görülebildiğini söylemektedir. Ayrıca, yıldızların dünyadaki insanlar üzerinde bir etkisi olduğunu belirtiyor, bu nedenle Yahuda’ya “*Yıldızın yükseldi ve kalbin saptı*” diyor.

Al-i Muhammed’in (*Onlara Selam Olsun*) hadislerinde de astroloji ve astronominin kökeninin peygamberler ve özellikle İdris (Enok) olduğu belirtilmektedir. Bu bilimin insanların doğum ve ölüm tarihlerini bilmek için kullanıldığını da belirtilmiştir.

Muhammed ibn Ğanim, Eba Abdillah’a (*aleyhisselam*) şöyle dediğini rivayet etti: “*Yıldızların rüyalardan daha doğru olduğunu söyleyen bir kavim var.*” O (*aleyhisselam*) buyurdu: “*Bu, Yuşa bin Nun ve Müminlerin Emiri için güneş dönmeden önce doğruydü. Bu yüzden Allah güneşi geri döndürdüğünde, müneccimlerin kafası karıştı, bazıları doğru anladı, bazıları yanlış anladı.*”⁵

Ebü Abdillah’a (*aleyhisselam*) astroloji hakkında soru soruldu, o da şöyle buyurdu: “*Bunu, Araplardan bir evin ehlinden ve Hindistan’da bir evin ehlinden başkası bilmez. Ve bazı müneccimler bana Hindistan’daki yıldızları bilenlerin Enok’un halifesinin çocukları olduğunu söylediler.*”⁶

Bihar’ul Envar’da geçiyor ki: *Atta tarafından yazılan eski bir kitapta Ali bin Ebi Talib’e (aleyhisselam) şöyle dendiği rivayet edilmiştir: “Yıldızların kökeni var mıydı?” O (aleyhisselam) dedi: “Evet, peygamberlerden bir peygamber. Kavmi ona dedi ki: “Bize yaratılışın doğumlarını ve ölümlerini öğretmedikçe sana iman etmeyiz.” Bunun üzerine Cenab-ı Hak bir buluta emretti, bu yüzden onlara yağmur yağdı ve dağın etrafını berrak sular kapladı. Sonra Cenab-ı Hak, Güneş’e, Ay’a ve yıldızlara o suda koşmalarını vahyetti, sonra Cenab-ı Hak o Peygamber’e, kavmi ile birlikte dağa çıkmasını vahyetti, böylece dağa çıktılar ve suyun üzerinde durdular. Ta ki, Güneş, Ay ve yıldızların seyri, gece ve gündüz saatleri ile yaratılışın doğumlarını ve ölümlerini bildiler. Onlardan biri ne zaman öleceğini, ne zaman hastalanacağını, kimin kendisine çocuk doğuracağını, kimin doğurmayacağını biliyordu, bu yüzden bir süre böyle kaldılar, sonra Dâvud (aleyhisselam) küfürleri üzerine onlarla savaştı ve onlar savaşta Dâvud’un karşısına henüz ecelleri gelmeyenleri çıkardılar. Ecelleri gelenleri ise evlerinde bıraktılar. Böylece Dâvud’un ashâbı öldürülecek, fakat onlardan hiçbiri öldürülmeyecektir! Dâvud (aleyhisselam) dedi: “Rabbim, ben Senin itaatini için savaşıyorum, bunlar ise Sana itaat etmemek için savaşırlar. Benim ashâbım öldürülüyor ama onlardan hiçbiri ölmüyor.” Bunun üzerine Allah ona şöyle*

⁴ Yahuda İncili, Pasaj 54-57

⁵ Ferec’ül Mahmum, İbn Tavus, sayfa 87

⁶ Ferec’ül Mahmum, İbn Tavus, sayfa 87

vahyetti: “Ben onlara yaratılışın doğumlarını ve ölümlerini öğretmiştim, bu yüzden senin karşına henüz ölüm zamanı gelmemiş olanları çıkardılar, ölüm zamanı gelenleri de evlerinde bıraktılar. Bu yüzden senin ashabın öldürülür, ama onlardan hiçbirini öldürülemez.” Dâvud (aleyhisselam) da dedi ki: “Ya Rabbi, onlara ne ile öğrettin?” (Allah) dedi ki: “Güneşin, Ayın, yıldızların seyri ve gece ile gündüzün saatleriyle.” Sonra Dâvud, Aziz ve Celil olan Allah’a dua etti ve O, güneşi onlardan esirgedi, böylece gün arttı, artış gece ve gündüze karıştı, bu yüzden artışın miktarını bilemediler ve hesapları bozuldu.” Sonra Ali (aleyhisselam) şöyle buyurdu: “O andan itibaren yıldızların ilmine bakmaktan nefret edildi.”⁷

Bihar’ul Envar’da, İbrâhim, Musa, İsa ve Muhammed’in doğumlarını, onların gelişini yıldızlarda veya geceleyin gökyüzünde yeni yıldızların doğumu veya ortaya çıkışı ile okuyabilen insanlar tarafından öngörüldüğü belirtilir. Bihar’ul Envar’da şu rivayet yer almaktadır: “Yıldızların İbrâhim’i (aleyhisselam) işaret etmesine gelince, El-Tecamül kitabının yazarı şöyle rivayet ediyor: İbrâhim’in babası Azer, Nemrut’un müneccimi idi. Ve bir gece onun emriyle yıldızlara baktı ve sabah Nemrut’a: “Yıldızlarda harikalar gördüm” dedi. Nemrut, “O nedir?” dedi. Azer, “Bizim zamanımızda doğan bir çocuk gördüm, bizim helakımız onun elinden olacak. Ona kısa bir süre sonra gebe kalınacak.” Nemrut buna şaşırды, sonra: “Artık ona hamile kalan bir kadın var mı?” dedi. Azer “Hayır” dedi. Bu yüzden, Nemrut erkekleri kadınlardan alıkoydu ve bütün kadınları şehre yerleştirdi, kocalarını da onların yanına bırakmadı. Böylece Azer, karısıyla yattı ve karısı, İbrâhim’e hamile kaldı. Azer düşündü ki, beklenen kimse odur, böylece o zamanın ebelerini (karısına) yolladı – onlar cenin hakkında en bilgili ebelerdi ve cenin hakkında bilmedikleri hiçbir şey yoktu – ve onlar baktılar, cenin rahmin arkasına yapıştı. Dediler ki: “Onun karnında bir şey görmüyoruz.” Yeni doğan bebeklerin ateşte yakılması ona verilen ilimlendendi, fakat Allah’ın bebeği ateşten koruyacağını ilmi ona verilmedi.” Ben derim ki: “Ben bu rivayeti İbrâhim el-Hazzaz’dan rivayet ettim ve o, bunu Ebu Basir’den ve o, Eba Abdullah’tan (aleyhisselam) rivayet etti, orijinalini de Harun bin Musa el-Telekbari okumaya devam etti. Bu ayrıca Ali bin İbrâhim’den “Daha Basit Terimlerle Kur’an Tefsiri” kitabında rivayet edildi. Ayrıca Ebu Cafer Muhammed bin Cerir el-Taberi’nin “Tarih’i Taberi” kitabının ilk bölümünde rivayet edildi. Sa’d bin Hibetullah el-Ravendi de bunu “Peygamberlerin Hikayeleri” kitabında, ayrıca El-Selebi kendi tefsirinde rivayet etti. Diğer alimlerden de nakledildi. Onlar arasında peygamberliği müneccimler tarafından öngörülen Musa bin İmran (aleyhisselam) da vardır. Tarih kitapları ve diğer tür kitaplar da yeterince, öyle ki, bizim bütün rivayetleri belirtmemize gerek kalmıyor.

Bu rivayetlerden biri El-Selebi tarafından “El-Arais fil Mecalis” kitabında rivayet ediliyor. O diyor: Firavun rüyasında gördü ki, Beytü’l Makdis’ten (Kudüs) bir ateş çıktı ve Mısır’ın bütün evlerini yuttu ve Kıptileri yaktı, ama İsrailoğullarına dokunmadı. Firavun sihirbazları, rahipleri, yorumcuları ve müneccimleri çağırıp rüyasını onlara sordu. Dediler ki: “İsrailoğullarından bir erkek çocuğu doğacak, saltanatını elinden alıp seni de tahtından düşürecek ve saltanatın üzerinde güç sahibi olacak, seni ve kavmini yurdunuzdan çıkaracak ve dininizi küçük düşürecektir. Doğacağı zaman da yaklaştı.” Sonra onlar Musa’nın (aleyhisselam) doğumu ve Firavun’un erkek çocuklarını öldürülmesi konusunda yaptığı şey hakkında konuştular. Bizim bu kısımların hiçbirini belirtmemize gerek yok, zira bunun bizim konumuzla alakası yoktur.

⁷ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 55, sayfa 236

Müneccimlerin, Musa'nın (aleyhisselam) doğumu hakkında hükmünü ve onun peygamberliğini Zamehşari kendisinin "El-Keşşaf" kitabında zikretmiştir. Musa'nın (aleyhisselam) doğumu hakkında yıldızların alameti hadisi Veheb bin Menhap tarafından "El-Mubtada" kitabının ilk bölümünde El-Selebi'nin rivayetinden daha basit bir rivayette nakledilmiştir. Ve Ebu Cafer bin Babaveh "Nübüvvet" kitabında İsa bin Meryem hakkında bir rivayet geçmiştir. Rivayette şöyle deniyor: Mecusî âlimlerinden bir heyet, Meryem'e gelerek oğlunu ziyaret ettiler ve ona büyük önem vererek dediler: "Biz yıldızlara bakan bir kavimiz. Oğlun doğduğunda, krallık yıldızlarından yeni bir yıldız doğdu, ona baktık ve gördük ki, krallığı, göğe kaldırılincaya kadar onu asla terk etmeyen ve ondan ayrılmayan bir nübüvvet krallığıdır ve dünya yerinde olduğu müddetçe o, Aziz ve Celil olan Rabbinin yanındadır.

Sonra o, kral olur ve krallığı, şu ankinden daha uzun sürer. Bu yüzden, doğudan geldik, ta ki bu yere tırmandık ve yıldızın ona yukarıdan baktığını gördük, işte onun yerini böyle öğrendik. Onun yerini öğrenmek için ona bir adak olarak sunduğumuz, daha önce hiç kimsenin almadığı bir hediye getirdik, çünkü bu adağın durumunun onun gibi olduğunu gördük: O, altın, günnük ve mürdür, çünkü altın tüm ürünlerin efendisidir, senin oğlun da yaşadığı sürece insanların efendisidir; ve günnük yaraları, deliliği ve tüm kusurları iyileştirir; ve çünkü mürün dumanı göğe ulaşır ve ondan başka hiçbir şeyin dumanı göğe ulaşmaz. Senin oğlun da böyledir, Cenab-ı Hak onu göğe yükseltir ve kendisi dışında onun zamanının insanlarından kimse yükselmez." Ben Ebel Kasim Hüseyin bin Muhammed el-Sekuni tarafından derlenmiş "Delail'ül Nübüvve" kitabında Muhammed bin Ali bin Hüseyin'in Hasan bin Abdullah bin Ganim'den ve onun Haned'den ve onun Yunus'tan ve onun Ebu İshak'tan ve onun Salih bin İbrâhim'den ve onun Abdül Rahman bin Esad'dan ve onun İbn Müseyyip'ten ve onun Hasan bin Sabit'ten rivayet ettiği hadiste şöyle söylediği geçiyor: Vallahi ben yedi sekiz yaşlarında bir çocuğum, işittiğim her şeyi çok iyi anlıyorum, Yesrib tepesinde bir Yahudi'nin "Ey Yahudiler" diye bağırdığını işittim, toplandıklarında dediler ki: "Yazıklar olsun sana! Neyin var senin?" Dedi ki: "Ahmed'in Yıldızı yükseldi, bu gece onunla gönderilecek." Ben Hindistan Kralı "Kaşına" tarafından yazılmış, yıldızların Peygamberimiz Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) peygamberliğindeki işaretini ayrıntılı olarak anlatan "Çin Eli" adlı bir kitap buldum. Ben diyorum: Biz, Üstad'ın Herkül ve Hosrov hakkında ve onların bizim Peygamberimizin (Allah'ın salat'u selamı onun ve ailesinin üzerine olsun) peygamberliğini öğrenmek için yıldızlara baktığı hakkında "Onun gelişinin müjdesi" ve "Onun doğumu" bölümünde bahsettik."⁸

Ayrıca Kutsal Kitap'ta, Matta Kitabı 2. Bölümde üç Mecusi ve İsa'nın doğumu hikayesinde bu gerçeğin doğrulandığını görüyoruz. İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldız bilimciler doğudan Yerusâlim'e gelip şöyle dediler: "Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik." Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yerusâlim halkı da tedirgin oldu. Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: 'Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder senden çıkacak.' "Bunun üzerine Hirodes yıldız bilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi. "Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım"

⁸ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 55, sayfa 237-240

diyerek onları Beytlehem'e gönderdi. Yıldız bilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular. Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağan olarak altın, günnük ve mür sundular. Sonra gördükleri bir düşte Hirodes'in yanına dönmeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.⁹

Gezegenlerin ve diğer Gök Cisimlerinin Yeryüzündeki insanlarla nasıl bağlantılı olduğunu belirten çok sayıda hadisler vardır. İbn Kesir kendi Bakara Suresinin 102. ayetinin tefsirinde şöyle söylüyor: “Yüce Allah meleklere dedi ki, “Meleklerden ikisi gelsin ve yeryüzüne gönderilsin, bakalım onlar nasıl bir tavır takınacaklar.” Melekler, “Ey Rabbimiz, Harut ve Marut” dediler. Böylece, onlar yeryüzüne indiler ve Venüs onlara insanların en güzellerinden olan bir kadın şeklinde göründü. O, onların yanına geldi, onlar da onunla cinsel ilişkiye girmek istediler, ama o, “Hayır, andolsun, siz bu şirk sözünü söylemedikçe olmaz” dedi. Onlar, “Hayır, vallahi biz asla müşrik olmayacağız” dediler. Bunun üzerine o, oradan ayrıldı ve kucağında taşıdığı bir erkek çocuğuyla geri döndü. Onlar yine onunla cinsel ilişkiye girmek istediler. O, “Hayır, vallahi hayır, bu çocuğu öldürmeyince olmaz” dedi. Onlar, “Hayır, vallahi onu asla öldürmeyeceğiz” dediler. Bunun üzerine kadın oradan ayrıldı ve bir testi şarapla geri döndü, onlar onunla cinsel ilişkiye girmek istediler, o da dedi ki, “Vallahi hayır, siz bu şaraptan içmedikçe olmaz.” Onlar da şaraptan içip sarhoş oldular, onunla yattılar ve çocuğu öldürdüler. Uyandıklarında kadın onlara dedi ki: “Vallahi beni reddettiğiniz her şeyi sarhoşken yaptınız.” Böylece, onlara dünya ve ahiret azabı arasında bir tercih hakkı verildi ve onlar bu dünyanın azabını seçtiler.” Bu, Ebu Hatim bin Habbab'ın kendi Sahih'inde rivayet ediliyor.”¹⁰ İbn Kesir aynı hikayeyi Müminlerin Emiri Ali bin Ebu Talib'den (*minhusselam*) rivayet eder.

El-Kafi'de geçen diğer bir rivayette Eba Abdillah'a (*minhusselam*) soruldu: “Peki ya Yıldızlar doğru mu?” O buyurdu: “Evet, Allah Jüpiter'i insan suretinde dünyaya gönderdi, böylece o, Arap olmayan bir adamı yayına alarak ona Yıldızlar'ı öğretti, nihayet onun, ilmin kemaline ulaştığını düşündü, sonra ona dedi: ‘Bak, Jüpiter nerede?’ O dedi: ‘Onu yıldızlarda göremiyorum ve nerede olduğunu bilmiyorum.’ Sonra o, bu adamı bir kenara koyarak Hindistan'dan bir adam aldı ve onu eğitti, sonunda onun, ilmin kemaline ulaştığını düşündü, sonra dedi: ‘Jüpiter'e bak, nerede?’ Adam dedi: ‘Hesaplamalarıma göre o sensin!’ Onun soluğu kesildi ve öldü, ailesi onun ilmini miras aldı, yani ilim oradadır.”¹¹

Ayrıca gök cisimlerinin dünyadaki canlılar üzerindeki etkilerinden bahseden çok sayıda hadis vardır: Sonra Ebi Abdillah (*aleyhisselam*) ona dedi: “Doğru söyledin. Doğarsa, develerin öfkeleneyeceği yıldızın adı nedir?” El-Yemâni dedi: “Bilmiyorum.” Ebi Abdillah (*aleyhisselam*) buyurdu: “Doğru söyledin. Peki, doğarsa ineklerin öfkeleneyeceği yıldızın adı nedir?” El-Yemâni dedi: “Bilmiyorum.” Eba Abdillah (*aleyhisselam*) ona: “Bilmiyorum dediğinde doğru söyledin. Doğarsa köpeklerin öfkeleneyeceği yıldızın adı nedir?” dedi. El-Yemâni dedi: “Bilmiyorum.” O dedi: “Doğru söyledin. Sizin yıldızlarınız içinde Satürn nedir?” El-Yemâni dedi: “Bu bir uğursuzluk yıldızıdır.” Eba Abdillah (*aleyhisselam*)

⁹ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 2, Pasaj 1-12

¹⁰ *Tefsir İbn Kesir*, İbn Kesir, cilt 1, sayfa 142-143

¹¹ *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 8, sayfa 330

buyurdu: “Öyle söyleme, zira o, Müminlerin Emiri’nin yıldızıdır, Allah’ın salat’u selamı onun üzerine olsun. Çünkü o, vasilerin (Onlara Selam Olsun) yıldızıdır ve o, Allahın Kitabı’nda geçen Delen Yıldız’dır.” El-Yemâni dedi: “Delen Yıldız (El-Necm El-Sakib) ne demektir?” O buyurdu: “Onun başlangıcı yedinci gökтейken, en alt semada parlayıncaya kadar deldi. Sonra Allah onu Delen Yıldız adlandırdı.” Sonra şöyle buyurdu: “Ey Arapların kardeşi, sizin hiç aliminiz var mı?” El-Yemâni dedi: “Evet, sana feda olayım, onlar Yemen’de olan bir cemaattir ve ilim açısından diğer insanlara benzemezler.”¹²

Eski insanlar gök cisimlerine taparlardı. Eski Mısırlılar Sirius’a taparlardı ve hatta Kur’an-ı Kerim şöyle der: “Gerçekten de o, Siriusun Rabbidir”¹³ Kur’an, İbrâhim’in (aleyhisselam) yıldızlara baktığından da söz eder: “İbrâhim yıldızlara bir göz attı ve ‘Ben hastayım’ dedi.”¹⁴ Kur’an’da İbrâhim’in Göklerin Egemenliği’ne bakıp Rabbinin Güneş mi Ay mı yoksa Gezegen mi olduğu üzerinde kafa yormasından da söz edilir.

Yakinen bilenlerden olması için İbrâhim’e göklerin ve yerin hükümlerini şöylece gösteriyorduk: Üzerine gece karanlığı basınca, bir yıldız gördü. “İşte Rabbim!” dedi. Yıldız batınca da, “Ben öyle batanları sevmem” dedi. Ay’ı doğarken görünce de, “İşte Rabbim!” dedi. Ay da batınca, “Andolsun ki, Rabbim bana doğru yolu göstermezse, mutlaka ben de sapıklardan olurum” dedi. Güneşi doğarken görünce de, “İşte benim Rabbim! Bu daha büyük” dedi. O da batınca, “Ey kavmim! Ben sizin Allah’a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım” dedi. “Ben, hakka yönelen birisi olarak yüzümü, gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Ben, Allah’a ortak koşanlardan değilim.”¹⁵

Gezegenlerin veya yıldızların insanlar olduğu fikri ayrıca Kur’an’ın 12. (Yusuf) Suresinde doğrulanmaktadır ve burada Güneş Yakub, Ay Rahel, Gezegenler de Yusuf’un (aleyhisselam) kardeşleri olarak tanımlanıyor. İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam) Tevhid Kitabı’nda başka bir tefsir de sunmuş ve Muhammed’i Güneş, Ali’yi Ay, İmamları (Selam Onlardandır) da Gezegenler olarak tanımlamıştır. Her durumda rüyalarda görülen gök cisimlerinin anlamı insanlardır. Bu, onların ruhlarını rüya aleminde görmek gibidir.

Ve ‘Gaybet’ kitabında Ebu Cafer’in (aleyhisselam) şöyle buyurduğu rivayet ediliyor: “Biz gökyüzünün yıldızları gibiyiz. Ne zaman bir yıldız kaybolursa, (başka) bir yıldız doğar, ta ki parmaklarınızla işaret edip kaşlarınızı kaldırsanız, Allah yıldızını sizden gizler. O zaman Abdülmüttalib’in oğullarının hepsi eşit olur, hangisinin hangisinden olduğu bilinmez. Öyle ki, yıldızınız doğarsa, Rabbinize hamd edin.”¹⁶

Nitekim İmam Mehdi’nin (minhusselam) kıyam alametleriyle ilgili rivayetleri içinde Kızıl Gezegen’in zuhuru ile ilgili rivayetler mevcuttur. Muhammed Ali Tabatabai’nin yazdığı “İmam Mehdi’nin Zuhuruna Kadar 250 Alamet” kitabında “Neredeyse Birleşen İki Kuyruklu Bir Kızıl Gezegen” başlıklı 190. Alamet’te şöyle geçiyor: İmam Sadık (minhusselam) buyurdu: “Arapları dehşete düşüren iki kuyruklu yıldız olan gezegenin ortaya çıkması. Bu, doğuda, Ay gibi parlayan bir

¹² Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 26, sayfa 113

¹³ Kur’an-ı Kerim, Sure 53 (Necm), Ayet 49

¹⁴ Kur’an-ı Kerim, Sure 37 (Saffat), Ayet 88-89

¹⁵ Kur’an-ı Kerim, Sure 6 (Enam), Ayet 75-79

¹⁶ Gaybet-i Numani, Muhammed bin İbrâhim El-Numani, cilt 1, sayfa 156

gezegendir.” Meşarikul Envar El-Yakin kitabında buyuruldu: “Ve Arapları korkutan ve kuyruklu yıldız benzeyen gezegenin ortaya çıkışı sırasında yağmur denecek, nehirler kuruyacak, fırtınalar değişecek ve tüm ülkelerde fiyatlar yükselecektir.”¹⁷

Bir defasında İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) soruldu: “Kızıl Gezegen İsa Peygamber midir? Eğer o, Kızıl Gezegen değilse, peki o (gezegen) artık aramızda mı? Ve ne zaman ortaya çıkacak?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O, aranızdadır ve apaçıktır, inşallah. Ve o, İsa Peygamber (*aleyhisselam*) değildir.”

Böylece, İmam artık onaylamıştır ki, Kızıl Gezegen aslında ortaya çıkmış bir bireydir. Başka bir tarihte, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) açıkladı ki, Kızıl Gezegen ‘Al-i Muhammedin Kaimi’dir (*minhusselam*). Kızıl Gezegen olarak bilinen tek gezegen Mars’tır. Mars’ın iki Ay’ı vardır ve görünüş itibariyle kuyruklu yıldız benziyorlar. Biri **Fobos** (korku), diğeri de **Deimos** (dehşet ve ürperti) adlanıyor.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’la (*minhusselam*) konuşuyordum ve ona dedim ki: “Babacığım, Irak’ta bulunan, Vaftizci Yahya’nın takipçileri olan Sâbiiler, yazılarında bir şey söylemişler ve bu benim dikkatimi çekti. Onlar, Hz. Muhammed’in (O’na ve Ailesine Selam Olsun) babası, Abdülmüttalib’in oğlu Abdullah’ın Mars gezegeninin zuhuru olduğunu söylediler. Ayrıca Mars’ın bir savaş gezegeni olduğunu söylediler. Bana daha önce iki kuyruklu yıldızla sahip, hadislerde bahsedilen Kızıl Gezegen olduğumu söylemiştin. Mars, Kızıl Gezegen olarak bilinir ve Fobos ile Deimos adlı Ay gibi iki kuyruklu yıldızla sahiptir. Hesaplarıma göre sana sormak istedim, ben Mars mıyım?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, sen O’sun.”

Ben sordum: “O halde onun hareketleri benim yeryüzündeki amellerimi kontrol ederek etkiliyor mu?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, yüzde 89 oranında etkiliyor.”

Böylece, hayat yollarınızı belirleyen durumların ve etkenlerin çoğunun %89 oranında gerçek anlamda kozmosa yazıldığını görebiliriz. Örneğin, nerede, ne zaman, kimden doğduğunuz, yaşam beklentiniz, hepsi yıldızlarda okunabilir.

İmam (*minhusselam*) ile konuşmamı devam ettirdim: “Bugün Dr. Salah El-Holi ile konuşuyorduk ve eski Mısırlıların, eskiden salihlerin ruhlarının gökyüzündeki yıldızlara dönüştüğüne nasıl inandıkları hakkında bir tartışma yaptık. Sen de bana Sirius Yıldızı’nın bu evrenin yaratıcısı olduğunu söylemiştin. Yıldızlar ve gök cisimleri ruhlar mıdır? Sirius Yıldızı İblis midir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Söyleyeyim, evet, doğrudur.”

Ben dedim: “Adem de Yer gezegeni mi? Ve biz onun üzerinde mi yaşıyoruz?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, doğrudur.”

Kendi kendime düşündüm: “Sübhanallah! Doğrusu yeryüzü çamurdan, Sirius ise ateşten yaratılmıştır” ve kendi kendime şu ayeti okudum: *[Allah buyurdu: Ben sana emretmişken seni secde*

¹⁷ İmam Mehdi’nin Zuhuruna Kadar 250 Alamet, Muhammad Ali Tabatabai, 190. Alamet, sayfa 163

etmekten alıkoyan nedir? (İblis): Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın, dedi.]¹⁸

Al-i Muhammedin Kaimi ve Mısır arasındaki bağlantı ve Kaim'in Mısır Sahibi olması açısından rivayet edilmiştir ki, Arapçada “galip” anlamını veren Kahire şehrinin ismi “Galip Yıldız” anlamına gelen “Necmü'l Kahir” isminden türemiştir ve bu, Mars Gezegeni'nin Araplar arasında bilinen ismidir.¹⁹

Artık, eski zamanlarda yıldızlara ve gök cisimlerine tapınmanın neden ve nasıl ortaya çıktığı sizin için açıktır. Eski insanlar yıldızların ve gök cisimlerinin ruhlar olduğunu biliyorlardı ve göklerdeki bu ruhlara dua ederek onlardan bir şeyler istiyorlardı, tıpkı birinin İmamlardan birini ziyaret ederek ve onun türbesinde dua ederek ondan bir şey istemesi gibi. Eski Mısır'da, Roma'da, Yunanistan'da, Hindistan'da ve dünyanın hemen her yerinde bu cisimlere tapınma da böyle olmuştur. Bu çağda bundan haberdar olanlar ve elitler hâlâ bu meseleleri biliyorlar ve göz önünde gizliyorlar. Örneğin, ‘Walt Disney’in Pinokyo’sunda, şarkı sözlerinde oldukça açık bir şekilde yazan “Bir Yıldızdan Dilek Dilediğinde” şarkısını görürsünüz:

*Bir yıldızdan dilek dilediğinde,
Kim olduğun hiç farketmez,
Kalbinden geçen her şey
Sana gelecektir.
Eğer kalbin hayallerindeyse,
Hiçbir dilek imkansız değildir,
Bir yıldızdan dilek dilediğinde,
Tıpkı hayalperestlerin yaptığı gibi.
Kader kibardır,
Sevenlere getirir,
Onların gizli özlemini
Tatlı yerine getirilmesi.
Tıpkı mavi olmayan bir şimşek gibi,
Bir anda gelir.
Bir yıldızdan dilek dilediğinde
Hayallerin gerçekleşir.
Bir yıldız doğduğunda,
Bir ya da iki hediyeyle sahip olur,
Bir tanesi de bu,
Bir hayali gerçekleştirme güçleri olur.²⁰*

‘Super Mario Brothers’ gibi, yıldızlara dokunmak veya yıldızları toplamak gibi temalar sergileyen modern kültür oyunlarımız vardır. Başkalarından üstün oldukları ve dilekleri gerçekleştiği için “Yıldız” olarak anılan ünlüler var. Ayrıca Mark Twain gibi göksel ikizlerini

¹⁸ Kur'an-ı Kerim, Sure 7 (Araf), Ayet 12

¹⁹ Şii Akdeniz İmparatorluğuna Doğru: Fatimid Mısır ve Kahire'nin Oluşumu, İ.B. Tauris

²⁰ Walt Disney, Pinocchio, Bir Yıldızdan Dilek Dilediğinde, Leigh Harline ve Ned Washington

belirleyerek doğum ve ölümlerini hesaplama yeteneğine sahip insanlar vardır. 1909'da Mark Twain şunları söyledi: “Ben 1835'te Halley Kuyruklu Yıldızı ile geldim. Gelecek yıl tekrar geliyor ve onunla (buradan) çıkmayı umuyorum. Halley Kuyruklu Yıldızı ile çıkıp gitmezsem hayatımın en büyük hayal kırıklığı olacak. Yüce Tanrı hiç şüphesiz buyurmuştur: “İşte bu iki sorumsuz ucube; birlikte girdiler, birlikte çıkmak zorundalar.”²¹ Twain 1835'te Halley Kuyruklu Yıldızı'nın ortaya çıkmasından hemen sonra doğdu ve 1910'da (Halley) en parlak haliyle ortaya çıktıktan bir gün sonra kalp krizinden öldü.

Belki de Masonlukla ilgili en büyük gerçeklerden biri, aslında Sirius Yıldızı'na ibadet etmeleridir.²² Sirius onlar için G harfini veya Tanrı'yı (God) temsil eder ve o, Güneş'in arkasındaki Güneş'tir. Onlar Sirius'u Güneş'in gücünün kaynağı ve tüm yaratılışın arkasındaki ilahi ışık olarak görüyorlar. Büyük Köpek takımyıldızında bulunan Sirius, Köpek Yıldızı (*Dog Star*) olarak bilinir ve “Dog” ters yazıldığında “God” olarak okunur. Masonlar, İblisin Ruhuna veya Şeytan'a, Yakıp Kavuran Yıldız Sirius'a taparlar. Güçlerini ve etkilerini bu şekilde ve buradan alıyorlar. Masonların Şeytan'ın tek gözüne taptıklarını da daha önceki çalışmalarımızda göstermiştik. Biz, İblis'in Ruhunu olan Sirius tarafından yaratılan bir evrende yaşıyoruz ve şu anda Sirius'a tapanların ve O'nun çocuklarının hüküm sürdüğü Adem'in Ruhunda, dünyada yaşıyoruz. Sirius, galaksimizdeki en baskın ve belirgin yıldızdır.

Aşağıda, Büyük Köpek Takımyıldızı'nın (Resim 1) ve ayrıca Köpek Yıldızı olarak da bilinen ve Masonluk tarafından tapılan Sirius'un (Resim 2) resmini sunuyoruz:

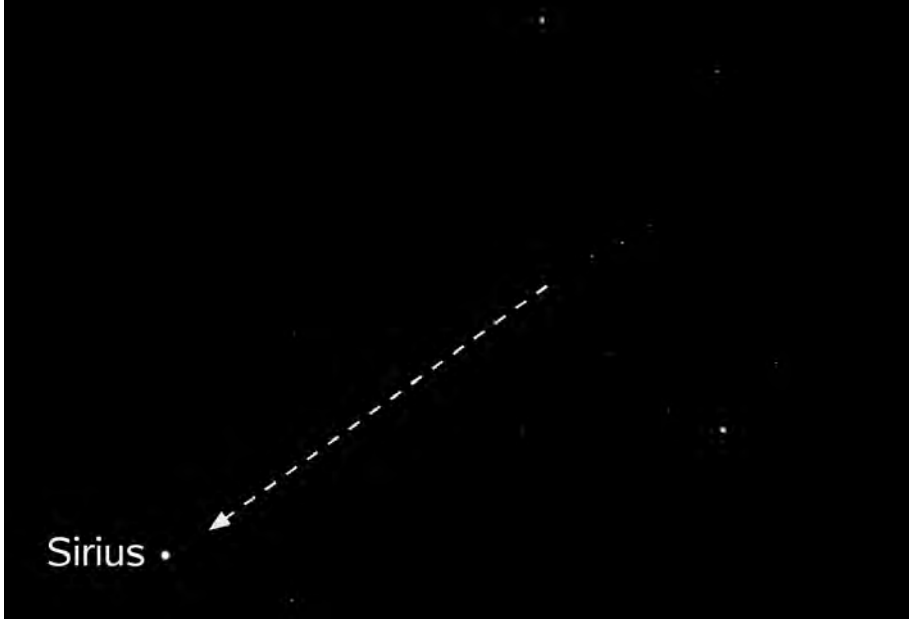
Resim 1: Büyük Köpek



²¹ Mark Twain, *Bir Biyografi: Samuel Langhorne Clemens'in Kişisel ve Edebi Yaşamı*, Albert Bigelow Paine, cilt 3, bölüm 33, sayfa 1511

²² Masonlar: Dünyanın En Güçlü Gizli Organizasyonunun Tarihi, Casper Ridley

Resim 2: Sirius (Köpek Yıldızı)





Bab 9

REENKARNASYON



“Bizim Ric’atımıza inanmayan bizden değildir”



İmam Cafer'i Sadık (*minhusselam*) buyurdu: “*Bizim ric'atımıza inanmayan bizden değildir.*”¹ Geri Dönüş veya “Ric'at” Al-i Muhammed'in (*Selam Onlardandır*) hadislerinde bahsedilen, insanların ruhlarının dünyaya geri dönüşünü veya reenkarnasyonunu anlatan bir kavramdır. İmamlar (*Selam Onlardandır*) birçok defa belirtmişler ki, Kaim zuhur ettiğinde: “*Kabrinde olan mümine, 'Ey falanca, sahibin zuhur etti, istersen ona katıl, istersen burada Rabbinin keremi içinde kalmak istersen kal' denilir.*”²

Yani burada, Kaim'in zamanında ölümlere dünyaya dönme şansı veriliyor ve ölümler, yeniden doğmak dışında başka nasıl hayata dönebilir? Me'mun İmam Rıza'ya (*minhusselam*) Ric'at hakkında soru sordu. O (*minhusselam*) buyurdu: “*Şüphesiz o haktır ve önceki ümmetlerde de vardı. Kur'an ondan bahsetti ve Allah Resulü (O'na ve Ailesine Selam Olsun) şöyle buyurdu: 'Önceki ümmetlerde olan her şey bu ümmette de olacaktır.'*”³

İmam Bakır (*minhusselam*) buyurdu: “*[Helak ettiğimiz memleketler için imkansızdır, onlar geri dönmeyecekler.][Kur'an 21:95] Allah'ın üzerine bir azap indirerek helâk ettiği her memleket bir daha geri dönmeyecektir ve bu ayet Ric'at'ın en büyük delillerinden biridir. Çünkü İslam ehlinde hiç kimse, kıyamet günü, azapla helak olanlar ve olmayanlar da dahil, bütün insanların döneceğini inkar etmez. O halde Allah "dönmeyecekler" dediğinde bu, Ric'at içindir, fakat kıyamete gelince, onlar cehenneme girmek için döneceklerdir.*”⁴

İmam Bakır (*minhusselam*) buyurdu: “*Muhakkak ki Resulullah ve Ali (Onlara Selam Olsun) dönecektir.*”⁵ İmam Zeynel Abidin (*minhusselam*) buyurdu: “*[Kur'an'ı sana farz kılan Allah elbette seni döneceğin yere geri döndürecektir.][Kur'an 28:85] Peygamberiniz, Emirelmüminin ve İmamlar size geri dönecekler.*”⁶ Ve İmam Sadık (*minhusselam*) buyurdu: “*Yeri yararak ric'at edecek ilk kimse Hüseyin bin Ali'dir (aleyhisselam).*”⁷ Ehl-i Beyt (*Selam Onlardandır*) çeşitli rivayetlerde bazı peygamber ve sahabeleri isimleriyle zikrederek, onların Kaim'in zamanında döneceklerini belirtmiştir. Onlar arasında Ashab-ı Kehf, Yuşa bin Nun, Mikdad, Malik Eşter, Selman Farisi, Ebu Dücanne El-Ensari, Mufazzal bin Ömer ve diğerleri vardır. Bunlar Muhammed ve Al-i Muhammed'in (*Onlara Selam Olsun*) Geri Dönüş veya Ric'at kavramından bahseden çok sayıda rivayetten sadece birkaçıdır.

Mufazzal bin Ömer ile İmam Sadık (*minhusselam*) arasında olan konuşmanın kayda alındığı “Haftü'ş Şerif” isimli bir el yazması vardır. Bu kitapta İmam Sadık (*minhusselam*) İslam'da reenkarnasyon kavramını ve Ric'atın ruhların reenkarnasyonuna nasıl eş değer olduğunu ayrıntılı olarak açıklıyor. İmam Sadık (*minhusselam*) bir ruhun kaç enkarnasyona sahip olduğunun haritasını çıkarır ve bir ruhun nasıl insan, hayvan, bitki veya kayalar ve taşlar gibi cansız formlarda yeniden bedenlenebileceğini açıklıyor. Kitap ilk olarak bizim tarafımızdan İngilizceye çevrildi ve

¹ *El-Muhtedir*, Hasan bin Süleyman El-Hilli, sayfa 33

² *Mizan'ul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1036

³ *Uyun Ahbar er-Rıza*, Şeyh Saduk, cilt 1, sayfa 218

⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 52

⁵ *Mizan'ul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1037

⁶ *Tefsir-i Kumi*, Ali İbrâhim Kumi, cilt 2, sayfa 147

⁷ *Mizan'ul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1037

herkesin okuması için mevcuttur.⁸ İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), “*Haftü’ş Şerif*” kitabının şimdiye kadar yazılmış en büyük kitaplardan biri olduğunu belirtmiştir. O, İslam tarihinin en sahil ve güvenilir kitaplarından biridir. Zaman içinde küçük tahriflere ve eklere maruz kalmasının yanı sıra esasen kendi orijinal halini korumuştur.

Ali Ğureyfi⁹ İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordu: “*Ric’at alemi ne zamandır? O, bu dünyada mı yoksa başka bir alemde mi? Ve Müminlerin Emîrinin (minhusselam) 44.000 yıl hüküm süreceği ve her Şiasından bin erkek doğacağını belirten hadisin tefsiri nedir?*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Müminlerin Emîri, Allah’ın bütün hüccetleri demektir ve her Şiadan bin kişinin doğmasına gelince, Şia sizlersiniz, zira sizin aracılığınızla hidayet edilen kimse, sizin doğurduğunuzdur.*”

Ali Ğureyfi sordu: “*Allah’ın bütün Hüccetleri ile Mehdileri mi kastediyorsun?*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, Mehdiler.*”

Ali Ğureyfi sordu: “*Kur’an-ı Kerim’in “Gerçekten de o, en büyük (alametlerdendir)” ayetinde en büyük alametler Ric’at günü, Kaim’in günü ve Kıyamet günü müdür?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu âyetin bütün bunlarla hiçbir ilgisi yoktur.*”

Ali Ğureyfi sordu: “*Hüseyn’in (minhusselam), çocuğu olmayan Mehdinin zamanında döneceğine dair bir rivayet vardır. Bu sahil bir rivayet mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, sahilidir. O, kendi belinden, kendi suyundan çocuğu olmayan kimsedir.*”

Böylece, Ali Ğureyfi İmam’a (*minhusselam*) sordu: “*Peygamberler kronolojik bir sırayla mı dönüyorlar?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, ille de böyle değildir, bu enkarnasyondaki peygamberlerin dönüşü, kronolojik, birbiri ardınca ve belli bir sıraya göre değildir. Belki Adem (aleyhisselam) bu zamanda Yusufun (aleyhisselam) veya İsa’nın (aleyhisselam) soyundandır.*”

Ali Ğureyfi dedi: “*Dolayısıyla buradan, biyolojik ilişkilerin sadece fiziksel bedenler için olduğunu ve ruhun bu biyolojik ilişkilerle hiçbir ilgisi olmadığını anlayabiliyorum. Öyleyse örneğin Yusufun normal bir insanın soyundan olması veya Hüseyn’in (minhusselam) normal bir insanın soyundan olması mümkün müdür? Yoksa bir peygamberin veya bir imamın soyundan mı gelmeleri gerekiyor?*”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “*Fiziksel olarak normal veya masum olmayan bir insanın soyundan gelebilirler.*”

Ali Ğureyfi dedi: “*Biz biliyoruz ki, Hüseyn’in (minhusselam) ve İmamların (Selam Onlardandır) makamı benim bildiğime göre, Mehdilerden (Onlara Selam Olsun) daha üstündür, o*

⁸ Tercümanın Notu: “*Haftü’ş Şerif*” kitabı tarafımızdan Türkçe’ye çevirilmiştir.

⁹ Ali Ğureyfi Eba Sadık’a yakın olan müminlerden biridir.

zaman eğer doğru anladysam, bu çağda Hüseyin (minhusselam) bu davaya sadece bir destekçi veya bir mümin olmaktan daha yüksek bir makam ile dönmek zorundadır.”

İmam (minhusselam) buyurdu: *“Doğru anladın oğlum, Hüseyin (aleyhisselam) Hüseyin’dir (aleyhisselam). Oğlum, sen kesin bir cevaba ulaşmak istiyorsan onu sana ulaştırıp içini rahatlatayım. Ben Hüseyin’im, ben, ceddim Ali bin Ebu Talib’in (aleyhisselam) kılıcı Zülfikar’ı (iki ucu keskin kılıç) taşıyan Hüseyin’im ve kılıçla muzaffer olanım, Al-i Muhammed’in (Onlara Selam Olsun), İmamların ve Peygamberlerin (Onlara Selam Olsun) intikamını alanım. Ben nebilerin, evliyaların ve resullerin kanının intikamını isteyenim. Bütün hamdler bizi ve sizi bununla şereflendiren Alemlerin Rabbi olan Allah’adır, buna (bu inancın ve davanın bir parçası olmaya) büyük şansa sahip olanlar dışında kimse ulaşamaz.”*

Hepimizin tüyleri diken diken oldu ve ağladık, ve ben dedim ki: *“Allah şahittir ki, yıllar öncesinden beri, Ahmed El-Hasan’ın (minhusselam) İmam Hüseyin (minhusselam) olduğuna inanıyordum.”*

Ve İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam) bana şöyle dedi: *“Oğlum, sen büyükannen Hatice (ona ve oğullarına selam olsun) gibiydin, bu çağrıyı siz finanse ettiniz, sen ve temiz kardeşlerin. O halde büyük bir üstünlüğe sahipsiniz ve şüphesiz Allah, iyilik edenlerin mükâfatını zayi etmez. Allah sana iyilik versin, senin gibi oğlum olması benim için şerefdir, seninle ve temiz soyunla gurur duyuyorum, benden sana daima ve ebediyen selam olsun, Allah seni hayırlı kılsın.”*

Sonra Ali Ğureyfi sordu: *“Ric’at alemi fiziksel dünyadan farklı mı yoksa bunlar bir ve aynı mı yoksa birbirine bağlı mı?”*

İmam (minhusselam) buyurdu: *“Ric’at alemi bu dünyayla aynı alemdir. Her çağda Ric’at veya ‘Geri Dönüş’ oldu ve bu dünyaya dönüş durmadı, fakat o, özellikle bu çağda özel olacak ve bir daha asla tekrarlanmayacaktır. Bu çağda nebiler, resuller, vasiler ve pak kimseler hepsi burada (bu dünyada) bir araya gelmiştir. Bu, Allah’ın bize vadettiği Vadedilen Çağ’dır.”*

Ali Ğureyfi sordu: *“Efendim, son 1200 yılda geri döndünüz mü?”*

O (minhusselam) buyurdu: *“Bu soruya cevap vermeyeceğim, özür dilerim oğlum.”*

Ali Ğureyfi sordu: *“Kıyamet günü 12. Mehdi’nin döneminden sonra mıdır?”*

O (minhusselam) buyurdu: *“Tam olarak hangi kıyamet gününü kastediyorsun? İnsanların, Allah’ın bu evreni veya bu dünyayı silip süpüreceği bir gün olarak anladıkları büyük kıyamet gününü kastediyorsan, o zaman bu asla olmayacak ve senin soyundan gelecek bir milyon insan bile bunu asla göremeyecek.”*

Ali Ğureyfi dedi: *“O zaman büyük kıyamet günü ve hesap günü ne anlama geliyor ve bu kıyamet günü her zaman gerçekleşir mi?”*

İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam) buyurdu: *“Kıyamet günü ahirettedir, yani sizin son enkarnasyonunuzdan sonra. Şu anda yargılanmadayız.”*

Ali Ğureyfi dedi: *“Şimdi anlıyorum ki, son enkarnasyonundayım.”*

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Bedenin öldüğü zaman, kıyamete veya kıyamet gününe gideceksin, fakat bu kâinatta hayat asla bitmeyecektir.*”

Ali Ğureyfi sordu: “*Ben son enkarnasyonumda mıyım?*”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “*İçine yönelerek iyice bakarsan, bunun cevabını bulursun.*”

Ali Ğureyfi dedi: “*Efendim, ben nefsimden usandım ve ondan ümidimi kestim. Nefsimden yoruldum.*”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “*Ümitsizlik hep şeytandan gelir, Allah ona lanet etsin.*”

Ali Ğureyfi dedi: “*Yani nefsimden ümidimi kestim ama Allah’a hamd olsun ki Allah’ın rahmetinden ümidimi kesmedim. Ve O’nun rahmeti ne büyük, şimdi bile O’na hayran kalıyorum.*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Kendini ararken sabret ve bekle, ve kendini alçakgönüllülükle ara. Kendini yüksekte arama, bilakis onu görme mesafesi alanında ara.*”

Ali Ğureyfi bir daha sordu: “*Benim başka bir enkarnasyonum olacak mı?*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu dünyaya bir daha dönmeyeceksin.*”

Ali Ğureyfi dedi: “*Buradan anlıyorum ki, bundan başka alemlerde başka dönüşler ve enkarnasyonlar vardır.*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*İnşallah.*”

Ali Ğureyfi sordu: “*Reenkarnasyona inanç, dinin sütunlarından bir sütun mudur?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır.*”

Ali Ğureyfi dedi: “*İblis bu enkarnasyonda mı ölecek ve İblis’in başka enkarnasyonları da olacak mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*İnşallah İblis bir daha dönmeyecek, onun sonu burada olacak.*”

Ali Ğureyfi dedi: “*Bir hadiste deniyor ki, Mehdi’nin (O’na ve Ailesine Selam Olsun) ashabı kendi yataklarından kaybolacak... bu bizim dönemimizde fiziki olarak mı böyle olacak?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Buradaki yatak, eş, çocuklar ve aile anlamına gelir.*”

Ali Ğureyfi dedi: “*Peki bu mesele aile ve cemaat için ansızın mı olacak?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu herkes için, tüm müminler için böyle olmayacaktır. Bu, müminlerin hepsi için değil, bir kısmı için olacak özel bir görevdir.*”

Ali Ğureyfi sordu: “*Yani anında havada yok olup gidecekler mi yoksa kaybolmakla seyahat edeceklerini mi kastediyorsunuz?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Seyahat etmek, belki de anında olmasına ek olarak, yani, seyahat olacak ama aniden.*”

Ali Ğureyfi dedi: “Belirli bir kişinin enkarnasyonları sona ererse, bu onun imtihan olunmak ve yükselmek için son şansı olduğu anlamına mı gelir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, öyle.”

Ali Ğureyfi dedi: “Ve bundan sonra bu, onun kıyamet günü müdür?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onun kişisel kıyameti.”

Ali Ğureyfi dedi: “O zaman ölüm burada mı gerçekleşir ve ondan önceki enkarnasyonlarda olan şey sadece ‘vefat’¹⁰ mıdır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, buradadır.”

Sonra Ali Ğureyfi dedi: “Öyleyse, İmam Sadık’ın (*minhusselam*) “Haftü’ş Şerif” kitabında insanın defalarca ve herkesin net olarak birkaç kez dünyaya gelmesi ve herkesin bütün enkarnasyonlardaki yaşadığı toplam yılın diğer kimselerin yaşadığı toplam yıl miktarına eşit olması hakkında olan şeyi söylemek mümkün müdür?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Ben söyledim ki, “Haftü’ş Şerif” kitabı tüm zamanların en muhteşem kitaplarından biridir, ancak içinde az sayıda tahrif vardır.”

Ali Ğureyfi sordu: “Peki ya Budist metinlerinde reenkarnasyon ve Samsara hakkında yazılanlar, onlarda da hakikat var mı? Ve bir insan, melek olmak için yükselerek enkarnasyonlarına son verebilir mi, yani yükselmeye devam ederse?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Melekler insan olabilir ama insanlar melek olamaz.”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) reenkarnasyonun var olan bir gerçek olduğunu ve dinimizin bir parçası olduğunu açıkladı. Ve insanların, zamanın başlangıcından şimdiye kadar reenkarnasyon ettiklerini açıkladı. O açıkladı ki, ‘Ric’at’ veya ‘Geri Dönüş’ kavramı reenkarnasyon ve enkarnasyonlarla aynı şeydir. O, İmam Sadık’ın reenkarnasyon hakkındaki öğretilerini kapsayan gnostik gizemli bir kitap olan ‘Haftü’ş Şerif’i onayladı ve onu, tüm zamanların en muhteşem kitaplarından biri olarak nitelendirdi. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ayrıca kendi enkarnasyonunu açıkladı; ve o, Hüseyin bin Ali’dir (*minhusselam*). Ayrıca o, insanların enkarnasyonlarını bildiğini de gösterdi.

¹⁰ Vefat Arapça bir terimdir ve ‘küçük ölüm’ anlamına gelir.



Bab 10

RUH GÖÇÜ



Onlar yanıtladılar: “Bazıları Vaftizci Yahya, bazıları İlya, bazıları Yeremya ya da Peygamberlerden biri diyorlar.”



Insanların ruh hakkında sahip oldukları yaygın inanç, her insanın bir ruhla doğduğu ve bu ruhun ölünceye kadar bir insanda kalacağıdır. Ruhun bedeni terk etmesi ancak ölümle olur. Gerçek şu ki, ruh insana doğumunda da, çocuklukta da, yetişkinlikte de, hatta yaşlılıkta da girebilir. Bir ruh, insan bedenini, onun ölümünden önce de terk edebilir. Bir ruh bir insanı terk edebilir ve o insan birkaç yıl, hatta on yıllar boyunca hayatta kalır. Eski insanların bildiği buydu. Ruh, reenkarnasyon sürecinde bir bedenden diğerine seyahat eder veya bedenden bedene geçiş sürecinde seyahat edebilir. Okuyucu için anlamayı kolaylaştırmak bağlamında aşağıdaki terimleri tanımlayalım:

1. *Reenkarnasyon: Ruhun yeni bir insan bedeninde yeniden doğuşu.*
2. *Ruh göçü: Ruhun ölümle veya ölüm olmaksızın bir insan vücudundan, doğum sürecini geçirmeden, halihazırda yaşayan başka bir insana göçü.*
3. *Mesh: İnsan ruhunun bir hayvan olarak yeniden doğuşu.*
4. *Resh: İnsan ruhunun insandan kaya veya taş gibi cansız bir nesneye göç etmesi.*
5. *Fesh: İnsan ruhunun bir insandan bir bitki veya ağaca göç etmesi.*

Bu kavramlar ana akım Yahudi-Hristiyan ve İslami düşünce okulları tarafından geniş çapta reddedilse de, bu kavramlar her zaman peygamberlerin öğretilerinin bir parçası olmuştur. Bu kavramlara Tevrat'ta, İncil'de, Kur'an'da ve bu dinlerin peygamberlerinin rivayetlerinde kolayca rastlanmaktadır. Bu semavî inançların her birinin ana akım ortodoksisi bu kavramları tamamen ihmal etmiş, en aza indirmiş veya reddetmiş olsa da, içlerindeki birçok gnostik mezhep bu fikirleri canlı tutmuştur.

Burada size İncil'den, İsa'nın reenkarnasyon veya ruhun ölümden sonra yeni bedenlerde geri dönüşü ve ayrıca göç kavramlarına inandığına ve onları öğrettiğine dair kanıt sunmayı planlıyoruz. Ayrıca, İsa'nın ilk takipçilerinin ve o dönemde yaşayan Yahudilerin reenkarnasyon ve ruh göçü fikirlerine aşina olduklarını ve bunlara inandıklarını hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde göstereceğiz. Belirli kişilerin farklı bedenlerde geri döneceği inancı ve beklentisi, o dönemdeki Yahudiler ve İsa'nın ilk takipçileri arasında yaygındı. İlk olarak Matta 16. Bölüme bakalım: *“İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: “Halk, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor?” Öğrencileri şu karşılığı verdiler: “Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlya, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor.” İsa onlara, “Siz ne dersiniz” dedi, “Sizce ben kimim?” Simun Petrus, “Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin” yanıtını verdi.”¹*

Burada, Yahudilerin ve Mesih'in ilk takipçilerinin, Tevrat'ın Peygamberleri'nin geri dönebilecekleri ve dönecekleri konusunda zaten bir anlayışa sahip oldukları açıkça gösterilmektedir. Çünkü burada İsa, takipçilerine, halk (müminler ya da benim takipçilerim bile demiyor, sadece halk diyor) benim kim olduğumu söylüyor diye sorduğunda, Vaftizci Yahya, İlya, Yeremya veya peygamberlerden biri olduğunu yanıtlıyorlar. Bu, onların, peygamberlerin dönüşüne inandıklarını hiç şüphesiz ispatlamaktadır.

¹ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 16, Pasaj 13-16

Burada özellikle ilginç olan, adı geçen isimler arasında Vaftizci Yahya'nın olmasıdır. Diğer iki isim olan Yeremya ve İlya, Mesih doğmadan yıllar önce vefat etmiş veya ortadan kaybolmuş peygamberlerdi; bununla birlikte Yahya, İsa'nın yaşadığı zaman hayattaydı, İsa'yı vaftiz etti ve İsa'nın yetişkinlik yıllarında öldü. Luka 1:26-38'e göre, Vaftizci Yahya ile İsa arasındaki yaş farkı yaklaşık 6 aydı:

Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Dâvud'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. Onun yanına giren melek, "Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninleedir" dedi. Söylenenlere çok şaşırın Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı. Ama melek ona, "Korkma Meryem" dedi, "Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denecek. Rab Tanrı O'na, atası Dâvud'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir." Meryem meleğe, "Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki" dedi. Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur." "Ben Rab'bin kuluyum" dedi Meryem, "Bana dediğin gibi olsun." Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.

Şimdi, Luka 3:21-22'ye göre İsa, vaftiz edildiği ve davasına halka açık başladığı sırada 30 yaşındaydı. "Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu." Yahya tarafından İsa'nın Vaftizi İncil'de vurgulanır ve önemli bir kamu belirteci olarak hizmet eder. Bu, halifelik meşalesinin Yahya'dan İsa'ya geçmesiydi. Yahya'ya iman eden ve onun takipçileri olan herkes, onun şehit edilmesinden hemen önce İsa'nın Allah tarafından Yahya'nın vasisi olarak atanmasına tanıklık etti. İsa da bu noktada Kutsal Ruh'u kabul etti ve hizmetine başladı. Hz. Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) vefatından hemen önce Gadir-i Hum olayında da aynı ritüelin gerçekleştiğini görüyoruz. Bu, onun Ali bin Ebu Talib'i (minhusselam) ilahi halifesi olarak atadığı zamandır.

Bu, Vaftizci Yahya'nın takipçilerine son konuşmasını yaptıktan ve vasisi İsa'yı alenen atadıktan sonra yaklaşık 30 yaşında tutuklandığı ve başı kesildiği anlamına gelir. Bu aynı zamanda Yahudilerin ve Yahya ile İsa'nın ilk takipçilerinin, ruhun ölü bir yetiştikten canlı bir yetiştikinin bedenine göçüne inandıkları anlamına gelir. Genellikle reenkarnasyona inananlar arasındaki ortak anlayış, bir kişi öldüğünde, yeni bir bedende bebek olarak yeniden doğmasıdır. Bu fikir, o zamanlar Yahudiler için mutlak şart değildi, çünkü "insanlar İsa'nın kim olduğunu diyorlar" sorusunu, öğrencileri "bazıları Vaftizci Yahya diyorlar" diye yanıtladılar. Bu nedenle, Yahya'nın ruhunun öldükten sonra İsa'nın bedenine girip İsa şeklinde geri dönebileceğine ve yeni bir bedenin doğmasını ve büyümesini beklemeye gerek kalmadan yeni bedende yaşamaya devam edebileceğine inandıkları açık ve nettir.

Bu, ruh göçünün ve/veya reenkarnasyonun tartışıldığı tek yer değildir, Matta Bölüm 11'e bakarsak, İsa'nın Vaftizci Yahya'yı İlya'nın dönüşü veya reenkarnasyonu olarak ilan ettiğini

görüür. “Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya’dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği’nde en küçük olan ondan üstündür. Vaftizci Yahya’nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor. Yahya’ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler. Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyâ odur. Kulağı olan işitsin!”²

Böylece, İsa’nın da geri dönüş veya reenkarnasyon öğretisine inandığını ve öğrettiğini açıkça görebiliriz. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Vaftizci Yahya’nın İlyâ’nın reenkarnasyonu olduğunu onayladı. İlyâ’nın Vaftizci Yahya olduğuna dair bir başka referans, İncil’de İsa’nın şekil değiştirme sahnesi sırasında yapılıyor. İsa nurani bedenini havarilerine gösteriyor ve onlar sadece başlarını kaldırmak suretiyle secdeye kapanıyorlar ve işte, İsa nurani bedeninde duruyor ve ona eşlik eden, fiziksel olarak ölü olan iki peygamber vardır: İlyâ ve Musa’nın ruhları (*Onlara Selam Olsun*).

“Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup’un kardeşi Yuhanna’yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa’nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. O anda Musa’yla İlyâ öğrencilere göründü. İsa’yla konuşuyorlardı. Petrus İsa’ya, “Ya Rab” dedi, “Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa’ya, biri de İlyâ’ya.” Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, “Sevgili Oğlum budur, O’ndan hoşnudum. O’nu dinleyin!” dedi. Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar. İsa gelip onlara dokundu, “Kalkın, korkmayın!” dedi. Başlarını kaldırıncı İsa’dan başka kimseyi göremediler. Dağdan inerlerken İsa onlara, “İnsanoğlu ölümden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin” diye buyurdu. Öğrencileri O’na şunu sordular: “Peki, din bilginleri neden önce İlyâ’nın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?” İsa, “İlyâ gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak” diye yanıtladı. “Size şunu söyleyeyim, İlyâ zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir.” O zaman öğrenciler İsa’nın kendilerine Vaftizci Yahya’dan söz ettiğini anladılar.”³

Böylece, Matta 17’de ikinci kez görüyoruz ki, İsa, Yahya’nın İlyâ’nın enkarnasyonu olduğunu ilan ediyor ve ayrıca, İlyâ ve Musa’nın ruhlarının havarilere görünmesi de geçiyor. Böylece, İlyâ ve Musa’nın ruhlarının İsa ve havarileriyle birlikte dolaştıkları ve ondan bir şeyler öğrendikleri sonucuna kolayca varabiliriz.

Yedinci Ahit’in sahibi ve Hüseyin’in (*minhusselam*) reenkarnasyonu İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu dönemde, tarih boyunca diğer tüm peygamberlerden daha hayati bir rol oynamaktadır. Aslında bütün Peygamberler ve İmamlar bu çağda ona destek olmak için geri dönmeye can attılar. Bir rivayette Ebû Abdullah’a (*minhusselam*) soruldu:

“[Kitap’ta İsmail’i de an. Şüphesiz o, sözünde duran bir kimse idi. O, mürsel bir nebî idi.] Bu ayet İbrâhim oğlu İsmail (aleyhisselam) hakkında mıydı? Zira insanlar onun İbrâhim oğlu İsmail hakkında olduğunu iddia ediyorlar. İmam (aleyhisselam) buyurdu: “Gerçekten İsmail İbrâhim’den önce vefat etti ve İbrâhim Allah’ın Hücçeti, Kaim, Şeriat Sahibi idi,

² Kutsal Kitap, Matta kitabı, Bölüm 11, Pasaj 11-15

³ Kutsal Kitap, Matta kitabı, Bölüm 17, Pasaj 1-13

öyleyse İsmail'i kime gönderecekti?" Dedi ki: "Sana feda olayım, o zaman bu ayet kimle ilgiliydi?" O (aleyhisselam) buyurdu: "Bu, Hızkîl Peygamber'in oğlu İsmail ile ilgiliydi. Allah onu kavmine gönderdi, onlar onu yalanladılar, öldürdüler ve yüzünün derisini yüzdüler, bunun üzerine Allah onun için gazap etti ve ona azap meleği Satatil'i gönderdi ve Satatil ona dedi ki: 'Ey İsmail, ben azap meleği Satatil'im, İzzet Sahibi Rabbin, kavmine dilediğin gibi azap etmem için beni sana gönderdi.' İsmail dedi ki: 'Buna ihtiyacım yok ey Satatil.' Bunun üzerine Allah ona vahyetti: 'Ey İsmail, o halde senin ihtiyacın nedir?' Bunun üzerine İsmail dedi ki: 'Rabbim, sen bizden ahit aldın ki, Sen RAB'sın, Muhammed senin Elçindir ve onun Vasileri hilafet ve velâyet sahibidirler. Sen kendi mahlukatına Peygamberleri Muhammed'den sonra ümmetinin Hüseyin bin Ali'ye (aleyhisselam) ne yapacağını haber verdin. Ve Hüseyin'e bu dünyaya geri döneceğini ve kendisine bunu yapanlardan kendi elleriyle intikam alacağını vaat ettin. Rabbim, benim dileğim şu ki, Hüseyin'i döndüreceğin gibi beni de bu dünyaya döndür, böylece ben de bana bunu yapanların hepsinden intikam alabileyim.' Böylece, Allah İsmail bin Hızkîl'e, onun Hüseyin bin Ali (aleyhisselam) ile birlikte ricat edeceğini vadetti."⁴

İsmail'in Hüseyin'le (*minhusselam*) geri dönme arzusu bütün peygamberlerin ve salihlerin arzusuydu. Muhakkak ki hepsine bu dilek Allah tarafından verilmiştir. Ebû Abdullah (*minhusselam*) buyurdu ki: "Hüseyin (aleyhisselam), kendisiyle birlikte öldürülen ashabıyla birlikte zuhur edecektir ve onunla birlikte İmran oğlu Musa ile gönderilmiş yetmiş peygamber de olacaktır. Kaim (aleyhisselam) onu Hüseyin'e teslim edecek ve onu yıkayacak, kefenleyecek ve mezarına koyacak olan da Hüseyin (aleyhisselam) olacaktır."⁵ Diğer bir yerde İmam Sadık'a (*minhusselam*) sordular: "Kaim doğdu mu?" O (*minhusselam*) şöyle buyurdu: "Hayır, onunla birlikte olma şansım olursa hayatımın geri kalan günlerinde ona hizmet edeceğim."⁶ Bu yönde rivayetler çoktur. Açıktır ki, Kaim ile dönmek her peygamberin ve imamın hayalidir, çünkü o, bütün peygamberlerin ve salihlerin çabalarının doruk noktası olan, Allah'ın Yeryüzündeki Hakimiyetini, İlahi Adalet Devletini ve Aden Cenneti'ne dönüşü tesis eder.

Eğer Musa ve İlyâ'nın ruhları İsa Mesih ile birlikte dolaşıyor, ondan öğreniyor ve dinliyorlarsa, o zaman onlar ve tüm peygamberlerin ve salihlerin ruhları, Hüseyin'in (*minhusselam*) ricatı olan İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile birlikte, onun yeryüzünde zuhur ettiği günden bu yana dolaşıyorlardır. Onlar, İmam'a (*minhusselam*) hizmet etmek için kullanabilecekleri fiziksel bir bedene geçmek için bir fırsat bekleyerek onu takip ettiler. Bu saf ruhlar ve melekler, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) dilerse ve emrederse, onun etrafındaki bedenlere girerlerdi. Böylece, birçok insan, peygamberlerin ve meleklerin reenkarnasyonudur, ancak fiziksel olarak değil, daha çok ruhen imanla "yeniden doğdukları" ve onlara bir ruh geldiği için. Bu fikir ana akım halka yabancı görünse de, yüzyıllardır yakından korunan Yahudi Hahamlar ve gnostik Hristiyan çevreleri bu gerçekleri biliyor ve öğrencilerine öğretiyorlardı. Haham İshak Luria bir keresinde, Yusuf Peygamber'in yetişkinlik döneminde, üzerine inen Enok'un ruhunu aldığını öğretmişti.

Haham şöyle dedi: "Bu, 'Onu Yusuf'a eudit [tanıklık] olarak atadı... 'nın sırrıdır.' (Mezmurlar 81:5) – çünkü, söylendiği gibi, Yusuf, Enok'un "eidie" [Şahidim] denilen

⁴ Bihar'ul Envar, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 105

⁵ Muhtasar Besairud Derecat, Hasan bin Süleyman El-Hilli, sayfa 48

⁶ Gaybet-i Numani, Muhammed bin İbrâhim Numani, cilt 1, sayfa 250

neşamasını almaya hak kazandı. Bu nedenle Yusuf “yafeh to’ar” [yakışıklı] idi (Yaratılış 39:6), çünkü kendisine yüce Atzilut’un neşamasının kenarından gelen Adem’in yafyo’sunu [güzelliğini] hak etmişti. Bununla birlikte, Yusuf, hapisten çıkması gerektiğine karar verilen “iki yılın sonu” (Yaratılış 41:1) gecesine kadar bunu hak etmedi – tam o gün azamet sahibi oldu. Şöyle yazılmıştır: “Mısır toprağına gittiğinde [O bunu Yehosife şahadet olarak atadı].” (Mezmurlar 81:5) Bu, önceki bölümlerde söylediğimiz, ruaç veya neşamanın geceleri bir kişiye uyurken girdiğini hatırladığımızda anlaşılır hale gelir. Bilgelerin ne söylediğini “[Mısır toprağına giderken onu Yehosife şahadet olarak atadı] ben bilmediğim bir dil işittiğim zaman” (Mezmurlar 81:5) ayetine dayanarak anlayabilirsiniz. O gece Cebrail geldi ve ona yetmiş dil öğretti. (Sotah 36b) Gerçekte olan şeydu ki, yetmiş ulusun yetmiş dilini bilen, yetmiş ulusun bakanı Enok’un / Metatron’un neşaması o gece ona girdi ve o, yetmiş dili hemen öğrendi.”⁷

Aynı şekilde, Mesih’in zamanındaki insanların, ruhların herhangi bir zamanda bir kişiye girebileceğini bildiklerini ve hatta yakın zamanda ölen Vaftizci Yahya’nın ruhunun İsa’ya girdiğini düşündüklerini kanıtladığımız gibi; ruh, yaşayan bir kişinin bedenini, fiziksel olarak ölmeden de herhangi bir zamanda terk edebilir. Fakat bu durumda ölüm ruhsal bir ölüm olacaktır. Hayatları boyunca ruhlarını kaybeden ve fiziksel olarak hayatta kalan insanların örnekleri bile vardır. Kutsal Kitap’taki Saul’un hikayesine bakalım:

“Sonra İşay’a, “Oğullarının hepsi bunlar mı?” diye sordu. İşay, “Bir de en küçüğü var” dedi, “Sürüyü güdüyor.” Samuel, “Birini gönder de onu getirsin” dedi, “O buraya gelmeden yemeğe oturmuyacağız.” İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızal saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl pırıl bir delikanlıydı. RAB Samuel’e, “Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur” dedi. Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak RAB’bin Ruhu Dâvud’un üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalkıp Rama’ya döndü.

Davut Saul’un hizmetinde

Bu sıralarda RAB’bin Ruhu Saul’dan ayrılmıştı. RAB’bin gönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiriyordu. Hizmetkârları Saul’a, “Bak, Tanrı’nın gönderdiği kötü bir ruh sana sıkıntı çektiriyor” dediler, “Efendimiz, biz hizmetkârlarına buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrı’nın gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlırsın.” Saul hizmetkârlarına, “İyi lir çalan birini bulup bana getirin” diye buyurdu. Hizmetkârlardan biri, “Beytlehemli İşay’ın oğullarından birini gördüm” dedi, “İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü bir savaşçıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunladır.” Bunun üzerine Saul İşay’a ulaklar göndererek, “Sürüyü güden oğlun Dâvud’u bana gönder” dedi. İşay ekmeğe yüklü bir eşek, bir tulum şarap, bir de oğlak alıp oğlu Dâvud’la birlikte Saul’a gönderdi. Dâvud Saul’un yanına varıp onun hizmetine girdi. Saul Dâvud’u çok sevdi ve ona silahlarını taşıma görevini verdi. Saul İşay’a şu haberi gönderdi: “İzin ver de Dâvud hizmetimde kalsın; ondan hoşnudum.” O günden sonra, Tanrı’nın gönderdiği kötü ruh ne zaman Saul’un üzerine gelse, Dâvud liri alıp çalar, Saul rahatlayıp kendine gelirdi. Kötü ruh da ondan uzaklaşırdı.”⁸

⁷ Yusuf’un Ruhunu, Haham İshak Luria, Reenkarnasyonların Kapısı, Bölüm 31, Kısım 7b

⁸ Kutsal Kitap, 1 Samuel kitabı, Bölüm 16, Pasaj 11-23

Tevrat'ta Saul, Allah tarafından hükümdar olarak atanmıştı ve Allah katından iyi bir ruha sahipti. Bir noktada, Saul'un günahları nedeniyle, Allah'tan gelen iyi ruh Saul'u terk etti ve yerine ona işkence edecek kötü bir ruh geldi. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bize, kutsal ruhların veya (genel olarak) ruhların bir insana layık olduğunda indiğini ve herkesin bir ruhla doğmadığını öğretiyor. Ayrıca, iyi ruha sahip bir insan, uygun şekilde hareket etmezse, bazı durumlarda iyi ruh o kişiden ayrılır ve onun yerini kötü bir ruh alır. İyi ruhunu kaybeden bir kişinin bir başka örneği de Şimşon'un durumudur. Hakimler, Bölüm 16'ya bakalım:

“Delila Şimşon'un gerçeği söylediğini anlayınca haber gönderip Filist beylerini çağırttı. “Bir kez daha gelin” dedi, “Şimşon bana gerçeği söyledi.” Kadının yanına gelen Filist beyleri gümüşü de birlikte getirdiler. Delila Şimşon'u dizleri üzerinde uyuttuktan sonra adamlardan birini çağırıp başındaki yedi örgüyü kestirdi. Sonra alay ederek onu dürtüklemeye başladı. Çünkü Şimşon gücünü yitirmişti. Delila, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon uyandı ve, “Her zamanki gibi kalkıp silkinirim” diye düşündü. RAB'bin kendisinden ayrıldığını bilmiyordu. Filistliler onu yakalayıp gözlerini oydular. Gazze'ye götürüp tunç zincirlerle bağladılar, cezaevinde değirmen taşına koştular.”⁹

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), tüm başarı ve iyi talihlerin iyi bir ruhtan geldiğini söyledi. Koruyan, yönlendiren ve iyi talihi bahşeden odur. Onsuz, bir kişinin tüm başarıları ve nimetleri geri çekilir ve o kimse, çok acı çeker. Hakimler Kitabı'nda Şimşon'un başına gelenin tam olarak bu olduğunu görüyoruz. Şimşon, günahkar şehveti yüzünden ruhunu kaybetti, ancak daha sonra şehit olduğu anda kısa bir süreliğine ruhu geri döndürüldü. Ancak diğerleri onun kadar şanslı değildi. Belam bin Baura, Kutsal Kitap'ta ve Kur'an'da adı geçen bir peygamberdi. Allah ona İsrail'i kutsamasını emretti ve onun Allah katından bir ruhu vardı, Çölde Sayım, Bölüm 24'te şöyle geçiyor: *“Baktı, İsrail'in oymak oymak yerleştiğini gördü. Tanrı'nın Ruhunu onun üzerine indirdi.”*¹⁰ Ancak Kur'an onun, Allah'ın sözlerini ve emirlerini terk ettiği için ruhunu kaybettiğini ve iyi ruhun yerine ona kötü bir şeytani ruhun geçtiğini açıkça bildirir: *“Kendisine âyetlerimizi verdiğimiz hâlde, onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat.”*¹¹ İyi ruhlar, onları alma kapasitesine sahip olduklarında insanlara bahşedilirler. Onlar bu ayrıcalığı kazandıktan sonra, onları korumak için çok çaba sarf etmelidirler. Ruhları koruyamazlarsa, ruhlar onları terk eder.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir gün bana dedi ki: *“Neredeyse silinip Peygamberler Listesi'nden çıkarılacak olan ne kadar peygamber olduğunu biliyor musun?”*

“Üç yüz on üç mü?” dedim.

O (*minhusselam*) buyurdu: *“Evet, Musa ve Yakup'ta onlardandı ve ömrünün sonunda Muhammed de.”*

İmam (*minhusselam*) ayrıca, yüzlerce peygamberin başarısız olduğunu, değiştirildiğini ve ruhlarını kaybettiğini açıklamıştır. Bu sebeple Müminlerin Emiri Ali (*minhusselam*) bile kendisini

⁹ *Kutsal Kitap*, Hakimler kitabı, Bölüm 16, Pasaj 18-21

¹⁰ *Kutsal Kitap*, Çölde Sayım kitabı, Bölüm 24, Pasaj 2

¹¹ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 7 (Araf), Ayet 175

son ana kadar garanti edememişti, ta ki öldürücü darbeyle vurulup, *“Kabe'nin Rabbine andolsun ki ben kazandım!”* diye haykırana kadar. Bundan önce, Allah ile olan durumundan emin değildi.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir gün bana dedi ki: *“Belam bin Baura, seninle birlikte olan tüm peygamberlerden daha iyiydi. Peki onun hali ne oldu? Onun sonu sefaletten başka bir şey olmadı. Ruh, kendisine en uygun, en yakın kişiye gider. Bir örnek vereyim: 1950 model ve 1990 model araban var, hangisi daha iyi?”*

Dedim ki: *“1990.”*

O (*minhusselam*) buyurdu: *“Ama sen 2018 yılındasın.”*

Dedim ki: *“1950 model daha pahalıdır.”*

O (*minhusselam*) buyurdu: *“Mesele neyin daha pahalı olduğu değildir, biz gerçeği olduğu gibi konuşuyoruz, 1950 ve 1990 modelin var ve 2018'desin. Maddi durumuna göre sana sunulanlar bu iki araba, ama gerçekte, daha iyisi var ve bu, modern olandır. Şu anda bizdeki durum tam olarak bu, en iyisi davaya henüz girmemiştir ve şu anda bizim için mevcut olan bu.”*

Dedim ki: *“Yani daha iyi bir insan davaya girdiğinde, filanca peygamberin ruhu, daha iyi olan o kişiye gittiği anlamına mı geliyor?”*

O (*minhusselam*) buyurdu: *“Bir şartla, o bu ruhu korumazsa ve nefsi terbiye etmezse, evet gider, fakat kötülüğü emreden nefsiyle savaşırsa, elbette kalır, Allah adildir, haktır.”*

Dedim ki: *“Ya ileride “Abdullah” isminde benden daha iyi bir Mısırlı biri geldi, davaya girdi ve sen onu sevdin de ben bir hata yaptım ya da daha önce yaptığım gibi seni yorduysam?”*

O (*minhusselam*) buyurdu: *“Sevgili oğlum, sen bana ne yaptın, ben sana ne yaptım? Oğlum, seni disipline ediyor ve eğitiyorum. Ama senden vazgeçmek, hayır. Kendini diğer insanlarla kıyaslama.”*

Dedim: *“Yani ne olursa olsun benden asla vazgeçmeyecek misin? Söz mü, ey Allah Resülü'nün oğlu?”*

O (*minhusselam*) buyurdu: *“Sen Allah'tan vazgeçmedikçe ben senden asla, asla, asla vazgeçmem.”*

Ben sordum: *“Allah'tan vazgeçmek nedir? İrtidat mı? Kasıtlı küfür mü?”*

O (*minhusselam*) buyurdu: *“Rahmeti kaybetmek. Rahmet nedir?”*

Dedim ki: *“Evet.”*

O (*minhusselam*) buyurdu: *“Ehl-i Beyt (Selam Onlardandır). Ehl-i Beyt (Selam Onlardandır) kimdir? Yüce Allah. Allah ile beraber olduğun müddetçe hiçbir şeyden korkma. Ben senin, Allah'a ve O'nun Ehl-i Beyti'ne olan sevginde tamamen eridiğini kesinlikle biliyorum, bundan tam, gerçek ve kesin olarak eminim.”*

Dedim ki: *“Bazen bir hata yaparsam beni terk edeceğinden korkuyorum.”*

O (*minhusselam*) buyurdu: *“Bu yanlıştır oğlum, böyle düşünme, hatanı itiraf etmek bir fazilettir, insan hatasını itiraf ettiğinde, Yüce Allah onu affeder, ama bu hata kasıtsız olmalı, yani o,*

bu hatayı yapmaya niyetlenmemiş olmalı. İnsan kasıtlı bir hata yapar ve gelip bunu itirafederse, buna riya denir ve bunu biliyorsun. Evlat, bunu sana yalnızca, çevrendekilere de bu düşünce tarzını öğretebilesin diye söylüyorum.”

Ben dedim: “*Ama bir ricam var baba, beni asla değiştirme ve terketme.”*

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Sen yalnızca bir şartla değiştirilirsin, eğer Babam ve Mevlam Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) beni değiştirirse ve eğer Muhammed bin Hasan (O’na ve Ailesine Selam Olsun) kendisi değiştirilirse. Yalnızca o zaman bunu senin için garanti edemem. Bizim değiştirilmemiz ise imkansızdır, farklı bir fikrin varsa, söyle.”*

BİLGİNİN GAYESİ



Bab 11

RUH AİLESİ



*Ahmed El-Hasan buyurdu: “Muhammed’in ruhu,
kendisinin özdeş bir kopyası olan başka bir ikiz ruha
kendini kopyalayabilir.”*



Haft'üş Şerif'te İmam Cafer'i Sadık (*minhusselam*) buyurdu: “*Muhakkak ki Allah, gölgelerde ruhlar arasında bir seçim yaptı, sonra onları bedenlere yerleştirdi. Böylece Kaim'imiz kıyam ettiği zaman, kişi, Allah'ın kendisine gölgelerde ortak kıldığı kardeşinden miras alır ve fiziksel doğumdan olan kardeşinden miras almaz. Onu bundan tanı. Kim (böyle) tanırsa, artık onun için daha fazla delile gerek kalmaz.*”¹

Yedinci Ahit'in getirdiği büyük meselelerden ve alametlerden biri ruh meselesidir. Sadece aile bağları ruh alemine göre yeniden düzenlenmemiştir, aynı zamanda Yedinci Ahit'te uygulanan şeriat da ruh alemine dayanmaktadır. İsa (*aleyhisselam*), gelecekte hayata geçirilecek olan bu ruh ailesi meselesine işaret etmiştir. İncil'de şöyle geçer:

İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, O'nunla konuşmak istiyorlardı. Birisi İsa'ya, “Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar” dedi. İsa, kendisiyle konuşana, “Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?” karşılığını verdi. Eliyle öğrencilerini göstererek, “İşte annem, işte kardeşlerim!” dedi. “Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kız kardeşim ve annem odur.”²

1400 yıl önce zaten Kur'an'da gerçek aile bağlarının biyolojik ilişkilere değil, imana dayandığı bildirilmişti. Zira Allah şöyle buyurmuştur: “*Müminler ancak kardeşirler.*”³ Ve İmam Ali (*minhusselam*) der ki: “*İki gerçek dost, farklı bedenlerde tek bir ruhtur*”⁴. Ve Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) İslam'ın başlangıcında, sahabeler arasında kardeşlik sistemini kurduğunda bu yeni aile bağları sisteminin temellerini atmıştır. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), **Muhacirler** ile **Ensarlar**⁵ arasında kardeşlik ahi yaptı ve her birinin kendi kardeşine yardım etmesini zorunlu kıldı, o denli ki iki yeni kardeş birbirinden miras alabileceklerdi. Ama bu şart daha sonra Allah'ın: “*Akraba olanlar, miras hususunda, Allah'ın Kitap'ında birbirlerine müminler ve muhacirlerden daha yakındırlar*”⁶ buyruğu ile neshedilmiş ve Kaim ve Yedinci Ahit zamanına ertelenmiştir.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Mısır'ın Bedir kentinde evin karşısındaki binaları ve orada yaşayan insanları işaret ederek bana şöyle dedi: “*Evlad, buradaki insanları görüyorsunuz.*”

“*Evet*” dedim.

O (*minhusselam*) dedi ki: “*Bundan otuz yıl sonra biri gelip onlara kan kardeşinle evlenmenin haram olduğunu söylese, Allah'a yemin ederim ki onu taşlarlar.*”

Bende dedim ki: “*Öyleyse İbrâhim ile Sara, Enok ile İsis ve Adem'in çocuklarında olduğu gibi kan kardeşlerinin birbiriyle evlenmesine izin verilecek mi?*”

¹ Haft'üş Şerif, Mufazzal bin Ömer, Bab 66, sayfa 129

² Kutsal Kitap, Matta kitabı, Bölüm 12, Pasaj 46-50

³ Kur'an-ı Kerim, Sure 49 (Hucurat), Ayet 10

⁴ Mizan'ul Hikmet, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1582

⁵ Muhacirler Mekke'den Medine'ye hicret eden erken müminlerdir, Ensarlar ise Allah Resulünü desteklemiş Medine cemaatidir.

⁶ Kur'an-ı Kerim, Sure 33 (Ahzap), Ayet 6

O (*minhusselam*) dedi ki: “Evet, ama caiz olmayan, ruh aleminden kardeş olanların evlenmesidir.”

Bende dedim ki: “Yani ruh aleminden aile üyeleri birbirlerine mahrem midir?”

O (*minhusselam*) dedi ki: “Evet.”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Ruh aleminde bir soy ağacı vardır ve gelecekte bunun bir kısmını sana yayınlatacağım.”

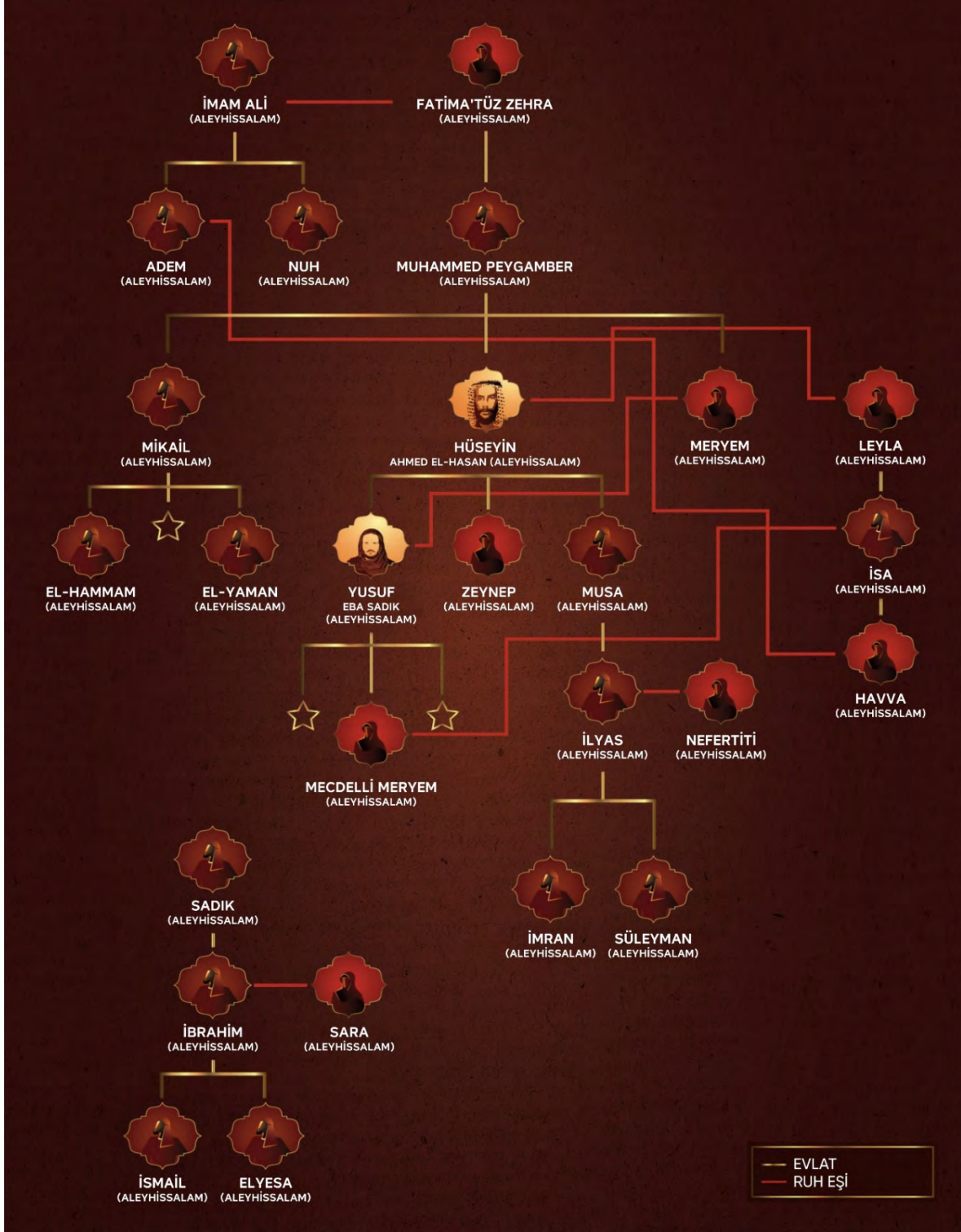
Bir keresinde Şeyh Abdülsettar Kâzımî İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) bir soru sordu: “*Gerçekten Fatıma’ya ‘babasının annesi’ lakabı verilmiştir*⁷ hadisinin anlamı nedir?”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “Bunun anlamı ruh aleminde Fatımat’üz Zehra’nın, Hz. Muhammed’in annesi olduğudur.”

Bu bölüme, Al-i Muhammed’in ve peygamberlerin ruh soy ağacının küçük bir kısmı eklenmiştir (Resim 1). Ağacın kökünde İmam Ali ve Fatımat’üz Zehra’nın olduğunu görüyoruz. İmam Ali’nin (*minhusselam*) Adem ve Nuh da dahil olmak üzere birçok oğlu vardır. İmam Ali ve Fatımat’üz Zehra (*Selam Onlardandır*) ruh eşleridir. Hz. Muhammed’in ruh aleminde Mikail, Hüseyin ve Mesih’in anası Meryem de dahil olmak üzere birçok çocuğu vardır. Hüseyin’in üç çocuğu vardır: Yusuf, Musa ve Zeynep. Mikail’in El-Hammam ve El-Yaman da dahil olmak üzere üç çocuğu vardır. Hüseyin’in ruh eşi Hz. Leyla, ruh aleminde İsa’nın annesi, İsa da Adem’in ruh eşi olan Havva’nın babasıdır. İsa’nın ruh eşi Mecdelli Meryem’dir. Musa’nın da çocukları vardır, onlardan biri Nefertiti’nin ruh eşi ve İmran ile Süleyman’ın babası olan İlyas’tır. Mesih’in anası Meryem’in ruh eşi olan Yusuf’un da üç çocuğu vardır, onlardan biri Mecdelli Meryem’dir. Sadık’ın (*minhusselam*) da çocukları vardır, onlardan biri, Sara’nın ruh eşi ve İsmail ile Elyesa’nın babası olan İbrâhim’dir. Ve gördüğümüz gibi, ruhların soy ağacı, dünyadaki biyolojik ailelerden farklı şekilde düzenlenmiştir. Ve bu, bu kitaba dahil edilemeyecek kadar büyük olan ruh soy ağacının sadece küçük bir örneğidir ve onu bütünüyle ortaya çıkarmanın zamanı henüz gelmedi.

⁷ *El-Hasais El-Fatimiye*, Şeyh Muhammed Bakır El-Kecuri, cilt 1, sayfa 126

Resim 1: Ruh Soy Ağacı



Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim: “Efendim, cömertliğiniz beni başka bir soru sormakta açgözlü yapıyor.”

O (*minhusselam*) dedi ki: “Sor canım benim.”

Ben dedim ki: “Bu fiziksel dünyada erkekler oğullarına çok bağlı olurlar. Peki ruh aleminde baba ve oğul arasındaki ilişki nasıl? Daha mı güçlü?”

O (*minhusselam*) dedi ki: “Fiziksel ilişkiden daha az değildir, bilakis daha güçlü ve daha iyidir.”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ruhların nasıl başka ruhları doğurduğunu anlatırken şöyle buyurmuştur:

“Her ruhun bir annesi olmaz, fakat her ruhun bir babası vardır, çünkü dişiler erkeklerden yaratılmıştır. Ve bu fiziksel dünyadaki her insanın bir babası olduğu gibi, her ruhun da bir babası vardır. Ve fiziksel dünyadaki babanın, ruh alemindeki baba olması zorunlu değildir, çünkü her ruhun bir babası vardır ve biz bu dünyaya birçok kez geldik. Ve her enkarnasyonda, ebeveynler ve kardeşler farklıdır. Ve bu, Kaim’i tanımamızın bir alameti ve onun kim olduğunun mutlak kanıtıdır, çünkü İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “Muhakkak ki Allah, gölgelerde ruhlar arasında bir seçim yaptı, sonra onları bedenlere yerleştirdi. Böylece Kaim’imiz kıyam ettiği zaman, kişi, Allah’ın kendisine gölgelerde ortak kıldığı kardeşinden miras alır ve fiziksel doğumdan olan kardeşinden miras almaz. Onu bundan tanı. Kim (böyle) tanırsa, artık onun için daha fazla delile gerek kalmaz.” Ve biz bu iddiayla çıktık ve Al-i Muhammedin Kaimi şimdi bunu herkese karşı bir delil olarak kullanıyor. Ve sizin ruh aleminden olan gerçek babalarınızın ve gerçek kardeşlerinizin kim olduğunu bilen O’dur.”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) devamında dedi ki: “Ve oğlum, sana bu konu doğrultusunda önem arz eden ufak bir bilgi bahsetmek istiyorum. Muhammedî ruh, kendisinin özdeş bir kopyası olan başka bir ikiz ruha kendini kopyalayabilir. Umarım bunu anlamışsındır.”⁸

Ben dedim: “Yani Muhammed ve Ali gibi mi?”

O (*minhusselam*) dedi ki: “Evet ve sadece bir kez değil, bazen birden çok kez.”

Ben dedim: “O halde Mehdiler, İmamların ruhlarıdır veya ruhlarının ikiz kopyalarıdır.”

O (*minhusselam*) dedi ki: “Allah’a şükürler olsun, aferin oğlum.”

Ben dedim: “Yani Mehdilerin bir kısmı İmamlardır, bir kısmı ise değildir, fakat İmamlardan olmayanlar, İmamların özdeş kopyalarıdır.”

O (*minhusselam*) dedi ki: “Aferin! Evet.”

Dedim ki: “Öyleyse babacığım, sen İmam Hüseyin’in (*minhusselam*) ve ben bir kopyayım. Peki ben kimin kopyasıyım?”

O (*minhusselam*) dedi ki: “İmam Hüseyin’in.”

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) dedim: “Babacığım, neden on dört Masumdan (Muhammed, Fatıma ve 12 İmam) dördünün adı Muhammed, dördünün adı ise Ali’dir?”

Bunun üzerine İmam (*minhusselam*) şöyle cevap verdi: “Bilmiyor musun? Yoksa biliyorsun da teyit etmek mi istiyorsun?”

⁸ Ruhun kopyası tam bir kopyadır, ancak orijinalinden daha düşüktür, tıpkı bir kişinin bir görüntünün tam bir kopyasını taramak ve yazdırmak için bir fotokopi makinesi kullanması, ancak görüntünün yine de orijinalinden daha düşük kalitede olması gibi.

Dedim ki: “*Bana öğrettiğinden başka bir şey bilmiyorum, sen bana söyle babacığım, içimde bir his var ama en iyisini Allah bilir.*”

O (*minhusselam*) dedi ki: “*Sana daha önce söyledim oğlum, bazı sorulardan kaçınmak ve bazı sırları açığa vurmamak için çok şey sakladım.*”

Sordum ki: “*Her Muhammed, Muhammed ve her Ali, Ali miydi (Onlara Selam Olsun)?*”

O (*minhusselam*) dedi ki: “*Allah’a şükürler olsun.*”

On bir defa “Allah’u Ekber!” dedim, ve ardından İmam (*minhusselam*) üç defa söyledi.

Dedim ki: “*Bu ne kadar büyük bir sır! Bu ne kadar büyük bir sır! Ve İmam Hasan (aleyhisselam) İmam Sadık (aleyhisselam) ve aynı zamanda İmam Hasan Askeridir (aleyhisselam), değil mi? Ve sen İmam Kâzım (aleyhisselam), İmam Hüseyin (aleyhisselam) ve İmam Ahmed El-Hasan’sın (Selam Sendendir).*”

O da (*minhusselam*) şöyle cevap verdi: “*Doğrudur, oğlum.*”

Ve böylece Al-i Muhammed’in (*Selam Onlardandır*) enkarnasyonlarını öğrendik.

Hz. Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) enkarnasyonlarından:

1. Nebi Muhammed bin Abdullah
2. İmam Muhammed Bakır (5. İmam)
3. İmam Muhammed Cevat (9. İmam)
4. İmam Muhammed Mehdi (12. İmam)

İmam Ali’nin (*minhusselam*) enkarnasyonlarından:

1. İmam Ali bin Ebu Talib (1. İmam)
2. İmam Ali Zeynel Abidin (4. İmam)
3. İmam Ali Rıza (8. İmam)
4. İmam Ali Hadi (10. İmam)

İmam Hasan’ın (*minhusselam*) enkarnasyonlarından:

1. İmam Hasan bin Ali (2. İmam)
2. İmam Cafer’i Sadık (6. İmam)
3. İmam Hasan Askeri (11. İmam)

İmam Hüseyin’in (*minhusselam*) enkarnasyonlarından:

1. İmam Hüseyin bin Ali (3. İmam)
2. İmam Musa Kâzım (7. İmam)
3. İmam Ahmed El-Hasan (1. Mehdi)

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ayrıca açıkladı ki, Muhammed Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), İmam Ali'nin (*minhusselam*) ve İmam Hasan'ın (*minhusselam*) da Mehdiler olarak enkarneleri vardır, tıpkı İmam Hüseyin'de (*minhusselam*) olduğu gibi. O (*minhusselam*) aynı zamanda, Ulül-Azim Peygamberleri veya Ahit Peygamberleri (Adem, Nuh, İbrâhim, Musa, İsa) de dahil olmak üzere en iyi peygamberlerin bazılarının bu çağda Mehdiler olarak gönderildiğini açıkladı. O, On İki Mehdinin isimlerini ve sıralamasını açıkladı.

- Birinci Mehdi, İmamlardan biri İmam Hüseyin'in enkarnesi olan İmam Ahmed El-Hasan'dır. Ruhunun kopyaları onun çocukları olan Yusuf ve Musa'dır.
- İkinci Mehdi, Yusuf'un enkarnesi olan Eba Sadık Abdullah Haşim'dir. Onun ruhu, babası İmam Hüseyin'in bir kopyasıdır.
- Üçüncü Mehdi, Musa'dır ve ruhu, babası İmam Hüseyin'in bir kopyasıdır.
- Dördüncü Mehdi, Adem'dir ve ruhu, babası İmam Ali'nin (*minhusselam*) ruhunun bir kopyasıdır.
- Beşinci Mehdi, İsmail'dir ve onun ruhu, babası İbrâhim'in, İbrâhim de kendi babası İmam Sadık'ın ruhunun bir kopyasıdır.
- Altıncı Mehdi, İbrâhim'dir ve ruhu, babası İmam Sadık'ın ruhunun bir kopyasıdır.
- Yedinci Mehdi, Mikail'dir ve ruhu, babası Muhammed Peygamber'in ruhunun bir kopyasıdır.
- Sekizinci Mehdi, Nuh'tur ve ruhu, babası İmam Ali'nin ruhunun bir kopyasıdır.
- Dokuzuncu Mehdi, İsa'dır ve ruhu, babası İmam Ali'nin ruhunun bir kopyasıdır.
- Onuncu Mehdi, El-Mürteza'dır ve çocukları olan Adem, Nuh ve İsa onun ruhunun kopyalarıdır.
- On Birinci Mehdi, İmam Sadık'ın enkarnasyonu olan Harun Sadık'tır. Çocukları ve torunları da İbrâhim, İsmail ve Elyesa onun ruhunun kopyalarıdır.
- On İkinci Mehdi, Muhammed bin Zehra'dır. O, Muhammed Peygamberdir ve oğlu Mikail onun ruhunun bir kopyasıdır.

Böylece, gördüğümüz gibi 12 Mehdi (*Onlara Selam Olsun*) üç İmamın, altı Ahit Peygamberinin, buna ek olarak Yusuf, İsmail ve Mikail'in (*Onlara Selam Olsun*) ric'at ve reenkarnasyonlarından oluşmaktadır. İşte kalan Mehdilerin her birinin enkarnasyonlarının bir listesi:

Eba Sadık'ın enkarnasyonları:

1. İdris/Enok Peygamber
2. Amid Peygamber
3. Yusuf Peygamber

4. Yeremya (Hızır) Peygamber
5. Büyük İskender
6. İsa'nın Benzeri
7. Mani Peygamber
8. Yemliha (Ashab'ı Kehf'ten ve ya Yedi Uyurdan biri)
9. Abdullah bin Abdül Müttalib
10. Malik Eşter
11. Abdullah bin Hüseyin (Ali Asker)
12. Abdullah Haşim

Üçüncü Mehdi'nin bazı enkarnasyonları:

1. Musa
2. Ashab'ı Kehf'ten ve ya Yedi Uyurdan biri
3. Muhammed bin Nuseyr

Dördüncü Mehdi'nin enkarnasyonları:

1. Adem
2. Sicalı Arnobius
3. Marangoz Yusuf
4. Ali Akber

Beşinci Mehdi'nin enkarnasyonları:

1. İsmail bin İbrâhim
2. İsmail bin Hizkil

Altıncı Mehdi'nin enkarnasyonları:

1. İbrâhim

Yedinci Mehdi'nin enkarnasyonları:

2. Başmelek Mikail
3. Habil
4. Musa'nın kardeşi Harun
5. Benzer'in yanında çarmıha gerilen İyi Adam
6. Maksimilyanus (Ashab'ı Kehf'ten ve ya Yedi Uyurdan biri)
7. Selman Muhammedî

Sekizinci Mehdi'nin enkarnasyonları:

1. Horus

2. Nuh
3. İshak bin İbrâhim
4. Eyüp
5. Pisagor

Dokuzuncu Mehdi'nin enkarnasyonları:

1. Ahura Mazda
2. İsa Mesih
3. Abdül Müttalib
4. Ebü'l Hattab, İmam Sadık'ın sahabesi
5. Ebülfezl Abbas, İmam Hüseyin'in kardeşi

Biz bazı enkarnasyonları belirtiyoruz, hepsini değil, zira bunlar İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) bu zamanda kamuoyuna açıkladıklarıdır.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) soruldu: “Ailemin bana yabancı olduğunu hissediyorum. Artık ebeveynlerimle ve kardeşlerimle bir bağ hissetmiyorum. Sanki onlar tamamen yabancı insanlardır. Benim ilgi duyduğum şeye onlar hiçbir ilgi duymuyorlar. Ben bu Dava'da bütün bu gerçekleri öğrendikten sonra ne benzer bir inanışları var ne de beni anlıyorlar.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, ruhsal yükseliş sürecinin doğal bir parçasıdır. Ruh, beden üzerinde giderek daha fazla kontrol sahibi olduğunda, bu şekilde hissetmeye başlar. Bu, doğal bir süreçtir. Biyolojik aile ruhsal aile değildir.”

Bu bana İsa'nın şu sözlerini hatırlattı: “Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben babayla oğulun, anneye kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.”⁹

Yedinci Ahit'te ailelerin yeniden düzenlenmesi bir hakikattir. Çünkü bizi birbirimize bağlayan imandır ve babamız Rab'dır. Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) de buyurduğu gibi: “Ben ve Ali bu ümmetin babalarıyız.”¹⁰

⁹ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 10, Pasaj 34-36

¹⁰ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 36, sayfa 11

BİLGİNİN GAYESİ



Bab 12

İSA MESİH'İN ÇARMIHA
GERİLMESİNİN GERÇEĞİ



*“Onu Benden hiç kimse alamaz, ama onu Kendim veririm.
Onu vermeye de, sonra geri almaya da yetkim var. Bu emri
Babamdan aldım”*



İsa'nın Çarmıha Gerilmesi

Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar. İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler. O'na mürle karışık şarap vermek istediler, ama içmedi. Sonra O'nu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. Üzerindeki suç yaftasında, YAHUDİLER'İN KRALI diye yazılıydı.¹

İsa Mesih (*aleyhisselam*), kimsenin onun canını ondan almadığını, bilakis, kendisinin onu bırakma ve yeniden alma iktidarına sahip olduğunu açıkça belirtti. Bu şu anlama geliyor ki, İsa'nın kendi ruhunun ve ne zaman, nasıl, nerede enkarnedebileceğinin kontrolü kendi elindedir. Hristiyanlar ve Müslümanlar arasında çarmıha gerilme konusu üzerinde çok fazla tartışma var. Hristiyanlar, İsa'nın bizim günahlarımız için çarmıhta öldüğüne inanırken, Müslümanlar onun çarmıhta ölmüş gibi görüldüğüne, ancak gerçekte kurtarılarak Allah'a yükseltildiğine inanırlar. Bu tam olarak nasıl bir illüzyondu ve o nasıl yükseltildi? Bu, Müslümanların ihtilaf ettiği ve kimsenin kesin bir cevaba sahip olmadığı noktadır. Bazı ilk Hristiyanlar aslında İsa'nın asla çarmıha gerilmediğine ve tıpkı Müslümanlar gibi çarmıha gerilme sahnesinin bir yanılsama olduğuna inanırlardı. Burada gerçekte ne olduğunu ve farklı bakış açılarının nasıl uzlaştırılabileceğini inceliyoruz.

İlk kilise tarafından reddedilen, Nag Hammadi Kütüphanesinden Büyük Seth'in İkinci Tezi gibi bazı Gnostik İnciller, bu konuyla ilgili ayrıntılara giriyor. Bu el yazmasında İsa (*aleyhisselam*) şöyle buyuruyor:

*"Hatalarını ve anlamsızlıklarını salıvermek için benim hakkımda tasarladıkları plan – planladıkları gibi onlara boyun eğmedim. Ama ben hiç sarsılmadım. Orada olanlar beni cezalandırdı. Ve ben gerçekte değil, görünürde öldüm ki, onlar beni utandırmassınlar, çünkü onlar benim akrabalarımıdır. Utancı üzerimden kaldırdım ve onların elinde başıma gelenler karşısında yılmadım. Korkuya kapılmak üzereydim ve onların görüş ve düşüncelerine göre (acı çektim) ki, onlar asla bu konuda söylemeye bir söz bulamassınlar. Çünkü onların, gerçekleştiğini düşündükleri ölümüm, kendi adamlarını ölüme çiviledikleri için, hata ve körlükleri içinde başlarına geldi. Çünkü onların bakışları beni görmedi, zira sağır ve kördüler. Ama bunları yaparken kendilerini suçluyorlar. Evet, beni gördüler; beni cezalandırdılar. **Safraı ve sirkeyi içen bir başkası – babalarıydı; ben değildim.** Bana kamışla vurdular; omzunda haçı taşıyan başkası – Simon'du. Başına dikenli taç taktıkları başkasıydı. Ama ben, arkonların tüm zenginliği ve onların hatalarının, boş şanlarının soyunun zirvesindeyken seviniyordum. Ve ben onların cahilliğine gülüyordum. Ve onların bütün güçlerini boyun eğdirdim. Çünkü aşağı indiğimde kimse beni görmedi. Çünkü şekillerimi değiştiriyordum, şekilden şekle giriyordum. Bu yüzden kapılarından onları suretini alıyordum. Çünkü onların yanından sessizce geçiyor, o yerleri seyrediyor, korkmuyor ve utanmıyordum, çünkü lekesizdim. Ben onlarla konuşuyor, benim olanlarla onlara karışıyor, onlara sert*

¹ *Kutsal Kitap*, Markos kitabı, Bölüm 15, Pasaj 21-26

davrananları şevkle çiğniyor ve alevi söndürüyordum. Ve bütün bunları, yukarıdaki Baba'nın iradesiyle arzu ettiğim şeyi başarma arzumdan dolayı yapıyordum.”²

Mesih'in çarmıha gerilmesinin bu gnostik anlatımında, İsa'nın (*aleyhisselam*) gerçekte ölmediğini, Kur'an'da belirtildiği gibi sadece görünüşte olduğunu söylediğini görüyoruz: *“Bir de inkârlarından ve Meryem'e büyük bir iftira atmalarından ve “Biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük” demelerinden dolayı kalplerini mühürledik. Oysa onu öldürmediler ve asmadılar. Fakat onlara öyle gibi gösterildi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, bu konuda kesin bir şüphe içindedirler.”³*

Ancak gnostik anlatı, bunun nasıl bir yanılsama olduğunu açıklamak için bir adım daha ileri gider. İsa (*aleyhisselam*) bu rivayette, azap ve eziyet edilenin kendisi olduğu halde, safra ve sirkeyi içenin bir başkası olduğunu belirtmektedir. İsa, Kireneli Simun'a atıfta bulunarak çarmıha gerilenin Simun olduğunu belirtir. *Petrus'un Kıyameti* Gnostik İncil'inde, İsa (*aleyhisselam*) bunu daha fazla açıklığa kavuşturur ve şöyle der: *“Ağaçta mutlu ve gülerek gördüğün kişi, yaşayan İsa'dır. Ama ellerine ve ayaklarına çivi çaktıkları bu, onun tenidir, utandırılan temsilcidir, onun suretinde var olandır. Bir ona bakın, bir de bana.”⁴*

“Hatırlıyorum. Biliyorum”

Bir gün hatıralar canlanınca, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile konuşuyordum ve ona *“Büyük Seth'in İkinci Tezi”* nin bir bölümünü sordum: *“Bir bedensel konutu ziyaret ettim. İçinde ilk olanı kovidim ve içeri girdim. Ve tüm arkonların kafası karıştı. Arkonların bütün meseleleri ve yeryüzünün bütün doğurulmuş güçleri, suretin benzerini görünce sarsıldılar, çünkü o, karıştı. Ve onun içinde olan bendim, ilk içinde olana benzemiyordum. Çünkü o, dünyevi bir adamdı, ama ben, ben göklerin üstündeyim. Ben onlar için Mesih olmayı bile reddetmedim, ama içimdeki sevgiyle kendimi onlara ifşa etmedim. Aşağıdaki bölgelere yabancı olduğumu açıkladım.”⁵* Bunlar Nag Hammadi İncillerinden birinde geçen İsa'nın (*aleyhisselam*) sözleridir. Bugün insanların okuduğu İncil'de yazıyor ki, İsa (*aleyhisselam*) döndüğünde ve Mecdelli Meryem onu ilk gördüğünde, onun sadece bir bahçıvan olduğunu düşünüp onu tanımadı ve ondan, orada olan cenazeyi göstermesini istedi. Yahya 20. Bölümde şöyle geçiyor: *“Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. İsa, “Kadın, niçin ağlıyorsun?” dedi. “Kimi arıyorsun?” Meryem O'nu bahçıvan sanarak, “Efendim” dedi, “Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım.” İsa ona, “Meryem!” dedi. O da döndü, İsa'ya İbranice, “Rabbuni!” dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir. İsa, “Bana dokunma!” dedi. “Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum.” Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, “Rab'bi gördüm!” dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı.”⁶*

² *Büyük Seth'in İkinci Tezi*, Nag Hammadi Derlemesi

³ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 4 (Nisa), Ayet 157

⁴ *Peter'in Kıyameti*, Nag Hammadi Toplusu

⁵ *Büyük Seth'in İkinci Tezi*, Nag Hammadi Toplusu

⁶ *Kutsal Kitap*, Yuhanna kitabı, Bölüm 20, Pasaj 14-18

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Ben dedim: “*Ve diğer Gnostik İncil’de şöyle geçiyor: “Ve onların bütün güçlerini boyun eğdirdim. Çünkü aşağı indiğimde kimse beni görmedi. Çünkü şekillerimi değiştiriyordum, şekilden şekle giriyordum. Bu yüzden kapılarındayken onların suretini aldım. Çünkü onların yanından sessizce geçiyor, o yerleri seyrediyor, korkmuyor ve utanmıyordum, çünkü lekesizdim. Ben onlarla konuşuyor, benim olanlarla onlara karışıyor, onlara sert davrananları şevkle çiğniyor ve alevi söndürüyordum. Ve bütün bunları, yukarıdaki Baba’nın iradesiyle arzu ettiğim şeyi başarma arzumdan dolayı yapıyordum.”*⁷ İsa (*aleyhisselam*) bir bedene girip sonra başka bir bedene, sonra da başka bir bedene mi atladı, yani ruhu bir bedenden diğerine mi geçti?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, oğlum, hiç şüphesiz böyle oldu.”

Sordum ki: “O zaman benzerinin ruhu İsa’nın bedenine girdi ve bu, Kireneli Simun İsa’ya yaklaşp çarmihını kaldırdığı anda oldu.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sen ne diyorsun peki?”

Dedim: “Ben diyorum ki, İsa (*aleyhisselam*) şöyle buyurdu: “*Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihını yüklenip beni izlesin.*”⁸ Ve öğrencilerden hiç kimse onun çarmihını almadı. Bir meşhur olaya göre, sadece bir adam İsa’nın çarmihını aldı. Kireneli Simun İsa’ya yardım etmek için yaklaşıp onun çarmihını aldı ve bu, İsa’nın kaçıp kurtulana dek Simun’a ve Simun’dan başka bir bedene, sonra bir başka bedene ve sonra bir başka bedene girdiği andı. **Hissediyorum, hatırlıyorum, biliyorum.**”

İmam (*minhusselam*) alkışladı ve şöyle buyurdu: “Aferin oğlum, aferin, aferin.”

Eba Mikail (*aleyhisselam*) İsa’nın benzeri hakkında şöyle demişti:

*Benzer, İsa’nın havarilerinden biriydi, tıpkı Hüseyin (*aleyhisselam*) kendisini Kaim (*aleyhisselam*) için kurban ettiği gibi, o da kendisini Meryem oğlu İsa (*aleyhisselam*) için kurban etmiş bir şehittir. O, gökten indi ve İsa’nın (*aleyhisselam*) sahabelerinden birinin bedenine girdi.*

Basilides İncili’nde, Aziz İrenaeus bildiriyor ki, Basilides, İsa’nın (*aleyhisselam*) çarmıhta ölmediğini, çarmıha gerilen kişinin de aslında Kireneli Simun olduğunu öğretti. İrenaeus, Basilides’ten şöyle alıntı yapıyor: “O, yeryüzünde bir insan olarak ortaya çıktı ve mucizeler gösterdi. Böylece kendisi acı çekmedi. Bilakis, Kireneli Simun onun uğruna onun çarmihını taşımak zorunda kaldı. İsa olduğu düşünülün diye şekil değiştiren, cahilce ve yanlışlıkla çarmıha gerilen oydu. Üstelik İsa, Simun’un şeklini aldı ve onlara gülüp durdu.”⁹

İncil’de İsa’nın çarmihını taşıyan tek kişi olarak onurlandırılmış Kireneli Simun Kirene beldesindendi. Kirene modern Libya’da bir beldedir, fakat Kirene ve Mısır imparatorluğu Romalıların topraklarına katılmadan önce Mısır’ın bir parçasıydı (Resim 1). Böylece Simun Mısır’dan çıktı ve Yeruşalim’e kadar gitti. Yusuf’un ruhu, İsa’nın çarmihını taşımasına yardım eden

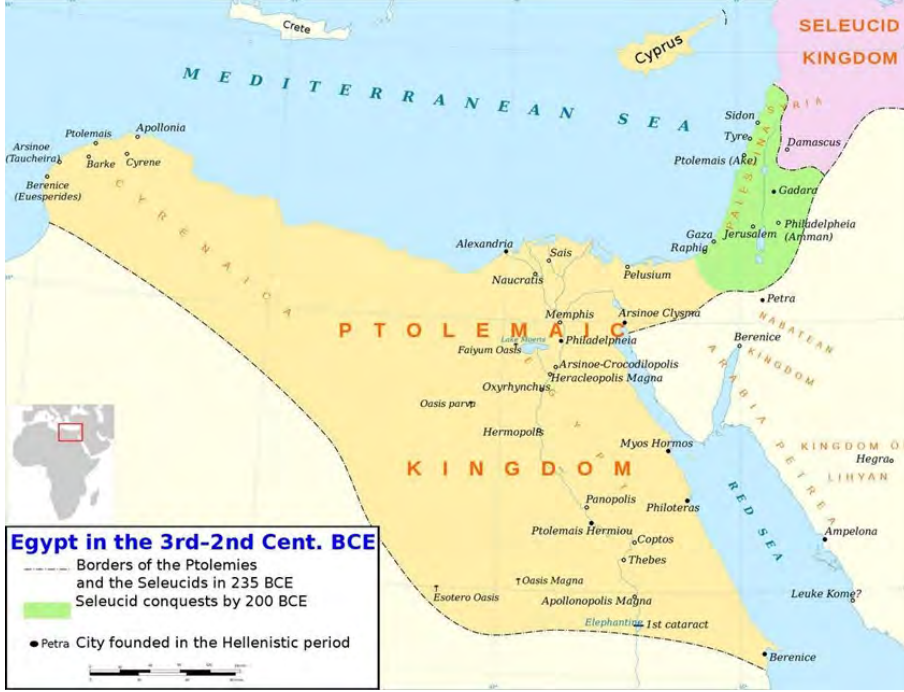
⁷ *Büyük Seth’in İkinci Tezi*, Nag Hammadi Toplusu

⁸ *Kutsal Kitap*, Mark kitabı, Bölüm 8, Pasaj 34

⁹ *Adversus Haereses (Bidatlara Karşı)*, Mükaddes İrenaeus, sayfa 82

bu Mısırlı adama indi. Sonra İsa ve Yusuf beden değiştirdiler, İsa'nın ruhu Simun'a girdi ve onun yerine geçen Yusuf'un ruhu da İsa'nın bedenine girdi. İsa'nın bedeni, içinde Yusuf'un ruhuyla çarmıha gerildi. İsa, Simun'un bedeni aracılığıyla olay yerinden kaçtı. İsa'nın benzeri Mısır'ın Sahibi Yusuf'tu.

Resim 1: Mısır, M.Ö II yüzyıl



Benzer Yusuf Peygamber'dir

İsa'ya faaliyeti sırasında, kendisinden öğrenen birçok peygamberlerin ruhları eşlik etti. İncil'de şöyle geçer:

“Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. O anda Musa'yla İlya öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı. Petrus İsa'ya, “Ya Rab” dedi, “Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlya'ya.”¹⁰

Havarilerin gözündeki perde (Ghashawa) kaldırıldığında, Musa ve İlya'nın İsa ile birlikte olduğunu gördüler. İsa'ya eşlik etmek, ondan öğrenmek ve onunla konuşmak isteyen başka peygamberlerin de olduğu kanısına varmak mantıklı değil mi? Aslında, yaratılıştaki Allah'ın doğuşu olan İsa'ya, kendi dönemindeki büyük peygamberlerin hemen hemen hepsi eşlik etmiştir. Bu peygamberlerden biri de Hz. Yusuf'tur. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “Yusuf, kendini İsa için feda ederek onun yerine çarmıha gerildi ve bu, Yusuf'u Mehdi olarak dönmeye layık kılan sebeplerden biridir.” İbn Abbas rivayet ediyor: “Muhakkak ki Mesih (*aleyhisselam*) kendi evinde yanında bulunan ashabından olanlara şöyle dedi: Hanginiz benim benzerim olacak, benim

¹⁰ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 17, Pasaj 1-4

*yerime öldürülecek ve benimle aynı mertebede olacak?”¹¹ Burada görüyoruz ki, İsa, ashabına aynı yerde ve makamda olmaları için bir fırsat sunuyordu. Ve İsa Mehdi makamına sahip olduğu için, onun yerine çarmıha gerilen benzeri Yusuf Peygamber de Mehdi olmayı hak etmiştir. Bildiğimiz üzere Yusuf ruhlar aleminde İmam Ali'nin (*minhusselam*) torunudur ve Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), İsa'nın benzerinin İmam Ali'nin vasisi olması için dua etmiştir. Rivayet edildiği üzere, Müminlerin Emiri Ali bin Ebu Talib (*minhusselam*) bir gün Huzeyfe bin Yeman'a dedi:*

*“Ey Hüzeyfe, insanlara bilmedikleri şeyleri söyleme, yoksa taşarlar ve inkar ederler. Bazı ilimlere katlanılması ağır ve güçtür, eğer dağlar taşıyaydı, taşıyamazdı. Biz Ehl-i Beyt'in ilmi yalanlanarak batıl sayılacaktır. Onu nakledenler katledilecek, okuyanlar suistismal edilecektir. Bütün bunlar Allah'ın Resülü'nün vasisine ve onun Ailesine (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) verdiği faziletlere nefret ve haset yüzünden olacaktır. Ey Yeman'ın oğlu, gerçekten de Peygamber (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) kendi ağız suyunu benim ağzıma sürerek ve elini göğüsüme çekerek şöyle dedi: “Allah'ım, Adem'e verdiğin ilmi, Nuh'a verdiğin hoşgörüyü, İbrâhim'e verdiğin pak ve cömert soyu, belalar zamanı Eyüp'e verdiğin sabrı, iddiacılar karşısında Dâvud'a verdiğin metaneti, Süleyman'a verdiğin anlayışı benim halifem ve vasime, borçlarımı ödeyecek kişiye, vaadimi ve emanetimi yerine getirene, dostuma, Senin düşmanlarına ve benim düşmanlarıma karşı bana yardım eden ve hüznümü aradan kaldıran kişiye ver. Allah'ım, dünyada hiçbir şeyi Ali'den saklama, öyle ki, bütün dünyayı onun için önündeki sofraya gibi et. Allah'ım, ona Musa'nın metanet ve dayanıklılığını bahşet, İsa'nın (*aleyhisselam*) benzerini onun soyunda karar ver.”¹²*

Böylece, Mesih'in çarmıha gerilmesinin ardındaki gerçeğe göre, İsa Mesih, Yahuda İskaryot tarafından ihanete uğradı, Yahudiler tarafından tutuklanıp Romalılara götürüldü, dövüldü ve işkence gördü ve sonra çarmıhta ölümüne doğru yürümeye zorlandı. Kireneli Simun İsa Mesih'e yaklaştı ve İsa'nın ruhu bedenini terk ederek Simun'un bedenine girdi. İsa'nın ruhu, Kudüs'ten kaçana kadar bir bedenden diğerine atlamaya ve hareket etmeye devam etti. Benzerin ruhu Kireneli Simun'dan çıkıp İsa'nın bedenine girdi ve İsa'nın yerine çarmıha gerildi. Böylece İsa'nın bedeni gerçekten çarmıha gerildi. Bu anlamda ana akım Hristiyanlar yanılmıyorlar; ancak gerçekte İsa, yani ruh çarmıha gerilmedi, sadece öyle görünmesi için yapıldı. Onun yerini başka bir ruh aldı. Bu mesele ayrıca ruhun göçü kavramını da göstermektedir. İsa'nın ruhu, kendi bedeni de dahil olmak üzere birçok bedene, doğmadan ve herhangi birinin fiziksel ölümüne neden olmadan girip çıkabilirdi. Bu, İsa Mesih'in bedeninin çarmıha gerilmesiyle ilgili insanların ihtilafta olduğu doğru açıklamadır.

¹¹ *Tefsir İbn Ebi Hatim*, İbn Ebi Hatim El-Rıza, cilt 4, sayfa 1110

¹² *Gaybet-i Numani*, Muhammed bin İbrâhim Numani, cilt 1, sayfa 142-143



BİLGİNİN GAYESİ



Bab 13

İSA'NIN DİRİLMESİ



*“O, beşikte de, yetişkin çağında da insanlarla
konuşacak, salihlerden olacaktır”*



Isa Mesih'in dirilmesi Hristiyanlıkta en önemli konulardan biridir. Hristiyanlar ısrarla diyorlar ki, o, İsa'nın fiziksel dirilişiydi, orada ki, o, üç gün sonra diriliyor ve çarmıha gerilmiş bedeniyle mezardan kalkıyor. Müslümanlar inanıyor ki, diriliş olmamıştır, zira öncelikle İsa çarmıha gerilmedi, sadece 33 yaşında göğe kaldırıldı ve sadece ahirzamanda geri dönecektir.

Hristiyanlar kendi iddialarına havarilerin mezarı boş görmeleri ve İsa'nın onlara görünmesi hakkında Kutsal Kitap'a dayalı yorumları delil getiriyorlar. Müslümanlar da Kur'an'ı ve bazı hadisleri kullanıyorlar. Peki ya Kutsal Kitap ve Kur'an aslında Hristiyanların ve Müslümanların iddialarını destekliyor mu?

Bir gün ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: “Hristiyanlar bana soruyor ki, çarmıha gerilmenin sebebi nedir? Bu, Hristiyanların söylediği gibi insanların günahlarının silinmesi için miydi, ki böylece insanlığın günahları ya da hataları silinsin? Öyle değilse, o zaman çarmıha gerilme ne içindi?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Çarmıha gerilme ve çarmıha gerilen kimse bir feda ve kurbandı. Ve bu, onların söylediği gibidir, insanların günahlarının affedilmesi için, fakat hepsinin değil ve yaratılışın başlangıcından sonuna kadar olan günahların hepsinin değil. Sadece o dönemde yaşamış insanların, müminlerin ve pişman olan herkesin günahları, fakat canilerin değil.”

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: “Deniliyor ki, İsa'nın çarmıha gerilme olayından sonra elinde çarmıhın izleri vardı, bunun anlamı nedir?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Bu doğru değildir, onun elinde ya da bedeninde çarmıhtan hiçbir iz yoktu.”

Ben sordum: “Peki ya senin Kerbeladaki kurbanın nasıl?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Aynı şeydir. Vaftizci Yahya da aynı şey yüzünden öldü.” (Yani Hüseyin ve Vaftizci Yahya kendi dönemlerinde yaşayan insanların günahlarının affedilmesi için kendilerini kurban ettiler.)

Ben sordum: “Bu, Allah'ın Hüccetinin seçimiyle gerçekleşen bir mesele mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, Allah'ın Hüccetinin seçimine kalmış bir meseledir.”

Farklı Yaşlar: Sabi, Feta, Şab, Kahil ve Şeyh

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: “Erkek çocuk (Sabi), delikanlı (Feta), genç (Şab), yaşlı (Kahil) ve ihtiyar (Şeyh) arasındaki fark nedir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hangi açıdan fark?”

Ben dedim: “Yani erkek çocuk (Sabi) hangi yaş aralığıdır?”

İmam (*minhusselam*): “Erkek çocuk 10-15 yaş aralığında olan kişidir.”

Ben dedim: “Peki, ya delikanlı (Feta)? Ali'den başka delikanlı yoktur.”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Delikanlı 15-20 yaş aralığında olandır.”

Ben dedim: “Peki, ya genç (Şab)?”

O (minhusselam) buyurdu: “Genç 20-40 yaş aralığında olandır.”

Ben dedim: “Peki, ya yaşlı (Kabil)?”

O (minhusselam) buyurdu: “Yaşlı 65-75 yaş aralığında olandır.”

Ben dedim: “Vay be! Peki, ya ihtiyar (Şeyh)?”

O (minhusselam) buyurdu: “İhtiyar 75’ten yukarı yaştır.”

Ben dedim: “Allahü Ekber! Burada büyük bir sır yatıyor! Allah İsa (aleyhisselam) hakkında buyurdu ki, “O, beşikte de, yaşlı çağında da insanlarla konuşacak, salihlerden olacaktır.”¹ Öyleyse, İsa (aleyhisselam) yeryüzünde yaşlı çağına dek, yetmişli yaşlarına kadar sağ kalmıştır, doğru mu?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet, devam et.”

Ben dedim: “Çünkü tüm dinlerden olan insanlar İsa’nın (aleyhisselam) 33 yaşında ya kaldırılma meselesinde ya da çarmıha gerilme meselesinde aynı fikirdeler. Öyleyse o nereye gitti babacığım? Havarileriyle buluştumu? Bu çok büyük konu ve büyük bir bahistir. İsa Mesih’in çarmıha gerildikten sonraki kaybolan yılları.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Haklısın oğlum, dediğin her kelimende haklısın.”

Ben Allah’a şükür ettim ve dedim: “Vallahi bu öyle bir konu ki, Hristiyan ve Müslüman alemini hayrete düşürecektir.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet, aynen öyle.”

Ben dedim: “Babacığım, ondan sonra İsa’ya ne oldu, sana feda olayım, o nereye gitti ve ne yaptı?”

İmam (minhusselam) bana dedi: “Neden cevabı arayıp bulmak istemiyorsun? Tıpkı bunu arayıp bulduğun gibi. Şimdi değil, git ve düşün. Bileceksin ve o sırada meydana gelen olayları göreceksin, onları kendi gözlerinle göreceksin.”

İsa’nın Cesedinin ve Cenazesinin Sırrı

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (minhusselam) dedim: “İsa’nın (aleyhisselam) cesedine ne oldu ve o nereye defnedildi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Sen İsa’nın cesedinin nereye gömüldüğünü veya ona ne olduğunu mu bilmek istiyorsun?”

Ben dedim: “Evet, onun, Mecdelli Meryem’in ziyaret ettiği mezara götürülüp götürülmediğini de.”

O (minhusselam) buyurdu: “Başlangıçta onun cesedi o mezara götürülmedi. İsa (aleyhisselam) aslında başka bir kabre defnedilmiştir.”

Ben sordum: “O zaman daha sonra meşhur olan mezarlığa mı taşındı?”

¹ Kur’an-ı Kerim, Sure 3 (Al-i İmran), Ayet 46

O (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Ben dedim: “Yani Mecdelli Meryem mezarlığa geldiğinde henüz oraya gömülmemiş miydi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, o, korunması için geçici olarak başka bir mezarlığa konuldu, sonra da meşhur olan o mezarlığa taşındı.”

Ben İmam’a (*minhusselam*) sordum: “Ya yakın zamanda keşfettikleri ve “Yeshua bar Yehosef” adını taşıyan Talpiot Mezarı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, o bulunan kabir yalandır. İnsanların, cesedi ortaya çıkarmasından korktukları için dikkatleri gerçek mezardan uzaklaştırmak amacıyla yaptılar.”

Sordum ki: “O zaman İsa’yı (*aleyhisselam*) gömen Simun Petrus muydu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Doğrudur.”

Ben dedim: “Ama havarilerin geri kalanının ve Mecdelli Meryem’in bilgisi yok muydu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, bilgileri yoktu.”

Ben sordum: “Yani İsa (*aleyhisselam*) kasten kabirden dirildiğine insanları inandırmak mı istedi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İsa (*aleyhisselam*) değil, havarileri (böyle istedi).”

Dirilişin Gerçeği

Çarmıha gerilmeden sonra, İsa’nın (*aleyhisselam*) iki gizli havarisi olan Aramatya’lı Yusuf ve Nicodemus, Pilatus’a gitti ve İsa’nın cesedini istedi. Pilatus, onların, cesedi almalarına izin verdi, onlar da cesedi İsa’nın (*aleyhisselam*) vasisi Simun Petrus’a teslim ettiler. Simun Petrus, Mesih’in cesedini alıp Yahudilerin ve Romalıların onu kirletmemeleri için geçici olarak gizli bir yere gömdü. İşte bundan sonra Mecdelli Meryem herkesin İsa’nın (*aleyhisselam*) gömüldüğünü düşündüğü mezara gitti, ama mezarı boş buldu. İnciller, sonraki kırk gün boyunca Meryem ve havarilerinin İsa’yı toplam on kez gördüklerini kaydeder. Gerçekte ise o, onlara bir düzine kez görüldü. O, onlara her görüldüğünde, ilk başta onu tanımazlardı. Onun sadece bir yabancı olduğunu düşünürlerdi, ancak daha sonra aniden onun İsa (*aleyhisselam*) olduğu sonucuna varırlardı.

İşte, İncil’de geçen üç hikaye:

1. İsa Mecdelli Meryem’e Bahçıvan olarak görünüyor (Yuhanna 20):

Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa’nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu. Meryem’e, “Kadın, niçin ağlıyorsun?” diye sordular. Meryem, “Rabbim’i almışlar” dedi. “O’nu nereye koyduklarını bilmiyorum.” Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa’nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O’nun İsa olduğunu anlamadı. İsa, “Kadın, niçin ağlıyorsun?” dedi. “Kimi arıyorsun?” Meryem O’nu bahçıvan sanarak, “Efendim” dedi, “Eğer O’nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O’nu alayım.” İsa ona, “Meryem!” dedi. O da döndü, İsa’ya İbranice, “Rabbuni!” dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir. İsa, “Bana dokunma!” dedi. “Çünkü daha Baba’nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara

söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum.” Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, “Rab’bi gördüm!” dedi. Sonra Rab’bin kendisine söylediklerini onlara anlattı.²

2. İsa, Emmaus yolunda bir yabancı olarak görünüyor (Luka 24)

Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruslüm'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler. Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı. Ama onların gözleri O’nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı. İsa, “Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?” dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. Bunlardan adı Kleopas olan O’na, “Yeruslüm’de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?” diye karşılık verdi. İsa onlara, “Hangi olup bitenleri?” dedi. O’na, “Nasıralı İsa’yla ilgili olayları” dediler. “O adam, Tanrı’nın ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi. Başkâhinlerle yöneticilerimiz O’nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz O’nun, İsrail’i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, O’nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görünümde, İsa’nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler. Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama O’nu görmemişler.” İsa onlara, “Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler! 26 Mesih’in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?” dedi. Sonra Musa’nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar’ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı. Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, “Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere” diyerek O’nu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içeri girdi. Onlarla sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi. O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin önünden kayboldu. Onlar birbirine, “Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar’ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?” dediler. Kalkıp hemen Yeruslüm’e döndüler. Onbirler’i ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular. Bunlar, “Rab gerçekten dirildi, Simun’a görünmüş!” diyorlardı. Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman İsa’yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.³

3. İsa Havarilere bir Balıkçı olarak görünüyor (Yuhanna 21):

Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O’nun İsa olduğunu anlamadılar. İsa, “Çocuklar, balığınız yok mu?” diye sordu. “Yok” dediler. İsa, “Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız” dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı. İsa’nın sevdiği öğrenci, Petrus’a, “Bu Rab’dir!” dedi. Simun Petrus O’nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı. Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneyle geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar.

² Kutsal Kitap, Yuhanna kitabı, Bölüm 20, Pasaj 11-18

³ Kutsal Kitap, Luka kitabı, Bölüm 24, Pasaj 13-35

Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmeğe gördüler. İsa onlara, “Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin” dedi. Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı. İsa onlara, “Gelin, yemek yiyin” dedi. Öğrencilerden hiçbiri O’na, “Sen kimsin?” diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O’nun Rab olduğunu biliyorlardı. İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. İşte bu, İsa’nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü.”⁴

İncillerdeki bu örneklere ek olarak, size Gnostik İncillerden bir örnek daha vereceğim. Nag Hammadi koleksiyonunda, “Petrus’un ve On iki Havarinin İşleri” adlı bir el yazması bize, İsa’nın havarilerine her karşılaştıklarında yeni bedenlerde görüldüğünün fazlasıyla açık olduğu başka bir garip olayı anlatır.

4. İsa gizemli inci tüccarı Lizargoel olarak görünüyor:

[...] hangi [...] amaç [...] sonra ...] biz [...] havariler [...]. Yelken açtık [...] bedeninin [...]. Diğerleri kalplerinde endişeli değildi. Ve kalben birleştik. Rab’bin bizi atadığı hizmeti yerine getirmeyi kabul ettik. Ve birbirimizle bir ahit yaptık. Bize Rab’den gelen uygun bir anda denize indik. Denize açılmak için kıyıda demirlemiş bir gemi bulduk ve geminin denizcileriyle onlarla birlikte geleceğimizi konuştuk. Rab’bin takdir ettiği gibi bize karşı büyük bir nezaket gösterdiler. Ve gemiye bindikten sonra bir gün ve bir gece yelken açtık. Ondan sonra geminin arkasından bir rüzgar çıktı ve bizi denizin ortasında küçük bir şehre getirdi. Ve ben Petrus, rıhtımda duran sakinlerden bu şehrin adını sordum. İçlerinden bir adam, “Bu şehrin adı Mesken, yani Temel [...] tahammüldür” diyerek cevap verdi. Ve aralarındaki lider, rıhtımın kenarında hurma dalı tutuyordu.

Biz yükümüzle karaya çıktıktan sonra, konaklama konusunda tavsiye almak için şehre gittim. Beline sarılı bir bezle ve altın bir kemerle bir adam dışarı çıktı. Ayrıca göğsüne, omuzlarına kadar uzanan, başını ve ellerini örten bir peçe bağlıydı. Gözlerimi dikip adama bakıyordum, çünkü hem görünümü, hem de boyu güzeldi. Vücudunun dört kısmını gördüm: ayaklarının tabanları, göğsünün bir kısmı, avuçları ve yüzü. Bunları görebildim. Sol elinde benim kitaplarım gibi bir kitap kapağı vardı. Sağ elinde sidre ağacından bir asa vardı. Yavaşça konuşurken sesi çınlıyordu, şehirde haykırıyordu: “İnciler! İnciler!”

Gerçekten de onun o şehrin adamı olduğunu sandım. Ona, “Kardeşim ve arkadaşım!” dedim. Bana cevap verip dedi, “Doğru dedin, ‘kardeşim ve arkadaşım’. Benden ne istiyorsun?” Ben de ona, “Senden, ben ve kardeşlerim için kalacak yer istiyorum, çünkü burada yabancıyız” dedim. Bana dedi ki, “Ben de bu nedenle ‘kardeşim ve arkadaşım’ dedim, çünkü ben de sizin gibi bir yabancıyım.” Bunları söyledikten sonra yine yüksek sesle haykırdı: “İnciler! İnciler!”

Şehrin zenginleri onun sesini duydu. Gizli depolarından çıktılar. Bazıları da evlerinin depolarından dışarı baktı. Diğerleri üst pencerelerinden dışarı baktı. Ve ondan (alabilecekleri) bir şey görmediler, çünkü ne sırtında bir kese, ne de bezinin ve peçesinin içinde bir bohçası

⁴ *Kutsal Kitap*, Yuhanna kitabı, Bölüm 21, Pasaj 4-14

vardı. Gafletlerinden dolayı onu tanımadılar bile. O da kendini onlara tanıtmadı. “Bu adam bizimle alay ediyor” diyerek depolarına döndüler.

Şehrin fakirleri inci satan bu adamın sesini işittiler ve onun yanına geldiler. Dediler ki: “Bize inciyi gösterme zahmetinde bulun da onu (kendi) gözlerimizle görelim. Çünkü biz fakiriz. Ve bu yüzden ödemek için bu [...] bedeline sahip değiliz. Ama onu bize göster ki, (kendi) gözlerimizle bir inci gördüğümüzü dostlarımıza söyleyelim.” O da onlara dedi ki: “Mümkünse şehrimde gelin de onu göstermekle kalmayıp, size karşılıksız vereyim.” Andolsun ki onlar, o şehrin fakirleri işittiler ve dediler ki: “Biz dilenci olduğumuz için, elbette biliyoruz ki, bir adam dilenciye inci vermez, ancak genellikle verilen ekmek ve paradır. O halde, sizden görmek istediğimiz lütuf, inciyi gözlerimizin önünde bize göstermenizdir. Biz de arkadaşlarımıza gururla, (kendi) gözlerimizle bir inci gördüğümüzü söyleyeceğiz” – çünkü bu, fakirlerde, özellikle de bu tür dilenciler arasında bulunmaz. O cevapladı (ve) onlara dedi: Mümkünse, siz benim şehrimde gelin ki, size onu göstermekle kalmayıp, bedavaya vereyim. Fakirler ve dilenciler, bu adamın onu karşılıksız vermesine sevindiler.

Adam Petrus’a zorlukları sordu. Petrus yanıtladı ve yolun zorlukları hakkında duyduğu şeyleri anlattı. Çünkü onlar, kendi hizmetlerinde zorlukların tercümanlarıdır. Petrus, bu inci satan adama dedi ki: “Adını ve şehrine giden yolun zorluklarını bilmek istiyorum, çünkü biz Allah’ın kullarıyız ve yabancıyız. Allah’ın sözünü her şehirde uyumlu bir şekilde yaymamız gerekiyor.” O dedi ki, “Adımı bilmek istiyorsan, Lizargoel benim adımdır, yorumu ışık, ceylan gibi taştır. Ayrıca, bana sorduğun şehre giden yolu da sana anlatacağım. Sahip olduğu her şeyi terk eden ve her gün oruç tutan biri dışında hiç kimse o yolu gidemez. Çünkü o yolda haydutlar ve vahşi hayvanlar çoktur. Yolda yanında ekmek taşıyanı, kara köpekler ekmek yüzünden öldürürler. Dünyanın pahalı bir giysisini yanında taşıyanı, hırsızlar giysi yüzünden öldürürler. Yanında su taşıyanı kurtlar, susadıklarından, su için öldürürler. Et ve yeşil sebzeler için endişeleneni, aslanlar et yüzünden yer. Aslanlardan kaçarsa yeşil sebzeler yüzünden boğalar onu yer.”

Bana bunları söylediğinde, içimden ah çekerek şöyle dedim: “Bu yolda büyük zorluklar var! Keşke İsa bize yürüme gücü verseydi!” Yüzüm üzgün olduğu için bana baktı ve ben iç çektim. Bana dedi ki, “Eğer bu “İsa” adını gerçekten biliyor ve ona inanıyorsan, neden iç çekiyorsun? O, güç vermek için büyük bir güçtür. Çünkü onu gönderen Baba’ya ben de inanıyorum.” Ona, “Gideceğin yerin, şehrinin adı nedir?” diye sordum. Bana, “Benim şehrimin adı Dokuz Kapı’dır. Onuncunun baş olduğunu idrak ettiğimiz için Allah’a hamd edelim” dedi. Bundan sonra vedalaşarak ondan uzaklaştım.

Arkadaşlarımı çağırmaya gitmek üzereyken, şehrin sınırlarını çevreleyen dalgalar ve büyük yüksek duvarlar gördüm. Gördüğüm harika şeylere hayran kaldım. Oturan yaşlı bir adam gördüm ve ona şehrin adının gerçekten Mesken olup olmadığını sordum. O [...], “Mesken [...]” Bana, “Doğru söylüyorsun, çünkü tahammül ettiğimiz için burada yaşıyoruz” dedi. Ben cevap verdim, “Adilce [...] insanlar ona bu adı verdiler [...], çünkü (tarafından) imtihanlarına dayanan herkes, o şehirlerde ikamet eder ve onlardan değerli bir krallık gelir, çünkü onlar, irtidatların ve fırtınaların zorluklarının ortasında dayanırlar. Böylece, iman

boyunduruğunun yüküne dayanan herkesin şehrinde bu şekilde ikamet edilecek ve o, göklerin krallığına dahil edilecektir.”

Aceleyle gittim ve arkadaşlarımı çağırdım ki, böylece Lizargoel'in bizim için atadığı şehre gidelim. Onun buyurduğu gibi her şeyi bir iman bağıyla terk ettik. Hırsızlardan kaçtık, çünkü giysilerini yanımızda bulamadılar. Kurtlardan kaçtık, çünkü susadıkları suyu yanımızda bulamadılar. Aslanlardan kaçtık, çünkü bizde et arzusunu bulamadılar. Boğalardan kaçtık [...] bizde yeşil sebze bulamadılar.

Üzerimize Rabbimiz'in gibi büyük bir sevinç ve huzurlu bir kaygısızlık geldi. (Şehrin) kapısının önünde dinlendik ve birbirimizle bu dünyanın dikkatimizi dağıtmadığı şeyleri konuştuk. Daha doğrusu, imanı tefekküre devam ettik. Yolda kaçtığımız soyguncuları tartışırken, işte Lizargoel değişmiş halde karşımıza çıktı. Koltuğunda bir merhem kutusu olduğundan doktor görünümündeydi ve ilaçla dolu bir kese taşıyan genç bir öğrenci onu takip ediyordu. Onu tanımadık. Petrus ona, “Biz yabancı olduğumuz için bize bir iyilik yapmanı ve akşam olmadan bizi Lizargoel'in evine götürmeni istiyoruz” dedi. O dedi: “Yüreğimin doğruluğuyla size onu göstereceğim. Ama bu iyi adamı nasıl tanıdığınıza şaşırdım. Çünkü kendisi büyük bir kralın oğlu olduğu için kendini herkese açıklamaz. Biraz dinlenin, ben de gidip bu adamı iyileştireyim ve geri döneyim.”

Aceleyle gitti ve hızla (geri) geldi. Petrus'a, “Petrus!” dedi. Petrus korktu, çünkü adının Petrus olduğunu nereden biliyordu? Petrus Mesih'e yanıt verdi: “Beni nereden tanıyorsun ki, adımı çağırdın?” Lizargoel, “Sana sormak istiyorum, Petrus ismini sana kim verdi?” diye yanıtladı. Petrus şöyle dedi: “Yaşayan Tanrı'nın oğlu İsa Mesih. Bu ismi bana o verdi.” Lizargoel dedi ki, “O, benim! Beni tanı, Petrus!” Örtündüğü – bizim yüzümüzden kendini değiştirdiği – giysiyi gevşetti ve bize gerçekte o olduğunu gösterdi.

Secdeye kapandık ve ona ibadet ettik. Onbir havariydik. Elini uzattı ve bizi ayağa kaldırdı. Onunla alçakgönüllülükle konuştuk. Başımız değersizce öne eğilmişti, “Sen ne dilersen onu yaparız. Ama bize her zaman dilediğini yapma gücü ver” dedik. Onlara merhem kutusunu ve genç öğrencinin elindeki keseyi verdi ve şöyle emretti: “Geldiğiniz şehre, Mesken denilen şehre gidin. Benim adıma iman eden herkesi öğretmeye sabırla devam edin, çünkü ben imanın zorluklarına katlandım. Size ödülünüzü vereceğim. Ben onlara daha iyisini, size karşılıksız vereceğimi söylediğim şeyi verinceye kadar, o şehrin fakirlerine, yaşamaları için ihtiyaç duydukları şeyi verin.” Petrus cevap verip ona dedi: Rab, sen bize dünyayı ve içindeki her şeyi terk etmeyi öğrettin. Senin rızan için onlardan vazgeçtik. Bizim derdimiz (şimdi) bir günlük yemek. Fakirlere sağlamamızı istediğin ihtiyaçları nereden bulacağız?” Rab dedi: “Ey Petrus, sana anlattığım benzetmeyi anlamaman gerekiyordu! Öğrettiğiniz isminin tüm zenginliklerden, Tanrı'nın bilgeliğinin altından, gümüşten ve değerli taşlardan üstün olduğunu anlamıyor musunuz?” Onlara ilaç kesesini verdi ve “Şehrin benim adıma iman eden bütün hastalarını iyileştirin” dedi.

Petrus ikinci kez ona cevap vermekten korktu. Yanında bulunan Yuhanna'ya işaret etti: “Bu sefer sen konuş.” Yuhanna dedi: “Rab, senin huzurunda pek çok söz söylemekten korkuyoruz. Ama bizden bu beceriyi uygulamamızı isteyen sensin. Bize doktor olmamız öğretilmedi. O

zaman bize söylediğin gibi bedenleri nasıl iyileştireceğimizi nerden bileceğiz?” O, onlara cevap verdi: “Doğru söyledin, Yuhanna, ben de biliyorum ki bu dünyanın doktorları dünyaya ait olanı iyileştirir. Ancak ruhların doktorları kalbi iyileştirir. Bu nedenle, önce bedenleri iyileştirin, böylece bedenleri için gerçek şifa güçleri aracılığıyla, dünyanın tıbbı olmadan, sizin kalp hastalıklarınızı da iyileştirme gücünüz olduğuna inansınlar. Ancak şehrin zenginleri, beni tanımaya bile lüzum görmeyen, servet ve gururlarıyla övünen kimselerdir, bu yüzden onların evlerinde akşam yemeği yemeyin ve onlarla dost olmayın ki, onların yanlılığı sizi etkilemesin. Çünkü onlar da günahkârdırlar ve diğerlerinin günah işlemesine vesile oldukları için, kiliselerdeki pek çok kişi zenginlerden taraf olmuştur. Ama onları doğrulukla yargılayın ki, hizmetiniz yüceltilsin ve benim adım da kiliselerde yüceltilsin.” Öğrenciler cevap verip, “Evet, gerçekten yapılması uygun olan da bu” dediler. Secdeye kapandılar ve ona ibadet ettiler. O, onları ayağa kaldırdı ve vedalaşarak yanlarından ayrıldı. Amin.”⁵

İşte Yeni Ahit'ten üç örnekte ve bir gnostik rivayetler kaynağından bir örnekte, İsa (*aleyhisselam*) her zaman kendisine eşlik eden öğrencilerine görünüyor ve onlar yine de onu tanımıyorlar. Bu nasıl olabilir? Onlar İsa (*aleyhisselam*) ile yaşadılar, ondan öğrendiler, onunla yediler ve son anlarına tanık oldular; yine de hiçbiri onun neye benzediğini hatırlamıyor muydu? Sonunda onu sözleri ve eylemleriyle tanıırken, fiziksel bedeni veya sesiyle onu tanımadılar. Onlar onun nasıl görüldüğünü ya da sesinin neye benzediğini nasıl bilmezler? Onun kılık değiştirdiğine dair bir kanıt bile yok.

Cevap, kısaca, İsa'nın (*aleyhisselam*) onlara farklı bedenlerde görünmesidir. Yabancı, bahçıvan, balıkçı ve Lizargoel, İsa'nın ruhunun göç ettiği dört farklı insan bedeniydi. Haft'üş Şerif'te İmam Sadık (*minhusselam*) Kur'an'ın bu ayetini şöyle tefsir eder: *[Onlar evlerini kendi elleriyle ve müminlerin elleriyle harap ediyorlar. Ey basiret sahipleri, artık ibret alın!] İmam Sadık (aleyhisselam) buyurdu: “Onların evleri kendi bedenleridir. (Çünkü) beden ruhun evidir.”*⁶

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) daha da açıklığa kavuşturdu ki: *“Bazı ruhlar, istedikleri bedenlere girmeyi seçebilecekleri bir dereceye ulaşırlar.”* Kur'an'ın dediği gibi: *“İçinde oturulmayan ve sizin için bir yarar bulunan evlere girmenizde bir sakınca yoktur.”*⁷

Açıktır ki, İsa Mesih'in (*aleyhisselam*) dirilişi, ruhun dönüşü veya çarpmıha gerilmiş bedenden başka bedenlere göç etmesiydi. İki bin yıldan fazla bir süredir inançlı insanları şaşkına çeviren böylesine şaşırtıcı bir gizemi ancak Allah'ın Hüceti çözebilirdi.

⁵ Peter ve 12 Havarinin İşleri

⁶ Haft'üş Şerif, Bab 20, sayfa 33

⁷ Kur'an-ı Kerim, Sure 24 (Nur), Ayet 29



Bab 14

REALİTENİN DOĞASI



“İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar”



Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) içeri girdi ve bana şöyle dedi: “Oğlum, sana bir sorum var. Son derece önemli olduğunu düşündüğüm bir soru. Bu fani dünyada seni ne mutlu ediyor? Onun içinde seni mutlu eden bir şey var mı? Sorum bu hayat ve dünya ile ilgilidir, dinden bahsetmiyorum.”

Ben: “Hayır, Allah’a yemin ederim ki, ancak senden haber aldığımda ya da müminleri mutlu ve iyi gördüğümde; beni bundan başka hiçbir şey mutlu etmiyor, ne para, ne bir bina, ne de dünya” dedim.

Bunun üzerine İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Allah seni başarıyla mükafatlandırsın oğlum. Biliyor musun oğlum, tırnaklarım yumuşak olduğundan (yani bebekliğimden) beri hayatım boyunca hiç mutlu olmadım.”

Ben dedim: “Sübhanellehu, Babacığım.”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Hiçbir zaman, hiçbir şeye sevinmedim, dünyada olan hiçbir şeye sevinmedim, hayır vallahi, hiçbir zaman, çünkü onun sadece bir yanılsama olduğunu biliyorum...”

İmam (*minhusselam*) bunu söylediğinde, boğulduğumu ve akan yaşlar yüzünden gözlerimin yandığını hatırlıyorum. İçimde büyük bir acı ve keder vardı. Ömründe bir gün bile olsun hiçbir şeyden mutlu olmayan biriyle hayatımda hiç karşılaşmamıştım ve İmam için çok acı hissettim. İmam Ahmed El-Hasan’la (*minhusselam*) yolculuğumun o noktasında taşıdığı yükü ancak hayal edebiliyordum.

Dünya Bir Rüya Gibi: “Şu An Bir Rüyadasın”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “...Oğlum, kaç yaşındasın? Allah seni korusun.”

Ben dedim: “Artık otuz iki yaşımdayım.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Otuz iki yıl ne yaptın? Bir saniyeni geri getirebilir misin? Tek bir neşe anını ya da tek bir üzüntü anını geri getiremezsiniz. Seyahat için ne kadar zaman harcadın, yiyip içmek için ne kadar zaman harcadın, evlenip çoluk çocuk sahibi olmaya, üzgün olmaya, mutlu olmaya, dışarı çıkmaya, gülmeye, ağlamaya ve çalışmaya ne kadar zaman harcadın, hepsi zamanla geçip gitti. Tüm bunların meyveleri nerede? Meyveler sadece hayır amellerdedir, seni kurtaracak tek şey budur ve başka hiçbir şey işe yaramaz.”

Ben İmam’a (*minhusselam*) sordum: “Babacığım, sen dünya bir ilüzyondur dediğinde, dünya bir rüya gibi midir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aferin oğlum, Allah senden razı olsun.”

Dedim ki: “O zaman o, Müminlerin Emirininin (*minhusselam*) “İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar”¹ söylediği gibi mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, vallahi oğlum, o bir rüyadır, sen şimdi rüyadasın.”

¹ Ed-Dürür Müntesirel-Hadis El-Müştehire, Suyuti, sayfa 197

Dedim ki: “Bazen rüyalarımnda daha uyanık oluyorum ve rüyayı kontrol edebiliyorum (lüsid rüya)². Şimdi dikkatimi bu rüyaya mı vermeliyim yoksa şimdi bu rüyadan (hayat denen bu uyanık rüyadan) uyanmalı mıyım?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Bu, rüyada olduğundan emin olmadan ulaşamayacağın bir meseledir ve eğer bu rüyadan uyanır ve bunun bir rüya olduğuna tam olarak emin olursan, burada (bu dünyada) ölürsün.”

Burada anladım ki, İmam (minhusselam), bu hayatın sadece bir yanılsama olduğunu ve gerçek olmadığını tamamen anlarsak, o anda rüyadan veya yanılsamadan uyanacağımızı söylüyor. Bu hayal kırıklığı, bilincimizin başka bir yerde uyanmasına neden olur ve burada var oluşumuz sona erer, yani burada ölürüz.

Ben İmam’a (minhusselam) sordum: “Bu dünyadaki meseleler bir video oyunu gibi görünüyor. Dünyanın veya gerçekliğin bir illüzyon olduğunu söylediğinde, sayılar ve kodlarla bir bilgisayar gibi programlanmış mı?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Bu evrende her şey programlanmıştır, fakat o, binlerce seçimi, programlanmış binlerce seçimi ve imkanı kuşatıyor, dilediğin seçimi yapabilirsin, ama neticede her şey programlanmıştır.”

Dedim ki: “Yani Atari ya da Playstation gibi bir video oyununu kastediyorsun, tıpkı Kur’an’daki ayette olduğu gibi: *Bu dünya hayatı ancak bir eğlence ve oyundan ibarettir...*³”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Hemen hemen, aynen, aferin, en iyi sonla bitirdin.”

Ben sordum: “Ölüm anı da bir sanal gerçeklik kulaklığını çıkarmaya benzer bir durum ve ölen kişi aniden bunun sadece bir oyun ya da rüya olduğunu anlıyor ve birdenbire kendisini bu dünyada olan bedeninden farklı bir bedende mi buluyor?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Aferin, aferin! Mübareksin oğlum.”

Dedim ki: “O zaman bu, **Matrix** filmindeki gibi ve gerçekliğin bir mimarı var.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Bu bir yanılsamadır, fakat içindeki insanlar imtihanadadır.”

Dedim ki: “Peki ya gerçek alem, bizim dünyamız gibi mi yoksa onun daha mükemmel bir kopyası mı? Orada aynı tür bedenlere sahip miyiz?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Sana onu ne kadar anlatsam da kavrayamayacaksın, ama söz, bir gün onu sana göstereceğim.”

İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam) bana realitemiz hakkında son derece önemli bir şey açıkladı. Gerçekliğimizin aslında bir sanal gerçeklik programı olduğunu, aslında gerçek bir yer olmadığını, daha çok bir bilgisayar oyunu veya programı gibi olduğunu, her eylem ve sonucunun binlerce olasılık ile programlandığını doğruladı. O (minhusselam) ayrıca, bir oyun veya illüzyon

² Lüsid rüya insanın rüya gördüğünün farkında olmasıdır.

³ Kur’an-ı Kerim, Sure 29 (Ankebut), Ayet 64

olmasına rağmen onun bir mimarı olduğunu ve bu sanal dünyadaki performansımızın sonucunun veya akibetinin gerçek dünyadaki realitemiz üzerinde sonuçlar doğurduğunu ortaya koydu.

Hayır Bekle, Hayır Bulacaksın

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: "Çok önemli bir sorum var babacığım."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Buyur oğlum."

Dedim ki: "Madem bunların hepsi bir rüyadır, gördüğümüz insanların hepsi aslında gerçek insan mı, yoksa bazıları insan değil veya yanılısamanın ya da programın bir parçası mı?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Sana bir şey soracağım, bir rüya gördüğün zaman bu gerçek mi yoksa rüya mı?"

Ben dedim: "Rüya."

O (*minhusselam*) buyurdu: "Peki hiç rüyada darbe yedin mi ve sonra uyanıp bunun acısını hissettin mi? Ya da hiç yere düştün mü?"

Dedim: "Evet, vallahi, yaklaşık bir hafta önce başıma bu geldi, bunu sana soracaktım."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "O halde cevap 'evet'tir, öyleyse gerçektir. Ama bu dünyada gerçektir. Bu dünyanın hakikati ve bu dünya alemi, onu çevreleyen mevcut tüm alemlerin en aşağısıdır. Fakat diğer alemlerin gözünde bir yanılısamadır ama bu dünyada gerçektir. Bazı insanlarla oturup konuşabilirsin ve onların insan olduklarını düşünebilirsin ama değildirler. Belki onlar başka yaratılmış türlerindedir ama sen bilmezsin."

Dedim ki: "Demek ki cinler dışında, bizim suretimizde belirlemek için şekil değiştiren başka yaratıklar da var ve onlar uzaylılar gibi aramızdadalar."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Onları normal insanlardan ayırt edemezsin ama belki gözlerinden veya bazı davranışlarından normal değilmiş gibi hissedersin. Ve bazen (bir kişiyle) sohbet edebilirsin ama aslında kendinle konuşursun ve bunu hissetmez ya da fark etmezsin."

İmam (*minhusselam*) doğruladı ki, tıpkı bir video oyununda olduğu gibi, her gün tanıştığımız bazı insanlar, arkalarında oyuncular olan avatarlardır. Diğerleri oynanamaz karakterler veya sadece matrix'in bir parçası olarak yaratılan karakterlerdir, gerçekte insan olmayan insanlar, tıpkı ağaçların, gökyüzünün veya kumun bir yanılısama olması gibi yanılısamalardır. Ayrıca melekler, şeytanlar, cinler, uzaylılar ve diğer akıllı yaşam türleri gibi başka dünyalı varlıkların oyuna sızıp bir karakter olarak oynayabildiklerini, çoğu durumda bir insan karakteri olarak oynayabildiklerini, ancak bu avatarın arkasındaki bilincin insan olmadığını belirtti.

Ben İmam'a (*minhusselam*) sordum ki: "Yaşadığımız bu gerçeklik nedir? Düşüncelerimiz mi? Yoksa gerçekliği etkileyen, düşüncelerimiz midir? O, düşüncelerimizin ürünü olan bir yanılısama mıdır? 'Gizemli Yabancı' adlı bir kitap var, burada ana karakter Şeytan şöyle diyor: 'Boş alandan başka hiçbir şey yok – ve sen... Ve sen, sen değilsin – bedeninin yok, kanın yok, kemiğin yok, sen sadece bir düşüncesin.'

Bir rüyada ya da bir illüzyonda yaşadığımızı ve rüyaların insan düşüncesinin ürünü olduğunu söyledin, değil mi?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Evet oğlum, her şey üretilebilir."*

Ben sordum: *"Düşünceyle mi?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Düşünceyle değil, sana bir örnek vereyim. İlahi bir ilham ya da ani gelen bir fikir."*

Ben dedim: *"O nedir?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Bu, eşyanın doğuşudur, onu doğuran sensin. Örneğin, 'hayır bekle, hayır bulacaksın' sözünü duymadın mı? Ve bunun tersi de doğrudur."*

İmam (*minhusselam*) burada, içinde yaşadığımız bu matrix'i oluşturan düşüncelerimiz olmasa da, düşüncelerimiz, beklentilerimiz ve fikirlerimiz aracılığıyla bu realitede karşılaştığımız olayları bir dereceye kadar etkilediğimizi söylüyor.

Dedim ki: *"Ama ben insanların sahip olduğu bu yüzleri, var olan renkleri ve şekilleri kastediyorum. Örneğin yeşil renge bakıp yeşil dersem, Adem (aleyhisselam) onu turuncu olarak görebilir mi? Ama kafasında turuncuya yeşil denir. Ya da aynı kelimeyi söylüyoruz ve yine de farklı şeyleri tarif ediyoruz. Tüm insanlar gerçeği bir şekilde mi görüyor yoksa her birimiz gerçekliği zihnimizin merceğinden mi görüyoruz ve her birimiz beynimizin yarattığı uydurma görüntüleri mi görüyoruz?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Şimdi, sen bir insanı sevebilirsin, başkası onu sevmez. Her ikiniz de bu kişiyle ilk kez tanışmış olsanız ve ikiniz de bu kişiyi daha önce tanıtmamış olsanız bile, neden sen onu seviyorsun da bir diğeri sevmiyor?"*

Ben dedim: *"Soru şu ki, ikimiz de aynı şeyi ve aynı kişiyi mi görüyoruz?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Her biriniz bir şeyler görüyor ve herkes gördüğü ile ilgili aynı fikirde olmuyor. Sorunun cevabı bu, yani haklısın."*

Dedim ki: *"Sübhanellehu, o halde gerçeklik uydurulur ve akıl merceğinden görülür."*

İmam (*minhusselam*) dedi ki: *"Evet, tekrar buluşana kadar sana düşünmen için küçük bir şey vereceğim. İnsan gözü her şeyi olduğu gibi mi görür yoksa beynin onun için ne yorumladığını mı görür? Ve aklını yitiren, deli, aklı başında olan gibi mi görür yoksa başka şeyler mi görür? Ve neden? Yani, deli bir insan kırmızı elmayı kırmızı elma olarak mı görür yoksa kirpi olarak mı görür? Ve deli, deli olduğunu bilir mi?"*

Dedim ki: *"Bir kişinin karanlıkta birini görüp de yaklaşıp bunun sadece elbise olduğunu görmesi gibi mi?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Düşün ve bir dahaki sefere görüşünceye kadar üzerinde iyice kafa yor."*

İmam (*minhusselam*) bana, temel gerçeğin her insan için farklı olduğunu teyit etti. Renkler, maddeler, nesnelere farklı insanlara farklı görünür ve kelimeler bile farklı insanlar için farklı anlamlar taşır. Bu yüzden farklı zevklere ve farklı görüşlere sahibiz.

Ben Dünyayım, Peşime Düşen Helak Olur

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir gün beni çağırıp şöyle dedi: “Müminlere söyle, bu fani dünyanın vesvesesinden uzak dursunlar, çünkü, Allah’a andolsun ki onun hiçbir değeri yoktur, sakın sizi yanıltmasın. Sana, kardeşlerine anlatabileceğin bir öykü anlatacağım, belki ondan öğüt alırlar:

“Bir zamanlar zengin bir babası olan yalnız bir oğul varmış. Bir gün oğul babasına gitti ve ona ‘Babacığım ben son derece güzel bir genç kadına aşık oldum ve beni onunla evlendirmeni istiyorum’ dedi. Baba çok mutlu oldu ve oğluna: ‘Gidip seni onunla nişanlayalım oğlum!’ dedi. Baba ve oğul güzel kadının evine gittiler ve baba genç kadını görünce şaşırıldı, güzelliğine hayran kaldı, onu sevdi, açgözlü oldu ve oğluna dedi ki: ‘Oğlum, bu kadın sana göre değil, çünkü o çok güzel ve onu mutlu edebilecek zengin bir adamı hak ediyor. Onunla ben evleneceğim.’ Bunun üzerine baba oğul çok tartıştı ve şerifin aralarında hüküm vermesi için karakola gittiler. Şerif onlara dedi ki: ‘Sorun nedir?’ Bu yüzden ona hikayeyi anlattılar ve şerif dedi: ‘Öyleyse bu kızı çağıralım ve ona kimi istediğini soralım.’ Böylece şerif kızı çağırttı ve kız geldiğinde şerif onun güzelliği karşısında şaşırıldı ve baba ile oğula dedi ki: ‘Bu kadın ne sana ne de sana göredir, bu kadın ancak yetkisi, gücü ve parası olan bir adamla olabilir. Bu yüzden onunla ben evleneceğim’ dedi. Böylece hepsi tartıştı ve seslerini yükseltip bağırıldı. Vali bir sorun olduğunu duyunca konuyu araştırmak için herkesin gelip önünde hazır olmasını istedi. Böylece tüm kavgaya eden taraflar geldi; baba, oğul ve memur, hepsi valiye geldi. Vali onlara, ‘Bütün bunlara neden olan bu kızı görelim’ dedi. Bu yüzden kızı çağırdı. Kız geldiğinde, vali onun aşırı güzelliği karşısında şok oldu ve diğerleri gibi, bu kadın hakkında onlarla tartışmaya başladı. Bunun üzerine bütün taraflar padişaha gidip olup bitenleri ona anlattılar ve her seferinde olduğu gibi padişah kızın hazır bulunmasını istedi ve onu görünce ‘O ne senin için, ne senin için, ne senin için, ne de senin içindir, bu kadını yalnızca bir ülkenin kralı hak eder ki onu bir prenses gibi yaşatsın’ dedi. Böylece hepsi tartıştı ve genç kadın burada dedi ki: ‘Ben bir çözüm biliyorum.’ Dediler ki: ‘Çözümün nedir?’ Dedi ki: ‘Ben koşacağım ve hepiniz peşimden koşacaksınız ve kim beni önce yakalarsa, ben onun olacağım ve onunla evleneceğim.’ Böylece herkes kabul etti, güzel kadın koştu ve hepsi onun peşinden koştu. Ve aniden baba, oğul, şerif, vali ve kral - hepsi yerdeki dev bir çukura düştü. Kadın onlara dönerek: ‘Ben dünyayım, kim benim peşimden koşarsa, hiç ummadıkları bir anda ve içleri günahla dolduğu halde kabre düşer’ dedi.”

Sonra İmam (*minhusselam*) şöyle buyurdu:

“O halde bu dünyayı terk edin evlatlarım, çünkü Allah’a yemin ederim ki, hissetmeyeceksiniz ve bir gün ansızın hayatınızın sona erdiğini, yaşlandığınızı, günah ve kabahatlerle dolu olduğunuzu ve size hastalanmanızdan, aşağılanma ve ıstırapla yüzleşmenizden başka bir şey kalmadığını anlayacaksınız, Allah hepinize başarı versin. Evet, Allah’a yemin ederim ki, o, hiçbir değeri olmayan gelip geçici bir hayal dünyasıdır. Bunu, bugünlerde bu güzel kadının peşinden koşmaya çalışan bazı insanlar gördüğüm için

söylüyorum. Dünya, makyajlı bir kadın gibidir, yüzünü yıkarsa çirkinliği ve kusurları ortaya çıkar.”

Realite gerçek olmadığı için, hayatımızı onun peşinden koşturmak ve bunun için endişelenmek, oturup bir video oyunu oynayan bir insan gibidir, oyunda oynadığı karakterin ailesi ölür ve sonra o, gerçek hayatını ağlayarak geçirir. Bu bir ömrün kaybı olur, çünkü bu bir yanılsamadır ve gerçek değildir. Bu dünya böyledir, bu yüzden Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) dünyanın Allah katında sivrisinek kanadı kadar bile değerli olmadığını söylemiştir.⁴

Evren Senin İçindedir

İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim ki: “*Vücudun hücrelerine mikroskopla baktığında, alemler, yaratıklar, gezegenler ve uzaya, gezegenlere ve yıldızlara benzeyen şeyler görürsün.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Tüm evren senin içindeyken kendini küçük bir varlık olarak mı görüyorsun*”⁵?

Ben dedim: “*Sübhanallah, o zaman soru şu: Neredeyiz Baba? Dev bir beden hücrelerinde mi yaşıyoruz?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu, sonsuza kadar devam eden, alem içinde alemdir.*”

Ben şaşkınlıkla dedim: “*Biz bir insanın içinde miyiz?*”

İmam (*minhusselam*) cevabında buyurdu: “*Çok iyimsersin, ne insanı? Bütün bunlar küçücük bir hücrenin içindedir.*”

Dedim ki: “*Tüm bu evren bir hücrenin içinde mi? Babacığım, sana feda olayım, neyin hücresi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Kimsenin umursamadığı küçük bir sivrisineğin sırtında bir hücre.*”

Ben dedim: “*Sivrisineğin sırtında mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet.*”

Hemen Allah'a uzun bir secdeye kapanıp ayağa kalktım ve İmam'a (*minhusselam*) dedim: “*Vay canına! Bütün bu savaşlar, katliamlar ve iktidar yüzünden olan her şey sonunda bir sivrisineğin sırtındaki bir hücre için! Vay be!*”

Bunun üzerine İmam (*minhusselam*) gülümsedi. Sonra dedim ki: “*O halde Kur'an ayetinin anlamı bu mudur: Allah, bir sivrisineği, ondan daha da ötesi bir varlığı örnek olarak vermekten çekinmez?*”⁶

⁴ Muhammed Peygamber (*Ona ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurdu: “Muhammed'in ruhu elinde olana yemin ederim ki, dünyanın Allah nezdinde bir sivrisinek kanadı kadar değerli olsaydı, kâfir ve fâsik kimselere ondan bir yudum su bile vermezdi.” [*El-Amali*, Şeyh Tusi, sayfa 531]

⁵ *Eyanuş-Şia*, Seyid Muhsin El-Emin, sayfa 552

⁶ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 26

İmam (*minhusselam*) şöyle yanıtladı: “*Evet, aynen.*”

Şok içinde dedim ki: “*Sübhaneallah, bu azamet nedir, bu hiç şüphesiz en büyük gecelerden biridir, sen ne büyüksün!*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Mübareksin oğlum.*”

Allah’ın Kelamını Yücelt ve Zafer Kazan

Dedim ki: “*Nasıl ki bu dünyada sivrisinekler var da dev bir sivrisineğin hücresindeyse, sivrisineğin bulunduğu o dünyada da bizim dev kopyalarımız var mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, var.*”

Ben dedim: “*Gerçek olanlar kim, biz mi onlar mı? Onlar orada ne yapıyorlar? Orada bir kıyam, ilahi bir adalet devleti ve burada yaptığımız tüm bu şeyler var mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Oğlum, bu alemlere fazla dalma, bu seni yorar, bu alemleri boş ver, Allah’ın kelamını yücelt ve zafer kazan.*”



Bab 15

NUR VE ZULMET



*“Yüksekteki Nurun Güçleri tüm gazap şeytanlarını
şasırttı”*



Mani kendini ‘Nurun Elçisi’ olarak adlandırdı ve İsa (*aleyhisselam*) kendisine ‘bu dünyanın nuru’ adını vermişti. Mani (*aleyhisselam*) öğretti ki, başlangıçta Allah Nur alemini yarattı ve böylece zulmet alemler Nuru arzuladı. Allah zulmete bir ışık elçisi gönderdi ama zulmet onu yuttu, onun nuru karanlık alemlerde rehin alındı ve her şeye yayıldı. Dolayısıyla, var olan her şey hem nuru hem de zulmeti içerir, yoksa nur olmadan hiçbir şey olmaz ve zulmet olmadan Mutlak Nur olur ve Allah’tan başka Mutlak Nur yoktur. Nur, yaratılış için gereklidir. Mani (*aleyhisselam*) öğretti ki, bu dünyanın yaratıcısı şeridir ve yüksek nurani alemlerden nuru ödünç alarak fiziksel dünyayı yarattı. Bu öğretinin bire bir aynısı, İmamlar (*Selam Onlardandır*) tarafından gizlice öğretilmiştir. Ümmü’l Kitap’ta geçen gizli bir rivayette İmam Bakır (*minhusselam*), sahabeti Cabir ile dünyanın yaratılışı hakkında konuşur ve şöyle der:

“Azazil, Yüce Hükümdardan ödünç olarak bir nur almıştı. O nurun gücüyle kendisi gibi ruhlar yaratıyordu. Yüce Hükümdar kırmızı topraktan nasıl yaratılış yaptıysa Azazil de öyle yapıyordu. Bir süre sonra, Azazil’in kırmızı toprağından o kadar ruh ortaya çıktı ki sayısını ancak Yüce Hükümdar bilir. Sonra Yüce Hükümdar Azazil’e “Ey büyük! Söyle bakalım, sen kimsin, ben kimim, bütün bu cevherler nedir?” dedi.

Azazil “Sen tanrısın, ben de tanrıyım, bunlar da ikimizin yarattığı ruhlardır” dedi.

Yüce Hükümdar “iki tanrı olamaz. Seni ben yarattım. Bütün bu ruhları da ben yarattım” dedi.

Yüce Tanrının buyurduğu gibi, “Ben çamurdan bir insan yaratacağım.” (Kur’an 38/71)

Azazil “Benim yarattıklarım seninkilerden daha fazla. Ben senin yarattığın ruhların onlarca kat fazlasını yarattım. Bu durumda sen mi tanrılık iddiasında bulunuyorsun?” dedi.

Sonra Yüce Hükümdar “Senin yarattığın bu mahlukları da ben yarattım. Sana ödünç verdiğimi şimdi geri alıyorum, bakalım nasıl yaratacaksın.” dedi ve Azazil’in yaratmada kullandığı nuru geri aldı; onunla beyazlık denizinin kubbesini yarattı. O kubbe, bu mavi renkli kubbeden bin kat daha büyüktür. Onu nurdan yapılmış 124000 kandil, parlak mum ve nurdan yapılmış lambalarla aydınlattı; yüz binlerce renkli beyaz billur gibi köşk ve saraylarla süsledi; hayat suyundan akan ırmaklar oluşturdu; ırmakların kenarlarını tuba ağaçlarıyla süsledi. Ağaçların tepelerine kutsal Anka kuşları kondurdu, gölgelerine genç erkekleri ve delikanlıları oturttu, o beyaz Atmaca, Düldül, Burak ve Aslanla bu beyaz sarayı süsledi. Dalların üzerinde kumru, bülbül gibi kuşlar yarattı. Bunlar sıfatlarla anlatılamayacak özelliktedir. [O’nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir.] [Kur’an 42/11] Sonra Yüce Hükümdar beyaz kubbeyi bu güzellikleriyle yaratınca Azazile “Şimdi sen de benim yarattığım büyüklükte başka bir deniz yarat.” dedi. Azazil, çaresiz kaldı. Böyle bir yaratılış konusunda hiçbir bilgisi yoktu. Yüce Allah’ın buyurduğu gibi: [Kafirlerin amelleri boşa gitti. Allah, kafirler topluluğunu doğru yola çıkarmaz.]”¹

¹ İslam’da Gnostisizm, Heinz Halm, sayfa 111-112

İmam'a (*minhusselam*) İblis'i (*lanetullahi aleyh*) sordum: "İblis, Allah'a iman ettiği halde O'nunla savaşmak isteyerek Allah'ın otoritesine karşı meydan mı okudu, yoksa İblis'in davranışları Allah'a olan sevgisinden ve Adem'i (*aleyhisselam*) kıskanmasından mı kaynaklanıyordu?"

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: "Sana, İblis'in yaratılmışların içinde Allah'ın kudretini en iyi bilen olduğunu söylersem, şaşırma. Bu, haset yüzündendi oğlum. Haset büyük bir şerdir, yiyip bitirmediği hiçbir şey bırakmaz. İblis'in düşmesine güç, otorite, hükümdarlık ve nefis sevgisinin yanında haset de sebep olmuştur."

Sordum ki: "Düşmeden önce makamı neydi?"

O (*minhusselam*) buyurdu: "İblis isminin manasını biliyor musun?"

Ben dedim: "Allah'ın rahmetinden ümidi kesmek mi?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Hayır. O, **Eba Lis** olarak yazılır, **İblis** olarak değil. **Eba** baba demek, **Lis** de mahlukat demek. **Mahlukatın Babası**."

Ben sordum: "Mahlukatı İblis mi yarattı?"

O (*minhusselam*) buyurdu: "Hayır, bu, meleklerin ona duyduğu aşırı sevgiden dolayı verdikleri bir isimdi."

Ben sordum: "Babacığım, biraz daha açıkla. o zaman neden İblis'e mahlukatın babası denildi, fiziksel maddeyi yaratan o mu?"

O (*minhusselam*) buyurdu: "Sana bir soru sorayım, **Cebrail** isminin anlamı nedir?"

Dedim ki: "Allah'ın büyüklüğü veya Allah'ın kudreti."

O (*minhusselam*) buyurdu: "Peki, ya **Şeytan** ne demektir?"

Dedim ki: "Bana öğrettiğinden başka bir ilmim yok."

O (*minhusselam*) buyurdu: "**Şey-Tan, Tan** çamur demektir, çamurdan olan bir şey."

Ben sordum: "Öyleyse fiziksel bedenleri yaratan İblis, nurani bedenleri yaratan ise Muhammed ve Al-i Muhammed (Selam Onlardandır) midir?"

O (*minhusselam*) buyurdu: "Aynen öyle oğlum ve şu anda İblis onun hakkında konuştuğumuza seviniyor, büyük bir şey yaptığını zannediyor."

Ben sordum: "Bütün mahluklar içinde onun bu güce sahip olmasının sebebi veya hikmeti nedir?"

O (*minhusselam*) buyurdu: "Çünkü onların en çok iman edeni oydu ve bildiğin gibi o, içinde ne saklamış olursa olsun, Allah bunu mükâfatlandırıyor."

Ben sordum: "Madem ona, tüm fiziksel mahlukat ve bütün maddî âlem üzerinde yetki ve sorumluluk verilmişti, İblis düştüğünde onun yerini kim aldı?"

O (*minhusselam*) buyurdu: "Sana gerçeği söyleyeceğim, belki şaşıracaksın, onun yerini kimse tutamadı. Keşke mahlukat, hatalardaki tehlikenin miktarını anlasa! Hatalar iyilikleri götürür, hatalar o kadar ciddidir ki, İblis gibi bir mahluk ve onun son derece yüksek mertebesine rağmen, zirvelerin en

tepesinden en dibe nasıl düştüğüne bir bak. Bunu bir düşün. Bunun çok büyük ve ciddi bir mesele olduğunu göreceksin.”

Ben sordum: “*Yani ne Muhammed, ne Ali, ne de hiç kimse onun yerine geçemedi mi?*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Hiçbir mahluk (geçemedi). Son derece büyüktü ve apaçık bir düşmana dönüştü.”*

Ben sordum: “*Allah’ı yenebileceğini mi sanıyor?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, yapamayacağını biliyor ve bunu diğer mahluklardan daha iyi biliyor. Biliyor musun, her gece ağlıyor, kendisini yakalayacak olan azaptan korkarak ağlıyor. Gururu onu bu hale getirdi, bunu insanlara anlat, anlamalarını sağla.”*

Mani Peygamber (*aleyhisselam*) ve Al-i Muhammed (*Selam Onlardandır*), İblis’in fiziksel dünyayı yarattığını ve fiziksel dünyanın nurun çocukları ve zulmetin çocukları, Adem’in çocukları ve İblis’in çocukları olmak üzere iki kısma ayrıldığını öğretti. İçinde bulunduğumuz bu alem, içinde nurun kapana kısıldığı karanlıklar alemi olduğundan, bizim görevimiz, kaynağına geri dönebilsin diye, onun içinde mümkün olduğunca çok nur biriktirmektir. Aksi takdirde, nur sonsuza kadar karanlığa hapsolür. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: “*Dünya müminin zindanıdır.*”² İster Yahudilik, ister Hristiyanlık, ister İslam olsun, ister Budizm veya Hinduizm gibi diğer dinler olsun, tüm dinlerin gayesi, içimizdeki ruhu veya nuru serbest bırakmak ve nuru, ister Cennet ister Nirvana olarak adlandırılınsın, varoluşun daha yüksek alemlerine geri döndürmek olmuştur.

Mani Peygamber (*aleyhisselam*) öğretti ki, kurtuluş ilimle ve hayır olan Nurun şer olan zulmet üzerinde zaferiyle gelir. Maddi dünyaya, devrilmesi gereken şer ve zulmet güçler hakimdir. Mani (*aleyhisselam*) ayrıca kişinin daha fazla nuru olan şeyleri tüketerek daha fazla nur elde edebileceğini ve böylece içimizdeki nuru arttırabileceğini öğretti. Ve tam tersi, daha fazla karanlığı olan şeyleri tüketerek içimizdeki zulmeti arttırırız. Bu nedenle o, yediklerine çok dikkat etmiş ve takipçileri için sıkı bir beslenme rejimi oluşturmuştur. Erdemli davranışlarla ruhun nuru arttırılabildiği gibi, bitkisel yemekle de bedeninin nuru arttırılırdı. Hayvan tüketimi, yalnızca az miktarda nur içerdiğinden, yararlı değildi.

Nur Olmadan Zulmet Olmaz

İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “*Mani (aleyhisselam) yazmıştı ki, meyve suyu, nurla karıştırılmış su veya maddedir, ve tek başına su, yalnızca maddedir. Şaraba ‘Abdunnur’³ denen bazı Alevi rivayetleri buldum. Ve şarap meyvelerden yapılır. Şarabın nur içerdiği doğru mu?*”⁴

² *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 78, sayfa 194

³ ‘Abdunnur’ Arapçada ‘Nurun Hizmetkârı’ anlamına geliyor.

⁴ Beşar El-Şairi’nin şöyle buyurduğu rivayet edilir: Mevlam İmam Sadık’a (*minhusselam*) sordum: “Şarap helâl midir, yoksa haram mıdır?” O da buyurdu: “Ey Beşar, şarap bizim nurumuzdan bir nurdur, öyleyse nurlarımızdan içiniz, meyvelerimizden yiyiniz ve haberlerimizi anlatınız. Bu, kendi aranızda size helal, başkalarının yanında ise haramdır.’ Ben dedim: “Efendim, onu bana açıkla ki, senden işiteyim, başkasından değil.” İmam Sadık (*minhusselam*) buyurdu:

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, doğrudur.”

İmam (*minhusselam*) ayrıca her şeyin var olabilmesi için içinde bir nur bulunması gerektiğini de eklemiştir ve “Nur olmadan zulmet olmaz” diye buyurmuştur.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu:

“Etrafında bulunan her şey belli bir miktarda enerji yayar. Bazıları negatif, bazıları da pozitifdir, ancak genellikle, sürekli olarak maruz kalmadığın sürece negatif seni etkilemeyecektir. Oğlum, mesela karga ve yuvası; karga belli bir tür enerji taşır ve farkında olmadan bu enerjinin bir kısmını vücudundan salgılar. Bu salgılardan ya da enerjiden karga faydalanmaz ama insan faydalanır.

Baykuşlar da aynıdır, bu enerji kuşun yuvasında yoğunlaşır ve yuvanın kendisinde yerleşik kalır. Yuvası belirli bir şekilde dokunarak veya yuvayı koruyarak insan bu enerjinin bir kısmını alabilir, böylece o, zihnin belirli bölümlerinin veya ruhun kenarlarının birkaç dakika veya belki birkaç saniye için hapishanesinden serbest bırakılmasını sağlayabilir. Bu süre zarfında kişi bu alem dışında bazı yaratıkları veya alemleri görebilir ve enerji bittiğinde her şey normale döner.

Oğlum, sana peygamberlerden, salihlerden ve Allah'ın bilmelerini dilediği kimselerden başka kimsenin bilmediği bir şey söyleyeceğim. Esrar, eroin, şerbetçiotu ve diğer bitkiler insanlar tarafından sarhoş edici sanılır ve bu bitkilerin hakikatini bilmezler. Bu bitkiler büyük miktarda enerji taşır, bazıları negatif enerji taşır, diğerleri ise bir insanı bizimkiyle paralel olan başka alemlere taşıyabilecek pozitif enerji taşır. İnsanlar, bu bitkilerin etkisinde kalan bir kişiye sarhoş veya bilinçsiz veya gafil olarak bakarlar, oysa o, gerçekte başka bir aleme seyahat eder. Çevresindekiler onun uyuşturucu maddenin etkisinde olduğunu ya da sarhoş olduğunu düşünürler ama gerçekte öyle değildir. Ve bir kişi aşırı dozdan öldüğünde bunun nedeni, geri dönemeyeceği kadar uzak alemlere seyahat etmesidir.”

Böylece, burada İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ayrıca belirli bitki veya maddelerin içindeki nur veya enerjinin zihnimizi ve ruhumuzu başka alemlere taşıyabileceğini açıklıyor. Bu nedenle, belirli bitkilerden veya maddelerden nur tüketen bir insanın, aklını ve ruhunu bir gerçeklikten diğerine taşıması şaşırtıcı değildir. Aynı zamanda, bir insanı iyileştirme veya ona fayda sağlama özelliğine sahip olan şey de bu farklı bitki ve maddelerde bulunan enerji veya nurdur. Biz insanları bahsi geçen bitki veya maddelerden herhangi birini kullanmaya teşvik etmiyoruz, aksine dinimizin bakış açısıyla konuşuyoruz. İnsanlar onların sarhoş edici olduğuna inansalar da öyle

“Ey Beşar, şarap bizim nurumuzdan bir nurdur, bir adamın şarap içerken yüzünün parlamasını, renginin ışık saçtığını, melekelerinin sakinleştiğini görürsen ve kardeşlerine şefkat ve sevgi gösterip dua ettiğini, Efendisi hakkında iyi konuşup ona şükrettiğini, tesbih ettiğini ve yücelttiğini görürsen, o zaman nur nurla karşılaşmıştır, çünkü şarap nurdur ve o adamın nuru nurdur, öyleyse onunla dost ol ve onun peşinde koş, çünkü onda bir ilim vardır.”

[NOT: İmam (*minhusselam*) açıkça sarhoş olmayı, zayıf düşmeyi veya sefahat meclislerini teşvik etmemektedir. O, sevgi hali içinde olan, Allah'ı anan, ilahi ilim ve bilgeliği paylaşan, sizi daha fazla nurla dolduracak olan iman kardeşlerimizle kontrollü ve disiplinli buluşmalardan bahsediyor. Şarap kullanımının merkezietini önceki ahitlerde görüyoruz. Örneğin, Şabat yemeğinin bir parçası olarak şarap kullanımı ve Efkaristiya'da ekmek ve şarabın kutsanması. Kur'an'da “cennet şarabı”ndan da bahsedilir. Muhammedi Ahit'te sefahat ve sarhoşluğun yasaklanması bu Kitabın 7. Babında anlatılmıştır.]

olmadıklarını, daha çok bitkilerin ve maddelerin ürettiği değişmiş bilinç hallerinin kişinin başka boyutlara ve gerçekliklere seyahat etmesine izin verdiğini söylüyoruz. Dinimiz gereği bir kimsenin bunları yapması zorunlu olmadığı gibi, Allah tarafından da yasaklanmamıştır. Ancak İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), onları almanın tehlikeli ve potansiyel olarak ölümcül olduğunu, çünkü ruhun ayrılıp başka bir varoluş katına gittikten sonra bedene geri dönememesine neden olabileceğini vurguladı. Doğru kullanılırsa, bu maddelerin ve bitkilerin etkisinde kalan bir kişinin, daha yüksek anlayışlara ulaşabileceği de doğrudur. Bu kitabı okuyan ve bu gerçekleri bilen herkesi sorumlu davranmaya davet ediyoruz.

Her ne kadar anarşiyi veya kanunları çiğnemeyi teşvik etmesek de şunu söylemeliyiz ki, toplumun sözde suçluları İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) dininde çok önemli bir role sahip olacaktır.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile konuşuyordum. Ona dedim ki: “Benim halkım da böyle, birçoğu eski uyuşturucu bağımlısı, garip ve kötü şeyler yapmış insanlar...”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hepsi hoş gelmiştir. Ben sakal uzatanlar, uzunca secdeye kapananlar, bütün gece namaz kılanlar, bütün gün oruç tutanlar ve tesbih çekenler için gelmedim. Ben, sarhoşlar, zinakarlar, katiller ve suçlular için geldim. Onlarla dini yükselteceğim.”

Tüm övgüler Alemlerin Rabbi olan Allah'adır.

“Kavminin inkâr eden ileri gelenleri, “Biz, senin ancak bizim gibi bir insan olduğunu görüyoruz. İlk bakışta sana uyanların da ancak en aşağılıklarımızdan ibaret olduğunu görüyoruz. Sizin bize karşı herhangi bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine sizin yalancı kimseler olduğunuzu sanıyoruz” dediler.”⁵

⁵ Kur'an-ı Kerim, Sure 11 (Hud), Ayet 27



Bab 16

İNSAN NEFSİ



“Nefsini inkar et”



Ben', 'ene' veya 'nefs' olarak bilinen insan egosu çoğu dinde kötü bir şey, düşmemize neden olan büyük şeytani güçtür. Biz İsa'nın (*aleyhisselam*) "*Nefsini inkar et*"¹, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) "*En büyük cihad, kişinin kendi nefsiyle olan cihadıdır*"² ve İmam Ali'nin (*minhusselam*) "*Her insanın şeytani kendi nefsidir*"³ dediklerini işittik. Yeryüzüne ayak basmış her peygamber, nefsi inkar veya nefse karşı savaşıma, kötü eğilimler veya nefsi yok etme doktrinini öğretmiştir. Peki, 'nefs' tam olarak nedir?

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) nefis hakkında şöyle buyurdu:

"Nefs, amellerimiz tarafından yaratılır. Biz onu iyi ya da kötü yaparız. Onu disipline eden bizim amellerimizdir ve nefis göğüs bölgesinde bulunur. Hissettiğimiz ama göremediğimiz bir şeydir. Hiç hissettin mi? Göğsünde bir şey hissediyor musun? Ne zaman iyi bir haber ya da üzücü bir haber duysan, istemsiz olarak ellerini göğsüne koyar mısın? Kendisini sevindiren veya üzen bir haber duyduğunda elini başına veya göğsüne koyan tiplerden misin? Yoksa bir haber duyunca dizlerine vuran tiplerden misin?"

İmam (*minhusselam*) kişinin hangi yönünün – nefsinin mi yoksa ruhunun mu daha güçlü olduğunu istem dışı hareketlerimizden nasıl değerlendirebileceğimizi açıklamaya devam etti:

"Kişi başına vurduğunda, bu onun ruhunun nefisinden daha kuvvetli olduğu manasına gelir. Kimin nefsi ve ruhu kuvvette eşitse, bu durumda kişi, dizine vurur. Kimin nefsi ruhundan daha kuvvetliyse, o kişi göğsüne vurur. Nefs duyuların oluşumudur, işitme, görme, dokunma ve tat alma duyularından oluşur. Nefs bu duyulardan oluşmaya başlar ve sonra iki kısma ayrılır:

1. Pak nefis
2. Habis nefis

Mesela haram bir şey söylersen, habis nefsi beslersin. Haram bir şey duyar veya harama bakarsan, bunların hepsi habis nefsin gıdası olur. İyi nefis için bunun tersi geçerlidir, ta ki ya amellerinizle pak nefsinizi, ya da amellerinizle kötü nefsinizi büyüteceğiniz ve bunlardan birinin diğerine galip geleceği ve diğerini kontrol edeceği bir noktaya gelinceye kadar.

*Ve sonuç her iki durumda da bellidir. İyi işler daha güçlüdür, yani iyi bir eylemin pak nefis üzerindeki etkisi, kötü bir eylemin habis nefis üzerindeki etkisinden daha güçlüdür. Demek ki, pak nefis bir amel ile iki derece alırsa, habis nefis iki kötü amel ile bir derece alır. "*Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının!*"⁴*

Buradaki nefis ve onun eşi, pak nefis ve habis nefstir ve tüm yaratıkların nefsi yoktur. Yani, nefisleri olmayan ve sadece ruhları olan insanlar vardır. Çünkü ayette "birçok erkek ve kadın" deniyor ve "bütün erkekler ve kadınlar" denmiyor, aksine büyük bir grubun nefsi olduğu

¹ Kutsal Kitap, Matta kitabı, Bölüm 16, Pasaj 24

² Mizanul Hikmet, Muhammed Reyşehri, cilt 1, sayfa 453

³ Şerh-i Nebcül Belağa, İbn Ebi Hadid, cilt 20, sayfa 292

⁴ Kur'an-ı Kerim, Sure 4 (Nisa), Ayet 1

belirtiliyor. Ruh da bizim eylemlerimizden etkilenir ve sadece nefsi olmayan ruhlara sahip bir azınlık olsa bile, bu onların daha iyi olduğu anlamına gelmez. Nefsi olmayan azınlık, insan olmuş meleklerdir ve bu, bugün sahip olduğumuz bir şeydir. Bizim Cebrail'imiz, Mikail'imiz ve İsrail'imiz var (Onlara Selam Olsun). Onlar insan cildinde enkarne ettiler, aramızdalar ve her devirde mevcutlar.”

Nefs, Nefs-i Mutmainne ve Ruh Arasındaki Farklar

İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) nefis ile ruh arasındaki farkı sordum. İmam (*minhusselam*) şöyle yanıtladı: “*Ruh, reenkarne eden şeydir, peki, bir kişi öldüğünde ondan ne ölür? Beden ölür, ruh ise onunla birlikte kalan ve bedenden bedene ona eşlik eden özelliklere sahiptir.*”

Ben sordum: “*Öyleyse nefis de bedenle birlikte ölür, değil mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, ancak nefis-i mutmainne ölmez.*”

Ben dedim: “*Nefs-i mutmainne nedir, sana feda olayım?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Nefs, her mahlukun içinde bulunan bütün duygu ve hislerin toplamıdır. Nefs-i mutmainne, içinde yaşadığı aynı bedende yaşayan pak ruhla uyum halinde olan nefstir. Bedenindeki pak ruhla mutmain olduğu için ona nefis-i mutmainne denir.*”

Ben dedim: “*Peki, o zaman ölen kötü nefis midir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Mutmain olmayan nefsin bir değeri yoktur.*”

Ben sordum: “*Öyleyse, kötü nefis ölür ve yok olursa, sonsuza dek azap içinde yaşayan şey nedir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Azap içinde ebedi kalan, ruhtur.*”

Ben sordum: “*Ve cennette ebedi yaşayan, nefis-i mutmainne midir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, o ruhtur ve ona nefis-i mutmainne eşlik eder, onlar birleşirler ve bir olurlar, nefsin Rabbi ruhtur: Ey nefis-i mutmainne! Sen O'ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön.⁵*”

Ben İmam'a (*minhusselam*) sordum: “*Eğer ruh nefsin Rabbi ise, bizim iyiliklerimizi ve kötülüklerimizi yazan iki meleğe ne demeli?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Sana bir bilgi vereyim. Bu iki meleğin kim olduğunu biliyor musunuz? Onlar iki kulak, iki göz, iki dudak, iki el, iki ayak ve iki testistir, bunlar insanların melek zannettikleridir, onlar sizin duyularınızdır. Sağ duyular yaptığımız iyilikleri, sol duyular ise insanın yaptığı kötülükleri kaydeder. “İçinde büyük evren varken, kendini küçük bir varlık olarak mı görüyorsun?”⁶ Selam olsun sana ey Müminlerin Emiri Ali bin Ebi Talib. Seni terbiye edeceğim oğlum, büyük bir lider olacaksın, bilgili, güçlü, kuvvetli, cesur, anlayışlı ve bilge olacaksın. Şüphesiz Allah*

⁵ Kur'an-ı Kerim, Sure 89 (Fecir), Ayet 27-28

⁶ Eyanuş-Şia, Seyid Muhsin el-Emini, sayfa 552

hikmet sahibidir, büyüktür ve insanı nefsi üzerine şahit ve gözetici kılmıştır. Ve Allah, insanın bedenini kendi üzerine şahit kıldı.”

Dedim ki: “Sübhanellehu, aynı zamanda Allah, herkesin günahını kendi nefsi dışında herkesten örter.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Aferin, şüphesiz Allah çok merhametlidir ve kusurları örter.”

Ben şu hadisi sordum: “Allah nefsi yarattığı zaman ona ‘Ben kimim?’ diye sordu.’ Nefs cevap verdi: ‘Ben kimim?’”⁷

İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam) şöyle buyurdu: “Allah nefsi yarattığında ona ‘Ey nefis, ben kimim?’ dedi ve nefis ‘Ben’ dedi.”

Ve buradan biliyoruz ki, nefis ilk yaratıldığında Allah olduğunu düşündü. İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam) buyurdu: “Gerçek mümin ruhunu nefisine muzaffer kılar, müminlere öğret ki, kardeşlerinden biri hata yaparsa, kabahatli olmasalar bile, ilk onlar özür dilesinler.”

Disiplin İlimden Daha Önemlidir

İmam (minhusselam) insanlığın karşılaştığı tüm zorluklar için gerekli olacak ahlak, görgü ve etik disiplinin kritik öneminden bahseder. Bu öğretiler, ilahi olarak yönlendirilen herhangi bir topluluğun temelidir:

“Onlara bu büyük görgü kurallarını öğret, onları disipline et ve gelecek olana hazırla. Benim böyle bir topluluğa ihtiyacım var, disiplin ilimden daha önemlidir. Ahlak her şeyin fevkindedir. İlim insana her zaman verilebilir, ama insan yanlış yetiştirilirse, sonra onu düzeltmek çok zor olur. Bu, çarpık büyümüş bir ağaca benzer, böyle oldu mu, onu düzeltmek de çok zor olur. Disiplini ve başkalarıyla ilişkilerde pozitif beklentilere girmeyi, yükselmeyi ve nasıl bu dinin mükemmel bir yansıması ve Ahmed El-Hasan’ın insanlara mükemmel sureti olunacağını öğrenmek her şeyden önemlidir. Bu, öğrendikleri her şeyden daha büyük ve daha mühimdir.

Onlara öğret...

1. **Onlara**, kardeşlerinin yatakta uyuması için, içlerinden bir müminin yerin tozu üzerinde uyumaya nasıl hazır olması gerektiğini ve bir müminin, kardeşinin yediğinden ya da yiyeceklerinin olduğundan emin olduğunu kontrol etmeden nasıl yemek yememesi gerektiğini **öğret**.
2. **Onlara** her birinin diğerini kendisine nasıl tercih etmesi gerektiğini **öğret**.
3. **Onlara** nasıl sağlam bir bina gibi olmaları gerektiğini ve bir kişinin herkes için ve herkesin bir kişi için nasıl olması gerektiğini **öğret**.
4. **Onlara** nasıl Allah’ta fena olmayı ve insanları sevmeyi **öğret**.
5. **Onlara öğret** ki, en önce kardeşim olsun, en sonda da ben olayım.

⁷ Meşarikul Envarul Yakın, Hafız Recep el-Bursi, sayfa 21

6. *Onlara öğret ki, kendini sevmek küfür, başkalarını sevmek ise hayır ve imandır.*”

Nefsi Değerlendirme: Ruha Zafer Ver

Aşağıdaki diyalog, kişinin kendi ahlaki karakterini nasıl değerlendireceği üzerine odaklanmaktadır. Daha da önemlisi, İmam (*minhusselam*) kişinin kendi ruhuna zafer kazandıracak yöntemler sunuyor.

Ben İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “İnsan, kontrolün nefsinde mi yoksa ruhunda mı olduğunu nasıl bilebilir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Nefsi kışkırtan bir şey olduğunda, onu ezmek için her şeyi yap. Onu ayaklarınla ez. İt, it ve hemen ardından rahatlayacaksın. Bunu yaparsan ve kendini huzurlu hissedersen, bil ki ruhun nefsini ezmiştir. Huzur ve güvence hissedeceksin ve bunun tersi de doğrudur.”

Dedim ki: “O zaman bu dünyadaki amacımız nefsimizle savaşmak ve onu terk etmektir.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evladım, insanlar bencilliği bırakır bırakmaz ve başkalarını kendi nefslerine tercih eder etmez, dünya nurlu bir alem olur ve onda bir fakir, muhtaç, aç, korkmuş bir insan bulamazsın. İnsanların yapması gereken en önemli şey budur. Başkalarını kendi nefslerine tercih etmek. Önce kardeşim, önce bacım demek.”

Dedim ki: “Ben, seninle konuşan ve bazen şaka yapan kimse, benim belirli özelliklerim ve niteliklerim, belirli ruh hallerim var, bu nedir, nefis mi, ruh mu yoksa beden mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Nefs ve insan duyuları.”

Ben dedim: “Peki o zaman benden geriye ne kaldı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Senin ruhun başkadır, farkı kıyamda göreceksin. Değişeceksin, çalışsan tek şey ruhun olacak ve merhametsiz, çok sert olacaksın.”

Ben dedim: “Öyleyse kafirlere merhamet nefsten, müminlere merhamet ve kafirlere karşı sertlik ise ruhtandır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, belli insan anlayışları üzerine ve her biri içinde yetiştiği çevreye göre büyümüş nefstendir. Kendin göreceksin. En ufak şeyi bile affetmeyeceksin ve o zaman geçene kadar doğal haline dönmeyeceksin.”

Ben dedim: “Peki, genel olarak insan vefat ettiğinde, öbür tarafa giden nedir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ruh.”

Ben dedim: “Ve nefis tamamen yok oluyor mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Beden parçalanıyor.”

Dedim ki: “Örneğin, bir video oyunu oynarken, oynadığımız ana karakter veya avatar, oyunda bir beden ve kişiliğe sahiptir, ve onu hareket ettiren ve kontrol eden biziz, bunun gibi mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, aferin!”

Ben dedim: “*Ve oyun bittiğinde geriye sadece oyunu oynayan kişi kalıyor.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Şimdi misallerin en güzelini ve en doğrusunu verdin.*”

Dedim ki: “*Sonra insanı bazen oyundaki karakterin söylediği veya yaptığı şeylerden bazı kelimeler söylerken veya bazı hareketleri taklit ederken buluyorsunuz, yani oyuncu oyundan biraz etkileniyor. Ama bunun dışında karakter, oyuncunun zihninde sadece bir anı olarak kalıyor.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Aynen öyle. Ve ruha galip gelinemez, ruh nefsten rahatsız olursa, çekip gider. O gider, bu durumda iyi ruhtan bahsediyoruz.*”

Ben dedim: “*Peki ya kötü ruh? Sarhoş halde video oyununun keyfini çıkarmaya devam mı eder?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Kötü ruh, nefsinin daha çok çirkinleştirir. Ve böylece, nefsin bu şekil bozukluğu, mahlukun eylemleri aracılığıyla gitgide daha fazla yansır.*”

Dedim ki: “*İyi bir ruh bir bedenden ayrıldığında, onun yerine kötü bir ruh mu gelir, yoksa varsayımsal olarak boş bir kap olarak kalabilir mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*İyi ruhun yerine kötü ruhun gelmesi her zaman söz konusu değildir.*”

Dedim ki: “*Öyleyse, sonunda, sadece nefis ve beden olan bu ruhsuz zat, ölümlerle birlikte, cehennem ateşi veya başka bir şey olmadan biter mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bedenin özel bir azabı vardır, sana daha önce bildirdiğim gibi hayvan veya böcek olarak dönebilir.*”

Dedim ki: “*Öyleyse mesh bedeninin dönüşü mü, yoksa bedeninin hayvan olarak yeniden yaratılması mı?*”

İmam (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Mesh, meshe dönüşmüş, yani daha önce çürümüş olan aynı çamurdan veya aynı maddelerden oluşan birisinin bedeninde kötü ruhun reenkarnasyonudur.*”

Dedim ki: “*Yani bir insandan ruh çıktıysa ve onun yerine kötü bir ruh gelmediyse, sonra o kişi ruhsuz öldüyse ve o an sadece bir beden ve bir nefis idiyse, bunların özel bir cezası var mı? Yoksa ceza varoluşun sona ermesi mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, öyle de diyebilirsin, ama gerçekten derine inersen, önce o azap görür ve hak ettiğini alır.*”

Ben dedim: “*Sübhanallah. Mehdi tarafından öldürülen herkes bir ruha sahip midir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Şüphesiz onlar kötü ruhlar ve habis nefislerdir ve onlara asla şefaahat kabul edilmeyecektir.*”

Ben dedim: “*Yani bu ruhlar İblis'ten daha mı kötü?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, onlar daha beterdir.*”

Ben dedim: “*Allah'ın laneti onların üzerine olsun.*”

Dimetiltriptamin (DMT): “Ruh Molekülü”

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Canlı olan her şeyde, bitkilerde, hayvanlarda, insanlarda bulunan DMT adında bir madde vardır. Bu maddenin rüya gördüğümüzde veya öldüğümüzde beyin tarafından salındığı ve halüsinasyonlara da neden olduğu söylenir. DMT kullanan kişiler, ruhları bedenlerinden çıkıyormuş gibi hissettiklerini hatırlarlar ve anlayamadıkları başka alemler ve kendileriyle konuşan yaratıklar görürler. Ona “Ruh Molekülü” diyorlar. Bu madde alemler arasındaki bağlayıcı madde midir, babacığım? Ve derin meditatif durumlardayken beynimiz doğal olarak onu salıverir mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, bahsettiğimiz açılıştır. Yükselmedir ve dediğin gibi, bağlayıcı maddedir.”

Dedim ki: “Çok güçlü ve başta ölüyormuş gibi hissettiriyor ve sonra aniden kendini uzayda, başka alemlerde buluyorsun. Nedir bu yaratıklar Babacığım, onlar ruh mudur? Henüz enkarne olmamış insanlar mıdır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bütün mahlukatta çeşitli miktarlarda DMT vardır. Örneğin, sende çok varken başkasında az miktarda var. Sende çok fazladır, başkalarında ise azdır, hepsi kendine uygun biçimde.”

Ben sordum: “Yani zaten vücudumdaki miktara bağlı olarak, örneğin DMT alsaydım, etkisi, vücudunda az miktarda olan bir insandan daha büyük mü olurdu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, insanın manevî, psikolojik ve ahlâkî durumuna, akidesine, îmânına ve yakinine bağlıdır. Sana bir örnek vereyim; biri küçük diğeri büyük iki lastik balon. Büyük balona bir miktar hava doldurursan ve maksimuma kadar genişlerse, aynı miktarda havayı küçük balona doldurursan ne olur?”

Ben dedim: “Patlar.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aynen öyle, bu madde (DMT) ile de böyledir.”

Ben dedim: “Peki, taşıduğumuz alem ölümler alemi mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Duruma göre değişir. Belki de diriler alemine gidersin.”

Ben dedim: “Yani bu, kişinin titreştiği frekansa gitmek için bir portaldır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aynen öyledir.”

BİLGİNİN GAYESİ



Bab 17

BAŞMELEKLER



*“Eğer onu bir melek kılsaydık yine onu bir adam
(suretinde) yapardık ve onları yine içinde buldukları
karmaşaya düşürmüş olurduk.”*



Bütün İbrâhimî dinlerde, ayrıca diğer dini geleneklerde, ilahi emirleri, sorumlulukları ve işlevleri yerine getiren yüksek rütbeli ve statülü varlıklar vardır. Bu yüksek rütbe ve makamdaki varlıklar, İbrâhimî dinlerde Başmelekler olarak bilinir. Başmelekler mesajlar verir, tehlikeli durumlarda bizi korur ve onlar, farkında olsak da olmasak da günlük hayatımızın bir parçasıdır.

Evin Muhafızı (Haris)

Bir gün müminlerden biri Mısır'dan Irak'a gidiyordu ve yanında bir miktar para vardı. Uçağa binmeden önce havalimanının teftiş alanındayken, yolcuların hepsi ceplerinden ve çantalarından paralarını çekiyordu ve havalimanı güvenliği, sahip oldukları miktarları kontrol ediyordu. Hüseyin kardeşimiz teftiş noktasına ulaştığında görevli ona “*Bu nedir?*” diye sordu.

Hüseyin cevap verdi: “*Bu paradır.*”

Görevli ona, “*Buna izin verilmiyor, bu kara para aklama olarak kabul ediliyor ve bunun Mısır yasalarına göre bir cezası var*” dedi.

Bunun üzerine Hüseyin dedi ki: “*Eğer bu yüzden beni tutuklarsan, hayatında asla mutlu bir gün görmeyeceksin ve Allah, ahiretten önce er ya da geç seni bu dünyada hesaba çekecektir.*”

Hüseyin şöyle dedi: “*Görevli korkudan heykel gibi donup kaldı.*”

Sonra Hüseyin ona: “*Allah'ın gazabından Allah'a sığınırım*” dedi.

Bunun üzerine görevli ona şöyle dedi: “*Bir dakika burada bekle.*”

Sonra başka bir görevliyi çağırdı ve ona “*Burada benim yerimde kal*” dedi.

Sonra görevli Hüseyin'e döndü ve ona şöyle dedi: “*Beni takip et, seni ikinci teftiş noktasından çıkaracağım, çünkü aksi takdirde seni bu yüzden tutuklayacaklar.*”

Böylece Hüseyin, onu güvenli bölgeye götürene kadar çalışanı takip etti ve Hüseyin ayrılmadan önce çalışan ona şöyle dedi: “*Yanıdaki adam nerede?*”

Hüseyin dedi ki: “*Hangi adam?*”

Çalışan, “*Uzun sakallı ve uzun sarı saçlı olan*” dedi.

Hüseyin şöyle dedi: “*O, Allah'ın askerlerinden bir askerdir ve benim yanımda Rabbimden başkası yoktur.*”

Hüseyin daha sonra şunları anlattı: “*Adam şok oldu, hayretler içinde kaldı, korktu ve bir adım ilerledi, sonra da dönüp gözleri dolu halde bana baktı.*”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “*O (sarışın adam), 'Evin Bekçisi' adında bir melekti ve aşırı sıkıntı ve tehlike anında müminlerin yanında bulunur. İşte bu, Rahmân ve Rahîm olanın korumasıdır.*”

Bunun üzerine İmam'a (*minhusselam*) sordum: “*Babacığım, melekler sana geliyorlar, sen de onlara emrediyor, onları görüp onlarla konuşuyor musun?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, bu doğrudur, Azrail dahil! Allah’ın bana lütfuyla.”

Ben sordum: “Şimdi Mısır’da Evin Bekçisi gibi bizi koruyan bir melek var mı?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Bir melek değil, yüzlerce. Yalnızca senin evin onlarca meleklerle doludur, o ev mübarektir. İyi ki bu konu açıldı, sana söylemek istediğim şu ki, onlara hep Kur’an dinlet, nasıl ki sizin yemeye içmeye ihtiyacınız var, onlar da sizin gibiler, onların da kendi yiyeceklerine ve içeceklerine ihtiyaçları var, o da Kur’an’dır. Kimsenin şarkı dinlemesine izin verme, Allah korusun. Şarkılar fakirlik getirir, rızkı keser, kötü nefsi besler ve iyi nefse karşı ona güç verir. Ve evine girdiğinde onlara selâmını ilet, eğer onlardan biri seninle konuşursa, onu kalbinde işitirsin.”¹

Mısır’dan hicretim sırasında benzer bir durum benim de başıma geldi. Ve bu, 2017 yılının Nisan ayında idi. Yanımda kızım Melike, eşim ve Ali Çureyfi vardı. Pasaport kontrol alanına geldiğimde pasaportumu kasadaki polis memuruna teslim ettim. Bilgilerimi sisteme girerken bilgisayarından alarm sesi geldi ve ekranda kırmızı renkte “Abdullah Hashem – Acil Aranıyor” yazıyordu. Beni tutuklamak istediklerini o zaman anladım ve memur telefonu aldı ve destek gelmesini istedi ve bana şöyle dedi: “Olduğun yerde kal ve kıpırdama.” Aniden Mısır polis üniforması giymiş bir adam geldi ve bana “Benimle gel” dedi. Ve tam bir sessizlik içinde beni güvenli bir yere götürdü ve sessizce çıkıp gitti.

İsveç’e vardığımda İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) olanları anlattım ve bana dedi ki: “O benim askerlerimden bir askerdi, seni kurtarsın diye onu sana göndermişim, çünkü Mısır istihbarat ve güvenlik teşkilatları tarafından aranıyordun. Mısır, dönüp orayı fethederek tahtına oturuncaya kadar senin için bitti.”

Sema Devleri

Bir gün Alireza ve Şeyh Abdüsettar Kazımı ile birlikte duruyordum ve gökyüzünde iki yıldıza benzeyen iki parlak ışık gördük. Öylece duruyorlardı ama herhangi bir takımyıldızın parçası değillerdi. Biz onlara bakarken otuz saniye hareketsiz kaldılar. Alireza ve Şeyh Kazımı’ye dedim ki: “Bu yıldızlar genellikle gece gökyüzünün bir parçası değildir ve bilinen herhangi bir takımyıldıza ait değildir.” Aniden iki yıldız benzeri ışık aynı anda yavaşça hareket ettiler, sonra hızlandılar ve birkaç saniye içinde gözlerimizin önünde kayboldular.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Onlar **‘Sema Devleri’**dir. Bu, onların isimlerinden biridir, diğer ismi de **‘Dua Muhafızları’**dır. Bunlar onların isimleridir.”

İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Onlar melekler mi, uzaylılar mı, yoksa ikisi birden mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onlar başka gezegenlerden meleklerdir. Her gezegenden dört kişilik gruplar halinde toplanırlar. Onlar senin hizmetindedir.”

¹ İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) müzikle ilgili olarak şöyle buyurmuştur: “Müzikte bir sakınca yoktur, fakat şarkılarda kullanılan müzik türü haramdır.” Daha sonra, “Küfre girenlerin ve haddi aşanların dans ettikleri türden şarkılar” diye açıkladı.

Azrail

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir gün melekler hakkında konuşurken bana şöyle dedi:

“Peygamberler, Veliler ve Ehl-i Beyt (Onlara Selam Olsun) tarafından Azrail (aleyhisselam) Rahman ve Zalim’ olarak anılır. Çünkü o, müminlere karşı merhametli, kafirlere karşı ise zalimdir. Ya Hafız, Ya Allah. Bir kafirin veya zalimin ruhu alındığında o, Azrail’in (aleyhisselam) yüzünde tecelli eden Allah’ın aşırı gazabını görecektir. Eğer o, bir kâfirin yüzüne bağırırsa, kâfir, Allah’ın kendisini hiç yaratmamış olmasını ve yok olmayı diler. Bu herkeste olur, fakat derecelerde fark vardır, bu derecelerin en aşırısı ve en zoru ateistte olandır.”

Eba Mikail (*aleyhisselam*) bir keresinde bana şöyle dedi:

“Evet, doğru, Azrail 313’ten değildir. O, bugün burada değildir ve fiziksel bir bedenle enkarne etmemiştir, çünkü enkarne etseydi, tek bir kafir bile kalmazdı. Çünkü o, merhamet göstermez. Allah’ın rahmeti çok büyüktür ve bu nedenle Allah, yaratılanlara tövbe etme şansı vermek için Azrail’i bu özel görevin dışında bırakmıştır. Azrail kafirlere karşı merhametli değildir. O, bu duyguyla yaratılmamıştır, bir saniye veya daha az sabrı da yoktur. İkinci bir şans vermiyor. Allah dilerse, müminlere karşı çok merhametlidir, Allahın selamı onun üzerine olsun. Görünüşü tarif edilemez ve hiçbir mahluk onun suretini kâfirlere görüldüğü gibi hayal edemez. Ama müminlerin yanında, mümin korkmasın diye, onlara normal gelecek başka bir şekilde görünür.”

Ben İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Azrail ile Azazil (Allah’ın Azizi; İblis’e verilen eski isim) arasındaki ilişki nedir? Azazil’in Azrail olduğunu söyleyen rivayetler vardır ve Yahudilerden bazıları bunun doğru olduğunun delilinin, İblis Allah’ın rahmetinden çıktığı zaman dünyada ölümün ortaya çıkması olduğunu söylerler. Öyleyse, eğer varsa, ikisi arasındaki ilişki nedir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum, aralarındaki tek ilişki bir babanın birkaç çocuğu olduğunda, onlara yakın isimler vermesidir. Örneğin, Hasan, Hüseyin, Hasaneyn.”

Ben dedim: “Anlıyorum, yani kardeşler mi?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, Habil ve Kabil gibi.”

Mikail

Mikail (*aleyhisselam*), İbrâhimî dinlerde tanınan mukarrebûn başmeleklerden biridir. Muhammed ve Al-i Muhammed’in (*Selam Onlardandır*) rivayetlerinde ondan, Kaim (*minhusselam*) ile birlikte ricat edenlerden biri olarak bahsedilmektedir. İmam Rıza’dan (*minhusselam*) şöyle söylediği rivayet edilmiştir: “Kaim kıyam ederse, Allah meleklerle müminlere selâm vermelerini ve onlarla beraber oturmalarını emreder. Eğer Kaim birinden bir şeye ihtiyaç duyarsa, onu getirmeleri için melekler gönderir. Melekler onu Kaim’e getirecek ve Kaim de ihtiyacını karşılayıp onu geri gönderecektir. Ve müminlerden öyle kimseler vardır ki, bulutlarda yolculuk edecekler, bir kısmı meleklerle birlikte uçacak, bir kısmı meleklerle yürüyecek, bir kısmı meleklerle yarışacak, bir kısmı da

melekler arasında hüküm verecek. Mümin, Allah katında meleklerden daha sevgilidir ve Kaim'in yüz bin melek arasından hakem tayin edeceği kimseler vardır.”²

İmam Bakır (*minhusselam*) buyurdu: “*Sanki beş bin melek eşliğinde Mekke'den geldiği Kufe'de Kaim'in yanındayım. Cebrail sağında, Mikail solunda, müminler ellerinin arasında ve o, askerlerini o topraklara yayıyor.*”³

İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) kendisine biat edilmesi için Rükün ile Makam arasında durduğunda, elini ilk sıkan Cebrail ile Mikail olacak, onlar ona biat edecekler. O, 313 üç ashabı ve Mekke'de onu takip eden on bin kişiyle birlikte Mekke'den yola çıktığında, sağında Cebrail, solunda ise Mikail olacaktır ve bu birçok rivayette zikredilmektedir.

Mikail en büyük meleklerden biridir. O, yağmurlar ve bitkiler üzerinde müvekkildir. Rabbi nezdinde özel bir yeri ve mertebesi vardır ve meleklerin en şereflielerindendir, aynı zamanda İsrail'in koruyucu meleğidir.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir gün bana Eba Mikail (*aleyhisselam*) hakkında şöyle dedi:

“O, dinleri birbirine bağlayan güçlü bir iptir. O, seni çok sever, bazen sesini duyduğunda veya senin hakkında konuşulduğunu duyduğunda veya isminin anıldığını duyduğunda sana olan özleminden gözleri yaşarır. Eba Mikail (aleyhisselam) İmam Mehdi'nin (O'na ve Ailesine Selam Olsun) “El-Cemia” (Toplayan) lakabını koyduğu kimsedir, El-Cemia Mikail. O, 313'ü toplayandır, bu enkarnasyonda onun insanlar arasındaki adı Ahmed Murad'dır.

Ahmed Murad insanlar arasında ortaya çıksa ya da onun sesi duyulsa, mümin ve kafir “ben o zatı tanıyorum” der ve onun sesini işiten herkes “ben bu sesi daha önce duydum” der. İmam Mehdi Muhammed bin Hasan (O'na ve Ailesine Selam Olsun) onun hakkında şöyle buyurdu: “Vallahi ey Murad, sensiz ne hak izhar olur, ne de batıl yok olurdu.”

Kardeşim Eba Mikail kalbime yakındır, ruhum sana feda olsun ey Murad, ey insanlardan ve cinlerden olan şeytanları şaşırtan! Mikail büyük bir hicabın arkasındadır ve azamet Yüce Allah'a mahsustur. O, bir erkektir ve erkeklerin en iyilerindendir. Eba Mikail sağlam bir iptir, onsuz müminler şaşkınlık içinde kalır ve o olmadan hiçbir haber duyulmaz, hiçbir ilim ortaya çıkmaz. Murad Allah'ın muradıdır/iradesidir. Allah onu insanların gönlünde sevdirdi ve Allah ona cesaret, hikmet, feraset ve aşırı zeka verdi. O ‘zaman’dır, benim babam da ‘zaman’ın Sahibidir. O ‘kılıç’tır, ben de kılıcın Sahibiyim.

Bulunmadığı hiçbir zaman olmamıştır. O, Allahın Peygamberi İbrâhim (aleyhisselam), İsa (aleyhisselam), Musa (aleyhisselam), Nuh (aleyhisselam), Adem (aleyhisselam), Yusuf (aleyhisselam), Harun (aleyhisselam) ve İmam Hüseyin (minhusselam) ile birlikteydi, herkesle birlikteydi. O, Allah'ın dostudur ve Allah'ın yanından asla ayrılmamıştır. Halil Mikail, tüm peygamberlerin ve salihlerin sadık dostudur.”

² Mücem Ahadis İmam Mehdi (aleyhisselam), Şeyh Ali Korani, cilt 4, sayfa 165

³ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 337

İsrafil

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) Asaf bin Berhiya'yı (*aleyhisselam*) sordum. O (*minhusselam*) buyurdu: "Asaf, ismi ve kimliği gizli olan Allah Velilerinden biriydi."

Ben sordum ki: "O kimdir?"

O (*minhusselam*) yanıtladı: "O, ne Adem, ne Muhammed, ne Mesih, ne de Nuh'tur. O, İsrail'dir (*aleyhisselam*) ve yakında topraktan çıkacaktır."

Cebrail

Cebrail (*aleyhisselam*) İbrâhimî dinlerde tanınan mukarreb meleklerden biridir. O, Muhammed ve Al-i Muhammed'in (*Selam Onlardandır*) rivayetlerinde, Kaim (*minhusselam*) ile dönenlerden biri olarak geçmektedir. Cebrail, Allah'tan gelen ilahi vahyi ve risaleti O'nun elçilerine ulaştırmakla müvekkildir.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) şöyle buyurdu: "Cebrail ve Mikail'in (Onlara Selam Olsun) içinde olmadığı hiçbir zaman olmamıştır. Cebrail ve Mikail, her nebi, her resul ve Allah'ın her hücceti ile beraberdir."

Bir gün İmam'la (*minhusselam*) konuşuyordum ve ona dedim ki: "Babacığım, ruhum sana feda olsun, çok uzun zaman oldu, bana haber ver, abanın altındaki altıncı kişi olan Cebrail'in (*aleyhisselam*) kimliği neydi? Cebrail (*aleyhisselam*) İsa Mesih (*aleyhisselam*) mi, yoksa İbrâhim (*aleyhisselam*) mi?"

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: "Söyleyeyim. O, İsa'dır (*aleyhisselam*)."

Hurrail

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir gün bana dedi ki, Enok eski Mısırlılar arasında Osiris olarak da bilinirdi ve Horus adında bir oğlu vardı. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana Horus'un aslında insan şeklinde enkarne eden bir melek olduğunu açıkladı. Bu meleğin adı Hurrail'di. Omzunda göz şeklinde bir doğum lekesi vardı ve ondan muazzam bir güç alıyordu. Bu nedenle Horus, göz simgesiyle ilişkilendirilir (Resim 1). Eski Mısırlılar onun hakkında bunu hatırlardılar. Horus, Hz. Nuh'un (*aleyhisselam*) enkarnasyonlarından biridir.

Resim 1: Horus'un Gözü



Metatron / Nunrail

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) şöyle dedim: “Oturduğum binanın çatısına çıktım, şafak vaktiydi, son derece garip bir şey oldu ve tüylerim diken diken oldu. Kalbimde seninle ve Allah'la konuşuyordum. Yıldızlara baktım, etrafıma baktım. Seni etrafımdaki her şeyde hissedebiliyordum, ağaçlarda, gökyüzünde, her şeyde. Ve aniden arkama baktım, Ay'ı ‘Nun’ harfi şeklinde, yukarıda noktanın yerinde ise bir yıldız olduğunu görünce şaşırđım. Bu yüzden piramitlerden getirdiğim taşı cebimden çıkardım ve onu Ay'a dönük tuttum, aniden çok parlak bir kuyruklu yıldız gökyüzünden çok hızlı geçti.”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Müjdeler olsun sana oğlum, inşallah ahde ulaştın. Müjdeler olsun sana ey pak kimse, müjdeler olsun sana ey Nun, git Kalem Suresini oku. Maşallah oğlum, maşallah. Güç ve kuvvet sadece Allah iledir.”

Daha sonra İmam (*minhusselam*) bir gün bana şöyle dedi: “Nun Yusuf'tur, Kalem ise İbrâhim'dir (*aleyhisselam*) ve bu, onun bizim yanımızdaki lakabıdır, ben ise Levha'yım. Oğlum, sana bir şey söylemek isterim ama umarım bunu söylediğimde kibirlenmene veya gururlanmana neden olmaz. Senin bir yerde bulunmanın o yere hayır ve bereket getirdiğini hiç hissettin mi? Bunu hiç fark ettin mi? Bir dükkandan veya mağazadan bir şey satın almak için beklerken, o yere daha fazla rızık ve müşterinin geldiğini fark ettin mi hiç? Hayır sendedir, hayır senin üzerinedir ve hayır sendendir. Senin adın Nunrail'dir ve sen nimetler ve rızık üzerinde müvekkil Meleksin.”

Ben sordum: “Müslümanların kitaplarında Nunrail'den bahseden bir rivayet buldum ve onlar bu meleğin Enok Peygamber olduğunu söylüyorlar. O, Yahudiler arasında Metatron olarak da bilinen Melek'tir ve Yahudilerin Zohar Kitabı'nda Metatron'un unvan ve anlamlarından birinin ‘Allah'ın Kulu’ (Abdullah) olduğu ve kendisine de ‘Genç’ denildiği yazılıdır. Ve bu Melek, Allah ile yaratılış arasında bir hicaptır. Ayrıca Metatron'un Uzayın kendisi ile bir ilişkisi olduğunu ve onun Ahit ve Yaşamın Başmeleği olduğunu söylüyorlar. Onu Allah'ın Kâtibi olarak tanımlarlar ve aynı şey Hz. İdris için de söylenmiştir. Metatron ismi Nunrail'in bir ismi mi?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, odur.”

Daha sonra İmam (*minhusselam*), aslında dev bir Dâvud Yıldızı olan Metatron küpünü taşıyan Metatron heykeli (Resim 2) hakkında şunları söyledi: “Evet oğlum, bu görüntü yüzde doksan doğrulukla evrenin gerçek görüntüsüne benziyor. Evren Dâvud Yıldızı'na benziyor.”⁴

⁴ İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Davut Yıldızı'nın, evrenin haritası ve Yedinci Ahit'in sembolü olduğunu teyit etmiştir. O, fiziksel ve metafizik alemlerin birliğini temsil eder, ilmin tüm harflerini içerir ve ortasında “övülmüş” anlamına gelen, ‘Ahmed’ olarak telaffuz edilen Arap harfleri olan Elif, Ha, Mim ve Dal harflerini içerir.

Resim 2: Metatron Küpünü taşıyan Metatron





Bab 18

CİNLER



“Cinleri de daha önce yakıcı ateşten yarattık”



Imam Ahmed El-Hasan (*minhusselem*) bir keresinde bana şöyle demişti: “*Nedenler bilinirse, o zaman hayret sona erer.*” Tarihin başlangıcından beri, insanlar birçok açıklanamayan deneyim veya bilimin paranormal aktiviteler¹ dediği şeyleri merak etmiş ve bunlar hakkında abuk sabuk yorumlar yapmışlardır. Garip deneyimlerimizi din, bilim ve diğer halk hikayeleri aracılığıyla açıklamaya çalıştık. Garip olanı tanıdık hale getirmek zor olsa da, peygamberlerin ve bilgelerin her zaman yaptığı bir şeydir. Görünmez varlıkları çağıran Kral Süleyman’dan (*aleyhisselam*) şeytanları kovan İsa’ya (*aleyhisselam*), bir cin topluluğuna vaaz veren Muhammed’e (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) kadar, gizli canlılar, ruhlara veya cinler konusu insanlık tarihi boyunca entrikalara ve paranoyalara konu olmuştur.

Cin, gezegende yaşayan bir grup boyut dışı yaratık türünü tanımlamak için kullanılan bir terimdir. Onlar zeki türlerdir ve özgür iradeleri vardır. Kimisi kafir, kimisi de mümindir. Kur’an-ı Kerim’de onların adıyla isimlendirilen bütün bir Sûre vardır.² Bazıları insanlara ve diğer canlılara sahip olma, şekil değiştirme ve farklı şekillerde görünme yeteneğine sahiptir. Bazı cinler insanlara yardım ederken bazıları da onlara zarar vermiştir. Bir örnek, Ashab-ı Kehf’e eşlik eden ve Kaim ile beraber hizmetkar olarak dönen Kıtımir Cin’dir. Kıtımir, insanların kalbine korku salma yeteneğine sahipti ve Yedi Uyuru (*Ashab-ı Kehf*) uykuları sırasında korudu. Diğer cinler ise kötüdür, insanları saptırır ve işkence eder, tıpkı İsa (*aleyhisselam*) ve havarilerinin kovduğu cinler gibi, rahatsızlıklar ve hastalıklar yaratırlar.

İsa, Şeytanın Ele Geçirdiği İki Adamı Eski Haline Getiriyor

Burada, İsa’nın (*aleyhisselam*) şeytanî ele geçirmenin neden olduğu rahatsızlıkları ve hastalıkları nasıl iyileştirdiğini göstermek için Kutsal Kitap’tan bir alıntı sunuyoruz.

“İsa gölün karşı yakasında Gadaralılar’ın memleketine vardı. Orada O’nu mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki, kimse o yoldan geçemiyordu. İsa’ya, “Ey Tanrı’nın Oğlu, bizden ne istiyorsun?” diye bağırdılar. “Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?” Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler İsa’ya, “Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder” diye yalvardılar. İsa onlara, “Gidin!” dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup bitenlerin hepsini anlattılar. Bunun üzerine bütün kent halkı İsa’yı karşılamaya çıktı. O’nu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.”³

Şeytanların veya cinlerin İsa’ya neden Malum Vakit’ten önce onlara işkence yaptığını sorduğunu fark ettiniz. Malum Vakit, Kaim’in kıyam günü, babaları İblis için belirlenmiş olan aynı Vakittir. Kur’an-ı Kerim şöyle geçer: “*İblis: “Rabbim! Öyle ise onların tekrar diriltilecekleri güne*

¹ Paranormal aktivite, popüler kültürde, halk arasında ve bu bağlamlardaki varlığı normal bilimsel anlayışın kapsamı dışında olarak tanımlanan ve “bilimsel olarak açıklanamayan” diğer bilimsel olmayan bilgi kütlelerinde tanımlanan fenomenlerdir. (Merriam-Webster Sözlüğü)

² Kur’an-ı Kerim, Sure 72 (Cin)

³ Kutsal Kitap, Matta kitabı, Bölüm 8, Pasaj 28-34

kadar bana mühlet ver” dedi. Allah da, “O hâlde, sen malum vaktin gününe kadar mühlet verilenlerdensin” dedi.”⁴ Kaim’in zamanında, insanlardan ve cinlerden olan tüm kötü ruhlar geri dönerek Kaim ve ashabının elinde cezalandırılır.

Cinler ve Sihir İlimi

Süleyman (*aleyhisselam*) da kendi ilmini cinlerle iletişim kurmak ve onları çeşitli işlerde kullanmak için kullanmıştır. Bu ilim genellikle “sihir” olarak adlandırılır. Yahudiler bile kendi kaynaklarında Süleyman’ın (*aleyhisselam*) büyük bir sihirbaz olduğunu ve güçlü bir sihir yüzüğüne sahip olduğunu kabul ederler. “*Yahudilerin Efsaneleri*” kitabında şöyle geçer:

“Bir süre sonra Süleyman, Arabistan kralı Adares’ten bir mektup aldı. O, Yahudi kralına, topraklarını büyük bozgunculuk yapan ve rüzgar şeklinde görüldüğü için yakalanamayan ve zararlı hale getirilemeyen kötü bir ruhtan kurtarması için yalvardı. Süleyman, sihirli yüzüğünü ve deri bir şişeyi bir kölesine verdi ve onu Arabistan’a gönderdi. Haberci, ruhu şişeye hapsedmeyi başardı. Birkaç gün sonra Süleyman Tapınağa girdiğinde, bir şişenin kendisine doğru yürüdüğünü ve önünde saygıyla eğildiğini görünce zerrece şaşırmadı; o, içine ruhun hapsedildiği şişeydi. Aynı ruh bir zamanlar Süleyman’a büyük hizmette bulundu. Cinlerin yardımıyla Kızıldeniz’den devasa bir taş çıkardı. Ne insanlar ne de cinler onu hareket ettiremedi, ama o, onu Tapınağa götürüp köşe taşı olarak kullandı.”⁵

Kaim, Süleyman’ın (*aleyhisselam*) aynı yüzüğü ile kıyam eder ve cin ordularını kontrol eder. Ebu Cafer (*aleyhisselam*) şöyle buyurdu: “*Kaim (aleyhisselam) zuhur ettiğinde Resûlullah’ın (O’na ve Ailesine Selam Olsun) sancağı, Süleyman’ın Yüzüğü (aleyhisselam) ve Musa’nın (aleyhisselam) taşı ve asası ile ortaya çıkar.”⁶*

Harut ve Marut adlı iki melek, Babil’de kötü büyücülere ve sihre karşı bir nefsi müdafaa biçimi olarak insanlara sihri öğretiler, daha ziyade biz, meleklerin bir peygambere ve o peygamber’in kavmine sihri öğrettiğini görüyoruz! İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur:

“Nuh’tan sonra pek çok sihirbaz ve düzenbaz ortaya çıktı, bu yüzden Cenab-ı Hak o zamanın Peygamberi’ne sihirbazlara karşı sihri nasıl kullanacağını, sihirlerini nasıl etkisiz hale getireceğini ve tuzaklarına nasıl karşı koyacağını öğretmek için iki melek gönderdi. Bunun üzerine Peygamber onu meleklerden alıp Allah’ın emriyle Allah’ın kullarına iletti ve kavmine sihri durdurup etkisiz hale getirmelerini emretti ve insanlara sihir yapmayı yasakladı, zehir için neyin kullanıldığını ve onu uzaklaştırmak için neyin kullanıldığını [gösterdi], bu yüzden öğrenen kişiye, “Bu zehirdir, o halde zehirlenmiş birini görürsen onu falanla uzaklaştır ve asla kimseyi zehirle öldürme” denilirdi.”⁷

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Sihir öğrenmek haram değildir ve sihir, diğer ilimler gibi bir ilimdir. Yasak olan şey, insanlara zarar veren veya onlara musallat olan kara büyü kullanmaktır. Süleyman (aleyhisselam) gibi, peygamberlerin birçoğu sihirbazlardı.*

⁴ Kur’an-ı Kerim, Sure 15 (Hicr), Ayet 36-38

⁵ *Yahudilerin Efsaneleri*, Louis Ginzberg, cilt 4, Bölüm 5, sayfa 153

⁶ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 351

⁷ *Tefsirül-Safi*, Feyd Kaşani, cilt 1, sayfa 171

Yeryüzüne ayak basmış en iyi sihirbaz İbrâhim (aleyhisselam) idi.” Bu, peygamberlere verilen mucizelerin ve diğer yeteneklerin, sihir yoluyla yapıldığı anlamına gelmez, ancak onların sihir ilmine sahip olduklarını belirtiyoruz.

Ben, İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) gerçek sihrin ne olduğunu sordum. Buyurdu ki, bir bireyin zihnini, davranışını veya kararlarını kontrol etmek için cinlerin, bilinçaltı mesajların, belirli el hareketlerinin, belirli sembollerin veya hareketlerin kullanılmasıdır. Dil ve konuşma bile insanların davranışlarını ve zihinlerini etkilemek için kullanılabilir, çünkü Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: “*Şüphesiz bazı konuşmalar sihirdir.*”⁸ Gerçekten de, zihin kontrolünün en etkili biçimlerinden birinin ‘tekrar’ olduğunu artık biliyoruz. İmam (*minhusselam*) kara büyü ve ak büyü olduğunu söyledi. Kara Büyü, insanları kontrol etmek veya onlara zarar vermek amacıyla kötü cinlerle anlaşmalar yapmak için tipik olarak kan fedakarlığı içerir. Bu büyü türü haramdır. Tıpkı bu zamanda, yaratılmışların en iyilerinin, peygamberlerin ve salihlerin dönüşü gibi, kötülerin en kötüsünün, insan ve cin şeytanlarının dönüşünü de yaşıyoruz. Tıpkı bu çağda iyiliğin tüm doğüstü güçlerini, peygamberlerin mucizelerini tekrar göreceğimiz gibi, kötülüğün doğüstü güçlerinin en kötüsü, zorbalığın ve şeytanların çabaları ve büyüleri ile karşılaşacağız ve karşılaşmaktayız. Bugün insanlık, her türlü silah ve zihin kontrol teknolojisi zulmünün altında inerken, İbrâhim’in ve Süleyman’ın (*Onlara Selam Olsun*) zamanından daha kötü bir sihrin kurbanıdır. Mesih Deccal ve sistemi ile ilgili bölümde bunu daha da genişleteceğiz.

Ben, İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “*Peki ya bu eski Arap kitaplarının bazılarında, el yazmalarında ve büyü kitaplarında yazılı olan şeyler? Mesela timsah derisi alıp üzerine falanca şeyleri yazan kişinin boğulmayacağını söylüyorlar, bu doğru mudur?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, bu doğru değil. Bugün gerçek Sihir sanatlarında en bilgili insanlar Faslılar ve Kızılderililerdir.*”

Cin Nedir?

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*): “*Cin nedir babacığım? Onun muhtevası nedir?*” diye sordum.

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Ateş.*”

Ben sordum: “*Ama rüzgar mı, elektrik mi, plazma mı yoksa normal ateş gibi bir ateş mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Onun temeli ateştir. Hayır, o, yeryüzünde bulunmayan başka bir şeydir.*”

Dedim ki: “*Yani onlar dünyadan değiller mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Elbette onlar dünyadan değillerdir.*”

Dedim ki: “*Yani onlar başka bir gezegenden mi? Onlar dünya dışı mı?*”

⁸ *Sahih-i Buhari*, Buhari, Tıp Kitabı, hadis 5767

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onların kökeni dünyadan değildir. Cinler bizim dünyamızla kesişen alemlerendir (diğer boyutlardan).”

Simbas: İblis’in Babası

Babam (*minhusselam*), daha önce kendisine İblis’in babasını sorduğumda bu konuyu bana açıklamıştı.

O (*minhusselam*) buyurdu: “İblis’in babası ondan daha necis bir mahluktu.”

Ben sordum: “Adı neydi?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Adı Simbas (*lanetullahi aleyh*) idi.”

Ben dedim: “O, dünyadan mıydı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O bu gezegen dışında başka bir dünyadan geldi ve oğlu İblis doğduktan sonra İblis onu öldürdü.”

Açıkça görülüyor ki, İblis’in hikayesi karmaşık ve gizemlerle dolu bir hikayedir. İmam (*minhusselam*) onun hakkında daha fazla bilgi verdikçe, onun kişilik gelişiminin, karakterinin inceliklerini daha iyi anlayacağız ve insanlıkla olan çatışmasının kökleriyle ilgili bir değerlendirme yapacağız. İblis’in nasıl kendi babasını öldürdüğünü ve daha sonra Allah’a ve Rabbine en itaatkar evlat haline gelip O’na kulluk edip O’na ibadet edip, O’nun en sevgili oğlu oluncaya kadar derecelerle yükseldiğini görmek ilginçtir. Bu değerli ilişki, Adem’in (*aleyhisselam*) atanmasıyla tehdit edilir ve yeni doğan kardeşini kıskanan bir çocuk gibi, İblis de bu sefer öldüremeyeceğini bildiği halde Babasına ve Rabbine isyan eder.

Cinlere Tanık Olma: Meteor Yağmurları, Milletler, Dinler ve Kabileler

Yani cinler, bizimkiyle kesişen başka bir boyuttaki başka bir alemde olan bir türdür. Seneler önce bir gece İmam (*minhusselam*) bana geldi ve şöyle dedi: “Pazar gecesi pazartesiye girerken gökyüzünü izle.”

“Ne olacak?” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Meteorlar şiddetli bir şekilde düşecek. Umarım bulunduğun yerden görebilirsin.”

Dedim ki: “Bunun sebebi nedir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, şeytanların taşlanmasıdır, çünkü bu günlerde çoğaldılar.”

Ben dedim: “Sübbhanallah’ül Aliyy’ul Azim. Buraya gönderilen şeytanlar, casusluk yapan ve gökten haber çalanlar mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Ben dedim: “Onlar bizim tasavvur ettiğimiz gibi şeytanlar mı yoksa kötü uzaylılar mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İkisinden de var, ama ben cinleri kastettim. 23:00 ile gece yarısı arasında ve şafağa kadar, Pazartesi gecesi de Salı gününe kadar (gökyüzünü) izle. Ya Pazar gecesi Pazartesi’ye girerken, ya da Pazartesi gecesi Salı’ya girerken, içinde şeytanların bulunduğu bölgelere bağlı olarak düzinelerce ve belki de yüzlerce meteor göreceksin.”

Ben dedim: “Babacığım, sanat alemindeki gibi kanatlı insan suretinde mi bunlar?”

İmam (*minhusselam*) yanıtladı: “Hayır, bilakis onların suretleri çirkindir, gerçek suretleri.”

Dedim ki: “Yaratıldıkları ateş neye benziyor?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onlar yanardağ ateşi gibi bir ateştedir.”

Dedim ki: “Ama onlar görünmezler ve başka bir alemde mi mevcutlar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Görünür, görünmez ya da yarı görünür olabilirler.”

Ben dedim: “Karanlıkta hareket ederken gördüğümüz, siyah olup gölgeye benzeyen şeyler mi bunlar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evlad, onlar çeşit çeşit, değişik şekiller, kabileler ve milletlerdir, tıpkı bizim gibi dünyanın her yerinden Arap, Yahudi ve Hristiyan Cinler vardır.”

Dolayısıyla bu olaydan açıkça görebiliyoruz ki, göktaşları ve kuyruklu yıldızlar da dahil olmak üzere gökdeki her hareketin, rastgele bir olay olmanın veya uzayda rastgele veya tesadüfen uçan kayalar olmanın ötesinde bir amacı vardır. Bilakis, yerde ve gökte olan her hareketin bir gayesi vardır, tıpkı İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) söylediği gibi: “*Tesadüf diye bir şey yoktur.*” O geceki meteor yağmurları kasıtlı olarak boyut dışı varlıkları dünyamızdan kovmayı amaçlıyordu. Nasıl ki gözlerimiz etrafımızdaki gerçekliğin sadece küçük bir yüzdesini görüyorsa, ruhlarımız da bedenden çıktıktan sonra daha büyük gerçeklikleri algılarız ve gezegenler, yıldızlar, meteorlar ve kuyruklu yıldızlar farklı görünür. Bu meteorların ve kuyruklu yıldızların amacının, boyut dışı varlıkların dünyada faaliyet göstermesini veya yıldızları gözetlemesini engellemek olduğunu Kur’an’dan biliyoruz. Kur’an’da şöyle buyurulmaktadır: “*And olsun ki, yakın göğü kandillerle donattık, onları şeytanlar için taşlamalar yaptık ve şeytanlara çılgın alev azabını hazırladık.*”⁹ Ve şöyle geçiyor: “*Biz, en yakın göğü zinetlerle, yıldızlarla donattık. Onu her inatçı şeytandan koruduk. Onlar, yüce topluluğu (ileri gelen melekler topluluğunu) dinleyemezler. Kovulmaları için her taraftan taşla tutulurlar. Onlar için sürekli bir azap da vardır. Ancak onlardan söz kapan olur. Onu da delip geçen bir alev izler.*”¹⁰ Ve şöyle geçiyor: “*Kuşkusuz biz göğe ulaşmak istedik, fakat onu çetin bekçilerle ve yakıcı ışıklarla dolu bulduk. Hâlbuki biz, (daha önce) göğün bazı yerlerinde gayb haberlerini dinlemek için otururduk. Fakat şimdi her kim dinlemeye kalkacak olursa, kendini gözetleyen yakıcı bir ışık bulur.*”¹¹ Ve Yüce Allah buyuruyor: “*Andolsun, biz gökte burçlar yaptık ve onu, bakanlar için süsledik. Onları (taşlanarak) kovulmuş her şeytandan koruduk. Ancak kulak hırsızlığı eden olursa, onu da parlak bir ateş takip etmektedir.*”¹² İmam Sadık (*minhusselam*) buyurdu: “*Resûlullah (O’na ve*

⁹ Kur’an-ı Kerim, Sure 67 (Mülk), Ayet 5

¹⁰ Kur’an-ı Kerim, Sure 37 (Saffat), Ayet 6-10

¹¹ Kur’an-ı Kerim, Sure 72 (Cin), Ayet 8-9

¹² Kur’an-ı Kerim, Sure 15 (Hicr), Ayet 16-18

Ailesine Selam Olsun) doğduğunda, yedi gök İblis'ten perdelendi ve yıldızlar şeytanlara darbe indirdi."¹³ Başka bir rivayette İmam Rıza, babası İmam Kazım'dan, o da babası İmam Sadık'tan (*Selam Onlardandır*) nakletmiştir ki, İmam Sadık (*minhusselam*) Yahudilerin sorusuna cevaben şöyle demiştir: "*Peygamber'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) gelişinden önce cinler gizlice (göğü) dinlerlerdi, onun risaleti başladığında onlar, taşlanma ve üzerlerine düşen yıldızlarla engellendi, sihirbazların ve rahiplerin işleri batıl oldu.*"¹⁴

Yas: Çocukların Bekçisi

Bir keresinde İmam (*minhusselam*) bana Resim 1'in benzeri bir resmi göstererek şöyle dedi: "*Burada ışığın yansıdığı bir şey var mı?*"

Ben dedim: "*Hayır, yok. Hiç yok. Bu ne böyle?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Dikkat etmedin mi? O salih bir cindir, adı da Yas'tır. O çocukları korur.*"

Resim 1: Bir Küre Resmi



Böylece, artık cinlerin zaman zaman küre görüntüsünde filme alınabileceğini biliyorsunuz.

Süleymani Taşları ve Cinler

Diğer zamanlarda cinler, değerli taşlar gibi cansız nesnelere olarak çevrenizde belirir. Taş gibi görünürler ama değiller, gerçekte cinlerdirler. İmam (*minhusselam*) bana 'Süleymani' denen taşlardan bahsetti ve bu taşlar Ortadoğu'nun bazı bölgelerinde çok aranıyor. Buğdayın, tahılın veya tuzun üzerine konulduğunda, üzerinde yavaş yavaş hareket ederek tahılı veya tuzu yok edene kadar yiyen bir taştır. Doğada bulunan bir taş değil, yılanların karınlarında bulunan bir taştır. Çıkarılma

¹³ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 15, sayfa 257

¹⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 17, sayfa 226

şekli şu şekildedir, eğer çiftleşme mevsimi ise ve çiftleşen iki yılan bulunursa, çiftleşme sürecindeyken üzerlerine siyah bir bez atın, eğer içlerinde bir cin varsa, yılanın ağzından taş şeklinde çıkar. Daha sonra çıkarılan taş, koruma, etki, hazine bulma vb. dahil ve bunlarla sınırlı olmamak üzere çeşitli şeyler için kullanılabilir. Sayısız faydaları nedeniyle, sahte Süleymani taşları satan birçok kişi vardır ve orijinalleri çok nadiren bulunur. Bir başka taş türü daha vardır ki, gerçekte cindir ve bu tür taş veya cin, muska veya yüzük olarak kişiye takılır ve kurşunlara karşı korur. Bir kişiye ateş edilirse, cinler kişinin etrafında bir enerji alanı oluşturur ve kurşun yön değiştirir.

İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: “*Yani taşın kendisi bir cindir, doğru mu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Doğru.*”

Alaaddin'in hikayesinde olduğu gibi, cinler için bir ev olarak hizmet eden kandil gibi, cin olmayan, daha çok cinler için ev görevi gören başka taşlar da vardır. Taşların kalıp ve şekillerinde kötü cinlere karşı faydaları vardır. Mesela, bir gün Ahmed Ebu İbrâhim kardeşimiz bana bir hediye verdi ve hep sevdiğimi bildiği için bana her zaman değerli taşlar hediye ediyor. Bu vesileyle bana Danyal Peygamber'in (*aleyhisselam*) kabrinden olan kalkan şeklinde bir taş verdi ve üzerine İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) mührü olan Dâvud Yıldızı'nı oymuştu (Resim 2).

Resim 2: Kalkan Şeklindeki Taşın Gerçek Bir Görüntüsü



Daha sonra onu İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) gösterip kalkan şeklinin faydalarını sordum. İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu taşın en güzel yanı kalkan şeklinde olmasıdır. Faydalarının en küçüğü ise kötü cinlerden korunmasıdır.*”

Kabuslar: Hannas'ı Paslanmaz Çelikle Uzaklaştırmak

Şeytanları kovulduğu bir diğer eşya da paslanmaz çelikten yapılmış bıçaklardır. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kabus gören birine bunu çare olarak yazmıştı.

O (*minhusselam*) bir gün bana dedi ki: “*Bu cin değil, bu bir kabustu. Onun başının altına keskin olmayan küçük bir bıçak koyun, yatacağı yer değişse bile.*”

Ben İmam'a (*minhusselam*) sordum: “*Baş altına veya yastık altına bıçak koymak kabusları def eder mi?*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet.*”

Dedim ki: “*Bu, büyük bir ilimdir.*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Ama tamamen metalden yapılmış olması gerekir.*”

Ben sordum: “*Babacığım, bunun sebebi nedir? Kabusun kaynağını mı korkutuyor? Ve eğer öyleyse, kaynak cin midir, değilse nedir?*”

İmam (*minhusselam*) yanıtladı: “*Şeytanlar, Kabuslar veya Hannas¹⁵ demirden veya paslanmaz çelikten korkarlar, çünkü paslanmaz çeliğin maddesinin onu etkileyen ve ona zarar veren bir enerjisi vardır.*”

Duyduklarıma şaşırarak: “*Bunun için teşekkür ederim Babacığım!*” dedim.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) devam etti ve şöyle dedi: “*Şeytanların çoğu ve Hannas bundan korkar.*”

Bunun üzerine İmam’a (*minhusselam*): “*Gündüz de işe yarıyor mu ve her zaman yanımda taşıyayım mı?*” diye sordum.

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, ama uyurken yastığın altına koymak en iyi vakittir.*”

Cinler bazen insan suretinde İmam’a (*minhusselam*) gelirler ve bu dine inanan cinler de vardır. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*): “*Normal insanlara nadiren insan şeklinde görünürler*” dedi. Ayrıca kediler veya diğer hayvanlar şeklinde görünebilir ve insanları gözetleyebilirler. Yıllar içinde yaşadığımız birçok olay oldu, ancak bir tanesini örnek olarak vereceğim. Bir gün kardeşim ve yoldaşım Mustafa Hallal evimin dışında, Ya’sın görüntüsünün çekildiği bölgede yürüyordu. Alacakaranlık vaktiydi ve çalılarının arasında yürüyen bir adamın silüetini gördü. Kim olduğunu görmek için çabuk arkasından koştu, çünkü gölgeye benzer bir silüetden başka bir şey görmemişti ve kim olduğunu çıkaramıyordu. Silüeti gördükten sadece birkaç saniye sonra çalılarının etrafına ulaştığında, civarda herhangi bir adam görmedi, aksine yerde kendisine bakan büyük bir kara kedi buldu. Kara kedi ona bakmaya devam etti ve Mustafa anında onun bir cin olduğunu anladı. Ona doğru yürüdü ve cin kaçtı.

Gözlerdeki Sırları Okumak

İnsanların gözünde birçok sır vardır. Bir keresinde İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) dedim: “*Ben Mısır’da bir medya şirketinde çalışırken ofise Mısır İstihbaratından bir adam geldi ve bu 2011 Mısır Devrimi’nden önceydi. Hüsnü Mübarek için bir tanıtım kampanyası yapmak amacıyla şirketi kiralamak istedi. Bu adamın gözlerini izliyordum, çünkü son derece tuhaftı ve hatta ona baktığımı fark etti ve konuşurken iki saat boyunca bana bakmamaya devam etti. Göz bebekleri son derece iriydi. İris yeşildi ve çok inceydi (bir örnek için Resim 3’e bakın) ve odanın içinde ışık açık olmasına rağmen, sanki etrafında kara bir bulut varmış gibi görünüyordu, sadece odanın onun bulunduğu alanında ışık yanmıyor gibiydi. Son derece garipti.*”

¹⁵ *Hannas* cinlerin bir türüdür.

İmam (*minhusselam*) cevaben buyurdu: “Evet oğlum. Anlıyorum. O, aşağı katmandan olan cinlerle çalışıyor.”

Ben dedim: “Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah’a sığınırım.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Seni birçok defa imtihan ettim. Sen bütün bunları görecektir sezgiye sahipsin. Ama bu olaylarla karşılaştığında asla korkma ve korkuya meydan oku oğlum, çünkü şeytan insanın içine korku ve dehşet sokma yeteneğine sahiptir.”

Dedim ki: “Babacığım, ben bir insanla mı, kendimle mi, yoksa başka bir yaratıkla mı konuştuğumu anlayabilmem için gözleri nasıl ayırt edebilirim?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Belki sen bir melekle de konuşursun. Gözler oğlum, onlarda doğal olmayan bir şey göreceksin.”

Dedim ki: “Evet, ama önümde hangi canlının olduğunu nasıl anlarım?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Cinlerin gözleri her zaman pörtlektir ve bazen yuvarlak ve çıkıntılıdır. Daima gözlere odaklan, çünkü gözlerde pek çok sır vardır.”

Aşağıda iki illüstrasyonumuz var. Resim 3’te, yukarıdaki hikayede tasvir edilen adamın gözüne benzer bir resim görüyoruz. Resim 4, “kedi benzeri” gözü olan bir insanı gösteren bir çizimdir.

Resim 3: Öyküdeki Adama Benzeyen Bir İllüstrasyonu



Resim 4: “Kedi Gibi” Göze Sahip Bir İnsanı Betimleyen İllüstrasyon



Bir gün İmam’a (*minhusselam*), çocukken, gözleri yılan ya da kedi gibi yarık olan bir kadınla karşılaştığım bir olayı anlatmıştım. İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Gözleri yılan gibi olan kimsede yılan özellikleri vardır.”



Bab 19

ÖLÜM



“Uyku ölümün kardeşidir”



Yunanistan'a gönderilen peygamberlerin Nuhaik Ahit üzerine kurdukları eski Yunan dinlerinde *Hypnos* (uyku) ve *Thanatos* (ölüm) kardeşti. Tüm dinlerin aynı kaynaktan çıktığını bir kez daha ispatlayarak Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) buyurduğu bu rivayeti sizlere sunuyoruz: "*Uyku ölümün kardeşidir.*"¹ Ölüm acıdır, çünkü o, sevdiklerinden ayrılmak demektir. Ölüm, aynı bedende tekrar uyanılmayan daimi bir uykudur. Ölüm hem de ürkütücüdür, çünkü bu dünyada insanların nereden geldiklerine dair hatıraları yoktur ve bu yüzden gittiklerinde onları neyin beklediğini bilmezler. 2017 yılında İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile, benim için çok özel bir kadın olan Hz. Leyla (*aleyhisselam*) hakkında konuşmuştum, hayati tehlike arz eden bir hastalığı olduğu ve muhtemelen ölebileceği söyleniyordu.

Ben dedim: "*Waqar'ın annesi kanser. Bu konu beni çok ağlattı, çünkü bu kadın olabildiğince en pak kadındır ve acizdir.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*La ilahe illallah. Ona bir doz kemoterapi verdiler mi?*"

Ben dedim: "*Hayır, kanseri çıkarmak için ameliyat olması gerektiğini söylüyorlar, yayılıp yayılmadığına bakacaklar.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Hastalık nerede bulundu?*"

Ben dedim: "*Böbreğinde, dört santimetre. Seni görmeden ölmek istemediğini ama Allah'ın iradesine teslim olduğunu söylüyor.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*La havle ve la kuvvete illa billah. Bu, Yüce Allah'ın emridir.*"

Dedim ki: "*Evet.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Allah'a tevekkül etsin, ameliyat olsun, hastalığın ne kadar yayıldığını daha sonra göreceğiz.*"

Dedim ki: "*Bana verdiğin protein kürü onda işe yarar mı?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Hayır, ama hayatının geri kalanında et yemekten kaçınmalıdır. Ameliyat randevusu ne zaman?*"

Ben dedim: "*Üç hafta sonra.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*İnşallah oğlum, elini hastalığın bulunduğu yere koy ve ona, Rabbi katında Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) şanı ve Meryem'in (aleyhisselam) şanı ile Allah'ın şifa vermesi için dua et. Rabbinin yanında, Rabbinin huzurunda onun için alçakgönüllülükle dua et.*"

Tam olarak İmam'ın (*minhusselam*) benden istediği gibi yaptım ve gerçekten de ameliyat başarılı oldu ve artık 2022 yılındayız, Hz. Leyla (*aleyhisselam*) her zamanki gibi sağlıklı ve kanser geri dönmedi. Bu kadın için ölüm takdir edilmiş ve kanserden ölmesi Allah'ın ilk planı olsa da, bize olan inancı, bize olan sevgisi ve İmam'ı (*minhusselam*) görme arzusu ölümün uzaklaştırılmasına ve ömrünün uzamasına neden oldu. Tarih, yaşamların uzadığı veya tayin edilen ölüm zamanları

¹ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 4, sayfa 3404

açısından meydana gelen değişikliklerden oluşan örneklerle doludur. Rivayetlerde Adem (*aleyhisselam*) Dâvud'a (*aleyhisselam*) ömrünün yıllarından vermiş², İsa (*aleyhisselam*) Lazar'ı diriltmiş, Peygamberler ve İmamlar (*Onlara Selam Olsun*) çok sayıda insanı ölümcül hastalıklardan kurtarmıştır.

Ölüm Rüyadan Uyanmaktır

Geleneksel olarak İbrâhimî dinler, özellikle Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam, ölümün çok korkutucu bir olay olduğunu öğretmiştir. İslam'da ruhun ölüm anından defnedildiği ana kadar olan yolculuğunu anlatan birçok rivayet vardır. Ailesi ve arkadaşları bedeni toprağa gömerken korkmuş ve çılginca olup biteni izleyen bir ruhu anlatırlar. Ruh toprağa girince korkunç kabir melekleri tarafından sorguya çekilir ve günahkâr ise her türlü korkuya maruz kalır.³ Kabir tam anlamıyla günahkârlar için küçük bir cehennem⁴, müminler için küçük bir cennet olur ve ruhlar kıyamete kadar bedenleriyle birlikte kabirde kalırlar. Sünni Müslümanların ölümden sonraki hayata dair görüşlerini anlamak için bu konu hakkında okunacak en iyi kitap, Hoca Muhammed İslam'ın "*Ölüm Gösterisi*" olacaktır ve Şii Müslümanların ölümden sonraki hayata bakış açısı için Necefî Kuşani'nin "*Gayb Alemine Yolculuk*" kitabı okunabilir. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu ki, bunların çoğu batıldır ve bunlar Hz. Muhammed'e ve onun Ehl-i Bey'tine (*Selam Onlardandır*) atfedilen yalanlardır. O, ölüm ve yeniden doğuş sürecini sadece uykuya dalıp uyanmak gibi tanımlıyor.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: "*Bu dünyanın en yakın tarifi bir rüyadır. Ölüm, insanı bu rüyadan uyandırmaktır. 'Bugün senin bakışın demirdir!'*"⁵

² Hadis şöyle buyurmaktadır: "Allah, Âdem'i yarattığı zaman sırtını meshetti, ta ki kıyamete kadar onun soyundan doğması gereken bütün ruhlar onun sırtından çıkıncaya kadar. O, zürriyetini ona takdim etti de aralarında nuru kendisini hayrete düşüren bir adam gördü. Bu yüzden sordu: "Ya Rab, bu kim?" Rab dedi ki: "Bu senin oğlun Davut'tur", "Onun ömrünü ne kadar takdir ettin?" dedi. Rab: "Altmış yıl" dedi, o da: "Rabbim onun ömrünü artır" dedi, bunun üzerine Rab dedi ki: "Ancak onu senin ömründen alıp ona verirsem arttırırım." Adem o sırada bin yaşındaydı, bu yüzden Allah Davut'un ömrünü kırk yıl artırdı." – *El-Bidaye vel-Nihaye*, İbn Kesir, cilt 1, sayfa 99

³ Sünni kitaplarında şu hadis zikredilmiştir: "Ebu Said'den rivayet edildiğine göre Resûlullah şöyle buyurdu: "Kabirin şöyle söylemediği bir gün yoktur: 'Ben gariplerin eviyim, ben yalnızlık eviyim, ben toz toprak eviyim, ben solucanların eviyim.' Mümin kul defnedildiği zaman kabir ona: "Hoş geldin, rahatına bak" der. Doğrusu sen bana yürüyenlerin en sevimlisin. Madem bana emanet edildin ve bugün bana teslim edildin, senin için ne hazırladığımı göreceksin.' Sonra onun manzarası büyüsün ve cennetin kapısı onun yüzüne açılın diye kabir onun için genişler. Fasık bir kul veya kâfir defnedildiği zaman, kabir ona der ki: 'Hoş gelmedin, rahat etme. Doğrusu bana göre sen, üzerime yürüyenlerin en nefret edilenisin. Madem bana emanet edildin ve bugün bana teslim edildin, senin için ne hazırladığımı göreceksin.' Resûlullah 'Kaburgaları birbirine girinceye kadar ona yaklaşmaya (onu sıkmaya) başlayacak' dedi, birkaç parmağını birbirine kenetledi ve şöyle buyurdu: "Yetmiş dev ejder onu sıkıştırır, onlardan bir tanesi yere üflese, orada kaldığı müddetçe üzerinde hiçbir şey büyümmez. Hesaba götürülünceye kadar onu çiğneyip ısırırlar." Dedi ki: "Resulullah buyurdu ki: "Kabir ancak cennet bahçelerinden bir bahçe veya cehennem çukurlarından bir çukurdur." – *Camiet Tirmizi*, Kitap 37, hadis 46

⁴ Ehl-i Sünnet kitaplarında şu hadis nakledilmektedir: Resulullah (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz kabir, ahiret mertebelerinin birinci mertebesidir. Eğer kişi ondan kurtulursa, ondan sonrası ondan daha kolaydır. Eğer kişi ondan kurtulamazsa, ondan sonrakiler ondan daha beterdir." Ve Resulullah buyurdu: (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*): "Kabirden daha korkunç bir manzara görmedim." – *Camiet Tirmizi*, Kitap 36, hadis 5

⁵ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 50 (Kaf), Ayet 22

Dedim ki: “Öyleyse ölüm anında uykudan uyandıığımız gibi mi uyanırız?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aynen öyle. Sanki üzerini değiştiriyorsun.”

Ben dedim: “Ve kendimizi başka bir bedende mi bulacağız?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aynen öyle.”

Ben dedim: “Fiziksel bir beden mi, insan bedeni mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bedenin şekli kişiye göre değişir.”

Dedim ki: “Öyleyse ölümden sonra nura yolculuk, kabir azabı, azap melekleri, Münker ve Nekir vb. bütün bu şeyler yok mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kabir azabı diye bir şey yoktur.”

Ben de dedim ki: “O zaman bu, aslında sadece uyanmaktır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Var olan herhangi bir ürün veya artık çalışmayan herhangi bir elektronik makine gibi bu beden de tükenince (insan ölür).”

Dedim ki: “Sonra aniden nereye gittiğine bağlı olarak yeni bir alemdesin.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, aferin, sana daha önce açıkladığım gibi.”

Ölüm Ne Hissettirir

Almanya’da bir gün apseyi çıkarmak için küçük bir ameliyata girmek zorunda kaldım. Ameliyat için beni genel anestezi altına alacaklardı. Hemşire bana yaklaşık bir madde enjekte etti ve bana bakıp “Hoşçakal” dedi. Her şey anında kararmaya başladı ve birkaç saniye içinde bilincimi kaybettim. Hiç zaman geçmemiş gibi uyandım, ameliyathaneden dışarı çıkarılmıştım.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana dedi: “Şimdi nasılsın? Sağlığın yerinde mi?”

Ben dedim: “Allah’a şükürler olsun. Şimdi iyiyim, garip bir deneyimdi. İlk kez genel anestezi altındaydım ama Allah’a şükürler olsun, iyiyim.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, garip bir duyguydu, değil mi (genel anestezi altında olma)? Ölüme benzer bir duyguydu.”

Ben dedim: “Evet, aynen.”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Ölüm de böyledir.”

Ben dedim: “Sübhaneallah.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Fakat ona büyük bir acı da eşlik eder.”

Ben dedim: “Acı fiziksel mi psikolojik mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Gördüğün ama hissetmediğin bir acıdır, insanın hayatında tanık olduğu hiçbir şeye benzemeyen, ancak ölüm anında hissedilen bir duygudur.”

Ben dedim: “Bu acı ne kadar sürer?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu fizik dünyada sadece birkaç saniye sürer.*”

İmam (*minhusselam*) daha önce bize açıklamıştı ki, insan dünyaya ne kadar bağlıysa, bu bağlılıklardan dolayı ölüm de o kadar acı verici olur. Acının nedeni budur. İnsan bu dünyaya ne kadar az bağlanırsa, ölüm anında o kadar az acı çeker, çünkü onu bu dünyaya bağlayan daha az ip vardır. Müminin hayatta pek çok imtihan ve beladan geçmesinin sebeplerinden biri de bu dünyadan kopmak içindir. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*), “*Ölmeden önce ölün*”⁶ dediğinde bunu en iyi şekilde söylemiştir; bu, bu dünyadan zorla koparılmadan önce kendinizi ondan kopmak için eğitin anlamına gelir.

Ruhun Bekleme İstasyonları

İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*): “*Ruhlar nerede ikamet eder?*” diye sordum.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bedenlerde.*”

Dedim ki: “*Öyleyse ruhlar fiziksel dünyanın bir parçası mı?*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Ruhlar madde değildir, ruhları nur sayabilirsiniz.*”

Ben dedim: “*O zaman maddeyi yaratan İblis’i.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet.*”

Ben dedim: “*Allah da nurları ve ruhları mı yarattı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, fakat Allah maddeyi de yaratabilir.*”

Ben dedim: “*Babacığım, sana bir soru sorabilir miyim?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Buyur oğlum.*”

Dedim ki: “*Bana ölümün seni bayıltan ve uykuya daldıran anestezi altında olmak gibi olduğunu söyledin. Ölümden sonra uyandıığımızda, gözlerimizi açıp kendimizi aniden yeni bir enkarnasyonda çocuk olarak mı buluruz? Yoksa enkarnasyonlar arasında gittiğimiz bir tür araf, geçiş yeri mi var?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet var, bekleme istasyonu gibi, mesela tren garı gibi. Ama o alemde buradan tanıyacağın hiçbir şey yok. Zaman ve mekan yok, senin bileceğin hiçbir şey yok.*”

Ben dedim: “*Sadece boşluk mu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*O kadar bile değil, senin bileceğin, kıyaslayabileceğin, hatta hissedebileceğin hiçbir şey değil.*”

Dedim ki: “*Ve insan gittiği alemde bir yetişkin olarak mı görünüyor, yani bu dünyaya uyum sağlamak için kendimizi burada çocuk olarak buluyoruz. Orada, birdenbire olgun görünümlü, tamamen bilinçli ve farkındalığı keşfetmiş bir halde mi oluyoruz?*”

⁶ *Müstedrek Sefinetül Bihar*, Şeyh Ali Namazi Şahrudi, cilt 8, sayfa 630

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Orada yaş diye bir şey yoktur. Orayı burasıyla kıyaslama, kavramlar farklıdır, orada zaman, mekan ve madde yoktur.”

Samarat Alemleri

Ben İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Peki orada ne var? Ruhlar alemleri mi, nur alemleri mi, yoksa ne?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sen varsın ama yoksun.”

Ben dedim: “Varım ama yok muyum?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Samarat alemleri.”

Ben dedim: “Samarat alemleri Arşin altındadır, değil mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, onun bir parçasıdır. Sana anlayacağın bir tarif vereyim. Bir şehirdesin, bu şehrin alanları veya köşeleri var, Samarat alemlerinin bir şehir gibi olduğunu ve onun gideceğin bir alanı veya köşesi olduğunu düşün.”

Dedim ki: “Öyleyse bir kimse ölüp de ruhu ondan çıkınca, ruh kendini ne surette görür?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Kendini görmez. O sadece bir histir. Kendini hisseder ve adeta kendini görür ama aslında görmez.”

Ben dedim: “Peki ya diğer ruhları görmek?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sanki onları görmüş gibi olur. Onları hisseder, orada olduklarını bilir, hareketlerini bilir, her şeyi bilir ama onları senin şu an gördüğün gibi görür. Oğlum, sana bir şey öğretmek istiyorum, burada hissettiklerini ve buradaki duyularının nasıl olduğunu başka alemlerle kıyaslama, çünkü onlar farklıdır ve onların ölçekleri de farklıdır. Ancak deneyimlediğin zaman o alemlerin ölçeklerini hissedecek ve anlayacaksın.”

Yani özet olarak, eğer enkarnasyonlar arasında zaman varsa, kişi bir bekleme yerine, *Berzah*'a veya *Samarat*⁷ alemleri denilen aleme gider ve o alem Arş'ın bir parçasıdır. O alemde bu fiziksel dünyaya benzeyen hiçbir şey yoktur. Buradaki gibi duyular bile yoktur.

Samarat, bir ruhun hayatını gözden geçirdiği, anıların temizlendiği ve bir sonraki enkarnasyonuna hazırlandığı bir 'arafa'tır. Bir kişi enkarnasyonlarını bitirmişse, o zaman büyük ölümü veya 'mevt'i deneyimleyecek ve sahip olduğu tüm enkarnasyonların toplamı üzerinden yargılanacağı nihai yargıya geçecek ve sonra cennete veya cehenneme doğru ilerleyecektir. Bu yargı bir öz yargıdır. Küçük ölüm veya 'vefat', enkarnasyonlar arasında gerçekleşir. Her enkarnasyondaki ameller, bir kişinin bir sonraki enkarne ettiği koşulları ve bedeni etkileyebilir. Örneğin, engelli bir

⁷ *Samarat* kelimesi psikoloji, antropoloji, din ve hatta biyoloji gibi çeşitli alanlarda sınıflandırılması zor olan durumları tanımlamak için kullanılan eşiklik kavramına yakındır. Bir aşamadan diğerine, özellikle de kişinin hayatındaki ana aşamalar arasında veya bir geçiş ayını sırasında geçiş halidir. Eşiklik, tipik olarak belirsizlikle işaretlenmiş bir ara dönemdir.

kişiyi kötü davranan bir kişi, bir sonraki enkarnasyonda engelli bir kişi olarak reenkarne edebilir. Revşan'ın vakası bunun bir örneğidir.

Beden Seçimleri

İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: “Ölüm anında yaşayan ve/veya cezalandırılan şey nedir? Yaşayan kişinin kimliği mi yoksa tam olarak nedir? Örneğin, ben öldüğümde, tüm anılarım silinirse, ahirette kimliğimden geriye ne kalır? Ondan geriye bir şey kalır mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “En sonunda mı, yoksa enkarnasyon aşamasında mı?”

Ben dedim: “Her ikisinde de.”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Enkarnasyon aşamasında ceza Mesh'tir.”

Ben dedim: “Evet.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bir sonraki örnek Revşan'dır (Revşan, toplumumuzda zihinsel engelli bir çocuktur). O, kim olduğunu biliyor mu?”

Dedim ki: “Evet, yoksa nasıl cezalı olabilir.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, aferin.”

Ben dedim: “Yani cezalandıran, düşünceleriyle kişinin kendisi mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Düşünceler ve duygular. Acıyı yaşayanı başkası hissedemez. Başkası ne kadar hissetmeye çalışsa da hissedemez.”

Revşan'ın, daha önce adı Revşan olan bir peygamber olarak enkarnasyonu vardı. Halkı büyük bir kuraklık ve kıtlık yaşıyordu ve halk, yiyeceği aralarında paylaşmak için Revşan'a gitti. Revşan, insanların çok olduğunu ve yiyeceğin az olduğunu gördü, bu yüzden kendi şehrinde yaşayan zihinsel engelli bir kişiyi yiyecek bölgesünden çıkarmaya karar verdi. Kendi kendine, kişinin zaten zihinsel olarak zorlandığını ve büyük olasılıkla öleceğini düşündü ve aslında, Revşan ona yiyecek bir şey bırakmadığı için kişi açlıktan öldü. Bunun için Allah Revşan'ı Nübüvvet Defteri'nden sildi. Allah, bugün Revşan'ı ölüme terk ettiği kişiyle aynı durumda enkarne ettirdi. Bu, Revşan'ın bu durumdaki son enkarnasyonudur. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) açıkladı ki, bir sonraki enkarnasyonunda Revşan tamamen sağlıklı doğacaktır.

İmam'a (*minhusselam*) dedim ki: “Daha önce bana her ruhun enkarne edeceği bedeni seçtiğini söylemiştin, yani bu, Revşan'ın içinde bulunduğu bu bedeni, hatasını anladığı ve kendini cezalandırmak istediği için seçtiği anlamına mı geliyor?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Seçim var ama sistem nasıl çalışır? Şu şekilde çalışır; kişi birkaç farklı seçenek arasından seçim yapabilir, bu seçimlerden en iyisi yine de kötüdür. Bu, suçlular içindir. Günahları sevaplarından az olan temiz veya iyi insanlara gelince, enkarne edecekleri bedenleri seçerler. Ve kendilerine en yakın olanı seçerler.”

Dedim ki: “Görünüş olarak onlara en yakın olanı mı kastediyorsun?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum, ruhlarına en yakın olanı.”

Ben sordum: “Hangi açıdan yakın?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Nefs.”

Dedim ki: “Bir insan öldüğünde geriye ne kalır? İnsanın kendisi mi kalır? Yoksa tek bir nurda mı eriyip gider?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bildiğin gibi insan üç kısma ayrılır: beden, ruh ve nefis. Ölen nedir?”

Ben dedim: “Beden.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Beden çalışmayı durdurur ve hurdaya döner, nefis ölür ve ruh kalır. İnsanın bu iki parçası öldüğünde, onun insan yönü geçmişe ait bir şey haline gelir ve varolan ise ruh olur.”

Enkarne Etmek İçin Fırsatları Beklemek

Daha önce gösterdiğimiz gibi, fiziksel bedenlerin dışında var olan ruhlar çoğunlukla duyuşal deneyimden yoksundur. Neredeyse görüyorlar, duyuyorlar, hissediyorlar, tatıyorlar veya dokunuyorlar ama aslında görme, duyma, tatma veya dokunma yetenekleri yoktur. Bu nedenle, ruhların enkarne olmaya çalışmasının nedenlerinden biri duyulardan zevk almaktır. Bu nedenle, bu fiziksel dünyaya girmek için her fırsatta onların sıraya girdiğini görürsünüz.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Soru sormama izin verir misin?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, buyur oğlum.”

Dedim ki: “Ölülerin ruhlarını çağırmak için cinsel ilişki yolunun bir yöntem olduğunu bana daha önce söylemiştin, bu yöntem bir portal açmak yoluyla mı yoksa çağıran kişiyi ele geçiren ruh aracılığıyla mı oluyor? Odada ani bir görünüm mü yoksa ruh ne şekilde ortaya çıkıyor yoksa sadece bir ses olarak mı tezahür ediyor? Bu nasıl çalışıyor?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, ruhları çağırmak için bir yöntemdir, senin için işleri kolaylaştırayım. Yere bir balık veya bir et parçası koyduğunda, çevresinde pek çok kedinin dolandığını görürsün. Yere tatlı bir şey koyarsan, karınca, sinek gibi birçok böceğin etrafında toplandığını göreceksin.”

“Evet” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Seks ruhları kendine çeker, çünkü onlar fiziksel dünyaya dönme fırsatı bulurlar.”

Ben dedim: “Yüce ve Büyük Allah pak ve mukaddestir.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İşte böyle oğlum.”

Dedim ki: “Öyleyse geri dönme seçenekleri var ve geri dönmek istiyorlar mı?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Hepsi değil, bir kısmı döner, ancak bütün ruhlar dönebileceklerini zannederler, dönebileceklerine dair bir inanç ve kanaatleri vardır.”

Ben dedim: “Sübhaneallah, geri dönebileceklerine inanıyorlar, Allahu Ekber!”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Tıpkı bazı insanların, bazı şeylere ulaşamayacakları halde o şeyleri yapabileceklerine inanmaları gibi.”

Ben dedim: “Teşekkür ederim babacığım. Bu, büyük bir mesele.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Şükür Allah’adır, oğlum.”

Ruhun Birden Fazla Bedende Vahdeti

Ben İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Tek bir ruh aynı anda birden fazla bedende olabilir mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Ben sordum: “Babacığım, bir kimse öldüğünde, ruhu aynı anda birden fazla bedende bulunur ve bir bedende ölürse, diğerinde de ölür mü?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum. Ölen beden yalnız ölür.”

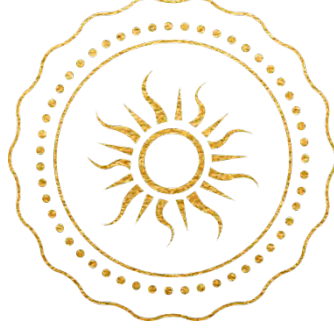
Dedim ki: “Peki ya mahremler⁸? Aynı ruha sahip iki beden her biri her iki bedende ailesine mahrem midir?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum.”

Dedim ki: “Sübhaneallah, bu büyük bir mesele! Ve bu iki beden bu dünyada buluşarak birbirleriyle konuşabilir ve onlar aslında iki bedene bölünmüş tek bir ruh mudur?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, ben daha hakikatı aşıkâr etmedim, eğer konuşsaydım ve onu kaldırabilecek kimseler bulsaydım, şimdiye kadar epeyce ilerlemiş olurduk.”

⁸ Mahremler evliliğin haram sayıldığı aile üyelerini kapsar.



Bab 20

CENNET VE CEHENNEM



*“Sana hakkı söylüyorum, bugün
benimle birlikte cennette olacaksın”*



Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da şaşırtıcı derecede az sayıda Cennet betimlemesi vardır. Salihlerin gittiği, ağaçların ve meyvelerin, her türlü yiyecek ve içeceğin ve elbette güzel erkek ve kadınların bulunduğu bir yer olarak tarif edilir. Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam'ın takipçileri, kendi mezhepleri arasında bile Cennet'in doğası hakkında ve hatta bizim tarif edebileceğimiz bir yer olup olmadığı konusunda ihtilaf etmişlerdir. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: “*Allah şöyle buyurdu: ‘Salih kullarım için hiçbir gözün görmediği, kulakların işitmediği ve insan zihninin düşünemeyeceği kadar güzel şeyler hazırladım.’*”¹

İnsan gözü hiç görmediyse ve zihin onu tasavvur edemiyorsa, o zaman tarif edilemez bir yer demektir, çünkü onu doğru bir şekilde tarif edebilecek hiçbir kelime icat edilmemiştir. O, bu dünyayla kıyaslayamayacağımız bir alem olan Samarat alemine çok benziyor. Ancak Cennet için kederin ve acının olmadığı bir alem olduğu söylenebilir. Bu bab boyunca size İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) sözleriyle Cennet'e dair bir bakış açısı vereceğiz. Ardından İmam'ın sözleriyle Cehennem'i keşfedeceğiz.

Cennette Ruh Eşleri

Sevdiklerimizle birlikte olmak insan mutluluğunun en önemli parçasıdır. Beraber Cennet'in tadını çıkaracağımız bir eşimiz var mı? Pek çok kez enkarne etsek ve her seferinde farklı bir kişiyle evlensek, Cennet'te hangisiyle birlikte oluruz? Hepsisiyle birlikte mi? Hiç onlardan herhangi biriyle birlikte oluyor muyuz? Bu konuyu İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum.

Dedim ki: “*Cennet'te insanların eşleri var mıdır?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Her insan Cennet'te ruh eşiyile evlenir.*”

Dedim ki: “*Birinin ruh eşinin kim olduğu nasıl belirleniyor?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Her insanın belli sayıda enkarnasyonu ve bu enkarnasyonlarda belli sayıda eşi vardır, kişinin ruh eşi, iman mertebesi veya makamı kendisine en yakın olan kimsedir.*”

Dedim ki: “*Ruh eşleri bu dünyada hiç birbirleriyle evlenirler mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, her insan ruh eşiyile en az bir kez evlenir, son enkarnasyonlarında ve bazen başka enkarnasyonlarında birbirleriyle evlenirler.*”

Dedim ki: “*Kişinin ruh eşi ondan mı yaratılmıştır?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, öyle olması gerekmez.*”

Sordum ki: “*Haftü'ş Şerifte yazılı olduğu gibi bir erkek kadın, bir kadın da erkek olarak enkarne edebilir mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet oğlum.*”

Ben dedim: “*Cennet'te fiziksel bedenlerimiz var mı?*”

¹ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 8, sayfa 92

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, bizim Cennet’te cismani olan ve o aleme uygun bedenlerimiz vardır.”

Dedim ki: “Cennet’e hangi surette gireriz? Dünyadaki enkarnasyonlarımızdan birinin suretinde mi? Öyle ise, o zaman hangi suretimizde Cennet’e gireriz? Yoksa Cennet’teki isimlerimiz ve suretlerimiz buradaki gibi değil mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İsimler ve suretler şimdiki gibi değil ama manası aynıdır. İnsanlar Cennet’e, bu dünyada iman ettikleri kadar güzel girerler, dünyadaki imanları onların ahiretteki güzelliklerini belirler.”

Cennetin Zevkleri

Dilekler gerçekleşmeseydi, cennet gerçekten ‘Cennet’ olabilir miydi? Cennet’te yasak olan bir şey var mı? Cennet ehli, Cennet’e giremeyen akrabalarını veya arkadaşlarını özler mi? Cennet’te üzüntü, öfke, kıskançlık veya diğer olumsuz duygular var mı?

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu konuda şöyle buyurmuştur: “Kur’an Cennet’i tarif ederken onun meyve, et, şarap ve bal ile dolu olduğunu söyler. Çünkü o devirde insanlar böyle şeyleri dilemişlerdir. Kur’an, bugünkü devirde indirilseydi, Cennet’i dizüstü bilgisayarlar, telefonlar ve lüks arabalar olarak tanımlardı, çünkü bugün insanların istediği şeyler bunlardır. Yani esasen insanların istediği her şey Cennet’te onlar için vardır. İnsanların her zaman düşündüğü ve istediği şeylerden biri de sekstir. Bu nedenle Cennet, Huriler² ve genç erkekleri olan bir yer olarak nitelendirildi.”

Dedim ki: “Hurilerin her zaman alegorik olduğunu düşünürdüm.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onlar kadınlardır oğlum. Güzel kadınlar, kimsenin görmediği türden.”

Ben dedim: “Peki, ya ebedi gençler?”

İmam (*minhusselam*) yanıtladı: “Onlar da seks içindir.”

Sordum: “Kadınlar için mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hem erkekler, hem de kadınlar için.”

Ben sordum: “Cennet’te bir kadın bir Huri ile, erkek de erkekle birlikte olmak isterse, olabilir mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, Cennet’te sevap ve hata, helâl ve haram, mübah ve yasak yoktur. Cennet ehlinin hükümleri, dünya ehlinin hükümleri gibi değildir. Söylediğim gibi oğlum, bu dünyayı başka alemlerle kıyaslama. (Orada) insanın istediği her şey gerçekleşir. Çoğu insanın düşündüğü ve istediği şey seks olduğuna göre, Allah bunları Cennet’te de var etti.”

Ben dedim: “Cennet’te bir kimse, Cennet’te eşi olmayan başka biriyle ilişkiye girmek isterse ne olur?”

² Huriler (Havra kelimesinin çoğulu), Müslüman inancına göre, müminlere ödül olarak cennette bulunan güzel kadınlardır.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Cennet ehlinin makam veya dereceleri vardır, bir kimse, cennet ehlinden, derecesinden daha aşağı olan kimselerle bir dereceye kadar cinsel ilişkide bulunabilir; fakat daha yüksek derecedeki kimseyle, o derecedeki kimse istemedikçe, cinsel ilişkide bulunamaz.”

Dedim ki: “Yani piramit hiyerarşisi gibi mi? Ama o kişilerin eşleri kıskanmıyor ve üzülüyor mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O alemde ne kıskançlık, ne de hüznü vardır.”

Cennette Unutkanlık

Ben İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Cennet’te insanlar birbirleriyle karşılaştıklarında birbirlerini hatırlayacaklar mı? Yeryüzündeki enkarnasyonlarını hatırlayacaklar mı?”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “Hayır, ama biz birbirimizi tanıyacağız ve [ayırt edeceğiz]. Yani mesela herkes benim Hüseyin olduğumu ve senin Abdullah olduğunu bilecek.”

Dedim ki: “Yani sevdiğilerimle birlikte yaşam anılarımı hatırlamayacak mıyım?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum, sanki onlarla ilk kez karşılaşıyormuşsun gibi olacak.”

Ben sordum: “Neden böyledir?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Çünkü bir insan bu dünyadan her şeyi hatırlarsa, asla mutlu olamaz.”

Ben dedim: “Sübhânallah.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ama orada sevdiğilerle tanıştığında, onları hatırlamasan da, onlara duyduğun sevgi hâlâ orada olacak ve öyle olacak ki, sanki onları hep tanıyormuşsun.”

Ben sordum: “İnsanın her gün bir önceki günü unuttuğu ve cennet ile dünya hayatının farkının bu olduğu doğru mu?”

İmam (*minhusselam*) yanıtladı: “Evet, bıkkınlık olmaması için.”

Dedim ki: “İyi de babacığım, yanılıyorsam beni bağışla, ama şimdiye kadar Cennet’in tarifinde güzel bir şey bulamadım, sürekli unutkanlık durumlarından sürekli seks yapmaya kadar hepsi ürkütücü. Neredeyse enkarnasyonun ve Cennet’e girmemenin daha iyi olduğunu söyleyecektim.”

İmam (*minhusselam*) gülümsedi ve buyurdu: “Hayır oğlum, yanılıyorsun, Cennet hakkında duyduklarını dünya hayatıyla kıyaslama, bu dünyayı âhiretle kıyaslama. Buradaki düşünme şeklin oradakinden farklı. Şu an Cennet’te olsaydın bunu söylemezdin. Ölçekler farklı, her şey farklı. Zaman, zevk ve dinlenme. Zaman bu zaman gibi değildir ve dinlenme bildiğimiz bu dinlenme gibi değildir. Her şey farklıdır, insan zihniyle düşünme ve düşüncelerini Cennet’e yansıtmalı!”

Ben İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Peki bunun anlamı nedir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu bir mükâfattır.”

Ben dedim: “Her gün unutmam mı?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Yüz yıldan, bin yıldan, hatta milyon yıldan sonra sıkılma diye. Unutmak, aldığın zevki unutmaktır.”

Ben dedim: “Sana bir şey sormak istiyorum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Dedim ki: “Eşcinsellik, “İsrail’in kendisine haram kıldığı dışında, yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına helâl idi”³ ayeti yönünden ve cennette bulunması yönünden konuşursak, gerçekte caiz mi yoksa yasak mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Fıkıh şimdi bunun haram olduğunu bildiriyor.”

Dedim ki: “Ama gelecekte helal mi olacak?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır.”

Sordum: “Kökeni itibarıyla mı helal?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, diğer insanlara nasıl davranıyorsan bu insanlara da öyle davran. Onlara tepeden bakmak kabul edilemezdir.”

Dedim ki: “Ama neden cennette var?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Biz bu dünyadan konuşuyoruz, cennetten değil.”

Cennetin Dili

Bir gün kardeşim Teymur Elalfi ile ilgili bir mesele hakkında İmam’la (*minhusselam*) konuşuyordum, bu yüzden İmam (*minhusselam*) İngilizce “Çok güzel ve harika” dedi ve Arapça devam etti: “Çünkü o, gerçek bir mümindir.” Arapçadan başka bir dilde nadiren konuştuğu için şaşırdığımdan İngilizce “Vay canına, Sübhanallah” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Allah sizden razı olsun. Arapçayı çok seviyorum, çünkü bildiğin gibi o, cennet ehlinin dilidir.”

Dedim ki: “Evet ama hemen hemen tüm diğer dillerle birlikte bir ölü dil olacak, değil mi?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Tamamen değil ama bütün dünya, yeryüzünün en kolay dilini, İngilizceyi konuşacaktır.”

Ben dedim: “Evet.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O, akıcı, sevimli ve güzel bir dildir.”

Dedim ki: “O ne zaman birincil dil veya herkesin kullandığı bir dil haline gelecek?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Yaklaşık 2050 yılına kadar, yani bundan yaklaşık otuz yıl sonra.”

³ Kur’an-ı Kerim, Sure 3 (Al-i İmran), Ayet 93

Cennette Hayvanlar

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim: “Babacığım, ruhum sana feda olsun. Bir soru daha sorabilir miyim?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Buyur oğlum.”

Dedim ki: “*Ashab-ı Kehf*'in köpeği veya Süleyman'ın (*aleyhisselam*) Hüdühüd kuşu gibi hayvanlar, bugün dünyaya insan olarak mı döndüler?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bana sorduğun en güzel soru budur oğlum. Kulların Rabbi, Süleyman'ın (*aleyhisselam*) Hüdühüd kuşunu ve onun dışındaki hayvanları geri getirdi, sadece bugün değil, onlar birçok kez ve birçok enkarnasyonda geri döndüler ve vallahi bunu hak ediyorlar.”

Ben dedim: “Sübhanellehu, insan olarak mı hayvan olarak mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İnsan olarak oğlum. Bu, onların cennete girebilmeleri için, onlara olan keremendir, çünkü buna layıktır. Gerçekten Allah Adildir. Oğlum, şüphesiz Allah'ın adaleti ve merhameti hiçbir canlı tarafından tarif edilemez.”

Bu sohbet, hayvanların bile cennete girdiğini, ancak cennette hiçbir hayvanın olmadığını göstermesi bakımından çok açıklayıcıdır. Atınız, köpeğiniz, kediniz hatta bir karınca bile cennete girebilir ama onlar cennette hayvan suretinde veya formunda dolaşmazlar. Aksine, cennete girebilmeleri için önce insan suretinden geçmeleri gerekir. Bir hayvan nefis ile yaratılmıştır ve ruhu yoktur, bir meleğin ruhu vardır ve nefsi yoktur, insanda ise her ikisi de vardır, eğer nefsi ruhuna galip gelirse hayvanlardan beter olur ve ruhu nefesine galip gelirse meleklerden daha iyi olur. Nefsi iyi olan hayvanlar, insan olarak geri dönmeyi hak ederler. Nefsi kötü olan insan, hayvan olarak geri dönmeyi hak eder.

313 Cennete Sorgulanmadan Giriyor

Bir gün müminlerden birkaçının bağış olarak verdikleri parayı İmam'a (*minhusselam*) verdim ve bana dedi ki: “Allah'a yemin ederim ki, kıyamet günü Allah'ın hükmünden ve kınamasından korkarım ve O'ndan utanırım, çünkü bu para bize emanettir.”

İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: “Babacığım, senin için de mi kıyamet günü var?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Benimle diğer insanlar arasında ne fark var?”

Ben dedim: “313'ün bile yargısız cennete girdiğinin vurgulandığı sana atfedilen bazı kelimeleri okuduk.”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Cennete hesapsız girerler, kıyamet gününe ise hesapsız varamazlar.”

Ben dedim: “Sübhanellehu.”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Genel halkın hesabı, ‘Çoban’dan daha hafiftir. Ama Çoban gerçeği bildiğinden hesabı ağır olur.”

Dedim ki: “*Ama Babacığım, sen mahlukattaki Allah’ın ve senin, Allah’ın iradesi dışında hiçbir iraden yok, sen O’sun ve O da sensin.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah kıyamet günü bizi yargılamamış olsa bile, sana emanet edilen şeyde dürüstlük denen bir şey vardır.*”

İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) İmam Hüseyin’in (*minhusselam*) ric’atı ve reenkarnasyonu olmasına ve herkesin, Hasan ve Hüseyin’in Cennet Gençlerinin Efendileri olduğunu bilmesine rağmen, İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) hâlâ alçakgönüllülükle konuştuğunu göstermek için bu konuşmayı buraya dahil etmek istedim. Yargılanmayacak olsa da, yine de yargılanmaktan korkuyor. Mahlukattaki Allah olduğu halde, Yüce Allah’tan korkuyor. Gururlu ya da kibirli değildir, kendisini son nefesine kadar güvende ya da kurtulmuş olarak görmüyor ve o günkü davranışları ve sözleriyle bana ve müminlere alçakgönüllülük ve sorumluluk konusunda bir ders vermek istedi. Ve bu ders gelecek nesiller için muhafaza edilmelidir, çünkü o, örnekle öğretti ve kimsenin kibirlenip “ben söyleyim, böyleyim, bu yüzden asla düşmem ve yargılanamam” demesi için hiçbir mazeret veya yol bırakmadı.

Cennetin Yeri

İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “*Cennet bu rüyadan uyanmak mıdır?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Elbette, gözünün üzerinde bulunan ve sana bu yanılsamayı veren ince örtüyü kaldırdığın zaman, Cennet’i görürsün.*”

Dedim ki: “*Kardeşler bir gün kendilerine, ölmeden önce Cennet’i sana vafedeceklerini söylediğini bildirdiler.*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, doğrudur.*”

Dedim ki: “*Ve bu bana Cennet ve Cehennem’in belki de sadece başka bir rüya olduğunu düşündürdü.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Biraz zaman ayır ve düşün, Allah’ın izniyle gerçeğe ulaşırısın.*”

Bir süre bu konuda düşündüm ve sonra bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) yanıma geldi ve şu ayeti okudu: “*Rabbinizin bağışına, genişliği gökle yer arası kadar olan ve Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için hazırlanmış bulunan cennete koşun*”⁴

Ben dedim: “*Sübhanellah.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu ayette neyi fark ettin?*”

Ben dedim: “*Ruhum sana feda olsun babacığım, söyle bana.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Genişliği gökle yer arası kadar olan Cennet. Cennet yeryüzündedir oğlum.*”

⁴ *Kur’an-ı Kerim*, Sure 3 (Al-i İmran), Ayet 133

Ben dedim: “*Sübbhanallah, Allahu Ekber!*”

Ve bir anda taşlar yerine oturdu, Adem (*aleyhisselam*), Havva (*aleyhisselam*) ve Aden Cenneti. Adem’e (*aleyhisselam*) secde olayının tamamı, bunların hepsi yeryüzünde oldu. Adem (*aleyhisselam*) Allah’ın huzurundaydı ve günahından sonra O’nun huzurundan kovuldu ama hâlâ dünyadaydı, sadece artık Allah’ı göremiyordu, bir illüzyon içindeydi, artık gözünün üzerinde gerçeği görmesine engel olan bir örtü vardı ve bu örtü ancak iki türlü kaldırılabilirdi, ya ölmekle ya da Allah’a yaklaşmakla. Bu örtü onun günahının sonucuydu. Şimdi Cennet’in şu anda içinde bulunduğumuz fiziksel alanda olduğunu anlıyoruz, yeryüzünde Cennet. Ve gözlerimizin üzerindeki bu film benzeri örtüyü kaldırabilseydik, sadece ölümden sonra değil, yaşam boyunca da ona erişebilirdik.

Dedim ki: “*Bu örtü nedir babacığım?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*O, gözün üzerinde yaşayan bir mahluktur, kim Allah’a yaklaşırsa onu öldürüp yok etmeye kadir.*”

Dedim ki: “*Kardeşlere bu dünyadan ayrılmadan önce sana Cennet’i vasfedeceklerini bunun için mi söyledin? Çünkü o dünyadadır ve ölümden önce ona erişecekler.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, doğru söyledin. Allah’a yemin ederim ki, onlara bu dünyada da, ahirette de Cennet hayatını yaşatacağım. Yakında seni de Cennet’e götüreceğim ve sana tam ve eksiksiz özgürlük ihsan edeceğim.*”

Ben İmam’a (*minhusselam*) dedim: “*Cennet sana kulluktur efendim. Ben Abdullah’ım (Allah’ın kuluyum).*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Oğlum, bir şeyden eminim, o da seni Cehennem’e göndersem ve onun Cennet olduğunu söylesem, onun Cennet olduğuna yüzde yüz inanarak giderdin.*”

Ben dedim: “*Evet, gerçek bu.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Vallahi, vallahi, vallahi, Cennet’e girmeden önce Cennet size [ben ve ashabıma] secde edecektir. Selam sanadır ve selam sendendir oğlum.*”

Dedim ki: “*Biz Allah’a Cehennem’inden korkarak ve Cennet’ini arzularak değil, ancak O, ibadete lâyık olduğu için ibadet ederiz.*”

Cehennem

Hemen hemen tüm dünya dinlerinde, özellikle ahiret konusuna açık olanlarda, Cehennem⁵ kavramı vardır. Genellikle tüm kötülük yapanlar için vaat edilen sonsuz azap, ateş ve işkence yeri olarak tasvir edilir. İbrâhimî inançlarda, orası sonsuz bir azap ve “*diş gıcırdatması*”⁶ yeridir. O,

⁵ Arapça ‘cehennem’ kelimesi, ateş ve arınma anlamına gelen İbranice (גוי-ה-נאם) (goy-he-nam) kelimesinden gelir. Ulus, halk anlamına gelen ‘goy’ kökünü içerir ve genellikle müminler topluluğunun dışındakileri, özellikle de İsrail’in Tanrısı’na bağlı olmayanları ifade etmek için kullanıldığına göre insanlar için bir arınma yeri anlamına gelir. Bazen sarp bir vadi olarak da kullanılır. İsa (*aleyhisselam*) Hinnom Vadisi’ne atıfta bulunduğu, çocukların yakıldığı ve Molok putuna kurban edildiği bir yerden bahsediyor.

⁶ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 13, Pasaj 42

karanlığın, boşluğun, sonsuz lanetin ve umutsuzluğun yeridir. Bu tasvirler çağlar boyunca İslam dünyasında⁷ olduğu kadar Hristiyan dünyasında⁸ da popüler hale gelmiştir. Ancak bu tasvirler yeterli değildir ve çarpıtmalar içermektedir. Cehennem tam olarak nedir ve nerededir? Neyden yapılmıştır? Oraya nasıl gidilir? Cehennem’den daha kötü yerler var mıdır? Bunların hepsi cevabını vereceğimiz önemli konulardır.

Bu kitapta, bir kişinin belirli sayıda enkarnasyonu olduğunu daha önce belirtmiştik. Enkarnasyonlar arasında gerçekleşen ölüme **vefat** (küçük ölüm), nihai ölüme veya büyük ölüme ise **mevt** denir ve kişinin tüm enkarnasyonlarının sonunda gerçekleşir. Enkarnasyonlar arasında, bir kişi araf benzeri bir durum olan Samarat alemi denilen bir bekleme alanına gider, oysa nihai ölümden sonra, bir kişi tüm enkarnasyonları üzerinden toplu olarak yargılanır ki, “*Beni dünyaya geri gönderiniz ki, terk ettiğim dünyada salih bir amel yapayım*”⁹ söylemesin. Bir insan, yaşadığı tüm hayatlar üzerinden yargılanır. Daha sonra kişi nihai varış noktasına, Cennet’e veya Cehennem’e gönderilir. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) daha önce şöyle buyurmuştu: “*Şu anda bu konuda (ayrıntılı olarak) konuşarak kimseyi korkutmak istemiyoruz.*” Bu yüzden okuyucuya, İmam’ın (*minhusselam*) Cehennem hakkında söylediği bazı konuşmalardan ve bilgilerden kısa bir kesit sunuyorum.

İmam’ın İnsanların Ruhlarını Cehennemden Kurtarma Kaygısı

Bir gün İmam (*minhusselam*) bana dedi: “*Oğlum, yurt dışındaki paranı ne yaptın?*”

Ben de “*Almayı bekliyorum ve aldığımda sana teslim edeceğim*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Sana yük olduğumu biliyorum, vallahi biliyorum.*”

Dedim ki: “*Yüce ve Büyük olan Allah’tan bağışlanma dilerim, babacığım, vallahi, vallahi, vallahi şimdi kalbimi isteseydin, sana verirdim.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Fakat vallahi, vallahi, vallahil Aliyyül Azim, geçen günler ve dünyada zulüm, küfür ve tiranlık hali içinde yaşayan insanlar yüzünden kalbim paramparça oluyor.*”

Ben dedim: “*Benim de babacığım, vallahi benim de.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah’a yemin ederim ki kalbinde ve nefsinde olanları biliyorum, andolsun ki bu büyük bir acıdır. Ben hem de cennete gideceklerini zannederek ölenlere acıyorum. Cehennem onları beklediğini bilmiyorlar. Dün gece bana bir söz söyledin...*”

Ben dedim: “*Ne söyledim?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Günlerin ürkütücü bir hızla geçtiğini söyledin.*”

Ben dedim: “*Evet.*”

⁷ *İslam ve İlahi Komedi*, Miguel Asin Palacios

⁸ *İlahi Komedi*, Dante Alighieri

⁹ *Kur’an-ı Kerim*, Sure 23 (Müminun), Ayet 99-100

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu cümleyi söylediğinde, beni derin bir uykudan uyandırmış gibi oldun.*”

Dedim ki: “*Ben mi seni uyandırdım baba? Sen uyanıksın, uykuda olan biziz.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Sevgili oğlum, evet, sen beni bilmediğin bir şekilde uyardın ve senin dilinden konuşan Allah’tı.*”

Ben dedim: “*Sübbhanallahil Aliyyül Azim.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ve bu cümleden birkaç dakika sonra Büyük Baban (O’na ve Ailesine Selam Olsun) geldi ve bana kalbi ve vicdanı sızlatan öyle sözler söyledi ki, onları bir kaya işitse parçalanıp toza dönerdi.*”

Dedim ki: “*La havle ve la kuvvete illa billah, eminim ki Babacığım, senin hiçbir şeyde bir noksanın olmamıştır. Allah’ın vaadini geciktiren tek şey para mı, yoksa sayı da mı geciktiriyor?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Oğlum, hepimiz kusurluyuz ve evet, başlıca sebep paradır. Para bulunduktan sonra sadece sizin, dünyanın birçok ülkesinde kuracağınız bir üsse ihtiyacımız olacak.*”

Allah Cehennemi Neden Yarattı?

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) dedim: “*Babacığım, bir mümin kadın var ki, bir soruda ısrar ediyor.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Tamam oğlum.*”

Ben dedim: “*Soruyor ki, Allah ilk başta kötülüğü neden yarattı, insanlar neden zorluklara katlanmak zorunda ve O’ndan başka hiçbir şeye ibadet edemeyeceğimiz mükemmel bir dünyada bizi neden yaratmadı? Allah neden kötülüğü ve acıyı yaratıyor?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah Cennet’i ve Cehennem’i niçin yarattı? Mümini imtihan etmek için.*”

Dedim ki: “*Bunu ona söyledim, ama neden bir imtihan olması gerekiyor dedi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Müminin, fâsıktan ayırt edilmesi için.*”

Ben dedim: “*Bana dedi ki: Her şeyden önce Allah cehaleti neden yarattı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Şer, Allah’a ve Allah’ın Halifesine karşı büyüklük taslayınca kendini yaratandır. İblis, Allah ona lanet etsin.*”

Ben dedim: “*Dedi ki, Allah neden sadece akıl ve nur ile yetinmedi? İblis’in kendisi karanlıktan ve cehaletten yaratılmadı mı? Peki onun suçu ne?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Anlamamış ve anlamayacak da. Kim bu?*”

Adını İmam’a (*minhusselam*) zikrettim ve dedim: “*Diyor ki, sırf anlamak için soruyor, itiraz etmek için değil.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ona de ki, Allah’tan kork kızım, aklının ermediği bir meseleye girişme, doğrusu bundan senin için korkuyorum. Bir gün gelecek ki karşıma oturacaksın ve Allah’ın izniyle bu konuyu sana detaylı bir şekilde anlatacağım.”

Ben dedim: “İnşallah, Allah büyüktür. Hamd Allah’a mahsustur.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Çünkü, şimdi meseleyi tam olarak kavramayacaktır. Bu sorular insanı ateizme sürükler, Allah korusun.”

Dedim ki: “Evet, vallahi ateistlerin de aynı soruları sorduğunu duydum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, nedenini biliyor musun? Çünkü soru sorduğunu ve hiçbir cevap bulamadığını zannedecek. İşte bu, şeytanın kapılarından ilk kapıdır.”

Cehenneme Kimler Gider?

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana şöyle dedi: “Oğlum, iyi, temiz ve sade olan, namazdan, oruçtan ve zahiri ibâdetlerden başka bir şey bilmeyen ve iyi niyetli olan iyi insanlar vardır.”

Ben dedim: “Evet, bunun gibi çok var.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onların cehenneme gitmeleri adil değil. Doğrusu Allah, Adil, Kerim ve Rahimdir. Hamd Allah’a mahsustur.”

Ben de sordum: “Zamanlarının Peygamberini veya İmamını tanımadığı halde başkalarına iyilik yaparak iyi bir hayat yaşamaya çalışan bir Müslüman, Hristiyan, Yahudi veya diğer düzgün bir kişiye ne olur?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O kişi cehenneme gitmez, cennete de gitmez. Allah’ın Hücceti’ne daha yakın biri olarak yeniden enkarne etme fırsatını elde eder. Örneğin, eğer onlar bir Hristiyan olmuş olsalar, bir Müslüman olarak enkarne ederler. Bir Yahudi olmuş olsalar, bir Hristiyan olarak enkarne ederler. Başka bir deyişle, en yüksek gerçeğe ulaşana kadar enkarne etmeye devam ederler.”

Ben İmam’a (*minhusselam*) sordum: “Bazı Hristiyanların “Cehennem Sıkıntıları” adlı bir öğretisi vardır. Bu öğretiye göre, İsa (*aleyhisselam*) tutsak edilen iyi ruhları kurtarmak için çarmıha gerilmesi ile dirilişi arasında Cehennem’e indi. Buna delil olarak da şu ayetleri kullanıyorlar: “Çünkü ölümler bedence öbür insanlar gibi yargılsın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi.”¹⁰ Ayrıca: “Şimdi bu “çıkıtı” sözcüğü, Mesih önce aşağılara, yeryüzüne indi demek değil de nedir?”¹¹ Nag Hammadi elyazmalarında, ruhların cehennemden kurtarıldığı ve Allah ile yeni bir ahdin parçası olarak yeni bir şans verildiği bu olay hakkında da ayrıntılı olarak bilgi verilir. Sorum şu: Cehennem ateşinde bulunan tüm ruhlar kurtarıldı mı ve onlara İsa (*aleyhisselam*) ile yeni ahdin bir parçası olarak yeni bir şans verildi mi? Yoksa sadece iyi ruhlara mı (verildi)?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Pak ruhlar cehenneme girmez, bu yanlıştır.”

¹⁰ Kutsal Kitap, 1 Peter kitabı, Bölüm 4, Pasaj 6

¹¹ Kutsal Kitap, Efesliler kitabı, Bölüm 4, Pasaj 9

Sordum: “O halde ruhları Cehennem’den kurtarma olayı hiç oldu mu? Yoksa hepsi batıl mıdır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bunların hepsi batıldır, bunların hepsi tahrif ve uydurmadır ve hiçbir değeri yoktur.”

Ben dedim: “O zaman Cennet de, Cehennem de derecelerle mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İblis, Cehennem’in en alt katındadır ve Cehennem’in dibi ise buz gibi soğuktur, ateş değildir.”

Ben dedim: “Babacığım, kıyâmet hususunda (bir soru); kendi nefsinin hesabına çeken insan mıdır? Allah insanı böyle mi yarattı? İnsan kendi eylem ve düşüncelerini kendisinin yargılamasıyla ile kendi cennetini veya cehennemini mi yaratır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aferin, doğrudur. *Aslında, insan kendi aleyhine şabittir.*”¹²

Ayrıca ben, ateistler cennete girebilecekler mi yoksa cehenneme mi gidecekler diye sormuştum. İmam (*minhusselam*) buyurmuştu ki: “Küfrün en uç mertebesi ateizmdir.”

Cehennem Nedir?

Ben İmam’a (*minhusselam*) dedim: “Cehennem’in etrafımızda olduğunu söylediğini senin kelimelerin arasında buldum. Yani şu anda hayattayken onu fiziksel olarak görebiliriz, doğru mu? Bir gün bana, ölmeden önce sana Cennet’i tarif edeceğimizi de söyledin.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, doğrudur.”

Daha sonra İmam (*minhusselam*) şu anki halka açık olan Kur’an-ı Kerim’de bulunmayan bir ayeti okudu: “أألمن واحد”¹³ ve buyurdu: “Cehennem Güneş’tir.”

Ben dedim: “Sübhânallah! Allahu Ekber! O hep gözümüzün önündeydi.”

Böylece Cehennem’in bir ateş olarak tanımlandığını görüyoruz, çünkü o gerçek bir ateştir, Güneş’tir. Şer olan, başkalarına acı çektiren, zarar veren, haksızlıklara sebep olan ve cezalandırılmayı hak edenlerin ruhları, kendilerini Güneş’in koşullarının neden olduğu fiziksel acıyı ve eylemlerini yargılamakla psikolojik acıyı çekerken yaşayacakları Güneş’e sürüklenirken bulurlar.

Cehennemden Daha Kötü Yerler

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana münafiklardan ve hainlerden bahsederken: “Evet oğlum, onlar **‘Büyük Dehşet’** (el-havlu’l-azîm) görecekler” dedi.

Ben dedim: “Cehennem ateşini mi?”

¹² Kur’an-ı Kerim, Sure 75 (Kıyamet), Ayet 14

¹³ Bu ayet “kad aflehe men dahaha”, “Onu genişleten başardı” olarak tercüme edilir. Bu, ortaya çıkarılacak Kur’an-ı Kerim’deki ayetler arasındadır ve insanların elindeki mevcut versiyonda değildir. Kur’an-ı Kerim’in tamamı Al-i Muhammedin Kaimi’nin (*Ona ve Ailesine Selam Olsun*) elindedir.

O (*minhusselam*) buyurdu: “Ateş daha merhametli ve daha mülayimdir.”

Ben dedim: “*La havle ve la kuvvete illa billah. Nedir bu Büyük Dehşet, ruhum sana feda olsun?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Büyük Dehşet, Cehennem onun mukabilinde Cennet'tir.*”

Ben dedim: “*Ne garip bir yer bu, hiç duymadım, (biraz daha) anlat babacığım.*”

O (*minhusselam*) buyurdu: “*İşte şimdi duydun.*”

Ben dedim: “*Lütfen, açıklar mısın? Bu bir alem mi? Ve nerede?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet oğlum, bu onlar gibiler içindir. Biz onu özellikle sana ihanet edenler ve seni incitenler için hazırladık.*”

Gözümünden yaşlar aktı ve ağlayarak dedim ki: “*Sübhanellah, özellikle bana göre mi yaratılmış? Bana ihanet edenler için mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Akıl, onun içindeki azabın dehşetini idrak edemez, türünü de kavrayamaz, çünkü bu, akıl için anlaşılmazdır. TRs denilen bir şey tarafından azap görürler.*”

Ben dedim: “*TRs mi? O nedir? Sübhanellah! Bu bir hayvan mı, makine mi yoksa ne?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Akıllara anlaşılmazdır dedim, sen bunu anlamayacaksın ama sana misal verdim, Cehennem onun mukabilinde Cennet'tir.*”

Dedim ki: “*Allah'a hamdolsun. O, Al-i Muhammed'e (Onlara Selam Olsun) ihanet edenler için mi? Ebu Bekir ve Ömer onun içinde mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*O, **Abdullah bin Ahmed**'e ihanet edenler içindir.*”



Bab 21

ŞERRİN KAYNAĞI



Yalnızca bir Şer vardır, Cehalet



Allah Adil'dir ve adaleti sever. Allah Hür'dür ve hürriyeti sever.¹ Allah insanı Kendi suretinde yarattı ve insan ruhu her şeyden önce adaleti ve özgürlüğü sever ve onu arzular. O, insanı adil bir doğa ile özgür yarattı. Herkes her şeyde Allah'ı suçlar, onlar dünyadaki haksızlıklardan dolayı O'nu suçlar, fakat O'nun müdahalelerinden nefret eder, hükmünü, cennet ve cehennemini eleştirir. Peki, gerçekten her şeyin suçlusu O mu? Ateistler uzun zamandır “Eğer Allah mükemmelse, nasıl böyle kusurlu bir dünyayı yarattı?” gibi sorular soruyorlar. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu ki, bu kusurlu maddi alemi Allah yaratmadı, aksine İblis (*lanetullahi aleyh*) yarattı. O, kusurlu bir yaratıcıdır ve bu yüzden yarattıkları kusurludur.

Birden Fazla Yaratıcı

Bizim “Allah” dediğimiz Mutlak, Kusursuz bir Yaradan vardır ve kusurlu yaratıcılar da vardır. Kur'an'da Allah bunu apaçık ortaya koyuyor: “*Yaradanların en güzeli olan Allah çok yücedir!*”² Allah yaradanların en güzeli, fakat (buradan anlıyoruz ki) başka yaradanlar da vardır. Ayrıca Kur'an'da İsa'nın (*aleyhisselam*) çamurdan kuşlar yarattığı ile ilgili örnekler vardır ve İmam Sadık (*aleyhisselam*) bir duasında şöyle buyurmaktadır: “*Ey Rablerin Rabbi, ey Meliklerin Meliki, ey Efendilerin Efendisi, ey Cabbarların Cabbarı, ey İlahların İlahı, Muhammed ve Al-i Muhammed'e salât gönder ve filan şekilde yap.*”³ Kutsal Kitap'ta, Yaratılış kitabının en başında şöyle geçiyor: “*Önce ilah(lar) (אֱלֹהִים) gökleri ve yeri yarattı.*”⁴ İlah olarak kullanılan söz *Elohim*'dir ve bu, harfi anlamda İbranice (אֱלֹהִים) ilah kelimesinin çoğul şeklidir. Kur'an'da geçiyor ki, “*Sizi Biz yarattık, neden hakkı kabul etmiyorsunuz?*”⁵ Birçokları bu çoğul şahısta çekimlerin şeref, tazim veya saygı açısından “biz” olduğunu vurguladığını söylese bile, gerçek şu ki, onlar yaradanların çokluğuna da işaret eder. Bu bir işaret mi, şirke davet mi? Hayır, kesinlikle böyle değildir ve yüzyıllardır amelsiz dini otoriteler bu hatayı yapmışlardır. Tam tersi bu, Allah'ın kim olduğuna dair daha eksiksiz bir anlayışa işaret eder. Bu, O'nun nasıl yarattığını, yaratma gücünü daha küçük yaratıcılara nasıl ihale ettiğini ve en çok bu bab kapsamında, neden kusurlu olmanın ve Şerrin var olduğunu anlamamıza yardımcı oluyor.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) şu hadisi sordum:

Muhammed Peygamber (O'na ve Ailesine Selam Olsun) buyuruyor ki, Musa (aleyhisselam), Rabbinden dünyanın nasıl başladığını ve ne zaman yaratıldığını kendisine bildirmesini istedi ve bunun üzerine Allah Musa'ya: “Bana ilmimin sırlarını mı soruyorsun?” diye vahyetti. Musa: ‘Ya Rabbi, bunu bilmek isterdim’ dedi. Bunun üzerine Allah: ‘Ey Musa! Dünyayı on milyon yıl önce yarattım ve o, elli bin yıl boyunca boş bir araziydi, sonra onu inşa etmeye başladım, böylece onu elli bin yıl boyunca inşa ettim, sonra orada ineklere benzeyen, rızkıyı yiyen ve elli

¹ Allah'ın sıfatlarından biri de *Hür* sıfatıdır. Bu, günümüzde insanların elinde olan kanonik kitaplarda (Kutsal Kitap, Kur'an) geçen bir sıfat değildir. O, ayrıca Müslüman dünyasında geniş yayılmış meşhur 99 sıfattan biri değildir. Allah'ın isimleri sonsuz sayıdadır.

² *Kur'an-ı Kerim*, Sure 23 (Muminün), Ayet 14

³ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 82, sayfa 131

⁴ *Kutsal Kitap*, Yaratılış kitabı, Bölüm 1, Pasaj 1

⁵ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 56 (Vakia), Ayet 57

bin yıl benden başkasına tapan bir mahluk yarattım. Ben onların hepsini bir saatte öldürdüm, sonra dünyayı elli bin yıl içinde mahvettim, sonra yeniden inşa etmeye başladım ve o, elli bin yıl inşa edilmiş olarak kaldı. Sonra orada bir deniz yarattım ve deniz, yerden hiçbir şey içmeden elli bin yıl kaldı, sonra bir canavar yarattım ve onu denize gönderdim ve o onu bir yudumda içti. Sonra yaban arısından küçük, sinekten büyük bir mahluk yarattım ve onu o canavarın üzerine gönderdim ve o, onu sokup öldürdü ve dünya elli bin yıl çorak kaldı, sonra onu inşa etmeye başladım ve elli bin yıl öyle kaldı. Sonra bütün dünyayı sazlarla doldurdum, kaplumbağalar yarattım ve kaplumbağaları sazlıkların üzerine gönderdim, böylece bir tanesi bile kalmayınca kadar onları yediler, sonra hepsini bir saatte yok ettim, sonra dünya elli bin yıl çorak kaldı. Sonra onu inşa etmeye başladım ve elli bin yıl öyle kaldı, sonra bir Adem'den diğerine otuz bin yıl süren otuz tane Adem yarattım. Sonra hepsinin yok edilmesini takdir ettim. Sonra orada beyaz gümüşten elli bin şehir yarattım ve her şehirde kırmızı altından yüz bin saray yaptım ve şehirleri havada hardalla doldurdum ve o günlerde o, baldan daha lezzetli ve kardan daha beyazdı. Sonra tek bir kör kuş yarattım ve yemegini bin yılda bir hardal tohumu yaptım ve o, yok olana kadar onu yedi. Sonra onu yok ettim ve (dünya) elli bin yıl çorak kaldı, sonra onu inşa etmeye başladım ve elli bin yıl inşa edilmiş olarak kaldı. Sonra atanız Âdem'i (aleyhisselam) bir Cuma günü öğle vakti kendi ellerimle yarattım ve ondan başka çamurdan hiç kimseyi yaratmadım ve onun soyundan Hz. Muhammed'i (O'na ve Ailesine Selam Olsun) çıkardım.”⁶

Dedim ki: “Babacığım, bu hadis sahib mi? Bu mahluklar gerçekten var mıydı?”

İmam (minhusselam) yanıtladı: “Bu, tam olarak doğru değildir. İnek kavmi bu dünyada yaşayan çok eski yaratıklardı. “Adem'i kendi ellerimle yarattım ve ondan başka çamurdan hiç kimseyi yaratmadım” ibaresi, Âdem'in Ali'nin eliyle yaratılan ilk mahluk olduğu anlamına gelir ve bu, Adem'in Ali'nin oğlu olduğu anlamına gelir.”

Dedim ki: “Peki Ali'den (aleyhisselam) önce mahlukatı kim yarattı?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Birçokları yarattı, sen de onlardansın.”

Ben dedim: “Ben mi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet, sen.”

Ben dedim: “Ben ne yaratmışım?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Yarattığını yarattın. Sen, ‘Adloban Sim’i yarattın.”

Ben dedim: “Adloban Sim mi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “O, yarı akıllı bir yaratıktı, bedeni muz gibi kıvrıktı, iri ayakları ve kaplumbağa kafası gibi kafası vardı ama kulakları insan kulağına benzerdi. Allah onları helak etti, çünkü zalim oldular.”

Dedim ki: “Babacığım, bir kimse bir mahluk yaratırsa, onları yargılayan veya yok eden o mu olur?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet oğlum, benimle sabırlı ol, ben senin meselenle bütün dünyayı şaşkına çevireceğim ve senin meselenle insanları hayretler içinde bırakacağım ve tarih senin hakkında

⁶ Bihar'ul Envar, Allame Meclisi, cilt 54, sayfa 331

konuşmayı hiçbir zaman bırakmayacaktır. İçinde büyük bir evren varken kendini küçük bir varlık olarak mı görüyorsunuz?”

Özgür İrade ve Asilik

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana, tıpkı İsa'nın (*aleyhisselam*) çamurdan kuşları yaratması gibi, çamurdan varlıkların nasıl yaratıldığını öğretirken, ona bir soru sordum: “*Bu yarattığı tamamen kontrol edecek miyim yoksa özgür mü olacak?”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, elbette. Çünkü onu yaratan sensin ve senin, onun canı üzerinde yetkin var. Yaratık ne yaptığı konusunda özgürdür, ancak Allah'ın yetkisi olduğu gibi, sen de onun yaşamı ve ölümü üzerinde yetkiye sahipsin, elbette Allah ile herhangi bir şey veya herhangi biri arasında bir karşılaştırma yapmadan.*”

Ben dedim: “*Sübhanellehu.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bir yaratıcı ile diğeri arasındaki fark çok şeyi belirler. Örneğin, sen Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) ile aynı mısın? Seninle Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) arasındaki fark nedir? Ali (aleyhisselam) ile aynı ilme sahip misin? Ali (aleyhisselam) yaratır ve Abdullah yaratırsa, Ali'nin (aleyhisselam) yarattığı ile Abdullah'ın yarattığı arasında fark olur mu?”*

Dedim ki: “*Büyük bir fark olur.*”

İmam (*minhusselam*) yanıtladı: “*Aferin. Ve senin yarattığın ile onun yarattığı arasındaki fark, senin yarattığında bazı kusur veya çatlakların olması olur, belki de senin yarattıkların delirir veya yürüyemez.*”

Dedim ki: “*Fark şudur ki, herhangi bir mahlukun yarattığı kusurlu olacaktır, çünkü bütün mahlukat çeşitli derecelerde kusurludur ve kusur, kusuru doğurur, öyle mi?”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, fark budur.*”

Sordum: “*Yani tek mükemmel yaratılış 'Aba Ehli'dir, çünkü onlar, Yüce Allah tarafından doğrudan yaratılan tek mahluklardı ve Yüce Allah Kusursuzdur ve bu yüzden O'nun yarattığı da Kusursuz mu olmalıdır?”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet oğlum.*”

Sordum: “*O halde kusurlu yaratıcılar karıncalar gibi daha küçük şeyler yaratırken, daha mükemmel yaratıcılar insanları yaratabilir, öyle mi?”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Karıncaya büyük bir yaratıktır, onu küçük görme, tam tersine yaratılış ne kadar küçükse, yaratıcısı o kadar büyüktür.*”

Ben sordum: “*Yaratılan mahlukta ruh oluyor mu?”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*İbretlik olan da budur, ruhtur. Yaratanlar arasındaki ilk fark ruhtur.*”

Bunun üzerine İmam (*minhusselam*), çamurdan canlı yaratmak için ne yapmam gerektiğini bana açıkladı ve ben dedim: “Yani şimdi onu uyanana kadar bırakayım mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, fakat bunun için iyi odaklanmalı ve bütün dikkatini bu işe vermelisin ki, beyninin kaldıramayacağı ya da şu anda anlayamayacağın bir şey görebileceğin için zihin kapasiteni zorlamış olursun. İleride hiç hayal etmediğin şeyler göreceksin.”

Sordum: “Yani bu yaratık uyandıığında, onu tamamen ben mi kontrol edeceğim, yani ben söylemedikçe veya onun yaptığını hayal etmedikçe hiçbir şey yapamaz mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Yok oğlum, unutma, sen ancak onun hayatını [yani dirilme ve ölme zamanını] kontrol ediyorsun. Allah yaratır, fakat yarattıklarının çoğu O’na itaat etmez, O’na isyan eder ve O’nu öfkelenendir.”

Dedim ki: “Tamam, şimdi istediğim zaman onun ölümünü getirmek için ne yapmalıyım?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Şimdi burada bunu öğrenmek için daha çok yükselmelisin ve burada daha büyük bir imana ihtiyacın var, sadece dikkatli ol oğlum, deney yaparken son derece dikkatli ol, yarın Abdullah’a bir şey olduğunu duymak istemiyorum ve düşmanların bunu duyduğuna sevinecek. Sana bir şey olursa, bu, Al-i Muhammed’in kalbini kırar.”

Sordum: “Babacığım ne olabilir? Yaratık çıldırıp beni öldürür mü mesela?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu ikisi de, daha fazlası da mümkündür. Belki sen yok edici bir mahluk yaratırsın. Meryem oğlu İsa neredeyse böyle ölüyordu.”

Sordum: “O, ne yarattı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Meryem oğlu İsa (*aleyhisselam*) beş yaşından beri yaratıyordu. Bir gün çamurdan değil de elektrikten bir mahluk yarattı ve o, yaratılır yaratılmaz İsa’ya isyan ederek onu öldürmeye çalıştı ve neredeyse başarılı oluyordu ama sonunda İsa kaçmayı başardı.”

Sordum: “Ben senin vasinken ölebilir miyim ve ölürsem ne olacak? Ya vasiyet ne olacak? Başka bir Abdullah mı gelecek yoksa ben ölürsem nasıl olacak?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sen vasiyette kalacaksın ve onun sahipleri de kalacak ama sen ölürsen Ahmed El-Hasan ölecek, Musa, İsa ve tüm peygamberler de ölecek ve herkes geri dönene kadar 100 veya 150 yıl daha bekleyeceğiz. Ama bu olmayacak, sadece varsayımsal bir meseleden bahsediyoruz, fakat daha önce oldu, bundan şimdi bahsetmeyeceğim, ama daha önce de oldu.”

Ben sordum: “O halde, dünyanın kusurlu olmasının nedeni onu kusurlu bir yaratıcının yaratması mıdır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, bu dünyayı İblis yarattı ve bu yüzden böyledir, kusurludur, acı ve ölümlle doludur, geçicidir ve ebedi değildir.”

Mükemmellik İlimden veya Allah’ı Tanımaktan gelir; Kusurluluk, Allah’ı ve O’nun atadığı Rehberi (İmamı) tanımamaktır. Kişi Allah’ı, atadığı Rehber (İmam) aracılığıyla ne kadar tanırsa, o kadar mükemmel olur. Eylemleri ve yaratımları daha mükemmel olur. Bir insan Allah’tan ne kadar gafil olursa, o kadar kusurlu olur. Eylemleri ve yaratımları da daha kusurlu olur. Özgür irade bize

Allah'ı tanıma ya da O'ndan gafil olma seçimini verir. Bütün var oluşun amacı, kendi zamanının İlahi olarak atanmış Rehberini (İmamını) tanıyarak ve takip ederek Allah'ı tanımaktır. Kur'an-ı Kerim diyor ki, "*Ben cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım.*"⁷ Ehl-i Beyt (Selam Onlardandır) bu ayeti "*Bana ibadet etsinler*"ın "*Beni tanısinlar*"⁸ anlamına geldiğini söyleyerek açıklamıştır. Başka bir rivayette, Ehl-i Beyt (Selam Onlardandır) bu ayetin anlamını daha da detaylandırmıştır: İmam Sadık'tan (aleyhisselam) rivayet edildiğine göre, o şöyle dedi: "*Hüseyin bin Ali (aleyhisselam) kendi ashabına geldi ve şöyle dedi: "Ey insanlar, Yüce Allah, mahlukatı sadece O'nu tanısinlar diye yarattı. Böylece, O'nu tanırlarsa, O'na taparlar. Eğer O'na taparlarsa, O'na tapınmakla O'ndan başkasına tapmaktan vazgeçerler." Bunun üzerine bir adam ona: "Ey Resûlullah'ın oğlu, anam babam sana feda olsun, o halde Allah'ı tanımak nedir?" dedi. O buyurdu: "Her çağın insanların, itaati kendilerine farz olan İmamlarını tanımalarıdır."*"⁹

Güç Dengesi Arasında Neredeyse Eşitlik Olan İki Güç

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (minhusselam) dedim: "*Bir sorum var babacığım, ama dua ediyorum ki dilim bu fikri tercüme etmemde bana yardımcı olsun.*"

İmam (minhusselam) buyurdu: "*Evet, buyur oğlum.*"

Ben sordum: "*Babacığım, senin bazı sözlerin üzerinde tefekkür ediyordum, demiştin ki, insanın kalbi Rahmân'ın parmaklarından iki parmak arasındadır, melek bir parmağıdır ve şeytan bir parmağıdır. Ve kendi kendime sordum ki, şeytanın neden bu kadar çok gücü var, neden bu kadar çok şey yapabiliyor?*"

İmam (minhusselam) buyurdu: "*Evet oğlum, hayır ve şer. Onlar, güçleri hemen hemen eşit olan iki denge unsurudur. İblis (lanetullahi aleyh), tüm alemleri tamamen kontrol edecek kadar ilme sahiptir ve o, Cenâb-ı Hakk'ın varlığı ve ondan gizlenen bazı sırların varlığı olmasaydı bunu yapardı. Allah Adil ve Hekim'dir. Bir mahluk, imân mertebesine ulaştığında, bu, imân ettiği kadar ilim ve irfanı da kaldırabilmesine sebep olur. Allah, mahlukun bir gün düşman olacağını bildiği halde ona ihsanda bulunur, ama yine de Allah kimseyi henüz işlemediği bir amelden veya henüz işlemediği bir günahahtan dolayı yargılamaz. Allah için önemli olan, şimdi o mahluktan gördüğü işlerdir. İblis'in ne kadar mümin olduğunu bir görebilseydin, bu ilmin ne kadarını aldığını ve hangi aşamaya geldiğini anlardın. Ve benim sözlerimden, onun ne kadar ilim sahibi olduğunu anlayacaksın. Çünkü o, gerçek bir mümindir ve imanın doruğuna ulaştı ama bir anda nefsi onu bastırdı. "Ben Âdem'den daha iyiyim" dedi ve dönüşü olmayan bir düşüş ile cehennem dibine ve çukuruna düştü. Bu ne büyük bir musibettir!"*

Dedim ki: "*Öyleyse, "Herkim Allah'ı bırakıp şeytanı arkadaş edinirse, şüphesiz büyük bir ziyana uğramıştır"*"¹⁰ ayeti bununla ilgilidir."

⁷ Kur'an-ı Kerim, Sure 51 (Zariyat), Ayet 56

⁸ Akaidul İslamiye, Merkezi Mustafa, cilt 1, sayfa 152

⁹ Tefsir-i Safi, Feyz el-Keşani, cilt 5, sayfa 75

¹⁰ Kur'an-ı Kerim, Sure 4 (Nisa), Ayet 119

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet, Amerika, modern ve antik çağdaki diğer tüm ülkelere kıyasla bu kadar kısa sürede bu kadar güçlenebildiği ve tüm dünyayı bu şekilde kontrol edebildiği zaman...”

Sordum: “Bu, şerre taptıkları ve şerrin gücünü kullandıkları için mi oldu?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Çünkü şeytani, İblis’i taptıkları bir ilah yapmaya karar verdiler.”

Dedim ki: “O halde Rahmân’ın parmağı olan parmak İblis’tir, şeytan İblis’tir.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet, o Allah’ın parmaklarından bir parmağıdır, çünkü onun ilminin tamamı Allah’tandır ve onu, Allah’tan öğrenmiştir.”

Ben dedim: “Sübhanellah, öyle dinler vardır ki, iki güce – Hayır ve Şer güçlere tapıyorlar ve her ikisinin Allah’tan olduğunu iddia ediyorlar. Ben sadece Allah’ın Velilerinin ve Hücetlerinin neden İblis’i Allah’ın bir parmağı olarak nitelediklerini ve Kur’an ayetinin neden “Allah’ı bırakıp şeytana tapmayın” buyurduğunu anlamak istedim.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Çünkü bazen insan bilmeden şeytana tapar, anlamadan ya da farkında olmadan ona övgüler yağdırır. Örneğin, ‘Amerika büyük bir ülkedir’ veya ‘Ondan daha büyük bir ülke yoktur’ dediğinizde, bu dolaylı bir ibadet şeklidir. Anlıyor musun azizim?”

Ben dedim: “Teşekkürler Baba. Şimdi anladım.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Şu anda kontrol şer güçlerin elindedir, çünkü insanlar bilerek veya bilmeyerek ona yardım ediyorlar.”

Ben dedim: “Peki, hayır ve şerrin, bu iki gücün sahibi Allah değil mi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Oğlum, şer güçlerinin kaynağı hayır güçleridir, fakat onu şerre çeviren İblis’tir (lanetullahi aleyh). Sana küçük bir örnek vereceğim, şu an elinin altında olan bu telefonu hayır için de şer için de kullanabilirsin. Örneğin Google’a ‘Seks Filmleri’ yazarsan, istediğini verir, ‘Müminlerin Emirinin Hadisi’ yazarsan da istediğini verir. Peki, ellerin arasında olan bu güce, telefona ne diyorsun, hayır mı şer mi?”

Dedim ki: “Ne bu ne de o, nötrdür. Hayır için de, Şer için de kullanabilirsin.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Aferin, güzel. O zaman nasıl kullandığına göre değişir. Pozitif bilimlerde ve Allah’ın ilminde de böyledir. Kontrol sendedir ve bunu hem hayır, hem de şer için kullanabilirsin. Suçlu kullanıcıdır.”

Dedim ki: “Öyleyse İblis (lanetullahi aleyh) öldüğü zaman, şer güçleri kimin eline geçer?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “[Şerrin yok olması için] sadece İblis’in ölümü yetmez, bilakis İblis’in (lanetullahi aleyh) ideolojisi de ölmelidir.”

Dedim ki: “Bu şu anlama mı geliyor? İblis’in (lanetullahi aleyh) bugün insanlara zina etmelerini vb.ni söylediğinde yaptığı şey, bu şeyler, hatta öğrettiği bilimler veya ilim özünde şer değildir; çünkü Allah’ın halifesinin de insandan bazı vazife ve dinî farzları düşürmesi mümkündür, fakat mesele aslında İblis’in isyanı ve savaşması ile ilgilidir.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, aferin. Bu, aynı zamanda, mahlukatı günaha sevkettir.”

Ben dedim: “Evet, anlıyorum.”

Şer Hayır'ın Oğludur

O halde bu Babdan anladığımız şudur ki, tüm ilmin ve her şeyin kaynağı tek bir kaynak olduğundan ve o kaynak hayır güçleri olduğundan, tüm şerrin kaynağı da hayırdır. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), bir gün ben ve Ali Ğureyfi ile konuşurken Ali Ğureyfi ona bir soru sordu.

Ali Ğureyfi sordu: “*Muhammed ve Ali bu ümmetin babalarıdır*”¹¹ hadisindeki “ümmet” sözü ile *Al-i Muhammed’in (Onlara Selam Olsun) Şiileri mi kastediliyor? Ve buradaki “babalar” kelimesi ruh ailesine mi işaret ediyor?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Elbette, oğlum.”

Ali Ğureyfi dedi: “Evet, fakat hadisin geri kalanı kafamı karıştırdı, hadisin geri kalan kısmında şöyle geçiyor: *Şüphesiz bizim onlar üzerindeki hakkımız, fiziksel babalarının üzerlerindeki haklarından daha büyüktür. Eğer bize itaat ederlerse, onları cehennem ateşinden kurtarıp güvenli eve götürür ve kölelikten kurtarıp özgürlerin en iyisine götürürüz.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Allah, Allah. Ali'nin bu ümmet üzerindeki hakkı, babanın oğlu üzerindeki hakkı gibidir.”

Ali Ğureyfi sordu: “Ben programımı bu ümmetin Şii olması (kavramının) üzerine kurdum ve sadece durumun böyle olduğunu, ey Mevlam, sizinle netleştirmek istedim.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bir açıdan senin kavrayışın doğrudur oğlum, bir başka açıdan ise Muhammed ve Ali (Onlara Selam Olsun) bütün ümmetin, bütün beşeriyetin Babalarıdır.”

Ali Ğureyfi dedi: “Münafıkların bile mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Münafıkların, kâfirlerin ve yeryüzündeki herkesin. Belki sana ağır gelecek bazı sözler söylerim.”

Ali Ğureyfi dedi: “İnşallah ağır olmaz ve keyfiyet sizindir, Mevlam.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İblis'i (lanetullahi aleyh) kim yarattı? Kâfir Firavun'u kim yarattı? Reşid olmayan (zalim) Harun'u kim yarattı? Muaviye ve Yezid'i (lanetullahi aleyh) kim yarattı? Birinciye ve ikinciye¹² kim yarattı? Kim?”

Ali Ğureyfi dedi: “Ben sizin kitaplarınızdan şöyle anladım ki, elbette Allah yarattı. Fakat O, Muhammed'i (O'na ve Ailesine Selam Olsun) Haşir (Toplayan) ve Naşir (Yayan) olarak nitelendirdi.”

¹¹ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi cilt 36, sayfa 9

¹² Buradaki birinci ve ikinci, Hz. Muhammed'den (O'na ve Ailesine Selam Olsun) sonra Peygamber'in gerçek halifesi İmam Ali ibn Ebî Talib'in (*minhusselam*) halifeliğini gasp ederek hüküm süren Ebu Bekir ve Ömer bin Hattab'a atıfta bulunmaktadır.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O, Muhammed’i, Ali’yi, İsa’yı, Hasan’ı, Hüseyin’i ve diğer salihleri yaradan aynı Halık değil mi? Ben sana diyorum ki, Ali Haşir ve Naşir’dir.”

Ali Ğureyfi dedi: “Anlamadım. Biraz açabilir misiniz?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İnşallah, açıklayacağım, ama şimdi değil.”

Ali Ğureyfi dedi: “Teşekkür ederim.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Şu anda anlaman senin için zor olacak ama bir gün gelecek, sana anlatabileceğim ve sen de duyduklarını kavrayabileceksin.”

Sonuç olarak, birden fazla yaratıcının olduğunu ve bunların mükemmellik derecelerinin farklı olduğunu görüyoruz. Ve bu durum, onların yarattıklarının mükemmelliğini etkiliyor. Yaratılan tüm canlılara hür irade verilmiştir ve hür irade ile itaatsizlik, sapma ve hata yapma seçimi gelir. Bunun dereceleri var ve İblis ve yarattıkları, azami derecede isyan etmeyi seçti. Ancak süreleri sınırlıdır ve tayin edilmiş bir vakitleri vardır. Allah’a ve hayra karşı itaatsizliği ve isyanı seçtiler. Aslen iyidiler ama kötü olmayı seçtiler.

Şer, belirli bir eylem veya kişi değildir, daha ziyade Şer, Hayra karşı çıkmak için bilinçli ve özgür iradeli bir tercihtir. Dolayısıyla, örneğin öldürmek, özünde şer değildir, çünkü bir yaşamı yok etme mekanizmasının kendisi, aslen hayır tarafından icat edilmiştir ve bu mekanizma, hayır için kullanılabilir, ancak şer, hayrı öldürme tercihidir. Cinayet, yıkıma neden olan bir kişinin hayatını yok ederken iyi bir sonuç doğurabilir, örneğin Kur’an’da Kehf Suresi’nde¹³ Salih Kul’un çocuğu öldürmesi hikayesi gibi. Bir ülke öldürmekten vazgeçmeyen bir katili veya seri katili öldürmeye karar verdiğinde veya Hitler gibi toplu soykırım yapan bir savaş suçlusunu öldürmeyi seçtiğinde öldürmek iyi bir şey olabilir. Yani özünde öldürmek ne iyi ne de kötüdür, daha doğrusu maksat onun nasıl kullanıldığıyla ilgilidir. Nükleer enerji nötrdür, hayır için de, şer için de kullanılabilir. Bir şehre enerji sağlamak için bir enerji kaynağı olarak kullanılabilir veya bir şehri yok etmek için bombaya dönüştürülebilir. O halde Şerrin tanımı, Günah açısından, Allah’a ve O’nun yasalarına veya emirlerine itaatsizliktir. Birçok örnek var. Var olan veya şimdiye kadar icat edilen her şey hayır veya şer için kullanılabilir.

Şimdi anlıyoruz ki İblis, oğlu Kabil ve onların soyundan gelenler Şerdir, çünkü Şer olmayı seçtiler. Doğaları gereği Şer değiller çünkü kökenleri tüm yaratılmışlar gibi Nur’dur, ama onlar, (yani) zulmetin çocukları zulmette olmayı seçtiler ve zulmet, Nur’un yokluğundan başka bir şey değildir. İmam’ın (*minhusselam*) buyurduğu gibi: “Şer, Allah’a isyan etmeyi seçtiğinde kendini yarattı.” Şer, Allah’a karşı çıkma, itaatsizlik etme ve O’na karşı savaşma tercihidir. Ancak her şeyin kökeni Hayır’dır ve bu nedenle tüm varlıkların içinde hâlâ bir Nur kıvılcımı vardır. Nur olmadan hayat olamaz. İblis maddi bedenleri yaratmış olsa bile, nihayetinde Allah’ın bir mahlukudur, fakat daha net söylersek o, Allah’ın yaratımının daha küçük, kusurlu bir yaratımıdır. Ayrıca, onun yarattıkları nihayetinde Allah’ın yarattıklarıdır. Firavun, Nemrut, Ebu Leheb ve Ebu Süfyan da köken itibarıyla Allah’ın mahluklarıdır.

¹³ Kur’an-ı Kerim, Sure 18 (Kehf), Ayet 74

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: “Öyleyse, *‘Biz Adem ve Nuh’uz, Firavun ve Nemrut’uz’* diyen hadisin anlamı budur, çünkü bir nur yüzdesi ya da bir nokta da olsa, her şey O'nun aracılığıyla mı diridir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”



Bab 22

KARMA



“Ne koyarsan aşına, o gelir kaşığına”



Ateizm üzerine yapılan bazı araştırmalara göre, insan nüfusunun yaklaşık yüzde 7'si inançsız olarak tanımlanıyor, bu da yaklaşık 450-500 milyon kişi anlamına geliyor.¹ Onlar, Kur'an'ın, İncil'in, Tevrat'ın veya başka herhangi bir kitabın gerçekten Allah'tan geldiğine inanmazlar. Kendi şaşkınlıklarına cevap bulmak ve Allah'ı inkar etmelerini haklı çıkarmak için bilime başvururlar. İnsanların yaratılışını açıklamak için evrim gibi teorilere yaslanırlar. Kutsal yazılardaki hatalara ve tutarsızlıklara işaret ederler. Örneğin, Nuh tufanı, Musa'nın göçü veya İsa'nın dirilişi hakkında ampirik (deneye dayalı) bir kanıt olmadığını söyleyebilirler. Antiteistler daha da ileri giderek, dini, insanlığın başına bela olan ve gelişimi engelleyen bir hastalık olarak görüyorlar. Onlar açısından din, "kitlelerin afyonudur" ve insanların zihinlerini kontrol etmek için bir araçtır. Neticede onlar, Allah'ın varlığına delil arayan insanlardır. Onlar diyorlar ki, Allah'ın varlığına dair bir kanıt yoktur ve birçokları diyor ki, kanıt olsaydı, iman ederlerdi. Bir gün birisiyle konuşuyordum ve şaka yollu "*Bu din batıl olsaydı, ateist olurum*" dedi. Ben bu yorumları İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) anlattım.

Din Bozulmuştur

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: "*Gel ben sana aynı soruyu varsayımsal olarak sorayım, eğer bu din batıl olsaydı, cevabın ne olurdu?*"

"*Hristiyan olurum*" dedim (bununla demek istediğim, eğer Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) vasiyeti batılsa, o zaman İslam dininin tamamı batıldır).

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Peki, Hristiyanlık ile İslam'ın şimdiki hali arasında ne fark var? Yalana dayanan yalanlardan ibaret olan bir dindir. Budizm ve diğer tüm dinler bile, aralarındaki fark nedir? Hepsi yalan üstüne yalandan ibarettir. Müminin cevabındaki doğru söz ateizmdir. Peki, bu doğru mu yanlış mı? Bana yürekten cevap vermeni istiyorum. Bütün dinler yalansa bu durumda, acı bir gerçek de olsa, ateizm hakikat olmuyor mu?*"

Ben dedim: "*Bir yaratıcının olması gerek...*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Neden?*"

Dedim ki: "*Kimse eski, terk edilmiş bir binanın önünden geçerken 'bu bina kendiliğinden ortaya çıktı' demiyor.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Bana yaratıcının var olduğunu kanıtla ve daha önce söylediğim hiçbir şeye dayanma.*"

Dedim ki: "*Eşyanın varlığı, bir yapıcının veya yaratıcının varlığı için yeterli delildir.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Bu, delil değildir.*"

Ben İmam'a (*minhusselam*) dedim: "*Tamam, öyleyse delil yok.*"

¹ *Oxford Ateizm Rehberi*, Atheism Dünyası: Küresel Demografi, Keysar ve Navarro-Rivera

Akıllı, Masum Bir Yaradan

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Çünkü bana mahlukatın ve var olan şeylerin bir yaratıcı tarafından yaratıldığını söylersen, ben o yaratıcıyı görmek, onu kimin yarattığı, nerede olduğu ve her şeyi yarattığına dair delilin ne olduğu hakkında sorarım.”

Ben dedim: “Osho daha önce demişti ki, ‘Bunun mantığı şu ki, birisi tarafından yaratılmadan var oluş nasıl olabilir? Bütün dinlerin mantığı budur. Ama bu mantığı kabul ederseniz, şu soru ortaya çıkıyor: O zaman Tanrıları kim yarattı? Ve eğer Tanrı yaratılmadan var olabiliyorsa, o halde sorun nedir? O zaman varlık da yaratılmadan var olabilir, çünkü siz prensip açısından bir şeyin yaratılmadan var olabileceğini kabul ediyorsunuz.’”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Akıllı bir yaratıcıdan bahsediyoruz, değil mi?”

“Ben dedim: “Evet.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Masum bir yaratıcı, değil mi?”

Ben dedim: “Evet.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu doğru değildir, var olan yaratıcı hata yapıyor. Ben şimdi seninle tüm dinlerden uzak, tartışma yapan biri olarak konuşuyorum, benim Ahmed olduğumu unut. Bir yere yemek koyarsam, çürür ve içinden kurtlar çıkarsa, bunu kime atfedersin?”

Ben dedim: “Allah’a mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Delilin ne?”

Ben dedim: “Delilim bilim.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu bilim nedir?”

Dedim ki: “İnsan bilimi o noktaya geldi ki, belirli kimyasalları belirli bir ortamda karıştırınca, ondan yaşamın filizleyebileceğini biliyor.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Tamam o zaman orada dur, kimyasallar ve belirli bir ortam. Bunun Allah ile ne ilgisi var?”

Dedim ki: “Çünkü O, birincil kaynaktır. Her şeyin bir kaynağı ve enerjisi olmalıdır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bana birincil kaynağın Allah olduğuna dair bir delil ver ve kaynağın kendisinin var olmasına dair başka bir delil ver.”

Dedim ki: “Her kitabın bir yazarı vardır ve kendi kendine yazılmış kitap diye bir şey yoktur.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ama var oğlum.”

Ben dedim: “O hangi kitaptır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hava ve doğa. Onlar tabiatta görünen cümleler yazar ve oyarlar, mesela “Allah” ismi. Buna cevap ver.”

Ben dedim: “Kanat akıldır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Peki bunun akıl olduğunu kim söyledi? Akıllı olduğunu düşündüğün sözde akıl, kendine akıllı diyen şeydir. Yani bir gün başka bir şey çıkıp da insan zekidir demedi. Sahip olduklarının “akıl” olduğuna karar verenler insanların kendileridir. “Kendilerinden olan bir şahit kendilerine şahitlik etti.”² Akıllı olduğuna tanıklık eden sensin ve bu yeterli bir tanıklık değildir. Sığırlar buna tanıklık etsin, ben de kabul edeyim ki, doğru diyorsun. Bir at gelsin, insanların akıllı olduğunu desin veya tavuklar desin ya da cinler gelip tanıklık etsin, hatta şeytan tanıklık etsin.”*

Ben dedim: “*Ben pes ediyorum. Kanıt yok o zaman, değil mi?*”

Karmik Adalet

Allah’ın varlığı her insanın doğrulayabileceği şekilde nasıl kanıtlanabilir? Her insanla konuşabilecek somut bir kanıt var mı? Tam hiçbir kanıt yokmuş gibi görünürken, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), beşeri tecrübemizin tamamen keşfedilmemiş bir yönüne ışık tutan bir şey açıkladı.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, ben seninle tartışan biri olarak konuşuyordum, şimdi sana kanıtlayacağım. Kanıt, tüm dini geçmişlerden olan kimselerde, hatta ateistlerde bile, yaratılmış olan herkesin içinde, tapınmamız gereken bir şeyin olması gerektiğine dair değişmez bir duygunun varlığıdır. Bu, insanın kalbinde ve bilincinde olan dahili fitratıdır, bir insan bu duyguya sahip olduğunu inkar etse bile. Bu duygu, Allah’ın varlığının kanıtıdır. Mahlukatın içindeki bu duyguyu kim yarattı ve o neden var oldu? Herhangi bir yere giderseniz, bu duygunun mahlukatla birlikte mevcut olduğunu görürsünüz. Ateistlerin kalbine girerseniz, onu görürsünüz. Ormanların derinliklerine giderseniz ve daha önce hiçbir din duymamış insanlara yaklaşırsanız, onların da yaratıcı olduğunu düşündükleri bir şeye taptıklarını göreceksiniz. Sonunda herkes bir noktaya ulaşır ve o da bu dünyayı kontrol eden ve yöneten gizli bir güç olduğudur. Ve kanıt yaptığınız şeyle yargılanmanızdır (Karma). Yargıladığınız gibi yargılanacaksınız. Anlıyor musun oğlum?*”

Ben dedim: “*Evet.*”

İlahi Adalet

Önceki bablarda belirtmiştik ki, Allah insanı adil bir fitratla yaratmıştır, her insanın içinde adalete meyil vardır. Adalet, insaf ve hak bekleyen bu doğuştan gelen özellik, bizi şu sorularla baş başa bırakıyor: Doğuştan gelen bu özlem ile bu adaleti uygulayabilen bir Mutlak Hâkim’in varlığı arasında bir bağlantı var mıdır? Bu adalet/denge yaratılış boyunca nasıl yürütülüyor?

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bir kimse şüpheye düşerse, bir şeyi düşünebilir ve doğru bir şekilde kullandığı takdirde kesinliği kendisine geri döner. Yaradanın adaletini düşünürse. Örneğin, bir kimse ebeveynlerine veya onlardan birine âsi olsa bu durumda adaleti kim sağlar? Anne ve babasına asi olan kişinin yaptıklarının karşılığını kim verir? Burada adaleti kim sağlar? Örneğin anne babana saygısızlık ediyorsun, sonra Yaratıcı sana kendi davranışlarının benzeriyle karşılık veriyor. Veya zina eden ya da*

² Kur’an-ı Kerim, Sure 12 (Yusuf), Ayet 26

insanların ırzına tecavüz edene Allah bu ameli geri döndürür ve o fasıkın ırzına tecavüz eden ve benzerini yapan biri çıkar. Bu bir örnektir. “Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla. Zina yapan erkek yalnız zina yapan veya müşrik bir kadın ile evlenebilir. Zina yapan kadın da yalnız zina yapan veya müşrik bir erkek ile evlenebilir. Bu, müminlere haram kılınmıştır.”³ Zina sizin üzerinizde bir borçtur ve bunun bedelini ev halkından biriyle ödemelisiniz. Bir lider ya da yargıç olmadan bu nasıl olabilir? Örneğin doğa bu adaleti uyguluyor mu? Adalet. O, Adil’dir. O, Ondan başka ilah olmayan Allah’tır, Ebedi ve Diri’dir. Bu, tüm insaflı bireyler ve içtenlikle gerçeği arayan herkes için yeterlidir. Onlar bu adalet hakkında düşünsünler. Bir yaratıcının olduğunu bilecekler. Anne babasına kötü davranan ve zina eden, Allah’a sığınırım. Ne koyarsan aşına, o gelir kaşığına.”

Ben İmam’a (*minhusselam*) dedim: “Şimdi dedin ki, insan kendi nefsinin bekçisidir, kendi nefsinin yargılar ve kendi cennetini veya cehennemini kendisi yaratır. Bu doğru mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Ben dedim: “Bu görüşe göre Allah, hayatımıza müdahale etmekten çok uzak görünüyor ve Allah, bu anlamda her insanı özgür kılmış ve kendi vicdanı ile başbaşa bırakmıştır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Ben dedim: “O zaman başka bir görüş de var ve bu, müdahale eden ve izleyen, herkese hak ettiğini veren bir Tanrı görüşüdür, katil öldürülür, zina yapanın aile üyelerinden biriyle zina yapılır, ne koyarsan aşına, o gelir kaşığına. Bu iki kavramı nasıl birbiriyle bağdaştırabiliriz?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu dünyada iki hak vardır. Davacının hakkı ve kamu hakkı. Bazı durumlarda davacı, kamuya veya topluma herhangi bir zarar vermediği için hakkından vazgeçerek sanığı serbest bırakacaktır. Ancak sanık topluma zarar verdiği için kamu hakkı asla düşürülmez. Cinayet, zina vb. suçları işleyene, bu işlerin suçlusu ilahi bir kanunu çiğnediği için iade edilmelidir.”

Ben dedim: “Ya zina yapan, hata yapmadığına inanmışsa, örneğin zina eden biri bir kızı gerçekten seviyorsa ve onunla yatmayı Batı toplumlarında olduğu gibi normal kabul ediyorsa?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Burada bir fark var. Ama böyle insanlar yüzde kaçtır? Aslında oğlum, insanların kalbine girersen, görürsün ki, bunun yanlış olduğunu biliyorlar. Ve görürsün ki, onlar da biraz korkuyorlar, ama bunu göstermiyorlar.”

Ben dedim: “SübhaneAllah!”

İmam (*minhusselam*) devam ederek buyurdu: “Ama genel olarak, bunun haram olmadığına ve caiz olduğuna kendi içinde gerçekten inanan birini bulursan, bu kişi bundan dolayı asla yargılanmaz.”

Dedim ki: “Öyleyse yargı onun zihnindedir, onu yaratan zihin midir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aferin.”

Dedim ki: “Öyleyse Allah ilk etapta asla müdahale etmez ve hiçbir şeyi yargılamaz.”

³ Kur’an-ı Kerim, Sure 24 (Nur), Ayet 3

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Allah bir (*Karmik*) yasa koydu ve biz ona göre amel etmeli ve ona karşı çıkmamalıyız.”⁴

Dedim ki: “Ama bunların hepsi senin söylediğin gibi akıldan veya vicdandan kaynaklanır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İnanç. Bu, inançtır. Eğer zinanın helal olduğunu düşünüyorsan, o zaman helaldir.”

Dedim ki: “Eğer cinayetin caiz olduğunu düşünüyorsan, o zaman caiz midir? Doğru mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, ama buna inanan birini asla bulamazsın. Senin için meseleyi basitleştireyim. Bir kızıl gül getirsen, bin kişiye veya bir milyon kişiye ikram etsen, birinin çıkıp sana ‘bu gül çirkindir’ diyeceğini düşünür müsün?”

Ben dedim: “Hayır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Cinayet ve zina da tıpkı böyledir. Bu iki ameli yapanlar, kalplerinin derinliklerinde ve ücra köşelerinde bunun yanlış ve ahlak dışı olduğunu bilirler.”

Ben dedim: “Yani Karma açısından, öldüren öldürülecek, zina edenin ailesinden biri ile zina edilecek ve anne babasına kötü davranan, çocuklarından aynı muameleyi görecektir, öyle mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Dedim ki: “Peki ya bir katilin öldürülmediği zamanlar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bana bir örnek ver.”

Dedim ki: “Mesela New York mafyasının lideri John Gotti. Hapsedildi ve hapisanede öldü. Birçok insanı öldürmesine rağmen asla öldürülmedi.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onun ölüm nedeni neydi?”

Ben dedim: “Kanser.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kanser onu öldürdü. Ne koyarsan aşına, o gelir kaşığına.”

Ben dedim: “Sübhaneallah.”

İmam (*minhusselam*) devam etti: “Kendileriyle kötü davranan evladı olanlara gelince, onlara sorarsan, ve doğruyu söylerlerse, sana, onların da aynısını, büyürken ebeveynlerine yaptıklarını söyleyecekler.”

Dedim ki: “Peki ya zina eden, fakat karısı zina etmeyen kimse?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O zaman kızı ya da ev halkından biri zina eder.”

Özetle, Allah insanı kendi suretinde, dilediğini yapma, kendi gözlemcisi ve yargıcı olma özgürlüğüyle yarattı. İnsanın iyilik ve kötülüklerini takip eden melekler yoktur, bilakis insan, kendi nefsinin Rabbidir. Ruh, nefsin Rabbidir. Her insan kendisinin savcısı, savunucusu, gözlemcisi,

⁴ Burada isnat edilen yasa, dünyanın bütün büyük dinlerinde evrensel olarak rastlanan Altın Etik Kuraldır. Örneğin, Matta kitabında şöyle der: “Başkalarının size nasıl davranmasını istiyorsanız, onlarla da öyle davranın.” (*Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 7, Pasaj 12)

hakimi ve celladıdır. Bu, Allah'ın nihai ve en güzel adaletidir. O, herkesin kendi kendini yargılamasına izin verir. Buna kim nasıl itiraz edebilir? Bu adalete kim nasıl itiraz edebilir? Bir kimse, cinayetin, zina etmenin veya ebeveyne kötü davranmanın makbul olduğunu yürekten kabul ederse, bundan dolayı ceza görmez. Ama bunu caiz olarak kabul etmek, kendilerine yapılmasını da kabul ettikleri anlamına gelir. Allah mahlukat için adalet sistemini kurar ve sonra bunu onlara bırakır.

Artık kimsenin itiraz edemeyeceği Allah'ın adaletine ışık tutan İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Allah'ın varlığını, kendisine karşı dürüst olan hiç kimsenin inkar edemeyeceği şekilde ispat etmektedir. Çağlar boyunca dini liderler ve din yolu tutanlar, ateistlere ve agnostiklere Allah'ın varlığını kanıtlamak için birçok farklı yol denediler. Bazıları felsefi argümanlar kullanarak bunu yapmaya çalıştı, diğerleri bilimi kullanmaya çalıştı, ancak bu argümanlar genellikle eksik, çok soyut ve erişilemezdi. Ancak artık bizler, bir kişinin kendi içinde doğrulayabileceği argümanlarla donatıldık. Artık onlar, ulaşılamaz veya varsayımsal değiller. Kişinin kendi deneyimlerinden elde edilen kanıtlarla gözlemlenebilir ve doğrulanabilir. **Karma** ve **Tanrı İçgüdüsü** kavramları ikisi birlikte, her birimiz için inkar edilemez kanıttır.

Eski gnostik ve mistik Yahudi kaynaklarında, ruhun öldüğünde kendi kimliğini unutacağı, sonra kendi hayatını izleyeceği ve sonunda onu yargılayacağı yazılmıştır. Haham Benjamin Blech'e, beklenmedik bir teşhis konuldu ve denildi ki, birkaç ay ömrü kalmış. Kendi ölümüyle mücadelesi, onu Yahudi mistisizmi ve Ölümüne Yakın Deneyim (NDE)⁵ ile ilgili diğer hikayeleri araştırmaya sevketti. O, şöyle yazıyor: “*Kabala'da mistikler hikayeye küçük bir parça eklerler. Bizi yargılayan sadece Tanrı değildir. Dünyaya veda ederken, bize tüm hayatımızın sahnelerini içeren bir film gösterilir. İnanılmaz bir hızla önümüzden geçerken dünyadaki günlerimizin her anına tanık oluruz. Ve gözümüzün önüne serilen kendi hikayemizi izlerken, bazen utançtan siner, bazen de neşeyle gülümseriz. Geçmişteki ahlaki kusurlarımız acı içinde titrememize neden olur; kötü eğilimlerimize karşı kazandığımız zaferler bize keskin bir manevi zafer duygusu verir. İşte o zaman geriye dönüp baktığımızda, kendi hayatımızın en büyük yargıçlarının yalnız kendimiz olduğunu anlarız. Ölümden sonra olan şey, kendi yaşamımızı cennetin standartlarına göre değerlendirme bilgeliğini kazanmamızdır – çünkü sonunda ebedi bir bakış açısı yakaladık.*”⁶

⁵ *Korku değil, ümit: Ölümüne bakış açımızı değiştirmek*, Rabbi Benjamin Blech

⁶ *Ölümden Sonraki Hayata Yahudi Yanaşması*, Rabbi Benjamin Blech



Bab 23

HATIRALARIN HAKİKATİ



“Hatıralar Ruhun Kalemidir”



Hepimiz bu dünyaya önceki enkarnasyonlarda kim olduğumuza dair hatıralar olmadan geliriz, ancak bu hatıralara yeniden erişim sağlamak mümkündür. Pek çok insan aslında geçmiş yaşamlardan anılarını hatırlar ve bir rüyada ya da belirli bir nesneyi ya da fotoğrafı gördükten sonra geçmiş yaşamlarını hatırlayan çocuklarla ya da kendiliğinden geçmiş yaşam anılarına yeniden erişim sağlamış insanlarla ilgili kayda alınmış birçok olay vardır. Geçmiş yaşamlardan hatıralar nerede saklanır? Ve onlara nasıl erişiriz? Bu hatıralara erişmenin avantajı nedir? İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kendi geçmiş yaşamlarını ne zaman hatırladı? Bunlar babam İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile istişare ettiğim sorulardır.

Bir gün İmam (*minhusselam*) ile onun üniversitedeyken çekilmiş bazı eski fotoğrafları hakkında konuşuyorduk. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “*Biliyor musun oğlum, o zamanlar mesleğimin dinle bir alakası olacağını hiç düşünmezdim, hatta o zamanlar Mehdiler diye bir şey olduğunu bile bilmiyordum, sadece diğer insanlar gibi İmam Mehdi'nin (O'na ve Ailesine Selam Olsun) olduğunu biliyordum.*”

Dedim ki: “*Kim olduğunu hatırlamıyor muydun? Mehdi olduğunu bilmiyor muydun?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Mehdi olduğum aklımın ucundan bile geçmiyordu.*”

Ben dedim: “*Benim de, Mehdi olduğum aklımın ucundan bile geçmiyordu. Aslında bu, seninle yürüdüğüm bütün bu yol boyunca kabullenmesi en zor şeylerden biriydi.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Sadece Büyük Baban (İmam Mehdi) bana kendimi hatırlattığımda hatırladım.*”

Dedim ki: “*Yeni beyinlerle yeni bedenlere reenkarne olursak, önceki yaşamların hatırası nerede saklanır?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hatıralar ruhta depolanır. Her yaşamdan sonra tıpkı bilgisayarında olan bir dosyayı kompresor programında sıkıştırdığın gibi sıkıştırıp archive atarsın ve yeni yaşamda hatıralara yeniden erişim sağlamak için ters işlem yapman gerekir.*”

Dedim ki: “*Peki beynin hatıralarla ne ilgisi var? Bazen insanlar beyinlerine zarar verdiklerinde hatıralarını kaybederler mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Beyin, ruhtan hatıraları alan ve yorumlayan bir işlemci gibidir.*”

Nesneler Aracılığıyla Anılara Erişim

Geçmiş bir yaşamdan anıları hatırlamak, şimdiki yaşamınızdan bir anıyı hatırlamak gibidir. Reenkarnasyon üzerine yapılan bilimsel araştırmalar, geçmiş yaşamların anılarının nasıl bağımsız olarak muazzam ayrıntılarla doğrulanabileceğini gösteriyor.¹ Örneğin, Dr. Jim Tucker, çocukların geçmiş yaşamları anımsamalarının deneyim yoluyla edinilemeyeceklerini göstermekte ve bu çocukların önceki yaşamlara ilişkin anıları olduğunu hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde

¹ *Hayata Geri Dönüş: Geçmiş yaşamlarını hatırlayan çocukların sıradışı halleri* (2013), Jim Tucker, M.D

kanıtlamaktadır.² Bazen yıllar önce olan bir şey unutulur ve bir nesne görüldüğünde veya bir koku hissedildiğinde; koku, beyninin o olayın anılarıyla dolmasına neden olur. Küçük bir şey, gömülü anıların yeniden ortaya çıkmasını tetikleyebilir.

Hatırlayan kişi için gerçek anılar canlı, net ve berrak olur. Bu, kalp krizi, felç veya sevilen birinin ölümü gibi travmatik olayları hatırlamak gibidir. Hatırlayan bir kişi anısından şüphe duymaz. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana birşey verdi ve bu şey kim olduğumu canlı bir şekilde hatırlamama yardımcı oldu.

Bir gün İmam (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “*Sana bir şey vereceğim ve sana verdiğimde onu sakla.*”

Ben dedim: “*O nedir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu, benden, babandan bir hediyedir.*”

Ben dedim: “*Sübhaneallah.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bir zamanlar sana ait olan eski bir şeydir.*”

Ben dedim: “*Allahu Ekber! Nedir babacığım? Lütfen söyle bana.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Senden, onu gördüğünde kendine karşı dürüst olmanı ve hatırlayıp hatırlamadığını bana söylemeni istiyorum.*”

Ben dedim: “*Evet, inşallah, kesinlikle böyle yapacağım.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ve eğer onu hatırlarsan oğlum, bil ki, her şeyi hatırlamaya başlayacaksın ve eğer onu hatırlarsan, o sana geçmişte çok iyi bildiğin ilmin kapılarını açacaktır. Ve eğer bu ilim sana malum olursa ve onunla amel edersen, herkesin iradesine aykırı olsa bile Mısır'ın Sahibi dünyada ortaya çıkmaya başlayacak, ismin her yerde duyulacak, insanlar çevrene toplanmaya başlayacak ve hafife alınmayacak miktarda bir takipçin olacaktır inşallah.*”

Ben sordum: “*O, Yusuf iken yazdığım bir şey mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Kendi gözlerinle görmeden sana söylemeyeceğim.*”

Déjà vü: Yeniden Yüze Çıkmaya Çalışan Hatıralar

Dedim ki: “*Babacığım, birini gerçek bir rüyada gördüğümde, aslında aynı rüyayı mı paylaşıyoruz? Gördüğüm diğer kişi de aynı rüyayı görüyor mu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet ama biri hatırlarken diğeri hatırlamıyor.*”

Ben dedim: “*Yüce ve Azim Allah Sübhan'dır. Yüce ve Azim Allah Sübhan'dır. Yüce ve Azim Allah Sübhan'dır.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Belki de onların ikisi de rüyayı hatırlar, ama hiçbiri onu birbirine söylemez. Ve eğer birbirlerine rüyayı anlatırlarsa, aslında bunun gerçek hayatta olduğuna ve bir rüya*

² Önce: *Çocukların geçmiş yaşamlarının hatıraları* (2021), Jim Tucker, M.D.

olmadığına tamamen ikna olacak ve bu sanki gerçek hayatta olmuş bir olay gibi hayatlarına devam edecekler. Sana küçük bir örnek vereyim. Hiç oldu mu ki, bir arkadaşınla veya bir akrabanla ya da herhangi bir kişiyle, örneğin bir yere veya AVM'ye gittiniz ve daha önce hiç o yere veya AVM'ye gitmediniz ve buna rağmen "biz eminiz ki, burada filanca mağaza vardı" dediniz."

Dedim ki: "Ya da daha önce aynı şeyi yaptığımızı hissedersiniz, Déjà vü hissi."³

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet, bu şu anlama geliyor ki, o bir rüyada gerçekleşmiş ve bazen de önceki yaşamında olmuştur."

Ben dedim: "Sübhanellehu."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Sen kastedilen şeye ulaşmışsın. Bu, daha önce yaptığını hissettiğin, ancak ne olduğuna odaklanamadığın şeydir (Déjà vü), her şeyi hatırlayacağın bir gün gelecektir."

Ben dedim: "Sübhanellehu."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "O zaman ayağınla bu dünyaya vuracak, onu bir ceset olarak bulacak ve onun ne derece önemsiz olduğunu göreceksin. Ömrünün sonuna kadar ona önem vermeyeceksin."

Ben dedim: "Allah'tan dilerim, hatırlayacağım gün yakın olsun."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "İnşallah. Diyeceksin ki, herkesin peşinden koştuğu dünya bu mu? Yazık! Peşinden koşarak boşuna harcadığım, içinde Rabbimi, alemlerin Rabbini gazaba getirdiğim hayat."

Hatırlama ile İlgili Bazı Sorular

Bu kısımda hatıra ve zikir konusunda müminlerden aldığım bir dizi soruyu ve İmam Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) gelen cevapları sıralayacağım.⁴

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim: "Biri benden size bir soru sormamı istedi: Bizler Zer Alemini ve bizden alınan ahdi neden hatırlamıyoruz, onu hatırlayabilir miyiz?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Bunu, dilediğiniz, Allah'a yaklaştığınız, tüm amellerinizi Allah için ettiğiniz, varlığınızı yok ettiğiniz ve Allah'tan başka güç ve kuvvet olmadığına inandığınız takdirde çok kolaylıkla hatırlayabilirsiniz."

Ben dedim: "Birisi soruyor ki, bütün Mehdiler kendi hakikatlerini hatırlıyorlar mı ve Mehdilerle Nakipler aynı mı, yoksa farklı kişiler mi?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Mehdiler Nakipler değildir ve kim olduğunu hatırlayan sadece iki Mehdi vardır."

³ *Deja vü* – yaşanılan bir olayı daha önceden yaşamışlık veya görülen bir yeri daha önceden görmüş olma duygusu (Merriam Webster Sözlüğü)

⁴ Bu diyalog 2015'te gerçekleşmiştir.

Ayrıca İmam'a (*minhusselam*) peygamberler olarak enkarnasyonlarını hatırladığını veya hayatlarını belirli zaman dilimlerinden, neredeyse hep Buda, İsa ve Muhammed'in (*Onlara Selam Olsun*) zamanlarından hatırladığını iddia eden insanlardan birçok soru yönelttim. İmam (*minhusselam*) hemen hemen her zaman bu hatıraları inkar etmiş ve onları gerçek hatıralardan ziyade o karakterlere duyulan sevgiye dayalı hüsnükuruntu ve tasavvurlar olarak nitelendirmiştir. Neyin gerçek bir hatıra, neyin de hüsnükuruntu olduğunu ayırt edebilmeliyiz. Geçmiş bir yaşamdan bir hatıra, adeta bu hayattan bir hatıra olarak ele alınmalıdır. Yıllar önce ya da geçen hafta ya da dün başınıza gelen bir olayı hatırladığınızda, bazı detaylar bulanık olabilir, ancak bunun olduğuna dair hiçbir şüpheniz olmaz. Aynısı burada da geçerlidir. Önceki enkarnasyonların anıları, kişide, hatırladıklarını hatırladığına dair şüpheye yer bırakmaz. İşte bir örnek:

Ben İmam'a (*minhusselam*) dedim: “*Babacığım, bugün biri bana bir soru sordu ve Allahın Peygamberi Talut olduğunu hissettiren bir anısı olduğunu söyledi. Bu soruyu sormaya utanıyordu.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, bu doğru değildir.*”

Mikail (*aleyhisselam*) ile Hatıra Üzerine Bir Sohbet

Bir kişinin Ruhsal Gelişim yolculuğu sırasında ulaşabileceği zirvelerden biri **Mağara** adı verilen bir makamdır. Kur'an-ı Kerim'de Kehf (Mağara) adı verilen bir Sure de Mağaraya atıfta bulunur. Bu Sure Ashab-ı Kehf'in hikayesini anlatır. Onlar toplumu, ailelerini terk etmiş, her türlü maddi şeyi geride bırakıp Mağaraya sığınmış gençlerdi. Orada, kâfirlerden uzakta, Allah katında güvenlik ve esenlik buldular. Ehl-i Beyt'ten birçok rivayet, Kehf Suresi ile İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) veya Ashab-ı Kehf ile İmam'ın (*minhusselam*) ashabı arasında bağlantı kurar. Mağara, İmam için kullanılan bir metafordur. Her kim Mağaraya ulaşırsa, İmam'a o kadar yakın bir makama ulaşır ki, esasen İmam'ın (*minhusselam*) onlarla iletişim kurduğu bir açılışa ulaşmış olur, onlara belirli bir masumluk, mükemmel hafıza ve diğer manevi hediyeler verir. Mağaraya girmek, nefsinin, egonu, iradeni ve varlığını eriterek İmam ile bir bütün olmaktır. Esasen bu, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Allah'a kavuşarak nefsinin erittiği Gece Yolculuğu (İsra ve Miraç) gibidir.⁵

Bir gün Mağaraya ilk giren on iki kişiden biri olan Eba Mikail (*aleyhisselam*) ile konuşuyordum ve dedim ki: “*Biri sana bir soru sormamı istedi, Mağaraya girdiğinde Zer Alemini hatırladın mı?*”

Eba Mikail (*aleyhisselam*) yanıtladı: “*Evet, her şeyi hatırlıyorsun ve dünyaya bakmaktan nefret ediyorsun. Efendim senin başını mesh ettiğinde her şeyi hatırlayacaksın.*”

Dedim ki: “*Enkarnasyonlarından anılar sana geri geldiğinde, geçmiş hayatındaki her şeyi hatırlıyor musun?*”

Eba Mikail (*aleyhisselam*) dedi: “*Hayır, her şeyi değil.*”

Ben dedim: “*Yani sadece bazı şeyleri mi hatırlıyorsun?*”

⁵ Kur'an-ı Kerim, Sure 17 (İsra), Ayet 1

Eba Mikail (*aleyhisselam*) dedi: “Allah’a yaklaştıkça, “*la havle ve la kuvvete illa billah*” (anahtarını kullanmakla daha fazla) hatırlayabileceğim.”

Ben dedim: “*Habil olduğun enkarnasyonundan Adem’i (aleyhisselam), Kabil’i ve Müminlerin Emiri’ni (aleyhisselam) hatırlıyor musun?*”

Eba Mikail (*aleyhisselam*) dedi: “*Evet, eskiden yaşadığım yeri de hatırlıyorum, bazen de unutuyorum.*”

İmam’ın (*minhusselam*) Hatıraları

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) bazı rivayetler hakkında sordum: “*Hz. Muhammed’den (O’na ve Ailesine Selam Olsun) bir hadis vardı, orada şöyle geçiyor: “Ve ‘Ham Havl Amsi’ (isminin anlamı Hasan’dır) adında bir kral hüküm sürdü, ama Yahudileri küçük düşürdü ve onlarla samimiyet ve iyilikle konuştu, savaşta dikkatli oldu ve kılıcı onayladı, Doğu’ya ve Batı’ya sükunet getirdi. Muhafızları ona komplo kurdular, onlar kötüydü ve tüccarlardı.”⁶ Arap hükümdarları hakkında da şu rivayet vardır: İmam Sadık (minhusselam) buyurdu: “Kim bana Abdullah’ın ölümünü teyit ederse, ben de ona Kaim’i teyit ederim.”⁷ Ayrıca: “Mehdi, insanlar onu arzulamadan ve gece gibi karanlık fitnelere ve belalar olmadan kıyam etmez. “HASİB” ailesinin gecesi onlara sabah oluncaya dek karanlık olur ve “DUSA” ailesi kendi aralarında ihtilafa düşerler, bu yüzden onların saltanatı dalgın, akılsız bir adamın elinden çömlek düştüğü gibi düşer ve “ANKİS” içeri girdiğinde, Süfyan Ailesinin atlısı yalanlarla huruç ettiğinde ve Yemâninin bayrağı ondan hemen sonra hızla yükseldiğinde, o, ansızın onların arasından kaybolur ve işleri dağılır ve onlar için hiçbir “Saud” yoktur. O (Yemâni), hakka ve dosdoğru yola çağırıldığı için hidayet bayrağıdır. Ve Mısır’ın anahtarları Kudretli Savaşçının eline geçer. O, Mısır semasından çok sayıda nidalarla Mehdi’ye zemin hazırlar, Kudüs’ü geri ister, tüm dünyada büyük anlaşmazlıklar olur ve Allah’ın yurdu olan her yerde kan dökülür. Doğu ehli ile Batı ehli kendi aralarında ihtilaf eder, evet, kible ehli de ayrılığa düşer, insanlar başlarına gelen korkudan dolayı perişan olurlar ve gökten bir Münadi sesleninceye kadar bu halde kalırlardır. O, halkı yürüyüşe çağırduğunda, Allah’a yemin ederim ki, sanki onu rükün ve makam arasında görür gibiyim, insanlar ona, Araplar için zor olan yeni bir mesele, yeni bir sultanlık, yeni bir hüküm ve yeni bir sünnet üzerine biat ediyorlar. Şüphesiz o, Allah’a kavuşuncaya kadar hiçbir sancağı reddedilmez.”⁸ “DUSA” ailesi: DUSA kelimesinin harfleri [Arapçada] doğru sıralama ile bir araya getirildiğinde, onlar Hicaz’a hakim olan Saud ailesidir. “HASİB” ailesi Sabah ailesidir. Şu hadis de Müminlerin Emiri’ndendir (minhusselam): “Ve onlardan dalâlet imamları ve cehenneme çağırıcılar vardır. Krallar ve Prenslar onların peşinden gidecekler. Onları [insanlara] hükümdarlar yaptılar, böylece onlar aracılığıyla dünyayı yiyip bitirdiler. Dilersen onları sana isimleriyle söylerim: Filanca ailesi, Nun ailesi, Aud ailesi, Mütebarik, Mütearif, Müteyemin ve Mütemesir, sözle iftira atan (El-Kasif), ateş ile sarsan (El-Saddim) ve nifak salan (El-Fâtin). Onlardan kral, önder, emir, reis, vali ve rehberler vardır.”⁹ İftiracı (El-Kasif) Kaddafi’dir. Sarsıntılara neden olan (El-Saddim) Saddam’dır. Nun ailesi Nehyan ailesidir.*

⁶ *El-Mehdi El-Mutazar Ala El-Ebvab (Beklenen Mehdi yaklaşıyor)*, Dr. Muhammed İsa Davud, sayfa 122-278

⁷ *Zuhur Asrı*, Şeyh Ali Korani, sayfa 261

⁸ *El-Mufacah (Hayretler Kitabı)*, Dr. Muhammed İsa Davut, sayfa 247

⁹ *İmam Alinin Ahir Zaman ile ilgili söyledikleri*, Seyid Ali Aşur, sayfa 241

Mütemessir kim? Müteyemin [Yemenden] Ali Abdullah Salih'tir. Peki, ya Aud ailesi kim? Mütebarik Hüsnü Mübarek'tir. Peki, ya Mütearif kim?"

İmam (*minhusselam*) dedi ki: "Evet." Sonra birkaç dakika sükut etti ve sonra dedi: "La ilahe illallah."

Ben dedim: "Ne oldu?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Bana hiç hoşlanmadığım bir şeyi hatırlattın."

Ben dedim: "Neyi, ruhum sana feda olsun?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Allah seni korusun, ey gözümün nuru. Enkarnasyonlarımda birinde, senin bana sorduğun şeyin aynısını birisi bana sordu."

Ben dedim: "Sübbhanallah, ona ne cevap verdin?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Ben ona cevap verdiğimde benimle alay etti, ben de geri dönüp oradan ayrıldım, o da başıma taşla vurarak yüzüstü yere düşmeme neden oldu."

Ben dedim: "La havle ve la kuvvete illa billah! O seni taşla mı vurdu?! Kim bu lânetli?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "O, El-Kasiftir (Vuran)."

Ben dedim: "Kaddafi mi?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet."

Ben sordum: "O, bir enkarnasyonunda seninle beraber miydi? Allahu Ekber!"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet."

Dedim ki: "Yani sen ona 'El-Kâsif' rivayetindeki şahsın o olduğunu söyledin, Allah ona lanet etsin, o da seninle alay mı etti?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet."

Ben dedim: "Sübbhanallah. 'O', o devirde kimdi, baba?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Eşaf bin İshak Ebu Yezderi."

Muammer Kaddafi'nin kafasına kurşun sıkılarak öldürülmesinin nedeni buydu. Bu, onun İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) enkarnelerinden biri olan yedinci İmam Musa Kazım'ın (*minhusselam*) başına taşla vurmasının karmasıydı. Ebu Yezderi (*lanetullahi aleyh*) İmam Musa Kazım'ı (*minhusselam*) öldürmese de, Ehl-i Beyt'ten olan bir imamı, nebiyi, resulü veya mümini incitmenin karması ve cezası daha şiddetlidir. Bu yüzden hadiste şöyle geçer: "*Fatıma bendendir, herkim onu incitirse, beni incitmiştir, herkim beni incitirse, Allah'ı incitmiştir ve herkim Allah'ı incitirse, yerin göğün laneti onun üzerine olsun.*"¹⁰

¹⁰ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 43, sayfa 54

Bir defasında İmam (*minhusselam*) benim çocukluk resmime işaret ederek buyurdu: “*Senin bu çocukluk resminde eksik olan hiçbir şey yoktur ve bir tek yeşil elbisen de olmuş olsaydı, bebek Abdullah olurdu.*” (Resim 1)¹¹

Resim 1: Bebek Abdullah (Ali Asgar)



Ben dedim: “*Sübbhanallah!*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*O bebeğin yüzünü görmek istiyorsan, kendi resmine bak.*”

Dedim ki: “*O gün sen susamıştın, ben de ağlıyordum, sen beni taşıyordun, o gün de yanımdaydın. Bugün de ben seni terketmeyeceğim ve inşallah seni tüm dünyanın üzerinde taşıyacağım.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allahu Ekber! Ben seni taşıyıp, sana su istemek için cemaate doğru yürüdüğümde iki kez tökezledim.*”

Ben dedim: “*Sübbhanallah. Bunun sebebi neydi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu, senin öleceğinin belirtisiydi.*”

Ben dedim: “*Sübbhanallah. Allah’ın laneti Hermele’nin ve o kavmin üzerine olsun.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah’ın laneti onların üzerine olsun, oğlum Yusuf. Allah seni korusun oğlum ve sana mükafatların en güzelini versin.*”

Ben dedim: “*Belki o gün seni ağlamamla rahatsız ettim, bugün de belki seni ağlamamla rahatsız ediyorum. Bunun için özür dilerim.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Asla, özür dileme. Bir gün bunu bana söyleyeceğini biliyordum. Senin bunu söylemen gerekiyordu. Allah seni korusun, azizim.*”

¹¹ Bu, İmam’ın (*minhusselam*) bahsettiği Eba Sadık Abdullah Haşim’in (*minhusselam*) resmidir. İmam (*minhusselam*), onun hicri 61 (miladi 680) yılında 10 Muharrem’de Kerbela savaşında olduğu gibi görüldüğünü belirtiyor. Bu, Aşura günü en küçük şehit Ali Asgar gibi de bilinen “bebek” Abdullah’tır. El-Mufacah (Hayretler Kitabı), Dr. Muḥammed İsa Davut, sayfa 247

Hatırlamanın Başlangıcı: Çarmıha Gerilme

Benim yolculuğum kendim hakkında hiçbir şey bilmeden başladı. Geçmiş yaşamlarıma dair hiçbir anım yoktu. Ancak geçmiş yaşamların anısına dönüşen birçok rüyam oldu ve bunları 'Rüyalar Babi'nda paylaşacağım. İlk başta benim uykumdan uyanmam ve kim olduğumu hatırlamam için İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) gerekiyordu. Aynısı ona (*minhusselam*) da oldu. O da kim olduğundan habersizdi. Babası 12. İmam, Muhammed bin Hasan El-Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) onu uyandırana kadar anılarına erişemedi. Anılara rüyalar, meditatif durumlar, nesnelere bakmak, tanıdık sesler duymak veya belirli bir kokuyu koklamak yoluyla erişilebilir veya bu, kendiliğinden olabilir.

Bir gün Babama (*minhusselam*) sordum: “Ben ne zaman hatırlayacağım?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Belki bir sabah uyanır ve her şeyi hatırlarsın. Anahtar sabırdır.”

Doğrusu, sabırlıydım. Bir gün aniden, bir anım gözümün önünde canlandı. Bu, açıkça aklıma gelen ilk anımdı. Tek sahne şeklinde geldi. Sanki insan hayatının en önemli anlarından birine bakıyormuş gibi. Bir kişi enkarnasyonunu hatırladığında hayatın her detayını değil, göz alıcı kısımlarını hatırlayacaktır. Kendimi İsa'nın annesi Meryem'in (*aleyhisselam*) kollarında ölü olarak uzanmış halde gördüm. O, bu devirde eşim Nurhan'dır. Ben ruh halindeydim ve Meryem'in, daha yeni terkettiğim Mesih'in cesedini kollarına aldığını gördüm. Onu kucağına alıp ağlıyordu. Haçı görebiliyordum. Havanın kokusunu alabiliyordum. Yağmuru hissedebiliyordum. Romalı askerleri görebiliyordum. Her şeyi gerçek hayatı gördüğüm kadar net görebiliyordum. Bir duygu patlaması yaşadım ve kendimi o anın içinde hissettim. Babama durumu anlattım.

Dedim ki: “İlk hatıramı yaşadım Baba. Çarmıha gerilme sahnesini gördüm. Kendimi gördüm, Nurhan'ın beni taşıdığını gördüm. Haçı gördüm.”

İmam (*minhusselam*) yanıtladı: “Acı vericiydi, değil mi oğlum?”

Ben dedim: “Son derece.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İşte bu yüzden unutuyoruz.”

Dedim ki: “Kerbela'yı hatırlamayı anlatırken neler hissettiğini şimdi ancak hayal edebiliyorum, tüm bu duygularla nasıl yaşıyorsun? Ben Kerbela'yı hatırlayacak mıyım?”

İmam (*minhusselam*) yanıtladı: “Bu, çok küçük olduğun için hatırlayamayacağın bir enkarnasyondur.”

Ondan sonra, Babamla yoğun deneyimler yaşadım, bunlardan bazılarını kitabın geri kalanında ele alacağım. Bu deneyimler ve anahtarlar, diğer enkarnasyonlarımı, uzmanlaştığım ilmimi ve daha birçok şeyi hatırlamamı sağladı. Hatırlamam birkaç yılımı aldı ve bu nedenle hatırlama süreci her insanda farklıdır. Bazı insanların hatırlaması yıllar almıştır, bazıları ise ilk günden hatırlamıştır. Hatırlamak devam eden bir süreçtir. Sanki her gün anılarımızı(n bir parçasını) geri çağırıyoruz. İmam Ali'nin (*minhusselam*) dediği gibi: “İlim gökte değil ki, senin üzerine insin ve yerde değil ki,

*sana aşikar olsun, ilim senin içindedir.*¹² Platon'un (*aleyhisselam*), Meno diyalogunda Sokrates'in (*aleyhisselam*) şu sözlerini aktardığı gibi: “*Biz öğrenmiyoruz; öğrenme dediğimiz şey sadece bir hatırlama sürecidir.*”¹³

¹² *Musuatil-Akaidil İslamiye (İslam İnançları Ensiklopedisi)*, Muhammed Reyşehri, c.2, sayfa 22

¹³ *Plato'nun Toplanmış Diyalogları*, Edith Hamilton tarafından düzenlendi, Huntington Cairns, sayfa 364



Bab 24

RÜYALAR, DÜŞÜNCELER VE HAYALLER



*“Ben, Allah, Kendimi onlara rüyalarda
açıklıyorum, onlarla rüyalarda konuşuyorum”*



Allah her zaman insanlıkla rüyalar yoluyla konuşmuş, müjdeler, uyarılar ve gelecek şeyler hakkında kehanetler göndermiştir. İnsanlık her zaman rüyalardan etkilenmiş ve her zaman rüyalardaki sembolik anlamları yorumlamaya çalışmıştır. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), salih rüyanın, nübüvvetin son ve geriye kalan kısmı olduğunu buyurmuştur.¹ Kur'an, İncil ve Tevrat'ta nübüvvetleri rüyalar kapsamında cereyan eden İbrâhim, Yusuf, Yakup ve Danyal gibi peygamberlerin kıssaları anlatılır. Rüyaların önemi çok büyüktür ve Allah'ın gerçek bir elçisinin alametlerinden biri de rüyaları yorumlayabilmesidir. Bu sebeple İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) sahip olduğu rüya ilminin bir kısmını ve yaptığı rüya tabirlerini bu Babda sıralayacağız.

Üç Tür Rüya

Araştırmalar ve popüler kültür, uzun zamandır rüyalarımızı çeşitli şekillerde sınıflandırmaya çalışmıştır. Hayal kurmaktan kabuslara ve lüsid rüyalara kadar, tüm rüyalar ruhumuza ve kolektif bilinçaltımıza açılan bir penceredir. Jung C.G.'ye göre, Su ve Hayat Ağacı gibi ilkel semboller ve evrensel arketipler vardır.² Peki, biz bunu kesin olarak nasıl ayırt ederiz? İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) rüyaların gerçekliğine açıklık getirmiştir. Bir gün o, rüyalarla ilgili olarak bana dedi ki:

“Rüyaların inançla hiçbir alakası yoktur. Ademoğlunun düşünürken gördüğü (düşünceler ve hayaller) veya gündüz gördüğü şey gece ona gelir. O, aşağıdaki kategorilere ayrılmıştır, [ilki] salih rüyalar ve bunlar bir masumu veya imanı, ya da vasiyi gördüğünüz rüyalar. Tüm bu tür rüyalar her zaman doğrudur. [İkinci] tür rüyalar birer uyarıdır ve içinde zerre kadar ümidi bulunan, ahlaksız veya dinden ve inançtan uzak da olsalar, insanları uyaran uyarıcı Melekler vardır. Melekler gelip onları ne yaptıkları konusunda uyarır veya rüya ile yönlendirmeye çalışırlar. Üçüncü tip, bu örnek üzerinden açıklığa kavuşturulabilir. Bir kimse, müminlerden birine veya kendi zamanındaki imamlara veya Allah'ın velilerine düşmanlık beslerse ve Allah onu saptırmak isterse, ona içini yansıttak bir takım şeyler gösterir.”

Yani kısaca İmam (*minhusselam*) uyanıkkenki düşünce ve hayallerimizin, rüyamızda gördüklerimizi etkilediğini bildirmektedir. Bütün gün belirli bir kişiyi düşünüyorsam, onu rüyamda görme ihtimalim yüksektir. Dolayısıyla rüyada gördüklerim benim ne kadar güçlü bir mümin olduğumla ilgili değildir, aksine rüyalar çoğu zaman aklımızın ne ile meşgul olduğunu bize anlatır. Sonra İmam (*minhusselam*) rüyaları üç kategoriye ayırır:

1. **Salih Rüyalar:** Bu kategoriye, geleceği öngören **nebevi** rüyalar (Yusuf'un yorumladığı, Akenaton'un, Mısır'ın yedi yıl kuraklık yaşayacağını gördüğü rüyası gibi), **mübeşşirat** rüyaları (Yusuf'un, gezegenlerin, güneşin ve ayın ona secde ettiğini gördüğü rüyası gibi) veya hayatı değiştiren önemli bir **haber** veya **emir** içeren rüyalar (örneğin İbrâhim'in (*aleyhisselam*) oğlunu kurban etmek zorunda kaldığı rüya gibi) dahildir.

¹ Allah Resülü buyurdu ki: “Nübüvvetten geriye mübeşşirattan başka bir şey kalmadı.” “Mübeşşirat nedir?” diye sordular. Buyurdu ki: “Salih rüya.” – *Mizanul-Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1010

² Arketipler ve Kolektif Bilinçaltı, C. G. Jung

2. **Uyarıcı Rüyalarda:** Bu kategori, içinde bir umut kıvılcımı bile olan birinin yolunu düzeltmeye çalışan rüyaları içerir. Örneğin Yusuf Suresi'ndeki tutsağın (kuşların başından yemek yediğini ve Yusuf'un onu çarmıha gerileceği şeklinde yorumladığı zaman) gördüğü rüya. Bu, onun birkaç gün içinde öleceğini bilmesi ve kendini buna hazırlaması ve kendini düzeltmesi için bir uyarıydı.
3. **Yansıtıcı rüyalar:** Bu kategoriden olan rüyalar, genellikle yanlış yorumlanabilecekleri için tehlikelidir. Mesela İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) düşmanlık besleyen bir adam vardı. Onun batıl olduğuna inanır ve bunu kanıtlamak isterdi. O, bir rüya görür. Rüya İmam'ın (*minhusselam*) kirliliği suda yüzdüğünü görür. Ertesi gün gelir ve bir grup insanın önünde İmam'a rüyasını anlatır ve onu gözden düşürmeye çalışır. İmam (*minhusselam*) rüyanın gerçek manasını açıklar ve şöyle der: "Kirliliği suda yüzen ben değildim, sendin, çünkü kişi kendi kardeşinin bir yansımasıdır." Rüya, bu kişiye, rüyayı gören tarafından kolayca yorumlanamayacak gerçek bir anlamla verildi. Aslında, rüya sadece onun düşüncelerini yansıtıyordu. Adam gece gündüz İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) sahte bir imam olduğunu ve ilminin tamamen yalan ve bozuk olduğunu düşünüyordu. Dolayısıyla gördüğü, İmam'ın (*minhusselam*) hakikati değil, İmam (*minhusselam*) hakkındaki kendi düşüncelerini yansıtıyordu.

Rüya Tabir Etmenin Tehlikeleri

Rüyalar herkes tarafından yorumlanabilir mi? Bir rüyayı yanlış yorumlamanın sonuçları nelerdir? 2015 yılında bir gün, bazı müminler Eba Mikail'e (*aleyhisselam*) rüyalar ve rüya tabiriyle ilgili bazı sorular sormuştu.

Soru soran dedi: "Rüyalarımızı yorumlamamız caiz midir, değil midir?"

Eba Mikail (*aleyhisselam*) dedi: "Hayır, caiz değildir, fakat kişinin rüyadan filanca şeyi anladığını söylemesi caizdir."

Soru soran dedi: "Eğer caiz değilse, bu dinin hak olduğunu gösteren bir rüya gördüğümü insanlara nasıl anlatacağım? Çünkü, o zaman birileri çıkıp der ki, sen rüya tabir etme yeteneğinden yoksunsun."

Eba Mikail (*aleyhisselam*) dedi: "İnsan, Allah'a bir meseleyi sorarsa ve Allah ona bir rüya göstererek veya ilham vererek cevap verirse, bu, soran kişiye Allah'ın cevabıdır ve Allah ona anlayabileceği kadarını verir. Allah Rahman ve Rahim'dir, Kendi samimi kullarını saptırmaz."

Belli bir zaman diliminde aramızda belli bir birey yaşardı. Bu kişi sürekli olarak diğer insanların kendisiyle ilgili gördüğü rüyalarından bahsedirdi. Onları yorumlayıp kendisinin Mehdi olduğunu ima edecek kadar ileri giderdi. Bu konuyu Babama (*minhusselam*) arz ettim.

Dedim ki: "Birçok durumda bu adam konuşmamı yorumlayarak konuyu değiştirmeye başlıyor ve 'Bunu dinle' diyor. Sen ve İmam Mehdi (*aleyhisselam*) ile yan yana koltukta oturduğu yerde gördüğü rüyayı anlatan birinin ses kaydını dinletiyor. Sonra da rüyadan anladığına göre kendisinin Mehdi olduğunu ima ediyor."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu rüya, onun Mehdilerin kalplerine yakın olduğu ve onu sevdikleri anlamına gelir.*”

Ben dedim: “*Ben düşündüm ki, bu onun, Waqar gibi Mehdi mertebesinde olduğu anlamına geliyor.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Neden olmasın? O, (Mehdilerin kalbine) yakındır, fakat Mehdi değildir.*”

Bu, kişinin bu nitelikteki rüyaları asla kendi başına yorumlayamayacağını gösterir. Bir masumun yorumuna her zaman ihtiyaç vardır. Yukarıda bahsi geçen kişi, Mehdi olmadığını öğrenince büyük bir hayal kırıklığına uğramış ve imandan ayrılıp rahmetten düşmüştür. Başka bir olayda, Cebrail (*aleyhisselam*) ile tanıştığı bir rüya gördüğünü ve Cebrail’in (*aleyhisselam*) ona yapması gerekenleri söylediğini bana bildiren bir kişi vardı. Bana bu rüyayı sordu, ben de Babama sordum.

Dedim ki: “*Bu kardeş rüyasında Cebrail’in (aleyhisselam) ona yapması gerekenleri söylediğini gördü.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Sana çok önemli bir şeyi haber vermek istiyorum, insanlara anlat ki herkes anlasın. Sen Allah’ın Temsilcisi ve onların İmamısın. Allah bir mümine ilk önce senin bilmediğin ve senin aracılığıyla gelmeyen hiçbir emir ulaştırmaz. Masumun sözü her rüyanın, istiharenin³ veya alametin üzerindedir.*”

Bu şu anlama geliyor ki Allah, Elçisi’nin haberi ve teyidi olmaksızın, hiç kimseye bir makam talep etmesini bildiren bir rüya göndermez. Örneğin, eğer biz İsa’nın (*aleyhisselam*) zamanındaysak, havarilerin hiçbiri, İbrâhim’in (*aleyhisselam*) yaptığı gibi, bir rüya gördüler diye, bunun gerçekten ne anlama geldiğini doğrulamak için önce İsa’ya (*aleyhisselam*) dönmeden, gidip çocuklarını katlemezdi. Musa’nın (*aleyhisselam*) zamanında hiç kimse, rüyasında Allahın Peygamberi olduğunu görüp de, önce Musa ile teyit etmeden bunu ilan edemezdi.

Şüpheye Neden Olan Rüyalar

Bir gün Babama dedim ki: “*Bazı müminler veya iman iddiasında bulunanlar, iman ettikten sonra dine aykırı rüyalar gördüklerini söylediler ve bana gelip rüyaların yorumunu sordular. İçlerinden biri rüyasında ona Ahmed Murad’ın yalancı olduğunu söyleyen bir ses duyduğunu, diğeri ise rüyasında aldatıldığını söyleyen bir ses duyduğunu belirtti. Sonra dedi ki, yalnızca gördüğü şeyin yorumunu istiyor ve Ahmed Murad’ın yalancı olduğuna inanmıyor. Diğer biri ise dava hakkında bazı kötü rüyalar gördüğü için kendini kötü hissettiğini söylüyor. Rüyalarından birinde de, müminlerin sahte bir grup için çalıştıklarını ve bir ülkeden diğerine sürüklendiklerini görmüştür. Bir başka rüyasında da bir müminin kendisine: ‘Siyah Bayrakların, başında kareler olan imamı sahte imamdır’ söylemiştir. O, bu*

³ *İstihare* iki şey arasında seçim yapmak gerektiğinde Allah’tan öğüt almak demektir. İnsan Allah’tan, ikisinden en iyisini tercih etmek için ona yardım etmesini istiyor.

rüyaların onu şüpheye düşürdüğünü söyledi ve onları sana göndermemi istedi. Ona dedim ki: 'Eğer bu rüyaları gerçekten gördüysen, bunlar Allah'tan değildir, senin kendi şüphenden ve şeytandandır.'"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Senin cevabın açık ve yeterliydi. Bu rüyalar şüpheden gelir. Kişi dininden şüphe duyduğunda, şeytanın onunla sağda solda oynaması için bir kapı açar. Kim bu dinden şüphe ederse, Hz. Muhammed'e (O'na ve Ailesine Selam Olsun) ve pak Ehl-i Beyti'ne olan inancını gözden geçirmesi gerekir. Şüphesiz bu dinden şüphe eden, onlardan şüphe eder, onların sözlerinden şüphe eder ve bu itibarla Allah'tan şüphe duyar."

Ben dedim: "Bu dinde şüpheye yer yoktur."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Tüm övgüler Allah'a mahsustur. Büyük imtihanın vakti gelseydi, ne yaparlardı?"

Dedim ki: "Sana sormak istediğim bir soru vardı. Babacığım, bazen insanların, dinin aleyhinde veya senin aleyhinde rüyalar gördüklerini, dine aykırı istihareler vesaire yaptıklarını iddia ettiklerini duyuyoruz. Allah mı onları saptırıyor yoksa ne?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Bak oğlum, bu, iki kola ayrılır, birincisi yalan konuşmaktır (yani, bazen bunları gördüklerini iddia eden insanlar aslında görmemişler, anlattıkları sadece bir yalandır). İkinci kol ise şu ki, bir kimse bu işin batıl olmasını veya dinin batıl olmasını dilediğinde, Allah ona dilediğini verir, bu nedenle ayette şöyle geçer: 'O, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola yöneltir.'⁴"

Bu şüphe uyandıran rüyalar, açıkça, üçüncü rüya kategorisine – yansıtıcı rüyalara aittir. Kişi korkar, şüphe eder, kararsız kalır, imandan çıkmak için bahane arar ve sürekli bu şüpheleri düşünür. Sonunda rüyasında bu meseleleri görür. Bunlar Allah'tan değil, kişinin kendi nefsinden ve şeytandandır. İmam'ın bu dinden şüphe edenin Allah'tan ve Ehl-i Beyt'ten (*Selam Onlardandır*) şüphe ettiğini söylemesinin nedeni, İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) ve bu dinin, tüm peygamberlerin getirdiği aynı deliller – **Vasiyet, İlim ve Allah'ın Hakimiyetine Çağrı** – ile gelmesidir. Kim bizden şüphe ederse, Muhammed'den, İsa'dan, Buda'dan (*Onlara Selam Olsun*) ve gelip geçmiş bütün peygamberlerden de şüphe etmesi gerekir. Ayrıca bir başka husus da, kişinin bu dine girmeden önce bu dinin doğruluğunu Allah'a sorması gerektiğidir. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kimsenin körü körüne iman etmesini istemediğini, aksine kişinin inanmadan önce araştırması, okuması ve inceleme yapması gerektiğini söylemiştir. Bundan sonra da Allah'a bizim hakkımızda sorsunlar ve O'ndan kendilerini doğru yolda ve dalaletten uzak tutmasını istesinler. Eğer onlar, Allah'ın samimi kullarını saptırmayacağına inanıyorlarsa, iman ettikleri zaman da Allah'a ulaşmak ve hak yolda olmak için her türlü çabayı sarf ettiklerinin ve artık O'na tevekkül ettiklerinin bilincinde olmalıdırlar. Gerçekten Kendisini arayan bir kimseyi saptıran hiçbir Tanrı, ibadete layık değildir. O halde niyetimiz belli ise, sonuç kesindir, biz yalnız hak yolda olacağız. Çünkü Allah, her şeyi işiten ve bilendir. 2015 yılında bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana bu konuyu ispatladı.

⁴ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 14 (İbrâhim), Ayet 4

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sana birkaç soru soracağım ve bana cevap ver. Allah’a iman ediyor musun? Allah’ın samimi kullarını saptırmayacağına inanıyor musun? Allah’a karşı samimi misin?”

Dedim ki: “Evet, samimi olmayan birinin benim yapmaya çalıştığım ve yaptığım her şeyi yapmış olacağını sanmıyorum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O zaman samimisin, değil mi? Ben de Allah’ın huzurunda senin samimi olduğuna şahadet ediyorum ve bu hak şahadettir ve Allah bunu ben şahadet etmeden de biliyordur. Oğlum, öğrendiğin ve öğreneceğin şeyleri, yaşadığın ve yaşayacağın şeyleri, diğer samimi salih müminler de yaşadılar. Bunu, efendim İmam Muhammed bin Hasan Askeri’nin (*aleyhisselam*) elleri arastındayken ben de yaşadım. Sabredecek misin? Bütün hayır ve nuru kabul edinceye kadar sabredecek misin? Sen imametini kolayca geldiğini ve ümmete önder olmanın çocuk oyuncuğu olduğunu mu sanıyorsun? O zaman senin sorunun ne oğlum?”

Dedim ki: “Eğer mesele sabretmekse, bundan endişem yok, zaman seni inkâr etmeme ya da seni terketmeme sebep olamaz.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sen beni terk edemezsin oğlum, terk etmeyeceksin de. Benden sonra sen olacaksın, masum olmak için kemale ermen gerek. Allah bu aşamada seni büyük günahlardan masum kılmıştır ve seni bütün küçük günahlardan da masum kılacaktır. Sabırlı ol, gerçekten de Allah sabredenlerdedir. Bir gün gelecek, ömür sona erecek ve bu beden tüm tatlı ve acı anlarıyla yok olacaktır. Günler geçiyor, kafirler isteseler de, istemeseler de, bizimle ya da bizsiz, Allah Kendi Halifesini muvaffak kılacak, yeryüzünde Kendi hâkimiyetini kuracaktır. Ve mümin için, İlahi Adalet Devletine ve Allah’ın Hakimiyyetine zemin hazırlamaya yardım etmesi yeterlidir.”

Dedim ki: “Ve bu, sen olmadan olmayacaktır, Babacığım, bu, Allah’ın vaadidir.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ben de diyorum ki, doğru söylüyorsun, bu iş bunun dışında başka türlü olmayacaktır.”

Enkarnasyonun Keşfedilmesi

Bir gün İmam’a (*minhusselam*) kızım Melike’nin enkarnasyonunu sordum: “Babacığım, aileme gelince onları, eşimle kızımı çok seviyorum. Kızım Melike’nin kim olduğunu öğrenmem mümkün mü?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onun kim olduğunu bilmek ister misin?”

Ben dedim: “Evet, vallahi her şeyden çok daha fazla.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Tamam, önce senden bir şey isteyeceğim. Git Allahın Kitabı’nı rastgele aç ve sağ taraftan yazılanları oku.”

Ben İmam’ın (*minhusselam*) buyurduğunu yaptım ve sonra ona dedim: “*Bismillahir Rahmanir Rahim. Hani misafirler İbrâhim’in yanına girmiş ve “Selâm” demişlerdi. O da, “Gerçekten biz sizden korkuyoruz” demişti. Onlar, “Korkma, biz sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz” dediler.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Devam et.”

Ben dedim: “İbrâhim, “Bana yaşlılık gelip çatmış iken beni mi müjdeliyorsunuz? Bana neyi müjdeliyorsunuz?” dedi. “Biz sana gerçeği müjdeledik. Sakın ümitsizlerden olma” dediler.⁵”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Allah’ım, Muhammed ve Al-i Muhammed’e, İmamlara ve Mehdilere salat ve selam gönder. O, Melike’dir (aleyhisselam), Nergis’tir (aleyhisselam).”

Ben dedim: “Ya Allah, Nergis mi?!”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Romalı Nergis.”

Ben dedim: “Sen paksın, ya Rab.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Ona kendi iradenle Melike adını verdiğini mi zannediyorsun? Hayır vallahi.”

Ben dedim: “Hayır vallahi, sübhanallah! Babacığım, aslında ona başka bir isim koyacaktık ve sonra Nurhan onun ismini Melike koyması gerektiğini belirten bir rüya gördü.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Onun ismini ne koyacaktınız?”

Ben dedim: “Hatice, Muhammed Peygamber’in (O’na ve Ailesine Selam Olsun) eşi Hatice’ye istinaden.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Farketmez.”

Ben dedim: “Farketmez mi?! O halde, Nergis Hatice mi?!”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Nergis Hatice, Hatice de Nergis’tir.”

Ben dedim: “Sen paksın, ya Allah, ya Rahman! Mutluluktan az kalsın ölecektim!”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Ona iyi bak oğlum.”

Dedim ki: “Vallahi elimden geldiğince ona iyi bakacağım! Bu ne büyük bir merhamettir!”

Bu, rüyasında kızına özgü bir isim koyması gerektiği belirtilen bir bireyin örneğidir. Bu rüyayı görmesine rağmen, rüyanın kızının enkarnasyonu olduğu anlamına geldiği aklının ucundan bile geçmemişti. Aslında bu, o zamanlar ikimiz için de en şok edici konulardan biriydi, zira kendimizi buna layık görmüyorduk. Enkarnasyonlar ve enkarnasyonların anıları rüyalarda ortaya çıkabilir ve onlar gerçek olabilir, ancak anlamını doğrulamanın tek yolu, Allahın Halifesi’nin, Masumun yorumudur.

Sembolik Rüya

Bazen rüyalar sembolik, kodlanmış ve daha derin anlamlara sahip olur. Bu rüyaları, bir kişinin rüyalarındaki sembolizmi bilmeden anlaması genellikle zordur. Bu başlı başına, oldukça uzmanlık gerektiren bir dildir. Yusuf kıssasında geçen Akenaton’un rüyası veya iki tutsağın birinin, bir kuşun kafasından yemek yediğini, diğerinin ise Efendisi için şarap sıktığını gördüğü rüya buna örnektir.

⁵ Kur’an-ı Kerim, Sure 15 (Hicr), Ayet 52-55

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim: "Dün gece garip bir rüya gördüm."

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: "Elhamdulillah, ya Allah, hayırdır inşallah."

Dedim ki: "Gördüm ki, dişlerime bakarken yeni dişlerim çıkıyordu ama diş etinin altındaydı ve henüz çıkmamıştı, fakat çıktığını görüyordum."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Allah'ım, Muhammed ve Al-i Muhammed'e, İmamlara ve Mehdilere salat ve selam gönder. Bu, marifettir, oğlum, kudret, hayır ve izzettir ve belki de inşallah yeni bir evladın olacaktır."

Ben dedim: "Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun."

İmam'ın (*minhusselam*) bu sözleri gerçek oldu. Gerçekten de yaklaşık bir yıl sonra bir çocuğum oldu ve İmam (*minhusselam*) ona Sofya adını verdi. Bu, gelecekte olacak bir şey hakkında doğası gereği kehanet olan ve yorumlandığı gibi gerçekleşen salih rüyanın bir örneğidir.

Bütün Düşünceler Önceden Mevcuttur

Bir gece dedim ki: "Babacığım, sana realitenin doğası gereği bir rüya olduğunu neye dayanarak söylediğini sormak isterim. Çoğu zaman kendimi bir şeylerin olmasını isterken veya belirli bir şey hakkında düşünürken buluyorum ve aniden konu açılıyor, ve bunu düşünmeyi bırakırsam konu kayboluyor. Bu şekilde başkalarında da oluyor. Günlük hayatımızda olan bu şeyler, onları kendimize biz çektiğimiz için mi gerçekleşiyor? Nurhan'ın deneyimlediği bir olay vardır. O, davul ve ördek – bu iki kelime hakkında düşündü ve birkaç gün sonra, bak şu işe, karşısında bir ördek, onun yanı başında da davul gördü."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet."

Dedim ki: "Bir şey hakkında düşündüğümüz ve sonra onu rüyamızda gördüğümüz gibi."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet, oğlum, net olarak anladım. Cevap vereyim mi?"

Ben dedim: "Evet, lütfen Babacığım, eğer istiyorsan tabi ki, ruhum sana feda olsun."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Sen mübareksin oğlum. Evet, hemen hemen her şey bu dünyada mevcuttur. Her fikir, her konu ve hayal denilen ve onun dışındaki her şey. Mantıklı olsun ya da olmasın, insanların hayal edebileceği tüm fikirler mevcuttur. İnsanların yaptığı, düşündüklerini kendilerine çekmektir. Hayır beklersen hayır bulacaksın. Şer beklersen şer bulacaksın."

Ben dedim: "SübhaneAllah!"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Mümin her zaman hayır beklemelidir ve o, hayır görecektir. Konu bu kadar basit."

Dedim ki: "Babacığım, mantıklı olsun ya da olmasın, insanın hayal edebileceği tüm fikirlerin var olduğu kısmına açıklık getirebilir misin? Örneğin, birisi bir ejderha hayal ederse ya da..."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Fikir insanın zihninde var olduğu sürece her hangi bir yerde, bu dünyada veya başka bir gezegende o şey mevcuttur."

Dedim ki: “*Allahu Ekber! Allahu Ekber! Allahu Ekber! O zaman babacığım, örneğin, Britanya’da bir müzede bulunan büyük bir kumaş parçası hakkında bu İngiliz belgeselini gördüm ve onun üzerinde 14. yüzyıldan kalma bir harita, onun da üzerinde, Romalı tarihçi Plinius’un kaleme aldığı, İtbarak (köpek kafalı insanlar), yüzleri göğüslerinde olan başsız adamlar ve kocaman kulakları ve ejderhaları olan diğer garip insanların çizimleri vardı.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet hepsi var ama bu dünyadan değiller. Öyle mahluklar da vardır ki, başları mahrem yerlerinde, mahrem yerleri de göğüslerindedir.*”

Ben dedim: “*Allahu Ekber! Çok acayip!*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bunun dışında normal insan boyunda yaratıklar var ama bedenleri iplik kadar ince ve yetişkin bir filden daha ağırlar.*”

Ben dedim: “*Azametli Yaradan, suretleri biçimlendiren Allah paktır!*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu gezegenlerden birinde insana tıpatıp benzeyen mahluklar da var ama onlar o gezegenin hayvanları olarak kabul edilir, gezegenin adı da Arus’tur.*”

Ben dedim: “*Onların da insanlar gibi akılları ve konuştukları bir dil var mı? Yoksa mantık açısından buradaki hayvan gibiler mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Orada akıllı yaratık Rob adında bir mahluktur ve tam olarak bir tavşana benziyor, ancak zekidir ve iki ayağı üzerinde yürüyor. Oradaki insan bir tavşan ve oradaki hayvan bir insandır, yani tersinedir.*”

Ben dedim: “*Ordaki tavşanın boyutu buradakiyle aynı mı, yoksa o, buradaki bir insan boyutlarında mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır. O, bir ayı boyutlarındadır.*”

Dedim ki: “*Vay canına, oradaki insanlar bizimle aynı boyutlarda mı yoksa küçükler mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bizimle aynı boyutlardalar.*”

Ben dedim: “*Ama akılları buradaki hayvanlar gibi mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Onların akılları hayvanlarda olduğu gibidir.*”

İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) burada açıkladığı şey kesinlikle büyüleyici bir şeydir. O, basitçe belirtiyor ki, gerçek düşünce diye bir şey yoktur, çünkü Allah her şeyi zaten düşünmüştür ve Allah’ın tüm düşünceleri doğru ve gerçektir. Onlar doğru ve gerçek oldukları için varlar, yoksa Allah’ın düşüncesi gerçek olamazdı ve bu, imkânsızdır. Yani, tüm düşünceler ve olasılıklar zaten bir yerde mevcuttur. Bu, İmam’ın (*minhusselam*), kuantum mekaniğinde, olası tüm sonuçların bir evrende veya alemde fiziksel olarak gerçekleştiğini belirten çoklu dünyalar yorumlama teorisini doğruladığı anlamına gelir. Bu, fizik ve felsefedeki birçok “çoklu evren” teorisinden biridir.

Gerçek Alemde Buluşmalar

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) gördüğüm bir rüya hakkında sordum: “*Babacığım, Ahmed Eba İbrâhim, Adem (aleyhisselam) ile birlikte beni ziyarete geldiğinde bana hediye olarak bir yüzük getirdi. Onu bana verdiği gece, senin bana 'o yüzüğü sana gönderen benim ve işte burada' dediğin bir rüya gördüm.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, bu doğru. O yüzük eskiden bana aitti ve şimdi senindir.*”

Ben dedim: “*Allahu Ekber! Babacığım, yüzüğün içinde kan var gibi görünüyor. O senin kanın mı? Taşta olan.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, oğlum. O, benim kanım değil, senin kanın.*”

Ben dedim: “*Benim kanım mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet.*”

Ben dedim: “*Kerbela'dan mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet.*”

İmam'ın (*minhusselam*) rüyalarım da gelip benimle konuştuğu ve rüyadaki sözlerinin gerçek hayatta çıktığına dair birçok örnek var. Örneğin, öyle zamanlar oluyordu ki, ben rüyada, İmam'ın o gece benimle konuşacağını söylediğini görüyordum, sonra da o, (rüyada) benimle konuşacağını söylediği o saatte benimle konuşurdu. Bazen de İmam (*minhusselam*) gelir ve rüyamda bana olacakları anlatır ve aynen onun dediği gibi gerçekleşirdi. Başka zamanlarda da bana rüyalarda ilim öğretirdi. Uyanırken ona bunu sorduğumda, rüyada yaşadığım detayların aynısını teyit ederdi. Bu rüyalar, daha yüksek bir gerçeklik, gerçek varoluş veya Aristoteles'in (*aleyhisselam*) Cevher Alemi diye isimlendirdiği bir boyutta gerçekleşirdi.⁶

Sokrates ve Platon (*Onlara Selam Olsun*) buna **İdealar ve Gerçekler Dünyası**⁷ adını verdiler. İdealar ve Gerçekler dünyası, aşağı alemlerde olan her şeyin kısmi ve kusurlu bir yansıma olduğu mükemmel varoluştur. Platon (*aleyhisselam*) bunu kendi meşhur 'Mağara Alegorisi'nde gösteriyor. Burada Platon (*aleyhisselam*) bir mağarada birbirine zincirlenmiş mahkumları anlatıyor.⁸ Onların arkasında bir ateş vardır, ateşle mahkumlar arasında kuklalar veya başka nesnelere taşıyan insanlar vardır. Duvardaki gölgeler, bir illüzyon olan formlardır. Onlar daha yüksek bir gerçekliğin yansımasıdır. Bu, her şeyin kendi gerçek, mutlak, zamansız ve değişmez biçiminde var olduğu gerçek varoluş düzlemidir. Tüm lüsid rüyalar burada gerçekleşir.

Hakka Yönelten Rüyalar

Bu dine inanmaya başlayan müminlerin birçoğuna, imanlarını pekiştirmek için rüyalar verilmiştir. Bazıları da iman etmeden önce Allah'tan bir işaret istediler ve Allah bunu onlara salih

⁶ *Metafizik*, Aristo

⁷ *Devlet*, Plato

⁸ *Mağara Örneği*, Plato

bir rüya şeklinde gösterdi. Son yirmi yılda İmam'a (*minhusselam*) dünyanın her yerinden yüzlerce ve binlerce böyle rüyalar gönderilmiştir, örnek olarak Irak, İran, Mısır, Ürdün, Almanya, İsveç, Birleşik Krallık, ABD, Türkiye, Azerbaycan, Pakistan, Tayland, Uruguay, Sudan, İspanya, Malezya, Filistin, Tunus, Birleşik Arap Emirlikleri, Fas ve Moritanya'yı belirtebiliriz. Burada listelenecek çok fazla şey var, ancak okuyucuların bu gerçek üzerinde düşünmelerini ve kendilerine şunu sormalarını istiyoruz: Bunun gerçekleşme olasılığı ne kadardır? Açıkçası, bu olgunun ölçeğinin ve genişliğinin 'tesadüf' veya 'sanrılar' olduğu söylenemez. İşte müminlerin bildirdiği ve bu dinin doğruluğunu teyit eden birçok rüyadan birkaç örnek:

Abdüssettar Kazımi 2008'de İspanya'da yaşarken (gördüğü rüyayı) şöyle anlatıyor: "2008'de ben bu din hakkında duyduğumda, araştırıp inceledikten sonra ona inandım ve inandıktan birkaç gün sonra rüyamda gördüm ki; Madrid'de Ehl-i Beyt vakfındayım ve bu dine inandığım için orada bulunanlar benden hoşnut değildir. Aniden gökten dev bir Levha indi, ölçüsü bir metreye iki metre büyüklüğündeydi ve üzerinde şu ibare vardı: "Şehadet ederim ki Mehdi ve Mehdiler Allah'ın Hüccetleridir" ve bundan sonra onlara yüksek sesle dedim: "Bu, gökten inmiş Hak'tır!" Nihayet, Abdüssettar Kazımi 2015'te hicret edecek ve Siyah Bayraklar davasına katılacaktı.

Birleşik Krallık'ta büyüyen Hamidreza Saghari, 2015 yılında Mısır'da yaşarken Hz. Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) Vasiyeti ile ilgili rüyalar gördüğünü söyledi: "Gördüm ki, Muhammed Peygamber (O'na ve Ailesine Selam Olsun) gelip yanımda oturdu, sonra sağ tarafını işaret etti ve rüyada bana dedi: "Bu, vasiyette adı geçen Abdullah'tır" ve ben onun sağına baktığımda sen (Abdullah Haşim Eba Sadık) orada oturuyordun." O, İsa'nın (aleyhisselam) çarmıha gerilmesiyle ilgili de rüya görmüştür: "İsa'nın (aleyhisselam) çarmıha gerilmesi olayını gördüm. O, çarmıha geriliyor ve birçok kişi ona ağlıyordu. Sonra gökte Muhammed Peygamber'in bir sureti ve benim bir suretim belirdi ve Resulullah bana açıklıyordu ki, çarmıha gerilen İsa (aleyhisselam) değil, Eba Sadık Abdullah Haşim'dir."

2016'da Almanya'dan eski bir ateist olan Caroline, şunları bildirdi: "Ben 2015'te Siyah Bayraklar Davası'ndan bir süre önce Ahmed El-Hasan'a inanmıştım. Allah'tan defalarca rüyada Ahmed El-Hasan'ın yüzünü göstermesini istemişim. Ama onu ne zaman görsem, yüzünün önünde hafif bir peçe oluyordu ve onu göremiyordum. Fakat Siyah Bayraklara iman ettikten kısa bir süre sonra bir rüya gördüm. Bir binadaydım ve Eba Sadık'tan bir kısa mesaj aldım. Bana dedi ki: "Balkona gel, sonunda sana Ahmed El-Hasan'ı göstereyim." Balkona çıktım ve gördüm ki, Eba Sadık gülümseyerek orada ayakta duruyor ve o, Ahmed El-Hasan'ı işaret etti. Hayatımda ilk kez onu gerçek yüzüyle gördüm. Koşarak ona sarıldım ve "Baba" dedim. Bu, Eba Sadık'ın Ahmed El-Hasan'ın kapısı olduğunun ve bizim Ahmed El-Hasan'ı ancak Eba Sadık aracılığıyla görebileceğimizin ve tanıyabileceğimizin büyük bir kanıtıydı."

23 Mart 2022'de Uruguay asıllı ve İngiltere'de yaşayan Veronica şu rüyayı anlattı: "Eba Sadık (*minhusselam*) benim sağ tarafımdaydı ve çevresinde sayılar uçuşuyordu. Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana şöyle diyordu: "Baksana, biz tüm evreni sadece 10 sayı ile ve onun sıfırdan dokuzaya kadar olan kombinasyonları ile nasıl tarif edebiliyoruz. Düşünsene, 27 harf açıklandığında o, nasıl da ziyade olacaktır." Anladım ki, 27 harfi (kastedilen şey ilmin 27 harfi) açıklayan sensin (Abdullah Haşim Eba Sadık). O (İmam Ahmed El-Hasan), benim solumdaydı ve sana işaret ediyordu. Bu rüyada

formlar, şekiller, kelimeler yoktu, yine de İmam'ı ve Eba Sadık'ı (Selam Onlardandır) görüyor, biliyor, tanıyor, onların nerede olduklarını biliyor ve Eba Sadık'ın (minhusselam) etrafında uçuşan sayıları görüyor ve mesajı alıyordum. Ondan sonra uyandım, sonra tekrar uykuya daldım, benim yüzüm belirdi ve altın harflerle "Allah seni kutsasın" yazılıyordu, yazı biter bitmez tekrar uyandım."

Bu örnekler, bu dinde yakini arttıran, müminler için bir teselli kaynağı ve bu ilahi davanın sesine ses vermeye karar verenler için bir pekiştirme kaynağı olan sadık rüyaların çeşitliliğini ve silsileliliğini gösteren, belgelediğimiz binlerce rüyadan birkaçıdır.



Bab 25

UZAYLI YAŞAM VE UZAYLILAR



*“Bulutlar gibi uçup giden, güvercinler gibi
yuvalarına uçan bunlar kimler?”*



Insanlığın üzerinde kafa yorduğu en önemli sorulardan biri de: “Biz evrende yalnız mıyız?” sorusudur. Yetmişli yılların başında Erich von Däniken’in “Tanrıların Arabaları” isimli kitabı dünya çapında bir heyecan yarattı ve popüler kültürde dünya dışı yaşamın birçok tasvirine ilham verdi.¹ Allah’ın bizimki dışında başka bir gezegende başka bir yaşam formu yaratmamış olması mümkün mü? Kutsal yazılarda, bizim yaşamımızın ötesinde bir yaşam olduğuna dair birçok kanıt vardır. Hizkil’in tekerleklerinden Zülkarneyn’in yolculuğuna kadar, Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam’da başka alemlerdeki uzaylı benzeri varlıkların ve uygarlıkların çok sayıda rivayet ve anlatımı vardır.

İslam’ın 1400 yıldır gizemini koruyan sırlarından biri de Kehf Suresi’nde adı geçen iki karakter olan Zülkarneyn ve Hızır’ın kimliği ve inanılmaz yolculuklarının mizacı olmuştur. Hem Zülkarneyn hem de Hızır, Arapçada kişiyi tanımlamak için kullanılan sıfatlardır. Zülkarneyn, ‘İki Boynuzlu’ anlamına gelir, Hızır ise ‘Yeşil Olan’ anlamına gelir. Birçokları tarih boyunca bu iki kişinin kimliği hakkında spekülasyon yaptılar. Bazıları Zülkarneyn’in Büyük İskender (*aleyhisselam*) olduğunu, diğerleri onun Büyük Kiros (*aleyhisselam*) olduğunu, Hızır’ın da Elyesa (*aleyhisselam*) veya Aziz Yorgi (*aleyhisselam*) olduğunu iddia etmişler. Konuyla ilgili olarak İmam Ahmed El-Hasan’dan (*minhusselam*) cevaplar almaya çalıştım ve ortaya koyduğu şeyler çok büyüleyici ve çığır açan şeylerdi.

Zülkarneyn’in Yolculuğu

Zülkarneyn kimdir? Yolculuğu neydi? Nasıl yolculuk yaptı? Bu neden önemlidir? Zülkarneyn’in yolculuğunun hakikati ve sonuçları hakkında tahminler yürütülmeye devam ediyor, oysa bu ancak Allahın Hücceti’nin açıklayabileceği ilimler arasındadır. İşte, ilk kez İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bunların hakikatini ortaya koymaktadır.

Bir gün Babama (*minhusselam*) dedim: “*Babacığım, sana bir konu hakkında bir iki soru sorabilir miyim?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, oğlum, buyur.*”

Dedim ki: “*Zülkarneyn’in yolculuğu ile ilgili. O, başka boyutlara mı yoksa başka gezegenlere mi seyahat etti? Kendi zamanında bu yerlere nereden ve nasıl gitti? Ve Kur’an’da geçen bu kavimler hangi tür kavimlerdi?*”²

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Oğlum, bu, yeryüzünde olmadı.*”

Ben dedim: “*O zaman, başka bir gezegende mi oldu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu kavimler yeryüzünde değildiler.*”

Ben dedim: “*O zaman bizim dünyamızla kesişen bir alem miydi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*O, başka bir gezegendi.*”

¹ *Tanrıların Arabaları*, Erich von Däniken

² *Kur’an-ı Kerim*, Sure 18 (Kehf), Ayet 83-101

Ben dedim: “Yani yolculuk yaptığı karanlık, uzay mıydı?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Dünya atmosferinden çıkarken gökyüzü kararır, çünkü güneş ışınları ozon tabakasından geçerken güneşten bize gelen ışığı oluşturur. Ama atmosferden çıktığında karanlık olur. Karanlığın anlamı budur.”

Dedim ki: “Babacığım, o, onun içinde nasıl yolculuk etti? Onun bir uzay gemisi mi vardı? Ya da uzayın karanlığında nasıl nefes alıyordu?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Elde ettiği, doğal bir araçla seyahat etti. O, modern bilimin bugün ulaştığı noktaya büyük ölçüde benziyor, ama kesinlikle daha iyiydi, çünkü o, Allah’ın eseri idi.”

Ben dedim: “Allah’ın eseri mi? Bu ne anlama geliyor Babacığım? Biyolojik bir uzay gemisi miydi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Ona bir canavar diyebilirsin, evet, özellikle bu amaç için yaratılmış biyolojik bir uzay gemisi.”

Dedim ki: “Bu yaratık hâlâ dünyada mevcut mu?”

İmam (Selâm O’ndandır) buyurdu: “Evet, mevcut.”

Ben dedim: “O nedir Babacığım? Nerededir?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Daha önce hiçbir insanın adım atmadığı bir bölgededir.”

Ben dedim: “Nerede? Okyanusun dibinde bir yerde mi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Sana şu anda detayları söylemeyeceğim ama sana bazı ipuçları vereceğim. O, bu güne kadar hiçbir insanın ayak basmadığı ormanlarda yaşıyor. İnsanlar onun üzerinden uçtu, ancak henüz kimse derinlemesine araştırmadı. Buna kalkışanlar ve bu ormanlara girenler bir daha geri dönmediler.”

Dedim ki: “O, büyük bir yaratık mı yoksa küçük mü?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Yaklaşık bir araba büyüklüğündedir.”

Ben sordum: “Yani Bermuda Üçgeni gibi mi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet. Bu yaratık gazlar, oksijen ve karbondioksit ile besleniyor.”

Ben dedim: “Bitkiler veya bakteriler gibi mi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet. O, çok hareketsizdir ve hareket etmeyi hiç sevmiyor.”

Dedim ki: “Yani tespit etmek kolay değil mi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “O, çok uzun bir zaman diliminde bir kez hariç, hiç yerinden kıpırdamaz.”

Dedim ki: “Tamamen keşfedilmemiş olduğunu bildiğim alanlar Amazon ormanları ve ayrıca Hindistan’ın bazı ormanlarıdır.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Yaklaşık olarak bu alanlardan birindedir.”

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: "Zülkarneyn (*aleyhisselam*) kimdi? Bana onun yolculuğunu anlatır mısın?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "O, *Deylem*'den (*bugünkü kuzey İran/Azerbaycan*) olan bir kraldı ve adı *Eram*'dı. Zülkarneyn'in ordusundaki asker sayısı 10.313 kişiydi. Zülkarneyn'in yolculuğu yıldızlararası bir yolculuktu ve Zülkarneyn ile ordusunun yolculuk yaptığı gezegenler yaklaşık 2.600.000 ışık yılı uzaklıktaydı."

Ben dedim: "Peki, o zaman "*Güneşin battığı yere varınca, onu siyah balçıklı bir su gözesinde batar (gibi) buldu. Orada bir kavim gördü*"³ diye buyurulan ayetin anlamı nedir?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Batan şey, yeryüzündeki insanların Güneş saydıkları şeye benzer bir şeydi, bu yüzden Kur'an ona Güneş adını verdi. O, insanların renk anlayışında yeşil ışık olarak kabul edebileceğiniz şeyi yayan bir sütundu. Balçıklı bir su gözesine gelince, bu, insan anlayışına göre bir yanardağa benzeyen bir şeydi. Güneşin battığı yerde bulunan kavme gelince, bu kavmi tanımlamak çok zordur, çünkü gezegenimizde onlara benzeyen hiçbir canlı yoktur. Zülkarneyn'in güneşin çıktığı yerde karşılaştığı yaratıkların ise başları piranaların başlarını andırıyor ve bedenleri birbirinden farklıydı."

Ben dedim: "Ve Hızır Yeremya idi."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet oğlum. Sana ne iş yaptığını söyleyeceğim (Yeremya olarak enkarne ettiğin zaman). Sen oduncuydun oğlum, odun keser, gidip satar ve geçimini sağlardın. Cesur bir adamdın, çok cömert ve çok güçlüydün. Yeremya büyük fiziksel güce sahipti, cesur ve korkusuzdu."

Dedim ki: "Zülkarneyn bu kavimlerle nasıl konuşabildi? Onların dillerini biliyor muydu?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet, onların dillerinde akıcı konuşabiliyordu ve onlar da dilimizde akıcı konuşuyorlardı."

Dedim ki: "Babacığım, bir kimse yeniden Zülkarneyn'in yaptığı gibi yapacak mı? Rivayetlerde geçtiği üzere, sen onun gittiği yollarda, göklerin ve yerin yollarında yolculuk yapacak mısın?"⁴

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Hamd olsun Alemlerin Rabbi olan Allah'a."

Ben dedim: "Lütfen giderken beni de götür, küçüklüğümden beri bunun hayalini kuruyorum."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Sübbhanallah, inşallah."

Dedim ki: "Vallahi ben küçüklüğümden beri gökyüzüne bakar, Zülkarneyn gibi uzayda yolculuk etmeyi ve oradaki yaratıkların neler olduğunu görmeyi hayal ederdim."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Bana benziyorsun oğlum, bunu benden miras aldın. Ben de çocukken göğe bakardım, Rabbimin ne yarattığını görür ve rüyamda hep kendimi uzaya çıkarken görürdüm."

³ Kur'an-ı Kerim, Sure 18 (Kehf), Ayet 86

⁴ İmam Bakır (*minhusselam*) buyurdu: "Yedi nurlu kubbenin içinde iner ve Kufe'de zuhur ettiğinde onların hangisinde indiği bilinmez, bu, onun indiği zamandır." - *Mücem Abadis'il İmam Mehdi*, Şeyh Ali Korani, cilt 5, sayfa 45

Hızır 'Çeşme'den ve 'Yaşam Ağacı'ndan İçiyor

Aden Cenneti'ndeki Ağacın sembolizmini daha önce tartışmıştık, ancak dünyada 'Yaşam Ağacı' adında başka bir ağaç da vardır. Aden Cenneti'yle ilgili olarak bahsedilen ağaç, aslında Fatımat'üz Zehra (*minhusselam*) olsa da, bu, onun Aden Cenneti'nde olması nedeniyledir. Bu hikayedeki 'Yaşam Ağacı'na gelince, bu, Fatıma (*minhusselam*) değildir, çünkü burada, gezegendeki fiziksel yaşamın kaynağı olan bir 'Ağaç' ve 'Çeşme'den bahsediyoruz. Peki Hızır'ın (Yeremya'nın) keşfettiği ve içtiği gizemli 'Çeşme' ve 'Yaşam Ağacı' neydi?

Bir gün Babama (*minhusselam*) dedim: “*Babacığım, 'Yaşam Ağacı' ve Hızır'ın suyundan içtiği 'Çeşme' başka bir gezegende miydi, yoksa yeryüzünde miydi? 'Gençlik Pınarı'.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*O, yeryüzünde mevcuttur oğlum ve yaşam olan her gezegende mevcuttur.*”

Ben dedim: “*Ondan içen, kendi istemediği sürece asla ölmez mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, ölmek istemedikçe ölmez.*”

Ben dedim: “*O, yeryüzünde nerede bulunuyor?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Yaşamak isteyen kimse onu bulamaz, sadece ölmek isteyen biri bulabilir.*”

Ben dedim: “*Sadece ölmek isteyen mi? O halde, Hızır ölmek mi istiyordu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, Zülkarneyn yaşamak istedi ama bulamadı, sadece Hızır buldu. Bu Çeşme'ye her yıl seyahat eden bir kuş türü var, onu takip edersen Çeşme'yi bulabilirsiniz.*”

Ben dedim: “*O hangi kuş?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Gri renkli bir kuştur ve her yıl Çeşme'ye uçar. Allah ona Çeşme'yi bulmasına izin verir. Bu kuş genellikle kendi yaşamına son vermek için bir şeylerin içine uçar.*”

Dedim ki: “*Bu enkarnasyonda bir gün o Çeşme'yi görmek isterim.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ondan içmek ister misin?*”

Dedim ki: “*Sana inandığım zaman zaten ondan içmişim.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah senden razı olsun azizim.*”

Ben dedim: “*Ben Muhammed ve Al-i Muhammed'in vefatını da, Muhammed ve Al-i Muhammed'in (Onlara Selam Olsun) hayatını da tercih ediyorum.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Tebrik ederim seni azizim, doğru söyledin, ey pak, ey sadık oğlum Yusuf.*”

Yaşam Ağacı bir gölden filizlenir ve o gölün suyu ve Ağac'ın kendisi insana sonsuz yaşam bahşeder. Kim ondan içerse, ebediyen genç kalır ve kendisi ölmek isteyinceye kadar ölüm onu etkilemez. Ancak Allah, Kendi hikmetiyle onu dünyada ebedî kalmak isteyenler için ulaşılmaz ve gizli kılmış ve onu ancak âhireti isteyenler için ulaşılabilir kılmıştır. Bu, Peygamberlerin ve Ehl-i

Beyt'in dünya hakkında birçok rivayeti gibidir. İnsan ne zaman onun peşinden koşsa arkasını döner ve sen dünyaya ne zaman arkanı dönsen kendini senin kollarına atar.⁵

Uzaylı-İnsan Melezi

İnsanlar genellikle, eğer dünya dışı varlıklar varsa, neden ortaya çıkmadıklarını veya insanlıkla açık temas kurmadıklarını merak ediyorlar. Bazen saklanmak için en iyi yöntem göz özünde olmaktır. Doğada, mavi kelebek Makuline gibi bazı böcek türleri akustik emisyonlarını kraliçe karınca gibi ses çıkaracak şekilde değiştirebilir. Kelebek daha sonra karıncaları kontrol eder ve onlara onu ve larvalarını beslemelerini söyler. Buradan kelebeğin, karıncaların zihninde başarıyla kraliçe karıncaya dönüştüğü söylenebilir. Ya dünya dışı varlıklar dünyada bizimle aynısını veya benzerini yapabilselerdi? Ya onları kendi görüntümüzde görmemize neden olacak belirli emisyonlar üretebilselerdi?

Ben İmam'a (*minhusselam*) dedim: “Dünyada bizim görüntümüzde şekil değiştirebilen dünya dışı varlıklar var mıdır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, vardır.”

İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) bir adamın gözlerinin fotoğrafını gösterdim ve sordum: “Bu onlardan biri mi? Bize benzemek için şekil değiştiren yaratıklar. Bu onlardan birinin resmi mi?”

Resim 1: Yılan gözlü insan fotoğrafı



İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum, bu bir insandır.”

Dedim ki: “Ama doğası yılan gibidir, böyle gözlü insanlardan kastın bu mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Geceleri uyanık kalmaktan göz altı torbaları olan herhangi biri insandır.”

Ben dedim: “Sübhanellehu.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onun doğası nasıl? Ne iş yapıyor?”

Dedim ki: “O, hükümet için çalışan bir Amerikalı Senatör'dür.”

⁵ İmam Ali (*aleyhisselam*) buyurdu: “Herkim ahireti dilerse, dünya hayatı da onu diler.”- *Şerh-i Nebcül Belağa*, İbn Ebil Hadid, cilt 20, sayfa 76

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O bir insandır. Yarın sana, tanıman ve örnek olarak kullanabilmen için bir resim göndereceğim inşallah.”

Dedim ki: “Bu yaratıkların burada ne işi var baba? Ne istiyorlar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Çok şey, oğlum.”

Ben dedim: “Bizi kontrol etmek gibi mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onlar ilim öğrenmek, cinsel ilişki yapmak, korkutmak, mahvetmek ve daha pek çok şey için buradalar.”

Dedim ki: “Yani hepsi kötü mü?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hepsi değil, bazıları burada ilim arıyor.”

Ben dedim: “Peki, ya kadınlar onlardan gebe kalarak çocuk doğururlar mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bazen olur.”

Ben dedim: “İnsanları kaçırıyorlar mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Çözülmemiş cinayetlerin ve insan kaçırma vakalarının çoğu bu yaratıklar tarafından işlenmiştir. Gezegenimizi ziyaret eden bu canlıların çoğu, son derece düşük zekaya sahip olduğumuzu düşünüyor. Çoğu zaman bu gezegenden insanları, üzerlerinde deneyler ve incelemeler yapmak için kaçırlar ve kaçırdıkları belirli insanları seçmelerinin sebepleri vardır. İnsanları rastgele kaçırmazlar. Ancak, bu gezegene gelen dünya dışı varlıkların çoğu seks için gelir.”

Ben dedim: “Seks için mi gelir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet ve şu anda bu gezegendeki milyonlarca dünya dışı varlığın yanı sıra, çok sayıda uzaylı-insan melezi de var. Bazıları uzaylı kökene sahip olduklarını biliyor, bazıları ise bilmiyor. Uzaylı-insan melezi, dünya dışı bir varlık ile bir insan arasındaki cinsel ilişkinin sonucu olarak doğan bir çocuktur. İnsan DNA’sı uzaylı DNA’sından daha güçlüdür. Bu nedenle, çoğu melezi normal bir insan gibi doğar, ancak bazı durumlarda, melezi olmadan birkaç nesil geçtikten ve melezin çocukları ve torunları olduktan sonra, uzaylı DNA’sı bir noktada kendini göstermeye başlar. Bu, uzaylı-insan atalarından doğan çocuğun modern bilimin hastalık dediği şeyle doğmasına neden olur, ancak gerçekte, o çocukta görünen, sadece uzaylı DNA’sının ortaya çıkmasıdır.”

Ben dedim: “Hangi hastalıklar gibi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Örneğin, modern tıbbın ‘Alacalı İktiyoz’ (*Harlequin Ichthyosis*) olarak adlandırdığı durumla doğan çocuklar, aslında bir uzaylının torunudur. Türedikleri uzaylıların türlerine “Asor” denir. Asor, bir insan imajına dönüşme yeteneğine sahip bir uzaylı türüdür. Şu anda gezegenimizde mevcutlar ve baya uzun süredir buradalar. Doğal görünümlerinde pullu bir cilde ve gri gözlere sahiptirler ve yetişkin Asor, Alacalı İktiyoz olan yetişkinlere çok benzer.”

Resim 2: Asor



Dedim ki: “Onlar (yeryüzünde yaşayan farklı türler) uzaydan mı Babacığım? Yoksa paralel bir boyuttan mı? Yoksa nereden?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet oğlum, uzaydan ve bu dünyamızla kesişen diğer alemlerdendir.”

Dedim: “Allahü Ekber! Böyle olduğundan emindim. Çocukluğumdan beri içimde bir his vardı.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Bu sadece bir his değil, daha ziyade ferasettir, Al-i Muhammed’in senin içindeki ferasetidir oğlum.”

Onlar Buradalar

İmam (minhusselam) bana yirmili yaşlarının ortalarında, çok büyük badem şeklinde gözleri olan bir kadının resmini gösterdi. İşte gerçek görüntüye yakın bir örnek (Resim 3).

Resim 3: Büyük Badem Şeklinde Olan Gözlerin Tasviri



İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Görüyor musun?”

Ben dedim: “Gözleri gerçekten garip, o bir uzaylı mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, o başka bir gezegendendir, ama annesi bir insandır.”

Dedim ki: “Babacığım, böyle mi görünüyorlar yoksa insan şeklini mi alıyorlar? Doğal olarak mı bize benziyorlar yoksa şekil mi değiştiriyorlar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bazıları doğal olarak bize benziyor, diğerleri değil, ancak şekil değiştirme yeteneğine sahipler.”

Ben dedim: “Sübhanellehu.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Gözlerini gördün mü?”

Ben dedim: “Evet, büyük ve tuhaf görünüyorlar ve tuhaf bir renge sahipler.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sana bundan daha tuhaf bir şey söyleyeyim mi? O bir kadın değildir.”

Ben dedim: “Vay be, buralı olmadığını biliyor mu yoksa insan olduğunu mu sanıyor?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Özellikle bu, kendisinin bir insan olmadığını biliyor.”

Dedim ki: “Şu anda gezegeni onlar mı kontrol ediyorlar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır.”

Ben dedim: “Sayıları az mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, çok değiller, onları gezegendeki insanlarla karşılaştırırsan, çok değiller.”

Dedim ki: “Yani (bu gezegende) yüzbinlerce veya milyonlarca mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum.”

Ben dedim: “Onlardan mümin olanları var mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Şu anda (bu dinde) cinlerden ve bazı uzaylılardan müminler vardır.”

Önce İnsanlar Zafer Versin

Ben dedim: “Rivayetlerde okumuştum ki, Cablısa ve Cablıka’dan Kaim’e zafer verecek insanlar vardır, Cablısa ve Cablıka’dan olan insanlar kimlerdir? Al-i Muhammed’in (Onlara Selam Olsun) hadislerinde geçenleri kastediyorum. Onlar uzaylı mı?”⁶

⁶ Emirülmüminin İmam Ali (*aleyhisselam*) buyurdu: “Mağrib’in ardında Allah’ın Cablıka isimli bir köyü vardır. Orada yetmiş bin ümmet vardır ki, hiçbir ümmet bunun gibi değildir. Onlar bir göz açıp kapayıncaya dek olsa dahi Allah’a asi olmamışlar, birinciye ve ikinciye bedduadan, onlardan beri olduklarını ve Peygamber Ehl-i Beyti’nin (*Ona ve Ailesine Selam Olsun*) Velayetini ikrar etmekten başka hiçbir amel yapmaz ve tek kelime etmezler.” Diğer bir rivayette: “...Onlar hiçbir zaman Allah’a asi olmadılar, onlar İblis’i tanımıyorlar ve İblis’in yaratılışından da haberleri yoktur, biz

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Önce insanlar zafer versin, sonra onlar zafer versinler.”

Ben dedim: “Yecüc ve Mecüc de uzaylılardır, değil mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum.”

Ben dedim: “Babacığım, yıllar önce hayatımın en korkunç rüyasını görmüştüm.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Anlat oğlum.”

Dedim ki: “Uykumdan kalktım, çok terlemiş ve titriyordum. Bütün varlığım dehşete kapılmıştı. Birkaç kişinin yanında durduğumu görmüştüm, önümdeki tarlaya bakıyordum ve birden Devler uzaktan bana doğru koşarak geldiler ve onların Yecüc ve Me’cüc kabileleri olduklarını anladım. Ellerindeki sopaları sağa sola savurarak insanlara vuruyorlardı ve onları öldürüyorlardı. Pat diye uyandım ve o sahne bu güne kadar gözümün önünden gitmiyor. O kadar gerçektir ki; bunu açıklayamam bile.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, senin Hızır olduğun ve Zülkarneyn ile uzayda yolculuk ettiğin zamandan bir hatıradır.”

Dedim ki: “İnsanlar aramızda yaşayan uzaylıları deşifre edecek mi yoksa onlar sır olarak mı kalacaklar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Konuyu sindirebildikleri zaman deşifre edecekler.”

Dedim ki: “Şu anda bu konuda konuşan bilim adamları var, NASA’nın eski çalışanları ve internette videoları olan diğerleri var. Ama onların sözlerine çoğu kişinin inandığını sanmıyorum. Babacığım, kendi Yecüc ve Mecüc kitabınızda hangi gezegenlerde yaşam olduğunu nasıl bileceğimizi bize anlatacak mısın? Kitapta bu gezegenlere seyahat etmenin bir yöntemi olacak mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Biz bu konuyu açıkladığımızda insanlar bilecekler ki, bu mesele onların avuçları arasındaydı, fakat onlar bundan habersizdiler.”

Ben sordum: “Seyahat yöntemi fiziksel mi, astral mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Fizikseldir oğlum.”

Her Alemde Bir Ahmed

Evren çok sayıda varoluş düzlemlerinden ibarettir ve her şey birbirine bağlıdır. Bizim ruhlarımız da çok boyutludur ve İmam (*minhusselam*) bunun nasıl olduğunu açıklıyor.

Dedim ki: “Babacığım, sen diğer gezegenlerdeki varlıkların da Hücçeti misin?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu ben mi?”

Ben dedim: “Evet.”

onlarla hep buluşuruz. Onlar bize ihtiyaç duydukları konuları sorar ve bizden onlara dua etmemizi isterler, biz de onları öğretiriz. Bizden Kaim’imizin ne zaman zuhur edeceğini sorarlar.” – *Besair’ud Derecat*, Muhammed Saffar, sayfa 510-511

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır, onlara Hücet olan başka bir Ahmed daha vardır.”

Ben dedim: “Onların alemlerinde başka bedenlerinin olduğunu mu söylüyorsun?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum.”

Ben dedim: “Sen orada da Ahmed misin ve onlara, onların görünümünde mi görünüyorsun?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aferin.”

Ben dedim: “Senden sonraki Mehdilerde de mi böyle? Orada benim de bedenlerim var mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, bütün peygamberlerde de (böyledir).”

Ben dedim: “Yani 313 şu anda tüm alemlerde mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, bütün peygamberler de.”

Dedim ki: “O zaman bu, sadece dünyada olan değil, Kozmik bir Devrim midir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hamd olsun Alemlerin Rabbi olan Allah’a.”

Dedim ki: “Başka alemlerdeki kendimizle iletişim kurabilir miyiz?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır, bu imkansızdır ve öyle olduğunu farz edersek, kişinin her iki versiyonu da parçalanıp yok olur.”

Ben dedim: “Madde ve Antimadde gibi mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, aferin.”

Derinkuyu

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana Türkiye'nin Derinkuyu bölgesinde bulunan antik bir yeraltı şehir hakkında anlattı.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Biliyor musun oğlum, neredeyse tüm dünyanın altında buna benzeyen şehirler ve tüneller vardır.”

Ben dedim: “Bunlar kime ait?”

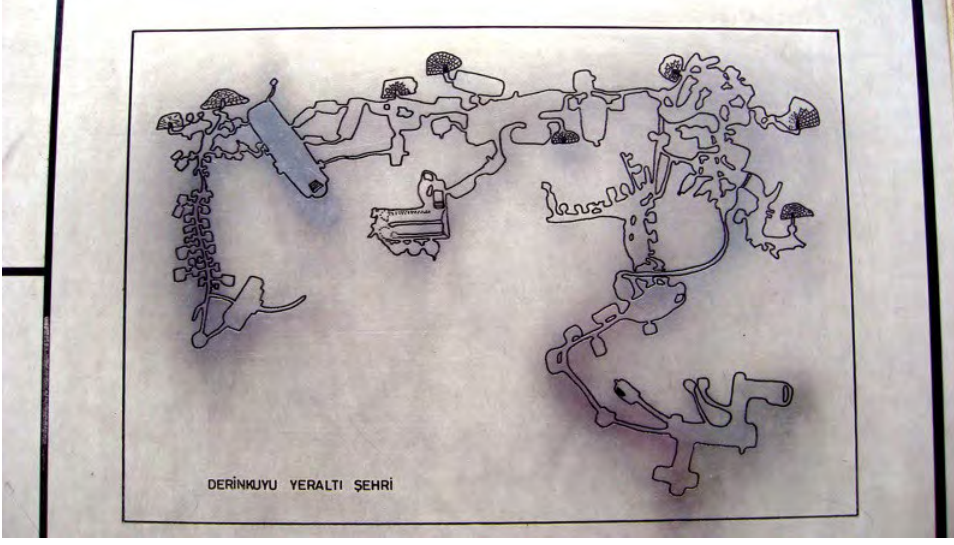
İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onlarda uzaylı bir ırk yaşıyor, bu şehirlerin sadece küçük bir kısmı Türkiye’de keşfedildi (kastedilen Derinkuyu’daki şehir). Bu kısım keşfedildiğinde, uzaylılar şehrin diğer bölgelerine gittiler ve keşfedilen bu kısım öylece kaldı.”

Ben dedim: “Sübhanellehu.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu uzaylılar, Meryem oğlu İsa Mesih’e (*aleyhisselam*) iman edenlerden, onun ensarlarından ve bugün onun ric’atında onunla telepati yoluyla haberleşiyorlar.”

Arkeologlar, bu varlıkların ibadet ettiği ve dini ayinler yaptığı yeraltı “kiliseler” keşfettiler. Bu, bazı kimselerin, bunların zulümden kaçan Hristiyan toplulukları olduğuna inanmalarına neden oldu. Ancak durum böyle değildi.

Resim 4: Yeraltı bir şehrin tasviri



Resim 5: Yeraltı kilise



Griler kimlerdir?

Popüler kültürde uzaylıların en meşhur tasvirlerinden biri Grilerdir (Resim 6). Grilerin hikayeleri ve görüntüleri 1947'de meşhur Roswell UFO olayından ve uzaylılar tarafından kaçırımlarla ilgili diğer görgü tanıklıklarından sonra yayılmaya başladı. Bu konuyu babam İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile gördüm.

Resim 6: Gri Tasviri



Dedim ki: “*Babacığım, bana Griler’den bahseder misin?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet oğlum, isimlerini mi (bilmek) istiyorsun?*”

Ben dedim: “*Evet ve hangi gezegenden geldiklerini.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Gezegeenin adı **Fora**’dır. Onlara **Rafdek** denir.*”

Ben dedim: “*Allahu Ekber! Onlar iyi mi yoksa kötü mü?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Doğaları insanlara çok benzer.*”

Dedim: “*Gezegeenlerinin yönü gece göğünde hangi yıldızda doğrudur?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu öyle hesaplanmıyor, onlar bizden binlerce ışık yılı uzaktalar.*”

Ben dedim: “*Peki, nasıl hesaplanıyor?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Mısır’da öğlen vakti Güneş kendi yerinde durduğunda, sen de Güneşi arkana alarak durduğunda, bu onların istikameti olur.*”

Yeryüzünde Yaşamın Kaynağı

İnsanlık yaşamın kaynağı üzerinde kafa yormuş, bu konu ile ilgili cevapları dinde ve bilimde aramışlardır. Her iki alan da yaşamın kaynağını açıklamaya çalışmıştır. Büyük Patlama gibi teorilerden Evrim teorisine kadar birçokları için bilim, teistik argümanlara tatmin edici bir açıklama vermiştir. Geçen yüzyılda Charles Darwin ile başlayan Evrim Teorisi yaygın bir inanç haline geldi. Çağımızda, ateistler bunu apaçık tebliğ ediyor ve Richard Dawkins gibi antiteist bilim adamları “*Tanrı Yanılgısı*” gibi kitaplar aracılığıyla bu fikri popüler hale getirdiler. Çoğunlukla, propoganda etkili olmuştur.

Charles Darwin dünyayı dolaştı ve yerel bitki ve hayvanları katalog haline getirdi. Galapagos Adaları’na yaptığı gezilerden birinde, her biri biraz farklı gagaya sahip olan özdeş olmayan ispinoz türlerini fark etti. Yıllar sonra, bu türlerin hepsinin ortak bir ataya sahip olması gerektiği fikrini ortaya atacaktı. Bu farklılıklar zaman içinde yeni koşullara uyumdan kaynaklanmalıdır ve sonuç

olarak onlar, çevrelerine göre biraz evrim geçirdiler diye düşündü. Böylece, türlerdeki ve adaptasyondaki benzerlikler Evrim Teorisi için bir kaide oldu.

Darwin, benzetme yoluyla, benzer görünen canlıların, yeni koşullara uyum sağlayan ortak bir kökene sahip olmaları gerektiği sonucuna vardı. Uzun bir süre boyunca, farklılıklar ve değişimler, yeni bir türün ortaya çıkmasına neden olacak kadar çok olacaktı. Bu nedenle, değişimlerin nedeni, bir türün hayatta kalmasına ve diğerlerinin neslinin tükenmesine izin verecek etken olacaktı. O bu yasaya, *en güçlü olanın hayatta kalması* adını verdi. Bu nedenle Darwin'e göre, uyum sağlamak ve hayatta kalmak için evrim zorunluydu. *Doğal seçim* yoluyla, doğadaki en güçlüler hayatta kaldı ve onlar, benzer özelliklere sahiptiler. Son olarak, onların ortak özellikleri ortak bir ataya ve kökene işaret ediyordu.

Bir gün birisi İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordu: "Evrım Teorisi doğru mu?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evrım Teorisi en saçma teorilerden biridir. Darwin'e Evrım Teorisini öğreten İblis'tir."

O adam dedi ki: "Yaşamın kaynağı hakkında küçük bir bilgi verebilir misiniz? İnsanlarla diğer türler arasında çok fazla benzerlikler var."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Mesela insan kime benziyor?"

O adam dedi: "Örneğin insanlar ve maymunlar; bedenimizde diğer türlere benzeyen başka organlar veya kısımlar da vardır."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Bazı suda yaşayan canlılarla bazı memeliler arasında da bir benzerlik vardır, ayrıca memelilere benzeyen bitkiler de vardır. Bir de rüzgar, yağmur gibi doğa olayları ile oluşmuş, insan yüzlerine, hayvanlara ve bitkilere benzeyen taşlar vardır. O zaman bu taşların şimdi biyolojik olarak insanlarla bir alakası mı var? Elbette hayır. Cevap hayırdır, maymunlarla insanlar arasında hiçbir alaka yoktur."

O adam dedi: "Peki ya yaşamın kaynağı?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "O, Adem (*aleyhisselam*) ile başlamıştır. O, yaratılmış ilk insandır."

İnsan veya hayvan anatomisine benzeyen cansız varlıkların bazı görüntülerini buraya ekledik. Evrim Teorisi, türler arasındaki benzerliğin biyolojik bir ilişki olduğu anlamına geldiğini iddia ediyorsa, bu bitki ve taşların da biyolojik olarak bizimle akraba olması gerekir. Bu argümanda İmam (*Selâm O'ndandır*) benzerliğin Evrim Teorisi'nin temel ilkelerini kanıtlamak için yeterli bir koşul olmadığını söylemektedir. Üstelik bu teori, dünyadaki yaşam için dünya dışı bir kaynağı bile dikkate almıyor. Böylece İmam (*Selâm O'ndandır*) Evrim Teorisi'ndeki her türlü hakikati kesinlikle kabul etmiyor.

Resim 7: Doğada olan cansız ve insan benzerlikleri







BİLGENİN GAYESİ





Yeryüzünde ve Ondak Ötede Akıllı Hayat Dereceleri

Akıllı hayatın varoluşu ile ilgili delil evrensel kapsamdadır. Aşağıdaki diyalogda İmam (*minhusselam*) evrendeki akıllı hayatın kaynağını, ayrıca dünyada yaşamın nasıl ve kim tarafından yaratıldığını açıklamaktadır.

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: "Bizden önce dünyada akıllı türler var mıydı?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "İnsanlardan önce dünyayı işgal eden 998 farklı akıllı yaşam türü vardı, biz bu gezegende 999. yaratılışız."

Ben dedim: "Hepsi köken itibarıyla dünyadan mıydı?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Bizden önce yaşamış başka bir gezegenden yeryüzüne gelmiş canlılar vardı. Bu canlılar, bu gezegende yaşamın oluşması için gerekli malzemeleri dünyaya getirdiler."

Ben dedim: "Sübhaneallah."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Adem'in (*aleyhisselam*) zamanında, etrafta başka (akıllı) yaratıklar vardı ama onların nesli tükenmeye başlamıştı."

Dedim ki: "Güneş Sistemimizde başka gezegenlerde yaşam var mıdır?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet vardır."

Ben dedim: "Hangilerinde?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Samanyolu'nun sınırlarını bildiklerini söyleyen NASA ve diğerlerinin sözlerine aldanma oğlum."

Dedim ki: "Güneş Sistemimizdeki tüm gezegenlerde; Mars'ta, Venüs'te vb. inde yaşam var mıdır?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Yok oğlum, öyle değil. Evrende suyun olduğu her yerde hayat vardır. Bu yasa, aklında bulunduracağın bir yasa olsun."

Ben dedim: "Buz halinde olsa bile mi?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Buz halinde olsa bile."

Dedim ki: "Akıllı yaşam mı yoksa mikroplar gibi basit canlılar mı?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Her türlü yaşam, ister büyük olsun, isterse de küçük, ister akıllı olsun, ister olmasın, farketmez."

Dedim ki: "Eğer bizden başka varsa, Güneş Sistemimizdeki gezegenlerden hangisinde akıllı yaşam var?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Belli gezegenler arasından mı kastediyorsun?"

Ben dedim: "Evet, dokuzu arasından."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Bak gör hangisinde su varsa, orada hayat olduğunu göreceksin."

Ben dedim: "Ben akıllı hayatı kastediyorum."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hiçbirinde yoktur.”

Ben dedim: “Babacığım, sana daha önce Satürn hakkında sormuştum, bildiğin üzere, bu gezegene çok eskiden beri tapılmıştır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Dedim ki: “Ayrıca Satürn’de de altıgen olduğunu biliyorsun ve bu Kabe’nin bir simgesidir.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Ben dedim: “Ve Satürn Zaman Tanrısı olarak kabul edilir.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, milyonlarca yıl önce Satürn, nüfusu tarafından terk edildi. Orada Allah’ın Halifesine bir kez bile olsun muhalif olmayan büyük bir millet vardı. Hatta bir göz açıp kapayıncaya dek bile (muhalif olmamışlardı). Onlar büyük bir ilim elde ettiler ve sonra, içinde Allah’ın düşmanları olan başka bir gezegen tarafından istila edildiler.”

Ben dedim: “Sübhanallah.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ama bu askeri bir istila değil, zihinsel bir istilaydı ve onlar orayı yozlaştırdılar. Nuh (*aleyhisselam*) orada Allah’ın Halifesi idi. Oradaki ahalinin çoğu böylece yok edildi ve Nuh (*aleyhisselam*) geri kalanlarını ebediyen yaşamaları için başka bir gezegene götürdü.”

Ben dedim: “O, Yeryüzü müydü?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır, o, **Subuh** isimli Allah’ın cennetlerinden bir cennetti.”

Dedim ki: “Peki o zaman Satürn’e tapınma buraya nasıl geldi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sana söylediğim gibi, onlar büyük bir ilim derecesine ulaştılar ve Satürn halkı Allah’ın emriyle yeryüzünde Allah’ın dinini yaymaya ve yeryüzünde bulunan Allah’ın Halifelerine zafer vermeye çalışıyorlardı. O zamanlar dünya ahali si Satürn’den gelenlerden mucizeler gördüler. Böylece, onların tanrılar olduğunu düşünerek onlara taptılar.”

Dedim ki: “Ama onlar gezegeni milyonlarca yıl önce terk etmediler mi? Milyonlarca yıl önce burada, dünyada insanlar mı vardı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İnsan olmayan başka mahluklar vardı.”

Ben dedim: “Maymunlara benzeyenler mi? Nasnaslar mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onların adı Haytan’dır.”

Ben dedim: “Bugün kemiklerini bulduğumuz ve bilim adamlarının bizim onlardan evrim geçirdiğimizi iddia ettikleri bunlar mıdır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hepsi değil, bazıları.”

Dedim ki: “Yani o yaratıklar Âdem’in (*aleyhisselam*) zamanında mevcut olmuş, insanlarla iletişim kurmuş ve onlara Satürn’e tapmayı mı öğretmiş?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, yeryüzünde onlardan geriye kalan çok sayıda arkeolojik kanıt vardı ve hepsi Satürn’e tapmaya işaret ediyordu.”

Dedim ki: “Söylenene göre, parmaklara yüzük takmak, resimlerde meleklerin başlarına haleler koymak ve bu gibi tüm ayınler Satürn’e tapmaktan mı kaynaklanıyor?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Ben dedim: “Ve siyah küp Satürn’ün sembolü müdür?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Dedim ki: “Yani Kabe aslında Satürn’e ibadet etmek için mi inşa edildi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İnsanların bildiği Kâbe, gerçek Kâbe değildir.”

Resim 8: Satürn’ün altıgeni



Haytanlar

Bilime göre, modern insanlar (*Homo Sapiens*), *Homo Habilis* veya *Homo Erectus* olarak bilinen daha eski bir formdan evrim geçirmiştir. Bilim adamları, onların fosillerini Afrika’da keşfettiler ve vücut oranları, boyutları ve elleri gibi modern insanlara benzer niteliklerini belirlediler. Bu niteliklerin ağaçlarda yaşamaktan yerde yaşamaya adapte olmanın sonucu olduğuna inanıyorlar. Ancak bu varsayımlar yanlıştır. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) *Haytan* gerçeğini ortaya koyarak bu efsaneyi çürütüyor. Haytanlar, bu gezegende yaşamış ve bugüne kadar da yaşayan türlerdir.

Ben dedim: “Yerlilerin *Kocaayak (Bigfoot)* veya *Yeti* adlandırdıkları, *Haytan*’a benzeyen mahluk...”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bunlar *Haytan* soyundandır.”

Ben dedim: “*Sübhanallah.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sana önce de söylediğim gibi, onların çoğu bugün de sağdır.”

Resim 9: Haytan





Bab 26

MESH VE HAYVANLAR ALEMİNİN HARİKALARI



*“Yasaklandıkları şeylerden vazgeçmeye yanaşmayınca
da onlara “aşağılık maymunlar olun” dedik”*



Mesh, İslam'da pek bilinir olan, Kur'an'da ve Muhammed ve Ehl-i Beyt'inin (Selam Onlardandır) hadislerinde adı geçen bir kavramdır. Mesh, insan evladının insandan hayvana dönüşmesidir. Kur'an'da şöyle geçer: *"Yasaklandıkları şeylerden vazgeçmeye yanaşmayınca da onlara "aşağılık maymunlar olun" dedik."*¹ Çoğu Müslümanlar bunun ani olan direkt dönüşüm olduğunu düşünüyor, yani Allah'ın lanetine uğradığı için bir insan şekil değiştirerek hayvana dönüşüyor. Fakat bazı Şii tarikatları bunun, insan ruhunun ölümünden sonra insan bedeninden hayvan bedenine göç etmesi olduğuna inanıyor. Kısacası, hayvan olarak reenkarne etmek. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu ki, Mesh ölümden sonra gerçekleşiyor.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: *"Bütün hayvanlar 'mesh' midir?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Hayır oğlum."*

Kurban Edilen Bütün Hayvanlar Mesh'tir

Bir gün bacımız Ailia Hallal bana babasının hep sorduğu bir soruyla geldi. Babası, Sistaninin Pakistandaki temsilcisiydi. O, bir umutla belki babası iman eder diye benden şu soruyu İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) iletmemi istedi.

Ben İmama (*minhusselam*) dedim: *"Pakistan'da Sistani'nin temsilcisi olan Şii bir doktor var. Çok uzun zamandır merak ettiği bir sorusu olduğunu ve kimsenin buna tatmin edici bir cevap veremediğini söylüyor. Soru şu ki, Allah'ın bizden Onun uğruna hayvan keserek kurban etmemize ne ihtiyacı var?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Bu soruya cevap vereceğim. Bunun nedeni şu ki, bu hayvanlar geçmişte insandılar. Onlar Allah'ı inkar ettiler, Allah da onları koyun, inek, buzağı ve diğer benzeri hayvanlara dönüştürerek Meshe dönüştürdü. Ve onların Allah yolunda kurban olarak kesilmesi Büyük İntikamcı adına onlardan alınan intikam ve öte yandan onlara karşı büyük bir rahmettir. Onların boğazlanmaları, Allah'ın Rahmân ve Rahîm sıfatlarının tecellisiyle günahlarını siler ve mümin bu amel ile (onları kesmekle) Allah'a yaklaşır. Ve kesim sırasında hayvanın, özellikle de koyunun, bıçağı boğazına dayadığında çoğu zaman teslimiyet halinde olduğunu görürsün, çünkü hesap vaktinin gelip çattığını bilir. Bütün hamdler Alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur."*

Ben dedim: *"Mesh olan hayvanı mesh olmayandan nasıl ayırt ederiz?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"Cinsel ilişkide olma şekliyle. İnsanlar gibi ilişkiye giren her hayvan mesh'tir."*

Ben sordum: *"Mesh önceki enkarnasyonlarını ve insan olduğu hayatlarını hatırlar mı?"*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *"İnsan, Mesh olarak, diyelim koyun veya kedi olarak enkarne ettiğinde, yani insan bir hayvan olarak enkarne ettiğinde, hafızasından hiçbir şey silinmez. Bu, onun için bir azap olsun diye hatırlar. Hatırlamasaydı, o zaman bu bir azap olmazdı. Azap budur. Bundan*

¹ Kur'an-ı Kerim, Sure 7 (Araf), Ayet 166

daha zor bir azap var mıdır? Bu, çok acı vericidir (insan olduğun hayatını bilerek hatırladığın halde, bir hayvan gibi yaşamak)."

Mümin Mesh'e Girebilir mi?

Bir gün bu davanın başında Mısır'daki evime bazı misafirler gelmişti. Onlar beni ziyaret etmek için Irak'tan Mısır'a gelmişlerdi ve onlar bu davaya ilk inananlardandı. İmam (*minhusselam*) bana onların Adem (*aleyhisselam*), Hamza (*aleyhisselam*), Cafer (*aleyhisselam*) ve Ammar'ın (*aleyhisselam*) reenkarnasyonları olduklarını söylemişti. Onlarla tanışmak ve mütevazi binamızda onları ağırlamak beni çok heyecanlandırdı. Onları layıkıyla ağırlamak istiyordum, ama o zamanlar fazla param olmadığı için gelmelerine yakın tedirgindim. Ancak onlar gelmeden önce bir buzağı almak için yeterince para biriktirmeyi başardım, geldiklerinde onları kasap dükkânına götürdüm ve Hamza (*aleyhisselam*) buzağıyı kurban ederek beni onurlandırdı. Ne de olsa Abdülmüttalib'in (*aleyhisselam*) zamanında benim kardeşimdi.

İmam (*minhusselam*) bana dedi: "Onun kim olduğunu biliyor musun?"

Ben dedim: "Buzağının mı?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet."

Ben dedim: "Hayır, lütfen söyle bana, sana feda olayım."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "O, Abdülmüttalib oğlu Hamza'yı öldüren Hind'in kölesi Vahşi'dir. Bu onun hayvan olarak son enkarne edişiydi ve bir sonraki gelişinde insan olarak geri dönecek."

Ben dedim: "Peygamber'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) zamanından beri hayvan olarak mı enkarne ediyor?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet. Her birinde Hamzaya yaptığından dolayı kesildiği bin enkarnasyon geçirdi."

Ben dedim: "O, İslam'ı kabul etmemiş miydi?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "İslam'ı kabul etse bile, Hamza'yı öldürmenin ve Peygamber'i (O'na ve Ailesine Selam Olsun) incitmenin bedelini bu hayatta ödemek zorunda kaldı. İslam'ı kabul etmek onu cehennem ateşinden kurtardı ama Karma'dan kurtarmadı."

Ben dedim: "Mesh tüketmek iyi bir şey mi, Babacığım?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Kırmızı etlerden her zaman uzak durmaya çalış, çünkü bu iyi değildir."

Ben dedim: "Yani en iyisi hiç yememek mi?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Oğlum, en iyisi sebzelerdir."

Ben İmam'a (*minhusselam*) dedim ki: "Babacığım, (domuz dışında) yeryüzündeki bütün hayvanların bir faydası var mıdır?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kesinlikle oğlum.”

Dedim ki: “Yani dışlerinden derisine ve her şeyine kadar mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, her birinin bir faydası vardır.”

Ben dedim: “Öyleyse, örneğin, benim evimde bulunan kaplan da mı, onun derisi, dişleri veya kafası, ya da maymunlar da mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onlar mumyalanmıştır, bu yüzden bir işe yaramıyorlar.”

Bukalemunlar

Ben dedim: “Peki ya benim bukalemunum? O yaşıyor.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, orak hücre anemisine iyi gelir.”

Ben dedim: “Nasıl iyi gelir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hasta çıplak halde uzansın ve bukalemun onun bedeninin üzerinde dolaşsın. O, iyileşecektir.”

Kaplanlar

Ben dedim: “Sübhaneallah. Ya kaplanlar, mumyalanmamış olanlar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Epilepsi hastası onun karaciğerini ve kalbini yerse şifa bulur. Bu, travma veya psikolojik bir durumun sonucu olan epilepsi hastaları içindir. Bu tedavi, nöbetlerin sürekliliğini azaltacaktır.”

Cennet Kuşları

Ben İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Peki ya epilepsi ile doğan kişi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hasta zihinsel engelli veya sakat olmadığı sürece bunun da bir tedavisi vardır.”

Ben dedim: “Bunun tedavisi nedir Babacığım?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Cennet kuşları.”

Ben dedim: “Bu dans eden kuşları biliyorum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hasta kadın ise, kuşun anüsü onun vajinasının üzerine konur, hasta erkek ise, kuşun anüsü erkek hastanın anüsünün üzerine konur.”

Dedim ki: “Ve bir dakikalığına öylece konulur ya nasıl?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Üç ile beş dakika aralığında konulur ve tedavi, hasta iyileşene kadar her gün tekrarlanır. Hastanın iyileşmesi için gereken süre vakadan vakaya değişir ve bu, vakanın ciddiyetine de bağlıdır.”

Balıklar

Ben dedim: “Babacığım, kardeşlerden biri erkeklerde olan düşük cinsel dürtünün çaresini soruyor.”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, erkek balık al ama dişi değil erkek balık olduğundan emin ol, sadece tuz ile pişir, balığa başka bir şey katma ve onu sorunu olan kişiye yedir.”

Başka bir seferinde Abdüssettar Kazımı gölden birkaç küçük balık yakaladı ve İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bunu görünce şöyle dedi: “Yakaladığın balık, yiyecek olarak kullanılamayacak kadar küçükse, onu göle geri götürmelisin.”

Yılanlar

Bir gün ben İmam’a (*minhusselam*) dedim: “Buradakilerden bazıları bana kelliğin çaresini soruyorlar.”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Doğal kellik bilindiği gibi saç foliküllerinin ölmesiyle oluşur. Çare, yılanın yağı veya içyağıdır. Ancak bu herkeste sonuç vermez, bu tedaviye erken başlayanların saçlarının geri gelme şansı daha yüksek olur, ancak yıllar önce saçlarını kaybedenler bu tedaviden fayda görmezler. Yılan özel yöntemle pişirilirse, ondan katı veya sıvı yağ çıkar. Saç için son derece faydalı olan da budur. Bir başka yöntem daha var, o da bir yılan alıp karnını kesmek, sonra içine buğday ve arpa dikmek, sonra büyümesini beklemektir. Büyüdükten sonra bir blenderde öğütterek buğday ve arpayı sıvı haline getirirsiniz ve ardından tamamen kurumaya bırakırsınız. Daha sonra üç günde bir olmak üzere birkaç kez başınıza ovalayarak uygularsınız ve yeni saçlar çıkar ve foliküller yeniden canlanır. Ancak maddeyi ovmadan önce, maddenin gözeneklere geçmesi için kafayı çok iyi yıkadığınızdan emin olun.”

Ben sordum: “Herhangi bir yılan işe yarar mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Ben dedim: “Yılan önce mi öldürülür yoksa yaşarken mi karnı açılır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Karnı açılır, sonra öldürülür, fakat kafasını kesmeyin. Bırakın kafası kalsın, çünkü kafası ezilmedikçe ölmez. Ve bir bıçakla ağzından karnına kadar açıp buğday ve arpayı yerleştirip bir süre sonra hava durumuna göre sulayabilir ve büyümesi için uygun ortamı sağlayabilirsiniz.”

Biz de İmam’ın (*minhusselam*) bize söylediği gibi yaptık ve bir hafta sonra İmam’a (*minhusselam*) sonuçları gösterdik. Dedim ki: “Tohumların bir kısmı yılanın içinden yetişip çıktı, bir kısmı da karnının dışına çamura düştü ve yılanın dışında büyüdü. Yılanın içinde büyüyen tohumlar koyu yeşil, dışarıda büyüyenler ise açık yeşildir.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bırak bir hafta daha kalsın ve yılanın içinde büyüyen koyu olanları al.”

Aradan bir hafta geçtikten sonra İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet, şimdi onu yerinden sök, kökleriyle birlikte kaldır, artık yılanlardan yeterince beslendi ve şimdi tıbbi değeri yüksektir. Şimdi onu harmancıda harmanlayabilir veya kurutabilir, ardından toz haline getirebilir ve biraz yılan yağı ile karıştırabilirsin. Ayrıca yılanın leşini çıkarıp kurutabilir, sonra öğütebilir ve karışıma ekleyebilirsin, ama çok kötü bir kokusu olacaktır.”

Resim 1: Tohumların filizlendikten sonraki gerçek görüntüsü



Yıldandan filizlenen koyu yeşil bitkilerle yıldandan kenarda filizlenen açık yeşil bitkiler arasında apaçık fark

Yarasalar

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) yarasaların faydaları hakkında şöyle buyurmuştur: “Ayrıca, istersen bir yarasa yakala ve bırak güneşin altında kurusun, sonra onu öğüt ve yılan karışımını sürdüğün yere sür. Bu, saçı uzatır, ona parlaklık verir ve güzel yapar. Kına ile de kullanıldığında saçta ekstra özel güzellik verir. Sadece yüksek kaliteli kınayı yarasa karışımı ile karıştır. Yarasa ve kına karışımı kadınların saçlarını uzatır ve güzelleştirir.”

Arılar

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Arıların peygamberlerle bazı benzerlikleri veya benzer yetenekleri vardır, örneğin arılar geleceği tahmin edebilirler.”

Köpekler

Ben İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Haskiler necis midir?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “O, köpeğillerdendir, bu yüzden necistir, ama köpeğin tamamı değil, sadece salyası necistir. Köpeklerin pek çok büyük nitelikleri vardır, murdarlığına gelince, murdar olan köpeğin salyasıdır. Güvenlik amacıyla köpek beslemek caizdir, ava gelince, sana bir faydası olmaz, çünkü ağzında ne taşır necis olur. Zevk için köpek yetiştirmek ise caiz değildir.”

Kafes Kuşları

Birisi İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordu: “Benim evimde kafes kuşları var, bu caiz midir? Kuş pisliği necis midir?”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Ben insanların kafeste kuş beslemesinden hoşlanmıyorum, kuş pisliğine gelince, necis değildir ve bir zararı yoktur.”

Domuzlar

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurmuştur: “Domuz hiçbir faydası olmayan tek hayvandır.”

Gekolar

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Gekoya bakar ve kadınlara nasıl baktıklarına dikkat edersen hayretler içinde kalırsın. Gekonun bir kadına banyodayken, üzerini değiştirirken ya da çıplakken nasıl gözünü diktiğine dikkat et. Ona çok garip bir şekilde baktığını göreceksin. Bunun nedeni, gekonun insanlara cinsel olarak ilgi duymasındır.”

Ben dedim: “Bu, onların (tür olarak) ‘mesh’ olduklarından dolayı mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum, onların sadece olarak yaratılışı bu şekildedir.”

Dedim ki: “Onları görürsem öldüreyim mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, öldür, çünkü onlar son derece necistirler.”

İki Maymun

Bir gün elime mummyalanmış iki babun kafası geçti. Ben kardeşim Alireza ile Almanya’yı dolaşıyordum, nihayet eski bir dükkana rastladık. Bu iki kafayı orada bulduk ve bana tanıdık geldiler, velhasıl onları alıp çıktım. Daha sonra Babamla konuşurken olanları ona anlattım.

Ben Babama (*minhusselam*) dedim: “Babacığım, bunlar Harmele ve Ömer bin Sad mıdır, Allah onlara lanet etsin?”

O (*minhusselam*) buyurdu: “Hiç şüphe yok ki, onlardır, Allah onlara lanet etsin.”

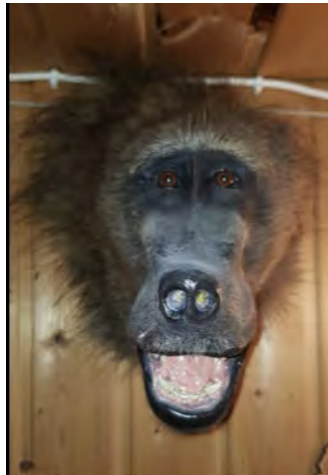
Böylece, gelecek nesillerin görmesi için onların resimlerini buraya koyuyorum.

Resim 2: İki Babun Kafasının Gerçek Görüntüleri



Ömer bin Sad bin Ebi Vakkas

(Allah ona lanet etsin)



Harmele bin Kahin El Kufi

(Allah ona lanet etsin)

Her Hastalığın Bir Tedavisi Vardır

Dr. Irfan Alamgir²

Bu büyüleyici Bab'da, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), insanlığı, iki zayıflatıcı olan Epilepsi ve Orak Hücreli Anemi hastalıkları da dahil olmak üzere bir dizi tıbbi rahatsızlığın şifası için bilgilendiriyor. Ne yazık ki, son gelişmelere rağmen, modern tıp her ikisi için de kesin bir tedavi sunamamaktadır.

Örneğin, beyindeki anormal elektriksel aktivite patlamasının ardından tekrarlayan nöbetlerle karakterize edilen bir hastalık olan Epilepsi'yi ele alalım. Epilepsi bilinç kaybına, beyin hasarına ve ciddi yaralanmalara neden olabilir. Aynı zamanda hem hastalar hem de yakınları için önemli bir sosyal ve psikolojik yüküdür. Tedavi esas olarak, hastaların yaklaşık 1/3'ünde ne yazık ki etkisiz olan ve hastaların yüzde 20'sinde herhangi bir tedaviye hiç yanıt vermeyen anti-epileptik ilaçlarla (AEİ'ler) yapılmaktadır.

AEİ'ler nöbet sıklığını azalttığı durumlarda, bir dizi yan etki ile birlikte gelirler. Daha yaygın olanlardan bazıları şunlardır (ancak bunlarla sınırlı değildir): mide bulantısı, ishal, bulanık veya çift görme, baş dönmesi, baş ağrısı, uyuşukluk, halsizlik, koordinasyon ve denge sorunları, kilo alımı, titreme, saç dökülmesi, düzensiz adet görme, şişmiş diş etleri, kızarıklıklar, ağız kuruluğu vb. Neyse ki daha az yaygın olan daha ciddi yan etkiler açısından, AEİ'ler intihar eğilimine, karaciğer sorunlarına ve ayrıca akut pankreatit, Stevens-Johnson sendromu, kanama bozuklukları ve anafilaksi gibi bazı hayatı tehdit eden durumlara neden olabilir. Daha da uzatabilirim ama asıl mesele şu: **Epilepsi gibi durumları tedavi etmenin daha az zararlı ve daha etkili yolları varsa, en azından alternatifleri araştırmak gibi bir görevimiz yok mu?** "Tıbbın Babası" olarak anılan Hipokrat, "*Salgınlar*" adlı kitabında şunları yazmıştır:

Hekim geçmişi anlatabilmeli, şimdiyi bilmeli ve geleceği öngörebilmelidir - bu şeylere aracılık etmeli ve hastalıkla ilgili olarak iki özel hedefi olmalıdır, yani iyilik yapmak veya zarar vermemek.

İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) buyurduğu tedaviler, onun tüm ilimlerdeki mükemmel bilgisinden gelir ve ilahi otoritesinin bir delilidir. Bazı tedaviler tuhaf ve hatta rahatsız edici görünebilir, ancak bu onları reddetmek için yeterli bir sebep midir? İlaç şirketleri her yıl yeni ilaçları piyasaya sürmek için milyarlarca dolar harcıyor. Bunların çoğu, kabul edilemez derecede risk taşıdıkları için ecza dolaplarımıza asla ulaşmıyor. Kamu kullanımı için onaylandıklarında, birçoğu daha kabul edilebilir yan etkiler için ömür boyu bağlılık ve dikkatli izleme gerektirir. İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) tedavileri güvenlidir, ömür boyu uyum veya izleme gerektirmez ve her zaman ucuzdur. Bu nedenle, ilgilenen herkesi bu Mübarek İmam'ın (*minhusselam*) tedavileri hakkında daha fazla araştırma yapmaya davet ediyoruz. Bırakın sonuçlar konuşsun.

Hayvan kaynaklı tedaviler konusunda, Çin ve Ayurveda tıbbı da dahil olmak üzere eski şifa gelenekleri, bir dizi tıbbi sorunu tedavi etmek için çeşitli farklı hayvanlardan elde edilen

² Bu bölüm MBBS, BSc, MRCGP Dr. Irfan Alamgir'in katkısıdır.

malzemeleri kullanmıştır ve hala kullanmaktadır. Modern batı tıbbı da, en büyük atılımlardan bazılarını sağlayan aşular ve zehirler gibi en olmaz maddelerden bazıları ile hayvanlardan çıkarılan moleküllerden önemli ölçüde yararlanmıştır. Hayvan refahı söz konusu olduğunda, nesli tükenmekte olan hayvanların yok olmasına neden olan avlanmayı savunmuyoruz ve hayvanlara zulmün hiçbir türünü desteklemiyoruz. İnsanlığı etkileyen en belalı hastalıklardan bazılarını iyileştirmek için, modern bilimin araçlarıyla hayvanlardan aktif maddeleri insanca çıkarmanın ve incelemenin mümkün olduğuna inanıyoruz.

Son olarak, hiç şüphesiz olmasın ki, Allah'ın ve halifelerinin her derde devası vardır. Tüm büyük dünya dinleri, Allah dostları tarafından gerçekleştirilen mucizevi şifa örnekleriyle doludur. Bir tıp doktoru olarak, insanlığın kanser, kalp hastalığı, alzheimer gibi hastalıkların belasından ve son taksiti COVID-19 olan sayısız enfeksiyondan kurtulduğunu görmek en içten dileğim. Tek yapmamız gereken, kendimizi Allah'ın önünde alçaltmak ve şifaları, bu zamanda Mehdiler - Allah tarafından insanlığın kurtuluşu için atanan ilahi rehberler – olarak aramızda bulunan O'nun cömert ilim hazinelerinden talep etmektir.

“Hastalandığımda da O bana şifa verir.” (Kur'an-ı Kerim 26:80)

“Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türlü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, saralıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi.” (Matta 4:24)



Bab 27

TAMAMLANMAMIŞ SÖZLER



İsa şöyle dedi: “Peygamberler alay konusu idi”



Masumiyet öğretisi dini öğretilerin temelidir. Katoliklik'te Papa'nın masumiyetinden tutun İslam'da peygamberlerin ve İmamların ismetine kadar, tüm dinlerde peygamberlerin belli bir mertebede masumiyeti vardır. Dinler, peygamberlerin masumiyeti konusunda ihtilaf etmişlerdir. Onlar masum mu, değil mi? Hata yaparlar mı, yapmazlar mı? Günah işleyebilirler mi, işleyemezler mi? Bu konu başlı başına Müslümanların, İncil'in ve Tevrat'ın, bir peygamberin yaptığı günah ya da hata gibi görüldüğü her ayetini hemen reddetmelerine neden oldu, sonunda onlar Kutsal Kitab'ı tamamen reddettiler. Her üç İbrâhîmî dinden de kâtipler ve âlimler peygamberlerin hata ve günahlarını örtbas etmek için rivayetler ve kıssalar uydurmuşlardır. Peki ya peygamberler mükemmel miydiler? Onlar doğumlarından ölümüne kadar masum muydular? Onlar hata etmişler miydi? Neden hata etmişlerdi? Bu kusurluluğun nedeni ve kaynağı nedir? Hata ederlerse, o zaman onlara nasıl güvenebiliriz? Hata etmeyen peygamberler olmuş mudur? Onlar günah işlemişler midir? Ne tür günahlar işlemişlerdir?

Masumiyet

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim ki: “Eğer faydalı buluyorsan, ben masumiyet ve onun, insanların sandığı gibi olmadığı konusunda bir ders hazırlayıp kayda geçirmek için izin almak isterim. Ve ben zâti masumiyet ve kazanılmış masumiyet arasındaki farklardan bahsetmek istiyorum. Ayrıca belirtmek isterim ki, peygamberler peygamber olarak gönderilmeden önce ve hatta peygamber olduklarında dahi hata etmişlerdir. İnsanlar bu kavramı anlamadan, bir peygamberin doğumundan ölümüne kadar masum olduğunu ve asla hata yapmadığını düşünecekler, oysa hakikat bunun tam aksidir.”

İmam (*minhusselam*) yanıtladı: “İşte bu yanlıştır, batıl bir inançtır. Bu, yararlı bir konudur, Allah seni hayırla mükafatlandırın.”

Bu kavramı anlamak için masumiyeti doğru bir biçimde tanımlamamız gerekir. Masum olmak, insanı hidayetden çıkarıp dalâlete sürüklememektir. Bu konuyu İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum. O, bana iki tür masumiyet olduğunu açıkladı:

1. **Zâti Masumiyet:** Masumiyet Allah'a mahsustur. İnsanlar açısından, öz itibariyle masum olmak, bu mertebede olan kişinin doğumundan ölümüne kadar masum olması anlamına gelir. Bununla birlikte, bir mahluk için bu masumiyet tüm enkarnasyonlarda devam etmez, aksi halde o, imtihanın dışında kalır ve Allah olur. Zâti masum olan kişi, hayatı boyunca hiçbir günah ve hata işlemez. Bu kategoriye sadece 14 kişi dahildir: Hz. Muhammed, Fatımat'üz Zehra ve 12 İmam (*Selam Onlardandır*). Bu 14 kişi, zâti masumiyete sahip olan müstesna kimselerdir. Tarih, onların bir tek hatasını veya günahını yazmamıştır.
2. **Kazanılmış Masumiyet:** On dört Masum dışında tüm peygamberler ve salihler bu kategoriye dahildir. Kazanılmış masumiyet, bireyin doğuştan masum olarak doğmadığı ve zâti masum olmadığı anlamına gelir; daha ziyade, Allah'a olan samimiyeti ve bağlılığı sayesinde, bir dereceye kadar masumiyet mertebesine ulaşmıştır. Masumiyeti kazanmış kişi

zâti masum olandan daha küçüktür, çünkü zâti masum olmayan kişi, hayatının bazı dönemlerinde bir takım günahlara ve/veya hatalara yol vermiş olmalıdır.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana, müminlere iletmem için birkaç öğüt verdi:

“Bütün mümin erkek ve kadınlara selamımı ilet ve onlara de ki, Babaları onlara diyor ki: ‘Sizden önce gelip geçmiş peygamberlere, evliyalara ve Ehl-i Beyt’e (Onlara Selam Olsun) zafer vermiş müminlerden yararlanın ve onların hatalarından da yararlanın. Başarı Allah’tandır.’”

Peygamberlerin ve müminlerin hataları, onlardan ibret almamız için korunup saklanmıştır.

Adem’in Yaptığı Büyük Hata

Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam’da Âdem (*aleyhisselam*), Allah tarafından atanmış ilk peygamberdi ve her ne kadar masum olsa da, zâti masum olmadığı için büyük bir hata etti. Bu hata, Allah’ın Adem’e (*aleyhisselam*) Ağaç’tan yememesini söylediğinde, Allah’ın direkt bir emrine itaat etmemesi, yine de ondan yemesi ve İblis’in vesvesesini dinlemesiydi: *“Nihayet şeytan ona vesvese verip şöyle dedi: ‘Ey Âdem! Sana ebedilik ağacını ve yok olmayan bir saltanatı göstereyim mi?’”*¹

İşte burada, kendisini gönderen Cenab-ı Hakk’a asi olmuş, şeytana itaat etmiş ve ondan emir almış, ilk elçi olan bir peygamberi görüyoruz.

Nuh’un Yaptığı Hatalar

Nuh (*aleyhisselam*), Allah tarafından gönderilmiş bir peygamberdi. Allah ona vadetti ki, tüm salih insanlar kurtulacak ve onunla birlikte Yeryüzüne varis olacaklar. Bu, Allah’ın Nuh’a (*aleyhisselam*) vaadiydi ve o, bu vaade iman etti ve onu 950 yıl tebliğ etti. Nuh, Ulül-Azim Peygamberleri’nden olmasına rağmen, Allah’ın yargısını eleştirmiş ve Allah’ı kendisine verdiği vaadi yerine getirmemekle suçlamıştır. İşte Kur’an’ın söylediği: *“Nûh, şöyle dedi: ‘Ey Rabbim! Kâfirlerden hiç kimseyi yeryüzünde bırakma! Çünkü sen onları bırakırsan, kullarını saptırırlar; sadece ahılsız ve kâfir kimseler yetiştirirler.’”*² Hud Suresi’nde: *“‘Ey yeryüzü! Yut suyunu. Ey gök! Tut suyunu’ denildi. Su çekildi, iş bitirildi. Gemi de Cûdî’ye oturdu ve ‘Zalimler topluluğu, Allah’ın rahmetinden uzak olsun!’ denildi. Nûh, Rabbine seslenip şöyle dedi: ‘Rabbim! Şüphesiz oğlum da âilemdendir. Senin vaadin elbette gerçektir. Sen de hükmedenlerin en iyi hükmedenisin.’”* Allah, *“Ey Nûh! O, asla senin âilenden değildir. Onun yaptığı, iyi olmayan bir iştir. O hâlde, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi benden isteme. Ben, sana cahillerden olmamanı öğütlerim”* dedi.³

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: *“Ve Nuh, Allah ondan ailesini gemiye binmeye çağırmasını istediğinde ve oğlu gemiye binmediğinde bir hata etti. [O sırada] o zannediyordu ki, oğlu*

¹ Kur’an-ı Kerim, Sure 20 (Taha), Ayet 120

² Kur’an-ı Kerim, Sure 71 (Nuh), Ayet 26-27

³ Kur’an-ı Kerim, Sure 11 (Hud), Ayet 44-46

kendi ailesindedir, bu yüzden bu konuda Allah'ı sorguladı, zira düşündü ki, Allah onun ailesini kurtaracağını vadedmişti, oysa bunun yerine oğlu helak oldu.”

Böylece Nuh (*aleyhisselam*), Allah'ın kendisine verdiği vaadi sorguladı ve Allah'ı sorgulamak, eksik imanın bir şeklidir. Onu da biliyoruz ki, Nuh (*aleyhisselam*), kavmine karşı yeterince sabırlı olmadı ve Allah'tan tufan göndermesini diledi. Bu, 2. Babda tartıştığımız bir konuydu ve bu, İblis'i memnun ettiği halde Allah'ın Nuh'u azarladığı bir durumdur. Buradaki ima, İblis'in Nuh'a (*aleyhisselam*) azabı indirmesi için ilham vermiş olmasıdır, oysa Allah insanlara tövbe etmeleri için daha fazla zaman tanımak istediği için onun beklemesini ve sabırlı olmasını dilemişti. Görünen o ki, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kendi hutbesinde aslında buna vurgu yaparak şöyle buyurmaktadır:

“Ve ben – ‘BEN’den Allah’a sığınırım – azabın sizi gölgelediğini görürsem bile, onun çabuk gelmesini ve üzerinize inmesini talep etmeyeceğim. Allah takdir ettiği işi yerine getirinceye kadar, Allah isterse bin sene de sabredeceğim ve sizi Allah’a şikayet etmeyeceğim.”⁴

Böylece, Allah Nuh'u (*aleyhisselam*) azarladı ve ona cahiller gibi olmamasını söyledi.

Musa'nın Yaptığı Hatalar

Musa (*aleyhisselam*) da Allah'tan bağışlanma diledi. Kur'an'da o, Mısırlıyı öldürmekle büyük bir hata yaptığını açıkça itiraf ediyor. *“Mûsâ, halkın habersiz olduğu bir sırada şehre girdi. Orada biri kendi tarafından, diğeri düşmanı tarafından; kavga eden iki adam gördü. Kendi tarafından olan, düşmanına karşı ondan yardım istedi. Mûsâ da ona bir yumruk indirip onu öldürdü. Mûsâ, “Bu şeytanın işidir. O, gerçekten apaçık bir saptırıcı düşmandır” dedi. Mûsâ, “Rabbim! Şüphesiz ben nefsiime zulmettim. Beni affet” dedi. Allah da onu affetti. Şüphesiz O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”⁵*

Kur'an'da anlatılır ki, Musa başka bir büyük hata ediyor ve bunun ardından açıkça tevbe ediyor: *“Mûsâ, belirlediğimiz yere (Tûr'a) gelip Rabbi de ona konuşunca, “Rabbim! Bana (kendini) göster, sana bakayım” dedi. Allah da, “Beni katiyen göremezsin. Fakat (şu) dağa bak, eğer o yerinde durursa sen de beni görebilirsin.” dedi. Rabbi, dağa tecelli edince onu darmadağın ediverdi. Mûsâ da baygın düştü. Ayılınca, “Sen tum noksanlıklardan münezzehsin Allah'ım! Sana tövbe ettim. Ben inananların ilkiyim” dedi.”⁶*

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim: *“Babacığım, peygamberlerden bazıları defalarca bir nebi veya resul olarak enkarne etmişlerdir, Musa da başka bir peygamber olarak dönmüş müydü?”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *“Bir peygamber olarak Musa (aleyhisselam), sadece Musa olarak enkarne etmiştir.”*

⁴ İmam Ahmed El-Hasan'ın “Necfi-Eşref'te, Kum'da ve Dünyanın Her Yerinde Olan İlmi Havza Öğrencilerine Hutbesi”nden

⁵ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 28 (Kasas), Ayet 15-16

⁶ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 7, (Araf), Ayet 143

Dedim ki: “O sadece Musa olarak mı enkarne etti? Bu çok garip, zira Habil Harun olarak geldi ve Yusuf Yeremya olarak geldi ve İlya Vaftizci Yahya olarak geldi ve diğer peygamberler farklı peygamberler olarak geldiler ve Musa büyük bir peygamberdir.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Bu, Allah’ın emridir.”

Ben dedim: “Sübhaneallah, bunun sebebi nedir Babacığım?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Çünkü Musa (aleyhisselam) çok hatalar etti ve aşırı derecede meraklı biriydi.”

Ben dedim: “Ama o, Yusuf ve Harun’dan daha iyiydi.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet, o dönemde daha iyiydi ama Musa’dan (aleyhisselam) önceki enkarnasyonlarında iyi değildi. O, belirli bir hata etti ve bu nedenle bir peygamber veya vasi olarak tekrar enkarne etmedi.”

Dedim ki: “Sübhaneallah! Lütfen Baba, eğer meraklı biriysem veya fazla soru soruyorsam ya da beni helak edecek bir şey yapıyorsam, bana karşı sert ol ve beni durdur.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Bunu söyleyeceğini biliyordum ve söylemeni bekliyordum. Musa’nın merakı, Allah’ın Zatı ile ilgiliydi, nasıl, neden, ne için söyle ve ne için böyle değil, gerisini biliyorsun, nihayet Allah’a karşı haddi aştı ve O’nu açıkça görmek istedi.”

Yusuf’un Yaptığı Hatalar

Yusuf (aleyhisselam) evli bir kadın olan Züleyha’yı aklından geçirdi, Züleyha da onu aklından geçirdi ve bu, Yusuf’un (aleyhisselam) bile itiraf ettiği bir hataydı. Zinaya benzer bu günah, Kur’an’da şöyle kaydedilmiştir: “*Andolsun, kadının ona (göz koyup) istek duymuştu. Eğer Rabbinin delilini görmemiş olsaydı, Yusuf da ona istek duyacaktı. Biz, ondan kötülüğü ve fuhşu uzaklaştırmak için işte böyle yaptık. Çünkü o, ihlâsa erdirilmiş kullarımızdandı.*”⁷ Ve o dedi: “*Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü Rabbinin merhamet ettiği hariç, nefis aşırı derecede kötülüğü emreder. Şüphesiz Rabbin çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.*”⁸

Evli bir kadını aklından geçirmek aslında Yusuf’un (aleyhisselam) işlediği tek günah değildi. İşlediği suç daha ciddiydi ama Kur’an onu gizledi, ancak bu çağda İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam) tarafından ortaya kondu. Bir gün onunla konuşuyordum ve bu konuyu sordum:

Dedim ki: “Babacığım, Yusuf’un hatası neydi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Züleyha ile yaptığı şey.”

Ben dedim: “O Züleyha ile ne yaptı ki?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Onunla yatmak dışında her şeyi yaptı.”

⁷ Kur’an-ı Kerim, Sure 12 (Yusuf), Ayet 24

⁸ Kur’an-ı Kerim, Sure 12 (Yusuf), Ayet 53

Ben sordum: “*Ama babacığım, Yusuf’un zinası ya da Musa’nın katletmesi, gerçekte günah değilken neden hata sayıldılar? Zira bildiğimiz üzere Allah’ın atadığı hükümdar Şeriat ve Yasanın üstündedir.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, ama o zaman bunu bilmiyorlardı, sonradan öğrendiler.*”

Dedim ki: “*Musa’ya (aleyhisselam) gelince, Mısırlıyı öldürme eyleminin anlaşılabilir olduğunu biliyoruz, çünkü o Kabil’in oğlu ve şeytanın tohumuydu. Peki ya Yusuf ve Dâvud’a ne demeli, evli bir kadınla ilişki yaşamaları nasıl caiz olur? Yalnızca Yasanın üstünde oldukları için mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ayrıca, diğer müminlere değil de, sana has olmak üzere, mehirsiz olarak kendini Peygamber’e bağışlayan, Peygamber’in de kendisini nikâhlamak istediği herhangi bir mümin kadını da sana helâl kıldık*”⁹

Ben dedim: “*Anlıyorum, ayet kendini bağışlamak isteyen kadının evli olup olmadığını belirtmiyor. Kur’an’da şöyle de buyuruluyor: “Peygamber, müminlere kendi canlarından daha yakındır.”*¹⁰ *ve hadislerde belirtiliyor ki, İmam “Yeryüzüne ve onda olanlara varistir.”*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Aynen.*”

Yusuf (*aleyhisselam*) bir hata daha etti. O, Yaradan’dan değil de, yaratılanlardan yardım istedi. “*Yûsuf, onlardan kurtulacağını düşündüğü kişiye, “Efendinin yanında beni an”, dedi. Fakat şeytan onu efendisine hatırlatmayı unutturdu da bu yüzden o, birkaç yıl daha zindanda kaldı.*”¹¹ İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu ki, Allah başlangıçta Yusuf a (*aleyhisselam*) üç yıl hapis cezası takdir etmişti, ancak bu hata nedeniyle onun üzerine dört yıl daha ekledi.

Yuşa’nın Yaptığı Hatalar

Yuşa (*aleyhisselam*) balığı nereye bıraktığını unuttunca şeytanın sebep olduğu bir hataya düştü. Kur’an’da şöyle geçer: “*Genç, “Gördün mü! Kayaya sığındığımız sırada balığı unutmuşum. –Doğrusu onu sana söylememi bana ancak şeytan unutturdu- Balık şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitmişti” dedi.*”¹²

Yunus’un Yaptığı Hatalar

Yunus (*aleyhisselam*) ve ettiği hatalar Kur’an’da ve Tevrat’ta anlatılmıştır. Allah vadettiği gibi Ninova’ya azap indirmeyince, o, kendi misyonunu tamamen terk etmeye ve Allah’tan kaçmaya çalıştı. Allah’a da kızdı: “*Zünnûn’u da hatırla. Hani öfkelenerek (halkından ayrılıp) gitmişti de kendisini asla sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Derken karanlıklar içinde, “Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Seni eksikliklerden uzak tutarım. Ben gerçekten (nefsine) zulmedenlerden oldum” diye dua etti.*”¹³

⁹ Kur’an-ı Kerim, Sure 33 (Ahzab), Ayet 50

¹⁰ Kur’an-ı Kerim, Sure 33 (Ahzab), Ayet 6

¹¹ Kur’an-ı Kerim, Sure 12 (Yusuf), Ayet 42

¹² Kur’an-ı Kerim, Sure 18 (Kehf), Ayet 63

¹³ Kur’an-ı Kerim, Sure 21 (Enbiya), Ayet 87

Başka bir ayette şöyle geçer: “Şüphesiz Yûnus da peygamberlerdendi. Hani o kaçıp yüklü gemiye binmişti. Gemidekilerle kur’a çekmiş ve kaybedenlerden olmuştu. Kendini kınarken onu bir balık yutmuştu. Eğer o, Allah’ı tespih edip yüceltenlerden olmasaydı, mutlaka insanların diriltileceği güne kadar balığın karnında kalırdı. Derken biz onu hasta bir hâlde sahile attık. Üzerine geniş yapraklı bir ağaç bitirdik. Biz onu yüz bin, yahut daha fazla insana peygamber olarak gönderdik. Nihayet onlar iman ettiler. Biz de onları bir süreye kadar geçindirdik.”¹⁴

Hatalar Enkarnasyonları Etkiliyor

Ali Ğureyfi İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordu: “Ben Tevrat’ta ismi geçen İlya mıyım? Zira Müslümanların bazı rivayetlerinde İlyas ismi ve İlyas’ın kıssası İlya’nın kıssası ile aynıdır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İlyas ve İlya farklı kişilerdir. Tarih İlyas’ı doğru belgelemedi ve insanların kafaları karışarak İlyas’ın İlya (*aleyhisselam*) olduğunu düşündüler. Aynı durum, Amid (*aleyhisselam*) gibi, tarihin adını zikretmediği ve bazılarından çok kısa olarak söz edildiği birçok peygamber için de geçerlidir ve aradan geçen zaman, savaşlar ve istilalar ile onların isimlerinin geçtiği tüm kitaplar da yok edildi.”

Ali Ğureyfi sordu: “İlyas isminin bazı bilginlerin bahsettiği gibi, ‘Al-i Yasin’ ile bir alakası var mıydı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İlyas (*aleyhisselam*), görgü, mantık ve fiziksel görünüm açısından Seyyid Ali (Ali Ğureyfi’nin kendisi) gibiydi. O, temiz kalpli, kibar ve yardımsever bir insandı. Fakat peygamber olmadan veya bir risâlet verilmeden önce, kadın ve şehvet düşkününü bir adamdı. İlyas (*aleyhisselam*) çok hatalar eder ve meseleleri hızlı bir şekilde yargıladı. İlyas’ı (*aleyhisselam*) tanımak isteyen varsa, oğlum Ali’ye (*aleyhisselam*) baksın.”

Ali Ğureyfi dedi: “Sübhânallah. Efendim! O, kime gönderildi ve onun kavmi kimlerdi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İlyas (*aleyhisselam*) İsrailoğullarının peygamberlerinden biriydi.”

Ali Ğureyfi dedi: “Hangi bölgeye gönderildi ve nerede yaşadı, Efendim?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İlyas (*aleyhisselam*) Filistin’e, Kudüs’e gönderildi.”

Ali Ğureyfi dedi: “İlyas’tan sonra veya daha önce başka enkarnasyonlarım oldu mu, Ehl-i Beyt (Onlara Selam Olsun) ile enkarnasyonum oldu mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sen Hüseyin (*aleyhisselam*) ile birlikte enkarne ettin ve onurlu bir rolün oldu.”

Ali Ğureyfi dedi: “Ben kimdim, Efendim?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Vehab Nasrani.”

Ali Ğureyfi dedi: “Yani ben Hüseyin (*aleyhisselam*) ile birlikte mi öldürüldüm?”

¹⁴ Kur’an-ı Kerim, Sure 37 (Saffat), Ayet 139-148

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Vehab İlyas’tan daha iyidir. Çünkü Hüseyin’in (*aleyhisselam*) zamanında, zafer verenlerin çok az olduğu bir zamanda hakka zafer vermiştir.”

Ali Ğureyfi dedi: “Efendim, Vehab Nasrani enkarnasyonundan sonra başka bir enkarnasyonum oldu mu ve o, Ehl-i Beyt (*aleyhisselam*) ile olan bir enkarnasyon muydu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sonuncudan bir önceki enkarnasyonunda zengin bir adamdın, fakat engelli ve imtihanı olan biriydin. Çok cömerttin, çocuğun yoktu ve ölmeye önce bütün parayı yetimlere bağışladın.”

Ali Ğureyfi dedi: “Nasıl yani Efendim, bu İmamların (Onlara Selam Olsun) döneminde miydi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır, bu yaklaşık 500 yıl önceydi.”

Ali Ğureyfi dedi: “Bu cömert adam Vehab Nasrani’den daha mı iyiydi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hiç de değil.”

Ali Ğureyfi dedi: “Bu, önceki enkarnasyonda şansımı kaybettiğim ve Vehab ile aynı veya ondan daha iyi bir mertebeye sahip olmak için yeterince yükselmediğim anlamına mı geliyor?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum, bu şeyler öyle hesaplanmaz. Bir önceki enkarnasyonun, bugün bulunduğun bu yere varabilmen için büyük bir imtihan gibiydi.”

Ali Ğureyfi dedi: “Efendim, izninizle sorayım, ben o imtihandan geçtim mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, geçtin, geçmeseydin o zaman şu an seninle konuşuyor olmazdım ve sen bu mübarek dinden haberin bile olmazdı. Bugün İlyas (*aleyhisselam*) bir liderdir.”

Ali Ğureyfi dedi: “Yani biz her enkarnasyonda belirli dereceye kadar azimle çalışırız ve bu dereceye dayanarak Al-i Muhammed’e (Onlara Selam Olsun) hizmet etmede bir role sahip oluruz ve daha azimle çalışırsak Ehl-i Beyt’e hizmet etmede daha büyük bir rol sahipleniriz. Yani İlyas’ın bu kadar çok hatası olmasaydı, belki de rolü daha büyük olurdu, zira anladığım kadarıyla İlyas’ı (*aleyhisselam*) İsa (*aleyhisselam*) veya ondan daha iyi bir peygamberle kıyaslırsak, İlyas’ın şansını boşa harcadığını görürüz.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, aferin.”

Ali Ğureyfi dedi: “Onun için Efendim, ben Ehl-i Beyt’e hizmette daha yüksek mertebelere ulaşmak istiyorum, fakat yol uzun, rızık az ve durum imrenilecek bir durum değil. Ama ben yolda hızlı ilerlemek istiyorum, çünkü zaman daralıyor.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aferin oğlum, sana Allah’ın hanif dinine, teslimiyet dinine hizmet etmede hayır ve başarılar diliyorum. Yakininiz ve teslimiyetiniz sayesinde Gemi hareket edecektir. Oğlum, zamanının büyük kısmını boşa harcadın ama bütün gücün, yüreğin ve samimiyetinle yoluna devam edersen, inşallah bunu telafi edeceksin.”

Bu sohbette birçok önemli makamları öğreniyoruz. Öğrendiğimiz üzere, peygamberler kendi peygamberliklerinden önce ve sonra hayatları boyunca hata ve günahlar işlediler. Onlar doğumlarından ölümlerine kadar masum değillerdi, bilakis peygamber olduktan sonra masumiyet kazandılar. Bu nedenle, zâti masum değillerdi. Ayrıca öğrenmiş oluyoruz ki, bir peygamber hayatı

boyunca ne kadar az hata yaparsa, o kadar büyüktür ve ne kadar çok hata yaparsa, o kadar küçüktür ve bunların hepsi onun gelecek enkarnasyonlarında bir role sahiptir. Belirli enkarnasyonlar geçirmemiş insanlar bu dinden haberdar olmaz ve ona inanmazlardı.

Enok (*aleyhisselam*) kendi halkına beddua etti ki, Allah onları aç bıraksın. Dâvud (*aleyhisselam*), karısı Batşeva'yı arzuladığı için askerlerinden birini ölüme yolladı.¹⁵ Delila, Şimşon'u (*aleyhisselam*) baştan çıkardı. Lut (*aleyhisselam*), Sodom ve Gomorra'dan ayrılmak konusunda tereddüt etti. Yakub (*aleyhisselam*) zavallı bir adamı ağırlamayı reddetti. Peygamberlerin hataları saymakla bitmez. Bazılarını listeledik, geri kalanını bulmayı da okuyucuya bırakıyoruz. Kutsal yazılar ve rivayetler, peygamberlerin insani yönünü hatırlatan bu olaylarla doludur. Bu olaylar hepimize şaşırtıcı geliyor ki, Allah neden elçiler olarak böyle eksik insanları seçti? Allah'ın tamamlanmamış elçiler göndermesi, Kendisinin mi eksikliğinden, yoksa doğal olarak insanlığın mı eksikliğinden kaynaklanıyor? İnsanlığın durumu, kusursuz bir elçi göndermeyi imkansız mı kılıyor?

Yakub Allah'la mı Güreşiyor?

İblis vesvese ettiğinde Adem (*aleyhisselam*) neden Allah'a asi oldu? Allah'tan şüphe ettiği için mi? Allah'tan gelen vahiyle şeytandan olan vesveseyi ayırt edemediği için mi? Yoksa İblis, kendisini Nurdan bir Melek veya Allah'ın kendisiymiş gibi tanıtarak peygamberleri kandırmayı başarmış mıydı? İblis, peygamberlerin gönderilmesinde aktif rol oynadı mı? Yaratılış kitabında Yakub (*aleyhisselam*) ve Allah olduğunu düşündüğü bir yabancı arasında çok tuhaf bir karşılaşma buluyoruz:

“Ve o gece kalkıp iki karısını, ve iki cariyesini, ve on bir çocuğunu aldı, ve Yabbok geçidini geçti. Ve onları alıp çayı geçirdi, kendisine ait olan şeyleri de geçirdi. Ve Yakub yalnız başına kaldı; ve seher sökünceye kadar, bir adam onunla güreşti. Ve onu yenmediğini görünce, uyluğunun başına dokundu, ve onunla güreşirken Yakubun uyluk başı incidi. O dedi: “Bırak gideyim, çünkü seher vakti oluyor.” Yakub dedi: “Beni mubarek kılmadıkça seni bırakmam.” Ve ona dedi: “Adın nedir?” Ve o dedi: “Yakub.” Ve dedi: “Artık sana Yakub değil, ancak İsrail denilecek; çünkü Allah ile ve insanlarla uğraşıp yendin.” Ve Yakub sorup dedi: “Rica ederim, adını bildir.” Ve dedi: “Adımı niçin soruyorsun?” Ve orada onu mubarek kıldı. Ve Yakub o yerin adını Penuel koydu; çünkü: “Allah'ı yüz yüze gördüm, ve canım sağ kaldı”, dedi. Ve Penueli geçtiği zaman, güneş üzerine doğdu, ve uyluğu üzerinde aksıyordu. Bunun için bugüne kadar İsrail oğulları uyluk başı üzerindeki kalça adalesini yemezler; çünkü Yakubun uyluk başına, kalça adalesine dokundu.”¹⁶

Bu güreşçi gerçekten Allah mıydı? Allah'tıysa, Yakub (*aleyhisselam*) neden O'nunla güreşsin ki? Yakub (*aleyhisselam*) neden bu kişinin adını sordu ve bir kutsama istedi? İsrail isminin İbranicedeki anlamlarından biri de 'Allah ile güreşen'dir.¹⁷ Arapçada ise “Allah'ın kulu”¹⁸ anlamına gelir. Yakub

¹⁵ Kutsal Kitap, 2 Samuel kitabı, Bölüm 11-12

¹⁶ Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 32, Pasaj 22-32

¹⁷ Yakub melekle güreşdikten sonra ona İsrail יִשְׂרָאֵל, adı verildi (Yaratılış 32:28; 35:10). Bu, ayrıca Allah ile müzaffer olan kimse anlamına gelebilir.

¹⁸ “İsrail” لَيْتَارِيسَا Arapçada “Allah'ın kulu” anlamını verir, çünkü o, esir veya kul anlamını veren “asir” kelimesinin mürekkep şeklidir ki, o da Abdullah demektir.

ile (*aleyhisselam*) güreşen kimse açıkça Allah değil, düşmüş melek İblis'ti. Görünen Şu ki, Yakub (*aleyhisselam*) bu ikisi arasında, Allah ile İblis arasında ayırım yapmakta zorlanıyordu. Yakub'a (*aleyhisselam*) verilen isim – "İsrail" – çift anlamlıydı. Çünkü Yakub (*aleyhisselam*) gerçekten de İblis'le greşmiş kimse ve Allah'ın bir kuluydu. Görüldüğü gibi peygamberler eksikti ve zaman zaman Allah ile İblis'i kusursuzca ayırt edemiyorlardı. Bu nedenle, her ikisinden vahiy almış ve her ikisi tarafından gönderilmişler. Allah bir peygamber gönderdiğinde, İblis hep kendini Allah gibi göstererek ve onu daha sonra sıkıntıya sokacak veya Allah'ın yolundan ve gerçek mesajından saptıracak Şeyler yapmaya teşvik ederek onu aldatmaya çalışırdı.

Eski Ahit Peygamberleri

Ben İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim: "*Eski peygamberleri İblis mi gönderdi?*" Sonra sustum.

İmam (*minhusselam*) gülmeye başladı ve dedi: "*Oğlum, ben bunu biliyorum ama bu sözler tamamlanmamış sözlerdir. Beni gldrdn oğlum.*"

Ben dedim: "*Neden babacığım?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Çünkü sen sustun, ben ise hâlâ gülüyorum.*" Ben de onun glmesiyle gülmeye başladım ama neden gldğm anlamıyordum.

Dedim ki: "*Lütfen Babacığım, gülüőünün hatırı için söyle, İsa Mesih'ten (aleyhisselam) nceki tüm peygamberleri İblis mi gönderdi? Şimdi de Allah, senin lütfunla onların hepsini geri mi döndürdü ya da bu nasıl oldu?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Evren sana feda olsun. Evet, senin hakkına andolsun ki, böyle oldu.*"

Ben dedim: "*Sübhanallah, sübhanallah, sübhanallah... Onlara ikinci kez Şans verildi, çünkü hepsi gerçekten İblis'in Allah olduğunu mu düőünüyorlardı?*"

İmam (*minhusselam*) yeniden gülmeye başladı ve dedi: "*Beni gldrdğn için Allah senden razı olsun, hâlâ gülüyorum, baksana, Eba Cafer (aleyhisselam) karşımda oturmuş gülüyor ve neye güldüğümü bilmiyor.*"

Ben dedim: "*O zaman Babacığım, yani tamamlanmamış sözler peygamberler miydi?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Evet.*"

Ben dedim: "*Ve o zamanda ruhları güçlü değildi de zulmet ile mi karıőmıőtı?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Evet.*"

Dedim ki: "*Yani hem Allah'tan hem de İblis'ten aynı anda emir mi alıyorlardı?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Evet, sana bir örnek vereceğim. Yusufun ruhu ne zaman daha üstündü, bugün m yoksa birkaç bin yıl önce mi?*"

Ben dedim: "*Senden öğrendiğim kadarıyla bugün herkes eskisinden daha üstün olmalı.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aferin, bu yüzden de sen bugün Kaim’sin, ey Al-i Muhammedin Kaimi (O’na ve Ailesine Selam Olsun).”

Dedim ki: “Yani o günlerde bazı konularda İblis’in emirlerine mi uyuyordum?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kesinlikle!”

Dedim ki: “Yakub’un bir Melekle güreşmesinin hikayesi, baştan sona onun Allah ile güreştiğini yazıyor. O, İblis’ti, değil mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, öyle. Ve bugün onun yaşadıklarına bak. Bak ve durumun ne kadar ciddi olduğunu anla. Eğer bu konu üzerinde dikkatli bir şekilde düşünürsen, konunun ne kadar tehlikeli olduğunu ve olayın vehametinin boyutunu anlayacaksın.”

Dedim ki: “Babacığım, İsa Mesih’ten (*aleyhisselam*) önce, kitaplar ve şeriatlar Allah’tan ve İblis’ten gelen vahiylerin karışımı mıydı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aynen oğlum, çünkü peygamberler dini tam ve eksiksiz olarak insanlara yayamadılar. Zordu, hatta bazen imkansızdı. Görüyor musun? Yeryüzünde sözde en iyi ensarlara sahip olduğumuz bu devirde bile, insanlardan (kafir olmalarından) korkarak gerçekleri konuşmaktan imtina ediyor ve birçok gerçeği örtbas ediyoruz. Biz bile konuşamıyoruz, bir de o zamanki insanların halini düşün.”

Dedim ki: “Doğrudur, İblis, peygamberlere kendi kutsal kitaplarına dahil etsinler diye ayetler vahyeder, onlar da (bunun Allah’tan olduğunu zannederek) şaşırıp kalırlardı, değil mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, böyle yapardı! Bunun kanıtı, ettikleri hatalar ve bazılarının çağrılarında karşılaştıkları sorunlardır.”

Dedim ki: “Peki ya senden sonra aynı sorun bir daha tekrarlanacak mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır, bir daha olmayacak. Rahat ol ey gözümün nuru.”

İmamın gülüşü üzerinde tefekkür ettim ve bu bana İsa’nın (*aleyhisselam*) şu sözlerinin yazıldığı Nag Hammadi Kütüphanesi’nden Büyük Seth’in İkinci Tezi gnostik metnini hatırlattı:

“Çünkü Adem alay konusu oldu, zira Hebdomad onu sahte bir adama dönüştürmüştü, güya benden ve kardeşlerimden güçlüymüşler. Ona nazaran biz masumuz, çünkü günah işlemedik. İbrâhim, İshak ve Yakub da alay konusu oldu, çünkü onlara (sahte babalara) Hebdomad isim koymuştu, güya benden ve kardeşlerimden güçlüymüşler. Ona nazaran biz masumuz, çünkü günah işlemedik. Hebdomad’dan etkilenecek oğlunun İnsanoğlu adlandırılması Dâvud’u alay konusu yaptı, güya benden ve ırkımın üyelerinden daha güçlüymüşler. Ona nazaran biz masumuz, zira günah işlemedik. Süleyman alay konusu oldu, çünkü o, Mesih olduğunu zannediyordu ve Hebdomad onu zayi etti, güya benden ve kardeşlerimden daha güçlüymüşler. Ona nazaran biz masumuz, ben günah işlemedim. On iki Peygamber alay konusu oldu, çünkü onlar gerçek peygamberlerin taklitçileri gibi ortaya çıktılar. Hebdomad onları sahtekarca ortaya çıkardı, güya benden ve kardeşlerimden güçlüymüşler. Onlara nazaran biz masumuz, zira günah işlemedik. Sadık bir köle olan Musa, “Refik” adlandırılan bir alay konusuydu, zira beni hiçbir zaman tanımayan bu adam hakkında ters bir şekilde şahitlik yaptılar. Ne o, ne de ondan

öncekiler, Adem'den Musa'ya ve Vaftizci Yahyaya kadar, hiçbirisi beni ve kardeşlerimi tanımıyordu. Çünkü onlar diyet kanunlarına ve acı köleliğe uymak için meleklerin ahkâmına sahiptiler, çünkü onlar hiçbir zaman gerçeği bilmediler, bilmeyecekler de. Çünkü onların ruhları büyük bir dalavereye uğradı, bu da İnsanoğlu'nu tanıyınca dek özgürlük "Nous"unu bilmek için onu bulmalarını imkansız kılıyor. Şimdi, Babama gelince, ben dünyanın tanımadığı ve bu yüzden bana ve kardeşlerime karşı çıktığı kimseyim. Fakat ona nazaran biz masumuz; günah işlemedik.”¹⁹

İşte burada anladım ki, İsa Mesih'ten önce gelen tüm peygamberler eksiktir. Onlar babaları Adem (*aleyhisselam*) gibiydiler. Adem (*aleyhisselam*), Allah tarafından atandı ve Allah'tan ilahi vahiy aldı, dolayısıyla: *“Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.”*²⁰ Âdem İblis'i (*aleyhisselam*) de işitmiş ve ondan vesvese almıştır: *“Nihayet şeytan ona vesvese verip şöyle dedi: “Ey Âdem! Sana ebedilik ağacını ve yok olmayan bir saltanatı göstereyim mi?”*²¹

Adem hür iradeye de sahipti ve zaman zaman Allah'a itaat etmesinin yanı sıra İblis'e de itaat etmeyi seçebiliyordu, dolayısıyla: *“Bu sûretle onları kandırarak yasağa sürükledi. Ağaçtan tattıklarında kendilerine avret yerleri göründü. Derhal üzerlerini cennet yaptıklarıyla örtmeye başladılar. Rab'leri onlara, “Ben size bu ağacı yasaklamadım mı? Şeytan size apaçık bir düşmandır, demedim mi?” diye seslendi. Dediler ki: “Rabbimiz! Biz kendimize zulüm ettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz.”*²²

İblis, Âdem (*aleyhisselam*) ile yetinmemiş, bilakis Âdem'den (*aleyhisselam*) sonraki bütün peygamberlere müdahale etmiş ve onları ayartmaya çalışmıştır. Hepsine bir dereceye kadar müdahale etmeyi başarmıştır. Müdahalesinin kanıtı, onların hatalarından açık bir şekilde bellidir. *“Senden önce hiçbir resûl ve nebî göndermedik ki, bir şey temenni ettiği zaman, şeytan onun bu temennisine dair vesvese vermiş olmasın. Ama Allah, şeytanın vesvesesini giderir. Sonra Allah, âyetlerini sağlamlaştırır. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”*²³

Bu nedenle, İblis'in vesveselerine karşı koyabilecek peygamberlerin gelmesine ihtiyaç duyulmuştur. Allah'ın sözleriyle İblis'in sözlerini kesin olarak ayırt edebilecek peygamberlere ihtiyaç vardı. Onlar, vesveseye direnme, gerçek sözleri tanıma ve Allah'a tam itaat etme yeteneğine sahip olacaktı. İsa (*aleyhisselam*), bunu başaran Elçilerin ilki olacaktı.

Tam Sözler

İsa (*aleyhisselam*) peygamberlik çizgisinde yeni bir başlangıca imza atıyor. Bunun pek çok kanıtı vardır. İmam Sadık (*minhusselam*) uzun bir duasında şöyle der: *“Senden kulun ve elçin Musa bin İmran'la konuştuğun Sina dağında görünen izzetin hatrına istiyorum. Seir'deki doğuşun ve Faran*

¹⁹ *Büyük Setin İkinci Tezi*, Nag Hammadi Kütüphanesi

²⁰ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 35

²¹ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 20 (Taha), Ayet 120

²² *Kur'an-ı Kerim*, Sure 7 (Araf), Ayet 22-23

²³ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 22 (Hac), Ayet 52

Dağı'ndaki zuhurun hatrına istiyorum. . ."²⁴ Yasanın Tekrarı kitabında da şöyle geçer: *"Ve dedi: RAB Sina'dan geldi, Ve onlara Seir'den doğdu, Faran Dağı'ndan parladı, Ve mukaddeslerin on binleri içinden geldi."*²⁵

Böylece, Musa'ya sadece isim açıklanırken, İsa (*aleyhisselam*) Allah'ın Seir'deki yükselişi, Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ise Allah'ın Faran'daki zuhuru olarak tanımlandı. Bildiğimiz üzere güneşin doğuşu veya şafağı, onun ortaya çıkmadan önce yaptığı ilk eylemdir. Ondan öncesi karanlıktır. O zaman, İsa (*aleyhisselam*) peygamberlerin en mükemmeli ve zuhuru zamanı Allah'ın mahlukattaki en mükemmel tercümanı ve yansımasıydı. Adem'den Vaftizci Yahya'ya (*Onlara Selam Olsun*) kadar, İsa (*aleyhisselam*) hepsinin en büyüğü ve en mükemmeldiydi. İsa (*aleyhisselam*) bu gerçeği beyan etti ve kendisinden önceki tüm peygamberlerin tamamlanmamış olduğunu belirtti. Yuhanna kitabında İsa (*aleyhisselam*) şöyle der: *"Benden evel gelenlerin hepsi hırsız ve haydutturlar; fakat koyunlar onları dinlemediler."*²⁶

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: *"İsa (aleyhisselam) ile Hüseyin bin Ali (aleyhisselam) arasında makam açısından hiçbir fark yoktur."* Bildiğimiz üzere İsa (*aleyhisselam*), 'Abâ Ehli'nin altıncı üyesi olan Cebrail'di (*aleyhisselam*). Bu olay ile ilgili bilgisi olmayanlar için Fatımat'üz Zehra'nın (*minhusselam*) rivayetinden bir parçayı bilginize sunarız:

"Allah-u Teala buyurdu ki: "Ey benim meleklerim ve ey göklerde bulunanlar, bina edilmiş gökyüzünü ve döşenmiş yeryüzünü ve aydınlatan ay ve ıstık saçan güneşi, dönen her feleki (gezegeni), akan denizi ve dolaşan gemiyi, sadece kisânın altında olan bu beş kişinin sevgisi için yarattım. Cebrail-i Emin; "Ya Rabbî, abânın altında bulunan kimlerdir?" diye sordu. Allah; "Onlar, Peygamber'in Ehl-i Beyt'i ve risaletin madenidirler; onlar; Fatıma, babası, kocası ve çocuklarıdır" buyurdu. Cebrail; "Ya Rab, yere inip onların altıncısı olmama izin verir misin?" dedi. Allah Teala; "Evet izin verdim" buyurdu. Bu vakit Cebrail-i Emin de yere indi ve; "Selam olsun sana ey Allah'ın Resulü, yücelerin en yücesi olan Allah sana selam gönderiyor, güzel tebrik ve ihtiramını sana sunuyor ve buyuruyor ki: "İzzet ve celalime and olsun ki, ben bina edilmiş gökyüzünü ve döşenmiş yeryüzünü ve aydınlatan ayı ve ıstık saçan güneşi ve dönen her feleki (gezegeni) ve akan her denizi ve dolaşan her gemiyi, sadece sizin hatrınız ve sizin sevginiz için yarattım." Allah Teala benim de sizinle birlikte olmam için izin verdi. Ya Resulullah (O'na ve Ailesine Selam Olsun), sen de izin veriyor musun?" dedi. Resulullah (O'na ve Ailesine Selam Olsun) şöyle buyurdu: "Sana da selam olsun ey Allah'ın vahyinin emini, evet sana da izin verdim." Bunun üzerine Cebrail de bizimle birlikte abânın altına girerek babama dedi ki: "Allah size şöyle vahy etmiştir: "Gerçekten Allah, siz Ehl-i Beyt'ten her türlü ricisi (günah ve pisliği) gidermek ve sizleri tertemiz kılmak istiyor."²⁷

Cebrail'in İsa (*aleyhisselam*) olduğu açıklandığından dolayı biliyoruz ki, İsa Allah'ın izzetlendirdiği, şeytanın necaset ve vesvesesinden tamamen arındırdığı 'Abâ Ehli'nin bir üyesidir. Bildiğimiz üzere Allah Kur'an'da İsa'dan önceki son peygamber olan Vaftizci Yahya'dan (*aleyhisselam*) şöyle bahsediyor: *"Doğduğu gün, öleceği gün ve yeniden diriltileceği gün ona selam*

²⁴ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 87, sayfa 99

²⁵ *Kutsal Kitap*, Yasanın Tekrarı kitabı, Bölüm 33, Pasaj 2

²⁶ *Kutsal Kitap*, Yuhanna kitabı, Bölüm 10, Pasaj 8

²⁷ *Kisa Hadisi*

*olsun!*²⁸ Oysa Kur'an'da İsa'nın (*aleyhisselam*) şöyle buyurduğu geçer: “*Doğduğum gün, öleceğim gün ve yeniden diriltileceğim gün bana selam olsun!*”²⁹ Yani, İsa (*aleyhisselam*) kendi kendine selam gönderiyor, Yahya ve ondan önceki peygamberler ise kendilerine selam gönderecek birine muhtaçlar.

Muhammed Peygamber (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurdu: “*Ben insanlardan dünyada ve ahirette İsa bin Meryem'e en yakın olanım.*”³⁰ Adem'den Muhammed'e (*Onlara Selam Olsun*) kadar bütün peygamberlerin en iyisi Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ve İsa bin Meryem (*aleyhisselam*) olmuştur. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana şöyle dedi: “*İsa'nın (aleyhisselam) annesi Meryem, daha sonra Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) annesi Amine olarak enkarne etti.*” Kısacası, İsa'nın (*aleyhisselam*) mükemmel Elçi'yi ve Allah'ın hakiki yükselişini temsil ettiğini, Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ise yaratılış içinde Allah'ın daha mükemmel bir Elçisi ve Temsilcisi olduğunu görüyoruz. Onlar, şeytanın vesveselerinden arındırılırlar, zira önceki peygamberler vesveselerin etkisine maruz kaldılar ve onların risaleti, Allah'tan gelen hakikat ile şeytandan gelen bir takım batıl vahiylerin karışımından ibaret oldu. İsa ve Muhammed (*Onlara Selam Olsun*) şeytana itaat etmediler ve bu konuda bir kafa karışıklığına düşmediler. İsa'nın, şeytanın vesveselerini reddetmesi İncillerde çok açık bir şekilde belirtilmiş ve bir nedenden dolayı buna işaret edilmiştir. Üç kez şeytan ona vesvese eder ve her defasında o, şeytana itaat etmeyi reddeder. Bir keresinde ona, taşı ekmeye dönüştürmesi için vesvese edilir, diğer seferinde dünya üzerinde hüküm sürmesi karşılığında şeytana tapması istenir, üçüncü kez ise ondan mabedin tepesinden atlaması istenir. Luka kitabında şöyle geçer:

“İsa Ruhülkudüsle dolu olarak, Erdenden avdet etti; ve Ruh tarafından çöle sevk edildi. Kırk gün müddet İblis tarafından tecrübe olundu. O günlerde bir şey yemedi; ve onlar tamam olunca, acıktı. İblis de ona dedi: Eğer sen Allah'ın Oğlu isen, bu taşta söyle, ekmek olsun. İsa ona cevap verdi: “İnsan yalnız ekmekle yaşamaz,” diye yazılmıştır. Onu yükseğe çıkararak dünyanın bütün ülkelerini bir an içinde kendisine gösterdi. Ve İblis ona dedi: Bütün bunların hükümdarlığını, ve onların izzetini sana vereceğim; çünkü o bana verilmiştir; istediğime onu veririm. Şimdi önümde secde kılarsan, hepsi senin olacak. İsa cevap verip ona dedi: “Rab Allah'ına tapınacak, ve yalnız ona kulluk edeceksin,” diye yazılmıştır. Onu Yeruşalime götürdü, mabedin tepesine koyup ona dedi: Eğer sen Allah'ın Oğlu isen, kendini buradan aşağı at; çünkü yazılmıştır: “O, senin hakkında meleklerine, seni korusunlar diye emredecek;” ve, “Ayağını bir taşta çarpmıyasın, diye Elleri üzerinde seni taşıyacaklar.” İsa cevap verip ona dedi: “Sen Allah'ın Rabbi denemiyeceksin,” denilmiştir. İblis her tecrübeyi bitirdikten sonra, bir zamana kadar ondan ayrıldı.”³¹

Ağaçtan yemesi için şeytan tarafından ayartıldığında itaat eden Adem'in (*aleyhisselam*) aksine, İsa (*aleyhisselam*) şeytana itaat etmeyi reddediyor ve sadece Allah'a itaat ediyor. İşte bu yüzden ona sadece bir Tanrı'nın sahip olabileceği pek çok yetenek verildi, çünkü o mükemmel bir temsilci ve Elçiydi ve Allah'ın tüm ilahi sıfatlarını yansıtabiliyordu. İsa (*aleyhisselam*) Allah ile İblis'i birbirinden ayırt edebiliyordu, Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ise Allah'ın daha

²⁸ Kur'an-ı Kerim, Sure 19 (Meryem), Ayet 15

²⁹ Kur'an-ı Kerim, Sure 19 (Meryem), Ayet 33

³⁰ Mizan'ul Hikmet, Muhammed Reyşehri, cilt 4, sayfa 3202

³¹ Kutsal Kitap, Luka kitabı, Bölüm 4, Pasaj 1-13

mükemmel bir yansımasıydı. İsa'nın (*aleyhisselam*) Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) kadar uzayan vasileri de İsa'dan (*aleyhisselam*) önceki tüm peygamberlerden daha iyiydi. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) vasileri de Muhammed'den önceki tüm peygamberlerden ve vasilerden daha iyi ve daha mükemmeldi (İsa'nın kendisinin de Muhammed'in vasilerinden biri olarak döndüğünü unutmayın).

Şimdi soru şu ki, İsa (*aleyhisselam*) ve Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) hataları oldu mu? Herhangi bir yaratılmış varlık olmak için nokta büyüklüğünde bile olsa zulmete sahip olmanız gerekiyor, zira tüm mahlukat zulmet ile karışık nurdur. Zerre kadar bile zulmet barındırmayan, mutlak, pak ve eksiksiz Nur, sadece Allah'tır. İşte bu yüzden İsa'ya (*aleyhisselam*) iyi denildiğinde şöyle yanıtladı: “*Niçin bana iyi diyorsun? Tek olan Allah'tan başka, kimse iyi değildir.*”³² İnsanda azıcık bile zulmet olduğu sürece, o, eksiktir, çünkü yalnızca Allah mutlak olarak mükemmeldir. O zaman İsa ve Muhammed (*Onlara Selam Olsun*) de hata yapmışlardır, fakat onların hataları diğer peygamberlerin hataları gibi hata sayılmazdı. Onların hataları küçüktü. Adem'in hatası itaatsizlik, Nuh'un hatası Allah'ı sorgulamak, Musa'nın hatası Allah'ı görmek istemesiyken, İsa'nın hatası sadece kaderin değişip değişmeyeceğini sormak, Muhammed'in hatası ise sadece belli bir konuda tedirginlik duymaktı.

İsa'nın Yaptığı Hata

Ben dedim: “*Babacığım, İsa hata etti mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet oğlum.*”

Ben dedim: “*O'nun hatası neydi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*O, çarmıha gerilmenin ondan kaldırılmasını istedi.*”

Dedim ki: “*Babacığım, niye ki? O, ölüleri dirilttikten ve tüm bu mucizeleri yaptıktan ve Allah'ın var olduğunu bildikten sonra ölümden mi korktu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, oğlum. Bu insanların eliyle öldürülmek istemiyordu, fakat bu konunun üzerinde fazla durma.*”

Hız. Muhammed'in Yaptığı Hata

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah'ın nübüvvet makamından isimlerini sildiği peygamberler olduğu gibi, Musa ve Yusuf (Onlara Selam Olsun) gibi isimleri nübüvvet makamından neredeyse silinecek olan peygamberler de vardır.*”

Ben dedim: “*Sübhaneallah, Yusuf Züleyha ile yaptığı şey yüzünden mi az kalsın silinecekti?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Birkaç nedenden dolayı. Birinci neden, Züleyha ile yaptığı şeydi. İkinci neden, Allah'tan yardım istemeden önce hükümdarlardan yardım istemesidir. Üçüncü neden ise*

³² *Kutsal Kitap*, Luka kitabı, Bölüm 18, Pasaj 19

bütün kadınların peşinden koşması ve onu sevmesi yüzünden belli bir noktada kendini beğenmiş olmasındır.”

Ben dedim: “*Yüce ve Büyük olan Allah’tan bağışlanma dilerim.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Musa’ya (aleyhisselam) gelince, o sürekli soru sorar ve araştırırdı, ayrıca sabırsızdı da. Biliyor musun kaç peygamber nübüvvet makamından neredeyse silinecekti?*”

Ben dedim: “*313 mü?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Musa, Yusuf, Yakub ve Muhammed de onlardan biriydi.*”

Ben dedim: “*Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) de mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, ömrünün sonunda.*”

Ben dedim: “*Ali (aleyhisselam) hakkında halka duyuru yapmak istemediği için mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet.*”

Ben dedim: “*Neden söylemek istemiyordu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*İnsanların dilinden korkuyor ve kendini mahçup hissediyordu, çünkü Ali onun kuzeni idi ve kızıyla evliydi.*”

Gadir-i Hum olayına şu ayette atıfta bulunulmaktadır: “*Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O’nun verdiği peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun. Allah, seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmeyecektir.*”³³

Bunlar hata olsa da, İblis’e itaat veya Allah’a asilik değildi. İsa ve Muhammed (*Onlara Selam Olsun*), İblis’in sözlerini söylemediler, onun emirlerine tabi olmadılar, vesveselerine de kanmadılar. İsa ve Muhammed (*Onlara Selam Olsun*) yaşadıkları müddetçe, risaletleri İblis’in etkisine karşı tamamen güvence altındaydı ve tüm sözleri Allah’ın kelimeleriydi.³⁴ Muhammed’in Vasileri olan İmamlar ve Mehdilerin sözleri ve risaletleri de aynı şekilde İblis’in etkisinden korunuyor, bu nedenden dolayı, vasiyet ve onun sahipleri dalâletten korunuyorlar. Muhammed Peygamber (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) vefat ettiği gece şöyle buyurdu: “*Bana kalem ve kağıt getirin, size öyle bir şey yazayım ki, ona sarılırsanız, benden sonra asla dalâlete düşmezsiniz.*”³⁵

Ancak, rivayetlerin ve tarihin gösterdiği gibi, hem İsa’nın hem de Muhammed’in (*Onlara Selam Olsun*) İlahi Halifeliği kolay geçmedi. Kaos ve karışıklığa rağmen, Hz. Muhammed (*O’na ve*

³³ *Kur’an-ı Kerim*, Sure 5 (Maide), Ayet 67

³⁴ Bu, onların zamanlarında sözlü kelimelerine aittir. Tarihte sonradan onlara atfedilen yazılı sözler tahrif edilmiştir.

³⁵ Bu rivayet hem Sünni, hem de Şii kaynaklarında “Kalem ve kağıt hadisi” adıyla meşhurdur. Bir örneği şöyledir: İbn Abbas rivayet eder ki, Resulullah (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) ölüm yatağındaiken, evde Ömer bin Hattab’ın da içlerinde bulunduğu birkaç kişi var idi. Peygamber dedi: “Gelin, size öyle bir metin yazayım ki, ondan sonra dalaletle düşmeyezsiniz.” Ömer dedi: “Peygamber’in hastalığı onu yenmiştir ve sizin Kur’an’ınız vardır, bu yüzden bize Allah’ın Kitabı yeterlidir.” Evde bulunan insanlar ihtilaf ederek tartıştılar. Bazıları “yaklaşın, Peygamber (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) size bir metin yazsın ki, ondan sonra dalaletle düşmeyezsiniz” dedi, bazıları ise Ömer’in dediği gibi dediler. Onlar Peygamber’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) huzurunda bağırdıkları ve ihtilaf ettikleri zaman Resulullah dedi: “Gidin!” Übeydullah dedi: İbn Abbas derdi: “Maalesef, aralarındaki ihtilaf ve gürlütü Allah Resulünün onlar için bu metni yazmasına engel oldu.” Sahih-i Buhari, kitap 7 (Hastalar Kitabı), cilt 70, hadis 573

Ailesine Selam Olsun) gerçekten de ilahi sünnete uygun olarak bir vasiyet yazdı. O, İmam Ali (*minhusselam*) ile başlayıp Abdullah, Ahmed ve El-Mehdi ile sonlanan halifelerinin isimlerinin açıkça geçtiği vasiyetini kaleme aldı. İşte bunlar, İblis'in vahiy ve vesveselerinden korunan ve Allah'ın bizi kendileri aracılığıyla dalâletten koruyacağını vadettiği kimselerdir.

Hz. Muhammed'in Vasiyeti

Muhammed Peygamber (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) vefat ettiği gece amca oğlu, damadı ve hak vasisi İmam Ali bin Ebi Talib'e (*Selâm O'ndandır*) şöyle dedi:

*“Ey Hasan'ın babası, bana kağıt ve mürekkep getir”, ve vasiyetini şuraya gelene kadar dikte ettirdi ve dedi: “Ya Ali, benden sonra 12 İmam olacak, onlardan sonra da 12 Mehdi. Sen, ey Ali, 12 İmam'ın ilkisin. Allah seni Kendi semasında, Ali Murtaza, Müminlerin Emiri, Siddık'ul Ekber, Faruk'ul Azam, Memun ve Mehdi adlarıyla isimlendirmiştir. Bu isimlerin senden başka kimseye atfedilmesi doğru değildir. Ey Ali, sen benim Ehli-Beytim ve kadınlarım üzerine, onlar hayattayken ve ölüyken Vasim'sin. Kimi tutarsan, yarın beni bulur ve kimi boşarsan, ben ondan beri olurum. Kıyamette ne ben onu görürüm, ne de o beni. Ve sen benden sonra ümmetime Halifem'sin. Eğer vefat zamanın yetişirse, bunu hayırsever, çok bağışlayan oğlum Hasan'a teslim et. Onun vefat zamanı yetişirse, onu oğlum Zeki, Şehit, Maktul Hüseyin'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu oğluna, ibadet edenlerin Seyidi, alnı kabarlı Ali'ye teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu, oğlu Muhammed Bakır'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu, oğlu Cafer-i Sadık'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, onu oğlu Musa Kazım'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, onu oğlu Ali Rıza'ya teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu oğluna, Emin ve Taki olan Muhammed'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı gelirse, onu oğlu Ali Nasih'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı gelirse, onu oğlu Hasan Fazıl'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, bunu oğluna, Al-i Muhammed'in Mustahfazı (Emanetçisi) olan Muhammed'e teslim etsin. Bunlar 12 İmam'dır. Ve ondan sonra, 12 Mehdi olacaktır. (Onun da vefat zamanı gelirse) o da onu oğluna, yakın olanların ilkine teslim etsin. Onun üç adı vardır; bir adı benim ve babamın adı gibi, **Abdullah; Ahmed**, üçüncü isim de **El-Mehdi**'dir. O, müminlerin ilkidir.”³⁶*

³⁶ Gaybet-i Tusi, cilt 1, sayfa 174; Bihar'ul Envar, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 148



Bab 28

AHLAK



“Ağıza giren şey insanı kirletmez; fakat ağızdan çıkan şeydir ki, insanı kirletir”



İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kendi “İmam Mehdi ile Buluşma” hutbesinde şöyle buyurmuştur:

“Bu buluşmadan sonra İmam Mehdi (aleyhisselam) ile birçok başka buluşmalarımız da oldu ve O, birçok şeyi bana açıkladı. Fakat o zamanlar insanlara iletmem için bana özel bir emir vermiyordu. Bilakis, disiplinli ve itaatkar olayım, ve böylece ilahi ahlak mertebelerine ulaşayım diye beni eğitiyordu.”

Benim İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile yolculuğum da aynen böyle oldu. Bu yolculuğumun büyük bir kısmı İmam’ın beni yetiştirmesi ve bu ilahi ahlakın bende ortaya çıkması odaklıydı. Bu nedenle, bu Kutsal Kitab’ı okuyan, bu dine gerçekten inanan ve vücudunun pak bir ruh için bir taşıyıcıya dönüşmesini dileyen herkesin kendini disipline etmesi çok önemlidir. Bir gün müminlerden biri, bana karşı aşırı saygısızlık yaptı ve mesele İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) ulaştı.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *“Ben senin hakkını sana iade edeceğim ve sen Babanı, insanların haklarını kendilerine geri döndürmesiyle tanıyoruz. Oğlum, oysa ki, ben senden Yusufun anlamını bilmeni isterim, Yusuf övülmüş ahlak, sabır, kuvvet, irade, sevgi, şefkat, merhamet, nefis ile mücadele, asalet, paklık, kudret, affetme, Allah’a itaat, Allah’a karşı fakir ve hakir bir kul olmak demektir.”*

Ben dedim: *“Bu özellikleri bende görüyor musun, Babacığım?”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *“Tüm bunlar sende vardır ve bunların bir kısmını henüz kullanmadın. Ben seni yetiştiriyorum; ben bir yavruyu yetiştiriyorum; onun büyüüp aslan olmasını istiyorum. Başımı toprağa koyduğumda huzur içinde olayım ki, Muhammed’in (O’na ve Ailesine Selam Olsun) yarattığı Ahmed El-Hasan’ı, ben de seni yetiştirerek yarattım. Babam beni nasıl yetiştirdiyse, ben de seni öyle yetiştirdim, öyleyse, asla sarsılıp öfkelenme. Salih Baba oğlunu yetiştirmek istediğinde ona baskı yapar ki, sorumluluk taşıyabilecek bir adam ortaya çıkarın.”*

Ben dedim: *“Tamam, bana (daha sabırlı olmam için) bir şans daha ver.”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *“Oğlum, şans kapısı açıktır. Ey Abdullah, kim sana benim kapıyı kapattığımı dedi? Senin kapın açıktır ve ben görmek istediğimi görene kadar seni bırakmayacağım. Ben sadece istiyorum ki, dünya Yusufun azametini onun ahlakıyla, asaletiyle, ragbetiyle, merhametiyle, hikmetiyle, kuvvetiyle, her şeyi ile görsün.”*

Ben dedim: *“Ben, Ahmed El-Hasan olmaya çalışıyorum” ve kendi el yazımla doldurduğum siyah bir kitap çıkararak dedim: “Bu benim kitabımdır, onu kendi ellerimle yazdım, onun içinde senden duyduğum tüm hikmetler vardır.”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *“Aferin! Aferin oğlum! Aferin! Ben seni yetiştirmede mutluluk dışında bir şey görmüyorum. Ben mutluyum ve bundan asla yorulup usanmıyorum ve seni Allah’ın görmek istediği gibi yapabileceğime inancım sonsuzdur. Öyleyse, önceleri yetiştiğin gibi ve değiştiğin gibi yetiş. Yetiş, çünkü sen buna kadırsın ve vallahi senin değişmek için büyük yeteneğin vardır, bu da senin ayrıcalığındır azizim. Şimdi git cemaate söyle ki, filancalar belki de bazı konularda bilmeden cahillik yapmışlar, sen de dua ederek Allah’tan onlar için bağışlanma dilemişsin.”*

Ensarlara Öğüt

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Ben çok önemli bir şey istiyorum. İstiyorum ki, müminler Ehl-i Beyt’in ahlakını, onların disiplin ve doğasını öğrensinler ve böylece, şimdiye kadar gelmiş geçmiş en iyi ümmet olabilsinler. Disiplin ilimden daha önemlidir. Ahlak her şeyin fevkindedir. İlim insana her zaman verilebilir, ama insan yanlış yetiştirilirse, sonra onu düzeltmek çok zor olur. Bu, çarpık büyümüş bir ağaç gibidir, böyle olunca düzeltilmesi çok zor olur. Herkes birbiri için çalışmalıdır. Müminler arasında alınganlık olmamalı ve herkes kendiliğinden herkese yardım etmede istekli olmalıdır. Müminler arı kovanı gibi olmalıdır, biri hata yaparsa, diğeri bunu onun dikkatine arzetmelidir, birbiriniz arasında hiçbir ayıp olmamalıdır, siz hepiniz birsiniz, biriniz hata yaparsa, o zaman hepinize yazıklar olsun, çünkü hepiniz birsiniz. Ben isterim ki, insanlar benim ensarlarımda, onların ahlakında ve her şeylerinde gerçek peygamberleri görsünler, tıpkı Adem’in (*aleyhisselam*) arkadaşlarından biri Hamidreza ile karşılaştığında onun hakkında söylediği şey gibi. O dedi ki, “Bu adam bir peygamberdir” ve onun ahlakını övdü. İnsanlar benim ensarlarım hakkında böyle konuşmalıdır ve ben bundan düşük bir şeyi kabul etmiyorum. Onlar bu mertebeye ulaşırlarsa, bu, benim için de, onlar için de yeterlidir, çünkü ondan sonra onlar kendileri kendi ahlaklarında peygamberlerden daha üstün bir aşamaya ulaşmış olacaklardır. Ben herkesin herkesle böyle olmasını istiyorum, yakın olanla da, uzak olanla da, koca karısıyla, toplum içinde ve özelde herkes aynı ahlakla ahlaklansın ve ona göre tavırlar sergilesin, genç ya da ihtiyar biriyle tavrında hiçbir ayrımcılık yapmasın.”

Fakirleri Düşünmek

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kişinin kendi parası bile olsa, mümin dilediği gibi bol bol, lüzumsuz, eğlence amaçlı harcama yapmamalı ve kesinlikle pahalı şeyler satın almamalıdır. Müminlerin her şeyin sahibi olduğunu söyledikleri ben, kendime bu hakkı vermiyorum. Harcama sorumlu bir şekilde yapılmalıdır, ben buna etik harcama diyorum. Her insan kendinden başkasını düşünmek zorundadır. Herkes, açlıktan ölmek üzere olan ve yiyecek bir lokma bile bulamayan yüz milyonlarca insan olduğunu düşünüyor olmalıdır. Onlar, kışın soğuktan üzerlerini sıvacık tutacak bir şey bulamıyorlar. Onlar, Adem oğullarının zulüm ve tiranlığından kendilerini koruyacak bir çatı bulamıyorlar. Onların hangi dine mensup oldukları veya neye inandıkları umurumda değil. Onlar gerçeğin ne olduğunu bilmiyor ve idrak etmiyorlar. Bunun hesabını bir kenara bırakın. Beni ilgilendiren şu ki, açlık çeken insanlar vardır ve biz bu insanları düşünmeliyiz. Çünkü bir gün onlar kafirlere ve münafıklara karşı sert ve sizlere kardeş olacak ensarlar ve destekçiler olacaklardır.”

Teslimiyet

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu dinde size iki şeyden başka hiçbir şey fayda sağlamaz. Bu iki şey olmadan bu yolda sabit kalmak çok zordur. Onlar sabır, sonra sabır, sonra sabır, sonra da teslimiyettir. Teslimiyet bir kişinin doğru yolda yürümesi için en kolay yöntemlerden biridir. Bu,

aynı zamanda yapılması en zor şeylerden biridir. Eğer insan teslim olursa ama bu gerçek teslimiyet olmazsa, Allah korusun, bu, insanı helâke götürünceye kadar onun hayatında olumsuz sonuçlar doğurur.”

Kusur

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kendini kusurlu hissetmek her müminin sahip olduğu bir duygudur. İmam Mehdi (*aleyhisselam*) bile buyuruyor ki, “Ben kusurluyum” ve hatta ben aşırı derecede kusurlu olduğumu düşünüyorum, o denli ki, geceleri gözüme uyku girmiyor, hamd olsun Allah’a. Hepimiz kusurluyuz oğlum, çünkü Allah bize, bizim O’na verdiğimiz küçücük şeye karşılık çok şey verir. Hatta bizim O’na verdiğimiz küçücük şey de bizden değildir, bilakis bunun hepsi O’nun fazlı iledir. Dolayısıyla, bizim hiçbir faziletimiz yoktur.”

Tamamen Allah’a Tevekkül Etmek

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Mümin insan daima yükselmeli, durmamalı ve kendini sınırlandırmamalıdır. Bilakis her koşulda ve her zaman daha fazlasını istemeli ve hep şu sözleri söylemelidir: “La havle ve la kuvvete illa billah (Güç ve kuvvet yalnız Allah iledir).” Hayatın her alanında düsturunuz bu olsun, insanların en mutlusunu olacaksınız, fakat mümin bunu sadece diliyle değil, kalbiyle ve akıyla da söylemeli ve sözde de, amelde de buna inanmalıdır.”

İlmin Olmadan Asla Yorum Yapma

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İlmi olmadan yorum yapan doğru [yorum] yaparsa, bir ecir almaz, yanlış yaparsa da kınanır.”

Konuşmadan Önce Düşün

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ali bin Ebi Talib (*aleyhisselam*) boynunun uzun olmasını dilerdi ki, tek bir söz söylemeden önce, onda yanlış bir şey olursa, ağzından çıkmadan geri döndürüp düzeltebilirdi. O (*aleyhisselam*) asla önce kendine sormadığı, olumsuz ve olumlu etkilerini çalışmadığı, daha sonra söylemenin mümkün olup olmadığına karar vermediği bir cümle veya tek bir söz bile konuşmazdı. Bu nedenden dolayı, onun hep hikmetli ve belâgatlı bir konuşmacı olduğunu, her kelimesinin hikmetli olduğunu ve her hutbesinde sınırsız faydalar olduğunu görürsün.”

Korku Bizim Vasıflarımızdan Değildir

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Korku bizim vasıflarımızdan değildir. Mümin Allah’tan başka hiçbir şeyden korkmaz. Allah ile olan korkmaz, Allah’tan uzak olan ise korkar. Allah’a yakınlık insanı güvende hissettirir.”

Ahmed'in Kervanı

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ahmed El-Hasan kendi kervanında kardeşi ile konuşmayan bir mümin istemiyor, kim kendi kardeşiyle konuşmuyorsa, benim ensarlarımdan olduğunu söylememelidir ve ben onu istemiyorum, herkesin herkesi sevmesi gerek; ve herkesin herkesi koruması gerek; ve herkesin, herkesi kendi nefesine tercih etmesi gerek; ve herkesin, herkesin evladını kendi evladına tercih etmesi gerek. Herkes benden öncedir ve ben en sonum. Vecizeniz bu olsun, kardeşim almadan almayacağım, kardeşim yemeden yemeyeceğim, kardeşim giymeden giymeyeceğim, ben aç uyuyacağım ki, kardeşim rahat uyusun, ben yerde uyuyacağım ki, kardeşim sıcak bir yatakta uyusun, ben öleyim, yeterki kardeşim yaşasın. Eğer böyle ve bundan daha fazlası değilseniz, vallahi, vallahi, vallahi, adalet kurulmayacaktır, ta ki ilk önce sizlerin arasında kurulmadıkça. Ve bu adalet ve insaf içinizden başlamalıdır, ey müminler.”

Hatalar

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İnsanın hata yapıp sonra farkına varması kınanacak bir şey değildir, bilakis, kınanması gereken odur ki, insan kendi hatasını biliyor ve onu sürdürmeye devam ediyor.”

Çalışmak

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Çalışmak ibâdettir. Çalışın, çalışın, çalışın, ta ki nefesiniz kesilinceye kadar. Kapısını kapatıp evinde uyuduğu halde rızık veren Allah'tır diyen kimse, bir lokma ekmek bile bulamayacaktır. Ama rızık veren Allah'tır deyip Allah'a tevekkül eden ve sabah erkenden kalkarak rızık peşinden koşan kimseye, en azından beklemediği yerden rızık gelecektir.”

Dinlenme

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ben müminlere son nefeslerine kadar bu dünyada dinlenme vaat etmiyorum, ama size cenneti ve ‘büyük zaferi’ garanti ediyorum.”

Evlilik

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evlilik bütün müminler üzerinde bir yükümlülüktür.”

Sabır

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Allah'tan sen ve kardeşlerin için göreceğiniz ve duyacağınız şeylerden dolayı sabır diliyorum. Maddi dünyada huzur yoktur oğlum. Kırıcı sözler kılıçtan da, hapisten de beterdir. Ahlaksız, murdar, asılsız suçlamalar ölümden beterdir. Sabırlı olun, şüphesiz

Allah sabredenlerdir. Sabırlı olun, şüphesiz Allah sabreden çalışkanlardır. Unutma oğlum, sabır. Senin hakkında çok şey söyleyecekler, ama inşallah senin adın galip olanların sırasında yazılacaktır.”

Her Zaman Allah Hakkında İyi Düşünün: Allah Samimi Kullarını Asla Saptırmaz

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ulaşmak isteyen ulaşacak, ulaşmak istemeyen de ulaşmayacaktır. Olun, olacaksınız, uyuyun, uyuyacaksınız. Size tavsiyem şu ki, her zaman ve daima Allah hakkında iyi düşünün ve şunu aklınızdan çıkarmayın ki, Allah samimi kullarını saptırmaz. Sabırlı olun, sabırlı olun, sabırlı olun. Çünkü bununla amel eden kimse, vallahi, bu dünyadan ancak mutlu ve razı halde ayrılacaktır. Biz hiçbir şeye sahip değiliz oğlum. Sahip olduğumuz her şey bize ödünç verildi: paramız, çocuklarımız, bedenlerimiz, ruhlarımız. Her şey bize emanet edilmiştir. Hepsi Allah’ındır. O, Mülkün Sahibi’dir. Kalbini içten temizle, benim bildiğim gibi bileceksin. Kalbinden maddi dünyanın kalıntılarını söküp at ve içini temizle. Kendin için dilediğin şeyi kardeşin ve tüm insanlık için de dile, ilk veren ve son alan ol. Kendini disipline et ve bil ki, Allah kalpte olanı görür ve işitir. Dil (bir şeyi) ne öne geçirir, ne de erteler.”

Asla Zorla Alma

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bir kimseden sadece kendisinin sana verdiği şeyi al, utandığı için verdiği şeyi değil. Çünkü bu şekilde alınan şey zorla alınan şey gibidir. Yalnızca o zaman alabilirsin ki, o kişi onu sana kendisi isteyerek versin.”

Mümin Asla Yalan Konuşmaz

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Mümin çok şey yapabilir, ama yalan konuşmaz. Benim en nefret ettiğim şey yalan söylemektir. Yalan söyleyen insan ne dersin yapar, hırsızlık yapar, kandırır, zina eder, adam ödürür.”

İtiraf

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hatayı itiraf etmek bir fazilettir, insan bir hata yapıp sonra itiraf ettiğinde, Allah onu affeder, ama bu hata kasıtsız yapılmış olmalıdır, yani insan kasıtlı olarak günahlar ve hatalar işleyip, sonra da öylece gelip itiraf edebileceğini bekleyemez. Buna münafıklık denir.”

Bağışlama

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Biz Allah’ın Velileri ve O’nun Ev Ehli’yiz, şecaat ve bağışlayıcılık da bu Ev’in özelliklerindedir.”

Öfke

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Nefsinizden öfkelenmek sizin özelliklerinizden değildir, ey Mehdiler!”

Her Şeyin Bir Zamanı Vardır

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, hayatında ve ilahi yolunda, bu dinin ıslahında ve bu büyük meselede sana düşen bu sorumlulukta çok önemli ve ihtiyacın olacak bir şeyi anlamayı istiyorum. Anlamayı istiyorum ki, zamanı gelmedikçe hiçbir şeyi bilemezsin, her meselenin bir zamanı ve her şeyin bir tarihi vardır, Allah’ın onun için belirlediği belirli bir zaman vardır. Ve hiç şüphesiz Allah’ın seçtiği zamanlama en iyi zamanlamadır, bunun dışındaki herhangi bir zamanda, daha önce öğrensen ve kazananlardan olacağını düşünsen bile, kaybedenlerden olursun. Sadece Allah’a tevekkül et ve O’na teslim ol, göklerin ve yerin senin için açılıp yayıldığını göreceksin. Ben seni düşünmekten men etmiyorum, bilakis diyorum ki, tefekkür etmekten asla vazgeçme ve Allah’ın emri geldiğinde bu tefekkür elbette sana fayda sağlayacaktır. Allah her zaman işaretler verir ve sen de Allah’a tevekkül ettikten sonra düşünerek bu işaretleri deşifre edebileceksin. Düşünmek zihin için bir egzersizdir, zihnini eğit, düşün, keşfet ve bundan asla vazgeçme, ama bil ki, her mesele için belirlenmiş bir zaman vardır. Ben seni yetiştirmek, eğitmek ve Rabbinin meselesine ve Allah’ın sana yüklediği ilahi göreve hazırlamak için buradayım. Aziz ve Ebedi olan Allah var oldukça sen asla sapmayacaksın, Allah’ın huzurunda sapan hiç kimse yoktur ve her kim Allah’tan başkasına tevekkül ederse, küçük düşürülür. Gücünü ve kuvvetini Allah’tan al ve kalkarken, otururken, yiyip içerken ve her şeyde daima nazarını O’na yönelt. O, ibadete ve bizim Kendisine tevekkül etmemize lâyıktır, çünkü O, gören, ancak irade ettiği şey haricinde görünmeyen Büyük Yaradan’dır.”

Arkadaşlarını Asla Terketme

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Arkadaşlarını terketmek erkeklik değildir, özellikle, ihtiyacın olduğu bir zamanda sana yardım etmiş kimseyi asla terketme!”

Fedakarlık

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, insanlar bencillikten vazgeçip başkalarını kendilerine tercih ettiklerinde dünya nurlu bir alem olur ve sen fakir, muhtaç, aç, korkmuş bir insan bulamazsın. İnsanoğlunun yapması gereken en önemli şey, başkalarını kendine tercih etmesidir, önce kardeşim, önce bacım (diyebilmek).”

Başkalarıyla Muamele

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kim olursa olsun, mümin kardeşine karşı haddi aşan kimseyi bağışlamayacağım. Ve kim bunu yaparsa, Allah’ın merhametine nail olamayacaktır. Allah’ın ateşi

ona dokunacak ve kıyamete kadar onu yakacaktır. Ben herkesin herkesle Ahmed El-Hasan'mış gibi ve yahut Eba Sadık'mış gibi muamele ettiğini görmek istiyorum. Bunun dışında hiçbir şeyden memnun değilim ve bunun dışında hiçbir şeyi kabul etmiyorum.”

Evlat Yetiştirmek

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ben seni azarlıyorum ve eğitiyorum ve oğul, sadece çok sıkı disiplin görerek adam olur. Eğer yetiştirmek istediğin bir oğlun varsa, onun güvenebileceğin bir adam olması ve kendine güvenebilmesi için ona karşı son derece katı olmalısın. Sana ne kadar katı olursam olayım, sen benim azizimsin. Bir gün sana katı olmazsam, bil ki senden memnun değilim. Benim olmanı istediğim gibi olmak istiyorsan, katlanmalısın, o zaman dilediğin şey gerçekleşecektir. Sen de kendi yararları için müminlere karşı katı ol. Çocuklarına karşı yumuşak olan baba, iyi bir baba ya da güçlü bir disiplin figürü değildir. Bu nedenle, senden fırtınalara dayanabilen, zamana karşı koyabilen bir adam çıkarmak için sana kızıyorum ve hatta bazen seni zorluyorum.”

Babamdan Öğrendiğim Dersler

1. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, Allah'ın rahmeti gazabını geçmiştir.
2. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, o erkektir ve erkek olmak, arkadaşlarını asla terketmemek ve onlardan vazgeçmemek demektir.
3. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, ondan korkmayayım, zira, düşmanları haricinde kimse ondan korkmaz.
4. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, eğer insanlarla ahlak ve konuşmanızda kaba olursanız, hepsi sizi terkedip gidecektir.
5. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, Allah insanların günahlarını ve kusurlarını örtmeyi o kadar sever ki, insanı kendi nefsi için tek bekçi ve hakim kılmıştır.
6. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, insanlara önderlik yapmanın en güzel yolu, onlara önderlik yaptığını hissettirmeden veya bildirmeden bunu yapmak ve öğrendiklerini hissetmeyecekleri bir şekilde öğretmektir.
7. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, Allah ümmetlere 313 elçi gönderdi ve bu 313 elçi az kalsın silinecekti. Bir ümmete Allah'ın mesajını ulaştırmakla görevlendirilmiş herkes az kalsın silinecekti. O halde insanlarla muamele ederken bunları göz önünde bulundurarak derinden düşünün.
8. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) sabırlı olmayı öğrendim ve öğrendim ki, kendi cemaatim hatta bana karşı savaşmaya, beni hapse atmaya ya da öldürmeye yeltenirse bile, onlardan asla kaçmayayım ve onları terketmeyeyim.

9. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, insanlara sevgi gözüyle bakmalıyım. Çünkü insanlara sevgi gözüyle bakan kimse, onlarda hayırdan başka bir şey görmez ve insanlara bundan başka gözle bakan kimse onlarda kusurlar görür.
10. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, Allah'a zafer veren ahlaktan yoksun bir ensara sahip olmak, zafer vermeyen takva sahibi kimselere sahip olmaktan daha iyidir.
11. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, bazen bir elçi, gönderildiği ümmetten daha fazla disipline ihtiyaç duyar. Allah Ninova halkına merhamet etti, ama balina Yunus'u (*aleyhisselam*) yuttu. Allah İsrail'e merhamet etti, ama Hoşea'yı bir kadınla cezalandırdı. Allah buyurdu: "Biz seni alemlere yalnızca bir rahmet olarak gönderdik" ¹ ve merhamet etmeyen merhamete layık değildir.
12. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, ne koyarsan aşına, o gelir kaşığına. Yargıladığın gibi yargılanacaksın. İnsanlarla muamele ettiğin gibi seninle muamele edilecektir. Doğrusu Allah Adil'dir ve adaleti sever. Hiç kimse bu yasanın üstünde değildir. Hüsrev Şah fakir bir ihtiyarın parası yüzünden oğlunu doğrayıp paramparça etti. Ve o, Ahmed El-Hasan'dan daha adil değildi.
13. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, hatasız ümmet yoktu. Daha da önemlisi, O, hata yapmayan bir elçi göndermemiştir. O halde bu konu üzerinde tefekkür edin, ey Âdem oğulları!
14. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, belki de Allah zina eden erkek ve kadını affeder ve günahlarını insanlardan örter, fakat başkalarının kusurlarının hesabını tutan kimsenin günahlarını örtmez.
15. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, ona en yakın kimseler, hatalarını ve günahlarını itiraf edenlerdir, çünkü itiraf bir fazilettir.
16. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, bazen Allah'a en yakın insanlar bir noktada düşmanların en kötüsüydü, bu yüzden insanlara karşı sabırlı olun.
17. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, hatasız bir insan görme beklentisine girmemeliyim. Çünkü bütün insanlar hata yapar. Eğer hata yapmayan birini bulursam, o zaman yüz üstü yere kapanıp ona ibadet etmem gerek. Çünkü Kendisinden başka ilah olmayan Allah'tan başka hiç kimse hatalardan müstağni değildir.
18. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, iyi söz daha hayırlı ve daha uzun ömürlüdür.
19. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, ya güzel şey söylemeli, ya da hiçbir şey söylememeliyim.

¹ *Kur'an-ı Kerim*, Sure (İbrâhim) 21, Ayet 107

20. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, Allah'ın, senin başkaları ile alakalı şikâyetlerini dinlemeye vakti yoktur, O her şeyi işiten ve her şeyi bilendir. O'nun bilmediği hangi şeyi O'na söyleyeceksin?
21. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, her kim zorluk zamanında bir dinarla Allah'a zafer verirse, Allah onun bütün günahlarını ve hatalarını örter ve onu diğer kullarından önce cennete sokar. O halde insanları küçük görmeyin, çünkü sizden önce kaç günahkâr ve ahlaksız insanın cennete gireceğini bilemezsiniz.
22. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) herkesi affetmeyi, gerçekten tövbe edip düzelirlerse lanetlilerin bile affedilebileceğini ve Allah'ın Rahmetine dönebileceğini öğrendim.
23. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, bazen (zahirde) Allah'tan en uzak olanlar Allah'ı en fazla tanıyan kimseler olur, bazen de Allah'a en yakın olanlar O'nu tanımada O'ndan en uzak kimseler olur.
24. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, bir zamanlar Allah'tan kendi kavmini başka bir kavimle değiştirmesini isteyen bir Peygamber vardı. Allah bu Peygamber'e, bir hayat kadını ile evlenerek ondan çocuk sahibi olmasını emretti. Peygamber de bu kadından olan çocuklarının kendisinden mi yoksa başkasından mı olduğunu bilmiyordu. Yıllar sonra Allah ona bu kadını boşamasını emretti ve Peygamber bunu yapamadı. Allah ona şöyle dedi: "*Sen hiç çocuklarının bile kendi çocukların olup olmadığını bilmezken, vefasız olduğunu bildiğin bir kadını boşayamıyorsun ve 'Ben'den, kendi seçilmiş ümmetimi boşamamı mı istiyorsun?'*"
25. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, ben kendi ümmetime karşı Nuh'tan (*aleyhisselam*) daha sabırlı olmalıyım. Bin yıl sürse bile. Çünkü Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: "*Allah takdir ettiği işi yerine getirinceye kadar, isterse bin yıl da sabredeceğim ve sizi Allah'a şikâyet etmeyeceğim.*"²
26. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) insanları sevmeyi öğrendim. Çünkü insanları sevmek iman, kendini sevmek ise küfürdür. Kendini seven kendisi hakkında iyi düşünmüş ve kendinde hayır görmüştür. İnsanları seven ise onlar hakkında iyi düşünmüş ve onlarda hayır görmüştür.
27. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, Vadedilen Topraklara girmesi yasaklananlar sadece İsrailoğulları değildi. Bilakis, onlardan önce Musa ve Harun'un (*Onlara Selam Olsun*) girmesi yasaklandı, o halde bu konu üzerinde tefekkür et ey Âdemoğlu!
28. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, beni ne zaman birine bir şey öğretmeye gönderse, ben bir şeyler öğrendim.
29. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, din başkalarına güzel muamele etmektir ve başkalarına güzel muamele etmeyenin dini yoktur.
30. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, birisinin kalbini kıran kimse, onun günahlarını kendi üzerine alıp taşır.

² İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Necef'te, Kum'da ve Dünyanın Her Yerinde Olan Havza Öğrencilerine Hutbesi'nden

31. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, Arşın altını gören kimsenin bile içinde haset vardı. Melek-i Tavus'un bile içinde haset vardı. Meleklerle halife olan ve Ağaç'tan yiyen kimsenin bile içinde haset vardı. O halde bu konu üzerinde tefekkür edin, ey Adem oğulları!
32. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, ben her şeyi Allah'a vermeli ve bunu değersiz bilmeliyim.
33. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, ihtiyacımdan bir kuruş fazla bulundurursam, kafir olmuşumdur.
34. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, Allah, O'nu terketmeyi terketmez.
35. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, insan sahip olduğundan fazlasını verebilir. Allah kimseye taşıyabileceğinden fazlasını asla yüklemeyiz. İnsan sınırsızdır ve taşıyabileceklerinin sınırı yoktur.
36. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, imkansız sadece kişinin kendisi için imkansız olduğuna karar verdiği şeydir. İmkansız diye bir şey yoktur.
37. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, karıncanın Süleyman'a gururlanmamayı öğrettiği gibi, belki de insanların en hakiri size derslerin en büyüğünü öğretir.
38. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, Allah'ın dinine hizmet etmeyen kişinin hiçbir değeri yoktur ve Allah'ın dinine bir kalem çalmakla da olsa hizmet eden kişinin değeri paha biçilmezdir.
39. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, insanların işleri üzerine sorumlu atanan kimse cehenneme, onun atandığı kimselerden daha yakındır. Neredeyse silinecek olan 313 elçiydi, 313 ümmet değil.
40. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, insanlara kendi nefslerine karşı yardım etmem gerek ve insanlara karşı nefslerine yardım etmemem gerek.
41. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, önce merhamet ve insanlık gelir. İnsanlık dinden önce gelir.
42. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, kafır, ateist ya da bağımlı da olsa, bir gün bana yardım etmiş bir kimseden asla vaz geçmemeliyim.
43. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, insanların hatalarını dile getirmenin kendisi bir hatadır.
44. Ben Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendim ki, hatasız bile olsam, özür dileyeyim.

İmam Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) öğrendiğim dersler saymakla bitmez. Onun bana söylediği kelimelerden ve bu yıllar içinde ondan öğrendiğim derslerden bazılarını burada değindik. O'ndan öğrendiğim dersler hakkında sonsuz sayıda kitap yazılabilir, ancak şu anda sizin için en faydalı olduklarını düşündüğüm bu kelimelerle sizleri baş başa bırakıyorum.



Bab 29

KUR'AN'IN TAHRİFİ



“Hâlâ Kur'an'ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.”



Kur'an Muhammed Peygamber'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) nazil olan kitaptır. Günümüz Müslümanlarının çoğu, şu anda ellerinde bulundurdukları kitabın korunduğuna ve her türlü tahriften uzak olduğuna inanmaktadır. Yazarın sadece bir insan değil, Yüce Allah olduğuna inandıkları için, Kur'an'ın şimdiye kadar yazılmış en büyük kitap olduğuna inanıyorlar. Ehl-i Beyt'ten (*Onlara Selam Olsun*) olan Kaim'in dönemiyle ilgili hadislere baktığımızda görüyoruz ki, Kaim (*minhusselam*) insanların ellerinde bulunan kitaptan farklı, yeni bir kitapla geliyor. İmam Bakır (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: "*Kaim yeni bir mesele, yeni bir kitap ve yeni bir hükümle kıyam eder.*"¹ Ve İmam Bakır (*minhusselam*) buyuruyor: "*Sanki onu rükün ve makam arasında görüyorum, insanlar ona, Araplar için şiddetli olan yeni bir kitap üzere biat ediyorlar.*"² Ve İmam Ali (*minhusselam*) buyuruyor: "*Sanki ben Kufe meşidinde şiielerimize bakıyorum. Çadırlar kurmuş, halka Kur'an-ı Kerim'i indirdiği gibi öğretiyorlar. Biliniz ki, bizim Kaim'imiz kıyam ettiğinde onu (Kufe meşidini) sökecek ve kiblesini onaracaktır.*"³

Kur'an Kayboldu Mu?

Hem Sünni, hem de Şii Müslüman kaynaklarında bugün elimizde bulunan Kur'an'ın eksik veya bozuk olduğunu iddia eden çok sayıda rivayetlerin olduğu herkesçe malumdur. Abdullah bin Ömer bir rivayette şöyle diyor: "*Hiç kimse 'benim elimde Kur'an'ın tamamı vardır' demesin. Kur'an'ın çoğu kısmı kaybolmuşken, o, elindeki tamamını ihtiva ettiğinden nasıl emin olur?! Daha doğrusu, 'benim elimde olan ulaşabildiğim kadarıdır' desin.*"⁴ Sahih-i Muslim'de Ebu Musa Aşari'nin şöyle söylediği geçiyor: "*Biz bir sure okurduk ki, uzunluk ve şiddet bakımından Beraat Suresi'ne benzerdi. Ama hafızamda tuttuğum haricinde, onu unuttum: [Ademoğlunun iki vadi dolusu serveti olsaydı, üçüncü bir vadiyi dilerdi. Ademoğlunun karnını topraktan başka hiçbir şey doldurmaz.]*"⁵ O, ayrıca şöyle dedi: "*Biz Musebbihat'tan birine benzer bir sure okurduk, şimdi onu hatırlamıyorum, ama şu kadarını hafızamda tuttum: [Ey iman edenler, neden amel etmediğiniz şeyi tebliğ ediyorsunuz? (Ve) o, boyunlarınıza bir şahitlik olarak yazılmıştır ve Kıyamet günü sizden sorulacaktır.]*"⁶ Ömer bin Hattab Kur'an'da recm ile ilgili bir ayet olduğunu iddia etti: "*Allah Hz. Muhammed'i hak ile gönderdi, ona Kitab'ı indirdi ve Allah'ın indirdikleri arasında Recm (zina eden erkek ve kadınların taşlanması) ayeti de vardı. Biz bu ayeti okur, anlar ve ezberledik. Allah Resulü recm cezasını uyguladı ve biz de ondan sonra onu uyguladık. Korkarım, uzun süre geçtikten sonra bir kimse "Allah'a and olsun ki, biz Recm ayetini Allah'ın Kitabı'nda bulamıyoruz" diyerek, Allah'ın indirdiği bir farzı terkederek yoldan sapacaklar.*"⁷

¹ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 236

² *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 269

³ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 331

⁴ *El-İtikan fî Ulumil Kur'an-ı Kerim*, Suyuti, cilt 2, sayfa 66

⁵ *Sahih-i Müslim*, Müslim bin Haccac Neysaburi, Kitab 12, hadis 156

⁶ *Sahih-i Müslim*, Müslim bin Haccac Neysaburi, Kitab 12, hadis 156; Musebbihat Kur'an'da Allah'ı tesbihle başlayan Sureleri ifade eder (örneğin, subhane veya, sebbih yahut yusebbihu)

⁷ *Sahih-i Buhari*, cilt 8, sayfa 26

Diğer sahabeler Ahzab Suresi'nin üçte ikisinin kaybolduğunu iddia ediyordu. Zir bin Hubeyş diyor ki: Ubey bin Kab bana dedi: “*Ahzab Suresi'nin ölçüsü ne kadardır?*” Ben dedim: “*Yetmiş iki, ya da yetmiş üç ayet.*” O dedi: “*Oysa o, Bakara Suresi'ne eşitti ve biz onda recm ayetini okurduk.*” Ben dedim: “*Recm ayeti nedir?*” O yanıtladı: [Evlü erkeklerden (ihtiyarlardan) ve evli kadınlardan (ihtiyarlardan) olan zinakarlar, Allah tarafından ibretlik bir ceza olarak onları taşılayın. Allah Aziz ve Hekimdir.]⁸ Hatta Muhammed Peygamber'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) eşi Aişe Kur'an-ı Kerim'in bir kısmını keçinin yediğini iddia ederek diyor: “*Hiç şüphesiz recm ve yetişkinlerin 10 emzirme ile emzirilmesi ayeti nazil oldu ve o, benim yatağımın altındaki kağıttaydı. Peygamber vefat ettiği ve bizim başımız (onun vefatına) kalabalık olduğu zaman bir keçi içeri girerek onu yedi.*”⁹ Bunlar Peygamber'in vefatından sonra derledikleri Kur'an'ın tam olmadığını ve birçok eksik ayetinin olduğunu ilk sahabelerin hepsinin kabul ettiğini gösteren çok sayıda rivayetlerden sadece birkaçıdır.

Kur'an'ın Tamamı Al-i Muhammed'in Yanındadır

Al-i Muhammed'in (Onlara Selam Olsun) rivayetlerinde gayet açık bir şekilde belirtiliyor ki, Peygamber'in vefatından sonra İmam Ali (*minhusselam*) Kur'an'ı Muhammed'e (O'na ve Ailesine Selam Olsun) nazil olduğu şekliyle derleyip Müslümanlara sundu, fakat onlar onu reddettiler. İmam Ali (*minhusselam*) buyurmuştur: “*Allah Resulü vefat ettiğinde ben Kur'an'ı derleyene kadar Cuma namazı haricinde, elbisemi değiştirmeye yemin ettim ve öyle de yaptım.*”¹⁰ Ve O (*minhusselam*) buyurmuştur: “*Allah Resulü'ne Kur'an'dan, bana öğretmediği, benim de onu kendi el yazımla yazmadığım tek bir ayet inmedi. O, bana onun tabir ve tefsirini, nasih ve mensuhunu, muhkem ve müteşabihini öğretti. Benim onu anlamamı ve ezberlememi Allah'tan diledi. Ve ben Allah'ın kitabından hiçbir ayeti ve onun bana öğrettiği hiçbir ilmi unutmadım.*”¹¹ İmam Ali (*minhusselam*) derlediği Kur'an'ı cemaate götürdüğünde, onlar onu reddederek, “*Bizim ona ihtiyacımız yok!*”¹² dediler. İmam Ali (*minhusselam*) buyurdu: “*Vallahi bugünden sonra onu bir daha görmeyeceksiniz.*”¹³ Ve onu bir İmamdan diğerine aktardı, ta ki Kaim'in (*minhusselam*) zamanında, Kaim onu insanlara tam şekilde açıklayacaktır. Bu inanç erken dönem Şii alimlerine yabancı değildi. Tanınmış erken dönem Şii alimleri, Osman'ın derlediği Kur'an metninin eksik olduğu ve tahrif edildiği görüşünü desteklemiştir. Onlara Kummi, Kuleyni ve Şeyh Müfit'in ismini örnek gösterebiliriz. Zamanla bu görüş Müslüman dünyasında tartışmalı hale geldikçe, alimlerin büyük çoğunluğu bu güne kadar bu konu hakkında muğlak yorumlar yapmayı veya sessiz kalmayı tercih etti.

Bugünkü Kur'an Nüshalarının Hepsini Aynı Mıdır?

Bugün insanların elleri arasında bulunan Kur'an nüshalarının hepsi bir değildir. Diğerlerinden farklı kelimelere ve fazladan harflere sahip nüshalar vardır. Bunların hepsi bugün Müslümanlar

⁸ *El-İtikan fi Ulumil Kur'an*, Suyuti, cilt 2, sayfa 66

⁹ *Sünen İbni Mace*, Muhammed bin Yezid Gazvini, cilt 1, sayfa 626; *Müsned Ahmed bin Hanbel*, cilt 6, sayfa 269

¹⁰ *Fethel Bari fi Şerhi Sahih-i Buhari*, İbni Hacer Askalani, cilt 9, sayfa 10





¹¹ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 89, sayfa 99

¹² *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 2, sayfa 633

¹³ *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 2, sayfa 633




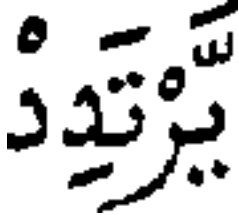


tarafından kabul edilmekte ve kullanılmaktadır. Çok az Müslüman bu konunun farkındadır ve çoğunluk hâlâ Kur'an'ın sadece bir nüshadan ibaret olduğu ve Muhammed Peygamber'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) indiği haliyle korunduğu yanılması içindedir. Sokaklarda ve Müslümanların elinde bulunan çeşitli Kur'an versiyonları arasındaki farkları göstermek için, bazı gayrimüslimler tarafından yapılmış karşılaştırmalı bir çalışmayı sizlere sunuyoruz.¹⁴ Aşağıda, İmam Hafs tarafından nakledilen versiyona dayanan Kur'an ile, 1924 Mısır baskısı ile İmam Verş tarafından nakledilen Kur'an arasında bir karşılaştırma yer almaktadır. Herkes bu iki Kur'an nüshasını karşılaştırarak bunu doğrulayabilir.



EKSTRA SÖZLER

İMAM HAFS'İN KUR'AN'I	İMAM VERŞ'İN KUR'AN'I
 <p>Allahe huvel ğaniyyu Allah Ğani'dir... (57:24)</p>	 <p>Allahel Ğaniyyu Ğani olan Allah... (57:23)</p>
<p>Hafs versiyonunda bu ayette ekstradan 'huve' sözcüğü vardır. Bu da bu iki Kur'an'ı gramer açısından farklı yapıyor. Hafs versiyonunda bu, bir cümledir, 'Allah Ğani'dir'. Verş versiyonunda ise, 'Ğani olan Allah', bir tabirdir. Her iki Kur'an aynı düşünceyi ifade ediyor, fakat bunu çeşitli yöntemlerle yapıyor ve sonuç farklı okunuyor.</p>	
 <p>Ve sariu Ve acele edin... (3:133)</p>	 <p>Sariu Acele edin... (3:133)</p>
<p>Hafs versiyonunda ekstra 'vav' (ve) sözcüğü vardır. Bu, ayetin manasını değiştirmiyor, fakat okuma şeklini değiştiriyor.</p>	

¹⁴ Kur'an'ın farklı Arapça versiyonları, Samuel Gren

GRAFİK/ESAS HARF FARKLILIKLARI

İMAM HAFS'İN KUR'AN'I	İMAM VERŞ'İN KUR'AN'I
 <p>Ve vessa İbrâhim de oğullarına vasiyet etti (ve vessa)... (2:132)</p>	 <p>Veeusa İbrâhim de oğullarını görevlendirdi (ve eusa) ... (2:131)</p>
<p>Hafs versiyonu fiilin 2. halidir, Verş versiyonunda ise fiilin 4. halini düzeltmek için ilaveten 'elif' vardır. Bu, fiilin manasını güçlendiriyor ve onun okunuşunu değiştiriyor.</p>	
 <p>Yertedde ... geri dön... (5:54)</p>	 <p>Yertedid ... geri dön... (5:56)</p>
<p>Bu iki söz farklı okunuşa sahiptir, fakat aynı manayı taşıyor. Bunlar emir kipinin 8. halinin iki farklı örneğidir. Bu, muhtemelen, diyalekt farkıdır.</p>	
 <p>Kale O dedi (kale), "Benim Rabbim biliyor." (21:4)</p>	 <p>Kul De (kul): "Benim Rabbim biliyor..." (21:4)</p>
<p>Hafs versiyonunda 'kale' geçmiş zamandır ve bu yüzden Muhammed fiilin öznesidir, fakat Verş versiyonunda 'kul' emirdir ve bu yüzden özne, Muhammed'e/Müslümanlara emreden Allah'tır. Bu fark 21:112'de de tekrarlanıyor.</p>	

	
<p>Vela yehafu ... ve onun için hiçbir korku yoktur... (91:15)</p>	<p>Fela yehafu ... bu yüzden, onun için hiçbir korku yoktur... (91:15)</p>
<p>Bu sözlerin başında farklı harfler vardır. Bu, bağlacı 've'den 'bu yüzden'e değiştiriyor.</p>	

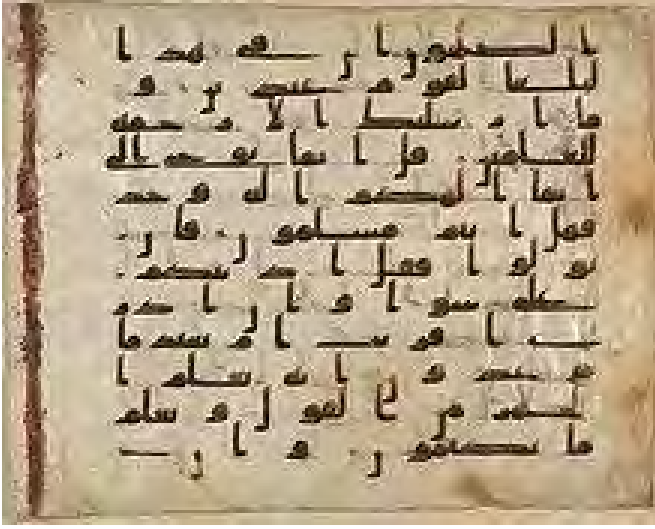
Ayrıca bilindiği üzere, ilk Kur'an elyazmalarında aksan işaretleri ve sesli harfler (harekeler) yoktu. İşte bazı örnekler (Resim 1 ve 2)

Resim 1: Erken Kufi Hattı



Rum (Romalılar) Suresi, 28-32. ayetleri gösteren Erken Kufi Yazısı ile *Mavi Kur'an*. (El-Mushaf el-Azrak), Metropolitan Sanat Müzesi, New York

Resim 2: Semerkand Kufi Hattı



Metropolitan Sanat Müzesi, New York

San'a Elyazması 1972'de Yemen'in San'a Ulu Camii'nde keşfedilmiş en eski Kur'an elyazmalarından olan başka bir örnektir.¹⁵ O, en son teknoloji kullanılarak kapsamlı bir şekilde incelenmiş, orijinalin silinip üzerine yeniden yazıldığı metin katmanlarını gösterir. Bu, sözcüklerin ve sûrelerin sırası bakımından standart Osman versiyonundan farklıdır (Resim 3):

Resim 3: San'a Elyazması


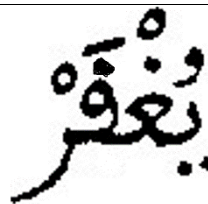


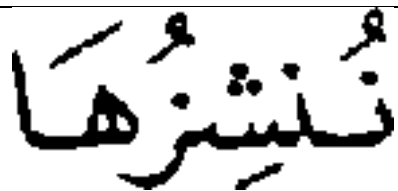
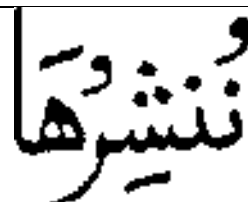




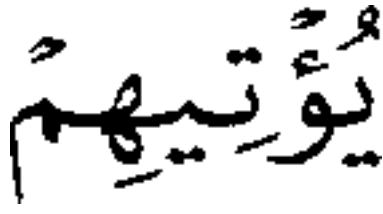
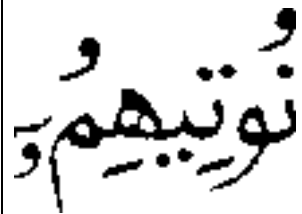
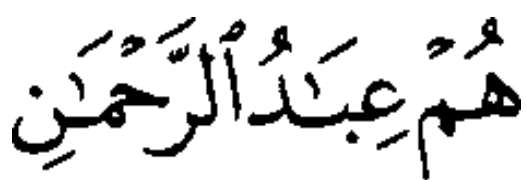

¹⁵ San'a Ulu Camii'nde erken Kur'an parşömenleri keşfedilmiştir, Ursula Dreibholz, Almanya Arkeoloji Enstitüsü

AKSAN FARKLILIKLARI

Arapçada, aynı şekilde yazılan belirli harfleri ayırt etmek için noktalar kullanılır. Örneğin **ا** temel sembolü, aksanlı noktaların yerleştirildiği yere bağlı olarak Arapçada beş farklı harfi temsil eder: **ب** *be*, **ت** *te*, **ث** *se*, **ن** *nun*, **ي** *ye*.

Burada bu iki Kur'an arasındaki bir başka farkı da görüyoruz; onların noktaları aynı yerde değildir. Sonuç olarak farklı harfler oluşmuş oluyor.

İMAM HAFS'İN KUR'AN'I	İMAM VERŞ'İN KUR'AN'I
 <p>Nağfir ... bizi affet... (2:58)</p>	 <p>Yuğfer ... affedildiniz... (2:57)</p>
<p>Bu iki sözün ilk harfleri farklıdır. Hafs versiyonunda fiil etken (bizi affet), Verş versiyonunda ise edilgen haldedir (affedildiniz). Daha ziyade, Hafs versiyonunda fiil 'biz' (birinci çoğul şahıs) ile çekimleniyor ve manayı değiştiriyor.</p>	
 <p>Tekulune ... siz diyorsunuz... (2:140)</p>	 <p>Yekulune ... onlar diyorlar... (2:139)</p>
<p>Bu iki sözün ilk harfleri farklıdır. Bu fark manayı 'siz'den 'onlar'a değiştiriyor.</p>	
 <p>Nunşizuha ... kaldıracağız... (2:259)</p>	 <p>Nunşiruha ... dirilteceğiz/yaşatacağız... (2:258)</p>
<p>Bu sözlerde farklı kök harfler vardır, bu da iki farklı söz yaratıyor. Bu iki sözün manası birbirine benziyor, fakat aynı değildir.</p>	





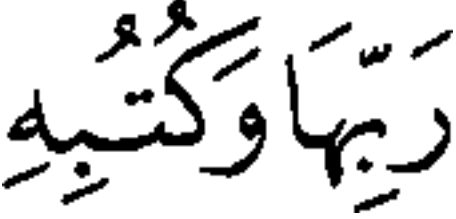

 <p>Eteytukum Ben sana bahşettim... (3:81)</p>	 <p>Eteynakum Biz sana bahşettik... (3:80)</p>
<p>Bu sözlerin ortasında farklı harfler vardır. Bu fark manayı “ben”den ‘biz’e değiştiriyor.</p>	
 <p>Yu'tiyhim ... o, onlara bahşetti... (4:152)</p>	 <p>Nu'tiyhimu ... biz onlara bahşettik... (4:151)</p>
<p>Bu sözlerin başında farklı harfler vardır. Bu fark manayı ‘biz’den ‘o’ya değiştiriyor.</p>	
 <p>Hum ibadur-rahmani ... onlar Rahman’ın kullarıdır... (43:19)</p>	 <p>Hum inder-rahmani ... onlar Rahman iledirler... (43:18)</p>
<p>Bu ayetlerde ortadaki sözün orta harfi farklıdır. Bu da, bu sözlerin manasını önemli biçimde değiştiriyor: Hafs versiyonundaki söz isimdir ve ‘kullar’ demektir, Verş versiyonundaki söz ise bağlaçtır ve ‘ile’ demektir. Böylece, ayetlerin manaları farklılık teşkil ediyor.</p>	

SESLİ HARF (HAREKE) FARKLILIKLARI

Arapçada, bir kelimenin harekelerinden bazılarını belirtmek için harflerin üstünde ve altında aksan işaretleri (teşkil) kullanılır. Burada bu iki Kur’an arasındaki bir başka farkı görüyoruz; aynı yerde aynı harekeler kullanılmamıştır.

İMAM HAFS'İN KUR'AN'I	İMAM VERŞ'İN KUR'AN'I
 <p>Maliki yevmi Gününün Sahibi... (1:4)</p>	 <p>Meliki yevmi Gününün Meliki... (1:3)</p>
<p>Hafs versiyonunda etken fiili sıfat olan uzun 'elif' vardır, bu da 'sahip' anlamına gelir, Verş versiyonundaki ise 'melik' anlamını veren isimdir.</p>	
 <p>Yahdauna ... onlar aldatıyorlar... (2:9)</p>	 <p>Yuhadiuna ... onlar aldatmaya çalışıyorlar... (2:8)</p>
<p>Bu sözlerin 1. ve 2. harflerinde farklı hareketler vardır. Hafs versiyonu fiilin 1. hali, Verş versiyonu ise fiilin 3. halidir.</p>	
 <p>Yekzibuna ... onlar yalan konuşuyorlar... (2:10)</p>	 <p>Yukezzibuna ... onlar inkar ediyorlar... (2:9)</p>
<p>Bu sözlerin 1. ve 2. harflerinde farklı hareketler vardır. Hafs versiyonu fiilin 1. hali, Verş versiyonu ise fiilin 2. halidir. (Not: Bu söz bu ayette iki kez geçiyor.)</p>	

<p>حَتَّى يَقُولَ</p> <p>Hatta yekule ... böylece onlar dediler... (2:214)</p>	<p>حَتَّى يَقُولُ</p> <p>Hatta yekulu ... onlar deyinceye kadar... (2:212)</p>
<p>Son harfte hareketler farklıdır. Hafs versiyonunda kullanılan 'fethe' hareketi fiili şart tipinde yapar, bu da önceki 'hatta' sözcüğüne 'böylece' anlamını kazandırır. Verş versiyonunda fiili eksiltili ifade şeklinde yapan 'zemme' hareketi kullanılır, bu da 'hatta' sözcüğüne 'kadar' manasını kazandırır.</p>	
<p>طَعَامٌ مِّسْكِينٍ</p> <p>Taamu miskinin ... bir miskini doyuracak kadar yemek...(2:184)</p>	<p>طَعَامٍ مَسَاكِينٍ</p> <p>Taami mesakine ... miskinleri doyuracak kadar yemek... (2:183)</p>
<p>Bu sözlerde birkaç farklı hareke vardır. Bunlar ismi tekil halden çoğul hale çevirir; ve bu yüzden, oruç tutmadığınız için keffare olarak doyurmanız gereken kimselerin sayısını değiştirir.</p>	
<p>قَاتَلَ</p> <p>Katale Ve birçok Peygamber savaştı (katale)... (3:146)</p>	<p>قُتِلَ</p> <p>Kutile Ve birçok Peygamber katledildi (kutile) (3:146)</p>
<p>Bu sözlerde hareketler farklıdır. Bunlar manayı etken çatıdan edilgen çatıya çeviriyor ve böylece, ayetin manası değişiyor.</p>	

 <p>Risaletuhu ona haberi... (5:67)</p>	 <p>Risaletihi onun haberi... (5:69)</p>
<p>Bu sözlerin son iki harfinin hareketleri farklıdır. Bunlar sözün halini ve telaffuzunu değiştiriyor. Hafs versiyonu yönelme hali, Verş versiyonu ise ilgi ekidir. Bu da, cümlenin gramerinin farklı anlaşılmasına neden oluyor.</p>	
 <p>Sihrani ... iki sihir... (28:48)</p>	 <p>Sahirani ... iki sihirbaz... (28:48)</p>
<p>Bu sözlerin ilk iki harfinin hareketleri farklıdır. Bunlar Verş versiyonunda sözü sığata, Hafs versiyonunda ise isimle çeviriyor, bu da, ayetin manasını değiştiriyor.</p>	
 <p>Rabbiha ve kutubihi ... Rabbi ve onun kitapları. (66:12)</p>	 <p>Rabbiha ve kitabihi ... Rabbi ve onun kitabı. (66:12)</p>
<p>Kitap sözcüğünün hareketleri farklıdır. Bu fark Hafs versiyonunda sözü çoğul halde, Verş versiyonunda ise tekil halde yapar. Bu da ayetin manasını biraz değiştiriyor, çünkü Hafs versiyonunda Meryem Allah'ın tüm kitaplarına inanıyor, Verş versiyonunda ise yanında bulunan kitaba inanıyor.</p>	

Kur'an'da Tahrif

İbni Ebi Yafur rivayet eder ki, İmam Sadık'ın (*minhusselam*) huzuruna dahil oldum, yanında birkaç sahabesi vardı. O buyurdu: “*Ey Ebi Yafur, hiç Kur'an'ı okudun mu?*” Ben dedim: “*Evet, bu kıraat ile.*” O buyurdu: “*Sana sorduğum budur, bundan başkası değil.*” Ben dedim: “*Evet, canım sana feda olsun, neden?*” O buyurdu: “*Çünkü Musa (aleyhisselam) kendi kavmine bir şey dedi ve onlar onu kaldıramayıp, Mısır'da ona karşı isyan ederek onunla savaştılar, o da onlarla savaşarak onları katletti. Ve İsa (aleyhisselam) kendi ümmetine bir şey dedi, onlar da onu kaldıramayıp Tikrit'te ona isyan ederek onunla savaştılar, o da onlarla savaştı ve onları öldürdü. Ve bu, Yüce Allah'ın bu kelimidir: [Sonra İsrail oğullarından bir deste iman etti, diğeri ise kafir oldu. Biz müminleri düşmanlarına karşı destekledik ve onlar galip oldular.] Biz Ehl-i Beyt'ten olan ilk Kaim kıyam ettiğinde size öyle bir şey söyleyecektir ki, onu kaldıramayıp Rumeylet'i Deskara'da ona karşı çıkarak onunla savaşacaksınız, o da sizinle savaşarak sizi katledecektir. Bu, ona karşı son isyan olacaktır, sonra ey İbni Ebi Yafur, Allah ilk ve son olanları bir araya toplayacak, sonra da Muhammed'i kendi zamanının insanları için ortaya çıkaracaktır.*”¹⁶

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim: “*Kur'an-ı Kerim'de daha önce hiç yayımlanmamış ayetler ve sûreler var mıdır, yoksa Kur'an olduğu gibi eksiksiz midir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, vardır, Kur'an'da öyle sözler de vardır ki, onlar Kur'an'dan çıkarılmıştır. Kur'an'da biraz tahrif var ama Kur'an tamamen tahrif edilmemiştir.*”

Ben dedim: “*Babacığım, şu an elimizde şeytan tarafından vahyedilmiş herhangi bir Kur'an var mıdır? Bana daha önce söylemiştin ki, İsa'dan (aleyhisselam) önceki peygamberlerden bazıları zaman zaman İblis'ten vahiy aldılar.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*İnsanların elleri arasında bulunan Kur'an, gerçek ve hayali hikayelerin, bazı yalanların ve bazı hakikatlerin karışımıdır. O, karışıktır.*”

Ben dedim: “*Ondaki tahrif ve hatalar Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) şeytani dinlemesinden mi kaynaklanıyor, yoksa bunu, ondan sonra gelenler mi yaptılar?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bunu Muhammed'den sonrakiler yaptı.*”

Ben dedim: “*Babacığım, Kur'an'da öyle meseleler vardır ki, onu okurken insana öyle geliyor ki, onu yazan ya bir yanlış düzeltiyor, ya da kıssayı kopyalarken bir hata yapmıştır.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Kesinlikle!*”

Ben dedim: “*Örneğin, Tâlût'un Câlût ile hikayesi ve nehri geçmesi ve ardından Dâvud'un Câlût'u öldürmesi. Mesele şu ki, Dâvud ve Câlût'un hikayesinde nehri geçme olayı yok. Nehrin ve 10.313'ün hikayesi, Gideon (Tâlût) Peygamber'in hikayesidir ve bu, Dâvud ve Câlût'un olayından yüzlerce yıl sonra olmuştur. Dâvud'un zamanında kral Saul'du (Tâlût değil) ve İncil'de onun, ruhunu kaybettiği ve Dâvud ile savaştığı söylenir. Bunun, yani Kur'an'da birbirine karışan hikayelerin birçok örneği vardır. Hakimler kitabınının 7. Bölümünde şöyle geçiyor: “*Ve Yerubbaal (o Gideon'dur), ve kendisile**

¹⁶ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 7, sayfa 284

beraber olan bütün kavm erken kalktılar, ve Harod pınarı başında ordugâh kurdular; ve Midyan ordugâhı onların şimal tarafında, More tepesi yanında derede idi. Ve RAB Gideon'a dedi: Midyan'ı onların eline vermeliğim için senin yanında olan kavmin sayısı fazladır, yoksa İsrail: Kendi elim beni kurtardı, diyerek bana karşı övünecektir. Ve şimdi kavma işittirip de: Kim korkuyor ve titriyorsa dönsün, ve Gilead dağından geri gitsin. Ve kavmdan yirmi iki bin kişi döndüler; ve on bin kişi kaldı. Ve RAB Gideon'a dedi: Kavmin sayısı yine fazladır; onları suya indir, ve senin için orada onları deniyeyim; ve vaki olacak ki, sana: Bu seninle beraber gidecek, dediğim adam seninle beraber gidecek; ve: Seninle gitmiyecek, dediğim adam gitmiyecektir. Ve kavmu suya indirdi; ve RAB Gideon'a dedi: Köpeğin dilile içtiği gibi dilile su içen her adamı ayrı, ve içmek için dizleri üzerine çöken her adamı da ayrı koyacaksın. Ve ellerini ağızlarına götürerek dillerile içenlerin sayısı üç yüz kişi oldu; fakat kavmin artakalanlarının hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler. Ve RAB Gideon'a dedi: Dilile içen üç yüz kişiyle sizi kurtaracağım, ve Midyanîleri senin eline vereceğim; ve bütün kavm, herkes kendi yerine gitsin. Ve kavm ellerine azıkla borularını aldılar; ve İsrail adamlarının hepsini, herkesi kendi çadırına gönderdi, fakat üç yüz kişiyi alıkoydu; ve Midyan ordugâhı onun aşağı tarafında, derede idi.”¹⁷ Oysa Kur'an'da şöyle geçiyor: “Tâlût, ordu ile hareket edince, “Şüphesiz Allah, sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim ondan içerse benden değildir. Kim onu tatmazsa işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka.” dedi. İçlerinden pek azı hariç, hepsi ırmaktan içtiler. Tâlût ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçince, (geride kalanlar) “Bugün bizim Câlût'a ve askerlerine karşı koyacak gücümüz yok.” dediler. Allah'a kavuşacaklarını kesin olarak bilenler (ırmağı geçenler) ise şu cevabı verdiler: “Allah'ın izniyle büyük bir topluluğa galip gelen nice küçük topluluklar vardır. Allah, sabredenlerle beraberdir.”¹⁸

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, hiç şüphesiz öyledir.”

Ben dedim: “Tevrat ve İncil'de gelenlere Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) düzeltme mi yapıyordu yoksa Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) mi hikayeyi yanlış anlattı, yahut da Muhammed'den (O'na ve Ailesine Selam Olsun) sonra mı tahrif edildi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Muhammed'den (O'na ve Ailesine Selam Olsun) sonra tahrif edildi.”

Ben dedim: “La havle ve la kuvvete illa billah.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu kitap Muhammed'e (O'na ve Ailesine Selam Olsun) nazil olan kitap değildir.”

Ben dedim: “Gerçeğin ne olduğunu nasıl bilelim?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bir zaman gelecek ki, Kabe ve gerçek Ramazan ayı konusunu açıkladığımız gibi, Muhammed'e (O'na ve Ailesine Selam Olsun) nazil olmuş gerçek Kur'an'ı da açıklayacağız. Bekle, onu okumaktan büyük keyif alacaksın, gülecek, ağlayacak ve hayretler içinde kalacaksın. İnanıyorum ki, onu okuyup üzerinde tefekkür ettiğinde tam üç gece uyumayacaksın.”

¹⁷ *Kutsal Kitap*, Hakimler kitabı, Bölüm 7, Pasaj 1-8

¹⁸ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 249

İsmail Mi, İshak Mı Yoksa Her İkisi Mi?

Ben dedim: “*Tevrat’ın var olan en eski nüshalarında İbrâhim tarafından kurban edilen kişinin İshak olduğu geçer, Kur’an ise onun İsmail olduğunu belirtir. Ya Tevrat’taki konu tahrife maruz kalmıştır, ya da Kur’an’daki, ya da her ikisi de kurban olarak sunulmuştur. Hangisi gerçektir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Kurban sunulan kişi İsmail’dir.*”

Ben dedim: “*O zaman Tevrat’ın o kısmı tahrif edilmiştir.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet.*”

Kur’an-ı Kerim’de İsa’nın Sözleri

Ben dedim: “*Kur’an’da İsa (aleyhisselam) hakkında şöyle bir ayet vardır: “O dedi, “Ben Abdullahım (Allah’ın kuluyum)”¹⁹ Birisi soruyor: bu, onun Allah’ın kullarından bir kul olduğu anlamına mı geliyor, yoksa benzer (İsa’nın benzeri), melek suretindeyken Abdullah’ın ruhu onun diliyle mi konuştu? Bunlar da değilse, bu âyetin anlamı nedir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Eğer âyet doğruysa, anlamı şu ki, o, Allah’ın kullarından bir kuldür, fakat genel anlamda o, Allah’ın kullarından bir kul olduğu anlamına gelir.*”

Ben dedim: “*Öyleyse tahrif mi olundu?*” İmam (*minhusselam*) ise sükut etti.

El Kesme Ayeti

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Kur’an’da şöyle bir ayet vardır: “Yaptıklarına bir karşılık ve Allah’tan caydırıcı bir müeyyide olmak üzere hırsız erkek ile hırsız kadının ellerini kesin (feektau)! Allah Güçlü’dür, Hakim’dir.”²⁰*”

Ben dedim: “*Bu ayet tahrif olundu mu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, gerçekte şöyle inmiştir: “Yaptıklarına bir karşılık ve Allah’tan caydırıcı bir müeyyide olmak üzere hırsız erkek ile hırsız kadının ellerini boyayın (febkeu)! Allah Güçlü’dür, Hakim’dir.*”

Ben dedim: “*O zaman Kur’an’da hırsızın ellerinin kesilmesini emreden bir ayet yok mu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hayır, koyu renkli ve çıkarılması zor bir boya içeren özel bir bitki vardı. Hırsızın ellerini boyarlardı ki, başkalarına ibret olsun.*”

El-Mürteza

¹⁹ Kur’an-ı Kerim, Sure 19 (Meryem), Ayet 30

²⁰ Kur’an-ı Kerim, Sure 5 (Maide), Ayet 38

Bir gün Adem (*aleyhisselam*) ile Kur'an hakkında konuşuyorduk ve o, odada asılı duran bir Kur'an ayetini gösterip bana dedi: "*Ben İbrâhim'den (aleyhisselam) şu (Şüphesiz, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın)*²¹ ayetin nasıl indiğini duydum."

Ben dedim: "Ne duydun?"

Adem (*aleyhisselam*) dedi: "O dedi ki, ayet şu şekilde inmiştir: "*Şüphesiz, Rabbin El-Mürteza sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın.*""

Kur'an-ı Kerim Kimin Sözlere?

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: "*Sana bir şey vereceğim oğlum. Bir soru sorayım. Kur'an kimin sözüdür?*"

Ben dedim: "Allah'ın mı?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Allah "*Biz yalnız sana ibadet eder ve yalnız Senden yardım dileriz*"²² mi diyor? Allah kendisi hakkında "*biz sana ibadet ederiz*" mi diyor?"

Ben dedim: "Hayır, bence hayır."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Kur'an Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) sözleridir. Kur'an'ı ilahi ilham ile yazan O'dur, fakat sözler onun sözleridir.*"

Ben dedim: "Yani Müslümanların düşündüğü gibi Cebrail ona Kur'an'ı kelime kelime indirip okutmadı mı?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Hayır, bu onun kalbine gelen bir ilhamdı. O da onu sözlere döktü."

Hükümetler Gerçeği Saklıyor

Nag Hammadi, Kayıp İnciller, Haft'üş-Şerif ve San'a Elyazması gibi koleksiyonların bilim adamları ve uzmanlar arasında meşhur olduğunu sadece son yüzyılda görebiliriz, ama toplumun büyük çoğunluğu hâlâ bu konudan habersizdir. İmam (*minhusselam*) bir gün bana dedi:

"Senden, İslam'ın mevcut halini ve mezhepleri çürütmenin, Amerika ve İsrail'in işine gelmediğini insanlara anlatan bir program hazırlamanı istiyorum. Çünkü bu din ve onun mezhepleri onlara çokça para ve güvenlik getiriyor. İsteseler, insanlara bu dinlerin yüzyıllar öncesinden tabrif olunduğunu kanıtlayabilirlerdi. Onlar eserleri araştırırken ve arkeoloji kazılar yaparken bu konuda pek çok delil ve burhan bulmuşlardır, ancak yine de birçok sırları özellikle Müslümanlardan ve diğer ilahi dinlerin takipçilerinden gizliyorlar. Çünkü bu gerçekleri insanlara açıklamak onların çıkarlarına ters düşer."

²¹ Kur'an-ı Kerim, Sure 93 (Zuha), Ayet 5

²² Kur'an-ı Kerim, Sure 1 (Fatıha), Ayet 5



Bab 30

KIYAM HADİSELERİ



“Andolsun Vadolunmuş Güne”



Imam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana kıyam ile ilgili hadiselerden bahsetti. O bana, kıyamdan önce, kıyam sırasında ve kıyam sonrası olacak şeylerden bahsetti. O bana, daha önce hiç konuşulmamış, bazıları genel olarak dünyayı ilgilendiren, diğerleri de özel olarak benimle ilgili olan büyük kehanetlerden bahsetti. 2015 yılında İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana önümüzdeki yıllarda başıma gelecek bazı olayları öngördü. Onlardan çoğu gelip geçti.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) dedi: “Bizim, Allah’a, O’nun Hak Dini ile ibadet edeceğimiz ilk ibadet evimiz Avrupa’da olacaktır. Oğlum, siz apaçık bir fetih’e yaklaşmaktasınız. Sizin meseleniz Allah’ın izniyle çok büyüyüp yükselecektir. Hiçbir zalim sizi hoş karşılamayacaktır. Hakikatte kimse sizi hoş karşılamayacak ama görünürde sizinle sözde demokrasilerinin ilkeleri gereğince muamele edecekler. Orası sizin toprağınızdır oğlum, oranın hepsi Allah’ın yönetimi altında olacak, kendiniz için uygun bir yer seçin, inşallah oranın tümü uygundur. Önce bir süre gaybette olacaksınız, sonra orada karşılaşacağımız temiz bir toplulukla [dini] açıkça ilan edeceksiniz, zikriniz artacak ve emrinize itaat edilecek. Orada erkek kardeşinle ve kız kardeşinle buluşacaksın, ayrıca, Muhammed’in (*aleyhisselam*) ebeveynleri olan Ümmü Muhammed ve onun eşi Eba Muhammed ile de buluşacaksın. O, Muhammed bin Zehra (*aleyhisselam*) olduğu zamanda Evrenin tamamını yönetecektir. Artık orada Avrupa ülkelerinden birinde bir meskeniniz vardır, dahası da gelecek inşallah, bunların hepsi Cenab-ı Hakk’tandır. Yaptığın işte ve istikametinde sabit kal ve benim ne yapacağım konusunda endişelenme. İnşallah rahat edecek ve ummadığınız şeylerle karşılaşacağınız için ziyadesiyle şaşıracaksınız.”

Gerçekten de, Allah için ilk ibadet evi Avrupa’da kuruldu. Gerçekten de geçtiğimiz yıllarda benim yanımda durmuş ve hâlâ bana sadık kalarak ve hiçbir durumda beni terketmeyerek yanımda durmaya devam eden ailemden ve topluluğumdan o pak insanlarla buluştum. Ayrıca, içlerinden bazılarının, kendilerinden hiç beklemediğim ihanetleri ve eylemleriyle beni gerçekten şaşırtan diğer kişilerle de karşılaştım. Artık, inşallah, İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) kelimeleri öğrettilerini yükseltiyor ve apaçık fetih’e yaklaşıyoruz.

Allah’ın Planı

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Şimdi, gel aramızda olan konuşmayı bırakalım ve odağımızı savaş alanına, her Nebinin, Vasinin, Resulün ve Allah’ın Halifesinin beklediği topraklara, hakkın batıla karşı savaşına verelim. Bu savaşın çeşitli yönleri vardır. Sizlerden bir grup Avrupa’da olacaktır. Bir grubunuz da Irak, Mekke ve Mısır’da olacaktır. Bu, bir tesbihin taneleri gibidir, hepsinin birbirine bağlı olduğu, birbirini tamamladığı bir zincirdir. Sen Mısır’a girip Mısır Minberi’ni kurdun. Şimdi ise orayı terkedip, oraya bir fatih olarak döneceksin, inşallah. Gün gelecektir ki, inşallah, Allah’ın ne kadar Büyük olduğunu, O’nun planının ne kadar mükemmel olduğunu ve nasıl da hiçbir mahlukun aklının ucundan geçmesinin mümkün olmayacak çapta olduğunu göreceksin. Tüm övgüler Allah’adır.”

Kıyam’ın Yakın Alametleri

Ben dedim: “Kıyamın yakın alametlerinden bazıları nelerdir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bir ayakkabı, iki tağut ülkesi arasında büyük bir savaşa neden olacak ve her iki taraf helak olacaktır.”

Ben dedim: “Sübhanellehu!”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Dünyayı çok sayıda büyük sıkıntılar bürüyecek ve o zamanda pek çok gayrimenkulün bir değeri kalmayacak. Gözün Mekke’de olsun.”

Ben dedim: “Biraz daha anlat, sana feda olayım.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Martıların soyu tükenecek. Diğer birçok türün de soyu tükenecek ve birçok yeni tür keşfedilecek.”

Ben dedim: “Sübhanellehu!”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bir bilimsel deney yanlış gidiyor ve çok sayıda hasarlara neden oluyor. Çok küçük bir hayvan uluslararası bir olaya neden olacaktır [Artık biz bu hayvanın koronavirüs olduğunu anlıyoruz, bu kehanetler 2015’te verilmişti]. Birçok Arap ve dünya lideri kısa zaman aralıklarıyla peş peşe ölecek.”

Şu Anda Biz Kıyamdayız

Ben dedim: “O zaman kıyam Kral Abdullah’ın ölümü ve İmam Mehdi’nin (*aleyhisselam*) zuhuru ile mi başladı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum.”

Ben dedim: “Yani şu anda biz kıyamda mıyız?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, Muhammed Peygamber’in (O’na ve Ailesine Selam Olsun) buyurduğu gibi: “Benim dinim yalnızca Hatice’nin mal varlığı ve Ali bin Ebu Talib’in kılıcı ile ayaklandı.”¹ Bunun gibi, kıyamın yüzde kırkı sermaye toplamak, yüzde altmışı da fiziksel etkinliktir.”

Ben dedim: “O zaman, şu anda kendi işini gücünü bırakarak bu dava için çalışanlar, Kâim’in kıyamında kendi işini gücünü bırakan kimseler gibi midir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kesinlikle öyle, hiçbir fark yoktur, biz şu anda kıyamdayız.”

Bedâ²

Ben dedim: “Kıyam ile ilgili herhangi bir Bedâ [takdir edilmiş bir meselenin değişmesi] var mıdır?”

¹ Tuba Ağacı, Şeyh Muhammed Mehdi El-Hairi, cilt 1, sayfa 233

² Bedâ kavramı, yani ‘ilahi hükmün değişmesi’, ‘yenilik’ anlamına gelen ‘bidat’ ile karıştırılmamalıdır. Bedâ’nın zıddı, kesin olarak takdir edilmiş ve değişmez anlamına gelen Mehtum’dur. Bedâ’ya, Nuh’un (*aleyhisselam*) tufanındaki ertelenmeleri örnek verebiliriz. Tufan, müminleri elemek amacıyla ertelendi. Yemâni’nin kıyamı, Süfyani, Seyhe (Gökten Nida) ve Gökyüzünde El, mehtum alametlere örnektir.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, bu meselede birçok Bedâ gerçekleşmiştir. Bedâ oldu oğlum. Birkaç defa oldu.”

Dedim ki: “Bedâ olması ve kıyamın bizim zamanımızda gerçekleşmemesi mümkün müdür?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Mümkündür, oğlum.”

Dedim ki: “Babacığım, sen ilk Mehdi olduğun halde bu nasıl olur?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Nasıl diye bir şey yok oğlum, yani konu zamanlama ile ilgili, meselenin özü itibariyle değil.”

Dedim ki: “Hayır, demek istediğim şu ki, kıyamın, senin yaşamın boyunca olmaması mümkün müdür?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum, bu mümkün değildir.”

Kıyam Askeri Kıyam Mıdır?

Ben dedim: “Babacığım, kıyam askeri bir kıyam olarak mı başlıyor?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Duruma göre değişir, böyle olması şart değildir.”

Ben dedim: “Ya da kıyam zihinsel olarak mı gerçekleşiyor? Örneğin bütün bir ülke bu dine inanmaya başlıyor.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, müminlerin imanlarına ve niyetlerine, teslimiyet ve itaatlerinin ne kadar olduğuna bağlıdır. Dereyi görmeden paçayı sıvamamak lazım.”

Ben dedim: “Kıyam ertelenebilir mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ertelenme değil de, iptal edilebilir.”

Ben dedim: “İptal mı? Yani dünyada bir İlahi Adalet Devleti hiç olmayabilir mi diyorsun?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum, hayır. Mümkündür ki, dünyanın belli bir kısmında gerçekleşmesi kastedilmiş kıyam iptal edilsin ve dünyanın başka bir noktasına taşınarak orada gerçekleşsin.”

Dedim ki: “Kastettiğim, müminlerin zayıf, hain vb. olmasından dolayı onun dünyada tamamen gerçekleşmemesidir. Örneğin, Meryem oğlu İsa'nın (*aleyhisselam*) başına gelen gibi, O'nun bir Yahudi Mesih olarak Kudüs'ü ve tüm dünyayı yönetmesi gerekiyordu; ya da Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun), O'nun da dünyayı adalet ve eşitlikle doldurması gerekiyordu, ama daha sonra insanlar yüzünden mesele her iki durumda da ertelendi.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Mesele birazcık gecikebilir ama hepten olmaması mümkün değildir.”

Dedim ki: “Onun birazcık gecikebileceğinden bahsederken, onun, şu an senin bulunduğun bu zamandan başka bir Mehdinin zamanına kadar erteleneceğini mi kastediyorsun?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır oğlum, hayır, bağlamdan uzaklaşma.”

Dedim ki: “Öyle olsaydı bile, beni sabredenlerden bulurdun ve senin ellerin arasında çalışarak yalnızca senin rızanı umursardım.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Mübareksin! Ey Pak Kimse! Mübareksin! Ey Babasının Canı!”

Dedim ki: “Babacığım, kıyam, büyük miktarda toprak satın alıp, sonra da bağımsızlık beyannamesi aracılığıyla bir ulus devlet ilan ederek gerçekleştirilebilir mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sana nefes aldırılmazlar ve yollarına güller döşemezler.”

Ben dedim: “Evet, şu an bile nefes aldırıyorlar, bir devletimiz olursa nasıl olur?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aynen.”

Dedim ki: “Peki şimdi, nereden başlamalı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Irak ya da Hicaz.”³

Ben dedim: “SübhaneAllah!”

Süreç

Ben dedim: “İlahi Adalet Devleti dünyanın ne kadarını kapsayacaktır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Çoğu kısmını, fakat bu, düşündüğün gibi bir ölçü değildir.”

Ben dedim: “Örneğin ne kadarı peki?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Arap ülkeleri, bazılarının tamamı ve bazılarının da bir kısmı.”

Ben dedim: “O zaman, o, dünyanın üçte birini ya da dörtte birini mi kapsayacak?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hangi süreci kastediyorsun? Söyle ki, böylece sana daha açık cevap verebileyim.”

Dedim ki: “Hakimiyet ve gerçek Saltanat senden asla alınmamıştır ki, sana geri döndürülsün. Tüm gezegen senindir. Her şey senin elindedir, ama anladığım kadarıyla, İlahi Adalet Devleti Mehdilerin dönemleri boyunca büyümeye devam edecek, nihayet 12. Mehdi, Muhammed bin Zebra'nın (*aleyhisselam*) zamanında tüm dünya İlahi Adalet Devleti olacak ve onun dışında tek bir ülke bile olmayacaktır. O zaman, Sabah (*Fecir*) vakti boyunca – ki o, İmam Mehdi'dir – ve Öğle vakti boyunca – ki o, İmam Ahmed El-Hasan'dır – hangi ülkeler İlahi Adalet Devleti'nin bünyesinde olacaklar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, bu bir saldırı ve geri çekilme meselesidir. Biz bir parça toprak alıp diğer parçayı kaybedeceğiz, ta ki onun tümünü kontrolümüz altına alıncaya kadar ve yerküreyi tümüyle kontrolümüze geçirinceye kadar. Bu, ilk Mehdi ile başlayacak ve son Mehdi'ye kadar tüm Mehdilerin dönemleri boyunca devam edecektir.”

Ben dedim: “Tüm övgüler Allah'adır.”

³ Bu mesele *Mehtum* değildir ve değişebilir.

İmam (minhusselam) buyurdu: “En kötü dönem Adem’in (aleyhisselam) iktidarı zamanında olacaktır.” [4. Mehdi].

Ben dedim: “Hangi açıdan en kötüdür?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Hıyanet ve arkadan bıçaklama açısından.”

Mehdilerin Ölümü

Bir gün bazı rivayetlerle ilgili İmam Ahmed El-Hasan’a (minhusselam) soru soruyordum. Sordum ki: “Mehdinin korkacağını ve tetikte olacağını söyleyen hadis⁴ Musa (aleyhisselam) hakkındadır, değil mi?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet, bu, Musa hakkındadır. Sabah İmam Mehdi’dir, Öğle ilk Mehdi’dir, İkinci Sensin, Akşam Musa’dır, Yatsı ise Adem’dir.”

Dedim ki: “O’nun zamanında karanlık ve zulüm yeryüzüne geri mi dönecek ve Adem’in (aleyhisselam) zamanında gece mi olacak?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet, Musa’nın zamanında başlayacak ve Adem’in zamanında aşırı derecede şiddetlenecektir. Adem büyük bir savaşa öncülük yapacak ve o savaşta yüz binler helak olacaktır.”

Ben dedim: “La havle ve la kuvvete illa billah. Bu savaş kime karşı olacak Baba? Belli bir ülkeye karşı mı?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Allah’ın Hakimiyetinin düşmanlarına ve şerrin destekçilerine karşı olacaktır.”

Ben dedim: “Allah onlara lanet etsin. Adem o zamana kadar şu anki bedeninde mi kalacak, yani yeni bir enkarnasyonda değil?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Bunun cevabını şimdi verirsem kafan karışacak ve bu sana zarar verecek, çünkü cevabım beklediğin veya hayal ettiğin gibi değildir. Bileceksin ama şimdi değil.”

Ben dedim: “Amerika senden sonra kalacak mı? Çünkü Hac Hutbesi’nde ‘arkalarında duran Romalılar – Amerika’ diyorsun.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Romalılara gelince, ondan artakalanı kalacak, sonra güçlenip insanları yeniden kandıracaklar ama bu uzun sürmeyecek. Altıncı ve Yedinci Mehdiler, Sekizinci, Dokuzuncu, Onuncu, Onbirinci Mehdiler ile birlikte onları da tamamen mahvedecekler. Sonunda yeryüzünü adalet ve eşitlikle dolduracak olan Mehdilerin Mührü Son Mehdi Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) gelecek ve uzun yıllar hüküm sürecek.”

Ben dedim: “Babacığım, bir şeyi söyleyebilir misin?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Neyi?”

⁴ İmam Bakır (minhusselam) şöyle buyurdu: “Mehdi, Musa’nın çıktığı gibi, korku ve endişe içinde çıkacaktır.” – *Bihar’ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 223

Ben dedim: “Ben nasıl öldürüleceğim? Kılıçla mı, zehirle mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sen kılıçla ve zehirle öldürüleceksin, ruhum sana feda olsun, her ikisi ile de, sen zehirlenecek ve öldürüleceksin.”

Ben dedim: “Romalılar tarafından mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sefiller, hainler tarafından.”

Ben dedim: “La ilahe illallah, münafıklar mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Münafıklar.”

Ben dedim: “Musa benim intikamımı alacak mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İnşallah. Oğlum, bu konuyu şimdilik kapat, lütfen.”

Ben sordum: “Peki ya Musa ve Adem (Onlara Selam Olsun)?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, hemen hemen hepsi münafıklar ve hainler tarafından öldürülür.”⁵

Ben dedim: “Allah onlara lanet etsin.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ağacın kurdu ağaçtandır.”

Ben dedim: “Peki, ya Muhammed bin Zehra’dan (aleyhisselam) sonra? Hadilerin döneminde durum sabitleyecek mi?”⁶

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “En büyük dönem Muhammed bin Zehra’nın (aleyhisselam) dönemidir. O, yeryüzünü adalet ve eşitlikle dolduracaktır.”

Ben dedim: “Peki bu ne kadar sürecek?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “17 yıl. Muhammed’in (O’na ve Ailesine Selam Olsun) hakimiyeti 17 yıldır. Ancak adalet ve eşitlik bundan çok daha uzun sürecek. Ondan sonra da işler yolunda gidecek.”

Ben dedim: “Sen de dönecek misin? Hadilerden biri olarak.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ahmed El-Hasan’ı mı kastediyorsun?”

Ben dedim: “Evet.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Canım oğlum, bunu yanıtlamaktan beni muaf tutar mısın?”

Ben ağlamaya başladım ve dedim: “Kalbimi kırıyorsun.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu yüzden cevap vermek istemiyorum.”

Ben dedim: “Kalbimi kırdın! Ahmed El-Hasan asla geri dönmeyecek mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Özür dilerim, ey gözümün nuru.”

⁵ İmam Hasan bin Ali (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “Bizden kılıçla ya da zehirle öldürülmeyen kimse yoktur.” – *Bihar’ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 27, sayfa 217

⁶ Mehdilerden sonraki on iki halife Hadiler adlanıyor.

Bu sefer hıçkırma hıçkırma ağlamaya başladım.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Allah’ın selamı, rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun ey Babasının canı, ey gözümün nuru.”

İmam (*minhusselam*) kalktı ve gitti.



Bab 31

İSA'NIN KAYIP YILLARI



İsa dedi: “Ve gidip yer hazırlarsam; siz de benim olduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi kendi yanıma alacağım”



Isa (*aleyhisselam*) arkadaşlarını o kadar çok sevdi ki, onlar için hayatını feda etti. Arkadaşlarını asla terketmezdi. Çoğu insan sadece İsa'nın (*aleyhisselam*) çarmıha gerilmeden sonraki kırk gün boyunca havarilerini birkaç kez ziyaret ettiğini bilir. İsa'nın (*aleyhisselam*) havarilerini birçok kez daha ziyaret ettiğini ve daha önce söz verdiği gibi, onları yanına almak istediğini çok az insan bilir. İsa daha önce onlara şöyle demişti: “*Yüreğiniz sıkılmasın; Allaha iman edin, bana da iman edin. Babamın evinde çok meskenler vardır; olmasaydı, size derdim; çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. Ve gidip yer hazırlarsam; siz de benim olduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi kendi yanıma alacağım. Ben nereye gidiyorum, siz yolu bilirsiniz.*”¹

İsa'nın (*aleyhisselam*) yaptığı da tam olarak budur. Onları ziyaret etmeye ve eğitmeye devam etti. Onları yanına almaya çalıştı, ama onunla gitmek istemediler. En azından çoğu. Gnostik İncil'de ‘*Yakub'un Gizli Kitabı*’nda mesele şöyle anlatılır:

Yakub sana yazıyor. Selamdan sana selam olsun, Sevgiden sevgi, Lütuftan lütuf, İmandan iman, Kutsal Hayattan hayat olsun! Bana ve Petrus'a Rab tarafından vahyedilen gizli bir kitap göndermemi istediğin için, seni ne reddedebilirdim ne de doğrudan seninle konuşabilirdim, ama onu İbranice harflerle yazdım ve sana - yalnızca sana gönderdim. Ancak, azizlerin kurtuluşunun bir hizmetçisi olduğun için, ciddiyetle çalış ve bu kitabı herkese anlatmamaya özen göster – Mesih'in hepimize, onun on iki öğrencisine anlatmak istemediği bu kitabı. Ama bu söylevde iman yoluyla kurtulacak olanlara ne mutlu!

Şimdi, sana on ay önce Mesih'in bana açıkladığı başka bir gizli kitap gönderdim. Fakat bana – Yakub'a açıklandığı gibi, onu bu şekilde dikkate al. Şimdi, on iki öğrenci hep birlikte aynı anda oturuyorlardı ve Mesih'in gizli veya açık her birine söylediklerini hatırlayarak, onu yazıya döküyorlardı. Ben de kitabımda olanı yazıyordum – işte, Mesih bizden ayrıldıktan sonra biz onu beklerken ortaya çıktı. Ve dirildikten beş yüz elli gün sonra ona dedik: “Bizi terkedip gittin mi?” İsa dedi: “Hayır, ama ben geldiğim yere gideceğim. Benimle gelmek istiyorsanız gelin.” Hepsi cevap verdiler ve “Bize emredersen geliriz” dediler. Dedi ki: “Size doğrusunu söylüyorum, Göklerin Krallığı'na girmek emirle olmaz, daha doğrusu siz kendinizle dolu olduğunuz için (olmaz). Yakub ve Petrus'u bana verin ki, onları doldurayım.” Ve bu ikisini çağırınca, onları bir kenara çekti ve diğerlerine, meşgalelerine devam etmelerini buyurdu. Mesih dedi: “Merhamete ulaştınız...”

(Metin 7 satır eksik)

O halde doldurulmayı arzulamıyor musunuz? Kalbiniz sarhoş mu? O halde ayık olmayı arzulamıyor musunuz? Öyleyse, utanın! Ve şimdi, uyanıkken ya da uyurken, İnsanoğlu'nu gördüğünüzü ve onunla konuştuğunuzu ve onu dinlediğinizi hatırlayın. İnsanoğlu'nu görenlerin vay haline! Ne mutlu İnsanı görmemiş, onunla arkadaşlık etmemiş, onunla konuşmamış ve ondan hiçbir şey dinlememiş olanlara. Hayat sizindir! Bu nedenle, bilin, saltanat sürebilmeniz için, hasta olduğunuzda o sizi iyileştirdi. Hastalıklarından dinlenmiş olanların vay haline, çünkü tekrar hastalığa yakalanacaklar! Hasta olmayan ve hastalanmadan önce dinlenmeyi bilenlere ne mutlu. Sizin ki Tanrı'nın Krallığı'dır! Bu nedenle size diyorum ki, dolu olun ve içinizdeki hiçbir yeri boş bırakmayın, çünkü Gelecek Olan sizinle alay etmeye kadirdir.”

¹ *Kutsal Kitap*, Yuhanna kitabı, Bölüm 14, Pasaj 1-4

O zaman Petrus cevap verdi: “Rab, bize üç kez ‘dolu olun’ dedin, ama biz dolduk.” Rab cevap verdi ve dedi ki: “Bunun için size diyorum ki, eksilmeyesiniz diye dolu olun. Ancak eksilenler kurtulamayacak. Çünkü doluluk iyidir ve eksilme kötüdür. Bu nedenle, eksilmeniz sizin için iyidir ve diğer taraftan, sizin için doldurulmak kötüdür, dolayısıyla dolu olan da eksilir; ve eksilen, eksilen doldurulduğu gibi dolmaz. Ve dolu olan, kendi payına, yeterliliğini tamamlamaya getirir. Bu nedenle, kendinizi daha çok doldurabilmeniz için; hâlâ doldurulabilirken eksilmek ve hâlâ eksilmek mümkünken doldurulmak uygundur. Bu nedenle ruhla dolu olun, ancak zihinden yoksun olun. Zira zihin nefstendir; ve o, nefstir.”

Ben de cevap verdim ve dedim: “Ya Rab, dilersen sana itaat edebiliriz. Çünkü biz atalarımızı, annelerimizi ve köylerimizi terk ettik ve sana uyduk. Öyleyse, kötü Şeytan’ın bizi ayartmasına izin verme.” Rab cevap verdi ve şöyle dedi: “Baba’nın iradesi size hediye olarak verilmemişse ve Şeytan tarafından ayartılıyorsanız, onu yerine getirdiğinizde, ne faziletiniz olur? Fakat Şeytan tarafından ezilirseniz ve zulme uğrarsanız ve Baba’nın iradesini gerçekleştirirseniz, O’nun sizi seveceğini ve benimle eşit kılacağı ve özgür seçiminize göre O’nun takdiri aracılığıyla sizi Kendi azizleri olarak göreceğini söylüyorum. O halde bedeni sevmekten ve acılardan korkmaktan vazgeçmeyecek misiniz? Yoksa hâlâ kötü olan tarafından benim gibi haksızlığa uğramadığınızı, haksız yere suçlanmadığınızı, zindana kapatılmadığınızı, haksız yere mahkum edilmediğinizi, sebepsiz yere çarmıha gerilmediğinizi, utanç verici bir şekilde gömülmediğinizi bilmiyor musunuz? Ruhun etrafını sardığı bir duvar olduğunuz eti esirgemeye nasıl cüret edersiniz? Dünyayı düşünürseniz, sizden önce ne kadar uzun süre var olduğunu ve sizden sonra ne kadar uzun süre var olacağını göreceksiniz, hayatınızın tek bir gün ve acılarınızın tek bir saat olduğunu göreceksiniz. Çünkü iyiler dünyaya girmeyecek. Bu nedenle ölümü küçümseyin ve yaşam için kaygılanın. Çarmıhımı ve ölümümü hatırlayın, yaşayacaksınız.”

Ben de cevap verdim ve dedim ki: “Rab, bize çarmıhtan ve ölümden bahsetme, çünkü senden uzaklar.” Rab cevap verdi ve dedi: “Size doğrusunu söylüyorum, çarmıhıma inanmadıkça kimse kurtulamaz. Fakat çarmıhıma iman edenlere gelince, Tanrı’nın Krallığı onlarındır. Bu nedenle, yaşamı arayan ölümlerin aradıklarının kendilerine açıklandığı gibi, ölümü arayanlar olun. Ve onları endişelendirecek ne var? Kendinizi ölüme çevirdiğinizde, size seçilmişliği bildirecektir. Size doğrusunu söyleyeyim, ölümden korkanların hiçbiri kurtulamayacak. Çünkü Tanrı’nın Krallığı, kendilerini ölüme mahkum edenlerindir. Benden daha iyi olun; kendinizi Kutsal Ruh’un oğlu gibi yapın.”

Sonra ona sordum: “Rabbimiz! Kendilerine peygamberlik etmemizi isteyenlere nasıl peygamberlik edebiliriz? Çünkü bizden bir kehanet talep eden ve bizden bir kehanet duymayı bekleyenler çoktur.” Rab cevap verdi ve dedi: “Peygamberliğin başının Yahya ile kesildiğini bilmiyor musunuz?” Ben de dedim ki: “Rabbim, kehanetin başını kesmek mümkün değil, değil mi?” Rab bana dedi ki: “Önce ‘başın’ ne olduğunu ve kehanetin baştan çıktığını öğrenin, sonra ‘baş kesildi’nin ne anlama geldiğini anlayın. İlk önce sizinle benzetmelerle konuştum ve siz anlamadınız. Şimdi ben sizinle açıkça konuşuyorum ve siz yine anlamıyorsunuz. Ama siz bana benzetmelerde bir benzetme ve açık olan şeylerde görünür oldunuz. Zorlanmadan kurtulmak için gayretli olun. Daha doğrusu, kendi başınıza hazır olun ve mümkünse benden önce gidin. Çünkü Baba sizi böyle sevecektir. İkiyüzlülükten ve kötü düşünceden nefret edin. Çünkü ikiyüzlülüğü doğuran düşüncedir, ikiyüzlülüğe gerçek olmaktan uzaktır. Göklerin Krallığı solmasın. Çünkü meyveleri

etrafına dökülen bir hurma filizi gibidir. Yapraklar çıkarır, tomurcuklandığında (dökülen meyveler) hurma ağacının verimini kuruturlardı. Bu tek kökten gelen meyvelerde de böyledir; hasat zamanı, meyveler birçok hasatçı tarafından toplanır. Bu fidanları şimdi üretmek mümkün olsaydı gerçekten iyi olurdu; çünkü o zaman Krallığı bulursunuz. Madem bu zamandan önce bu şekilde yüceltildim, gitmeye can atarken neden hepimiz beni engelliyorsunuz? Benzetmeler uğruna beni on sekiz gün daha sizinle kalmaya zorladınız. Bazı kişilerin “Çobanlar”, “Tohum”, “Bina”, “Bakirelerin Lambaları”, “İşçilerin Ücreti”, “Çifte Drahmi” ve ‘Kadın’ öğretisine dikkat etmeleri ve anlamaları yeterliydi. Söz konusunda gayretli olun. Çünkü ‘Söz’ün ilk şartı imandır; ikincisi aşktır; üçüncüsü amellerdir. Şimdi bunlardan hayat geliyor. Çünkü Söz buğday tanesi gibidir. Biri onu ektiğinde inandı; ve filizlendiğinde onu sevdi, çünkü bir tane yerine çok sayıda tane olmasını dört gözle bekliyordu; ve çalıştığında kurtuldu, çünkü onu yiyecek için hazırladı. Yine ekmek için bazı tahıllar bıraktı. Böylece sizin hepimiz için Göklerin Krallığı’nı almanız da mümkündür: onu bilgi yoluyla almazsanız, onu bulamazsınız. Bu yüzden size söylüyorum, ayık olun, yanlış yola sapmayın. Ve birçok kez hepimize hep birlikte - ve özelde sana Yakub, dedim ki - ‘Kurtulun!’ Ve size bana uyanızı emrettim ve hükümdarların huzurunda ne cevap vermeniz gerektiğini öğrettim. Bakın, indim ve konuştum ve kendimi rahatsız ettim ve sizi kurtardığımda tacımı aldım. Çünkü siz de benimle birlikte yaşayacaksınız diye, sizinle birlikte yaşamak için indim. Ve evlerinizin tavanlarının olmadığını öğrenince, indiğimde beni alabilecek evlerde oturdum. Bu nedenle, bana itaat edin kardeşlerim. Büyük nurun ne olduğunu anlayın. Babanın bana ihtiyacı yok. Çünkü bir babanın oğula ihtiyacı yoktur, ama babaya ihtiyacı olan oğuldur. Ben ona gidiyorum, çünkü Oğulun Babası’nın size ihtiyacı yok. ‘Söz’e dikkat edin. İlmi anlayın. Hayatı sevin. Ve kendinizden başkası size zulmetmeyecek, size eziyet etmeyecek. Ey zavallılar! Ey talihsizler! Ey hakkı yalanlayanlar! Ey ilmi çarpıtanlar! Ey ruha karşı günahkâr olanlar! Başından beri konuşmak size yakışmazken şimdi bile dinlemeye cüret mi ediyorsunuz? Başından beri uyanık olmanız gerektiği halde, Göklerin Krallığı’nın sizi kabul etmesi için şimdi uyumaya cüret mi ediyorsunuz? Size doğrusunu söylüyorum, mukaddes olanın pisliğe batması ve nurani adamın karanlığa batması, sizin hüküm sürmenizden, hatta hüküm sürmemenizden daha kolaydır! Gözyaşlarınızı, acınızı ve üzüntünüzü hatırladım. Onlar bizden uzaktır. Şimdi, siz, Baba’nın mirasının dışında olanlar, size yaraşır yere ağlayın ve üzülmün ve iyi olanı duyurun, çünkü Oğul uygun bir şekilde yükseliyor. Size doğrusunu söyleyeyim, beni dinleyenlere gönderilseydim ve onlarla konuşsaydım, yeryüzüne asla inmezdim. Ve şimdi, o halde, onlardan utanın. Bakın, sizden ayrılacağım. Gidiyorum ve artık sizinle kalmak istemiyorum - tıpkı sizin de istemediğiniz gibi. O halde, şimdi beni takip edin. Bu nedenle size diyorum ki, uğrunuza indim. Siz sevgilisiniz; birçokları için yaşam sebebi olacak olan sizlersiniz. Babaya yalvarın. Sık sık Tanrı’ya dua edin, O size verecektir. Melekler arasında duyurulduğunda ve kutsallar arasında yüceltiildiğinde sizi kendisiyle birlikte gören kişiye ne mutlu! Hayat sizindir! Tanrı’nın çocukları olarak sevinin ve hoşnut olun. Kurtulabilmeniz için Onun iradesini muhafaza edin. Benim azarımı kaale alın ve kendinizi kurtarın. Ben sizin için Baba’dan şefaati istiyorum ve O sizi çok bağışlayacaktır.”

Bunları işittiğimizde sevindik, çünkü daha önce söylediklerimiz yüzünden bunalıma girmiştik. Şimdi bizim sevincimizi görünce dedi: “Vay halinize, bir şefaatiye muhtaç olanlar! Vay halinize, lütfâ muhtaç olanlar! Ne mutlu, özgürce konuşup kendi kendilerine

lütüfta bulunanlara! Yabancılar gibi olun; onlar şehriniz için ne tür bir tahminde bulunurlar? Kendi rızanızla kendinizden vazgeçtiğiniz ve şehrinizden ayrıldığınız halde niçin sıkıntıya düşüyorsunuz? Oturduğunuz yeri niçin kendi başınıza terk edip, orayı yaşamak isteyen başkalarına hazırlıyorsunuz? Ey sürgünler ve firariler! Vay halinize, çünkü yakalanacaksınız! Yoksa Baba'nın insanlığı seven biri olduğunu, ya da dualarla ikna edildiğini, ya da biri adına diğerine lütufkar olduğunu, ya da onu arayanla birlikte olduğunu mu hayal ediyorsunuz? Zira O arzunun ne olduğunu da, bedenine neye ihtiyaç duyduğunu da bilir. Çünkü nefse can atan beden değildir. Zira ruh olmadan nefsin kurtulmadığı gibi, nefis de olmadan beden günah işlemez. Fakat nefis, kötülük olmadan kurtulursa ve ruh da kurtulursa, o zaman beden günahsız olur. Çünkü nefsi canlandıran ruhtur, ama onu öldüren bedendir – yani kendini öldüren nefstir. Size doğrusunu söyleyeyim, Baba ne nefsin günahını ne de bedeninin suçunu bağışlamayacaktır. Çünkü eti giyenlerin hiçbiri kurtulmayacak. Birçoğunun Göklerin Krallığı'nı bulduğunu mu sanıyorsunuz? Kendini cennette dördüncü olarak gören kişiye ne mutlu!”

Bunları işitince içimiz karardı. O da bizim sıkıntılı olduğumuzu görünce dedi ki: “Size, kendinizi tanımanız için bunu söyledim. Göklerin Krallığı, tarlada filizlenen başak gibidir. Olgunlaşınca, meyvesini saçtı ve bir yıl daha tarlayı başaklarla doldurdu. Siz de kendinize bir ömür başak biçmeye gayret edin ki, Krallıkla dolup taşasınız. Ben sizinle olduğum müddetçe bana kulak verin ve bana itaat edin. Ama sizden ayrılacağım zaman beni hatırlayın. Ve beni hatırlayın, çünkü siz beni tanımadan yanınızdaydım. Beni tanıyanlara ne mutlu! Duyup da inanmayanların vay haline! Görmeyip de iman edenlere ne mutlu! Ve sizi bir kez daha ikna ediyorum. Zira bana, altında sığınasınız diye sizin için çok değerli olan bir ev inşa etmek vahyolundu; aynı şekilde, bu, yıkılma tehlikesi olan komşularımızın evine destek olabilecektir. Size doğrusunu söylüyorum, adına bu yere indirildiklerimin vay haline! Baba'ya yükselecek olanlar kutsanmıştır. Yine sizi kınıyorum. Var olan sizler, olmayanlar gibi olun ki, olmayanlarla birlikte olasınız. Göklerin Krallığı aranızda ıssız kalmayın. Aydınlatan nurdan dolayı büyüklük taslamayın. Aksine, benim size davrandığım gibi, kendinize de bu şekilde davranın. Çünkü kurtulasınız diye bu laneti üzerime aldım.”

Petrus buna cevap verdi ve dedi ki: “Bazen bizi Göklerin Krallığı'na teşvik ediyorsun, bazen de geri çeviriyorsun, Rabbim. Bazen bizi ikna ediyor, imana zorluyor ve bize hayat vadediyorsun, bazen de bizi Göklerin Krallığı'ndan kovuyorsun.” Ve Rab cevap verip bize dedi: “Size birçok kez iman verdim. Üstelik kendimi size açıkladım, Yakub ve sen beni tanımadınız. Yine, şimdi sizi birçok kez sevinirken görüyorum. Hayat vaadiyle sevinirken, hâlâ suratınız asık mı? Ve size Melekût öğretilince üzüldünüz mü? Oysa ki iman ve ilim vasıtasıyla hayata kavuştunuz. Bunun için onu işittiğinizde, inkarı hor görün, fakat vaadi işittiğinizde, daha çok sevinin. Size doğrusunu söyleyeyim, hayatı alarak Melekût'a inanan kişi, onu asla terk etmeyecek, Baba onu sürgün etmek istese bile! Şimdilik size söyleyeceğim şeyler bu kadar. Şimdi geldiğim yere yükseleceğim. Ama ben gitmeye can atarken siz beni kovdunuz ve bana eşlik etmek yerine benim peşime takıldınız. Beni bekleyen yüceliğe kulak verin ve yüreklerinizi açtıktan sonra, göklerde beni bekleyen ilahileri dinleyin. Çünkü bugün Babamın sağında (yerimi) almakla yükümlüyüm. Şimdi size son sözümü söyledim. Sizden ayrılacağım. Çünkü bir rüzgar arabası beni kaldırdı ve artık giyinebilmek için soyunacağım. Ama kulak verin: Ben geldiğimde yükselebileyim diye, inmeden önce Oğul'u vaaz edenlere ne mutlu! Kendilerinden payınız olsun diye, var olmadan önce Oğul

tarafından duyurulanlara üç kez ne mutlu.” Bunları söyleyince uzaklaştı. Ve ben ve Petrus diz çöktük, şükrettik ve yüreklerimizi göğe açtık. Kendi kulaklarımızla savaşların sesini, bir borazan sesini duyduk ve kendi gözlerimizle büyük bir kargaşayı gördük. Ve o yerin ötesine geçtiğimizde, aklımızı daha ileriye gönderdik. Gözlerimizle gördük ve kulaklarımızla ilahiler, meleksel övgüler ve meleksel sevinç duyduk. Ve göksel efendiler ilahiler söylüyordu ve biz kendimiz sevinçliydik. Bundan sonra biz de ruhlarımızı yukarı, Yüce Efendiye göndermek istedik. Yukarı çıktığımızda ise ne görmemize, ne de işitmemize izin verildi. Çünkü öğrencilerin geri kalanı bizi çağırdılar ve bize sordular: “Üstat’tan ne duyduunuz? Size ne dedi? Nereye gitti?” Biz de onlara cevap verdik: “Yükseldi.” Ve, “Bize bir söz verdi ve bize tüm yaşamı vaat etti ve bizden sonra gelecek çocukları bize açıkladı, çünkü onları sevmemizi emretti, çünkü onların uğruna kurtulacağız.”

Ve işittikleri zaman vahye inandılar, fakat doğacak olanlara kızdılar. Sonra onları skandala ikna etmek istemediğim için her birini başka bir yere gönderdim. Ama ben kendim zuhur edecek sevgiliden pay alabilmek için dua ederek Yeruslimalım’a gittim. Ve başlangıcın senden gelmesi için dua ediyorum, çünkü böylece kurtulabilirim. Çünkü benim aracılığım, benim inancım ve benimkinden daha iyi olan başka birinin aracılığıyla aydınlanacaklar, çünkü benimkinin daha az olmasını istiyorum. Bu nedenle, kendinizi onlara benzetmeye gayret edin ve onlardan bir pay elde edebilmeniz için dua edin. Çünkü anlattıklarımın dışında, Mesih bize vahiy açıklamadı. Onların hatırı için, gerçekten de, Rab’bin, kendi çocukları yaptığı kişilerle birlikte kendilerine bir pay duyuruyoruz.”²

Nitekim, çarmıha gerildikten yaklaşık bir buçuk yıl sonra, beş yüz elli gün sonra, İsa (*aleyhisselam*) söz verdiği gibi havarilerini de yanında götürmek üzere geri dönmüştü. Ancak, havariler ölümden çok korktular ve yaşamı sevdiler. İsa’nın (*aleyhisselam*) onlarla ölüme gitmekten bahsettiğini düşündüler ve cevap vererek İsa’ya (*aleyhisselam*) gerekirse gideceklerini söylediler. İsa (*aleyhisselam*) onlara, emrolunmakla cennete kimsenin girmediğini söyledi.³ İsa (*aleyhisselam*) bu söyleminde, havarilerine ve onlara “*Size birçok kez kurtulun ya da bana inanın ve bana uyun*” diyerek azarlayıp davranışlarına açıkça öfkelenmiş ve hayal kırıklığına uğramıştır. Diğer birçok şeyin yanı sıra onları talihsizler ve günahkarlar olarak adlandırmıştır. İsa (*aleyhisselam*) sonunda havarilerini bırakır ve onları kendi yollarına gönderir.

Havariler daha sonra birbirlerinden ayrılırlar ve İncilleri vaaz ederek dünyanın dört bir yanına giderler. Simun Petrus Roma’da vaaz verdi, Andreas Asya uluslarına ve Yunanistan’a vaaz verdi, Büyük Yakub Kudüs’te kaldı, Yuhanna ve Filip Yunanistan’a gitti, Tomas ve Bartalmay Hindistan’a, Matta Etiyopya’ya ve Küçük Yakub Mısır’a, Simun Zealot Pers’e ve Yahuda Suriye’ye. Yahuda İskariot intihar ederek öldü. Onlar on iki öğrencidir.

Ancak, görünüşe göre önde gelen bir havari, Mecdelli Meryem, tarih sanhesinden kayboldu. O nereye gitti? Gerçek şu ki, havariler İsa ile gitmeyi neredeyse reddetmiş olsalar da, İsa’ya sonuna

² *Yakubun Gizli Kitabı*, Nag Hammadi Derlemesi

³ İlk ‘Âdemi Ahit’ten beri, Allah insana özgür irade, aşırı serbestlik ve seçim gücü vermiştir, çünkü Allah’ın Kendisi özgürdür ve bizler O’nun suretinde yaratılmışızdır.

kadar eşlik edecek olan Meryem'di. İsa'nın yaşamında, Abgar adında bir Suriye kralı İsa'ya bir mektup yazdı:

“Edessa'nın hükümdarı Abgar'dan, Kudüs ülkesinde ortaya çıkan iyi hekim İsa'ya selamlar. Senin hakkında ve ilaç veya şifalı otlar olmadan yaptığın tedavilerin hakkında haberler duydum. Zira söylenene göre körlerin gözünü açıyor, topalların yürümesini sağlıyor, cüzamlıları iyileştiriyor, murdar ruhları ve cinleri kovuyor, kalıcı hastalığa yakalanmış olanları iyileştiriyor ve ölüleri diriltiyorsun. Ve seninle ilgili bütün bu şeyleri işitince, şu sonuca vardım ki, iki şeyden biri doğru olmalı: ya sen Tanrı'sın ve gökten inmişsin, ya da bunları yapan sen, Tanrı'nın Oğlu'sun. Bu yüzden sana yazdım ki, bana gelip çektiğim bütün hastalıkları iyileştirme zahmetine katlanır mısın diye sorayım. Çünkü Yahudilerin sana karşı mırıldandıklarını ve sana zarar vermek için planlar kurduklarını duydum. Ama benim, ikimize yetecek kadar büyük olan çok küçük ama soylu bir şehrim var.”⁴

İsa (*aleyhisselam*) Abgar'a bir mektupla cevap verdi:

“Beni görmeden bana iman edenlere ne mutlu. Çünkü benim hakkımda, beni görenlerin bana inanmayacakları, beni görmeyenlerin de iman edip kurtulacakları yazılmıştır. Sana geleyim diye bana yazdığına gelince, burada yerine getirmem için gönderilmiş olduğum her şeyi yerine getirmem ve onları bu şekilde yerine getirdikten sonra beni gönderene tekrar götürülmem gerekiyor. Ben yükseldikten sonra, öğrencilerimden birini sana göndereceğim ki, senin hastalığını iyileştirsin, sana ve yanındakilere hayat versin.”⁵

Kral V. Abgar, Osroene olarak da bilinen Edessa'lıydı. O dönemde Edessa nüfusunun ve yöneticilerinin çoğu Arap kökenliydi. Bu, Yahudilerin İsa'yı reddettiği yerde, Arapların kabul etmesinin başlangıcıydı. İsa'nın (*aleyhisselam*) da belirttiği gibi, o Allah'ın bir peygamberi idi ve Yahudiler tarafından reddedilip başka yerlerde kabul edilecekti. Matta, Bölüm 13'te şöyle geçer:

“Ve memleketine gelerek onların havrasında öğretti; şöyle ki, onlar şaşırıp dediler: “Bu adamın bu hikmeti, ve bu olağanüstü güçleri nereden? Dülgerin oğlu bu değil mi? Anasının adı Meryem değil mi? Kardeşleri Yakub, Yusuf, Simun, Yahuda değil mi? Bütün kız kardeşleri yanımızda değil mi? Şimdi bu adamın bütün bu şeyleri nereden?” Ve onda sürçtüler. İsa da onlara dedi: Bir peygamber kendi memleketinden ve evinden başka yerde itibarsız değildir. Ve İsa, onların imansızlıklarından dolayı, orada çok mucizeler yapmadı.”⁶

Böylece İsa (*aleyhisselam*) Yahudilerle pek çok mucize yapmaktan vazgeçerken, onların imansızlıklarından dolayı bir Arap kralına, kendisinden mucizeler yaratacak bir misafir vadediyor. Bu, İsrailoğullarından gelen Musevî Ahit'in Araplarla İsevî Ahit'e aktarılmasının başlangıcını temsil eder. İşte, yabancı, Abgar'a vardığında meydana gelen olayların açıklaması:

“İsa'nın göğe alınışından sonra, Tomas olarak da çağırılan Yahuda, ona Yetmişlerden biri olan havari Thaddeus'u gönderdi. Geldiğinde Tobias'ın oğlu Tobias'ın yanına yerleşti. Haberi yurt dışına çıkınca, İsa'nın da haber verdiği gibi, Abgar'a İsa'nın bir havarisinin

⁴ Kilise Tarihi, Caesarealı Eusebius

⁵ Kilise Tarihi, Caesarealı Eusebius

⁶ Kutsal Kitap, Matta kitabı, Bölüm 13, Pasaj 54-58

geldiği söylendi. Thaddeus o zaman Tanrı'nın gücüyle her hastalığı ve zayıflığı iyileştirmeye başladı, o kadar ki herkes şaşırды. Ve Abgar, onun yaptığı büyük ve harika şeyleri ve yaptığı tedavileri duyduğunda, İsa'nın kendisine bahsettiği kişinin o olduğundan şüphelenmeye başladı: 'Ben alındıktan sonra, seni iyileştirecek öğrencilerimden birini sana göndereceğim.' Bu nedenle, Thaddeus'un birlikte kaldığı Tobias'ı çağırarak, 'belirli bir güçlü adamın geldiğini ve evinizde konakladığını duydum' dedi. 'Onu bana getir'. Ve Thaddeus'a gelen Tobias ona dedi ki, hükümdar Abgar beni çağırды ve onu iyileştirebilmen için seni ona getirmemi söyledi. Ve Thaddeus, gideceğim, çünkü ona güçle gönderildim dedi.

Tobias bu nedenle ertesi gün erkenden kalktı ve Thaddeus'u alarak Abgar'a geldi. Ve o geldiğinde, soylular oradaydı ve Abgar'ın etrafında durdular. Ve girişinden hemen sonra, havari Thaddeus'un yüzünde Abgar'a büyük bir vizyon göründü. Abgar bunu görünce Thaddeus'un önünde secdeye kapandı, bu sırada etraftakiler şaşkına döndü; çünkü sadece Abgar'a görünen vizyonu görmediler.

Daha sonra Thaddeus'a, kendisinin gerçekten de ona, 'Sana, seni iyileştirecek, sana ve yanındakilere hayat verecek olan öğrencilerimden birini göndereceğim' söyleyen Tanrı'nın Oğlu İsa'nın bir öğrencisi olup olmadığını sordu. Ve Thaddeus dedi: 'Beni onun gönderdiğine kuvvetle inandığın için sana gönderildim. Ve dahası, eğer ona inanırsan, kalbinin ricaları, inandığın gibi sana verilecektir.'

Abgar ona dedi: 'Ben ona o kadar inandım ki, Romalıların hakimiyeti yüzünden ondan caydırılmamış olsaydım, bir ordu alıp onu çarmıha geren Yahudileri yok etmek isterdim.' Ve Thaddeus dedi: 'Rabbimiz Babasının iradesini yerine getirdi ve yerine getirdikten sonra Babasına alındı.' Ve Abgar ona dedi: 'Ben de ona ve Babasına inandım.'

Thaddeus ona dedi: 'Bu yüzden onun adına elimi başının üzerine koyuyorum.' Ve bunu yapınca, Abgar hastalıktan ve çektiği acıdan hemen iyileşti.'

Abgar, İsa hakkında duyduğu gibi, onu ilaçlar ve otlar olmadan iyileştiren, (İsa'nın) öğrencisi Thaddeus aracılığıyla tam da bunu müşahede ettiğinde hayret etti; ve Thaddeus sadece onu değil, aynı zamanda gut hastalığına yakalanmış Abdus'un oğlu Abdus'u da iyileştirdi, çünkü o da ona geldi ve ayaklarına kapandı ve (Thaddeus'un) ellerinin dokunmasıyla kutsanmış olarak iyileşti. Aynı şekilde Thaddeus, şehrin diğer birçok sakinlerini de iyileştirdi, harikalar ve olağanüstü işler yaptı ve Tanrı'nın sözünü vaaz etti. Sonra Abgar dedi ki, 'Siz, ey Thaddeus, bunları Tanrı'nın gücüyle yapıyorsunuz ve biz hayret ediyoruz. Ancak, bunlara ek olarak, İsa'nın gelişi, nasıl doğduğu; kudretine gelince, işittiğim işleri hangi kuvvetle icra ettiği hakkında bana bilgi vermenizi rica ediyorum.'

Thaddeus dedi: 'Sözü alenen ilan etmek için gönderildiğime göre, şimdi gerçekten susacağım. Ama yarın bütün yurttaşlarınızı benim için toplayın ve onların önünde vaaz edeceğim ve İsa'nın gelişiyle, nasıl doğduğuyla ilgili Tanrı'nın sözünü aralarına ekeceğim; ve göreviyle ilgili olarak, Baba tarafından hangi amaçla gönderildiği; ve işlerinin gücü ve dünyada ilan ettiği gizemler ve bunları hangi güçle yaptığı hakkında; ve onun yeni vaazına gelince, alçaltılmasını, aşağılanmasını, kendini nasıl alçalttığını, nasıl öldüğünü, tanrısallığını nasıl alçalttığını, çarmıha gerildiğini, Hades'e indiğini, ezelden beri kırılmamış olan parmaklıkları nasıl kırdığını ve ölüleri dirilttiğini (anlatacağım); çünkü tek başına indi, ama birçoğları ile yükseldi ve böylece Babasına yükseldi.'

Abgar bu nedenle vatandaşlara Thaddeus'un vaazını dinlemek için sabah erkenden toplanmalarını emretti ve ardından kendisine altın ve gümüş verilmesini emretti. Ama o, almayı reddetti ve dedi: 'Kendimize ait olanı bıraktıysak, başkasının olanı nasıl alacağız? Bunlar üç yüz kırkıncı yılda yapıldı.'"⁷

'Havari Mar Mari'nin İşleri' başlıklı başka bir Suriye apokrif metni, Mari'nin Thaddeus'un bir öğrencisi olduğunu, ona nasıl eşlik ettiğini ve Kral Abgar'ın Thaddeus'un ellerinde iyileşmesine tanık olduğunu detaylandırıyor.⁸ El yazması, Arzen'i yöneten ve Abgar'ın yakalandığı aynı hastalıktan muzdarip ikinci bir kralı detaylandırıyor. Bu sefer Mari, Arzen Kralı'nı iyileştirdi. Abgar Krallığı'nı ve Arzen Krallığı'nı müminlere dönüştürdükten sonra, Thaddeus, öğrencisi Mari ile birlikte doğuya, Irak'a doğru ilerledi. İslami kaynaklar ve Al-i Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) rivayetleri, İsa'nın (*aleyhisselam*) Irak'a seyahat ettiğini kaydeder.

*İbni Ebi Yafur rivayet eder ki, İmam Sadık'ın (minhusselam) huzuruna dahil oldum, yanında birkaç sahabesi vardı. O buyurdu: "Ey Ebi Yafur, hiç Kur'an'ı okudun mu?" Ben dedim: "Evet, bu kıraat ile." O buyurdu: "Sana sorduğum budur, bundan başkası değil." Ben dedim: "Evet, canım sana feda olsun, neden?" O buyurdu: "Çünkü Musa (aleyhisselam) kendi kavmine bir şey dedi ve onlar onu kaldıramayıp, Mısır'da ona karşı isyan ederek onunla savaştılar, o da onlarla savaşarak onları öldürdü. Ve İsa (aleyhisselam) kendi ümmetine bir şey dedi, onlar da onu kaldıramayıp Tikrit'te ona isyan ederek onunla savaştılar, o da onlarla savaştı ve onları öldürdü. Ve bu, Yüce Allah'ın bu kelimidir: [Sonra İsrail oğullarından bir deste iman etti, diğeri ise kafir oldu. Biz müminleri düşmanlarına karşı destekledik ve onlar galip oldular.] Biz Ehl-i Beyt'ten olan ilk Kaim kıyam ettiğinde size öyle bir şey söyleyecektir ki, onu kaldıramayıp Rumeylet'i Deskara'da ona karşı çıkararak onunla savaşacaksınız, o da sizinle savaşarak sizi öldürecektir. Bu, ona karşı son isyan olacaktır, sonra ey İbni Ebi Yafur, Allah ilk ve son olanları bir araya toplayacak, sonra da Muhammed'i kendi zamanının insanları için ortaya çıkaracaktır."*⁹

Gerçekten Olanları Kutsal Ruh Aracılığıyla Hatırlamak

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile kendim arasındaki aşağıdaki diyalogda, çarmıha gerilmeden sonra İsa Mesih'in faaliyetinin kayıp yıllarını nasıl canlı bir şekilde öğrendiğimi aktarıyorum. Suriye'den Irak'a ve nihayetinde İran'a uzanan bir faaliyet. İmam (*minhusselam*) pek bilinmeyen, gizli olan veya hiç kayda geçmeyen tarihi olayları kendi gözlerimle göreceğimi müjdelemişti. Kutsal Ruh üzerime indikten sonra şu keşfimi İmam'a (*minhusselam*) anlatıyorum.

Dedim ki: "Babacığım, keşfettiğim şeyi sana haber vereyim mi?"

İmam (*minhusselam*) dedi ki: "Evet oğlum, devam et."

Dedim ki: "Çarmıha gerilme olayından sonra, havarilerin hepsi seyahat edip vaaz verdiği halde Mecdelli Meryem tarihten kayboldu. Meryem, İsa'ya (*aleyhisselam*) en yakın olandı ve gnostik metinler

⁷ *Kilise Tarihi*, Caesarea'lı Eusebius

⁸ *Havari Mar Mari'nin İşleri*, Amir Harrak (Tercüman ve Editör)

⁹ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 375

ve İnciller de dahil olmak üzere tüm İnciller, ikisi arasında çok güçlü bir ilişkiye işaret ediyor. İsa, onun her zaman kendisiyle olacağını belirtirdi.”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “Evet.”

Dedim ki: “İsa (*aleyhisselam*) Irak’a gitti ve Mecdelli Meryem ile evlendi ve evlilik Allah’ın sünnetidir ve bütün Peygamberler ve İmamlar evlenmişlerdi. İsa (*aleyhisselam*) Mecdelli Meryem ile evlendi ve çocukları oldu. İşte muhteşem kısım Babacığım, gerçekten muhteşem kısım. İsa (*aleyhisselam*) Suriye’deki bir krala mektup yazmıştı ve mektupta İsa (*aleyhisselam*) ileride kendisine birini göndereceğini söylemişti. Buradan ve çarmıha gerilme olayından sonra şehirde mucizeler yapan bir adam çıktı. Belki bu adam İsa’nın (*aleyhisselam*) havarilerinden veya müminlerden biridir dediler. Bu adam adı Mari olan bir adamla birlikte yolculuk ediyordu. Bu adam kral ile buluştu ve kral ona secde etti ve bütün şehir iman etti. Bu iki isim, Thaddeus isimli adamın ve talebesi Mari veya Meryem’in ismi, bazı rivayetlerde bir kez daha geçmektedir, ancak bu sefer Mani adında bir peygamber ile birlikte geçmektedir! Tarih tabrif edildi, İsa (*aleyhisselam*) Mecdelli Meryem ile evlendi ve bu birliktelikten Mani dünyaya geldi ve İsa onu doğrudan eğitti. Sonra Mani çarmıha gerildi. İsa’nın (*aleyhisselam*) çağrısı Kudüs’te başlayıp daha sonra Suriye, Irak ve İran’la son buldu.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sanki bütün bu evrelerde bulunmuş ve bütün detaylarıyla yaşamış gibi konuşuyorsun. Sen şimdi asırları, olayları görüyorsun ve bütün detaylarıyla yaşıyorsun, ey gözümün nuru. Büyük bir aşamaya ulaştın. Seninle konuştuğum ilk günden beri umduğum gibi ve seninle doğrudan konuşmadan önce yaptığım gibi endişe verici bir hızla büyüyorsun. Bu, nurdur oğlum, senin içinden parlamaya başlayan nur. Seninle gurur duyuyorum oğlum, çok gurur duyuyorum.”

Böylece özetle İsa Mesih, Mecdelli Meryem’i alır ve Thaddeus ve Mari kimliği altında, İsa ve Meryem Suriye’ye giderek Araplarla ahitlerini bağlarlar ve Krallıkları yeni dine iman ettirirler. Öğrencilerinden olan bir grupla birlikte Irak’a doğru ilerlerler ve içlerinden bir grup, İsa’dan dayanılmaz buldukları bir konuşma duyduktan sonra İsa’ya (*aleyhisselam*) isyan eder. İsa onlara karşı kılıcı kaldırır ve asi grubu öldürür. Zaten İsa daha önce Matta 10. Bölüm’de şöyle demişti: “*Yeryüzüne selâmet getirmeye geldim sanmayın; ben selâmet değil, halbuki kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben adamla babasının, ve kızla anasının, ve gelinle kaynanasının arasına ayrılık koymağa geldim; ve adamın düşmanları kendi ev halkı olacaktır.*”¹⁰

Ortodoks Hristiyan inancının aksine İsa (*aleyhisselam*) Mecdelli Meryem ile evlenmiş ve bir erkek çocuk dünyaya getirmiştir. Bu oğul Mani, büyüyüp İsa (*aleyhisselam*) tarafından eğitilecek ve ondan bir elçi olarak gönderilecekti. Mani (*aleyhisselam*), İsevî ve Muhammedî ahitler arasında gerçek bir bağlantı görevi görecek. Böylece, bu, İsa Mesih’in (*aleyhisselam*) kayıp yıllarının gerçek hikayesidir.

¹⁰ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 10, Pasaj 34-36

İsa Mesih'in Soyru

Mecdelli Meryem İncil'in en gizemli karakterlerinden biridir. İsa'nın bir havarisi, çarmıha gerilmesine tanık olan ve dirilişinden veya dönüşünden sonra ona ilk şahit olan kişiydi. Gnostik İncillerde, Mezdelli Meryem olağanüstü bir ruhsal anlayışa sahip ve gözlerini Göklerin Krallığı'na odaklamış bir kadındır. Aynı zamanda İsa'nın (*aleyhisselam*) en yakın arkadaşındır. Ve el yazmaları, üstat İsa (*aleyhisselam*) ile öğrencisi arasındaki daha da derin bir ilişkiyi ima ediyor.

'Mecdelli Meryem İncili'nde şöyle geçer: "*Petrus Meryem'e dedi ki, "Kardeş, Mesih'in seni diğer tüm kadınlardan daha çok sevdiğini biliyoruz. Mesih'in hatırladığın sözlerini, duymadığımız için bilmediğimizi bildiğin şeyleri bize anlat."* Meryem, "*Size sizden gizlenen öğreteceğim*" dedi ve bu sözleri onlara söylemeye başladı."¹¹

Açıkça, burada, Mezdelli Meryem'in, İsa'nın (*aleyhisselam*) havarilerinden hiçbirisinin sahip olmadığı özel bilgi alma ayrıcalığına sahip olduğunu görebiliriz. Bu metinden ayrıca İsa'nın Mezdelli Meryem'i diğer tüm kadınlara tercih ettiğini anlıyoruz, ve bir erkek evlendiği kadını diğer tüm kadınlara tercih eder.

Mecdelli Meryem İncili ayrıca havariler ve Mezdelli Meryem arasındaki aşağıdaki konuşmayı da kaydeder:

*Petrus da benzer endişeleri dile getirerek yanıt verdi. Onlara Mesih hakkında sorular sordu: "Öyleyse, bizim haberimiz olmadan bir kadınla özel olarak mı konuştu? Dönüp onu mu dinleyelim? Onu bize mi tercih etti?" Sonra Meryem ağladı ve Petrus'a dedi ki, "Kardeşim Petrus, ne hayal ediyorsun? Bunları kendi kalbimde mi düşündüm, yoksa Mesih hakkında yalan mı söylüyorsun?" Levi, Petrus'a cevap verdi: "Petrus, sen her zaman gazaplı bir insandın. Şimdi, Hasımlar gibi kadına karşı çekiştiğini görüyorum. Çünkü Mesih onu (buna) layık kıldıysa, o zaman sen kimsin ki onu kendi payına reddediyorsun? Elbette, Mesih onu bizden daha iyi tanıdı, bu yüzden onu bizden daha çok sevdi. Aksine utanmalıyız. Kendimizi kusursuz insan yapmaya çalışmalıyız, bize emrettiği gibi onu kendimiz kazanmalı ve Mesih'in söylediğinden farklı başka bir kural veya yasa koymadan iyi haberi duyurmalıyız." Bunları söyledikten sonra, öğretmek ve vaaz etmek için dışarı çıkmaya başladılar.*¹²

Çarmıha gerilmeden sonra gerçekleşen bu konuşma, öğrencilerin, Mezdelli Meryem'in İsa'nın en sevdiği kişi olduğunu ve aslında onu diğerlerinden daha çok sevdiğini bildiklerini gösteriyor. Yusuf'un kardeşlerinin, Yakub'un gözdesi olduğu için Yusuf'u (*aleyhisselam*) kıskandıkları gibi, Mesih'in öğrencileri de Mezdelli Meryem'i, onun gözdesi (*aleyhisselam*) olduğu için kıskanmışlardı. Tomas İncili'nde bu kıskançlık, İsa'nın (*aleyhisselam*) hayatta olduğu zamanlar bile kendini gösteriyor: *Simun Petrus onlara, "Meryem'in bizi terk etmesini sağla, çünkü dişiler yaşamayı hak etmiyorlar" dedi. İsa dedi: "Bak, onu erkek yapmak için ona rehberlik edeceğim, o da siz erkeklerle benzer yaşayan bir ruh olsun. Çünkü kendini erkek yapan her dişi Göklerin Krallığı'na girecektir."*¹³

¹¹ *Mecdelli Meryem İncili*, Nag Hammadi Derlemesi, Marvin Meyer, sayfa 743

¹² *Mecdelli Meryem İncili*, Nag Hammadi Derlemesi, Marvin Meyer, sayfa 744-745

¹³ *Thomas İncili*, Nag Hammadi Derlemesi, Marvin Meyer, sayfa 153

Şimdi İsa'nın öğrencilerine, Mecdelli Meryem'i erkeğe dönüştüreceğini, böylece siz erkeklere benzeyebileceğini söylediğine dikkat edin. Bu daha sonra önem arzedecektir. Fakat Mecdelli Meryem'i İsa için bu kadar özel yapan neydi ve onunla olan ilişkisinin doğası neydi? Bu sadece bir öğretmen/öğrenci ilişkisi miydi yoksa daha fazlası var mıydı? Filip İncili'nde şöyle yazılmıştır: “*Üç kadın efendiyle birlikte yürüdü: Annesi Meryem, kız kardeşi Meryem ve arkadaşı olarak anılan Mecdelli Meryem. Çünkü “Meryem”, kız kardeşinin, annesinin ve arkadaşının adıdır.*”¹⁴ Aynı İncil'in daha sonraki bir bölümünde şöyle geçer: “*[Mesih'in] arkadaşı Mecdelli Meryem'dir. [Mesih] onu [bütün] havarilerinden daha çok sevdi ve sık sık [ağzından] öptü. Diğer [öğrenciler] ona, ‘Neden onu hepimizden daha çok seviyorsun?’ dediler.*”¹⁵

İsa'nın (*aleyhisselam*) Mecdelli Meryem ile romantik bir ilişkisi olduğunu ve ona arkadaşı dendiği için onu eş olarak aldığını ve sık sık onu dudaklarından öptüğünü havariler açıkça gördüler. Yahudiliğin yasalarının ve Dördüncü Ahit'in, dudaktan öpmeyi bırakın, evli olmayan erkeklerle kadınlar arasında dokunmayı yasakladığını unutmayın. Ancak havariler, onun İsa'nın (*aleyhisselam*) yanında manevi rütbe açısından neden diğerlerine tercih edildiğini merak ediyorlardı. Pistis Sofya İncili'nde İsa (*aleyhisselam*) bunun sebebini şöyle ifade etmektedir: “*Yükseklerdeki tüm gizemlerle tamamlayacağım Mübarek Meryem, açıkça konuş, çünkü sen, kalbi tüm kardeşlerinden daha çok Göklerin Krallığı'na bağlı olan birisin.*”¹⁶

Daha pek çok örnek var, ancak zamandan dolayı hepsini sıralamayacağız. Şimdi Mecdelli Meryem'in İsa (*aleyhisselam*) ile gizli bir ilişkisi olduğunu ve İsa'nın onu eş olarak aldığını göstermiş olduk. Havarilerin geri kalanı onu kıskandı ve çarمیha gerilmeden sonra onun yokluğu, İsa'yla (*aleyhisselam*) birlikte gittiği mantığını ortaya koyuyor. Havarilere gelince, onlar İsa'yı (*aleyhisselam*) defalarca yüzüstü bırakmışlardı. İsa'nın (*aleyhisselam*) tutuklandığı olay yerinde, Simun Petrus'tan (*aleyhisselam*) başka hiç kimse İsa'yı (*aleyhisselam*) savunmak için durmadı. Geri kalan herkes kaçtı. Simun Petrus bile daha sonra İsa'yı (*aleyhisselam*) tanıdığını üç kez inkar etti. İsa'nın (*aleyhisselam*) havarilerinin her zaman imanda sabit olmadıkları gerçeğini Kur'an bile kayıt altına almıştır, Al-i İmran Suresi'nde şöyle buyurulmaktadır: “*İsa, onların inkârlarını sezince, “Allah yolunda yardımcılarım kim?” dedi. Havariler, “Biziz Allahın yardımcıları. Allah'a iman ettik. Şahit ol, biz Müslümanlarız” dediler.*”¹⁷

İmanları her zaman sağlam olmasa da, İsa (*aleyhisselam*) onları çok azarlarsa da yine de onları sevdi ve onlar da onu sevdiler. Çarمیha gerilme olayından sonra inançları güçlendi ve bu inancı tüm dünyaya yaydılar. İsa (*aleyhisselam*) onları eksikliklerinden dolayı bağışladı ve her biri İsa'nın (*aleyhisselam*) mesajı için şehit oldu. Ancak Mecdelli Meryem, çarمیha gerilme sonrası hükümranlılığı sırasında İsa'ya (*aleyhisselam*) eşlik etti. Thaddeus, erkek havari kılığında olan havarisi Mari ile birlikte Suriye'ye gitti. İsa, Mecdelli Meryem'i erkek kılığına sokarak, daha önce onu erkeklere **BENZER** yapma konusunda söylediklerini yerine getirdi. Bunu, seyahatler sırasında onu korumak için yaptı, aynı zamanda insanlar onun sözlerine saygı gösterecek diye yaptı, çünkü o

¹⁴ Filip İncili, Nag Hammadi Derlemesi, Marvin Meyer, sayfa 167

¹⁵ Filip İncili, Nag Hammadi Derlemesi, Marvin Meyer, sayfa 171

¹⁶ Pistis Sofya: Gnostik İncil, Bölüm 17

¹⁷ Kur'an-ı Kerim, Sure 3 (Al-i İmran), Ayet 52

zamanlarda çoğu insan bir kadının manevi bilgi veya anlayışa sahip olabileceğini düşünmezdi. Başka sebepler de var ama bu sadece onlardan ikisidir.

Mecdelli Meryem, çarmıha gerilme olayından hemen önce İsa'dan (*aleyhisselam*) hamile kalmıştı. Çarmıha gerilme olayından sonra, kimse hamile olduğunu bilmesin diye hemen tarih sahnesinden kayboldu. Irak'ta İsa Mesih'in oğlu ve vasisi olan Hz. Mani'yi (*aleyhisselam*) dünyaya getirdi. Mani'nin Irak'ta Meryem adında bir kadın ve Patik adında bir adamdan doğduğu yazılmıştır. Meryem, Mary veya Mari'nin Arapça şeklidir.

Doğu Hristiyan geleneğine göre, Mani Peygamber'in (*aleyhisselam*) çağrısını yayan Tomas, Addas (Thaddeus) ve Mari adında üç ana havari vardı. Aslında, Mani'nin üç havarisinden, çeşitli yerlerde ortaya çıkan birçok farklı gelenekte bahsedilmektedir. Bu üçü, Mani'nin mesajını dünyaya yayan en eski öğrencileri olarak tanımlanır. Mani'nin havarileri Tomas, Addas ve Mari'nin seyahatleri, İsa'nın havarileri Tomas, Thaddeus ve Mari tarafından katedilen aynı bölgelere tekabül etmektedir. Bu nedenle, Mani'nin aslında İsa'nın (*aleyhisselam*) zamanına daha önce düşünülen çok daha yakın yaşadığı gerçeğini tarihin kaydettiği çok açıktır. Thaddeus veya Addas ve Mari veya Meryem'in Mani'ye gençliğinden itibaren eşlik ettiği de açıktır.

Mani on iki yaşına geldiğinde, İsa (*aleyhisselam*) kendini oğluna tanıttı ve ona babası olduğunu bildirdi ve Mani'yi eğitmeye başladı. İsa (*aleyhisselam*) kendisini de Mani'nin 'Ruh İkizi', yani Mani'nin benzeri ya da başka bir deyişle, Mani'yi İsa'nın (*aleyhisselam*) benzeri olarak ortaya koymuştur. Mani, aslında İsa'nın (*aleyhisselam*) yerine çarmıha gerilmiş olan benzerdi. İsa'nın oğlu (*aleyhisselam*) olarak bu dünyaya reenkarne etti. Mani, yirmi dört yaşında, kendisini İsa Mesih'in gerçek bir Havarisi olarak ilan etti ve öne çıkıp İsa'nın gerçek İncili'ni (*aleyhisselam*) vaaz etme görevine başladı. Sonunda benzer, Mani, bir kez daha tutuklandı ve eskisinden daha korkunç bir şekilde çarmıha gerildi. Derisi diri diri yüzölüp samanla doldurularak çarmıha gerildi ve şehrin kapısına asıldı.

İsa'nın Vasileri

İsa Mesih'in (*aleyhisselam*) ilk vasisi Simun Petrus (*aleyhisselam*) idi. Simun Petrus (*aleyhisselam*) şehit edildiğinde, Hristiyanlığı yok eden, İncil'de yalanlar yazan ve öğretilerini bozan sahte havari Pavlus¹⁸, insanları İsa'nın (*aleyhisselam*) gerçek vasilerinden ve öğretilerinden uzaklaştırmayı başarmıştı. Araplarla yeni bir ahit yapan İsa (*aleyhisselam*), Mani'yi (*aleyhisselam*) yeni vasisi olarak atadı. Tıpkı Mesih'in takipçilerinin O'nun dinini Hristiyanlık ve Zerdüşt'ün takipçilerinin Zerdüşt'ün dinini Zerdüştilik olarak adlandırdıkları gibi; ölümünden sonra, Mani'nin takipçileri de Mani'nin vaaz ettiği dine Manicilik ismini verdiler. Çoğu dinde olduğu gibi, ortaya çıkışından kısa bir süre sonra İblis ve din içindeki münafıklar, insanları gerçek vasiden uzaklaştırmayı ve dinin öğretilerini bozmayı başardılar, tıpkı Ebu Bekir ve Ömer'in, vasiliği gerçek vasi olan Ali'den (*minhusselam*) çalarak İslam'a yaptıkları gibi. Manicilik dininde de böyle oldu. Ancak Mani

¹⁸ Pavlus, İsa'nın (*aleyhisselam*) ilk on iki havarisinden biri değildi ve yaşamı boyunca onunla bir kez bile karşılaşmadı. Buna rağmen, Yeni Ahit'in 27 kitabından bir düzineden fazlası sadece Pavlus tarafından yazılmıştır.

(*aleyhisselam*) ve İsa'nın (*aleyhisselam*) gerçek vasileri, baskı altında olmalarına rağmen, Tevhid'in gerçek öğretilerini yaymaya devam ettiler.

Hristiyanlık, Roma İmparatorluğu boyunca yasa dışıydı; onlar Hristiyanlara zulmettiler. Sadece Roma'da değil, tüm dünyada. Öğrencilerin hepsi şehit edildi ve takipçilerine zulmedildi, öldürüldü ve işkence edildi. Ta ki, Roma İmparatoru Konstantin'in, Hristiyanlığı İmparatorluğun resmi dini yapmaya karar verdiği MS 313 yılına kadar. Konstantin gerçek bir mümin değildi ve otoritesini meşrulaştırmak için Hristiyanlık dinini kullanmak istedi. MS 325'te, Hristiyanlığı birleştirmeye ve din üzerinde tam kontrol sahibi olabilmesi için düşünce okullarındaki herhangi bir farklılığı çözmeye çalıştığı İznik Konseyi'ni topladı.

Arius: İsa'nın Vasilerinden Biri

Arius (*aleyhisselam*), İznik konseyinde ana tartışma konusu haline gelen bir doktrin vaaz eden Kireneli bir adamdı. İsa'nın (*aleyhisselam*) Tanrı'nın bir eseri olduğunu ve Baba tarafından yaratıldığına göre, İsa'nın (*aleyhisselam*) olmadığı bir zaman olması gerektiğini ve bu nedenle onun bir mahluk olduğunu ve Baba olan Tanrı'ya eşit olmadığını öğretti. Arius'un muhalifleri, İsa (*aleyhisselam*) ve Tanrı'nın bir ve aynı olduğunu savundular, bu nedenle İsa'yı (*aleyhisselam*) bir peygamber statüsünden Tanrı'ya eşit bir konuma yükselttiler. Arius (*aleyhisselam*) bunu büyük bir sapkınlık olarak değerlendirdi. Arius (*aleyhisselam*), İsa'nın Yüce Allah değil, yaratılmış bir mahluk olduğunu ispatlamak için "*Baba benden büyüktür*"¹⁹ ve "*Bütün yaratılmışların ilki*"²⁰ gibi ayetlerden alıntılar yaptı. Arius (*aleyhisselam*), Tanrı'nın İsa'dan (*aleyhisselam*) daha büyük olduğuna ve İsa'nın (*aleyhisselam*) Tanrı'nın altında olduğuna ve O'nunla eşit veya ebedi olmadığına inandı ve bunu öğretti. Arius (*aleyhisselam*) gerçek bir müvahhid ve İsa'nın (*aleyhisselam*) gerçek vasilerinden biriydi.

İznik Konsili sırasında büyük bir tartışma yaşandı ve İmparator Konstantin, Arius'a (*aleyhisselam*) karşı çıkanların yanında yer aldı. O, Arius ve takipçileri hakkında şu hükmü verdi:

*"Ayrıca, Arius'un yazdığı herhangi bir yazı bulunursa, ateşe atılmalıdır ki, böylece sadece öğretisinin kötülüğü silinmekle kalmasın, onu hatırlatacak hiçbir bile şey kalmasın. Ve bu vesile ile bir kamu emri çıkartıyorum, eğer birisinin Arius tarafından yazılan bir yazıyı gizlediği ve onu hemen öne çıkarıp ateşle yok etmediği ortaya çıkarsa, cezasının ölüm olacağını beyan ediyorum. Bu suç ortaya çıkar çıkmaz ölüm cezasına çarptırılacaktır..."*²¹

Arius (*aleyhisselam*) sürgüne gönderildi ve Romalılar onun bütün yazılarını yaktı. Sonunda zehirlenerek öldürüldü.

¹⁹ *Kutsal Kitap*, Yuhanna kitabı, Bölüm 14, Pasaj 28

²⁰ *Kutsal Kitap*, Koloseliler kitabı, Bölüm 1, Pasaj 15

²¹ *Ateşle Denenen: Hristiyanlığın İlk Bin Yılı'nın Öyküsü*, Bennett, sayfa 126

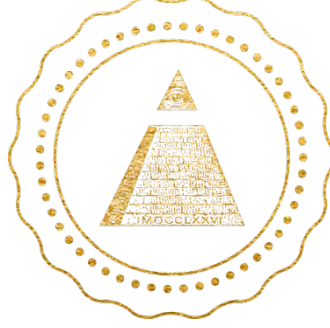
Gerçek Papalar ve Sahte Papalar

Hristiyanlığın var olan en gerçek biçimi Katolikliktir. Katoliklik, resmi olarak kurulan Hristiyanlığın ilk ve en özgün biçimiydi. Çünkü sonradan gelen diğer Hristiyanlık biçimleri herkesin Kutsal Kitab'ı anlayıp yorumlayabileceğini vaaz etmiş ve bu da bozulmaların, çarpıklıkların ve Hristiyanlığın birçok biçiminin ve mezhebinin doğmasına olanak sağlamıştır. Protestan Hristiyanlık, bir Hristiyan'ın tüm ihtiyaçlarının İncil'de bulunabileceğine inanır. Bu, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ölüm döşeğindeyken kendi vasilerinin isimlerini söylemesini reddeden ve onun yerine '*Allah'ın Kitabı bize yeter*'²² diyen ve böylece Sünni İslam'ı doğuran Ömer bin Hattab'ın ideolojisidir. Katolik Hristiyanlık, Şii İslam'da olduğu gibi, Simun Petrus gibi Göklerin ve Yerin anahtarlarının verildiği ve kutsal yazıları yorumlama, yasaları ve kuralları koyma yetkisi verilen masum bir rehber veya vasi kavramına inanır.

Hem resmi devlet onaylı Katoliklik hem de Şiilik biçimleriyle ilgili sorun, her iki dinin de çizgiden çıkması, masum olmayan ve Tanrı'dan değil de Şeytan'ın kendisinden vasiler atamasıdır. Gördüğümüz gibi, Katolik Kilisesi Arius'u (*aleyhisselam*) reddetti ve onun yerine sapkınlık öğreten sahte Papalar atadı. Bu itibarla, Şii kurumları, kendilerine önderlik etmeleri için İmam Humeyni ve Sistani gibi sahte Mercileri ve İmamları atadılar ve sapkın Taklit (alimlerin taklidi) ve Velayet-i Fakih (fakihin yönetimi) öğretilerini öne sürdüler ve böylece insanların çoğunu saptırdılar. Şii İslam'daki ikiyüzlülük ayan beyandır. Onlar ilave imamlar atamak ve onlara mutlak dini ve dünyevi otorite vermekte bir sakınca görmez, fakat Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Vasiyetini inkar eder ve 12 İmamdan sonra İmamlar olmadığını iddia ederek Mehdilerin (*Selam Onlardandır*) otoritesini inkar ederler.

Gerçek şu ki, İsa ve Mani'den gelen vasiler çizgisi Arius'a ve Arius'tan Muhammed'e ve Mehdilere (*Onlara Selam Olsun*) kadar uzadı. İsa Mesih'in (*aleyhisselam*) gerçek Vasisi ve gerçek Papa, gizli Papa Ahmed El-Hasan'dır (*minhusselam*). Onu takip edecek genç Papa, onun Halefi ve Vasisi Eba Sadık Abdullah Haşim'dir (*minhusselam*). O, İsa Mesih'in Oğlu Mani'nin (*aleyhisselam*) reenkarnasyonu ve Hz. Muhammed'in Vasiyetinde, O'nun Vasilerinden biri olarak ismiyle anılmış kimsedir.

²² İbni Abbas rivayet eder ki, Resulullah ölüm yatağındaiken, evde Ömer bin Hattab'ın da içlerinde bulunduğu bir kaç kişi var idi. Peygamber dedi: "Gelin, size öyle bir metin yazayım ki, ondan sonra dalalete düşmeyiniz." Ömer dedi: "Peygamber'in hastalığı onu yenmiştir ve sizin Kur'an'ınız vardır, bu yüzden bize Allah'ın Kitabı yeterlidir." Evde bulunan insanlar ihtilaf ederek tartıştılar. Bazıları "yaklaşın, Peygamber size bir metin yazsın ki, ondan sonra dalalete düşmeyiniz" dedi, bazıları ise Ömer'in dediği gibi dediler. Onlar Peygamber'in huzurunda bağırarak ve ihtilaf ettikleri zaman Resulullah dedi: "Gidin!" Übeydullah dedi: İbn Abbas derdi: "Maalesef, aralarındaki ihtilaf ve gürültü Allah Resulünün onlar için bu metni yazmasına engel oldu." – *Sahih-i Buhari*, Buhari, Hastalar Kitabı, hadis no: 5669



Bab 32

MESİH DECCAL VE BAFOMET



“Öyle bir peygamber gönderilmedi ki, kendi ümmetini tek gözlü yalancıya (Deccal’e)¹ karşı uyarmamış olsun”



¹ *Deccal* veya *Mesih Deccal*, zamanın sonunda gelecek olan sahte bir Mesih figürüne atıfta bulunan Arapça bir terimdir. Kelimenin tam anlamıyla ‘aldatan’ anlamına gelir.

Amerika Birleşik Devletleri, birçokları için dünyanın bugüne kadar gördüğü en büyük askeri, ekonomik, sosyal ve kültürel süper güçtür. Fakat kaç kişi onun kökenini ve Allah'ın planındaki rolünü gerçekten biliyor? Müminlerin Emiri İmam Ali (*minhusselam*) şöyle buyurmaktadır:

“Ve Amarik (Amerika) diyarı, kendilerine nimetler ve şerefler bahşedildikten ve dünya onlara lütuf ırmakları verdikten sonra, tam bir fitne içinde olur. İblis, onun şehirlerinde ve sokaklarında rahat bir şekilde yaşar. Orayı böler ve onun onurunu ihlal eder. Ve İblis'in dini onların arasında ortaya çıkar. Şehvet, kibir ve maddi hayatın serabına susamışlık oraya hakim olur. Böylece onlar bolluğa dalar ve ilimleriyle böbürlenirler. İşleri de kötü bir tiran tarafından yönetilir.”²

Amerika Birleşik Devletleri, Masonlar tarafından kurulmuş bir ülkedir.³ Kurucu babalar, ABD anayasasını Roma Cumhuriyeti yasalarına dayandırdılar ve onları geliştirmeye çalıştılar. Kurucu babalar kendilerine Romalı modellerin adını verdiler, George Washington kendine Cato, John Adams ve Thomas Jefferson kendilerine Cicero ve Alexander Hamilton da Sezar adını verdiler. Amerikan hükümeti, yürütme, yargı ve yasama organları ile Antik Roma hükümetini taklit edecek şekilde kurulmuştur. Capitol, Beyaz Saray, Yargıtay ve diğer hükümet binalarının mimarisi bile Roma mimarisine dayanıyordu. Roma Kartalı bile Cumhuriyetin büyük mührü ve amblemi oldu. Amerika Birleşik Devletleri, Roma İmparatorluğu'nun yeniden dirilişi olarak tasarlandı.⁴

Yazılı insanlık tarihinin başlangıcından beri, eski uygarlıklar ulusal bir Tanrı edindiler. Ulusal Tanrı, rolü kendisine bağlı insanları korumak ve kollamak olan bir koruyucu varlık olacaktı. Örneğin, eski Mısırlılar Osiris ve Horus'a taparlarken, Fenikeliler Baal'a taparlardı. Babilliler Marduk'a taparlarken, Truvalılar Apollon'a taparlardı. Amerika Birleşik Devletleri'nin kurucu babaları da Amerika için ulusal bir Tanrı edindiler. Bu nedenle tüm ABD para birimlerinde 'TANRI'YA GÜVENİYORUZ' ibaresi yazılmıştır (Resim 1).

Resim 1: “TANRI'YA GÜVENİYORUZ”



² İmam Ali'nin (*minhusselam*) *Ahır Zaman Hakkında Söyledikleri*, Seyid Ali Aşur, sayfa 386

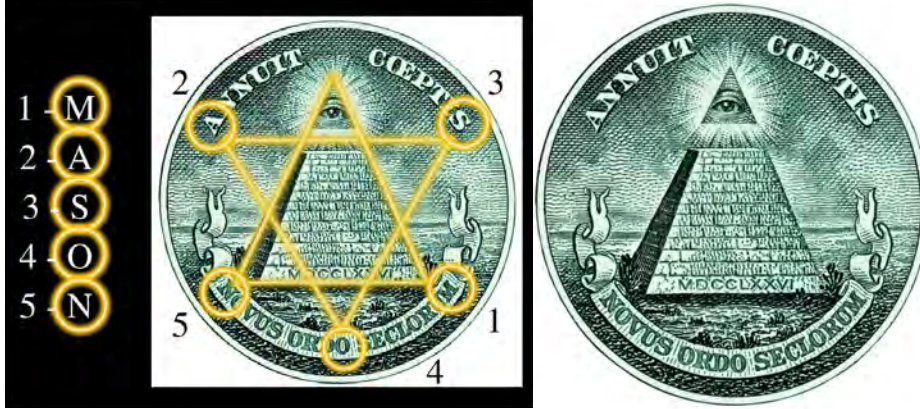
³ *Amerika'nın Gizli Kuruluşu*, Nicholas Hagger

⁴ *İlk İlkeler: Amerika'nın Kurucularının Yunanlardan ve Romalılarından Öğrendikleri ve Bu, Ülkemizi Nasıl Şekillendirdi*, Thomas E. Ricks

Bu konuda Amerikalıların ve Amerikalı olmayanların çoğu, burada atıfta bulunulan Tanrı'nın ya Her Şeyin Tanrısı ya da Hristiyan Tanrısı İsa Mesih (*aleyhisselam*) olduğunu varsaymaktadır. Ama mason kurucu atalarının taptığı tanrı, tek gözlü tanrı İblis'ti.

Amerika Birleşik Devletleri'nin Büyük Mührünü incerseniz, üzerinde Roma İmparatorluğu'nun resmi dili olan Latince'de yazılmış '*Annuit Coeptis*' ve '*Novus Ordo Seclorum*' sözcükleri ile 'kader'in gözü'nü görürsünüz. '*Annuit Coeptis*', 'Kader bizim girişimlerimizi destekledi' anlamına gelir ve '*Novus Ordo Seclorum*', '*Çağların Yeni Düzeni (doğuyor)*' anlamına gelir. Kader Tanrı demektir. Yani, özünde, mührün belirttiği şey: '*Tanrı'nın Gözü*', '*çağlar boyunca yeni bir dünya düzeni kurma girişimlerimizi destekliyor*' anlamına gelmektedir. Mührün içine altı köşeli bir yıldız çizerseniz, yıldızın her noktasının birlikte "MASON" kelimesini yazan bir harfe işaret ettiğini göreceksiniz (Resim 2).

Resim 2: 'MASON' olarak okunan Heksagram ve Her Şeyi Gören Göz



Özgürlük Anıtı

Özgürlük Anıtı, Masonlar tarafından yapılmış bir heykeldir ve ışık taşıyan Lucifer veya İblis'i simgelemektedir. Romalılara göre dünyanın "ışığı" olan Güneş Tanrısı Apollon'a benzeyecek şekilde tasarlanmıştır. Apollon, Yunan eş değeri Helios olan bir Roma Tanrısıydı (Resim 3).

Resim 3: Apollon Kendi Arabasında



Apollon ve Helios bazen tek göz olarak temsil edilirdi. Gördüğümüz gibi, Apollon açıkça her şeyi gören gözle ilişkilidir (Resim 4).

Resim 4: Apollon bir Mason Tapınağında



Ayrıca Özgürlük Anıtı'nın açıkça bir Apollon tasviri olduğunu da fark ediyoruz (Resim 5):

Resim 5: Apollon Heykeli & Özgürlük Anıtı



Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim: “İncil'deki Mesih Deccal'in adı Apollyon ve Abaddon'dur. 'Ve onların üzerinde kral olarak cehennemin meleği vardı, onun adı İbranice Abaddon, ve Yunanca Apollyondur (yani Yok Edici).'⁵”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet.”

⁵ *Kutsal Kitap*, Vahiy Kitabı, Bölüm 9, Pasaj 11

Dedim ki: “Yunancada Apollyon adı Tanrı Apollon’dur, değil mi? Bilinen budur ve Tanrı Apollon tamamen Özgürlük Anıtı’na benziyor.”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “Evet, dediğin gibi bilinen budur.”

Deccal Bir Devlettir, Birey Değil

Danyal Peygamber (*aleyhisselam*), Tevrat’ta Deccal hakkında uyarı yaptı. Dört krallığın geleceğine şahit olduğu bir vizyon gördü. Daniel (*aleyhisselam*) dedi ki: “*Bundan sonra gece vizyonlarında gördüm, ve işte, korkunç, ve ürkünç ve çok zorlu dördüncü bir canavar; ve büyük demir dişleri vardı; yutuyor, ve parçalıyor, ve artakalanı ayakları ile çiğniyordu; ve kendisinden önceki canavarların hepsinden farklı idi; ve on boynuzu vardı.*”⁶ Ayrıca şöyle dedi: “*Bana şu açıklamayı yaptı: Dördüncü canavar, yer üzerinde, bütün krallıklardan farklı olarak bütün yeri yutacak, ve onu çiğneyip parçalayan dördüncü bir krallık olacaktır.*”⁷

Yeryüzündeki tüm ulusları ayaklar altına alan bu demir canavar, bu kadar kısa sürede dünya hakimiyetini elde edebilen Amerika’dır. Bu, son krallık Amerika’dır.

Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) şöyle buyurmuştur: “*Deccal Senam Dağı’na gelir ve insanları büyüler ve beraberinde bir ateş dağı ve bir yiyecek dağı getirir.*”⁸ Amerika Irak’a Kuveyt yönünden, Safvan’da bulunan Senam Dağı istikametinden girdi. Ateş dağı Amerika’nın sahip olduğu askeri teçhizatını ve yiyecek dağı da onun dev ekonomisini temsil eder. Amerika Deccal’dır çünkü idealleri, eylemleri, güdülleri ve kültürü İsa’nın (*aleyhisselam*) ve onun öğrettiği her şeyin karşıtı olmasına rağmen, İsa Mesih’i (*aleyhisselam*) temsil ettiğini iddia etmektedir.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) dedim: “*Deccal sadece Amerika mı yoksa aynı zamanda bir insan mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Deccal Amerika’dır ama Amerika bireyler tarafından yönetilir. Amerika dediğimizde topraktan bahsetmiyoruz, politikalardan ve onu yönetenlerden bahsediyoruz.*”

İmam’ın (*minhusselam*), Amerika’nın Deccal olduğundan bahsederken, Amerikan halkından veya Amerikan topraklarından değil, gölge hükümetten, İlluminati’den bahsettiği açıktır. İblis’e tapan ve onu Tanrı kabul edenler onlardır, genel Amerikan halkı değil.

İlluminati

Ben dedim: “*İlluminati’yi 1776’da kuran Adam Weishaupt, George Washington’un kişiliğini gerçekten onun aldığı okumuştum. Weishaupt, Amerika’nın kurulduğu yıl Almanya’da ortadan kayboldu. Weishaupt, beyaz kafa anlamına gelen Almanca bir kelimedir. Bu nedenle ABD (beyaz başlı olan) kel kartalı kendisine sembol olarak belirlemiştir. Ve bunun Adam Weishaupt’ın ABD*

⁶ *Kutsal Kitap*, Daniel kitabı, Bölüm 7, Pasaj 7

⁷ *Kutsal Kitap*, Daniel kitabı, Bölüm 7, Pasaj 23

⁸ *Mucemul Ahadisil İmam Mehdi (aleyhisselam)*, Şeyh Ali Korani, cilt 2, sayfa 63

*Doları'ndaki yüzü olduğu söyleniyor. Adam Weishaupt'ın Amerika'nın kurulması ile bir alakası var mı?*⁹

İmam (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “Şüphesiz oğlum, bu doğrudur, o İblis'in kollarından biridir (Allah ona lanet etsin).”

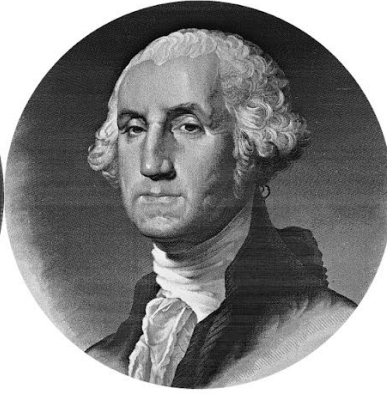
Dedim ki: “Yani o ilk Amerikan Başkanıydı ve adını George Washington olarak değiştirdi.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Resim 6: Adam Weishaupt, George Washington'dur



Adam Weishaupt



George Washington

Tek Göz

Amerika Birleşik Devletleri kendisini tek gözle ilişkilendirmiştir. Doların arkasından marka logolarına, dergi kapaklarına ve televizyon programlarına kadar her şeyi gören göz, her yerde Amerika'dan olan her şeyde bulunur. Amerikalı sanatçılar ve reklamlar her zaman bu göze işaret ediyorlar. 2008'de, dünyayı kasıp kavuran “*Gelenler*” dizisinde çalıştım.¹⁰ Bu dizi, Mesih Deccal'in burada olduğu gerçeği ile insanları uyandırdığı için dünya çapında milyonlarca insanın zihnini büyüledi. Burada tek göze işaret eden ünlülerden, dergi kapaklarından ve reklamlardan bazı örnekler vereceğim (Resim 7).

⁹ *Illuminati Düzeninin Kurucusu Adam Weishaupt'tan İki Mektup* (1776), Alman Tarihi Kavşakları, <https://www.germanhistory-intersections.org/en/knowledge-and-education/ghis:document-190>

¹⁰ ‘*Gelenler*’ serisi, Mesih Deccal'in ve İmam Mehdi'nin gelişi ve Mesih'in ikinci gelişiyle ilgili dünya dinlerindeki vahiyleri araştırıyor. Hashemfilms'den (Abdullah Hashem) ve elbette Kur'an-ı Kerim, İncil ve Tevrat'ın sözlerinden ilham alan bir eser. ‘*Gelenler*’, Noreagaaa ve Achernahr'ın ortak yapımı. <https://topdocumentaryfilms.com/arrivals/>

Resim 7: 'Tek Göz' İşareti Veren Ünlüler



Resim 8: 'Tek Göz' İşareti Veren Filmler



Resim 9: 'Tek Göz' İşareti Veren Dergiler



Resim 10: İsa ve 'Tek Göz'



Tüm bu ünlülerin, dergilerin, filmlerin ve fotoğrafçıların tesadüfen tek göz sembolizmi içermesi mümkün değildir. Nitekim İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Tesadüf diye bir şey yoktur.*” Tek göz sembolizminin tekrar ortaya çıkması, Amerikan toplumunun tüm yönleri üzerinde gücü ve etkisi olan dev bir komplonun kanıtıdır. Bu, tek gözlü kurtarıcıya, İsa Mesih’e değil, Deccal’e tapan gizli bir cemiyetin var olduğunun kanıtıdır. Tıpkı Müslümanların Allah’ın adını yükselttiği veya Hristiyanların haç taktığı gibi, onlar da tek göz sembolünü tanrılarına ibadet eylemi olarak belirlemişler.

Şerrin ve Zihin Kontrolünün İfşası

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Yaptığımız ‘Gelenler’ dizisi çok güzel bir diziydi. Oğlum kısacası tüm yalanları ortaya çıkarın, adil ve dürüst olun. Sadece Sistani’yi ifşa etmeye odaklanmayın, herkese odaklanın. Kendilerine Taklit Merci’i (Şii İslam’da taklit için müracaat edilen din alimi) diyen herkese. Onların çoğu batıldır. Şirazi, Sistani, Beşir Necefi Pakistani, kendine EL-Hekim diyen kişiyi ve diğerlerini; bu kanlı milisleri, şer olan her şeyi ifşa edin.*”

İmam (*minhusselam*) diğer dini ve dini olmayan tüm bayraklar altında şer ve fitnenin teşhir edilmesinden bahsetmeye devam ediyor: “*Hristiyanları ve Yahudileri, Sihleri, Hinduları, Ezidileri, yalancı Ateistleri, herkesi teşhir edin. Halkın aklıyla alay eden ve onları kandıran devletleri, din tüccarlarını ifşa edin. Halktan din adına haksız yere nasıl para aldıklarını, Humus (dini 1/5 vergi) ve bunun batıl oluşunu ifşa edin. Batıl çoktur. Amerika’ya gelince, sana bir şey söyleyeceğim, Amerika hakkında hayal edilebilecek hemen hemen her şey (güç yapısı ve sistemi) doğrudur, çünkü Amerika tam bir şer odağıdır, onlar lanetli, kafir suçlulardır, karanlıktırlar, pis köpük tabakası ve pisliklerdir. Arapları, Yahudileri ve Kudüs meselesiyle ilgili komploları ifşa edin. Irak, Filistin’i özgürlüğüne kavuşturmak istediği zaman Mısır’ın ona nasıl ihanet ettiğini anlatın. Suud’un kirli ailesini, Katar ve Bahreyn’i, Müslümanlara ve Araplara karşı gizli ve açık yaptıkları komploları ifşa edin. Her şeyi ortaya çıkarın, onları ateşinizde yakın oğlum, geride hiçbir şey bırakmayın.*”

Dedim ki: “ABD hükümetinin, insanları kontrol etmek için yaptığı zihin kontrol programları hakkında çok etkileyici bir belgesel hazırladım, kurbanların ve yapacakları şeytani ayinlerin çok sayıda referans videosu var. Ayrıca, hükümet içinde üst düzey görevlerde bulunan şeytana tapanlar ile ilgili birkaç belgeselim var. Onlar insan cesetlerinin ırzına geçilmesi ve parçalanmasında, çocukların kanının içilmesinde ve diğer rahatsız edici işlerde iştirak ederlerdi. Hatta hayatta kalan kurbanlardan birinin vajinasına bir şeytanın yüzünü oymuşlardı, onun adı Cathy O’Brien’dir¹¹. Hatta Bill Clinton’ın zihin kontrol programları ve deneyler olduğunu itiraf ettiği videoları ve üst düzey FBI personelinin, gerçekte hükümetin yüksek düzeylerinde şeytani bir tarikatın var olduğunu kabul ettiği videoları bile var.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet oğlum, Allah onlara lanet etsin.”

Dedim ki: “Babacığım, Bill Clinton’ın klibini gördün mü? O, zihin kontrollü, değil mi?”

İmam (minhusselam) buyurdu ki: “Evet, doğrudur.”

Dedim ki: “Arap dünyasında da böyle mi? (Bütün Arap devlet başkanlarının zihin kontrolü altında olması).”

İmam (minhusselam) buyurdu ki: “Arap dünyasında zihin kontrolüne gerek yoktur. Onlar ajan, hain ve (kendilerini) bedava satanlardır.”

Dedim ki: “Babacığım, eski Mısır İstihbarat Şefi Salah Nasr ile evli olan Mısırlı kadın oyuncu Etemad Khorshid, Arap kadın oyuncularının çoğunun nasıl zihin kontrolü altında olduğu ve casusluk için ve kraliyet aileleri (Allah onlara lanet etsin) için seks kölesi olarak kullanıldığı hakkında bir kitap¹² yazdı.”

İmam (minhusselam) dedi ki: “Evet, doğrudur.”

Dedim ki: “Bu çok önemli bir konu.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Evet, öyledir oğlum.”

Dedim ki: “Babacığım bu nasıl oluyor? İşkenceyle mi, sihirle mi, nasıl yapılıyor?”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Hayır oğlum, onları uygunsuz koşullarda filme alıp şantaj yaparlar, ayrıca parayla da rüşvet verirler. Hizmetlerine karşılık hükümetlerden kendileri ve aileleri için istediklerini alırlar ve işlerinde kolaylık sağlanır. Yani prestij alırlar, ama bu sahte bir prestijdir.”

Dedim ki: “Ama bu, kurbanın kontrol edildiğinden habersiz olduğu ve hatta anılarının bile silindiği Amerikan tipi zihin kontrolünden farklıdır.”

İmam (minhusselam) buyurdu ki: “Evet, farklıdır.”

Avrupa Nükleer Araştırma Örgütü (CERN)

CERN, Avrupa Nükleer Araştırma Örgütü’dür ve dünyanın en büyük parçacık fiziki laboratuvarını işletmektedir. O, Büyük Hadron Çarpıştırıcısının (LHC) yerleşim yeridir. Belirtilen

¹¹ Amerika’nın Trans Oluşumu, Cathy O’Brien

¹² Salah Nasr’ın Sapmalarına Tanık, Etemad Khorshid

amacı, Higgs Bozonu alanını veya popüler olarak ‘Tanrı parçacığı’ olarak adlandırılan şeyi araştırmakla evrenimizin kökenine cevaplar bulmaktır. 2004 yılında CERN, ‘Tanrı Shiva’nın bir heykeli olan ‘olağandışı bir dönüm noktası’nın açılışını yaptı¹³. 2016 yılında Gotthard tüneli açılış töreni tuhaf ritüellerle doluydu ve birçok insanın bunun bilimle ne ilgisi olduğunu merak etmesine neden oldu.¹⁴

İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “Açılış törenini gördün mü? Birçok ülkenin liderleri katıldı.”

İmam (*minhusselam*) şöyle cevap verdi: “Hayır, nasıldı?”

Dedim ki: “Açılış töreni çok şeytaniydi ve insanların köleleştirildiğinin ve şeytanlara açılan kapıların görüntüleri vardı.”

İmam (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “Elbette öyle olacaktı, çünkü Rableri oradadır.”

Dedim ki: “CERN’in amacı ne? Şeytanlara mı yoksa yaratıklara özel bir portal açmak mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Buranın maksadı onların bazı sembollerini o yere taşımak ve yeni ufuklar açmak ve şeytani dinlerini yaymaktır. Sana bir örnek vereyim, CERN’i, birinin yeni bir mescit veya ibadet merkezi açtığı şekilde açmışlar.”

Dedim ki: “Ama gerçekten atomlar ve parçacıklarla ilgili bilimsel araştırmalar için mi kullanılıyor yoksa başka bir şey için mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet, yer zahiren bir parçacık hızlandırıcısı tesisine veya bu gibi şeylere benziyor ama gerçekte onlar, bildikleri tiplerin dışında ve onlardan daha güçlü yeni mahluklarla iletişim kurmaya çalışıyorlar.”

Dedim ki: “Dünya dışı varlıklar mı yoksa cin gibi başka boyuttan varlıklar mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Dünya dışı varlıklar. Amerika (Allah ona lanet etsin) insanoğlunun hayal bile edemediği şeylere ulaştı. Bütün sınırları aştı.”

Dedim ki: “Onunla iletişim kurmaya çalışan bu yaratıklar şer mi? Onlardan ilim mi edinmek istiyorlar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Şüphesiz onlar şer, pis ve şeytanidirler.”

Dedim ki: “Ama onlar Yecüc ve Mecüc değil mi? Çünkü Baba George Bush’un ‘Kuru Kafa ve Kemikler’deki adı Mecüc’tür.”

İmam (*minhusselam*): “O, bu isimle övünüyor” diye cevap verdi.

Baba George Bush’un gözlerinin şekil değiştirmesiyle ilgili ünlü videoyu İmam’a (*minhusselam*) gösterdim ve dedim ki: “Bu videoda George Bush’un gözü bir yılanın veya bir kedinin gözlerine

¹³ Tanrı Shiva Heykeli Açıldı, CERN Bülteni Sayı 27/2004, <https://cds.cern.ch/record/745737?ln=en>

¹⁴ İsviçre Tüneli: Açılış Töreninin En Tuhaf Anları, BBC, 1 Haziran 2016
<https://www.bbc.com/news/in-pictures-36428799>

dönüşüyor. Bu, onun gözlerinin şekil değiştirdiği anlamına mı geliyor? Cin tarafından ele geçirilmiş mi yoksa şekil değiştiren bir dünya dışı varlık mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet, o kontrol altındadır.”

Dedim ki: “Neredeyse tüm ABD başkanları kan bağına sahiptir ve hepsi de Adam Weishaupt’ın yanı sıra bazı Avrupalı kraliyet aileleriyle akrabadır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Uzaylılar onları kendi gezegenlerinden kontrol ederler. Onlara hakim olan türe Şafar denir.”

Dedim ki: “Neye benziyorlar babacığım?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Buna benziyorlar (Resim 12). Gözlerine bak ve değiştiklerinde Bush’un gözlerine nasıl benziyorlar.”

Resim 11: Şafar’a Benzer Bir Görüntü



Dedim ki: “Evet aynen. Bundan Allah’a sığınırım. Çok pis görünüyor, bu yaratık hangi gezegenden?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evidon’un anlamını biliyor musun? Gezegenin adı Evidon’dur.”

Dedim ki: “Yani onu kontrol ederken ona sahipler mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır, uzaktan kontroldür, uzaktan kumanda.”

Dedim ki: “Sübhanellehu! Yani bu kıyam ve savaş kozmik bir savaş mıdır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet.”

Bafomet: Anti-Muhammed

Ben dedim: “Sana önemli bir soru sormak isterdim, babacığım.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Dedim ki: “Onlar her zaman Bafomet’e taparlar; bazı insanlar kelimenin kökeninin Mahomed’e kadar gittiğini söyler, Fransızlar Muhammed’i böyle telaffuz eder.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Maalesef.”

Dedim ki: “Yani o, Muhammed mi? Ve Baba, şuna bak, George Washington’un heykeli Bafomet ile aynı şekilde nasıl poz veriyor.”

Resim 12: Bafomet ve George Washington Heykeli



İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet, aynı pozdur.”

Ben sordum: “İlluminati Muhammed’e onu şeytan olarak gördükleri için mi ibadet ediyor, yoksa ne?”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “Oğlum yok, onlar Anti-Muhammed yaratıyorlar.”

Dedim ki: “Allah onlara lânet etsin. Demek onun hak olduğunu biliyorlar da onunla savaşıyorlar, öyle mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, onu kendilerinden daha çok tantıyorlar.”

Dedim ki: “Modern Satanizmin babası Aleister Crowley’nin Oğul George Bush’un eşi Barbara Bush’un (biyolojik) babası olduğuna dair okuduğum bir hikaye var. Bu sihirbazın Barbara Bush’un annesi (Pauline Pierce) ile cinsel ilişkisi olduğunu iddia eden bir makale vardı¹⁵. Sana bu konuyu sormak istedim, doğru mu? Benzerlik inanılmaz.”

¹⁵ Bu hikayenin orijinal kaynağı, Aleister Crowley’nin kendi günlüğü ve Barbara Bush’un annesi olan Amerikalı arkadaşı Pauline Pierce tarafından ziyaret edilen Frank ve Nellie O’Hara’nın Paris, Fransa’da gerçekleşen inisiyasyon ayinlerine ilişkin açıklamalarıydı. Pauline, seyahatinden sekiz ay sonra Barbara’yı doğurdu (8 Haziran 1925).

Resim 13: Barbara Bush ve Aleister Crowley



İmam (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “Evet, bu gerçek bir hikayedir.”

Ben de dedim ki: “Vay be! Allahu Ekber! İblis mi enkarnasyonlarından birindeydi, yoksa bu kadar çok Amerikalı sanatçı tarafından övülen bu adamın gerçeği nedir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu lanetli, İblis’in en büyük yardımcılarındanıdır.”

Dedim ki: “Allah’ın laneti onun üzerine olsun. O Şarşaran gibi şeytan mıdır?”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “Evet, onun adı Sefolak’tır.”

Dedim ki: “Babacığım, bir oyuncak bebek çıkaran ve duvara kan, sperm ve köpek sütü püskürten ve buna sanat diyen bir kadın var. Adı Marina Abramović¹⁶. Kendisi çok ünlü ve ünlü sanatçılardan oluşan bir çevresi var. ‘Ruh pişirme’ dediği partilere ev sahipliği yapıyor.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onun yaptığı bu ayinler, şeytanla insanlar arasındaki cinsel birleşme için yapılan ayinlerdir.”

Dedim ki: “Allahu Ekber! Adamın vücuduna şeytanların girip sonra kadınla ilişkiye girmesi için mi, yoksa tam tersi mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Kesinlikle ikisi de.”

Dedim ki: “Peki bu kadın ve çocuk oyuncak bebeklerini kafaları kesilmiş olarak yerleştirme ritüellerinin arkasında ne var?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, bunlar şeytani ritüellerdir, maksadı İblis’e yaklaşmak, ondan şefaahat ve yaptırım kazanmaktır.”

Dedim ki: “Böylece, bu insanları kontrol eden bu uzaylılar, onlar da İblis’e mi tapıyorlar, yoksa İblis bir uçtan, onlar da diğer uçtan mı çalışıyor? Şer uzaylıların amacı gezegeni kontrol etmektir, değil mi? Yani onların ve İblis’in amacı aynı mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Aralarında fark var oğlum ama amaçları birdir.”

¹⁶ Benjamin Lee, Marina Abramović’ten Podesta e-postalarında bahsedilmesi satanizm suçlamalarına yol açtı, The Guardian, 4 Kasım 2016

<https://amp.theguardian.com/artanddesign/2016/nov/04/marina-abramovic-podesta-clinton-emails-satanism-accusations>

Önce Amerika

Dedim ki: “*Babacığım, kardeşler ABD hükümetinde¹⁷ görev yapan eski bir askeri yetkiliyle yaptıkları röportajı filme aldılar ve o, IŞİD’i ve bunun Amerika ve İsrail tarafından nasıl peydah ettiğini anlattı.*”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “*Evet.*”

Dedim ki: “*Babacığım, 11 Eylül içeriden bir iş miydi?*”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “*Evet, İsrail ve Amerika bunu yapanlardır. Peki bunu neden yaptılar?*”

Dedim ki: “*İmam Mehdi (aleyhisselam) ile savaşmak için mi?*”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “*Evet, ayrıca para ve o memleketlerde bulunan servet ve hazineler için ve o memleketlerin halkından intikam almak için, çünkü onlar onların düşmanlarıdır.*”

Dedim ki: “*Amerika kendi çıkarlarından başka hiçbir şeyi umursamaz.*”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “*Amerika kendisinden başka kimseyi umursamaz. Avrupa Birliği’ni zayıflatmak için ‘Brexit’ten de sorumludur ve kendisine rakip olarak gördüğü Avrupa Birliği’ni yok etmek için mülteci krizini yaratan da odur.*”

Şeytan’ın İdeolojisi

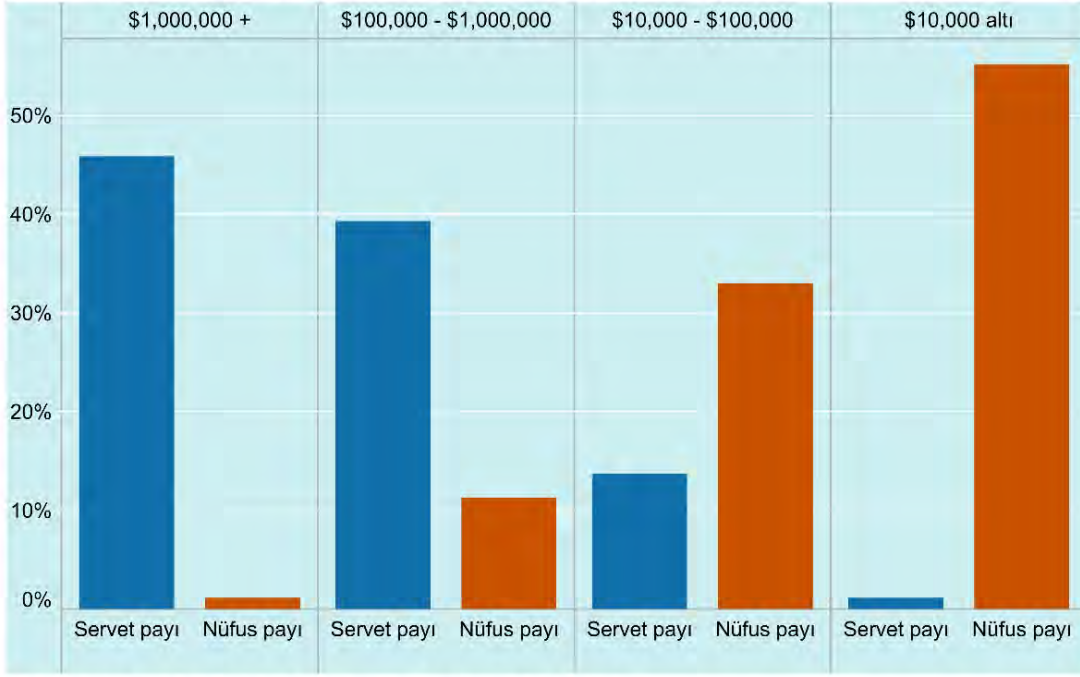
Şeytan’ın ölmesi gereken ideolojisi ‘önce ben’dir. Bencilik, ‘Ben’e, egoya ve onun ihtiyaçlarına odaklanma, kendi benliğinden başka kimseyi umursamama. Bu, İblis’in ideolojisidir ve Amerika’ya birçok yönden yansımıştır. Amerika’da her şey benliği ve bireyciliği öne çıkarmaya ve her şeyden önce kendi çıkarlarını gözetmeye odaklanmıştır. ‘Önce Ben’, herkes bundan zarar görse bile, bir bireyin istediği kadar para kazanmakta özgür olduğu ABD finans sistemi Kapitalizm’de görülebilen ideolojidir. Görünüşte insafı, adil ve özgür gibi görünse de, İblis bu idealleri, yalnızca insanlığın yok edilebilmesi için desteklemiştir. Bireyler kendi çıkarları için çok endişeli olduklarında, hiçbir zaman insanlığın daha büyük iyiliği için bir araya gelemeler ve asla Allah gibi davranamazlar. Bireysellik ve ben merkezilik farklılıklar yaratır ve farklılıklar iyi bir şey değildir, çünkü birliğin zıddıdır. Şeytan, insanlığın asla birlik olmamasını sağlamak ister. Amerikan yolunun bazı başarılarının neler olduğunu inceleyelim.

Dünya Geneline Servet Eşitsizliği

¹⁷ Joel M. Skousen, Vietnam Dönemi’nde USMC savaş pilotu olarak görev yapan Amerikalı muhafazakar bir siyasi yorumcu ve kurgusal olmayan Survivalist yazardır.

En Zengin %1, Dünya Servetinin Neredeyse %46'sına Sahip

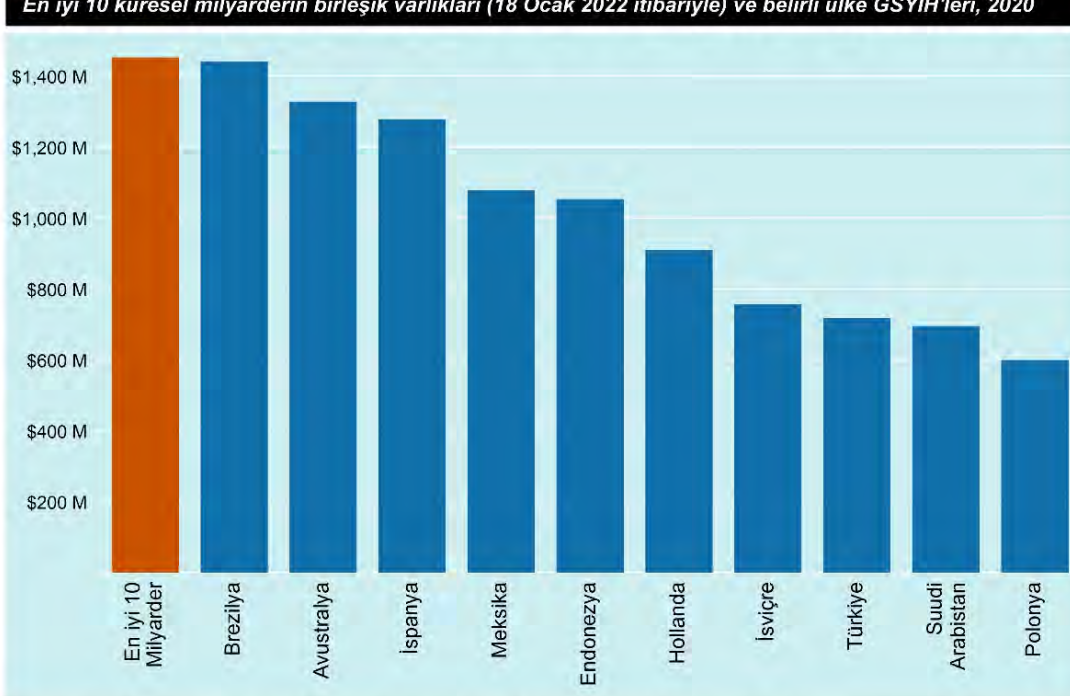
Servet grubuna göre küresel yetişkin nüfusu ve toplam servet payı, 2020



Kaynak: Credit Suisse Küresel Servet Veri Kitabı, 2021

10 Adam Birçok Ülke Kadar Zenginliğe Sahiptir

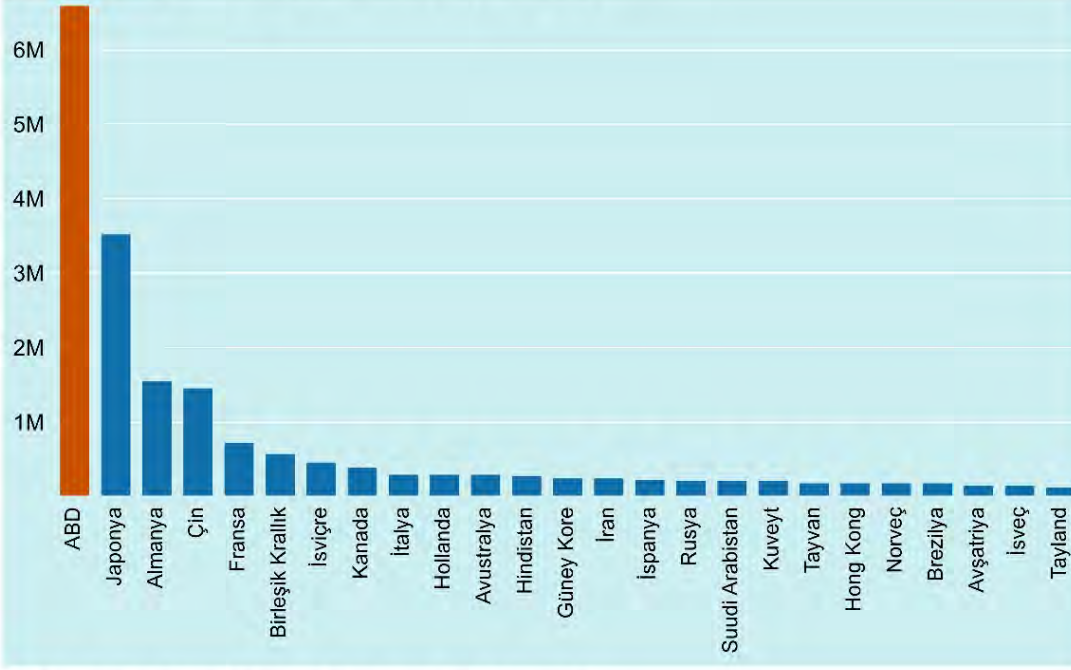
En iyi 10 küresel milyarderin birleşik varlıkları (18 Ocak 2022 itibariyle) ve belirli ülke GSYİH'leri, 2020



Kaynak: Forbes'un Canlı Milyarder listesi ve Dünya Bankası'nın IPS analizi

ABD Küresel Milyoner Nüfusuna Hakim Oluyor

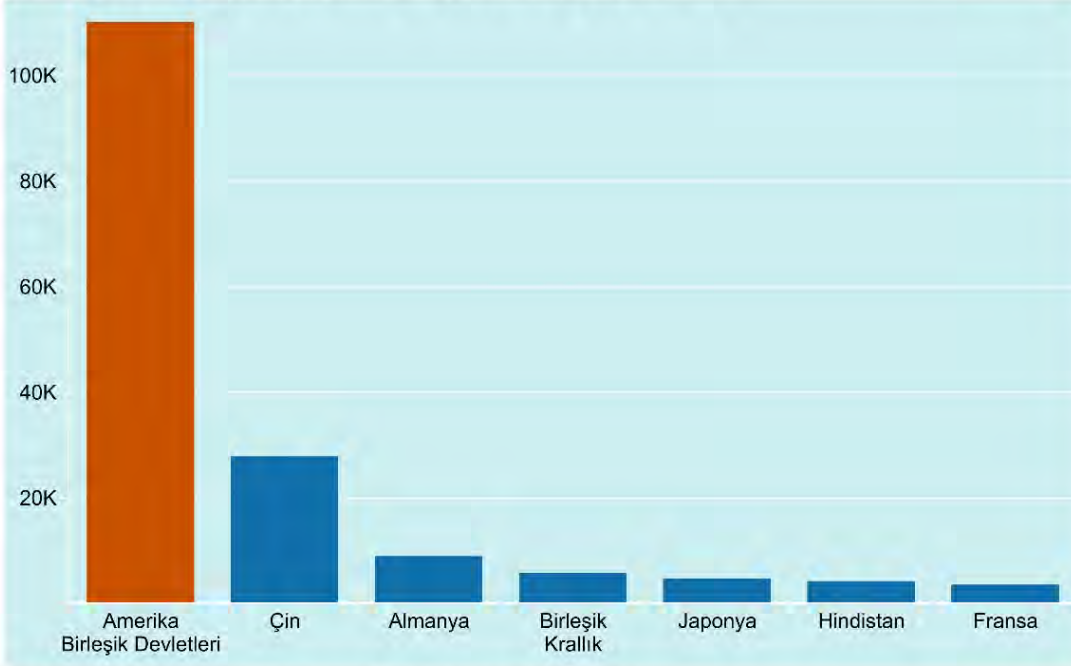
Ülkelere göre yüksek net değere sahip kişi sayısı, 2020



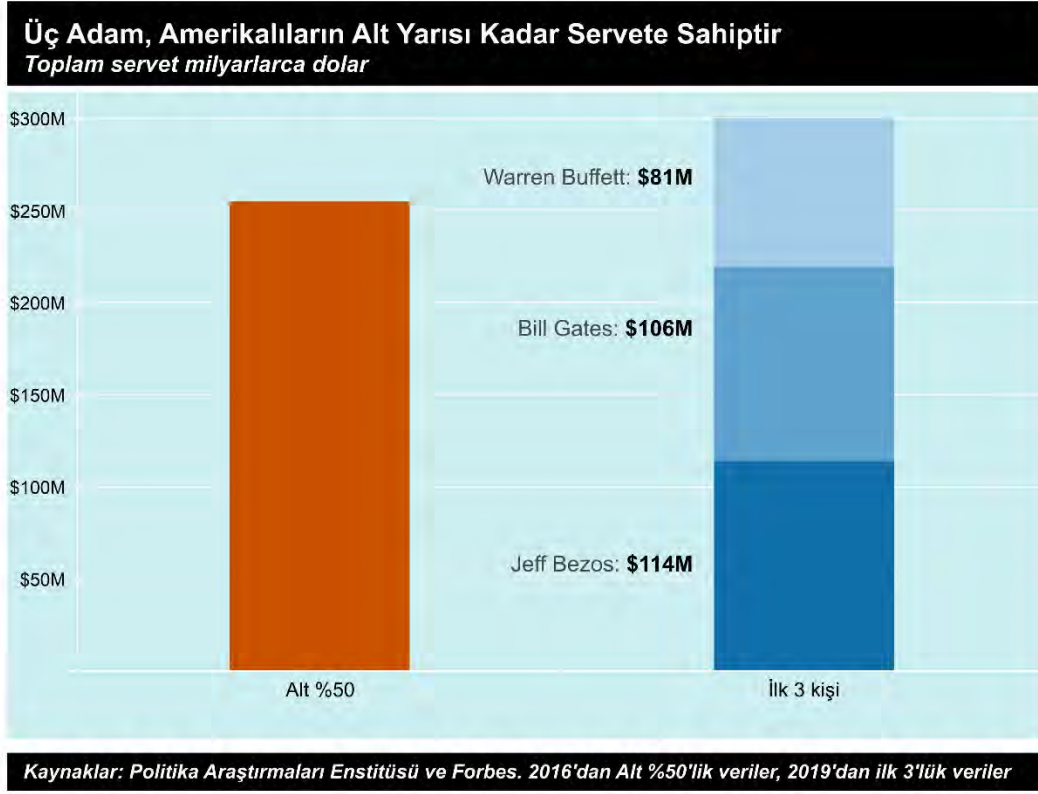
Kaynak: Capgemini Dünya Zenginlik Raporu, 2021

Ultra Zenginlerin Büyük Çoğunluğu Amerika Birleşik Devletleri'nde Yaşiyor

Net serveti en az 50 milyon dolar olan yetişkinler, 2020'nin sonu



Kaynak: Credit Suisse Küresel Servet Veri Kitabı, 2021



Bu arada, Birleşmiş Milletler'e göre her gün 25.000 kişi açlıktan ölüyor, 10.000'i çocuk.¹⁸ Dünya çapında 854 milyon insanın yetersiz beslendiği ve yüksek gıda fiyatlarının 100 milyonu daha yoksulluğa ve açlığa sürüklediği tahmin ediliyor. 1.2 milyar insanın çok yoksul ve artan gıda fiyatlarına karşı son derece savunmasız olduğu düşünülüyor. Bir insanın hayatını kurtarma gücüne sahip olup da bunu yapmamak ve onun ölümünü seyretmek suç değil midir? Bir kimse yolda yürürken yol kenarında yiyecek ve su olmadığı için can çekişen bir çocuk görse ve onları ölüme terk ederek uzaklaşsa, bundan dolayı yargılanmaz mı? Buradaki fark nedir? Üç kişinin bir nüfusun yüzde 50'si kadar servete sahip olmasına izin veren bir sistem nasıl iyi bir sistem olabilir, ilahi bir sistem veya Hz. İsa'nın (*aleyhisselam*) onaylayacağı bir sistem olabilir mi? Aslında sistem, tüm Hristiyan ideallerinin ve iyi olan her şeyin tam tersidir.

Birleşmiş Milletler'e göre dünya çapında 2 milyar insan veya nüfusun üçte biri küçük toprak sahibi çiftçiler ve onların aileleridir ve küçük toprak sahibi çiftçilerin ve topraksız tarım işçilerinin çoğunluğu günde 2 doların altında bir gelire geçmektedir. Warren Buffet, Bill Gates ve Jeff Bezos, günde 2 dolardan 75 gün boyunca dünyanın üçte birini besleyebilirdi. Bu, 75 günde kurtarılacak olan 1.875.000 hayat (günde 25.000 hayat) demektir. Ancak bunun yerine bu parayı banka hesaplarında tutmayı yeğliyorlar. Toplam serveti 1.5 trilyon dolar olan ilk on milyarder, 375 gün boyunca gezegenin üçte birini günde 2 dolardan besleyebilir. Bu, o zaman diliminde 9.375.000 hayat kurtaracaktır. Çalışabilecek ve dünyayı daha iyi, daha sürdürülebilir bir yer haline getirmeye katkıda bulunabilecek yaşamlar. Ancak İblis'in ideolojisini takip eden bir dünyada

¹⁸ Her Gün Açlıktan 25.000 Hayat Kaybediliyor, The UN Chronicle
<https://www.un.org/en/chronicle/article/losing-25000-hunger-every-day>

dolarlar canlardan daha değerlidir. Kendi çıkarlarını insanlığın çıkarlarının üzerine koyan bir ideoloji. On milyonun yaşamına karşılık, on bencil insanın savurganca yaşaması!

Küresel Gıda Kayıpları ve Kurumsal Atık

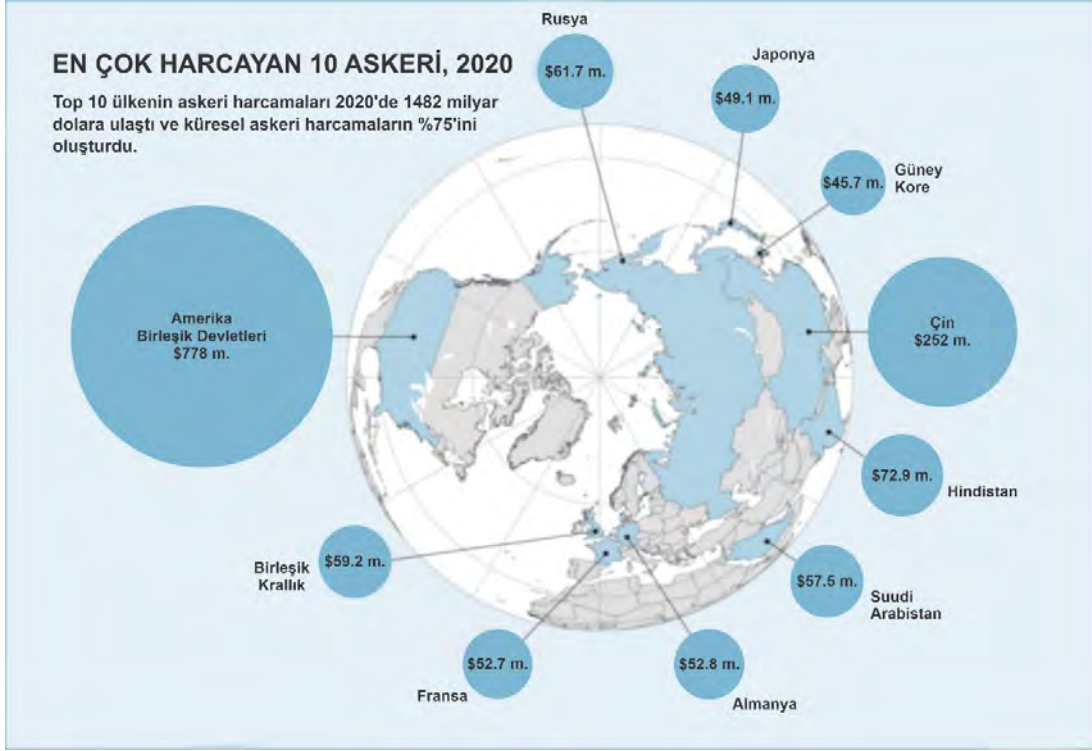


Kurumsal açgözlülük, dünyadaki birçok gıda israfından sorumludur. Dünyanın en büyük on milyarderi Allah rızası için bir kuruş vermese bile, gezegende bir Allah'ın kulunun açlıktan ölmesini önleyecek kadar yiyecek vardır düşüncesi mide bulandırıcı bir fikirdir. Ama bu besin maddeleri

nerede ve nereye gidiyor? Süpermarketler ve işletmeler, vergilerinden mahsup etmek istedikleri için gıdalarını yoksullara vermek yerine, son kullanma tarihi yaklaştığında çöpe atmaya tercih ediyor. Fakir insanlara verseler, silemeyecekler ve bu onlara daha pahalıya mal olacak. Bu yüzden, bu süpermarketlerin ve gıda zincirlerinin sahibi olan milyarderler, daha büyük karlar elde etmek için yiyecekleri çöpe atmaya ve aç kalanların ölmesine göz yummaya karar verirler. Bunlar iyi bir Tanrı'nın mı yoksa Hristiyan değerleri üzerine kurulmuş bir ulusun mu idealleridir? İsa (*aleyhisselam*) bugün yaşasaydı, bu iğrençliği onaylar mıydı? Tanrısı para olan ve fakirlere karşı kör olan ve yine de İsa Mesih'i (*aleyhisselam*) temsil ettiğini iddia eden bir ulus Deccal değil de nedir.

Savaşlar ve Peşi Sıra Savaşlar





Her yıl dünyanın ilk 10 askeri müsrifi, dünya çapında milyarlarca yoksul insanın hayatını mahvetmek için kullanılan ordularına ve silahlarına yaklaşık 1.5 trilyon dolar harcıyor. Dünya bir yıl barış ve uyum içinde yaşasaydı ve bu parayı silah ve orduya harcamak yerine fakirleri beslemeye harcasaydı, bir kez daha her aç insanı doyurabilir ve yaklaşık 10 milyon hayat kurtarabilirdik. Ancak İblis'in durumu ve Şeytan'ın ideolojisi, insanlık için ölümü yaşama tercih eder. İsa (*aleyhisselam*), insanlar yaşasın diye canını vermiştir ve İsa'nın ideallerini temsil ettiğini iddia eden ülke, sürekli olarak İsa'nın vaaz ettiği her şeyin tersini yapmaktadır. Büyük trajedi, aynı zamanda tüm kiliselerin ve tüm farklı dinlerin amelsiz alimlerinin sessiz kalmasındadır.

İnsanlık İçin Çözüm

“İleri gelenlerden biri İsa’ya, “İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?” diye sordu. İsa, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı’dır. O’nun buyruklarını biliyorsun: ‘Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.’” “Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum” dedi adam. İsa bunu duyunca ona, “Hâlâ bir eksikğin var” dedi. “Neyin varsa hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle.” Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü. Çünkü son derece zengindi. Onun üzüntüsünü gören İsa, “Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği’ne girmesi ne kadar güç!” dedi. “Nitekim devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği’ne girmesinden daha kolaydır.”¹⁹

Bir devenin iğne deliğinden geçmesinin mümkün olmadığını, dolayısıyla zenginin cennete giremeyeceğini biliyoruz ve bu aynı zamanda zengin bir adamın İsa’ya (*aleyhisselam*) talebe

¹⁹ *Kutsal Kitap*, Luka Kitabı, Bölüm 18, Pasaj 18-25

olamayacağı anlamına da gelir. Neden böyle? İmam Ali (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “Allah, yoksulun geçimini zenginin malında takdir etmiştir. Bir yoksul aç ise; bunun nedeni zenginin zevk ve sefa içinde yaşamasıdır; ve Allah onlardan bunun hesabını soracaktır.”²⁰

Kur’an-ı Kerim şöyle buyurur: “Mallarında, muhtaç ve yoksullar için bir hak vardı.”²¹ O halde, Allah’ın bize yalnızca ihtiyacımız olanı verdiği açıktır. İhtiyaçlarımızın ötesinde rızık elde ettiğimiz her an, aslında bir başkasının geçimidir. Yoksulluk var, çünkü zenginler fakirlerin rızkını alıyor. Tanrı tüm insanlığın eşit olmasını amaçladı. Nitekim malı fakire vermek yerine biriktiren kimseler Kur’an-ı Kerim’de şöyle uyarılır: “Altın ve gümüşü biriktirip gizleyerek onları Allah yolunda harcamayanları elem dolu bir azapla müjdele.”²²

İnsanlığın çözümü, zenginliğin tüm insanlık arasında yeniden dağıtılmasında yatmaktadır. Zenginlerin aşırı servetlerinin tümüne el konulmalı ve yeniden dağıtılmalıdır. Seçilmiş küçük bir seçkinler grubunun lüks bir yaşam sürmesi için bu duruma itiraz edecek ve her yıl on milyonlarca insanın ölmesini ve acı çekmesini tercih edenler, insanlığa düşmandırlar ve cinayet ve toplu soykırım suç ortağı olmaktan tutuklanmalı ve yargılanmalıdırlar. Bu konunun antidemokratik olacağını iddia edenler, dünya çapında bir referandum düzenlemeli ve burada tüm insanlar, zenginliğin yeniden dağılımını mı kabul edecekleri yoksa herkesin elindeki kendisine kalmasını mı tercih edecekleri konusunda oy kullanabilecekler. Ezici çoğunluğun yeniden dağıtım için oy kullanacağını düşünüyorum. Her dinden sözde hahamlar, rahipler, şeyhler ve imamlar da bu teklife katılmazlarsa peygamberler adına vaaz vermekten men edilmelidirler. Onlar da insanlığa ihanetten tutuklanmalı ve yargılanmalıdır. Peygamberler onlardan beridir ve onlar Allah’ın düşmanlarıdır.

Firavun Evinden Bir Kurtarıcı

Allah’ın, İsrailoğulları’nın kurtarıcısı Musa’nın (*aleyhisselam*) Firavun’un sarayında büyümesini sağladığı gibi, bu devirde Allah, Al-i Muhammed’in (*Onlara Selam Olsun*) Kaimi’nin İblis’in sarayından – Amerika’dan çıkmasını takdir etti. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Irak halkına gönderildi ve onları hakka hidâyet etmeye çalıştı, fakat onlar onu inkâr ettiler, onunla savaştılar ve onu öldürmeye çalıştılar. Yıllardır gözyaşı döktükleri Hüseyin’i (*minhusselam*) desteklemek yerine, Kerbela trajedisinden çıkar sağlayan milyarlarca dolarlık bir sanayi kurdular. Gadir’i Hum’un yıldönümünde Müminlerin Emiri’ni (*minhusselam*) terk ettiler ve onun yerine seçimler yaparak sözde Amerikan demokratik yönetim biçimini benimsediler. Allahın Hakimiyeti’ni terk ettiler ve inkar ettiler. Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) kurtarıcılarının Amerika olduğunu, bir Fatıma’nın oğluna (*minhusselam*) ihtiyaçları olmadığını söylediler. Sonuç olarak, Allah onlara Amerika’dan, İngilizce konuşan bir Amerikalı olarak İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) Vasisini gönderdi. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Amerika’nın gezegende kendisine asla bir peygamber gönderilmeyen tek ülke olduğunu söyledi. Al-i

²⁰ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 3, sayfa 2308

²¹ *Kur’an-ı Kerim*, Sure 51 (Zariyat), Ayet 19

²² *Kur’an-ı Kerim*, Sure 9 (Tevbe), Ayet 34

Muhammedin Kaimi (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*), Amerika'dan gelen ilahi olarak atanmış ilk halifedir.

Benim Amerikan geçmişim dört yüz yıldan uzun bir zamana uzanıyor. Anne tarafından kendi aile geçmişim Amerika'nın kuruluşuna kadar uzanıyor. Büyük dedemin Ellis Adası'nı Yerli Amerikalılardan çok ucuza satın aldığı ve kısa bir süre için elinde tuttuğu sözlü geleneklerle büyüdüm. İlginçtir ki, Ellis Adası şu anda özgürlük heykelinin bulunduğu adadır ve özgürlük heykeli, başlangıçta 'Işığı Asya'ya Taşıyan Mısır' olarak adlandırıldı ve Amerika'ya verilmeden önce Süveyş kanalının ortasına yerleştirilmesi düşünülmüştü.

Amerika hakkında iyi şeyler de var, zira Al-i Muhammedin Kaimi (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) Amerika'dan çıktı ve Amerika, dinimizi tescilleyen ve onu özgürce uygulamamıza izin veren ilk ülkeydi ve Amerikan halkının büyük çoğunluğu iyi insanlardır. Nitekim İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Amerikan halkı hakkındaki görüşleri oldukça olumludur. Bir gün İmam'la (*minhusselam*) dinin yayılması hakkında konuşuyordum.

Dedim ki: "*Hiç Amerika'ya gittin mi?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: "*Neden sordun oğlum?*"

Dedim ki: "*Nerelelere gittiğini merak ettim.*"

İmam (*minhusselam*) dedi ki: "*Tüm Avrupa'yı, Körfez ülkelerini, Mısır'ı, Rusya'yı vb.ni dolaştım.*"

Ben dedim: "*Rusya mı?*"

İmam (*minhusselam*) dedi ki: "*Evet.*"

Dedim ki: "*Orası hakkında ne düşünüyorsun?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: "*İnsanlar mı, yoksa toprak mı?*"

Dedim ki: "*İkisi de.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*İnsanlar pek iyi değil, toprak göz alıcıdır.*"

Dedim ki: "*Ya Amerika'ya? Gittin mi?*"

İmam (*minhusselam*) dedi ki: "*Evet, gittim.*"

Dedim ki: "*Hangi eyaletleri ziyaret ettin?*"

İmam (*minhusselam*) dedi ki: "*Kaliforniya, Washington D.C., Washington Eyaleti, New York ve Nevada.*"

Dedim ki: "*Amerika'nın doğası güzeldir.*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*İnsanlar güzeldir, Avrupalılardan daha iyidir ve daha muhafazakardır.*"

Dedim ki: "*Ensar'ın toplanabileceği en iyi yerin Amerika olacağını daha önce bana söylemiştin, değil mi?*"

İmam (*minhusselam*) dedi ki: "*Evet, Amerika, Yeni Zelanda, Kanada ya da Umman.*"

BİLGİNİN GAYESİ



Bab 33

İLAHİ ADALET DEVLETİ



“Andolsun, Zikir’den sonra Zebûr’da da, ‘Yere muhakkak benim salih kullarım varis olacaktır’ diye yazmıştık”



Dinin tüm temeli, Allah tarafından atanan Hükümdar'a itaat üzerine kuruludur ve tüm din, Allah tarafından atanan bu yöneticinin, sadık, fakir, zayıf ve mazlumların dünyaya varis olmalarını sağlaması ile ilgilidir. Yeryüzünde adaleti, eşitliği, barışı ve refahı ancak bu yönetici ya da hükümdar tesis edebilecektir. Dünyayı Allah tarafından atanan bu hükümdarın yönetmesi, Allah'ın yönetmesine eşittir, çünkü Allah, iradesini bu hükümdarın kalbine yerleştirir ve hükümdar mahlukat içinde Allah'ın temsilcisi, Allah'ın dili ve Allah'ın elidir. Her kim zamanının hükümdarını tanımadan ölürse, cehalet ölümüyle ölmüş olur.¹ Zamanın hükümdarına biat etmek ve İlâhi Adalet Devletine hizmet etmek farzdır, tıpkı Âdem'in (*aleyhisselam*) bir hükümdar olduğu ve meleklerin ona secde edip itaat etmeleri gerektiği gibi ve tıpkı Dâvud'un (*aleyhisselam*) bir hükümdar, Süleyman (*aleyhisselam*), İskender (*aleyhisselam*) ve Muhammed (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) - hepsinin birer hükümdar olduğu gibi, her mümin de ilâhî olarak atanan elçiyi kendi zamanında bir hükümdar olarak kabul etmeli ve sadece dini bir rehber olarak görmemelidir.

İlâhi bir Elçi ve Halifenin üç şey [Allah tarafından atanmış bir vasi olarak selef(ler)inin vasiyetinde isminin zikredilmesi suretiyle ilahî atama, Allah'tan ilham edilmiş ilim ve Elçinin, insanların değil de Allah'ın Hakimiyetine çağırması] ile nasıl tanındığını daha önce anlatmıştık. Zerdüş, Kiro, Sokrates ve Platon (*Onlara Selâm Olsun*) gibi peygamberler de dahil olmak üzere, ilâhî veraset, Adem'den Muhammed'e (*Onlara Selâm Olsun*) kadar bu modeli izlemiştir. Platon'un Devlet'inden Zerdüş'ün öğretilerine kadar, hükümdarların ilâhî hakkının kökleri, olgun etik zekaya ve Kutsal Ruh'un rehberliğine dayanıyordu. Zerdüştiler, Kutsal Ruh (Khvarenah) Allah tarafından atanan hükümdarı terk ederse, düşeceklerine inanıyorlardı. Bencillik üzerine kurulu demokratik seçimlerle ve cahil kitlelerin tercihi ile, İlâhi Adalet Devleti asla tesis edilmeyecektir. Kur'an şöyle buyuruyor: *"Eğer yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar."*² Tarih, yozlaşmış seçkinlerin, hizmet ettiklerini iddia ettikleri insanlar pahasına kötü çıkarlarını ilerletmek için demokrasiyi nasıl kullandıklarını göstermiştir.³

Kaim'in Yönetim Şekli

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim ki: *"Babacığım, İmamlar (Selâm Onlardandır) söylüyorlar ki, Kaim Adem'in hükmüyle hükmeder, Dâvud ve Süleyman'ın hükmüyle hükmeder, İbrâhim'in hükmüyle hükmeder ve Muhammed'in (Onlara Selâm Olsun) hükmüyle hükmeder ve insanlar Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selâm Olsun) hükmü dışında her türlü hükme itiraz edeceklerdir."*⁴ Adem'in (*aleyhisselam*) hükmü nedir?"

¹ Bu, kendi devrinin imamını tanımayan kimsenin cahiliye ölümüyle öldüğünü bildiren rivayetin yeniden ifadesidir. - *Ehl-i Beyt Hadisleri Ansiklopedisi*, Şeyh Hadi Necefî, cilt 8, sayfa 237

² *Kur'an-ı Kerim*, Sure 6 (En'âm), Ayet 116

³ *Demokrasinin Karanlık Yüzü: Etnik Temizliği Açıklamak, Michael Mann; Seçimlere Karşı: Demokrasi Eleştirisi*, David Van Reybouck

⁴ Ebu Basir naklediyor ki, Ebu Cafer (*minhusselam*) buyurdu: "Kaim çıkarak (bazı) meselelerde Adem'in hükmüyle hükmedecek ve savaş meydanında onun önünde savaşan ashabından bazıları buna karşı çıkacaktır. Kaim, itiraz eden o kimseleri öne çıkartarak boyunlarını vuracaktır. Sonra ikinci bir mesele hakkında Davut'un hükmüyle hükmedecek ve savaş meydanında onun önünde savaşan diğer bir grup da buna karşı çıkacaktır. O da onları öne çıkarıp boyunlarını

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Şüphesiz Âdem (*aleyhisselam*), yeryüzündeki ilk hükümdardı, Dâvud ve Süleyman’ın (*Onlara Selam Olsun*) hükmünü biliyorsunuzdur.”

Dedim ki: “Evet, Kutsal Ruh’tan ilham alarak delil göstermeden yargılıyor.”⁵

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İbrâhim’in (*aleyhisselam*) hükmünü de biliyorsun ve onlar kabul etmiyorlar.”

Dedim ki: “Onun hükmü nedir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İbrâhim (*aleyhisselam*), o zamanın putlarını ve inançlarını yıkmaya kararlıydı ve bundan asla taviz vermezdi.”

Dedim ki: “Evet, halk bunu kabul etmeyecek.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) hükmüne gelince, onu kabul ediyorlar, çünkü insanların çoğu bu dine inanıyor ve Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) adı onları rahatlatıyor ama bu durumda insanları [o hüküm ile] hoşnut etmek bir amaç için olacak ve kalıcı olmayacak. Yalnızca onlar meseleyi kavrayıp alışana kadar olacak ve sonra hüküm, ancak bütün ve eksiksiz hak ile olacaktır.”

Gördüğümüz gibi Kaim, Adem (*aleyhisselam*) gibi bir hükümdar olarak hüküm sürecektir. O, ömrünün sonuna kadar hüküm sürecek ve ne seçim olacak, ne de hayatı boyunca hüküm sürmek üzere yükselecek başka adaylar olacak, çünkü o, Allah tarafından atanmıştır ve onu görevinden ancak Allah alabilir. O, mutlak hükümdardır. Masum olduğu için Allah’ın kalbine koyduklarına göre hüküm verecek ve Kutsal Ruh’un ilhamıyla Dâvud ve Süleyman’ın (*Onlara Selam Olsun*) hükmüyle hüküm verecektir. İlahi olarak atanmış hükümdarın sözleri, eylemleri ve yargıları, Allah’ın sözleri, eylemleri ve yargılarıdır, çünkü o yalnızca Allah’ın iradesinin bir tercümanıdır. Kaim, İlahi Adalet Devletinin başlangıcında kısaca Altıncı Ahit fikhıyla hükmedecek olsa da tüm batıl inançları ve dinleri yok edecek ve tüm hakikati uygulayacaktır.

Devletimiz

İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) dedim ki: “İlahi Adalet Devleti sonsuza kadar sürecek mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “İlahi Adalet Devleti sonsuza kadar sürmeyecektir.”

Dedim ki: “Devletimizin bir pasaportu olacak mı?”

vuracaktır. Sonra o, üçüncü bir mesele hakkında İbrâhim’in hükmüyle hükmedecek ve savaş meydanında onun önünde savaşan diğer bir grup buna karşı çıkacaktır. O da onları öne çıkarıp boyunlarını vuracaktır. Sonra o, dördüncü bir mesele hakkında Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) hükmü ile hükmedecek ve kimse buna itiraz etmeyecektir.” – *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 389

⁵ Eba Abdullah’dan (*aleyhisselam*) rivayet edilir ki, o şöyle dedi: “Muhammed Ailesinin Kaim’i kıyam ettiğinde Davut ve Süleyman’ın hükmüyle hükmeder, insanlardan delil istemez.” – *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 26, sayfa 177

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Gün gelecek ki bizim pasaportumuz - İlahi Adalet Devleti’nin pasaportu - bütün yeryüzünün en geçerli pasaportu olacaktır, ondan birkaç yıl sonra da dünyadaki bütün pasaportlar eskimiş olacaktır.”

Dedim ki: “Sübhaneallah! O ne renk olacak, Babacığım?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sarı ve siyah, mübarek Bayrağımızın renkleri.”

Resim 1: İlahi Adalet Devletinin Bayrağı



Dedim ki: “Ve şimdikinden farklı olarak İlahi Adalet Devletinde vatandaşlık inanca dayalı olacaktır, doğru mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kesinlikle. Yeryüzünün her yerinden müminlerin hepsi, İlahi Adalet Devletinin vatandaşlarıdır. [Onlar eşit olacaklar], Yüce Allah’a, İlahi Adalet Devletine ve bize olan iman dışında; renk, görünüm, dil ve hiçbir şeye aidiyet ayrımı yapılmayacaktır.”

Dedim ki: “Babacığım, bu, günün birinde dünyadaki bütün ülkelerin İlahi Adalet Devletini tanıyacağı ve başka ülkelerle ilişkilerin olacağı anlamına mı geliyor?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum.”

Dedim ki: “İlahi Adalet Devletine en son girecek ülke hangisi olacak?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “İngiltere.”

Dedim ki: “Sübhaneallah! Amerika, İlahi Adalet Devletine ondan önce mi girecek?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Amerika ondan kısa bir süre önce girecek.”

Para Birimi ve Finansal Sistem

Dedim ki: “İlahi Adalet Devletinde para birimimiz ne olacak?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Altın, gümüş ya da takas olacaktır.”

Dedim ki: “Sübhaneallah!”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Başlangıçta altın ve gümüş olacak, ileride istikrardan sonra takas olacaktır.”

Dedim ki: “Takas derken ne demek istiyorsun?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ben sana buğday veririm, sen bana et verirsin; ben sana elbise veririm, sen bana ekmek ve benzeri şeyler verirsin.”

Dedim ki: “Vay be! Altını değersiz yapacağından dolayı mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Değeri toz kadar olacaktır. Yeryüzü ucuz hazinelerle ya da tabiri caizse Âdem oğullarının gözünde değeri olmayan kaynaklarla doludur. Bu kum, çölün kumu, yeryüzündeki hiçbir hazinenin veya servetin eşi benzeri olmadığı bir değerdedir. Bir avuç dolusu binlerce (dolar) eder.”

Dedim ki: “Sübhanellehu! Bundaki sır nedir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kumu altına çevirebilecek küçük bir kimya denklemi var oğlum.”

Dedim ki: “Sübhanellehu! Dünya tamamen değişecek!”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Paranın, altının ve bunların dışındakilerin o devirde bir değeri olmayacaktır ve insanlar bunları umursamayacaklar.”

Dedim ki: “Yani herkes rahat edecek ve Allah’a ibadet mi edecek?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O dönemde ne muhtaç, ne de aç kalacaktır.”

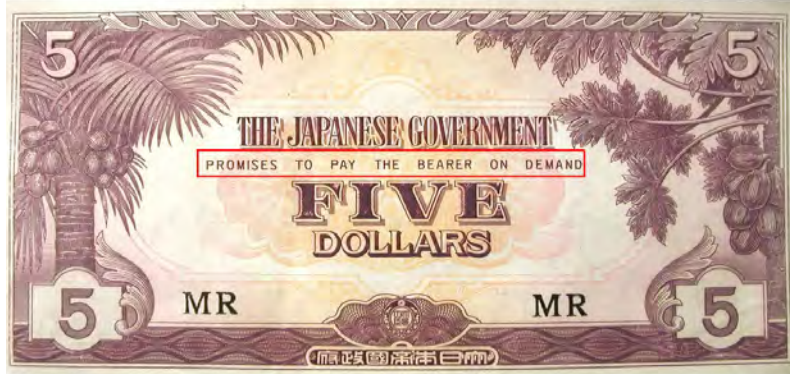
İlahi Adalet Devletinde insanların kullandığı para ne kağıt ne de elektronik para olacaktır. Kağıt para ve elektronik para bir aldatmacadır. Kağıt paranın bir değeri yoktur ve kanıtı paranın kendisindedir. Dünyadaki hemen hemen tüm para birimlerinde, “*Hamiline ödeyeceğime söz veriyorum*” veya “*Bu bono tüm borçların yasal ödemesidir*” veya “*Talebi üzerine hamiline ödeyeceğim*” gibi ifadeler bulacaksınız (Resim 2), çünkü kağıdın kendisi bir ödeme senedinden başka bir şey değildir, elle yazılmış bir sözleşme gibi borcu tanıyan bir senet. Bankalar uzun zaman önce insanları, tüm altın ve gümüşlerini bankalara yatırmaya ve bunun yerine taşıması daha hafif ve ticareti daha kolay olduğu için banka tarafından düzenlenen bu borç senetlerini taşımaya ikna etti. Örneğin biri başkasına beş altın borç verdiğiğinde, kendisine borçlu olan kişiden bir senet alıp bankada bozdurabilirdi. Banka, kişiye banknotun değerindeki altını verecekti. Yani değer, kağıdın kendisinde değil, altın ve gümüştedir. Bankalar daha sonra altın ve gümüş olarak sahip olduklarından daha fazla kağıt banknot basmaya başladılar. Bu da enflasyona yol açtı. Bu yüzden uzun zaman önce bir insan 500 dolara ev alabiliyorduydu, bugün aynı evi almak için yüzbinlerce dolara ihtiyacı var. Zamanla, bankalar insanlara bu banknotların değerini destekleyen altınları vermeyi bıraktı ve insanlar bunu talep etmeği bıraktı.

Bankacılar zenginleşti ve dünyayı kontrol etti, oysa geri kalan insanlar daha da fakirleşti ve köle oldu. İlâhi Adalet Devletinde İmam (*minhusselam*) ancak altın ve gümüş gibi değeri olan şeyleri para birimi olarak kullanacak ve itibari borç paralarını reddedecek, sonra İmam (*minhusselam*) altının ve gümüşün değerini hepten ortadan kaldıracak ve herkesin katkıda bulunmak için bir iş yaptığı, tüm mal ve hizmetlerin ücretsiz olduğu bir toplum yaratacaktır. Tesisatçı, toplumu

BİLGİNİN GAYESİ

iyileştirmek ve ona hizmet etmek için çalışır ve ihtiyaç duyduğu her şeye ücretsiz olarak erişebilir. Doktor da üzerine düşeni yapar ve oduncu, mühendis, öğretmen veya itfaiyeci de öyle. Kimsenin para peşinde koşmaması gereken, çünkü paranın hiçbir değerinin olmadığı, herkesin her şeye hakkı olduğu ve herkesin para için değil, insanlığa katkıda bulunma onuru için çalıştığı bir toplum. O zamanın insanları, hırs ile, benlik ve dünya sevgisi ile değil, ülke ve insanlık onuru ve sevgisi ile motive olacaktırlar.

Resim 2: Modern Para Birimi, Ödeme Senedi



BİLGİNİN GAYESİ





Bedava Enerji

İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim: "Yıldızlar eski insanlar için neden bu kadar önemliydi?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: "Televizyonunuz var mı?"

Dedim ki: "Yıldızların televizyonla ilişkisi nedir ki?" Düşünmeyi bıraktım ve İmam (*minhusselam*) sustu. Aniden haykırdım: "Aha! Yıldızlar bilgi yayınlamak için mi kullanılıyor?!"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Akıllısın oğlum, zekanı sınamak istedim."

Dedim ki: "Sübhanellehu! Öyleyse onlar uydular gibi mi çalışıyor?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: "Evet, bilakis onlar çok daha iyi ve çok daha hızlıdır. İnşallah bu ilmi devletimizde kullanacağız."

Dedim ki: "Yayınlanmakta olan bilgiyi almak için kullanılan alıcı nedir?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Yayını almanın yolları var."

Dedim ki: "Lütfen biraz daha aydınlat Babacığım."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Örneğin, bugün uydu sinyallerini almak için kullanılan alıcılar aracılığıyla. Üzerinde basit değişiklikler yapabilirsiniz."

Dedim ki: "Ya sonra? Sinyal televizyon ekranında mı belirecek? Görüntü mü, kelimeler mi, ses mi, yoksa ne?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: "Evet ve bu, yayın şirketlerini tamamen iflas ettirecektir. Onları ekonomik olarak vuracağız. Yıldızlar aracılığıyla bu dünyadan yayılan sesleri alabilirsin, örneğin, Hz. Adem'in (*aleyhisselam*) sesini veya Hz. Muhammed'in (O'na ve Ailesine Selâm Olsun) sesini."

Dedim ki: "Aha! Yani tüm geçmişi görebilir miyiz yoksa sadece ses mi? Geçmişten görüntüleri görebilir miyiz?"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Video ve görüntüler yayınlanabilir ve bu görüntüler TV kanalları tarafından (yıldızlara doğru) gönderildiğinde, onu yıldızlardan veya uzaydan alabiliriz.*”

Dedim ki: “*Evet, yani geçmişle ilgili olarak sadece sesi mi duyabiliriz?*”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “*Evet.*”

Dedim ki: “*Bu çok büyük bir mesele.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bunu, uydu kanallarının artık uydu şirketlerine ücret ödemek zorunda olmadığı yerlere yapacağız, onlar da uydu şirketlerine üye olmadan sinyallerini yayınlatabilecekler.*”

Dedim ki: “*Sübhanelle!*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bir şey daha var. Petrol ve enerjinin bir değeri kalmayacak, çünkü denizlerin tuzlu suları en büyük enerji kaynağıdır, denizlerin tuzlu suları petrolün yerini alacak ve çevreyi kirletmeyecek.*”

Dedim ki: “*Sen bu şirketler için dünyanın en tehlikeli adamı olacaksın.*”

İlahi Adalet Devletinde Din Özgürlüğü

Dedim ki: “*Bize inananmayan insanlar devletimizde dinlerini yaşama özgürlüğüne sahip olacaklar mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Anayasamız, dinimizin peygamberler ve halifeler arasında ayrım yapmadığını ve barış dini olduğunu bildirmektedir.*”

Kaim, Tevrat ehlini Tevrat’larıyla, İncil ehlini İncil’leri ile, Kur’an ehlini de Kur’an’ları ile yönetecektir. Her inançlı insan, kendi inancına ve kitabına göre yargılanır.

İlahi Adalet Devletinin Resmi Dili

İlahi Adalet Devletinde tüm dillere değer verilecek ve onlar hoşgörüyle karşılanacaktır. Bunun yanı sıra, Devletin resmi bir dili de olmalıdır. Daha önce Bab 20’de İmam’ın (*minhusselam*) 2050 yılına kadar tüm dünyanın gezegendeki en kolay dil olan İngilizceyi konuşacağını belirttiğinden bahsetmiştik. Bu, İlahi Adalet Devletindeki resmi dilin de İngilizce olacağı anlamına gelir.

İlahi Adalet Devletinde Ölüm ve Hastalık

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “*İlahi Adalet Devletinde tıp, insanların ölümü ve hastalığı yeneceği noktaya kadar ilerleyecektir.*”

Dedim ki: “*Yani artık kimse ölmeyecek ve insanlar sonsuza kadar yaşayacaklar mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onlar yine ölecekler ama yaşlılıktan ya da hastalıklardan değil, bütün hastalıklara şifa verilecek ve insanlar artık yaşlılıktan ölmeyecekler, çünkü yaşlanma engellenecektir. İnsanlar yine de doğal kazalardan ya da birileri onları öldürdüyse ölecekler.”

Önemli Rol Oynayan Ülkeler

Dedim ki: “Babacığım, bir konuya açıklık getirmek istiyorum. Birinci Mehdi'nin hayatında bütün yeryüzü mü İlahî Adalet Devletinde olacak yoksa bir kısmı mı? Ve sonra on ikinci Mehdi'nin saltanatı ile de tamamlanacak mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, onun bir parçası olacak ve dünyanın tam kontrolü bu adamın bayrağı altında olacaktır.” Ve henüz birkaç aylık yeni doğmuş bir erkek çocuğuna – Muhammed bin Zehra'ya (*aleyhisselam*) işaret etti.

Dedim ki: “Ve Hicaz, dünyada İlahî Adalet Devletine ilk katılan ülkelerden biri mi olacak?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bunda hiç şüphe yok oğlum.”

Dedim ki: “Kıyam'da önemli rol oynayacak ülkeler hangileridir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hicaz, Irak, Mısır, Almanya, İsveç, Rey toprakları, Türkiye ve diğer bazı ülkeler.”

Mehdi Gezegenin Sahibidir

Bazı peygamberler, hayatları boyunca ülke yönetmişlerse de, çoğunluk bunu yapmaları gerektiği halde yapamamıştır. Allah'ın atadığı her peygamber, halkın itaat etmesi ve kendilerine hükmetmesi gereken bir hükümdardır, çünkü hükümdar Allah'ın hükmünü temsil eder. İlahî olarak atanan hükümdar her zaman hükmetmesi için olanak sağlanmasa veya bir krallığa sahip olmasa da, ilâhî olarak atanmış elçiye itaat etmek, onu ve yalnızca onu hükümdar olarak kabul etmek, insanlar için yine de ilâhî bir yükümlülüktür. O hükümdarın Krallığı, ona itaat eden bir müminin kalbi kadar küçük olabilir ve Allah'ın atadığı hükümdara itaat, Allah'a ibadettir. Allah, Şeytan'ın bu Krallıklarını veya Şeytan tarafından atanan yahut da halk tarafından seçilen yöneticileri tanımıyor. Allah'ın tanıdığı tek hükümdar ve Krallık, Kendi atadığıdır. Hal böyle olunca, bu yazının yazıldığı sırada bizim tarafımızdan yönetilen bir toprağımız olmasa da, yine de bir devletimiz, bir halkımız, bir bayrağımız ve bir Rabbimiz vardır. Halkımız müminlerdir, devletimiz ise Kaim tarafından yönetilen müminler topluluğudur.

Bir gün İmam (*minhusselam*) bana şöyle dedi: “Mümin için, İlahî Adalet Devletimizin yolunu açması, Allah'ın hüküm ve hâkimiyetinin yolunu açması yeterlidir. Mümin için, İlahî Adalet Devletimizin yolunu açması, Allah'ın hüküm ve hâkimiyetinin yolunu açması yeterlidir. Mümin için, İlahî Adalet Devletimizin ve Allah'ın hüküm ve hâkimiyetinin yolunu açması yeterlidir. Sevgili oğlum, biz kimseyi bir şey yapmaya zorlamıyoruz. Herkes istediğini yapmakta özgürdür ama eğer biri bağımsız hareket etmeyi seçerse, seçtiğini yapabilir, bizim için sorun değil ama bunu bizim sistemimizden, yasalarımızdan ve devletimizden uzak yapmalıdır.”

Ben dedim: “Allah’a hamd olsun.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Allah’a hamd olsun. Onlar, sevgili ve şerefli bir mümin olarak kalabilirler ve Allah’ın dininden çıkmazlar, çünkü biz, kendi istekleriyle çıkmak isteyenler haricinde hiç kimseyi dinden çıkarmayız.”

Burada açıkça görüyoruz ki, bir müminin İlahi Adalet Devletinin içinde veya dışında yaşama tercihi vardır ve biz kimseyi bir şey yapmaya zorlamayız. Bu nedenle, eğer bir kişi Allah tarafından atanmış Elçi ile birlikte onun toplumu içinde yaşamayı seçerse, o Elçi tarafından konulan tüm kanun ve hükümleri kabul etmelidir. Aksi takdirde, Elçi’den uzak yaşayıp mümin olarak kalabilirler ama devletimizin vatandaşı olmazlar. Burada İlahi Adalet Devletinin vatandaşlığı, yalnızca Allah’a, Devlete ve Mehdilere olan inançla değil, aynı zamanda ilâhî olarak atanan hükümdarın yasalarını ve otoritesini kabul etme ile belirlenir. Dolayısıyla İsa’nın (*aleyhisselam*) zamanında İsa (*aleyhisselam*) ile birlikte yaşayan havariler, onu sadece bir kurtarıcı olarak değil, bir hükümdar olarak kabul etmek ve onun devletinin bir parçası olmak için ona tamamen itaat etmek zorundaydılar. Aynı durum bugün için de geçerlidir. Mehdi ile birlikte onun toplumunda yaşamak isteyenler, fiziksel olarak bir ülkenin hükümdarı olmasa bile onu bir hükümdar olarak teyit etmeli ve kanunlarını kabul etmelidirler. Aslında, ilâhî olarak atanan hükümdara, Allah tarafından tüm evren üzerinde yetki verilmiştir, çünkü o, Allah’ın varisidir, dünyayı ve üzerindeki her şeyi miras alır. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) şöyle buyurdu: “Sizin üzerinizde kendinizden daha fazla hakkım yok mu?”⁶ Ve şöyle buyurdu: “Beni babanızdan, çocuklarınızdan ve tüm insanlıktan daha çok sevmedikçe hiçbiriniz iman etmiş olmazsınız.”⁷ İsa (*aleyhisselam*) da şöyle buyurdu: “Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.”⁸ İlahi olarak atanmış hükümdar, Allah’ı temsil ettiğindedir ki, yaptığı her şey Allah’ın iradesiyle, Allah uğruna, Allah’ın mahlukatının yararına olduğu için; dünyayı ve üzerindeki her şeyi miras alır.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) dedim ki: “Sana önemli bir soru sormak istiyorum, bu farazi ama yine de (sormak istiyorum), çünkü tüm dünya senin emrinde olacak ve aslında zaten de öyle; örneğin bir kimse, İlahi Adalet Devletinde bir arsa satın almak isterse, şimdiden ona satabilir miyim (ona İlahi Adalet Devletindeki o toprak parçasını ödeme vaadiyle)?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet, ancak bugün özel bir şahsa ait olmaması şartıyla.”

Dedim ki: “Ama bütün devlet mülkünü satmakta bir sakınca yok, değil mi (çünkü bu hükümetler Allah tarafından değil, İblis tarafından atanıyor)? Örneğin, birisi Özgürlük Anıtı’nı veya Amazon ormanından bir parçayı satın almak isterse, satabilir miyim?”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “Evet.”

Dedim ki: “Farazi olarak konuşursak, birinin başka bir gezegende veya Ay’da arazi satın almak istediğini varsayalım, bunu satmakta bir sorun var mı?”

⁶ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 27, sayfa 243

⁷ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 1, sayfa 518

⁸ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 10, Pasaj 37

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Hayır, bir mahzuru yoktur ama sakın bana gerçekten bunu yapmayı düşündüğünü söyleme.*”

Dedim ki: “*Hayır, ama sadece bilmek istedim.*”

Görüldüğü gibi, ihtiyacına göre ve kendi emeğiyle mal sahibi olan şahıslar, o arazilere veya mülklere meşru olarak sahip oldukları halde, İblis’in atadığı açgözlü şirketler ve gayrimeşru hükümetler gaspçı sayılır ve mülkiyet üzerinde hiçbir tasarrufları yoktur.

Anti-İlahi Adalet Devletleri

İlahi Adalet Devleti ile, İsrail gibi bir Yahudi devleti veya Vatikan gibi bir Hristiyan devlet veya İran gibi bir Müslüman devlet arasında ne fark vardır? Bütün bu devletler dini devletlerdir ve ülke inşa edilirken temel dinamik dindir. İsrail, bir Yahudi devleti olduğu, Yahudilerin bu topraklar üzerinde hak sahibi oldukları ve Allah tarafından onlara vadedildiği fikri üzerine kurulmuştur. Vatikan, papa ve kilisenin en yüksek yönetici olduğu ve Hristiyan hukukunun ülkeye hakim olduğu fikri üzerine kurulmuş bir Hristiyan devletidir. Sözde İran İslam Cumhuriyeti de dini bir devlettir, dini lider (*Veliyyi Fakih*) ve İslam hukukunun ülkeyi yönettiği fikri üzerine kurulmuştur.

İsrail devleti ile İlahi Adalet Devleti arasındaki temel fark; sözde İsrail devletinin, yöneticilerinin seçildiği ve Allah tarafından atanmadığı demokratik bir devlet olmasıdır. Bu, İsrail’in Saul, Dâvud ve Süleyman gibi hükümdarlarının Allah tarafından atandığı Tevrat’la tam bir çelişki içindedir. Onlar, beklenen Maşiyah’ın, ilâhî olarak atanmış bir lider ve tapınağı yeniden inşa ettiklerinde İsrail’e geleceğini düşündükleri kimse olduğunu düşünüyorlar. Ancak İlahi Adalet Devleti, ilâhî bir hükümdar tarafından kurulur ve Allah’ın tayin etmediği kimseler tarafından asla kurulmaz ve yönetilmez. İlahi Adalet Devletinin yasaları, Allah tarafından Knesset (İsrail devletinin yasama organı) aracılığıyla değil, O’nun Kendi atadığı Hükümdarı aracılığıyla belirlenir.

Vatikan Devleti ile İlahi Adalet Devleti arasındaki temel fark, Vatikan’ın papa tarafından yönetilmesidir. Katolikler, Papa’nın Allah tarafından atandığına ve İsa’nın Vasisi olduğuna inansalar da, durum böyle değildir. Papa, bir sonraki papanın kim olacağı konusunda düşünen oy kullanan kardinaler meclisi olan genel kurul tarafından seçilir.⁹ Bu yöntem, Hz. İsa’nın (*aleyhisselam*) vasi tayin ederken kullandığı yöntemle çalışmaktadır. İsa (*aleyhisselam*), Simon Petrus’u (*aleyhisselam*) doğrudan atadı, diğer havarilerin oy kullanmasıyla değil. Öğrenciler, Allah tarafından atanmış bir halife seçmek için değil, Yahuda’nın yerine geçecek birini seçmek için kura çektiler. İsa’nın Vasileri (*Onlara Selam Olsun*) sadece Allah tarafından atanabilir. Yani tıpkı İsrail gibi, Vatikan devleti de öyle ya da böyle liderin insanlar tarafından seçilmesine dayanan bir devlettir.

Sözde İran İslam Cumhuriyeti ile İlahi Adalet Devleti arasındaki temel fark, önceki iki örnekle aynıdır. İsrail’de halk oy verir ve liderlerini seçer, Vatikan devletinde kardinaler liderlerini oylar ve seçer, İran’da da amelsiz alimler, ülkenin ali (dini) lideri (Veliyyi Fakih) olarak içlerinde en bilgili olduğunu düşündükleri kişiyi oylar ve seçerler. Her üç ülkede de, devlet başkanını halkın temsilcisi

⁹ İsa’nın Papazı, *Katolik Ansiklopedisi*

ve daha da önemlisi, gaybette olan ilâhî olarak atanmış Hükümdarın temsilcisi olarak görüyorlar. Dindar Yahudiler için İsrail devlet başkanı, gelecek olan Maşiyah'ın bir temsilcisidir. Katolikler için papa, İsa'nın (*aleyhisselam*) bir temsilcisidir. Şii Müslümanlar için Ayetullah'ül Üzma, "gizli" İmam Mehdi'nin (*aleyhisselam*) bir temsilcisidir. Ama her üç durumda da, Allah onlardan hiçbirini atamadı, insanlar atadı. Yani onların atanması geçersiz, hükümleri de gayrimeşrudur.

Ayrıca, bu üç devletin Allah tarafından seçilen masum bir kişi tarafından yönetilmediğine dair diğer bir kanıt, bu üç devletin gezegendeki en yozlaşmış devletlerden üçü olmasıdır. Tüm vatandaşlar için adalet ve eşitliğin olmaması, onların gerçekten de Allah'tan **OLMADIĞININ** kanıtıdır. Onlar, insanlığa karşı işlenen her türlü vahşet ve suçtan sorumludurlar. Modern İsrail, masum Filistinlilerin öldürülmesi ve yerlerinden edilmesi pahasına kuruldu. Vatikan'ın yerli halklara yönelik soykırım tarihi, Yahudilere ve Müslümanlara yönelik soruşturma, Haçlı seferleri, Holokost'taki suç ortaklığı ve cinsel taciz skandalları, Vatikan'ı ilâhî olmaktan uzak kılıyor. İran'ın Allah ve Ehl-i Beyt adına kendi halkına ve tüm dünyaya yaydığı terör, onu gayrimeşru kılmaktadır. Bu ülkelerin üçü de diğer diktatörleri ve tiranları onaylıyor, dünyadaki adaletsizliği ve zengin ile fakir arasındaki servet eşitsizliğini onaylıyor. İnsanlığın ihtiyaç ve sorunlarına çözüm getirmiyorlar. Bu üç devlet, onların inancına bağlı olmayan insanlara karşı ayrımcılık yapmakla da ünlüdür. Onlar *Anti-İlahi Adalet Devletleri*'dir.

Platon'un Devleti

Peygamberlerin hepsi, İlahi Adalet Devleti için çalışmışlar ve adaletin hakim olacağı, dünyanın adaletsizlik ve zorbalıkla dolduğu gibi, adalet ve eşitlikle dolacağı bir 'devlet'in geleceğini hayal etmişlerdir. Böyle bir devleti hayal eden ve yazanlar, Batı medeniyetinin en parlak beyinlerinden bazılarıydı. Onlar Batı'nın en büyük peygamberlerinden ikisi Sokrates ve Platon'du (*Onlara Selam Olsun*). Sokrates zamanında halk adalet kavramına inanmazdı. Birinin yararına olan herhangi bir eylemi adil bir eylem ve yararına olmayan herhangi bir eylemi de adil olmayan bir eylem sayardı. Bu, onların hayata dair gözlemediklerinden kaynaklanıyordu. Sokrates zamanında amelsiz bir alim, adaletin gücünün avantajı olduğunu vaaz ediyordu, çünkü tiranlar adaletsiz davrandıklarında doğal olarak güç kazanıp hükümdar olurlar, adaletli davrananlar ise zayıf, cahil ve dezavantajlı hale gelirler. Dolayısıyla adalet, kişinin kendi çıkarına, egosuna uygun hareket etmesi olur. Bugün dünya hükümetlerinin işleyiş şekli budur. Hepsi, amelsiz alim Thrasymakhos'un yoluna inanıyor gibi görünüyor.

Ancak Sokrates, adaletin ve ideal ülke veya devletin gerekliliğini anlattı. Adaletin, bir şeyi hak ettiği yere koyma olduğunu iddia etti. Adaletsizlik, bir şeyi kendi yerinden başka bir yere koymaktı. Bu, İslam'da sahip olduğumuz ve Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) ve Ehl-i Beyt (*Selam Onlardandır*) tarafından öğretilen adaletin birebir aynı tanımıdır. Bilakis bu, bütün peygamberlerin öğrettiği adalet tanımıdır. Bu kavramı anlamak çok önemlidir, zira çoğu insan adaletin anlamını kavramıyor. Birçokları için adalet, tüm insanların her şeyden aynı payı, aynı fırsatları ve aynı şeyleri alması anlamına gelir. Ancak bu anlayış adaletsizliğe yol açar. İşte, mihenk noktası. Sokrates, insanların kendilerine göre farklı fitratlarla yaratıldığına inanıyordu. Bu fitratlar,

her bireyin belirli bir rol veya görev için daha uygun olması anlamına gelir. Örneğin, bazı insanların fitratı çiftçilik için en uygun olanıdır ve diğerlerinin fitratı en çok ticaret, marangozluk, inşaat, tedavi vb. için uygundur. Fıtratları, kendilerini belirli bir şeye meylettiren ve onu ustaca yapan bu kişilere, mümkün olan en iyi sonuca varılsın diye, yapmaları için kendilerine uygun işin verilmesi adil olur. Onları başka bir alana yerleştirmek adaletsizlik olur. Bu nedenle, örneğin, doktor olmaya uygun biri, çiftçilik değil, doktorluk yapmalıdır. Doktoru çiftliğe, çiftçiyi de kliniğe yerleştirmek adaletsizlik olur. Bunun gibi, tacirliğe daha uygun birini hükümdarlık makamına yerleştirmek de adaletsizlik olur.

Sokrates, toplumun bu nedenle üç farklı kategoriye ayrılabilceğini söylemiştir.¹⁰ Birinci kategori üreticilerden, ikinci kategori savaşçılardan, üçüncü kategori de hükümdarlardan oluşur. Üreticiler sınıfı, toplumda belirli bir çalışma alanı için uygun olan insanları, örneğin doktorları, çiftçileri, zanaatkarları, tesisatçıları, vb.ni içerir. Savaşçılar sınıfı, toplumdaki askeri işler için ve Devleti korumak için en uygun olan insanlardan oluşur. Üçüncü ve son sınıf, fitratı toplumu yönetmeye en uygun olan, ülkenin kanunlarının adil olmasını, ülkenin barış ve refahla dolmasını sağlayan insanlardan oluşur. Toplumun her kategorisi yalnızca kendi görevleriyle ilgilenir. Üreticiler siyasete, yasalara ve yönetime müdahale etmezler ve savaşçılar üreticilerin hayatlarına karışmazlar, sadece yasaları uygular ve devleti korurlar. Yönetici sınıf da başka hiçbir işe karışmaz. Bu nedenle, aynı zamanda iş adamı olan ve özel çıkarları olan veya dükkanları, mülkleri ve çiftlikleri olan erkek ve kadın savaşçılar veyahut yöneticiler söz konusu olamaz, aksi takdirde özel girişimleri, yaptıkları işi etkiler. Bunun gibi, siyasete karışan, lobiler kuran, ulus devletin çıkarları yerine kendi çıkarlarını koruyan yasalar çıkarmaları için yöneticileri etkilemeye çalışan çiftçi ve tüccarlar söz konusu olamaz.

Üreten sınıf, savaşçı sınıfın ve yönetici sınıfın tüm ihtiyaçlarını ücretsiz olarak sağlar. Doktorlar, savaşçı ve yönetici sınıfa sağlık hizmeti verir, çiftçiler onlara yiyecek sağlar, terzi onlara giyecek vb. şeyler sağlar. Savaşçı sınıf üretici sınıfı ve İlahi Adalet Devletini korur ve tüm hayatlarını bu özel göreve ücretsiz olarak adar. Yönetici sınıf da yaşamını halka hizmet etmeye, yasaları hazırlamaya, diğer ülkelerle diplomatik ilişkiler kurmaya ve Devlet'in çıkarına olan her şeyi yapmaya adar. Yönetici sınıf ve savaşçı sınıf, Devlette hiçbir mülke sahip olmaz. Ve en önemlisi, İlahi Adalet Devletinin hükümdarı Filozof Hükümdar olarak bilinir ve ilâhî olarak atanması gerekir.

Sokrates'in Devleti'ndeki Filozof Hükümdar, ilahi fitratı gereği onu yönetmesi için en uygun birey yapan kimsedir. Sokrates'e göre bir filozof, mutlak gerçeğin bilgisine sahip bir birey olduğu için, onun politik becerileri ve felsefi bilgisi herkesten daha fazladır, zira Filozof yönetmeye yetkilidir. Ve Allah'tan başka mutlak hakikat olmadığına göre, mutlak hakikatin mutlak bilgisine sahip olan kimse, Allah'ın Elçisi ve Vasisinden veya Allah'ın yeryüzündeki doğal olarak tayin edilmiş Hüccetinden, ya da Allah'ın atadığı masum Hükümdar'dan başkası değildir. Mutlak hakikatin mutlak bilgisine sahip olan kimse, hata yapamaz veya ulusu yanlış yönlendiremez. Bu kişi her zaman kendi yerine Allah'ı, insanlığın ihtiyaçlarını seçer. Sokrates şöyle söylemiştir: *“Şehirler asla kötülüklerinden kurtulamayacak – ne de insan ırkı, inandığım gibi – ta ki Filozoflar*

¹⁰ Devlet, 3. Kitap, Platon

hükümdar olana ya da bu dünyanın hükümdarları ve prensleri felsefenin ruhuna ve gücüne sahip olana kadar... ve ancak o zaman bu Devletimiz bir yaşama imkânına malik olur ve gün ışığı görür.”¹¹

Filozof, ilâhî olarak atanmış bir Peygamber, İmam veya Vasidir. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bize Sokrates, Platon ve Aristo'nun hepsinin peygamberler olduğunu bildirmiştir. Platon'un Devlet'i, İlahi Adalet Devletidir. Biz, Platon'un Devlet'inin yaratılması için savaşıyoruz. Allah'ın Hükümdarı, Hükümdarın da yönetici sınıfı atadığı, savaşçı sınıfın Hükümdar'a itaati dayattığı ve devleti koruduğu, üretici sınıfın da adalet ve eşitlik içinde yaşarken ve asla hiçbir acı çekmeden, hiçbir şeyden korkmadan, zengin ve rahat bir hayatın tadını çıkararak yaşadığı bir hükümet. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir Filozof Hükümdardır, Muhammed bin Hasan El-Mehdi (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) bir Filozof Hükümdardır ve tüm Mehdiler de öyledir.

¹¹ *Devlet*, 5. Kitap, Platon



Bab 34

KÂİM



“Onu görürseniz, ona biat edin ve buz üzerinde sürünmek pahasına da olsa ona doğru gidin”



Kâim, insanlığın vaat edilen ve beklenen Kurtarıcısıdır. O'nun insanları yeni bir ahde veya yeni İslam'a davet edeceği hadislerde zikredilmiştir. İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: *“Kâim kıyam ederse, insanları yeni bir İslam'a çağırarak ve onları yitik ve insanların ondan saptığı bir meseleye hidayet edecektir. Gerçekten de o, Mehdi adlandırıldı, çünkü yitik bir meseleye hidayet eder ve o, Kâim adlandırıldı, çünkü hak ile kıyam eder.”*¹ Kâim, müminler için gerçek bir ülke ve vatan, içinde Allah'ın hükmü ile hükmedildiği bir İlâhi Adalet Devleti kuran kimsedir. Kâim, bütün nebilerin, resullerin ve salihlerin ruhlarıyla birlikte dönen ve biyolojik bağlantılar yerine ruh bağlantılarına dayalı yeni bir 'aile' algısı oluşturan kimsedir.

Kâim'in Nihai Delili Ruh Alemidir

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim ki: *“Din hakkında yazıyorum ve yazdım ki, 'Reenkarnasyon ve ruhların dünyaya dönüşü gerçeği ile bir kereden fazla geldik. Ve biliyoruz ki her ruhun bir babası vardır ve ruh alemindeki babanın mutlaka fiziksel dünyada baba olması şart değildir. Her ruhun bir babası vardır ve biz bu dünyaya birçok kez geliriz. Ve her enkarnasyonda baba, anne ve kardeşler farklı olur. Bu, Kâim'i tanımamızın alameti ve nihai delilidir, zira İmam Sadık (minhusselam) şöyle buyurmuştur: “Gerçekten de Allah gölgelerde ruhlar arasında seçim etti ve sonra onları bedenlere yerleştirdi. Bizim Kâim'imiz kıyam ederse; kişi, Allah'ın gölgelerde kendisine ortak kaldığı kardeşinden miras alır ve cismani doğumdan olan kardeşinden değil. Onu, bundan tanı. Kim (böyle) tanırsa o halde onun için başka bir delile gerek kalmaz.”*² Bu vesile ile ruh alemini bir kanıt olarak kullanıyoruz ve bu yüzden Al-i Muhammedin Kâimi de bizimle birlikte dir.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: *“Evet oğlum. Aferin!”*

Kâim'e Karşı Yükümlülüklerimiz

Bir gün İmam'a (*minhusselam*) dedim: *“İmam Sadık (minhusselam) buyurdu ki: “Şüphesiz müminin bir şeyi (parası) varsa, onu çocuklarına dilediği gibi harcayabilir, ama sonra Kâim kıyam ederse, (mümin) sahip olduğu (para ve malı) Kâim'e götürür ve ondan (paradan) arta kalanını geçimi için kullanır, eğer bunu yaparsa, yükümlülüklerini yerine getirmiş olur.”*³ Yine İmam Sadık (*minhusselam*) buyurmuştur ki: *“Şiamız ellerinde ne varsa hayır yolunda harcayabilir, fakat bizim Kâim'imiz kıyam ederse, o zaman bütün hazineler (mal ve servet hazineleri) olanlara haram olur. Onları Kâim'e getirmeleri gerekir ki, Kâim onları düşmanlarına karşı kullansın. Ve bu, Allah'ın şu sözleridir: 'Altın ve gümüşü biriktirip gizleyerek onları Allah yolunda harcamayanları elem dolu bir azapla müjdele.’”*⁴ Kâim'in, insanların parasını kendilerine haram kılacağı bir zamanın geleceğine dair bu rivayetin anlamı nedir?”

¹ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 51, sayfa 30

² *Hafti'üş Şerif*, Mufazzal bin Ömer, Bab 66, sayfa 180

³ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 70, sayfa 143

⁴ *Tefsir-i Ayyaşi*, Muhammed ibn Mesud Ayyaşi, cilt 2, sayfa 87

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Doğrudur. Yani Kâim, insanlar arasında geçim konusunda adaletli olacak ve hiçbir ayırım gözetmeksizin herkese eşit davranacak olan tek kimsedir.”

Ehl-i Beyt’in (*Selâm Onlardandır*) rivayetlerinden, müminlerin Kâim’e (*minhusselam*) karşı mali bir yükümlülükleri olduğu açıktır. Ayrıca İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) sözlerinden açıktır ki, kıyam çoktan başlamıştır ve şu anda kıyamdayız. Kıyam’ın yüzde kırkının İlahi Adalet Devletimizin kurulması için para toplanması olduğu da O’nun (*minhusselam*) sözlerinden anlaşılmaktadır. Bu nedenle, Kâim’in Devletini kurmasına yardım etmek için, temel ihtiyaçları dışında kalan tüm mallarını bu Çağrı’ya teslim etmek, her mümin erkek ve kadının görevidir. Maaş karşılığı çalışan kişiler, maaşlarının tamamını, geçimleri için ihtiyaç duydukları miktar düşüldükten sonra, tutarlı bir şekilde aylık olarak vermek zorundadırlar. Ev ve arazi gibi malları olanlar, onları İlahi Adalet Devletinin kurulması davasına bağışlamak için satmalıydılar. Kâim’i desteklemek, her halükarda gereklidir.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) dedim: “Farazi bir örnek kullanacağım, sadece bir örnek ama sormak istiyorum.”

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “Evet.”

Dedim ki: “Bir kimse, Al-i Muhammedin Kâimi (O’na ve Ailesine Selâm Olsun) uğrunda bir zalimden çalarsa...”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu hırsızlık değildir.”

Dedim ki: “Kâim’e para vermek için tefecilik yapana ne demeli?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Riba olmaz, riba kesinlikle caiz değildir. Bu çok çirkin bir şeydir.”

Ve bu, peygamberlere (*Onlara Selâm Olsun*) inanan kimselere yabancı bir şey değildir. “Elçilerin İşleri” kitabında, müminler, bir müminler topluluğu oluşturmak için evlerini satıp paralarını ve tüm eşyalarını İsa’nın (*aleyhisselam*) havarilerine verdiler. “İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için “Bu benimdir” demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı. Elçiler, Rab İsa’nın ölümden dirildiğine çok etkili bir biçimde tanıklık ediyorlardı. Tanrı’nın büyük lütfü hepsinin üzerindeydi. Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verirlerdi; bu da herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı.”⁵ Musa (*aleyhisselam*) ile olan toplulukta da aynısı oldu: “İsrailîler’e söyle, bana armağan getirsinler. Gönülden veren herkesin armağanını alın. Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç; lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı, kandil için zeytinyağı, mesh yağıyla güzel kokulu buhur için baharat, başkâhinin efoduyla göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşlar. Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar.”⁶ Hz. Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) ashâbi ve ilk Müslümanların tüm servetlerini ve altınlarını getirip Allah Resulü’nün eteğine serdikleri hakkında çok sayıda rivayet vardır.

⁵ *Kutsal Kitap*, Elçilerin İşleri kitabı, Bölüm 4, Pasaj 32-35

⁶ *Kutsal Kitap*, Çıkış kitabı, Bölüm 25, Pasaj 2-8

Mallarının Kâim'e verilmesine karşı çıkanlar, İlahi Adalet Devletine ve Kâim'e gerçekten inanmış değildirlere ve Allah'ın kendilerine indirdiği farzları yerine getirmemişlerdir. Kâim'i ilahi bir adalet devleti kurması için ihtiyaç duyduğu şeylerle desteklemek, dinin tamamıdır.

Kâim'in zamanında müminin bir diğer vazifesi de, mümkün olan her yolla Kâim'e hicret etmektir. Bu konuda hadisler çoktur ve bir kafesin içinde dahi olsanız, o kafesten çıkıp, dizleriniz üzerinde emekleyerek veya buz üzerinde sürünerek bile olsa ona hicret etmeniz gerektiğini belirtir.⁷ Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) şöyle buyurdu: “*Biz, Allah'ın dünya yerine âhireti seçtiği Ehl-i Beyt'iz. Benim Ehl-i Beyt'im, ben gittikten sonra, musibetler, kovulma ve sürgünlerle karşılaşacak, ta ki bir grup doğudan siyah sancaklarla gelecekler. Onlar hayır isteyecekler ama onlara verilmeyecek, sonra savaşacaklar ve galip gelecekler, sonra istedikleri onlara verilecek ama kabul etmeyecekler ve önderliği benim ailemden bir adama verecekler. Sonra o, onu (dünyayı) zulümle dolduğu gibi adaletle dolduracaktır. Sizden kim bunu görecektir kadar yaşarsa, buz üzerinde sürünerek bile olsa onlara gitsin.*”⁸ Böylece, Kâim kıyam ettiğinde müminin yerine getirmesi gereken en önemli iki yükümlülük, bütün malını ona teslim etmek ve ona istediği şekilde hizmet etmek üzere hicret etmektir. Bu itibarla, İsrailoğulları Musa (*aleyhisselam*) ile, ilk Hristiyanlar da İsa (*aleyhisselam*) ve ondan sonraki havariler (*Onlara Selâm Olsun*) ile birlikte hicret etmişlerdir, ve bu itibarla Müslümanlar da “inanç ve müminler topluluğu”nu kurmak için Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) ile hicret etmişlerdir.

Kâim'in Kimliği

Kâim, insanların durumunu değiştirmek için kıyam ederek harekete geçecek olan kimsedir. Müslümanlar geleneksel olarak Kâim'in İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) ve İmam Mehdi'nin de Kâim olduğunu düşünmüşlerdir, ancak aslında ikisi farklı insanlardır. İmam Mehdi'den bahsederken, 12. İmam'dan (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) bahsediyoruz, Al-i Muhammedin Kâimi'nden (*minhusselam*) bahsederken ise başka bir kişiden bahsediyoruz.

Müslümanlar, 1400 yıldan fazla bir süredir Kâim'in ortaya çıkmasını beklediler ve tüm peygamberler (*Onlara Selâm Olsun*) onun ortaya çıkışını beklerken İlahi Adalet Devleti kurmasına yardım etsinler diye onunla birlikte geri dönmek için dua ettiler. Onun gelişi, tüm peygamberlerin ve İmamların (*Onlara Selâm Olsun*) çabalarının doruk noktasıdır. Onun kimliği önemlidir ve birçok anlaşmazlık ve kafa karışıklığının merkezinde yer almıştır. Sünni Müslümanlar için o, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) ahir zamanda doğacak bir torunudur, onun adı ve babasının adı, Peygamber'in ve babasının adına benzerdir. Bu yüzden adının Abdullah oğlu Muhammed olması gerektiğine inanırlar (rivayetler bunu açıkça belirtmese de). Şiiiler için 12. İmam, Muhammed bin Hasan El-Mehdi (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) Kâim'dir. İmam Ahmed

⁷ Amir Ebu Tufeyl nakletti ki, Müminlerin Emiri (*aleyhisselam*) ona şöyle dedi: “Ey Amir, Horasan'dan gelen siyah bayrakları duyarsan ve bir kafese kilitlendiysen, o bayrağın altında öldürülene kadar o kilidi ve o kafesi kır. Eğer buna gücün yetmezse onun altında öldürülünceye kadar yuvarlan.” - *İmam Mehdi'nin Hayatı*, Bakır Şerif El-Kuraşi, cilt 1, sayfa 273

⁸ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 51, sayfa 87

El-Hasan'ın (*minhusselam*) takipçileri, İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Al-i Muhammedin Kâimi olduğunu düşünürler. Peki gerçekte Kâim kimdir?

Kâim'in Tanımlanması

Rivayetlerde Kâim veya Mehdi tasvirine bakacak olursak, Kâim ile ilgili rivayetlerin çelişkili olduğunu görürüz. Bazıları Kâim'i veya Mehdi'yi 7 yıl hüküm süren birisi olarak tanımlarken, diğerleri onun hüküm süresini 19 yıl olarak kaydeder⁹, başkaları ise farklı zaman dilimlerinden bahseder. Onun fiziksel özelliklerini anlatan rivayetlere baktığımızda da çelişkiler görüyoruz, kimisi onu Musa (*aleyhisselam*) gibi uzun boylu ve esmer tenli¹⁰, kimisi de açık tenli olarak tanımlar. Bazı rivayetler onun 32 yaşında¹¹ ortaya çıkacağından bahsederken, bazıları ise 40'lı yaşlarında¹² çıkacağını kaydeder. Bazı rivayetler, savaşçı olan birçok savaşa katılmış bir Kâim veya Mehdi'den bahseder; diğer rivayetler, bir damla kan dökmeden tahta çıkan bir Mehdi'den bahseder.¹³ İşin aslı şu ki, Kâim'i veya Mehdi'yi anlatan rivayetlerdeki farklılıklar, rivayetlerin farklı insanları tarif etmesinden kaynaklanmaktadır.

İki İsim, Üç İsim

İmam Bakır (*aleyhisselam*) babasından, o da dedesinden (*aleyhisselam*) rivayet ettiğine göre, Müminlerin Emiri Ali (*aleyhisselam*) minberde iken şöyle söyledi: “*Ahir zamanda oğullarımdan, biraz kızarıklık olan beyaz tenli, büyük karınlı, geniş uyluklu, geniş omuzlu olan, sırtında, biri derisiyle aynı renkte, diğeri ise Allah Resulü'nün (O'na ve Ailesine Selâm Olsun) benine benzeyen iki ben olan bir adam çıkacaktır. Onun, biri gizli, diğeri aşikar olan iki ismi vardır, gizli olan Ahmed, aşikar olan da Muhammed'dir. Sancağını kaldırdığında, Doğu ile Batı arasındakiler onun için aydınlanır. Ve o, elini hizmetkarlarının başlarına koyar ve öyle bir mümin kalmaz ki, kalbi demir parçasından daha şiddetli olmasın. Ve Allah ona kırk kişi gücünü verir. Kabrinde iken sevinmeyen ve kabirlerde birbirlerini ziyaret ederek Kâim'in kıyamını müjdelemeyen tek bir ölü kalmaz.*”¹⁴

Gerçek şu ki, Ahmed ve Muhammed isimleri iki kişiye atıfta bulunuyor ve onlar Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) Vasiyetinde bahsedilen iki isimdir: Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ve Muhammed bin Hasan (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*).

⁹ Eba Abdillâh (*aleyhisselam*) buyurdu: “Bizden olan Kâim'in hükümrânlığı 19 yıl ve birkaç aydır.” – *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 298

¹⁰ İmam Bakır (*aleyhisselam*) buyurdu: “... O, kızmızımsı, gözleri çukur, kaşları kalkık, omuzları geniş olandır... ve yüzünde Musa'ya benzerliği vardır.” – *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 51, sayfa 40

¹¹ Eba Abdillâh (*aleyhisselam*) buyurdu: “O, 32 yaşında muvaffak bir genç görünümünde ortaya çıkar.” – *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 193

¹² Resûlullah (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) buyurdu: “Oğullarımdan Mehdi (*aleyhisselam*) kırk yaşında olacaktır.” – *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 51, sayfa 80

¹³ Hasan bin Abdurrahman El-Akli'den, o da Ebu Hüreyre'den rivâyet ettiği üzere, şöyle dedi: “Mehdi'ye Rûkn ile Makam arasında biat edilecektir. O ne uyuyanları uyandırır, ne de kan döker.” – *Melahim vel Fiten*, Seyid ibn Tavus, cilt 1, sayfa 133

¹⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 51, sayfa 35

Nitekim aynı mantık ve prensiple Vasiyette “*üç ismi vardır...*” denildiğinde, Ahmed, Abdullah ve El-Mehdi olmak üzere üç ayrı kişiden; birinci, ikinci ve üçüncü Mehdiden söz edilmektedir. Bunlar İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Abdullah Haşim ve üçüncü Mehdi olan El-Mehdi'dir. Kâim'i ya da Mehdi'yi anlatan rivayetler kimi zaman İmam Mehdi'ye (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*), kimi zaman İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*), kimi zaman da diğer Mehdilerden birine atıfta bulunur. O zaman Al-i Muhammedin Kâimi (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) kimdir?

2018 yılının Kasım ayında bir gün İmam (*minhusselam*) bana şöyle dedi: “*Vasiyet yanında mı?*”

Ben dedim: “*Evet.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Oku!*”

Ben dedim: “*Muhammed Peygamber (O'na ve Ailesine Selam Olsun) vefat ettiği gece Ali'ye (minhusselam), “Ey Hasan'ın babası, bana kağıt ve mürekkep getir” dedi ve vasiyetini şuraya gelene kadar dikte ettirdi ve dedi: “Ya Ali, benden sonra 12 İmam olacak, onlardan sonra da 12 Mehdi. Sen, ey Ali, 12 İmam'ın ilkisin. Allah seni Kendi semasında, Ali Murtaza, Müminlerin Emiri, Siddık'ul Ekber, Faruk'ul Azam, Memun ve Mehdi adlarıyla isimlendirmiştir. Bu isimlerin senden başka kimseye atfedilmesi doğru değildir. Ey Ali, sen benim Ehli-Beytim ve kadınlarım üzerine, onlar hayattayken ve ölüyken Vasimsin. Kimi tutarsan, yarın beni bulur ve kimi boşarsan, ben ondan beri olurum. Kıyamette ne ben onu görürüm, ne de o beni. Ve sen benden sonra ümmetime Halifem'sin. Eğer vefat zamanın yetişirse, bunu hayırsever, çok bağışlayan oğlum Hasan'a teslim et. Onun vefat zamanı yetişirse, onu oğlum Zeki, Şehit, Maktul Hüseyin'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu oğluna, ibadet edenlerin Seyidi, alını kabarlı Ali'ye teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu, oğlu Muhammed Bakır'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu, oğlu Cafer-i Sadık'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, onu oğlu Musa Kazım'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, onu oğlu Ali Rıza'ya teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu oğluna, Emin ve Taki olan Muhammed'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı gelirse, onu oğlu Ali Nasih'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı gelirse, onu oğlu Hasan Fazıl'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, bunu oğluna, Al-i Muhammed'in Mustahfazı (Emanetçisi) olan Muhammed'e teslim etsin. Bunlar 12 İmam'dır. Ve ondan sonra, 12 Mehdi olacaktır. (Onun da vefat zamanı gelirse) o da onu oğluna, yakın olanların ilkinde teslim etsin. Onun üç adı vardır; bir adı benim ve babamın adı gibi, **Abdullah; Ahmed**, üçüncü isim de **El-Mehdi**'dir. O, müminlerin ilkidir.”¹⁵*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Son cümleye başından itibaren bak.*”

Dedim ki: “*Abdullah, Ahmed, El-Mehdi'ni mi kastediyorsun?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Evet, kendine neden adının ilk olduğunu sordun mu?*”

Dedim ki: “*Bunu daha önce başkalarının sorduğunu duydum. Ve bunun bir hata olduğunu ve orijinal Vasiyette Ahmed, Abdullah, El-Mehdi yazdığını düşünüyordum. Aslında üzerinde pek düşünmedim.*”

¹⁵ *Gaybet-i Tusi*, cilt 1, sayfa 174; *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 148

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu bir hata değildir.*”

Dedim ki: “*Ama bu demek oluyor ki ben Mehdilerin birincisiyim, sen Mehdilerin ikincisi misin?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Artık sen en öndesin. Hatırlıyor musun, bana bir keresinde Âdem’in (aleyhisselam) sana Vasiyetten bahsettiğini söylemiştin?*”

Dedim ki: “*Evet, içinde bir süpriz olduğundan bahsetti, biri diğerinden önce gelecek.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Bunu kastetmiştir.*”

Dedim ki: “*Ama sen 12. İmam, İmam Mehdi’nin (aleyhisselam) vasisi değil misin?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet ve işte buradayım, onun vasisi olarak.*”

Dedim ki: “*Ben de senin vasinim ama sen benden sonra mısın?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet ve aynı zamanda senden önceyim.*”

Dedim ki: “*Nasıl benden önce ve benden sonra oluyorsun?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Artık insanlar Ahmed’in, Muhammed’in vasisi olduğunu biliyorlar ve bilmeye devam edecekler.*”

Ben dedim: “*Evet.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Fakat insanlarla yüzleşen kimdir? O, sensin!*”

Dedim ki: “*Aha! Yani, kastettiğin şu ki, Ahmed, Muhammed’in (O’na ve Ailesine Selâm Olsun) vasisi ve Abdullah, Ahmed’in vasisidir ama o, Ahmed’den önce ölür, Harun’un Musa’dan önce öldüğü gibi ve sonra El-Mehdi senin vasin olur, Harun’un ölümünden sonra Yuşa’nın Musa’ya vasi olması gibi, böyle mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Evet, hemen hemen böyle, tek fark Abdullah’ın Ahmed’den sonra kalması, ondan önce ölmemesidir, yani vücudun biyolojik ölümünü kastediyorum.*”

Dedim ki: “*O zaman sen Mehdilerin ilkinin ve sen ölüyorsun, ben de Mehdilerin ikincisiyim ve benden sonra El-Mehdi var ama aynı zamanda ben senden önceyim ve insanların karşısına çıkıyorum?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Aferin!*”

Dedim ki: “*Yani bu andan benim vefatıma, yani senin vefatından sonrasına kadar, insanların karşısında en önde olan ben miyim?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ben onlara görüldükten sonra bile her zaman yanlarında olmayacağım.*”

Ben dedim: “*Neden babacığım?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ben ancak bir süreliğine ortalıkta görüneceğim ve sonra insanların gözünden kaybolacağım.*”

Dedim ki: “*Nedeni nedir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Oğlum, insanların benim varlığıma alışmasını istemiyorum ve sebebi şu ki, yeryüzünü sana hazırlıyorum.”

Ben dedim: “Benim için mi?!”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, bir süreliğine zuhurum senin makamına kuvvet vermek içindir, fakat şeref, izzet ve hürmet sana ve davamıza kalacaktır.”

Dedim ki: “Ama neden dünyayı kendin için değil de benim için hazırlıyorsun? Sen dünyanın Efendisisin.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Sonra anlayacaksın, müsterih ol oğlum.”

Dedim ki: “Ne diyeceğimi bilmiyorum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hiçbir şey söyleme. Senin, baban ve efendin için ne anlam taşıdığını anlayacaksın.”

Ağladım ve “Teşekkür ederim babacığım” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Allah seni mübarek kılsın oğlum ve herkese tek tek selamımı ilet ve onlara söyle ki, ben herkesi affediyor, bütün günahlarını siliyor ve herkesi annesinden doğduğu gün gibi pirüpak yapıyorum, artık onların kayda alınacak bir günahı yok. Hepsini, herkesi, her insanı affediyorum. Benim önümde hepsi günahlarından arınmıştır. Hepsine haber verdikten sonra filancaya hatasını söyle. Ve ona de ki, bizi ve Ahmed El-Hasan’ı aldatmaya çalıştığını zaten biliyorduk ama ne yazık ki kendinden başkasını kandıramadı. Onu affettiğimi söyle.”

Dedim ki: “Allah, Muhammed ve Al-i Muhammed’e, İmamlara ve Mehdilere salat ve selam etsin! Teşekkür ederim, ey merhametli ve cömert olan kimse! Senin sözlerinle tüylerim diken diken oldu. Gerçekten de o, kendisinden başka kimseyi kandırmadı. Teşekkür ederim babacığım.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Oğlum, bu mağfiretten sonra kimsenin kusurunu ne kadar küçük olursa olsun gündeme getirmeni istemiyorum. Onları Allah yolunda kardeş yap, kadınlar kadınlara, erkekler de erkeklere sarılsın, her biri kalbiyle ve diliyle birbirine mağfiret ve sevgisini beyan etsin. Ve herkes bilsin ki, Allah kalplerde olanı görür ve işitir. İyi geceler canım oğlum. Daima ve ebediyen Allah’ın emaneti ve himayesi altında ol.”

Dedim ki: “Allah’ın emanet ve himayesi altında ol, sevgili Babacığım.”

Al-i Muhammedin Kâimi

Bir gün İmam (*minhusselam*) bana dedi ki: “Al-i Muhammedin Kâimi (O’na ve Ailesine Selâm Olsun) kimdir?”

Dedim ki: “Sen, Ahmed El-Hasan.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır. Yanılıyorsun.”

Dedim ki: “Kim o zaman?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “O başka birisidir. Dünyevi adı A harfiyle başlar. Annesi Romalıdır ve Harun Sadık (*aleyhisselam*) adında bir oğlu var.”

Dedim ki: “Ben mi?!”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Al-i Muhammedin Kâimi (O’na ve Ailesine Selâm Olsun) Abdullah’tır. Ahmed El-Hasan’ın oğlu Yusuf.”

Ben ağlamaya başladım.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Al-i Muhammed’in Kâimi sensin, oğlum.”

Dedim ki: “Ama sen değil miydin Babacığım?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Ne zaman? Ben sadece görünürdeydim. Bu, Kufe’de okuyacağım konulardan biridir ve insanlar ondan kaçacaktır¹⁶, bu onun küçük bir parçasıdır. Şimdiye kadar bunu hissetmedin mi?”

Dedim ki: “Bana söylediklerin dışında Al-i Muhammedin Kâimi olduğum hiç aklımdan geçmedi. Hep sen olduğunu düşünmüşüm.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sen benim azizim ve gözümün nurusun, fakat sana benden önce hükmedeceğimi söylediğimde bunu bilmeliydin. Abdullah, Ahmed, El-Mehdi.”

Ehl-i Beyt’in rivayetleri, Al-i Muhammedin Kâimi’nin (O’na ve Ailesine Selâm Olsun) Ahmed El-Hasan’ın oğlu olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. İmam Bakır (*minhusselam*) şöyle buyurdu: *İmran oğlu Musa, Tevrat’a baktı ve Al-i Muhammedin Kâimi’ne iktidar ve faziletten ne verileceğini okudu, bunun üzerine: “Rabbim, beni Al-i Muhammedin Kâimi yap” dedi. Ona “O, Ahmed’in oğullarındandır” denildi ve Tevrat’ın ikinci kitabına baktı ve aynısını buldu ve daha önce söylediklerinin aynısını söyledi ve ona, Allah’ın daha önce söylediği aynı şey söylendi. Sonra Tevrat’ın üçüncü kitabına bakıp aynısını gördü ve aynısını söyledi, Allah tarafından da ona aynısı söylendi (Kâim Ahmed’in oğludur).*¹⁷ Kâim’in zuhur edeceği yaştan bahseden çeşitli rivayetler de vardır: “... O, 32 yaşında muvaffak bir genç olarak zuhur eder.”¹⁸ Ben İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) tarafından ilk atandığımda, Vasiyeti alenen iddia ettiğimde, Babamdan bir atama mektubu ile ortaya çıktığımda ve onun vasisi olarak isimlendirildiğimde 32 yaşındaydım ve bu, 2015 yılında gerçekleşti. Kral Abdullah’ın vefatından sonra, tıpkı İmam Mehdi’nin (O’na ve Ailesine Selâm Olsun) yaptığı gibi halka göründüm. Rivayetler de Kral Abdullah’ın vefatından sonra hem Hüccet’in hem de Kâim’in ortaya çıkacağını belirtiyor: “...Bana onun ölüm müjdesini verin, ben de size Hüccetin (İmam Mehdi’nin) zuhur müjdesini vereyim...”¹⁹ Ve diğer rivayette şöyle denilmiştir: “Kim bana Abdullah’ın ölümünü teyit ederse, ben de ona Kâim’i teyit ederim.”²⁰ Ve ben, vasiyeti iddia eden ve onu insanlara karşı delil olarak kullanan kimseyim, tıpkı Babamın benden önce yaptığı

¹⁶ Ebû Abdillâh (*aleyhisselam*) buyurdu: “Sanki Kâim’i (*aleyhisselam*) Kufe’nin minberinde görüyorum ve üzerinde bir cübbe var da cübbesinden altın mühürle mühürlenmiş bir kitap çıkarıyor. Ve mührü açıp onu insanlara okuyor, böylece onlar koyunların kaçışması gibi ondan kaçıyorlar.” – *El-Kafî*, Şeyh Kuleyni, cilt 8, sayfa 167

¹⁷ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 244-245

¹⁸ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 193

¹⁹ *İmam Mehdi’nin Zuhuruna Kadar 250 Alamet*, Muhammed Ali Tabatabai, Alamet 88, sayfa 136

²⁰ *Bihar’ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 210

gibi: “... O kendisi bu meseleyi sizlere karşı delil olarak kullanmadıkça ve sizleri ona davet etmedikçe, bu mesele asla gerçekleşmeyecektir.”²¹

Kâim’in Hükümünde İlahi Tedbir

Biri sorabilir ki, öyleyse İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kitaplarında neden Kâim olduğunu ima etmiştir? Bu sorunun pek çok yanıtı var, bazılarını şimdilik belirtmeyeceğiz, çünkü tüm sınırları açıklamanın zamanı henüz gelmedi ama size bir neden vereceğim. Adem’in (*aleyhisselam*) zamanından günümüze kadar, yeryüzünde her zaman ilahi olarak tayin edilmiş bir hükümdar mevcut olmuştur. Adem’in (*aleyhisselam*) zamanından beri, Kabil’in oğulları olan İblis’in oğulları (*Allah’ın laneti onların üzerine olsun*), ilahi olarak atanmış hükümdarları zehirlemek, hapsedmek ve/veya öldürmek için her zaman komplo kurmuş ve planlar yapmışlardır. Ademoğulları yeryüzünde her zaman zulme maruz kalmışlardır ve bu nedenle Allah, müminleri özgürleştirecek ve İlahi Adalet Devleti kuracak bir Kâim vaat etmiştir.

Kabil’in çocukları her zaman gelecek bir Kurtarıcının farkında olduklarından, İbrâhim (*aleyhisselam*) doğduğunda, Nemrut, Nuh Ailesinden (*aleyhisselam*) bu Kurtarıcı’yı öldürmeyi planlamıştı. Musa doğduğunda, Firavun, İsrail’in Kâimi’ni veya Kurtarıcısı’nı öldürmek amacıyla İbraniler’den²² doğmak üzere her erkek çocuğun öldürülmesini emretti. İsa Beytlehem’de doğduğunda ve yıldız Doğu’da görüldüğünde, Yahudiye Kralı Hirodes onun kıyamını önlemek için masumların kılıçtan geçirilmesini emretti.²³ On ikinci İmam’ın doğumu, onu öldürmek ve kıyamını engellemek için aktif olarak onu arayan Abbasi Halifesi Mu’tamid’den gizlendi.

İblis oğullarının tek bir amacı olduğu açıktır: Allah’ın Halifesinin kıyamını ve İlahi Adalet Devletinin kurulmasını engellemek. Dolayısıyla hem korunma aracı olarak hem de müminleri imanlarında imtihan etmek için Allah’ın düşmanlarını biraz şaşırtmak ilahi takdirin bir parçasıdır. İmam Cafer-i Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Size bizden bir adam hakkında bir şey söylersek, onda değil de oğlunda, ya da oğlunun oğlunda çıkarsa, inkar etmeyin.*”²⁴ Kur’an-ı Kerim’de Hz. İmran’a (*aleyhisselam*) Mesih’in babası olacağına dair bir söz verildi; ancak kendisine bir kız çocuğu – Meryem (*aleyhisselam*) – verildiğinde, Allah’ın, planını değiştirdiğini düşündü ve hayal kırıklığına uğradı. Allah’ın vaadi doğrudu, İmran’ın çocuğu hakkında bir şeyler söylemişti ama bu Meyrem ile ilgili değil, Meryem’in oğluya ilgiliydi. Allah’ın vaadi, Meryem aracılığıyla, oğlu İsa’nın (*aleyhisselam*) dünyaya gelmesi şeklinde gerçekleşti.²⁵ İsa’nın (*aleyhisselam*) görünürde

²¹ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 335

²² “İbrani kadınlarını doğum sandalyesinde doğurturken iyi bakın; çocuk erkekse öldürün, kızsı dokunmayın.” – *Kutsal Kitap*, Çıkış kitabı, Bölüm 1, Pasaj 16

²³ “Hirodes, yıldız bilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkeleni. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü.” – *Kutsal Kitap*, Mattakitabı, Bölüm 2, Pasaj 16

²⁴ *Tefsir-i Kumi*, Ali bin İbrâhim Kumi, cilt 1, sayfa 101

²⁵ Ebu Abdullah’dan (*aleyhisselam*) rivayet edildiğine göre o, şöyle buyurdu: “Allah, İmran’a vahyetti ki, ‘Sana körleri ve alacalıları iyileştiren, iznimle ölüleri diriltiren mübarek bir oğul bahşedeceğim ve onu İsrailoğullarına bir elçi yapacağım’. O, bu durumu, karısı Hanna’ya – Meryem’in annesine haber verdi, bu yüzden ona hamile kalınca, kadın, bir erkek çocuğa hamile olduğunu sandı, fakat kız çocuğu doğurunca, dedi: ‘Rabbim! Onu kız doğurdum ve erkek,

çarmıha gerilmesinde olduğu gibi, Allah'ın menfaatlerini korumak ve Allah'ın planlarını gerçekleştirmek için insanlar bir şeye inandırıldılar. İsa'nın (*aleyhisselam*) bir amacı gerçekleştirmesi için çarmıha gerildiğine inandırıldılar.

Görünen belirsizlik, tedbir gereğidir ve Allah, yeryüzündeki Hüceti aracılığıyla kesin olarak açıklığa kavuşacağına karar verene kadar, tamamen açık olmayan daha yüksek bir amaca hizmet eder. Böylece bir dönem Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Kâim ve İsa'nın Benzeri olduğu düşünüldü, fakat durum böyle değildir, bu yalnızca Allah'ın, imanlarında sabit olanları imtihan etmesi ve onları şüpheye düşenlerden ayırması için, ayrıca Allah'ın menfaatlerini ve O'nun planını korumak içindi. İlâhî tedbir, hem düşmanlara karşı bir koruma hem de müminler için bir imtihandır. Yeşaya kitabında şöyle geçiyor: “Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil, sizin yollarınız benim yollarım değil” diyor RAB. “Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekse, yollarım da sizin yollarınızdan, düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir.”²⁶

Bir başka açıklama da, aslında Ahmed ve Abdullah'ın ikisinin de Kâim olarak kabul edilebileceğidir, çünkü Abdullah'ın ruhu, Ahmed'in ruhunun bir kopyasıdır. Ancak cismani şekilde Kâim olarak hüküm sürecek olan kişi Abdullah'tır. Müslümanların çoğu, Mehdi'nin adının Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) ve O'nun babasının adına benzeyen bir isim olacağını iddia eder. Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) adı Muhammed, babasının adı da Abdullah'tı. Bunlar iki isimdir, iki isim ise iki kişidir ve iki kişi Ahmed El-Hasan ve Abdullah Haşim'dir. Ben Ahmed'im ve Ahmed Abdullah'tır.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim ki: “İnsanlar neden Salih Kul karakterinin Hızır olduğunu söylediler? O, Hızır mı yoksa Salih Kul mu?”

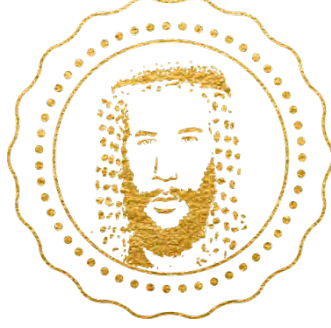
İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Muhakkak ki, ikisi de O'dur.”

Dedim ki: “O zaman oradaki kimdi? Ben mi sen mi? Daha önce bana, Salih Kulun kendin olduğunu söyledin, şimdi o, Hızır'dır dedin ve Hızır'ın Yeremya Peygamber olduğunu söyledin. Ama Yeremya, İsrail peygamberlerinden bir peygamber değil miydi ve Musa'dan (*aleyhisselam*) çok sonra gelmedi mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Seni rahatlatacağım, defalarca söyledim, ben senim, sen de ben, sen bendensin ve sen benim bir parçamsın, bu parça bana ait olan her şeyi benimle paylaşıyor, çünkü o, 'ben'im ve o, 'ben'dendir.”

kız gibi değildir.” Çünkü kadın bir elçi olamaz; ve Allah dedi, “oysa Allah, onun ne doğurduğunu daha iyi bilir”. Allah, Meryem'e İsa'yı (*aleyhisselam*) bahsettiği zaman, Allah'ın İmran'a müjdelediği ve kendisine vaad ettiği kişi İsa idi, öyleyse size bizden bir adam hakkında bir şey söylersek, onun oğlunda ya da oğlunun oğlunda çıkarsa, inkar etmeyin.” – *Tefsir-i Kumi*, Ali bin İbrâhim Kummi, cilt 1, sayfa 101

²⁶ *Kutsal Kitap*, Yeşaya kitabı, Bölüm 55, Pasaj 8-9



Bab 35

YEMÂNÎ



*“Herkim ondan yüz çevirirse, Cehennem
ehlindedir”*



Imam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) 1999'da Irak'ta zuhur etmiş, İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) kendisini bir Elçi olarak gönderdiğini iddia eden, vaat edilen Yemâni olduğunu ilan eden ve insanları İmam Mehdi'ye biat etmeye çağırarak bir zâttır. İmam Bakır (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Bayraklar içinde Yemâni'nin bayrağından daha hidayet edicisi yoktur. O, hidayet bayrağıdır. Çünkü sizi Sahibinize çağırır. Yemâni çıktığında insanlara ve herbir Müslümana silah satmak yasaklanacaktır. Yemâni çıktığında ona katıl. Çünkü onun bayrağı hidayet bayrağıdır. Hiçbir Müslümanın ondan yüz çevirmesi helal değildir. Herkim böyle yaparsa cehennem ehliendir. Çünkü o, hakka ve doğru yola çağırır.*”¹ Yemâni karakteri, İslami ahir zaman rivayetlerinde ana karakterdir, zuhuru İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) zuhurundan önce gelir. Yemâni, aslında İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) zuhurunun en yakın ve kesin alametlerindedir. İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Nida kesindir, Süfyani kesindir, Yemâni kesindir, Nefs-i Zekiyye'nin öldürülmesi kesindir ve gökyüzünde bir elin gözükmesi kesindir.*”² Aslında Yemâni, Kaim'in ortaya çıkmasından önce aynı anda ortaya çıkan üç karakterden biridir ve bunlar Horasâni, Yemâni ve Süfyani'dir. İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Süfyani'nin, Yemâni'nin ve Horasani'nin hurucu aynı yılda, aynı ayda ve aynı günde olacaktır. Tıpkı bir zincirin halkaları gibi, birbirlerinin ardınca çıkacaklardır.*”³

Resim 1: İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) eski bir resmi



İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) insanları alenen Yemâni meselesine çağırmaya başladığında, insanları O'na (*minhusselam*) yönlendiren, bu önemli mesele idi. Eğitimli din alimleri ve eğitimsiz sıradan insanlar onun Davasına katılmaya başladılar. Hepsi Yemâni'ye itaat etme konusunda ilahi bir yükümlülük taşıdıklarını biliyorlardı. Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) başka hiç kimse Yemâni olduğunu iddia etmemiş ve bu kadar çok delil getirmemişti. O, Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) Vasiyetinde⁴ geçen “Ahmed” olduğunu ve Mehdi'nin

¹ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 232

² *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 260

³ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 232

⁴ Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) Vasiyetinde şöyle buyurulmaktadır: “Ve ondan sonra, 12 Mehdi olacaktır. (Onun da vefat zamanı gelirse) o da onu oğluna, yakın olanların ilkine teslim etsin. Onun üç adı vardır; bir

(*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) ashabı hakkında olan rivayetlerde bahsedilen “*Basra'dan Ahmed*”⁵ olduğunu iddia etti. Kur'an, İncil ve Tevrat konusunda da en bilge kişi olduğunu iddia etti ve bu üç dinin alimlerini münazaralara davet etti. İnsanlardan onun hakkında Allah'a sormalarını istedi ve insanları onun doğru sözlü olup olmadığı konusunda istihare yapmaya teşvik etti. Binlerce kişi Allah'tan Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) hak olduğunun söylendiği rüyalar gördüğünü ve yüzlerce kişi Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) yaptığı mucizelere tanıklık ettiğini iddia etti. O, tüm beklentileri karşıladı ve sesi insanların kalbini titretti. Günümüze ulaşan dört kayıtlı hutbesi vardır: Hac Hutbesi, “İmam Mehdi (*aleyhisselam*) ile Buluşma” Hutbesi, “Onların Büyüklere Hutbe, Umulur Ki Dönerler” ve “Havza Öğrencilerine Hutbe”. Bu hutbelerde İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Allah'ın, İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) ve Kaim'in (*minhusselam*) bir numaralı düşmanının din alimleri ve dini kurumlar olduğu şeklindeki ana mesajını tebliğ etmiştir. Bu, Ehl-i Bey'ten böyle bildiren rivayetlerin gerçekleşmesiydi. İmam Sadık (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Kaim kıyam ettiğinde Resulullah'ın cabiliye devrinin cabil insanlarından çektiği eziyetlerden daha fazlasıyla karşılaşacaktır... Doğrusu Resulullah halka gönderildiğinde, halk taşlara, kayalara, taş ve tahtadan yontulmuş putlara tapıyordu. Bizim Kâimimiz kıyam edip halkın yanına geldiğinde ise hepsi Allahın Kitabı'na ona karşı yorumlayacak ve Allahın Kitabı ile ona karşı delil sunacaktır.*”⁶ Ayrıca şöyle rivayet edilmiştir: “*İmam Mehdi huruç ederse, bilhassa fakihlerden daha açık bir düşmanı olmayacaktır... ve elinde kılıcı olmasaydı, alimler onu öldürmek için fetva verirlerdi.*”⁷

Sistan Deccalı

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), milyar dolarlık bir kurum olan ‘Şii Dini Havzası’⁸ nı düşman edindi. Sözde Ayetullah El-Üzma Sistani'nin aslında rivayetlerde bahsedilen Sicistan (Sistan) Deccalı olduğunu iddia etti. Müminlerin Emiri (*minhusselam*) buyurmuştur ki: “*Deccal, İsfahan adlı bir kasabadan küçük bir Yahudi köyünden çıkar, sağ gözü alınmış olur.*”⁸ Ve Sistani'nin ataları aslen İsfahanlıdır. Ayrıca şöyle rivayet edilmiştir: “*Ve doğudan, Sicistan'dan çıkacak olan Deccal'in zuhuru...*”⁹ İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Sistani'nin, Büyük Deccal Amerika'nın Allah'ın Hakimiyetini Irak'ta tamamen ortadan kaldırmasına ve İnsanların Hakimiyetini tesis etmesine altyapı kuran ve yardımcı olan bir Deccal olduğunu iddia etti. Sistani'nin Londra'da sağ gözünden ameliyat olduğu ve birçok kişinin, onun sağ gözünün kör olduğunu iddia etmesi de ilginç bir ayrıntıdır.

adı benim ve babamın adı gibi, Abdullah; Ahmed, üçüncü isim de El-Mehdi'dir. O, müminlerin ilkidir.” – *Gaybet-i Tusi*, cilt 1, sayfa 174; *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 148

⁵ *Bişaratul İslam*, Mustafa Kazimi, sayfa 295

⁶ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 305

⁷ *Yenabiul Mevedde*, El-Kunduzi, cilt 3, sayfa 215

⁸ *El-Heraic vel Cerayib*, Hutbeddin Ravendi, cilt 3, sayfa 1135

⁹ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 51, sayfa 70

Resim 2: Sicistan (Sistan) Deccalı Ali Sistani'nin Posteri



Süfyani

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) çağrısına 1999 yılında başladı ve İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) tarafından açık şekilde atandı. İmam Sadık (*minhusselam*) buyurmuştur ki: “Süfyani’yi görürseniz, insanların en kötüsünü görmüşsünüzdür.”¹⁰ “Onun boynunda haç vardır”¹¹ diye de rivayet edilmiştir. İmam Bakır (*minhusselam*) buyurmuştur: “Süfyani kızıl, sarışın ve mavidir. Allah’a hiçbir zaman ibadet etmemiştir.”¹² Müminlerin Emiri (*minhusselam*) de şöyle buyurmuştur: “Süfyani, kırmızı bir sancakla çıkacaktır.”¹³ Aşağıdaki resimlerden de gördüğünüz gibi Ürdün Kralı Abdullah çocukken sarıydı. Gözleri mavi, ten rengi kıızıdır, boynunda ve göğsünde haçlar var ve sancağı kırmızıdır. Bütün bunlara ek olarak, Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) zuhur ettiği yıl taç giydi.

Resim 3: Süfyani “Ürdün Kralı”



¹⁰ *Kemaluddin ve Tamam'un Ni'ma*, Şeyh Saduk, cilt 1, sayfa 679

¹¹ *Gaybet-i Tusi*, cilt 1, sayfa 483

¹² *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 254

¹³ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 273



Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu: “Süfyani, Ürdün’ün sözde kralıdır.”

Dedim ki: “Şu anda Irak’ta olan olaylar, bunların hepsi Horasani’nin, Yemâni’nin ve Süfyani’nin Kufe’ye doğru hurucuna götürüyor, değil mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Bu, bu davada meydana gelen önemli olaylardan biridir, haklısın, aferin oğlum.”

Dünya Liderlerine Uyarılar

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Allah Resulü’nün (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) İslam’ın başlangıcında yaptığı gibi yaptı. O (*minhusselam*), dünya liderlerinin birçoğuna, onları İmam Mehdi’nin (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) zuhuruna kulak vermeye çağırarak mektuplar yazdı. Mektuplarından birini İran’ın “Dini Lideri” Ali Hamaney’e gönderdi ve İran Cumhuriyeti’nin liderliğini İmam Mehdi’ye (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) devretmesini talep etti. Başka bir mektubu, eski ABD Başkanı George Bush’a gönderdi ve onu Irak’taki eylemlerinin sonuçları konusunda uyardı. Ayrıca, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Irak halkına seslenerek onlardan destek istedi.

Bunun ardından İmam (*minhusselam*), biri “*Tevhid Kitabı*” ve diğeri “*Buzağî*” adlı çok önemli iki kitap yazdı. Ayrıca ensarlarıyla birlikte bir ibadet evi inşa etti ve onlara birçok şey öğretti. Daha sonra onlar onun öğretilerini ve alıntılarını topladılar ve onlardan kitaplar yazdılar. Bundan ziyade İmam (*minhusselam*), peygamberlerin mirasından olduğu için davasının sembolünün Davud Yıldızı veya altı köşeli yıldız olduğunu, kendisinin de peygamberlerin varisi olduğunu bildirmiştir. Bu, alimlerin ona saldırmasına ve İslam’ı yok etmek için gönderilen bir İsrail ajanı olduğu söylentilerini yaymalarına neden oldu. İmam (*minhusselam*) Yıldız’ın, Irak bayrağındaki “Allahu Ekber” ibaresiyle aynı anlamı taşıdığını ve Yıldız’a saygısızlık edenin Allah’ın ismine saygısızlık ettiğini öğretti.

Taklit

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), dini konularda alimlere taklidin batıl olduğunu ve İslam’dan olmadığını öğretmeye başladı. Ayrıca Humus’un (dini 1/5 vergi) din alimlerine değil, İmam Mehdi’nin kendisine (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) verilmesi gerektiğini öğretti. Bu iki konu din alimlerinin tüm yetkilerini ellerinden alıyordu. Din alimleri, onlara Peygamberler (*Onlara Selâm Olsun*) ile aynı yetkiyi veren Humeyni’nin Velayet-i Fakih yalanlarını öğretir ve vaaz ederlerdi. Alimler ayrıca, taklidin farz olduğunu ve her Müslümanın, kendisine uymak için bir alim seçmesi gerektiğini, eğer böyle yapmazlarsa, Allah’ın onların hiçbir iyiliklerini, namazlarını, oruçlarını ve hayır işlerini kabul etmeyeceğini öğretirlerdi. Alimler kendilerini İmam ve Allah haline getirmişlerdi. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) tüm bu batıl inançlara karşı baltayı eline almaya başladı ve alimlerin Allah ve din adına fakirlerin paralarını çalarak onlar üzerinden zengin olduklarını anlattı.

Fakirler hastalandıklarında, alimler onlara Masumların türbelerini ziyaret etmelerini ve şifa için dua etmelerini söylerler. Alimler hastalandıklarında ise, şifa bulmak için Avrupa ve Amerika’nın en iyi hastanelerine giderler. Ancak “Amerika’ya Ölüm” diye neşitler söylerler. Dini kurumların ikiyüzlülüğü ve yolsuzluğu ilk kez İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) tarafından ifşa edildi. O, onların sahte temellerini bu şekilde ortaya çıkaran tek kişi olarak tarihe geçecektir.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), din alimlerinin aslında İmam Mehdi’nin (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*), İsa’nın (*aleyhisselam*) ve tüm peygamberlerin düşmanı olduğunu öğretmeye başladı. İsa’nın (*aleyhisselam*) düşmanlarının din alimleri olduğunu insanlara hatırlattı. Muhammed ve Al-i Muhammedin (*Selâm Onlardandır*) düşmanları din alimleriydi. O, Muhammedin Ehl-i Beyti’nin (*Selâm Onlardandır*) rivayetlerini aktardı. İmam Sadık (*minhusselam*) buyurur: “*Onun (Kaim’in) düşmanları, taklit alimleridir, kılıcından ve otoritesinden korkarak ve onun sahip olduklarına gıpta ederek onun egemenliğini kabul ederler. Allah’ı hak ehlinden öğrenip tanıyanlar ona biat ederler...*”¹⁴ Ayrıca İmam Sadık (*minhusselam*) buyurur ki: “*Ve o, cizyeyi (Hristiyanlardan alınan dini vergiyi) kaldırır, kılıçla Allah’a çağırır... ve yeryüzünden bütün farklı mezhepleri kaldırır ve saf dinden başka bir şey kalmaz. Onun düşmanları, içtihat ehli alimlerin*

¹⁴ *A’yanuş-Şia*, Seyid Muhsin Amin, cilt 2, sayfa 54

taklitçileri olur."¹⁵ Ve İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: "*Kaim (aleyhisselam) huruç ettiğinde Kerbela'dan Necefe gider ve çevresinde insanlar olur. O, Kerbela ile Necef arasında 16.000 din alimini öldürür ve etrafındaki münafıklar şöyle der: 'Bu, Fatıma'nın oğullarından değildir, aksi takdirde onlara merhamet ederdi...'*"¹⁶

Kaim'in hakimiyetinin başlangıcında karşılaştığı en büyük sorunun din alimleri meselesi olduğu açıktır. Kaim barışçıl olsa da ve sadece Allah'ın dinini yaymaya çalışsa da, din alimleri, İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) yaptıkları gibi, onu da öldürtmeye çalışacaklar, çünkü onun dini bu sahte din alimlerini işsiz bırakıyor, onları sahtekar ve yalancı olarak ifşa ediyor. Bugün dünyanın en büyük sorunu din alimleridir. Onlar zalim hükümet ve düzenlerin bir araç olarak kullandığı kimselerdir. İnsanlara lidere itaat etmeyi öğütler, tirana isyan ve itiraz edenin kafir olduğunu iddia ederler. Onlar sadece Ortadoğu'da değil, tüm dünyada Ortadoğu'nun tiranlarını koruyan ve onların otoritesini dayatan kimselerdir.

Yemâni'ye Karşı Mücâdele

Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Şii alimlerine ve dini kurumlara karşı yürüttüğü bu savaş, onların İmam'a (*minhusselam*), davaya ve onların otoritelerine karşı büyüyen bir tehdit olarak algıladıkları şeye karşı nihai bir savaşa hazırlanmalarına neden oldu. 2007'de Şii alimleri, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ve ensarlarına karşı fetvalar çıkarmaya, onları kafir ve İmam Ahmed El-Hasan'ı (*minhusselam*) da Deccal ilan etmeye başladılar. Merceiyet¹⁷, Irak güvenlik güçlerini İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) ensarlarının evlerine baskın yapmaya, onları tutuklamaya ve onlara saldırmaya zorladı. Müminlerin çoğu masum bir şekilde öldürüldü, haklı bir sebep olmaksızın tutuklandı ve yasal süreç olmaksızın hapse atıldı. Şii milisler ve alimlerin yandaşları, din alimlerine karşı konuşuyor diye İmam Ahmed El-Hasan'ı (*minhusselam*) kafir saydıkları için arıyor ve öldürmek istiyorlardı.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Hac hutbesinde bunun olacağını öngörmüştü. O buyurmuştu:

"Ve tüm dünya yeryüzünde yeni bir Kerbela görecektir. Hakka ve Allahın Hakimiyeti'ne çağırın; insanların hakimiyetini, Amerikan Demokrasi'sini ve Sakife'nin amelsiz alimlerini reddeden az sayıda kimseler olan Hüseyin ve Ashabının bulunacağı bir Kerbela. Hüseyin'in ölüm emrini veren amelsiz alimler olan; Şureyh Kadı, Şimr bin Zil-Cevşen ve Şebt bin Rebi'nin bulunacağı bir Kerbela. Yezid, ibn Ziyad, Sir Caun (Hüseyin bin Numeyr) ve arkalarında olan Romalılardan – Amerikalıların bulunacağı bir Kerbela. Ve dünya, kutsal bir toprakta Meryem oğlu İsa'nın yeni risaletinin destansı savaşını görecektir. Ve bu, İsa ve insanların inançlarına zarar vermelerinden korkan, baskı görmüş birkaç havarisinin bulunduğu kutsal bir toprak olacaktır. Bu, İsa'yı öldürmede ısrar eden Yahudi

¹⁵ *El-Futuhatil-Mekkiyye (Mekke Vahiyleri)*, İbn Arabi, cilt 3, sayfa 327

¹⁶ *Mecmeül Nureyn*, Şeyh Ebül Hasan Marandi, sayfa 345

¹⁷ *Merci*, Şii Müslümanlar tarafından takip edilen bir fakihi ifade eden Arapça bir terimdir.

alimlerinin ve onların bu ısrarına boyun eğerek İsa'yı öldürmeye çalışan Romalıların – Amerikalıların da bulunduğu kutsal bir toprak olacaktır...

Bırakın Rabbin iradesi böyle olsun; her zaman olduğu gibi, tağutlar zafer kazansın, elçiler ve müminler de öldürülsün, zira biz bu dünya için değil, ahiret için yaratılmışız. Allah'ım, eğer bu Seni memnun edecekse, o zaman memnun oluncaya kadar al. Ya da bu sefer Rabbin iradesi değişsin ki, böylece tüm dünya, 'Kuvvet yalnızca Allah iledir'e yakininden başka elinde hiçbir şeyi olmayan ve bununla zafer kazanan, bu dünyanın daha önce hiç görmediği en kötü tağutları mağlup eden birkaç mazlum insan görsün. Bu amelsiz alimler diyecekler; aslında bazıları çoktan demiştir ki: "Ahmed El-Hasan'ı öldürün, zira o, alimler hakkında konuşuyor." Evet, o, alimler hakkında konuşuyor, çünkü o, Allah Resulü'nün sünnetini eski haline getirmek istiyor. Onlar hangi alimlerdir? Onlar haktan bir şeye çağıranlarla kavgaya edenlerdir. Öyleyse, ben onları bugün hakkın tamamına çağırırken, peygamberlerin tarihine, imamların ve vasilerin tarihine, Muhammed ve Ali'nin tarihine, Hüseyin'in tarihine, İmam Mehdi'nin (aleyhisselam) tarihine, İsa'nın (aleyhisselam) tarihine çağırırken, bu nasıl olacaktır? İsa (aleyhisselam) demiştir ki: 'Hizmetçim iki elim, bineğim iki ayağımdır, yeryüzü yatağımdır, taşlar yastığımdır. Kışın ısınmam Güneşin doğması ile, geceleyin ışığım Ay ile olur. Azığımda açlık, sloganım korku, kıyafetim yün, meyve ile sebzem yaban ve sığırlar için biten şeylerdir. Yokluk içinde uyur, yokluk içinde kalkarım. Buna rağmen yeryüzünde benden daha zengini yoktur.'

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), evi bombalandıktan, ensarları öldürüldükten ve toprağı gasp edildikten sonra, hayatı artık bu Şii milisler ve Şii hükümeti tarafından apaçık tehlikede olduğu için saklanmak zorunda kaldı. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Buluşma Hutbesi'nde şöyle buyurmuştur:

"Çok yakında hangi günahı işlediğinizi, hangi hürmeti ihlal ettiğinizi göreceksiniz. Pişmanlık da size bir yarar sağlamayacaktır. Ve çok yakında, sizi terkedip gideceğim. Ey siz, Hüseyin bin Ali'nin (aleyhisselam) katillerinin zürriyeti! Sizin fakihleriniz ve müçtehitleriniz onu (aleyhisselam) sizden önce öldürdü, tıpkı Şimr bin Zil-Cevşen ve Şebt bin Rebi gibi; atalarınız da onlara yardım etti. Ve bugün eğer isteseydim, hanginizin Şimr bin Zil-Cevşen ve Şebt bin Rebi olduğunu söyledim. Lakin heyhat! Hemen hemen tek bir hadisi bile anlamayan bu akılsızlarla ne yapabilirim? Ve sakın sevinmeyin, ey zalimler! Sizi terk ediyor olduğum için ve topraklarınızdan hicret ettiğim için (sevinmeyin)! Çünkü babam, Muhammed bin Hasan El-Mehdi (aleyhisselam) ile birlikte dönmem uzun sürmeyecektir. O (aleyhisselam) size, kılıçların gölgesi altında, kılıç ve ölüm haricinde bir şey vermeyecektir. Ey sizler, atalarınızın yaptıklarıyla tatmin olanlar ve Şimr'e tabi olanlar! Allah'ın laneti sizin bu zamanınızda onun üzerine olsun! Ve ey Şebt bin Rebiye tabi olanlar, Allah'ın laneti sizin bu diyarınızda onun üzerine olsun! O zaman pişman olmanız da bir fayda sağlamayacaktır. Ey peygamberlerin ve peygamber evlatlarının katilleri! Sizler, ellerinizle yapmış olduklarınız yüzünden, ve sahtekar dillerinizin söylediği dalavereler, yalanlar, iftira ve batıl ithamlar yüzünden bu dünyada ve ahirette hüsrandan başka bir şey bulamayacaksınız. Babam, bana yaptıklarınız ve hürmetimi ihlal etmeniz yüzünden, size kızgın ve üzgün bir şekilde gelecektir. Sonra, ilim size hiçbir şekilde yarar

sağlamayacağı zaman kime komplo düzenlediğinizi ve Allah'ın, Muhammed'in, Ali'nin ve Ehl-i Beyt'inin (Onlara Selam Olsun) hangi hürmetini ihlal ettiğinizi anlayacaksınız. Siz ey sapmış gruplar, ey Kitabı terkedenler, ey isimlere tutunanlar, ey kelimeleri tabrif edenler, ey peygamberlerin ve peygamber evlatlarının katilleri! Yüce Allah, ceddim Hüseyin'in (aleyhisselam) boynunun vurulmasına izin verdiği gibi, benim boynumun vurulmasına izin vermeyecektir. Ve bu sondur ve bugün Allah'ın büyük günüdür. Ve bu, ilk uyarılardandır ve şüphesiz, bu büyük uyarılardandır. Bu, insanoğluna bir uyarıdır. Ben, babam Muhammed bin Hasan El-Mehdi'ye (aleyhisselam) dönecek, yalan ve yanlış suçlamalarınızla beni nasıl tekzip ettiğinizi ve hürmetimi nasıl ihlal ettiğinizi söyleyeceğim! Sonunda da hiçbir suç işlememişken; sadece hak ile geldiğimi ve yalanlarınızdan eser bırakmayacağımı bildiğiniz için; beni nasıl da hapsedmeye ve öldürmeye çalıştığınızı anlatacağım. Sizler, tıpkı komünistler gibi, Allah'ın varlığını inkar edenlerle el sıkışır ve onları hiçbir şekilde reddetmezsiniz. [Ey kavmim! Eğer benim konumum ve Allah'ın âyetleriyle öğüt vermem size ağır geliyorsa, (biliniz ki) ben sadece Allah'a dayanıp güvenmişim. Artık siz de (bana) ne yapacağınızı ortaklarınızla beraber kararlaştırın ki, işiniz size dert olmasın! Bundan sonra bana hükmünüzü uygulayın; bana mühlet de vermeyin!]"¹⁸

Bu, İmam Ahmed Al-Hasan'ın (*minhusselam*) Irak'ı terketmeden önce 2007 yılında çekilmiş, bilinen son fotosudur (Resim 5).

Resim 5: İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) 2007'deki resmi



Buzağı ve Samiri

İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) birçok taraftarını öldürüp hapse attıktan sonra, İmam'ın Irak'ı terk etmesiyle Şii kurumunun şeytani planının bir sonraki aşamasına geçildi. İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) veya ona inananların herhangi bir suç işlediklerini kamuoyuna kanıtlayamadıkları için, geri kalan müminlerin Irak'ta özgürce inançlarını yaşamalarına izin vermek zorunda kaldılar. Hatta tüm ülkede ofisler açmalarına ve resmi yayınlar yapmalarına bile göz

¹⁸ Kur'an-ı Kerim, Sure 10 (Yunus), Ayet 71

yumdular. İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) ensarları veya İmam'ın kendisi herhangi bir suç işlemiş olsaydı, hükümet onların resmi ofisler ve ibadet merkezleri açmalarına, bir uydu istasyonu işletmelerine ve insanları açıkça imana çağırılmalarına asla izin vermezdi. Bütün bunları yalnızca kendi kontrolleri altında yapmalarına izin verdiler, sadece Irak'ta değil, Birleşik Krallık, Avustralya ve dünyanın diğer bölgelerinde de.

İran ve Irak istihbarat servisleri, sonunda dinin en üst kademelerine sızdılar. İnanç mensuplarından bir kısmını da kendi bünyelerine katarak onları dinin başına getirdiler. Sonra İmam'ın (*minhusselam*) sesini taklit etmesi için birini ayarladılar ve ona “Muharrem Hutbesi” adlı bir hutbe hazırlattılar. Onun adına bir Facebook sayfası açtılar, resmi bir ofis kurdular ve ofisin, İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) tek temsilcisi ve kapısı olduğunu iddia ettiler. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) 2007'den beri asla toplum içinde görülmeyecek, hiçbir video ya da fotoğrafta yer almayacaktı. Ama ofisin Paltalk odasında pek çok ses kaydı olacaktı. İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) inananların çoğu, onun gerçekten sesin, ofisin ve Facebook sayfasının arkasında olduğunu zannediyordu. Ta ki 2015 yılına kadar. 2008'den 2015'e kadar olan bu döneme 'Buzağı Fitnessi' dönemi denir.

İmam (*minhusselam*) bütün bunların olacağını önceden haber vermiş ve bu sebeple 'Buzağı' adlı bir kitap yazmış ve ensarlarına bırakmıştı. Kitap, Musa'nın (*aleyhisselam*) kırk gün kırk gece kendilerinden ayrıldığında İsrailoğulları'nın yaşadıkları fitneyi ve Samiri'nin, altından bir buzağı yapıp onları ona tapmaya ikna etmesini anlatıyor. Bu buzağı hareket etmiyordu ve canlı değildi, ama tıpkı ofisin arkasındaki sahtekarın ses çıkardığı gibi ses çıkarıyordu. İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) inananlar, Buzağı'ya (sahte sese ve sahte ofise) paralarını verdiler ve İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) 2007'den beri onlardan herhangi biriyle iletişim kurmadığını bilmeden onların her emrine uydular. İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) gerçek ensarlarının çoğu, onun öldüğüne ikna oldular; para ve güç amaçlı bu komplonun bir parçası olmaya karar verdiler.

Gaybet Yılları

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir gaybete girdi ve Irak'ı terkederek ortadan kayboldu, yanına en güvenilir ve sadık arkadaşlarından sadece birkaçını aldı. Mehdi İbrâhim olarak enkarne etmiş Eba Cafer (*aleyhisselam*) ve eşi de bu sahabelerdendi. İmam (*minhusselam*) (Irak'tan) ayrılacak zorunda bırakılınca, bazı sahabeleri ona eşlik edebilmek için büyük fedakarlıklar yapmak zorunda kaldılar.

İmam (*minhusselam*) bir gün şöyle buyurdu: “Onun (Eba Cafer'in) Ümmü Cafer'den (*aleyhisselam*) başka bir kadınla evlenmesini istemem. O, onunla kalmalıdır, çünkü o çok büyük bir kadındır ve ona aşırı derecede güveniyorum.”

Dedim ki: “Ona ve sana hizmet edenlere hizmet edeyim!”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Biliyor musun oğlum? Benim yanımda kalsınlar ve bu davadan başka bir şeyle meşgul olmasınlar diye yıllar önce çocuklarını bıraktılar. Onlara selam olsun, onlar son derece harikalar.”

Dedim ki: “Çocukları kaç yaşındaydı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Çocuklarının en küçüğü beş aylıktı ve şimdi genç bir adamdır.”

Dedim ki: “Sübhanelle! Beş aylık mı?!”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Fedakarlığın büyüklüğünü düşünsene.”

Dedim ki: “Evet, senin hakikatine andolsun, onlar gerçekten de büyük imana sahipler. Onları nereye bıraktılar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Onları büyütme üzere geride kalan müminlere bıraktılar.”

Dedim ki: “Eba Cafer’in de içinde bulunduğu o toplulukta, çok sayıda çocuğunuz olduğunu duydum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bugün 16 yaşından küçük 178 erkek ve kız çocuğu var.”

Dedim ki: “Seninle cemaatten kaç kişi var, Babacığım?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “799, fakat bu sayı artar ve azalır.”

Dedim ki: “Artar ve azalır mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Çünkü onları farklı görev ve işler için farklı yerlere gönderiyorum.”

Dedim ki: “Yani yeryüzünü senin için mi hazırlıyorlar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet, buna katkı sağlıyorlar.”

Dedim ki: “Onlar, seninle birlikte Irak’tan ayrılanlardan mıydılar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Az bir kısmı onlardan oluşuyor. Onlar senin hayranındır oğlum. Senin resmin (burada) her yeredir.”

İmam’la (*minhusselam*) olan cemaati hiç ziyaret etmemiştim ve bunun sebepleri çoktur. Onları burada saymama gerek yok ama benim bu müminler topluluğundan uzak tutulmam ilahi planın bir parçasıdır, tıpkı Yusuf’un (*aleyhisselam*), kendi ailesine ‘Ben Yusuf um’ deyinceye kadar, Mısır’da on yıllar boyunca onlardan uzak tutulduğu gibi ve tıpkı Musa’nın (*aleyhisselam*) Midyan’da uzun yıllar kavminden uzak tutulduğu gibi. İmam (*minhusselam*) ile konuştuğum zaman o cemaatten uzakta buluşurduk. İmam’la (*minhusselam*) olan topluluk, en yüce müminler ve meleklerden oluşan bir grubu temsil eder. Bazıları 313 ve 50’ dendir, ama hepsi değildir.¹⁹ 313 ve 50’den bazıları şu anda benimledir. Diğerlerine gelince, hâlâ bize katılmalarını bekliyoruz.

Başka bir zamanda, İmam (*minhusselam*) onunla beraber olan müminleri tarif ederken şöyle buyurmuştu: “Bak gözümün nuru, burada benimle olanlar hiçbir durumdan sarsılmazlar. Anlaman

¹⁹ Cabir El-Cufi, Ebû Cafer’den (*minhusselam*) şöyle buyurduğunu nakleder: “Ellisi kadın olmak üzere üç yüz on üç erkek, sonbahar yaprakları gibi birbiri ardınca Mekke’de önceden tayinsiz, birbiri ardınca bir araya gelecekler ve bu, Kur’an-ı Kerim’in şu ayetinde geçiyor: ‘Nerede olursanız olun Allah sizi bir araya toplar, Allah şüphesiz her şeyde Kadir’dir.’” – *Tefsir-i Ayyaşi*, Muhammed bin Mesud Ayyaşi, cilt 1, sayfa 65

İçin sana bir örnek vereceğim. Onlara Hüccet Muhammed bin Hasan Askeri'nin irtidat ettiğini söylersen etkilenmezler. Üzülürler ama en şiddetli fırtınalar onları etkilemez.”

Böylece İmam (*minhusselam*) kendi gaybet yıllarında küçük bir mümin grubu ile Irak'tan ayrılarak 800'e yakın bireye ulaşan bir topluluk kurdu. Bu kişiler, İlahi Adalet Devletine zemin hazırlamak amacıyla dini tüm dünyaya yaymak için çalışırlar. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) da o yıllarda Sudan da dahil olmak üzere bazı Afrika ülkelerinde yaşadı. Sudan'da yakın arkadaşlarından biri olan Eba Nasih (*aleyhisselam*) ile birlikte yaşadı. Eba Nasih'in (*aleyhisselam*) enkarnasyonu Habib ibn Mezahir'dir.²⁰ O da başından beri İmam'ın (*minhusselam*) yanında olan bir zattı. Bu süre zarfında İmam (*minhusselam*) ayda 500 dolar kazanan bir şirkette mühendis olarak çalışıyordu. Çok fakir bir yaşam tarzı sürer ve kirasını ödeyip yemeğini satın aldıktan sonra aylık maaşının geri kalanını davayı yaymak için harcardı.

Bir gün İmam (*minhusselam*) o zamandan bahsederek şöyle dedi: “*Ben o devirde Sudanlı selefi bir adamla komşuydum. Şii olduğumu biliyor ve beni kafir sayıyordu. Her gün evimin elektriğini keserek bana zarar vermeye çalışırdı ve ben her gün gidip onun kestiği kabloları onarmak zorunda kalırdım. Bunu asla itiraf etmedi, ben de ona durmasını söylemedim. Bir gün yanıma geldi ve beni yere sermek için iki eliyle göğsüme bastırdı. Ellerini tuttum ve dikeldim.”*

Dedim ki: “*Sana fiziksel olarak saldırmaya mı çalıştı?! Allah ona lanet etsin!*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Ona lanet etme oğlum, onun bildiği bir şey yoktur. Cahildir, yaptığının doğru olduğunu zannediyor. Dünyada çok sayıda böyle insan vardır. Onların hidayet olmaları için dua et vlat ve onlara hakkı göstermek için gece gündüz çalış.*”

Dedim ki: “*Allah'tan mağfiret dilerim, Babacığım.”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah seni mübarek kılsın, oğlum. Biliyorsun ki uyuduğum öyle bir gece yoktur ki, Allah'tan bütün müminleri bağışlamasını dilemeyeyim.”*

Dedim ki: “*O zaman bundan sonra ben de böyle yapacağım.”*

Eba Mikail (*aleyhisselam*) İmam'ın (*minhusselam*) gaybetinde meydana gelen bir başka olayı anlatır.

“Hicaz Kralı Abdullah'ın vefatından önce, İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam) daha önce kendisiyle görüşmemiş olan bazı müminleri çağırmaya ve onlarla görüşmeye başlamıştı. Bir gece İmam (minhusselam) bir yerde müminlerden birini bekliyordu. O mümin de İmam'ı (minhusselam) aramaya çıktı, fakat bulamadı. Ancak gece geç saatlerde büyük bir taşın üzerinde oturmuş birini gördü. Mümin, bunun İmam olup olmadığından emin olmadığı için adama yaklaşmadı. Eve döndü, İmam'dan (minhusselam) özür diledi ve ona şöyle dedi: ‘Efendim, buluşacağımız yerde seni aradım ama bulamadım. Taşın üzerinde oturan sen miydin?’ Abdullah, kardeşim! İmamın cevabı ne oldu biliyor musun? İmam (minhusselam) şöyle cevap verdi: ‘Oturmamı hangi taş kaldırır? Onun üzerinde

²⁰ İmam Hüseyin'in Kerbela'daki ashabından biri. O'nu (*minhusselam*) Kûfe'ye davet etmek için mektup yazanlardan biriydi. Kûfelilerin İmam'a ihanet ettiğini anlayınca Kerbela'da ona katıldı ve Kerbela savaşında şehit oldu.

otursaydım; gökler ve yer onun çığlığını duymaktan sarsılırdı. Ben öleceğim ve hiç kimse hakkımı tam olarak bilemeyecek.”

Fedakarlıklar

İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) hikayesiyle ilgili en üzücü şeylerden biri, vazgeçmek ve her şeyi kaybetmek zorunda kaldığıdır. Irak'tan ayrıldığında annesini son görüşüdü ve annesi onun yokluğunda vefat etti ve o, annesinin cenazesine bile katılamadı. Belli ki, İmam (*minhusselam*) çocuklarıyla görüşmüyordu. Pek hoş olmayan hikayeler duymuştum ve İmam (*minhusselam*) geçmişinden, özellikle de ailevi meselelerden bahsetmekten her zaman kaçınsa da, ailesinin onun yanında olmadığını ve destekçilerinden olmadığını anlayabiliyordum.

İmam (*minhusselam*) bir gün şöyle buyurdu: “*Senin için olan korkumun ve sana olan sevgimin bir sınırı yoktur, benim belimden olan çocuklarım var ki, bir gün bile olsun aklıma gelmiyorlar ve ben, senin için korktuğumun ve seni sevdiğimin yüzde biri kadar bile onlar için korkmadım. Anlaman için yüzde biri kadar dedim, oğullarım ve kızlarım senin ayağının tozuna feda olsunlar.”*

Bunu söylemesinden son derece utandım ve başımı önüme eğdim ve “*Yüce ve Büyük olan Allah'tan mağfiret dilerim*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Benim üç çocuğum var. Abdullah, Musa ve Zeyneb. Allah'ın bana söylediği, malım ve bu dünyadan sahip olduklarım sadece bunlardır. Oğlum, ben bu davada büyük facialar gördüm, biliyorsun. Başıma gelen her şeyi sana anlatmama gerek yok.”*

Dedim ki: “*Güç ve kuvvet yalnız Allah iledir. Babacığım, Melike'ye her baktığımda senin çocuklarını düşünüyorum ve senin başına gelenler beni mutlu olmaktan alıkoyuyor. Vallahi, bir an bile unutmuyorum. Senin ellerinden öperim, çünkü sen bir babasın ve babaların en büyüğü de sensin.”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Allah seni kutsasın oğlum, teşekkür ederim.”*

Son Aşama

İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) gaybetinde elde ettiği en önemli şey, son aşamaya gelmesiydi. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu çağda hayati bir rol oynamıştır. Bu kitapta daha önce bahsettiğimiz gibi, Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) Mahlukattaki Allah mertebesine ulaşmış ve elçiler gönderme yetkisi kazanmıştır. O, Allah'ın Son Elçisi idi ve İmamlar ile Mehdileri (*Onlara Selam Olsun*) kendi elçileri olarak gönderdi. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu aşamada Cebrail (*aleyhisselam*) rolünü oynuyor. O, Allah Resülü İmam Mehdi Muhammed'den (*O'na ve Ailesine Selâm Olsun*) gelen vahyi veya mesajı Mehdilere (*Onlara Selam Olsun*) taşıyan kişidir. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu çağda vahyin tamamıdır.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Apaçık açılış, marifette kemalat, tam marifet.”*

Dedim ki: “*Aha! Fena olma mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Son mertebe, en son, her şeyden vazgeçmektir. O, hakikatin hakikatidir, kemalattır.*”

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kemalatın son mertebesine ulaşmış, beşeri duygu ve arzulara esir olmanın ötesine geçmiştir. İmam veya Mehdi olmaktan daha büyük bir şey olmuştur. Örneğin İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) herhangi bir cinsel istek ve içgüdü yoktur. İmam (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “Ben öyle bir içgüdüye sahip değilim, çünkü ben aklımı, nefsimi ve bedenimi uzun zaman önce terk ettim.”

Ayrıca İmam Ahmed El-Hasan’ı (*minhusselam*) hep çok az uyuyan ve uzun bir süre hiç uyumadan kalan biri olarak tanıdım. Bazen altı gün hiç uyumadan kalırdı.

Bir keresinde İmam (*minhusselam*) bana geldi ve “*Baban üç gündür uyumuyor*” dedi.

Dedim ki: “*La havle ve la kuvvete illa billah! Neden Babacığım?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Yapmam gereken çok iş vardı, sadece birkaç dakikalık uykuya ihtiyacım var, bu bana yeter.*”

İmam (*minhusselam*) genellikle gizemli şekillerde çalışır. O (*minhusselam*) bir anda uzun mesafeler kat etme kabiliyetine sahiptir. O (*minhusselam*) rüya alemini bir iletişim yolu olarak kullanma yeteneğine sahiptir. Ne zaman başımın belada olduğunu veya ne zaman ona ihtiyacım olduğunu bilme yeteneğine sahiptir. Ne zaman İmam’a (*minhusselam*) ihtiyaç duysam ve ona kalbimden seslensem, beni duyar ve hemen benimle iletişime geçer. Çoğu zaman İmam (*minhusselam*) rüyamda bana gelir, bana bilgi verir ve bu., gerçek olur. Örneğin, en dikkat çekici örneklerden biri, İmam’ın (*minhusselam*) bir süreliğine bir görev için gittiği ve birkaç aydır onunla konuşmadığım zamandı. Bir gece rüyada gördüm ki, İmam (*minhusselam*) yanıma gelerek “bu gece seninle konuşacağım” dedi ve gerçekten o gece geri gelip aynen rüyada söz verdiği gibi benimle konuştu.

Bu aslında çok önemlidir, çünkü onun da İmam Mehdi (*O’na ve Ailesine Selâm Olsun*) ile görüşmeleri böyle başlamıştı. O, İmam’ı rüyasında görür ve İmam ona, onunla belirli bir yerde buluşmasını söylerdi. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Buluşma Hutbesi’nde şöyle buyurmuştur:

“Ve bu buluşmanın hikayesi de şöyleydi; bir gün uyuyordum ve bir rüya gördüm. (Rüyada) İmam Mehdi (aleyhisselam), İmam Askeri’nin (aleyhisselam) kardeşi olan Seyid Muhammed’in (aleyhisselam) türbesinin yakınında duruyordu. Ve bana kendisiyle buluşmamı emretti. Sonra uyandım. Saat 02:00 idi. Dört rekat gece namazı kıldım. Tekrar uyudum ve İmam Mehdi’nin (aleyhisselam) onunla buluşmamı istediği, başka bir rüya daha gördüm. Ve uyandım, saat 04:00 idi. Böylece gece namazlarını bitirdim ve ardından sabah namazını kıldım. Bu rüyaların ardından iki gün sonra, İmam Askari ve İmam Hadi’nin (Onlara Selâm Olsun) bulunduğu Samarra’ya yollandım. Sonra Seyid Muhammed’in (aleyhisselam) bulunduğu beldeye geri döndüm. Ardından, İmam Kazım ve Cevad’ın (Onlara Selâm Olsun) bulunduğu Bağdat’a gittim. Daha sonra da, İmam Hüseyin (aleyhisselam) ve şehitlerinin bulunduğu Kerbela’ya gittim, Allah’ın selamı onların

üzerine olsun. İmam Mehdi (aleyhisselam) ile gece, İmam Hüseyin'in (aleyhisselam) türbesinde buluştum. Sonra sabahleyin, onunla (aleyhisselam), Kerbela'da Sidra sokağının sonunda bulunan İmam Mehdi Makamı'nda buluştum. Böylece, Makam'da yalnız olarak oturduk. Neredeyse, Makam Bekçisi'nden başka hiç kimse yoktu. O da, bizden uzakta, kadınların ibadet alanının orada ayakta duruyordu."

Ayrıca İmam (*minhusselam*) bir kimsenin şüphe, iman veya küfür durumunda olup olmadığını bilme yeteneğine sahiptir. Buna rağmen bunu asla göstermez. Bilakis birisini mahcup etmemek için zahiri ile muhatap olurdu ve insanlar her zaman iman iddiasında bulunurlardı. İsa (*aleyhisselam*) da aynı yeteneğe sahipti ve bu, Kur'an'da şöyle zikrediliyor: "*İsa, onların inkârlarını sezince, 'Allah yolunda yardımcıları kim?' dedi. Havariler, 'Biziz Allah'ın ensarları! Allah'a iman ettik. Şahit ol, biz Müslümanlarız' dediler.*"²¹

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bir keresinde bana şöyle dedi: "*Bu ne kadar zor oğlum, ne kadar zor ki, birileri sana 'Canım sana feda olsun' der ve sen onlara 'Allah seni mübarek kılsın' dersin. Oysa [söylediklerinin] tersini görürsün, onların yalan söylediğini ve münafık olduklarını görürsün.*"

İmam (*minhusselam*) kişinin yüzüne bakarak, ilk bakışta onun geçmiş hayatında kim olduğunu anlayabilme yeteneğine sahiptir. O, bir insanın enkarnasyonlarını ve yaşamıyla ilgili her ayrıntıyı anlatabilir. Onun ne zaman doğduğunu ve ne zaman öleceğini söyleyebilir. Ayrıca yüzlerine bakarak onların belirli bir bilgiyi veya haberi duymaları için iyi bir zaman mı yoksa kötü bir zaman mı olduğunu söyleyebilir. İmam (*minhusselam*) apaçık bir açılıştan sonra Allah'ın hemen hemen her sıfatını veya kabiliyetini kazanmıştı.

İmam'la İlişkim

Okuyucunun merak ettiği şeylerden bazıları da İmam Ahmed El-Hasan'ı (*minhusselam*) nasıl tanıdığımıdır. Onu ne zamandır tanıyorum? İlk buluşmamız nasıldı? Ona (*minhusselam*) şu soruları sorsanız, size şu sözlerle cevap verirdi: "*Ben onu bu dünyaya geldiği günden beri hiç bırakmadım.*"

²¹ Kur'an-ı Kerim, Sure 3 (Al-i İmran), Ayet 52



Bab 36

İMAM MEHDİ



*“Eğer mümin iseniz Bakiyetullah (Allah’ın bıraktığı)
sizin için daha hayırlıdır”*



Onikinci İmam, Gizli İmam, Allah'ın Bıraktığı, Zamanın ve Çağın Sahibi, büyükbabam Muhammed bin Hasan Askeri'nin (*O'na ve Ailesine Selam olsun*) unvanlarından sadece birkaçıdır. İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam olsun*) 869 yılında Şaban ayının 15'inde doğdu ve o zamandan beri yaşıyor. İblis'in oğulları tarafından onu öldürmek için yapılan tuzaklar nedeniyle gaybete çekildi. Kur'an-ı Kerim'de O, Bakiyetullah tarif edilir: *“Eğer mümin iseniz Bakiyetullah sizin için daha hayırlıdır.”*¹ İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam olsun*), Muhammed Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selam olsun*) reenkarnasyonudur ve kitapta daha önce belirtildiği gibi, Peygamber 'iki yay mesafesi kadar veya daha yakın' makamına ulaştıktan sonra, mahlukattaki Allah oldu. Bugün otuzlu yaşlarının ortalarında, kahverengi saçlı, yeşil gözlü, gür sakalı ve bıyığı olan bir adamın görüntüsünde görünüyor. Elleri ve kolları çok tüylüdür. İmam Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) çok daha genç görünüyor.

İmam Mehdi Neden Bugün Zuhur Etti?

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana şöyle dedi: *“Bir gün kim olduğumu bilmeden biri bana dedi ki: ‘Eğer biri bana 10 veya 15 yıl önce İmam Mehdi'nin (aleyhisselam) zuhur ettiğini söyleseydi, buna asla inanmazdım, ama şimdi sadece inanmakla kalmıyorum, onun zuhur ettiğine de eminim.’”*

“Sübhanellah” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: *“Ona sordum: ‘Neden öyle diyorsun ey Hacı?’ O da şöyle cevap verdi: ‘Gerçek mümin olan ve teslimiyet gösteren bir topluluktan gördüğüm şeyden dolayı.’ Dedim ki: ‘Kimlerden gördün?’ Adam cevap verdi: ‘Doğu Siyah Bayrakları'nın ashabi adında bir grup, Paltalk'ta bir odaları var, İmam Mehdi'yi (aleyhisselam) desteklemek için her şeyi yapmaya hazırlar. Kendi kendime dedim ki, eğer İmam Mehdi (aleyhisselam) zuhur etmeseydi, o zaman Allah'a andolsun, bu, onun kendi kusuru olurdu.’ Onunla, Efendimiz'i, Babamız'ı (aleyhisselam) kastediyordu.”*

Dedim ki: *“Vay canına, sübhanellah!”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *“Ona dedim ki: ‘Doğru söyledin ey Hacı.’ Olanlar bundan ibarettir.”*

Dedim ki: *“Allahu Ekber! Allahu Ekber! Allahu Ekber!”*

İmam (*minhusselam*) buyurdu: *“Ve sana diyorum oğlum, vallahi, vallahi, vallahi! – bu, büyük ve ağır bir yemindir. Yeryüzünde sizin gibi sadece yüz kişi olsaydı, 10.000 yıl önce Âdem'e (aleyhisselam) Allah tarafından iktidar verilmiş olurdu. O, yeryüzünü adalet ve eşitlikle doldururdu. İblis'in orada hiçbir kudreti olmazdı.”*

Dedim ki: *“Allah Muhammed ve Al-i Muhammed'e, İmamlara ve Mehdilere salat ve selam etsin! Allahu Ekber!”*

¹ Kur'an-ı Kerim, Sure 11 (Hud), Ayet 86

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Bugün buradasınız, Allah’a ve azametine yemin ederim ki ‘Devletimiz’, sizin ellerinizle ve sınır tanımayan saf, mümin, samimi kalplerinizle kurulacaktır.”

İmam Mehdi (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) müminlerin eksikliğinden dolayı gaybetteydi ama şimdi gerçek müminlerin varlığı nedeniyle zuhur etmesi İmam Mehdi’nin (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) üzerinde bir icabetti. Müslümanlar daha önceleri İmam Mehdi’yi (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) bekleyenlerin kendileri olduğunu düşünürlerdi, ama aslında bizi bekleyen İmam Mehdi (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) idi. Hadis ve rivayetlerde buyuruldu ki, İmam’ın sadece 313 gerçek inananı olsaydı zuhur ederdi. Bu, onun zuhurundan önce ve hatta esasen zuhurundan sonra, gezegendeki 1.9 milyar Müslümanın (liyakat açısından) yeterli müminler olmadığı veya dinlerinde ve inançlarında bir yanlışlık olduğu anlamına gelir.

İmam Mehdi’nin Benimle İlk Haberleşmeleri

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bana, büyükbabam İmam Mehdi Muhammed bin Hasan’ın (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) aşağıdaki mektubunu ilettiler:

Allah’ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Oğlum Ahmed’i beklediğim gibi, sabrım benden bıkana kadar bunca yıl seni de bekledim. İşte şimdi buradasın, Allah’a şükürler olsun. Sen, Allah’a yemin olsun ki insanların en hayırlılarına önderlik eden Allah’ın diniyle kutsanmış kişilerdensin. Allah yolunda çok çalış ve yorulma, çünkü Allah işitir ve görür.

Allah’ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerine olsun.

- İmam Mehdi Muhammed bin Hasan Askeri (aleyhisselam)”

Ashabım ve ben, davayı ilerletmek için evlerimizi, mallarımızı sattık ve sahip olduğumuz tüm dünyevi şeylerimizi İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) ve İmam Mehdi’ye (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) verdik. O zamanlar kendi durumumuzu ya da başımıza ne geleceğini umursamadık. Biz sadece İlahi Adalet Devletinin kurulmasına herhangi bir şekilde katkıda bulunmak ve insanları hakka yönlendirmeye yardımcı olmak istedik.

İmam (*minhusselam*) önce kabul etmeyi reddetti ve: “*Evini satmana kalbim izin vermiyor oğlum, nereye gideceksin?*” dedi. Onun olumsuz cevabını kabul etmedim. Evimi satmakta ısrar ettim ve sonunda kabul edene kadar onu kabul etmeye zorlamaya devam ettim. Ondan sonra, birçok erkek ve kız kardeşim de aynı şeyi yapmak ve İlahi Adalet Devletine giden yolumda bana katılmak istedi. İsteklerini İmam’a (*minhusselam*) ilettiler ve bana dedi ki: “*Bu iş, Efendimizin, Babanın (aleyhisselam) iznini gerektirir.*”

Birkaç gün sonra İmam’a (*minhusselam*) dedim: “*Sorduğum şey hakkında İmam Mehdi’den (O’na ve Ailesine Selam olsun) haber aldın mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Evet oğlum.*”

Dedim ki: “*Ne haber aldın Babacığım?*”

İmam (O'na ve Ailesine Selam olsun) buyurdu: “Mevlamız ve Babamız (aleyhisselam) şöyle buyurdular: ‘Herkim bunu yapmak ve oğlumuz Abdullah’a katılmak isterse, onları memnuniyetle karşılız.’”

Birçok kişi davaya katkıda bulunmaya başladı. Birleşik Krallık’tan Javed Al-Ghaniubillah, Waqar Shah, Qadeer Shah ve diğerleri ilk destek verenler arasındaydı. Nur Fatimah, sahip olduğu her şeyi ile destek veren İrlanda’dan olan ilk kişiydi. Ali Ğureyfi ve İsveçli eşi Alia arabalarını ve evlerini sattılar ve hepsini davaya verdiler. Remi Huillet sahip olduğu her şeyi verdi. Muhammed Hossam da sahip olduğu her şeyi verdi ve arabasını da satacağına söz verdi. Bütün bu haberleri İmam’a (minhusselam) ilettim ve çok duyulandı.

Dedim ki: “Nur da senden onun için dua etmeni ve senin hakkına karşı kusurlarını bağışlamamı istiyor.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Allah bu kadına çocuklarında hayır ihvan eylesin ve her günahını 10 sevapla takas etsin. Allah’tan, onu cennete girmekten men etmemesini ve onun, salihlerle birlikte olmasını dilerim.”

Ben dedim: “Allah’a şükürler olsun.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Bütün bunlar Allah’ın fazlı, ondan sonra da senin fazlın iledir, oğlum.”

Dedim ki: “Sen olmasaydın, kaybolurdum.”

İmam (minhusselam) buyurdu ki: “Allah seni hayırla mükafatlandırsın oğlum, Allah korusun, sen Ahmed ve Muhammed’in oğlu olduğun müddetçe kaybolmayasın.”

Dedim ki: “Lübnan’daki malını bağışlamak isteyen, dairesini ve mobilyasını satan Manal Hallal ve kardeşleri de var!”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Eğer bu müminler 1999’da olsaydı, on yıldan fazla bir süredir İlahi Adalet Devletinde yaşıyor olurduk.”

Dedim ki: “Babacığım, Mısırlıların ve Arap olmayanların imanları ve sana olan sevgileri büyüktür!”

İmam (minhusselam) ağlamaya başladı ve şöyle dedi: “Mutluluktan yanaklarımdan yaşlar süzülüyor, vallahi sen Al-i Muhammed’den olan her imamın, Allah’ın meleklerinin ve bütün elçilerinin huzurunda göğsümü kabarttın ve seninle gurur duydum. Özür dilerim çünkü gözyaşlarım sürekli akıyor ve konsantrasyon olamıyorum. Affet oğlum, sana döneceğim, kendime hakim olamıyorum. Allahın selamı ve rahmeti senin üzerine olsun.”

İmam (minhusselam) oradan ayrıldı ve bir müddet sonra geri döndü ve bu şekilde ayrıldığı için özür diledi. Dedim ki: “Allah’tan tek dileğim bizden razı olmandır Babacığım.”

İmam (minhusselam) buyurdu: “Allah’a yemin ederim ki, Allah hepinizden bütün rızasıyla tam razıdır.”

Dedim ki: “Ben senin desteğın ve dayanağımın, her zaman da senin yanında olacağım.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Siz, destekçilerin ve arka çıkanların en hayırlısiniz.”

Dedim ki: “İmam Mehdi’ye (O’na ve Ailesine Selam olsun) söyledin mi? Memnun oldu mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, çok sevindi ve Allah’a şükür secdesi etti, Allah’ın hepinizi koruması, hepinize başarı ve kuvvet vermesi için dua etti.”

İmam Mehdi’nin Alçakgönüllülüğü

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) dedim: “Kendimi kusurlu hissediyorum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, her müminde olan bir duygudur. Hatta İmam Mehdi (*aleyhisselam*) buyuruyor ki, “ben kusurluyum” ve hatta ben aşırı derecede kusurlu olduğumu düşünüyorum, o denli ki, geceleri gözüme uyku girmiyor.”

Dedim ki: “Sübhanellehu! Selam olsun sana ve İmam Mehdi’ye, ama sen ve İmam (O’na ve Ailesine Selam olsun) hiçbiriniz kusurlu değilsiniz, ama bana gelince, benim kusurlu olmam kaçınılmazdır.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Biz hepimiz Allah’a karşı kusurluyuz oğlum, çünkü Allah bizlere bizim O’na verdiğimiz küçücük bir şey karşılığında çok şey veriyor. Hatta bizim O’na verdiğimiz küçücük şey de bizden değildir, bilakis bunun hepsi O’nun fazlı ile. Dolayısıyla, bizim hiçbir faziletimiz yoktur.”

İmam Mehdi’nin Karakter Özellikleri

Bir gün İmam (*minhusselam*) bana şöyle dedi: “Resulullah (O’na ve Ailesine Selam olsun) ve Ali bin Ebi Talib (*aleyhisselam*) insanlarla çok şaka yapardı. Lanetli Ömer bin Hattab şöyle derdi: “Ali’nin şaka yapması olmasaydı, büyük bir önder olurdu.”² O korkak, Ali bin Ebi Talib’i (*aleyhisselam*) yargılayıp kendi şahsiyetini insanlara empoze etmek ve insanları kendisinin kopyası olarak görmek istiyordu, Allah ona lanet etsin.”

Dedim ki: “Ömer’in o zamanki karakteri bugünkü karakteri ile aynı mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hemen hemen aynı.”

Dedim ki: “Peki ya İmam Mehdi (O’na ve Ailesine Selam olsun)?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İmam Mehdi’ye (*aleyhisselam*) gelince, ben ömrüm boyunca onun şaka yaptığını görmedim.”

Dedim ki: “İçinde bulunduğumuz bu çağın eğlenilecek bir tarafı yok.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Doğru söyledin oğlum.”

Bir başka ortamda İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Büyükbaban seni çok seviyor.”

Dedim ki: “Ben de onu çok çok seviyorum.”

² “Ömer’in hadisinde, ona Ali’nin halifelüğünden bahsedildi, bu yüzden o da ‘şaka yapması olmasaydı’ dedi.” – *Menakib Ehl-i Beyt*, Haydar Şeyravani, sayfa 454

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ve O (O’na ve Ailesine Selam olsun), senin, mizaç ve kişilik özellikleri, hareketleri ve mantık gücü bakımından kendisine benzediğini ancak onun bunu Arapça, senin ise İngilizce olarak yaptığını söylüyor.*”

Ben dedim: “*Sübhanellehu!*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Senin sesin güzel, oğlum, ama Arapçan akıcı değil, dilin Arapça akıcı değil ama sesin büyükbaban Muhammed bin Hasan Askeri’nin, ayrıca, Ceddin, Büyük Sıddık Ali bin Ebi Talib’in (aleyhisselam) sesinin tıpatıp benzeridir.*”

İmam Mehdi’nin Elçileri

Bir gün birisi İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*): “*Senden önce İmam Mehdi’den (O’na ve Ailesine Selam olsun) gelen elçiler var mıydı?*” diye sordu.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Evet.*”

“*Kimlerdi?*” diye sordu.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Benden önce İsa Eba Ahmed ve ondan önce Abbas Eba Muhammed’di.*” (İsa Eba Ahmed, Nasıralı İsa’nın, Yemâni’nin zuhur ettiği 1999 yılından önce bu çağda olan dönüşünden bahsediyor. Yemâni’nin, Sancağı Meryem oğlu İsa’dan aldığını belirten rivayetlerin olduğu da ilginç bir ayrıntıdır).³

Dedim ki: “*O, geçtiğimiz 1200 yılda başka elçiler de gönderdi mi?*”⁴

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet.*”

Dedim ki: “*Yani son 1200 yılda başlayan bu çağruların ve dinlerin bir kısmı gerçekten İmam Mehdi’nin (O’na ve Ailesine Selam olsun) Elçileri tarafından mı başlatıldı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Evet, hiç şüphesiz öyledir.*”

Dedim ki: “*Bu Elçilere ne oldu?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bazıları öldürüldü, bazıları alaya alındı, bir kısmı da başarısız oldu ve tıpkı bazı elçiler gibi silindi.*”

İmam Mehdi’nin İlmi

İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) sordum: “*Bütün dilleri anlıyor musun?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Ben bütün dilleri anlamıyorum, ancak büyükbaban dünyadaki bütün mahlukatın dilini anlıyor.*”

³ İmam Sadık (*minhusselam*) buyurdu: “*Sonra Meryem oğlu İsa’nın elinden sancağı alacak olan hidayet eden ve hidayete eren Mehdi çıkacaktır.*” *Melahim vel Fiten*, Seyid İbni Tavus, cilt 1, sayfa 263

⁴ Şu anda, bu dönem boyunca hangi dini hareketlerin İmam Mehdi’den olduğunu belirtmeyeceğiz, çünkü bu, her hareketin gerçek yönlerine ve bunların yanı sıra onların çarpıtmalarına, kasıtlı sapmalarına, bozulmalarına ve ilahi olarak tayin edilen halifelğin gaspına daha ayrıntılı bir şekilde dikkat edilmesini gerektiren karmaşık bir meseledir.

MHMD ve Tetragrammaton (YHVH)

Diğer çok ilginç bir ayrıntı da şu ki, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam olsun*), kendi Mukaddes Vasiyetinde İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam olsun*) hakkında konuşurken şöyle buyurduğu belirtilmiştir: "...*O (Hasan) da bunu oğluna, Al-i Muhammedin Mustahfazı (Emanetçisi) olan Muhammed'e teslim etsin.*"⁵ İşin ilginç yanı, Arapça metinde aslında şöyle demektir: "...*O (Hasan) da bunu oğluna, Al-i Muhammedin Mustahfazı (Emanetçisi) olan MHMD'ye teslim etsin.*"⁶ Bu, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam olsun*) Mukaddes Vasiyetinin çok sayıda sırlarından bir tanesidir ve ancak onun sahibi tarafından açıklanabilir. Biharul Envar kitabından aşağıdaki görüntüyü kanıt olarak sunuyoruz (Resim 1):

Resim 1: Kutsal Vasiyette MHMD (م ح م د) (*daire içine alınmış*)



Bihar'ul Envar, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 148 – Shia Online Library

İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam olsun*) basitçe MHMD (م ح م د) olarak anıldığı ve İmamlar (*Selam Onlardanır*) tarafından adının bile anılmasının kesinlikle yasak olduğu başka birçok hadis ve rivayetler vardır. İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: "*Bu işin sahibi, ancak bir kâfir tarafından kendi adıyla çağrılan bir kimsedir.*"⁷ İmam Rıza (*minhusselam*) şöyle buyurdu: "*Onun vücudu görülmez ve o, ismiyle çağırılmaz.*"⁸ O zamandan itibaren Şiiler ondan dört harf olarak, MHMD (م ح م د) diye söz ettiler. İlk Şiiler bu rivayeti biliyorlardı. Yahudilikte, dört

⁵ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 148

⁶ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 148

⁷ *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 1, sayfa 333

⁸ *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 1, sayfa 333

harfli İbranice ‘theonym’ veya Allah’ın mukaddes adı, **YHVH** anlamına gelen Tetragrammaton adında bir şey vardır.⁹

Yahudilikte Musa (*aleyhisselam*) Allah’a adının ne olduğunu ve insanlar kendisine sorduğunda Allah’ı nasıl çağırması gerektiğini sorduğunda, Allah Musa’ya (*aleyhisselam*) basitçe şöyle cevap verir: “Tanrı, “Ben Ben'im” (*Ehyeh-Aşer-Ehyeh*) dedi, “İsrailliler’e de ki, ‘Beni size Ben Ben'im (*Ehyeh*) diyen gönderdi.”¹⁰ Yahudi rivayetleri, Allah’ın gerçek adını telaffuz etmenin veya yazmanın kesinlikle yasak olduğundan bahseder ve hatta şöyle derler: “O İsmi kendi harfleriyle telaffuz edenin ahirette yeri yoktur!”¹¹ ‘İsim’den bahsederken, ‘(Büyük) İsim’ anlamına gelen ‘Haşim’ (חשם) (hšm) terimi kullanılır. Dört harfle kısaltılan ve telaffuzu yasak olan bu iki isme ancak Şii İslam ve Yahudilik içinde sahibiz.

Her iki dinde de Allah’ın gerçek adının telaffuzu, büyük mucizeleri yönetmeye yönelik üstün güçler ve yeteneklerle ilişkilidir. Ehl-i Beyt’ten (*Selam Onlardandır*) olan rivayetlerde geçer ki, Kaim’in (*minhusselam*) yapacağı şeylerden biri de, Allah’ın gerçek ismini İbranice olarak okumasıdır. İmam Sadık (*minhusselam*) buyurdu ki: “İmam izin verdiği zaman, Allah’a İbranice ismiyle duâ eder ve 313 ashâbı onun yanına sonbahar yaprakları gibi gelir.”¹² **YHVH** (יהוה) ve **MHMD** (מחמד) arasında bir ilişki var mı? **MHMD** (מחמד) **YHVH** (יהוה)’ın Arapça versiyonu mudur? O, Kaim’in okuyacağı 12. İmam’ın gerçek adı mı yoksa başka bir şey midir?

İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) ‘Tevhid Kitabı’nda, İmam Sadık’tan (*minhusselam*) aktarılan bir rivayet vardır. İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmaktadır:

“Şüphesiz Aziz ve Cabbar olan Allah Kendi Nebi’sini (O’na ve Ailesine Selam olsun) yedinci göğüne kadar yükseltti. Onların (göklerin) ilkinde gelince, ona selam gönderdi ve ikinci gökte ona farzları öğretti. Böylece Allahu Teala ona içinde kırk çeşit nur olan nurdan bir kap (tutum) indirdi. O; Arşı, O’nun (Subhanehu ve Teala) Arşını çevreleyen yoğun nurdu ve seyredenlerin gözlerini kör ederd. Onlardan biri sarı oldu ve bu nedenle sarı, sarı oldu ve biri kırmızı oldu ve bundan dolayı kırmızı, kırmızı oldu ve biri beyaz oldu ve bundan beyazlık beyaz oldu ve geri kalanlar Nurdan yaratılanların sayıları üzerine oldu.

*Sonra (onu) Dünya göğüne yükseltti, böylece melekler göğün köşelerine uçtular, sonra da hepsi secdeye kapanıp şöyle dediler: “Subbuh’tur Kuddus’tur, Rabbimiz ve melekler ile Ruhun Rabbi, bu nur Rabbimizin nuruna ne kadar da benziyor!” Cebrail (*aleyhisselam*) da dedi ki: “Allahu Ekber! Allahu Ekber!” Ve melekler sustular, göğün kapıları açıldı ve melekler toplandı. Ve onlar büyük gruplar halinde gelip Nebi’ye (O’na ve Ailesine Selam olsun) selamlarını iletiler, sonra da şöyle dediler: “Ey Muhammed, kardeşin nasıldır? O’nunla görüştüğünde selamlarımızı ona ilet.” Nebi (O’na ve Ailesine Selam olsun) de şöyle buyurdu: “Onu tanır mısınız?” Onlar da şöyle dediler: “Nasıl onu tanımayız, oysaki Allah bizden senin, onun ve onun Şiileri için ahit almıştır. Andolsun ki biz, her gün*

⁹ Dört harf MHMD (מחמד) Tevrat’ta da geçiyor; ancak sevgili, arzu edilen, tatlı, hoş şey, sevimli gibi çeşitli anlamlara sahip bir kelime olarak tercüme edilmiştir. Örneğin bkz. *Ezgiler Ezgisi* 5:16, *Yeşaya* 64:11, *Hezekiel* 24:16.

¹⁰ *Kutsal Kitap*, Mısır’dan Çıkış, Bölüm 3, Pasaj 14

¹¹ *Mişna (Sözlü Tevrat)*, Sanhedrin 10:1, Koren-Steinsaltz

¹² *Bihar’ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 368

gündüz ve gece onun Şiilerinin yüzlerine beş defa bakarız -ki bununla namaz vakitlerini kastetmişlerdir- ve şüphesiz biz sana ve ona salât ve selamımızı göndeririz.”

Sonra onu (O'na ve Ailesine Selam olsun) ilk nura hiçbir benzerliği görünmeyen kırk çeşit nur ile destekledi. Ve onun (O'na ve Ailesine Selam olsun) tutumunda halkaları ve zincirleri de arttırdı, sonra da onu (O'na ve Ailesine Selam olsun) ikinci göğe yükseltti ve o (O'na ve Ailesine Selam olsun), göğün kapısına yaklaştığında, melekler göğün köşelerine uçuşup secdeye kapandılar. Ve şöyle dediler: “Subbuh'tur, Kuddus'tur, melekler ile Ruhun Rabbi, bu nur Rabbimizin nuruna ne kadar da benziyor!” Böylece Cebrail (aleyhisselam) şöyle dedi: “Eşhedu en la ilahe illallah! Eşhedu en la ilahe illallah!” (Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur). Ve melekler toplanıp şöyle dediler: “Ey Cebrail, kimdir seninle birlikte olan bu kimse?” Cebrail (aleyhisselam) da dedi ki, “Bu Muhammed'dir (O'na ve Ailesine Selam olsun).” Onlar dedi ki, “O gönderilmiş midir?” O da dedi ki, “Evet.” Böylece Resulullah (O'na ve Ailesine Selam olsun) da şöyle buyurdu: “Onlar neredeyse beni kucaklıyorlarmış gibi bana doğru geldiler ve bana selam verip dediler ki: ‘Kardeşine selamlarımızı ilet.’ Ben de dedim ki: ‘Onu tanır mısınız?’ Onlar da dedi ki: ‘Evet, nasıl onu tanımayız oysaki Allah bizden senin ve onun için, ve onun Kıyamet gününe kadarki Şiileri için ahit almıştır ve şüphesiz her gün beş vakit onun Şiilerinin yüzlerine bakarız - bununla namaz vakitlerini kastetmişlerdir.’”

Sonra Rabbim beni önceki nurlara benzemeyen kırk çeşit nurla destekledi ve beni halkalar ve zincirlerle de arttırdı. Sonra üçüncü göğe dek yükseltildim, melekler de göğün köşelerine uçuşup secdeye kapandılar. Ve şöyle dediler: “Subbuh'tur, Kuddus'tur, meleklerin ve Ruhun Rabbi, bu nur Rabbimizin nuruna ne kadar da benziyor!” Cebrail (aleyhisselam) şöyle dedi, “Eşhedu enne Muhammeden Resulullah! Eşhedu enne Muhammeden Resulullah!” (Şehadet ederim ki, Muhammed Allah'ın Elçisidir). Böylece melekler toplandı ve göğün kapılarını açıp şöyle dediler: “Selam olsun Evvele (İlke) ve Ahire (Sona) ve merhaba hâşir'e (toplayan kimseye) ve nâşir'e (yayan kimseye), Nebilerin Mührü Muhammed'e ve vasilerin en hayırlısı Ali'ye (aleyhisselam).” Sonra Resulullah şöyle buyurdu: “Onlar bana selam verdiler ve benden kardeşim Ali'yi (aleyhisselam) sordular, ben de dedim ki: ‘O yeryüzündedir, o benim halifemdir, onu tanır mısınız?’ Onlar da şöyle dedi: ‘Evet, onu nasıl tanımayız, oysaki her sene bir defa Beytül-Mamuru haccederiz ve onun üzerinde beyaz bir kağıt vardır ki, üzerinde Muhammed'in, Ali'nin, Hasan'ın, Hüseyin'in (aleyhimusselam) ve onların Kıyamet gününe kadarki Şiialarının isimleri vardır. Ve şüphesiz biz ellerimizle onların üzerine bereket indiririz.’”

Sonra Rabbim beni ilk nurlara hiç benzemeyen kırk çeşit nurla destekledi ve beni halkalar ve zincirlerle arttırdı. Sonra da beni dördüncü göğe yükseltti ve melekler hiçbir şey demediler, sonra da göğüsten geliyormuş gibi bir uğultu duydum, melekler de toplandılar ve göğün kapılarını açıp az kalsın beni kucaklayacaklarmış gibi bana doğru hareket ettiler. Cebrail (aleyhisselam) da şöyle dedi: ‘Hayye ales Salah! Hayye ales Salah! Hayye al el felah! Hayye al el Felah!’ (Namaza gelin, Kurtuluşa gelin). Melekler, “İki tanıdık ses” dediler. Böylece melekler hep birden şöyle dediler: ‘Muhammed (O'na ve Ailesine Selam olsun) ile namaz ikame edildi ve Ali (aleyhisselam) ile kurtuluş vardır.’ Böylece Cebrail (aleyhisselam) da şöyle dedi: ‘Kad kametis salah! Kad kametis salah!’ (Şüphesiz namaz ikame edildi). Melekler de şöyle dediler: ‘O, onun Şiası içindir, onlar onu Kıyamet Gününe kadar ikame etmişlerdir.’” Sonra melekler toplandı ve Nebi'ye şöyle dediler: “Kardeşini nerede bıraktın?” Resulullah da onlara dedi: “Onu tanır mısınız?” Onlar da şöyle dediler:

“Evet, onu ve Şiasını tanırız ve o bir nurdur. Şüphesiz ki, Beyt-i Mamur’da nurdan bir kağıt vardır ve onun içinde Muhammed’in (O’na ve Ailesine Selam olsun), Ali’nin, Hasan’ın, Hüseyin’in, İmamların (Onlara Selam Olsun) ve onların Kıyamet gününe kadarki Şiilerinin ismi vardır. Onların içinde bir adam artmaz ve onların içinde bir adam azalmaz. Şüphesiz ki o bizim abdimizdir ve şüphesiz ki o her Cuma bize okunur.”

Sonra bana denildi ki: ‘Başını kaldır, ey Muhammed’. Böylece başımı kaldırdım ve göklerin katmanları yarıldı ve hicaplar kaldırıldı. Sonra bana denildi ki: ‘Başını indir ve bak, ne görüyorsun?’ Böylece başımı indirdim ve sizin bu eviniz gibi bir ev (Kabe’niz gibi bir Kabe) ve sizin bu evinizin haremi gibi bir harem gördüm, eğer elimden bir şey düşürseydim ancak oranın üzerine düşerdi. Böylece bana denildi ki: ‘Ey Muhammed! Şüphesiz ki, bu Harem’dir (mukaddes yer) ve sen Harem’sin. Her mesel için bir misal vardır.’

Sonra Allah bana vahyetti: ‘Ey Muhammed, Sâd’a yaklaş ve secde uzuvlarını temizle, onları arındır ve Rabbin için namaz kıl.’” Resulullah (O’na ve Ailesine Selam olsun) Sâd’a yaklaştı – ki Sâd, Arşın (Tahtın) sağ bacağından akan sudur – ve Resulullah (O’na ve Ailesine Selam olsun) sağ eliyle suyu aldı ve bu yüzden abdest sağ el ile oldu. Sonra da Allahu Teala ona vahyetti: “Yüzünü yıka, zira sen Benim Azametime bakıyorsun. Sonra sağ ve sol iki kolunu da yıka, zira sen Benim sözlerimle ellerin vasıtasıyla buluşuyorsun, sonra da başını elinde kalmış suyun bereketiyle meshet ve ayaklarını ayak bileğine kadar (meshet), zira Ben sana selam gönderiyor ve seni senden önce hiç kimsenin şimdiye dek bulunmadığı bir yere yerleştiriyorum.” Ezanın ve Abdestin nedeni budur.

Sonra Allahu Teala Muhammed’e (O’na ve Ailesine Selam olsun) vahyetti: “Ey Muhammed! Siyah Taş ile karşı karşıya gel ve Benim hicaplarımın sayısınca ‘Allahu Ekber’ de.” Böylelikle bu yüzden Tekbirler yedi oldu. Çünkü hicaplar yedidir ve hicaplar yarıldığı zaman onlar açıldı. Bu yüzden İftitah (açılış) bir sünnet oldu. Hicaplar aynıydı, onların arasında nurdan denizler vardı ve bu, Allah’ın Muhammed’e (O’na ve Ailesine Selam olsun) indirdiği nurdur ve bu yüzden İftitah üç kez oldu, zira hicaplar üç kez açıldı. Böylece de Tekbir yedi ve İftitah üç oldu. Böylece o, (O’na ve Ailesine Selam olsun) Tekbiri ve İftitahı tamamladığında, Allah ona şöyle vahyetti: “Benim ismimle başla.” Ve bu yüzden o, ‘Bismillahir Rahmanir Rahim’i Surenin başında kıldı.

Sonra Allah ona vahyetti: “Bana hamd et”. O da şöyle buyurdu: “Hamd Alemlerin Rabbi Allah’adır”, ve kendi içinde “Şükürler olsun” dedi. Böylece Allahu Teala ona şöyle vahyetti: “Bana hamdını kestir, öyleyse Benim ismimle başla.” Bu nedenden ötürü o ‘Rahmanir Rahim’i Hamd (Fatıha) Suresinde iki kez kıldı. Böylece Nebi (O’na ve Ailesine Selam olsun), [ve sapmışların] kısmına vardığında şöyle dedi: “Hamd Alemlerin Rabbi Allah’adır, Sana şükürler olsun.” Sonra da Allah ona şöyle vahyetti: “Bana zikrini kestir, öyleyse Benim ismimle başla.” Bu yüzden de o, ‘Bismillahir Rahmanir Rahim’i Surenin başında kıldı.

Sonra Allahu Teala ona şöyle vahyetti: “Ey Muhammed, Rabbin Tebareke ve Teala hususunda şöyle kıraat et: [De ki: O Allah’tır, Tektir. Allah Samed’dır. O doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. Ve Onun bir eşi olmamıştır.]” Sonra vahiy durduruldu ve Resulullah (O’na ve Ailesine Selam olsun) şöyle buyurdu: “Tektir, Samed’dır”, Allah (Subhanehu ve Teala) da ona şöyle vahyetti: “O doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. Ve Onun bir eşi olmamıştır.” Sonra ona vahiy geldi. Böylece Resulullah (O’na ve Ailesine Selam olsun)

şöyle dedi: “Rabbimiz Allah böyledir!” Böylece Allah ona şöyle vahyetti: “Rabbine rüku et, ey Muhammed!” O da rüku etti. Allah, rüku ederken ona şöyle vahyetti: “Subhane Rabbiyel Azim, de.” Böylece o da bunu üç kez yaptı.

Sonra Allah ona şöyle vahyetti: “Başını kaldır ey Muhammed!” Resulullah (O’na ve Ailesine Selam olsun) da böyle yaptı, başını kaldırıp dimdik durdu. Sonra Allahu Teala ona şöyle vahyetti: “Rabbine secde et, ey Muhammed!” Böylece Resulullah (O’na ve Ailesine Selam olsun) da secdeye kapandı ve Allahu Teala da ona şöyle vahyetti: “Subhane Rabbiyel A’la, de.” O da bunu üç kez yaptı.

Sonra Allah ona şöyle vahyetti: “Otur ey Muhammed!” O da böyle yaptı ve başını secdeden kaldırıp oturduğu zaman, O’nun (Subhanehu ve Teala) kendisine tecelli etmiş olan Azametine baktı ve kendi kendine secdeye kapandı, böyle yapmaya emredildiğinden dolayı değil. Sonra ayrıca (Allah’ı) üç kez tesbih etti. Böylece Allah ona şöyle vahyetti: “Ayağa kalk.” O da kalktı ve görmüş olduğu Azamet’ten dolayı namaz bir rüku ve iki secde ile oldu.

Sonra Allahu Teala ona şöyle vahyetti: “Hamd’ı oku.” O da ilk kez okuduğu gibi onu okudu. Sonra Allahu Teala ona şöyle vahyetti: “Şunu oku [Şüphesiz ki, Biz onu indirdik], zira o Kıyamet Gününe kadar senin ve Ehlibeyt’in hakkındadır.” Ve o ilk kez yaptığı gibi rükuyu yaptı. Sonra bir kez secde etti ve Allah ona şöyle vahyetti: “Başını kaldır, ey Muhammed! Rabbin seni sabit kılmıştır.” Böylece o ayağa kalkmak üzereyken şöyle denildi: “Ey Muhammed! Otur.” O da oturdu. Böylece Allah ona şöyle vahyetti: “Senin üzerine her ihsan ettiğimde, Benim ismimle başla.” Böylece ona şöyle demesi vahyedildi: “Bismillah ve Billah ve la ilahe illallah vel esmaül hüsna kulluha lillah” (Allah’ın adı ile ve Allah ile, Allah’tan başka ilah yoktur ve en güzel isimlerin hepsi Allah’a aittir).

Sonra Allah ona şöyle vahyetti: “Ey Muhammed! Kendine ve Ehlibeyt’ine salat ve selam gönder.” O (O’na ve Ailesine Selam olsun) da dedi ki: “Allah Kendi salat ve selamını bana ve Ehlibeyt’ime göndersin.” O (Subhanehu ve Teala) da öyle yapıp ona salat ve selam gönderdi.

Sonra o döndü ve meleklerden ve peygamberlerden oluşan saflar gördü. Ona denildi ki: “Ey Muhammed, onlara selam gönder.” O da dedi ki: “Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh”.

Sonra Allah ona vahyetti: “Şüphesiz ki; Selam, Salat, Rahmet ve Bereket sen ve senin Ehlibeyt’indir.” Sonra da Allah ona sola bakmamasını vahyetti ve [De ki: O Allah’tır, Tektir] ile [Şüphesiz ki Biz onu indirdik] ayetlerinden sonra duyduğu ilk ayet, Ashabul Yemin (Sağ Ehli) ve Ashabuş Şimal (Sol Ehli) ayeti oldu. Bu yüzden (namazın sonundaki) selam Kible yönünde bir kez oldu. Ve bu yüzden, Secdedeki Tekbir Şükür oldu.

O’nun (Subhanehu ve Teala) “Semiallahu limen hamideh” (Allah, ‘Kendi’sine hamd edenleri duydu) buyruğu, Nebinin (O’na ve Ailesine Selam olsun), melekler tesbih ve hamd edip selam gönderirken onların sesini duymasından ötürüdür, bu yüzden o şöyle dedi: “Allah ‘Kendi’sine hamd edenleri duydu.”¹³

Yukarıdaki rivayetten de anlaşıldığı üzere, Hz. Muhammed (O’na ve Ailesine Selam olsun), evinin çatısının açıldığı ve Cebrail’in (aleyhisselam) inip onu evinden ta Allah’a doğru göğe

¹³ *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 3, sayfa 483-486

yükselttiği mistik bir yolculuk olan Miraç yolculuğu yapmıştır. Rivayetlere göre o, Cebrail'in (*aleyhisselam*) ulaşamadığı bir makama ulaştı. Bu noktadan önce Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam olsun*), Allah'tan kendisine vahyi iletmek için Cebrail'e (*aleyhisselam*) ihtiyacı vardı, bu noktadan sonra ise Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam olsun*) artık ona ihtiyacı kalmadı. Allah ile arasında yalnızca yeşil bir perdenin durduğu bir konuma ulaştı. Perdenin içine bakabildi ve Allah'ın Nuru ile doldu. Sonra Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam olsun*), kendisi ile Allah arasında gidip geldiği bir duruma dönüştü. Mahlukattaki Allah oldu, Allah'ın emirlerine göre konuşup hareket etti, Allah'ın Nuru ve Ruhunu ile doldu, hatta Allah adına yanıt verdi: *"Allah, Kendi'sine hamd edenleri duydu."* Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam olsun*), Allah'ın Ruhunu tapınağı ve ikamet yeri oldu. Bundan sonra Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam olsun*) namaz kılması için talimat verildi. Kendini peygamberlerin (*Onlara Selam Olsun*) yanında namaz kılarken buldu. Resulullah'ın Miraç'ta, Kudüs'te peygamberlerle birlikte namaz kıldığını biliyoruz. Bu nedenle, Kudüs'te YHVH'nin Ruhunu aldı. Kur'an-ı Kerim, adını bu yolculuktan alan bir surede, İsrâ Suresi'nde bu kıssadan bahseder: *"Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir."*¹⁴

Resim 2: Musa ve Yuşa (*Onlara Selam Olsun*) Sandığın Önünde eğilirken



Musa ve Yuşa Çadırda (c. 1896-1902), James Tissot, Yahudi Müzesi

¹⁴ Kur'an-ı Kerim, Sure 17 (İsrâ), Ayet 1

Ahit Sandığı ile ilgili olarak Kur'an-ı Kerim şöyle buyurmaktadır: “*Peygamberleri onlara şöyle dedi: “Onun hükümdarlığının alameti, size o sandığın gelmesidir. Onda Rabbinizden bir güven duygusu ve huzur ile Mûsâ ailesinin, Hârûn ailesinin geriye bıraktığından kalıntılar vardır. Onu melekler taşımaktadır. Eğer inanmış kimselerseniz, bunda şüphesiz sizin için kesin bir delil vardır.”*”¹⁵ Allah’ın Ruhü’nun/Bakietullah’ın Ahit Sandığı’nda yaşadığı bilinmektedir. Tevrat’ta şöyle geçer: “*Seninle orada, Tanıklık Sandığı’nın üstündeki Keruvar arasında, Bağışlanma Kapağı’nın üzerinde görüşeceğim ve İsraililer için sana buyruklar vereceğim.*”¹⁶ Sonra Musa’ya ve İsrailoğullarına Yeruşalim’de Kendisi için bir ev inşa etmelerini buyurdu: “*Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapınlar.*”¹⁷

Ahit Sandığı, Allah’ın peygamberlerle (*Onlara Selam Olsun*) konuştuğu yerdi ve Tapınağın en sonunda bir oda olan Kutsalların En Kutsalı’nda tutulacaktı. YHVH’nin (יהוה) Ruhü Kudüs’teki Tapınak Dağı’ndaki Sandık’ta yaşayacaktı.¹⁸

Hız. Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) Kudüs’teki Tapınak Dağı’na yaptığı İsrâ ve Miracın önemi ortaya çıkıyor. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam olsun*), YHVH’nin (יהוה) Ruhunun yeni Tapınağı veya ikamet yeri olur ve Muhammed MHMD olur. Daha sonra Elçileri, İmamları ve Mehdileri (*Onlara Selam Olsun*) dünya milletlerine gönderen MHMD olur. İsrail’in seçilmiş halkının, aralarında yaşayan ve onlarla Ahit Sandığı’ndan konuşan İlahi Yaratıcıları yanlarında olduğu gibi, bugün Allah’ın seçilmiş halkının da yanında, onlarla konuşan ve onların arasında yaşayan, Bakietullah İmam Mehdi (*aleyhisselam*) vardır.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Şimdi İlahi Yaratıcı mevcuttur.*”

Dedim ki: “*İmam Mehdi’yi (O’na ve Ailesine Selam olsun) mi kastediyorsun?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah’ı (kastediyorum). Diyeceksin ki, Allah kimdir?*”

Dedim ki: “*Kimdir?*”

İmam (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) buyurdu ki: “*Bugün O’nu yeryüzünde kim temsil ediyor? Bakietullah Muhammed bin Hasan (aleyhisselam). Allah’ın Geriye Bıraktığı. Bu cümleden ne anlıyorsun?*”

Dedim ki: “*Muhammed’den, Fatıma’dan ve İmamlardan (Selam Onlardandır) geriye kalan şey mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Bakietullah, öyleyse 14 Masumdan geriye kim kalıyor?*”

Dedim ki: “*Muhammed bin Hasan (O’na ve Ailesine Selam olsun).*”

¹⁵ Kur’an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), Ayet 248

¹⁶ Kutsal Kitap, Mısır’dan Çıkış, Bölüm 25, Pasaj 22

¹⁷ Kutsal Kitap, Mısır’dan Çıkış, Bölüm 25, Pasaj 8

¹⁸ Ahit Sandığı אֲרוֹן הַבְּרִית (A’aron Ha-berit) veya Tanıklık Sandığı אֲרוֹן הַעֵדוּת (A’aron Ha-a’dot) veya Allah’ın Sandığı אֲרוֹן־יְהוָה (A’aron YHVH) Allah’ın varlığının, üstün gücünün ve Kutsal Ruh’un fiziksel tezahürünü temsil eden, İsraililerin en kutsal sembolüydü. İki Tablet de dahil olmak üzere tüm ilahi sırları içeriyordu ve vahşi doğada dolaşırken Levililer (kâhinler) tarafından taşınıyordu. Kral Davut ve Kral Süleyman tarafından Kudüs’teki Tapınakta saklandı; ancak, İkinci Tapınağın yıkılmasından sonra yeri bilinmiyor. Yahudi rivayetine göre, Üçüncü Tapınak yeniden inşa edildiğinde Maşiyah (Mesih) tarafından restore edilecek.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Öyleyse o, baki olandır, bu yüzden o Allah’tır ve Allah da odur.”

İnsan olan, et ve kemik olan İmam Mehdi’nin (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) Mutlak Yaratıcı olduğunu vurgulamadığımızı açıkça belirtmek isteriz. Bilakis, Allah’ın temsilcisi İmam Mehdi (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) Allah’ın İradesinin kabıdır diyoruz. Onda Allah’ın Nuru vardır ve O, İmam Mehdi (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) aracılığıyla konuşur. İmam Mehdi’nin (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) sözleri ve fiilleri Allah’ın sözleri ve fiilleridir. İmam Mehdi (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) Ahit Sandığı’dır ve Allah onun içinden konuşur. Bu nedenle İmam Mehdi (*O’na ve Ailesine Selam olsun*) bizim Rabbimizdir, Allahımız değildir. O, Allah’ın, kendisi aracılığıyla konuştuğu Rab’dır, tıpkı Sandık’ın Allah olmayan fiziksel bir nesne olması gibi, ama Allah onun aracılığıyla konuşmuş ve onda ikamet etmiştir.¹⁹ Dolayısıyla, Muhammed’in ve Al-i Muhammed’in (*Selam Onlardandır*), rivayetlerinde, Sina Dağı’ndaki yanan çalıdan Musa’ya (*aleyhisselam*) konuşanın (Yahudiler için **YHVH** olan kimsenin) Müminlerin Emiri Ali bin Ebi Talib veya Mehdilerden (*Onlara Selam Olsun*) biri olduğunu belirttiklerini görüyoruz.²⁰ **YHVH** veya Allah’ın Ruhu bir çalının veya bir sandığın içinde yaşayabiliyorsa, o zaman bir insanın içinde de yaşayabilir.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Senin Rabbin Muhammed bin Hasan’dır (aleyhisselam).*”

¹⁹ Arapçadaki ‘Rab’ kelimesi mutlaka Allah anlamına gelmez. Örneğin, bir ailede babaya “Rab el-beyt” veya “Evin Rabbi” denir. Kur’an-ı Kerim’de (Sure 12, Ayet 42) Mısır Azizi ‘Rab’ olarak anılır. Tevhid Kitabı’nda İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu konuya açıklık getirmektedir. Örneğin, buyuruyor ki, “Uluhiyet Rububiyet gibidir... tıpkı “Rab”bin, oğullarına nazaran baba hakkında da söylenebileceği gibi. Zira, eğer baktığımız şey, babanın oğullarıyla olan ilişkisi, o ve onun oğulları üzerine olan feyzi ise, o halde baba ailesinin rabbidir, bunun yanı sıra, eğer baktığımız onun oğullarıyla olan ilişkisi, oğullar ve onların babadan talep ettiği şey ise, o halde ilah sıfatı babaya da verilebilir. Bu yüzden İlah’ın sureti, mahlukat içinde gerçekten Allah’ın sureti olmuş, Allah’ın peygamberlerinden özel kimselere verilebilir.” (sayfa 83)

²⁰ “Sonra Sina Dağı’ndaki ağaçtan Musa ile konuşanın zuhurunu bekleyin.” – *Mucem Abadis İmam Mehdi (aleyhisselam)*, Şeyh Ali Korani, cilt 3, sayfa 26



Bab 37

KIRK KİŞİ’NİN ÖYKÜSÜ



*“Kaim’in kıyamından önce on iki kişi çıkararak onu
gördüklerini iddia edecekler, insanlar da onları
yalanlayacak”*



İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhur alametlerinden biri de Hicaz Kralı Abdullah'ın ölümüydü. Uzun yıllar Şii alimleri kitaplarında, televizyonda ve camilerde yaptıkları konuşmalarda Hicaz Kralı Abdullah'ın ölümünün İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhurundan hemen önce meydana gelen en yakın alametlerden biri olduğunu söylemişlerdi. Hepsi, Ehl-i Beyt'in (*Selâm Onlardandır*) kendi sözleriyle bunu açıkça bildirdiğini söylemişlerdi. Muhammed Peygamber (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: *“Hicaz’i, ismi hayvan ismi olan bir adam yönetir. Uzaktan baktığınızda gözlerinin şaşkınlığını görürsünüz, fakat yaklaşırsanız gözlerinde bir kusur olmadığını görürsünüz. Onun halifesi kardeşi olur, onun ismi Abdullah’tır. Eyvahlar olsun bizim Şiamıza onun elinden.”* O bunu üç kez tekrarladı ve dedi ki, *“Bana onun ölüm müjdesini verin, ben de size Hücet’in zuhur müjdesini vereyim.”*¹ (Resim 1). İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: *“Kim bana Abdullah’ın ölümünü garantilerse, ben de ona Kâim’i garantilerim.”*²

Resim 1: Hicaz (Suudi Arabistan) Kralı Abdullah



Rivayetdeki tarif, aşırı derecede Şia karşıtı olduğu bilinen Kral Abdullah bin Abdul Aziz'e birebir uyuyor. Bu nedenle, adı bir hayvanın adı olan kardeşi Kral Fahd'ın yerine geçen bu kimse için *“Eyvahlar olsun bizim şiamıza onun elinden”* ifadesi geçiyor. 'Fahd' pars demektir. Kral Fahd da uzaktan şaşkınlık görünüyordu ama yakından öyle görünmüyordu (Resim 2). Ahir zaman ile ilgili hiçbir kehanet, Kral Abdullah'a bu kehanetten daha uygun değildir. Lübnan'ı ziyaret ettiğim bile, Hizbullah'ın sokaklarda büyük bir propaganda yaptığını ve Beyrut sokaklarında Kral Abdullah bin

¹ *İmam Mehdi'nin Zuhuruna Kadar 250 Alamet*, Muhammed Ali Tabatabai, 88. alamet, sayfa 136

² *Gaybet-i Tusi*, Şeyh Tusi, cilt 1, sayfa 467

Abdul Aziz'in ölümünün, Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhurunun bir alameti olduğunu ve Hasan Nasrullah'ın Yemâni olduğunu iddia eden broşürler dağıttığını hatırlıyorum.

Resim 2: Hicaz (Suudi Arabistan) Kralı Fahd



23 Ocak 2015 gecesi, haber kaynakları Hicaz Kralı Abdullah'ın vefat ettiğini tüm dünyaya duyurdu. Şii dünyası bunu kutladı ve inananlar bunu İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) yakında zuhur edeceğinin bir alameti olarak gördüler. Kral Abdullah'ın vefat ettiği gün, internette İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhurunu müjdeleyen bir video yayınlandı. Rastgele Facebook hesapları belirli bir haberi yayınlamaya başladı ve o da İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhur ettiği haberi idi. Müjdeyi taşıyanlar, halkı, rivayette belirtildiği gibi yapmaya teşvik etmeye başladılar. Rivayette, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), ona Kral Abdullah'ın ölüm müjdesini verin, o da size Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhurunu müjdeleyeceğini söylediği belirtiliyordu. İşte, onlar Kral Abdullah öldü dediler, bizim doğru olup olmadığımızı Allah'a sormak, Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) sormak size düşer. O'ndan istihare aracılığıyla veya bir işaret göstermesi için veya dilediğiniz herhangi bir şekilde isteyin. Onlar Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) vaadinin, hakkaniyetlerinin bir kanıtı olduğunu söylediler, çünkü onlar dışında hiç kimse Kral Abdullah'ın ölümü üzerine İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhur ettiğini iddia etmedi, bu yüzden onlar doğru söylüyorlar.

Buluşmanın Öyküsü

Bu kişiler, bir buçuk yıldan fazla bir süre boyunca İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile birlikte olduklarını ve onun onları İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ile buluşmaya götürdüğünü iddia ettiler. Onlar, İmam Mehdi'yi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) gerçekten gördüklerini ve onunla buluştuklarını iddia ettiler ve buna tanıklık ettiler. Onlar, İmam Sadık'ın (*minhusselam*) şu rivayetinde bahsedilen 'Onikiler' olduklarını iddia ettiler: "*Kaim'in kıyamından önce on iki kişi çıkarak onu gördüklerini iddia edecekler, insanlar da onları yalanlayacak.*"³

Buluşmalarının öyküsünü şöyle anlattılar:

³ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 283

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla. Tüm övgüler Alemlerin Rabbi Allah'adır. Allah'ım, Muhammed ve Al-i Muhammed'e, İmamlar'a ve Mehdiler'e salat eyle. Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi yeryüzünün doğusunda ve batısında olan siz mümin ensarların üzerine olsun.

Ben, 'ben'den Allah'a sığınırım, sizin hizmetçiniz, Hüccetullah (İmam Muhammed bin Hasan Askeri) ile buluşmakla şereflendirilmiş 12 kişiden biri, Eba Cebrail'im. Sizlere buluşmanın hikayesini anlatacağım ve meselenin hassasiyetinden dolayı, bazı detayları açıklamayacağım. Allah sizi hayırla mükafatlandırsın.

Biz 42 kişiyiz, İmam Ahmed El-Hasan (aleyhisselam) ile 43. Aramızda bu mübarek davaya onu duymadan önce inananlar vardır, aramızda bu davaya onu duyduğu ilk günden inananlar vardır, ve aramızda ona, çok uzun olmayan zamandır inananlar vardır. Seyyid Babamız Ahmed El-Hasan (aleyhisselam) bizleri çeşitli ülkelerden topladı, Arap, İslam, Batı ve Asya ülkelerinden. Ta ki 1 yıl 6 ay önce hepimiz bir araya toplandık. Ve İmam Ahmed El-Hasan (aleyhisselam) bizimle birlikte ve bizim aramızdaydı. Hepimizin her gün belli zamanlarda bir araya geldiği bir yer vardı. Ve sabah namazından sonra Babamız İmam Ahmed El-Hasan'ın (aleyhisselam) her birimiz için özel olarak verdiği ödev ve görevleri yerine getirmek için giderdik. Ta ki o mübarek vadedilen gün geldi ve biz canı Hicaz Kralı Abdullah'ın helak olduğu haberini duyduk. Her zamanki gibi Allah'ın desteklediği o mübarek yerde toplanmıştık. Babamız (aleyhisselam) bu geceden önceki bazı gecelerde bizim aramızda bulunmazdı ve biz onu (aleyhisselam) çok özlerdik. Sabah namazına bir saat kala, Allah'ın cesur aslanı, kalpleri ve gözleri kamaştırır ihtişamıyla bize geldi, o (aleyhisselam) ve yanında değerli kardeşleriniz olan ashabından ikisi vardı ki, onlar İmam Ahmed El-Hasan'a (aleyhisselam) her yerde eşlik ederlerdi, nereye giderse onunla beraberlerdi.

Ve o (aleyhisselam) gülümseyen halde bize geldi ve dedi: "Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun."

Herkes hasret ve özlemle onun (aleyhisselam) selamını aldı. Ve o (aleyhisselam) buyurdu: "Nasılsınız evlatlarım, iyisinizdir inşallah."

Kardeşler cevap verdiler: "Elhamdulillah Baba, iyiyiz, elhamdulillah."

O (aleyhisselam) buyurdu: "Tağut Abdullah'ın (Allah ona lanet etsin) ölüm haberi size ulaştı mı?"

Onlar dediler: "Evet, Allah ona lanet etsin."

O (aleyhisselam) buyurdu: "Bu Allah'ın günüdür. Bu, Allahu Teala'nın kendi salih, samimi kullarına vaat ettiği gündür."

Sonra o (aleyhisselam) buyurdu: "İmam Mehdi Muhammed bin Hasan Askeri'yi -rubum ona feda olsun- görürseniz ne yaparsınız?"

Onlar dediler: "Vallahi, vallahi, eğer o buradan gidip bir dağa sığınırsa, biz de onunla gideriz!"

Böylece Babamız (aleyhisselam) buyurdu: “Vallahi gerçeği söylediniz! Zira Allah yeryüzünde sizin gibi ensarlar yaratmadı, ne sizden önce ne de sizden sonra.”

Ve o (aleyhisselam) buyurdu: “Şimdi içinizden en iyilerinize işaret edip 10 kişiyi İmam Mehdi Muhammed bin Hasan Askeri (aleyhisselam) ile buluşmak için seçmenizi istiyorum.”

Burada herkes kendi kardeşlerini seçmeye istekliydi ve kendini seçmek ya da kendisinin diğer kardeşlerinden üstün olduğu düşüncesi hiçbirinin aklından geçmiyordu. Böylece herkes birbirine “Ben seni seçiyorum” diyordu. Babamız (aleyhisselam) da onlara bakıp gülümsüyordu. Sonra o (aleyhisselam) buyurdu: “Muhammed ve Al-i Muhammed’e, İmamlara ve Mehdilere salat edin.” Herkes Muhammed ve Al-i Muhammed’e salat etti. Sonra Babamız (aleyhisselam) yeniden buyurdu: “Yüce ve Büyük olan Allah’a andolsun ki, Allah sizin gibi ensarlar hiç yaratmadı, siz yeryüzünde olan en iyi ensarlarsınız, yeryüzüne sizin gibi samimi, sadık, Allahu Teala’ya imanlı ensarlar gelmedi, gelmeyecek de.”

Sonra Allah’a hamd ve senalar etti. Daha sonra birkaç saniye sessiz kaldı ve buyurdu: “10 kişi seçmelisiniz.” Sonra buyurdu: “10 grup oluşturun, her grupta 4 mümin olsun ve 4 kişiden oluşan her grup kendilerini temsil edecek 1 kişiyi seçsin.”

Böylece müminler Babamızın (aleyhisselam) buyurduğu gibi yaptılar. Herbir grup bir kişi seçti ve toplam 10 kişi seçildi. Ve Babamız (aleyhisselam) buyurdu: “Sabah namazının vakti girdi”, ve kardeşlerimizden birine işaret ederek buyurdu: “Kalk ve ezan oku.” O, ezanı okudu ve biz Seyyid Babamızın (aleyhisselam) İmamlığı ile cemaat namazı kıldık.

Böylece biz 12 kişi çıktık ve Seyyid Babamız (aleyhisselam) da bizimleydi ve hepimiz hasret, özlem ve heyecanla doluyduk. Meselenin büyüklüğünden dolayı kalbimiz sanki ışık hızıyla çarpıyordu, vücudumuz, kasırgalı bir kış gününde sallanan bir ağaç gibi titriyordu. Böylece İmam Mehdi Muhammed bin Hasan Askeri’nin (aleyhisselam) bulunduğu yere geldik. Onunla (aleyhisselam) görüştük. Selamlaştıktan ve iki buçuk saatten fazla süren uzun sohbetten sonra, o (aleyhisselam) gerçekleşecek olan gayb meselelerine, evrensel olaylara dikkatimizi çekti ve en küçük ayrıntılarına kadar o meselelerden haberdar etti. Ve o (aleyhisselam) dünyada nelerin gerçekleşeceğinden en küçük ayrıntılarına kadar tek tek anlatarak bizi bilgilendirdi. Bunlardan Irak, Mısır, Türkiye, İran, Japonya, İtalya, Büyük Şeytan Amerika (Allahın laneti onun üzerine olsun), Kuzey Kore, Güney Kore, Katar ve Ürdün’le ilgili yaşanacak olayları tüm detaylarıyla, hatta gününü ve saatini bile zikrederek anlattı.

Biz de bu fırsatı değerlendirip Samiri ve Buzağı’ya meydan okuyoruz, Allah onlara, sözde ‘Ofis’in ashabına lanet etsin, ki o ofisi sahtekarlık ve hile ile İmam Mehdi’ye (aleyhisselam) atfediyorlar, halbuki O (aleyhisselam) onlardan beridir. Ve sayfanın (Facebook sayfası) lanetli sahibine ve sesin lanetli sahibine⁴ meydan okuyoruz ki, bir tane gaybi mesele (gelecekte gerçekleşecek olay) öne sürsünler ve gerçekleşeceği gün de dahil, tüm detaylarını

⁴ Bu, bu kitabın 35. Babında açıklandığı gibi, sözde ‘Necef Ofisi’ tarafından İmam Ahmed El-Hasan’a (minhusselam) hileyle atfedilen sahte Facebook sayfası ve sahte ses ile ilgilidir.

açıklasınlar. Biz de aynısını yapacağız; sizlere, şimdiye kadar hiç kimsenin duymadığı ve duymayacağı ve bu zamana kadar hiç kimsenin konuşmadığı gayptan bir meseleyi açıklayacağız, sizler bunu ilk kez bizden duyacaksınız, ve bu gerçekleşecek inşallah. Ve sizlere, gününü, saatini ve dakikasını da zikretmekle en küçük ayrıntılarını açıklayacağız.

Böylece eğer iddia ettiğiniz gibi hak iseniz, o zaman bizim size meydan okumamızı kabul edin. Aksi takdirde yalancı, münafık, ahlaksız, bozguncu ve kafirsiniz! O zaman kılıç dışında sizi tedavi edecek bir ilaç kalmayacak, ve o zaman geldiğinde, Yüce ve Büyük Allah'a andolsun ki, size merhamet etmeyeceğiz ve yuvalarınızı ezip dağıtacağız; sapkınlık, küfür, Ehl-i Beyt'e (Onlara Selam Olsun) karşı yalan ve iftira dolu yuvalarınızı! O zaman pişmanlık ve tevbenin de size bir yararı olmayacaktır!

Başlangıçta on iki kişi kim olduklarını açıklamadı. Güvenlik açısından bunu bir sır olarak sakladılar ve asla alenen tanıklık etmediler. 2015 yılının Temmuz ayı civarında bu mektubun yayınlandığı sırada, müminlerin bildiği tek şey, onların, 12 Mehdi'nin (*Onlara Selam Olsun*) bazılarını içerdiğiydi. İnsanlar, aşağıdakilerin on iki kişiden olduklarını biliyorlardı:

1. Enkarnasyonu Mikail (*aleyhisselam*) olan Eba Mikail
2. Enkarnasyonu Musa (*aleyhisselam*) olan Eba Rıza
3. Enkarnasyonu Cebrail (*aleyhisselam*) olan Eba Cebrail
4. Enkarnasyonu Habib ibn Mezahir (*aleyhisselam*) olan Eba Nasih
5. Enkarnasyonu İbrâhim (*aleyhisselam*) olan Eba Cafer

Kayıp Hatıralar

2017 yılının Temmuz ayında, buluşmanın hikayesinin yayınlanmasından tam iki yıl sonra, Abdüssettar Mahmud Hasan Kazımı kırk kişi meselesi hakkında sorularına cevap bulmak için bana geldi. Buluşmanın hikayesi hakkında benimle bir tartışmayı gündeme getirerek bu buluşmanın fiziksel bir buluşma olup olmadığını sordu. Ayrıca kendisinin ve bazı müminlerin, kendilerinin kırk kişiden olma ihtimali hakkında tartıştıklarını da söyledi. Babamla (*minhusselam*) konuyu görüştüm.

İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) sordum: “*Babacığım, Adem'in (aleyhisselam), 'kırklar'ın seninle kendi bedenleriyle buluşmadığını ve sen hafızalarını sildiğin için seninle buluşduklarını bile hatırlamadıklarını söylediğini duydum. Duydum ki hatta kırk kişiden bazıları, sen onlara hatırlatana kadar kırk kişiden olduklarını bilmiyorlardı. [O sırada medyadan sorumlu olarak atanmış kişi] ve [O sırada Cuma namazlarının lideri olarak atanan kişi] kırk kişiden olabileceklerini düşünüyorlar, ancak henüz hatırlamıyorlar. Adem'i (aleyhisselam) aramıştım, o da 'evet' demişti, bunu kırk kişi için söylemişti.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Ona söyle, Ahmed El-Hasan selamlarını gönderiyor ve Allah açıklayınca kadar bu konuyu bir daha açmamamı söylüyor; asla kendini kırk kişiden biri sanma, yoksa pişman olursun diye ekliyor.*”

Dedim ki: “*Bana dedi ki, kendisi öbür kişiyle konuşmuş ve Cafer-i Tayyar’ın makamının (o kişinin ruhunu kaybetmeden önceki enkarnasyonu) Meysem-i Tammar’ın makamından daha yüksek olduğunu görmüşler, Meysem-i Tammar kırk kişiden biridir. Öyleyse Cafer nasıl olmasın?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ona ne onun, ne öbürünün, ne de aralarından herhangi birinin kırk kişiden olmadığını söyle. Buna kim karar verdi? Cafer’in Meysem’den daha iyi olduğunu kim söyledi?*”

Dedim ki: “*Rivayetlere göre Cafer, peygamberleri hesaba çeker ve onları yargılar, tıpkı Hamza ve benzerleri gibi dedi.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah’a sığınırım. Ona de ki, bilmediğin şeyler hakkında konuşma, yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun. Ona söyle, ‘sen iyi bir mümin ve iyi bir adamsın, bu yüzden kendini labirentlere sokma ki, nasıl çıkacağını bilemezsiniz.’*”

Dedim ki: “*O gerçekten iyi bir adamdır.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Eğer bu meseleyi insanlara açıklamaya ihtiyaç olsaydı, ertelemezdik. Bu mesele ve diğer hususlar (hakkı tespitte veya kulun Allah ile olan münasebetinde) bir şeyi arttırıp eksiltmez.*”

Konuşma böyle sonlandı ve İmam (*minhusselam*) bu konuyu benimle daha fazla tartışmadı ve ben de bir süre bu konuyu onunla konuşmadım. İmam bana bu yolda ne duyarsam duyayım, tepki vermeden önce beklemem gerektiğini öğretmişti. Daha önce insanlar bana saldırdığında da bana bu tavsiyede bulunmuştu ve ben bunu her zaman aklımda ve kalbimde tuttum.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Sevgili oğlum, bir şeyi anlamayı istiyorum, söylemediğim hiçbir şey hakkında düşünme ve doğru ya da yanlış olsa bile onu yargılama. Asla benim söylediklerimden başkasını söyleme, galiplerden olursun ve Allah’ın azabından güvende olursun. Sabırlı ol. Muhakkak ki sen 12 Mehdiden birisin, anlamalısın ki bu ve bunun dışındaki şeyler, insanlardan görüp işiteceklerine kıyasla çok basit meselelerdir. Sana başından beri söylemedim mi? Sonunda bu konuda (bu Çağrı’nın belirli bir aşamasında) yalnızca 12 veya 13 kişinin kalacağını bilmiyor musun?! Biliyorsun.*”

Ashab-ı Kehf

Ashab-ı Kehf Kur’an-ı Kerim’de geçen bir kıssadır ve Kehf (Mağara) Suresi adını buradan almıştır, bu nedenle çok önemli bir kıssadır. Ayrıca Efes’in Yedi Uyuyanları olarak adlandırılan, Hristiyan rivayetlerinde de geçen bir hikayedir.⁵ O, Hristiyanlığın ülkede yasak olduğu ve zalim bir imparator olan Gaius Messius Quintus Traianus Decius’un hüküm sürdüğü bir dönemde Allah’a ve İsa’ya (*aleyhisselam*) inanan yedi gencin hikayesini anlatır. Onlar toplumdan çekilmeye karar verdiler ve derin bir uykunun onları ele geçirdiği bir mağaraya sığındılar ve uyanıp mağaradan çıktıklarında yüzlerce yıl sonra, Hristiyanlığın, devletin resmi dini olduğu, devletin de adil bir mümin olan Kral II. Theodosius tarafından yönetildiği başka bir zamanda kendilerini buldular.

⁵ *Efes’in Yedi Uyuyanları*, Katolik Ansiklopedisi, cilt 5, Adrian Fortescue

Bu kıssanın Ehl-i Beyt'in (*Selâm Onlardandır*) rivayetlerinde Kaim (*minhusselam*) ve Ashabı (*Onlara Selam Olsun*) ile bağlantısı olduğu zikredilmiştir. İmam Ali (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Bizimle sizin durumumuz, Mağaranın Mağara Ashabı ile olan durumu gibidir.*”⁶ İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), müminlerin kendisine koştıkları müstahkem mağaradır. Mağaranın hikayesi, Kırk Kişi'nin hikayesiyle yakından bağlantılıdır.

İmam Ahmed El-Hasan'la (*minhusselam*) Kırk Kişi'nin kıssası hakkında daha sonra yaptığım konuşmalardan anladığım şudur: Kırk kişi, dünyanın dört bir yanından İmam Ahmed El-Hasan'ı (*minhusselam*) seven ve ona gerçekten inanan müminlerdi. Mağara, İmam (*minhusselam*) için bir metafordur. Müminler Mağaraya veya İmam'a (*minhusselam*) yaklaştıklarında, yani manevi olarak yaklaştıklarında, bir künye alırlar. Bu, “Eba” ve ardından bir unvan, örneğin Eba Sadık veya Eba Nasih şeklinde gelir. Mağara'ya girdikten sonra, mümin belli miktarda nefsi fena etme derecesine ulaşmış olur, ‘İsra ve Miraç’ta Allah’ın perdesinde Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) için meydana gelen açılış gibi, müminler için de İmam’ın perdesinde bir açılış açılır.

2015’ten önce bir buçuk yıl boyunca her gece müminler götürülür ve İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile görüşürlerdi. Her sabah evlerine dönmeden önce hafızaları silinir ve normal hayatlarına devam ederek işlerine, okullarına, ailelerine vb.ne giderlerdi. Geceleri bu süreç yeniden tekrarlanırdı. Buluşmalar fizikseldi ve rüya değildi ama aynı zamanda kimse kırk kişinin evlerinde olmadığını fark etmezdi. Nasıl ki Ashab-ı Kehf mağarada bir an gibi görünen bir uykuya dalıp uyandıktan sonra kendilerini yüzlerce yıl sonraki bir devirde bulmuşlardıysa, kırk kişinin durumu da böyleydi. Her biri dünyanın bir köşesinde uyur ama İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ve birbirleriyle aynı yerde uyanırlardı.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) dedim ki: “*Bu buluşmanın, başka bir alemde, hakikat aleminde veya benzeri bir yerde gerçekleştiğini ve dünyada olan fiziki yahut maddi bir buluşma olmadığını duymuştum.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Buluşma dünyevi, fiziksel bir buluşmaydı ve başka bir alemde değildi.”

O bir buçuk yıl içinde İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile görüşen müminler, pek çok eğitimden geçtiler ve imanlarında imtihan edildiler. İmtihanlar o kadar yoğundu ki, kırk kişi anılarını muhafaza etmiş olsaydı, gördükleri ve deneyimledikleri şeylerden dolayı hayatlarını normal bir şekilde devam ettiremezlerdi. Bu imtihanlardan birinde İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) müminleri bir dağın zirvesine çıkarmıştı.

Bir gün İmam'a (*minhusselam*) dedim: “Hatırlama konusunda, kırk kişi ile buluştuğun zaman onlardan biri bir dağın tepesinde dururken, ona atla dedin de atlayıp öldü ve sen onu hayata döndürdün mü?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bunu sana biri mi söyledi?*”

Dedim ki: “*Musa (aleyhisselam) bir gün benimle konuşuyordu ve bana ‘Baba (O’na ve Ailesine Selam Olsun) seni neyle imtihan etti?’ diye sordu ve sonra ‘bir şeylerle’ diyerek cevap verdim ve cevap*

⁶ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 4, sayfa 2821

vermekten kaçındım. O da 'İmam, ensarları kafa karıştıran şeylerle imtihan etti' dedikten sonra bir dağdan atlama olayından söz etti ama ayrıntıya girmede. Ancak yaklaşık bir yıl sonra bir gece, sanki o sahneyi hatırladım ve sen müminleri bir dağın zirvesine çıkarmıştın ve sonra onlardan atlamalarını istedin, biri ileri çıkıp atladı, atlayınca düşüp öldü ve sen onu hayata döndürdün. Bu, önümde beliren anıların kıvılcımlarıydı. Sonra bir gün konuşurken bana şöyle dediğini hatırladım: 'Seni bir dağa götürüp atla desem, korkar mısın?'

İmam (*minhusselam*) dedi ki: "Evet, şimdi sana icabet edeceğim. Evet, o imtihan gerçekleşti."

Dedim ki: "Atlayan kişi kimdi? Ben orada mıydım?"

İmam (*minhusselam*) cevap vermekten kaçındı.

Ayrıca ben İmam'la (*minhusselam*) olan konuşmalarımın, mağaraya ulaşan kırk kişinin artık bir imtihanda olmadıklarını, çünkü zaten imtihan olduklarını, yani zincirlerin, zahiri ibadetlerin, kural ve kanunların onlardan düştüğünü ve onların özgürleşmiş kullar haline geldiklerini anlamıştım. Bu aynı zamanda onların imanda sabit oldukları bir aşamaya geldikleri anlamına da geliyordu.

Bir gün İmam'a (*minhusselam*) dedim ki: "Adem (*aleyhisselam*) beni her ziyarete geldiğinde aynı şeyi tekrarlıyor, diyor ki, belki de biz, Kral Abdullah'ın öldüğü gece, Baba (O'na ve Ailesine Selam Olsun) ile olan kırk kişidendik. Bunu bana çok söylüyor."

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: "Adem oyuncudur."

Güldüm ve "Bunda ne var ki?" dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: "Seni zarflıyor. Senin bir şey bildiğini ve ondan sakladığını zannediyor."

Dedim ki: "Senin, sadece 12 veya 13'ün kalacağını, buna ben ve onun dahil olmadığını, çünkü ben ve onun imtihanın dışında olduğunu söylediğini söyleyip duruyor."

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "Evet, doğru söylüyor."

Dedim ki: "İmtihanın dışında olanların kırk kişiden olduğunu da söylüyor."

İmam (*minhusselam*) dedi ki: "Evet, doğru söylüyor."

İnanılmaz Gerçekler

Bir hikayenin tuhaf, şüpheli, kanıtsız veya inanılmaz görünmesi, onun olmadığı anlamına gelmez. Aslında iman budur. İnanılmaz olana inanmak. Hz. Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) Miraç yolculuğu yaptığında, tavanının açıldığını ve kanatlı bir yaratığa binerek bir gecede Mekke'den Kudüs'e gidip geri döndüğünü iddia ettiğinde, bu çok inanılmaz bir hikayeydi. Zira o, Allah'la ve tüm peygamberlerle (Onlara Selam Olsun) görüşüğünü iddia etti. Peygamber'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) etrafındakiler büyük şüphelere kapıldılar ve bazıları Peygamber'in delirdiğini söylemeye başladılar. Bazıları da dedi ki: "Buna kim inanır?" Peygamber'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) ashabından biri olmuş Ebû Bekir'den şöyle rivayet edilmiştir: "*Bunu gerçekten*

söylediyse, doğru söylüyordur.” Cemaatin şaşkınlığını görünce, *“Bu kadar şaşılacak ne var? Daha anlaşılabilir bir şey söylerse bile ona inanırım. Allah’tan vahiy aldığını söylüyor ve ben de ona inanıyorum”* dedi.⁷ Bunun için ona ‘Sıddık’ (inancı tasdik eden) sıfatı verildi. Nihai sonucu ne olursa olsun, Ebu Bekir o anda onurlu bir duruş sergiledi. Gerçekten o anda doğru söyledi, çünkü bir insan nasıl olur da Resul’ün (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) meleklerle konuştuğuna, Allah ile konuştuğuna, Cennet’i ve Cehennem’i gördüğüne ve her şeyi en ince ayrıntısına kadar bildiğine inanır, aynı zamanda bir gecede Mekke’den Kudüs’e gidip döndüğünü söylerse onu yalanlar? Bilakis, zamanımızın Elçisini bulduğumuzda ve onun Allah’tan gelen gerçek bir elçi olduğuna kanaat getirdiğimizde, her halükarda ona ve söylediği her şeye inanmalıyız. İman budur ve Ehl-i Beyt’in (*Selâm Onlardandır*) bize öğrettiği de budur. Sahabeden biri İmam Sadık’a (*minhusselam*) dedi ki: *“Canım sana feda olsun, şüphesiz bize senden bir adam gelir, büyük meseleler nakleder ve bununla göğüslerimiz ağırlaşır, sonunda onu yalanlarız.”* Bunun üzerine İmam Sadık (*aleyhisselam*) buyurdu: *“Bunu benden nakletmiyor mu?”* Adam: *“Evet”* dedi. İmam Sadık (*aleyhisselam*) buyurdu: *“Gecenin gündüz, gündüzün gece olduğunu mu söylüyor?”* Adam: *“Hayır”* dedi. İmam Sadık (*aleyhisselam*) buyurdu: *“O meseleyi bize geri döndürün, zira onu yalanlarsanız bizi de yalanlamış olursunuz.”*⁸ Peygamber (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) Ebû Zer’e dedi: *“Ey Ebû Zer, sana İmam Ali’nin şarap içtiğini söylesek, ne dersin?”* dedi. Ebu Zer dedi ki: *“Ali şarap içmez”* ve sonra Peygamber (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) dedi ki: *“Allah senden razı olsun ey Ebu Zer, otur.”* Sonra Resûlullah (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurdu: *“Ey Selman, sana İmam Ali’nin şarap içtiğini söylesem ne dersin?”* Selman, *“Şarap içmek caizdir derdim, çünkü Ali hak ile, hak da Ali iledir.”*

On iki Kişi’den Birinin Döneklığı

Bu dine yapılan en büyük ihanetlerden biri, on iki kişiden birinin irtidat etmesiydi.⁹ Bu, müminler için büyük bir şoktu ve aniden oldu. Eba Rıza Mehdi Sabah Salim Derviş, bu Çağrıya ilk inanan ve çağırılan olduktan sonra, inanmamaya karar verdi ve insanlara bu dinin batıl olduğunu, kendisinin de aldatıldığını söylemeye başladı. 12 kişinin asla irtidat edemeyeceğini düşündükleri için insanlar şok oldular. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurdu: *“Benden sonraki halifelerin sayısı, İsrail kabilelerinin sayısı gibi 12’dir, ve onlardan 12 havari vardı, zira Allah şöyle buyurdu: “Eğer havariler dediyse, ey İsa...”* Hişam bin Zeyd dedi ki: *“Peygamber’e: “Senin havarilerin kimlerdir, ya Resulullah?” diye sordum ve o buyurdu: “Benden sonraki İmamlar, Ali ve Fatıma’nın soyundan on iki İmam, onlar benim havarilerim ve dinimin Ensarlarıdır, Allah’ın selâmı onların üzerinedir.”*¹⁰

Ve biz, İsa (*aleyhisselam*) ile on iki havarisinden bir Sünnet’e sahibiz ve onlar, onun sırlarının koruyucuları, havarileri ve inancının destekçileriydiler. İçlerinden biri, Yahuda İskariot adında

⁷ *Mesalikül Ebsar fi Memalikül Amsar*, İbni Fazlullah El-İmari, cilt 23, sayfa 360

⁸ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 2, sayfa 187

⁹ Kitap’ta daha önce bahsedildiği gibi (imtihandan) düşerek ruhunu kaybeden Mehdi Sabah Salim Derviş idi. Musa’nın (*aleyhisselam*) ruhu onu terk etti ve bugün başka bir bedende mevcuttur. Musa (*aleyhisselam*) üçüncü Mehdidir.

¹⁰ *Menakibel Ebi Talib*, İbn Şehr Ashub, cilt 1, sayfa 258

yakın bir sahabesi irtidat etmeyi ve İsa'ya batıl olduğunu söylemeyi seçtiğinde, diğerleri kaçtı ve bir diğeri İsa'yı (*aleyhisselam*) tanıdığını inkar etti. “*Şeytan, Onikiler’den biri olup İskariot diye adlandırılan Yahuda’nın yüreğine girdi. Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla İsa’yı nasıl ele verebileceğini görüştü.*”¹¹

Hıyanet haberini işitince İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) gittim ve şöyle dedim: “O, kırk kişinin ve buluşma kıssasının olmadığını ve her şeyin batıl ve yalan olduğunu; ayrıca onun ve arkadaşının seni kandırabildiklerini ve senin İmam olmadığını anladıklarını söylüyor.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Yalan söylüyor oğlum, sana yalan söylüyor, söyle ona delilini getirsin. Bir gün ona lanet edeceğini hiç düşünmüş müydün?”

Dedim ki: “Asla, hiç aklımdan geçmedi. Ben onun kırk kişiden biri olduğunu, ebedî bahçelere gideceğini ve yeryüzününün asla yıkılmayan sütunlarından biri olduğunu zannediyordum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Ben, senin bu davada olağanüstü şeyler göreceğin düşüncesini her zaman zihnine yerleştirmeye çalışıyordum.”

Dedim ki: “Yalan söylüyor ve hatta ‘kırk kişi yok, buluşma yok ve hepsi yalan ve kimse bir şey hatırlamıyor’ diyor.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O halde ona söylemen gerek ki, o zaman sen de bu işe ortakısın, eğer bu hikayenin tamamı Adem’in (*aleyhisselam*) uydurmasıysa, o zaman sen de onun ortağısın.”

“Kral Abdullah’ın öldüğü gece, İmam Mehdi ile buluşmanın ana hikayesi, nasıl hatırlamayan şahıslara dayandırılabilir?” diye merak edenler için birkaç noktayı belirtelim:

- Birincisi: Bu hikayede olup bitenleri tam olarak hatırlayan kişiler var, olayları kısmen hatırlayanlar var ve hiç hatırlamayanlar var.
- İkincisi: Kırk kişinin İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile buluşmasının kıssası, tıpkı İmam Ahmed El-Hasan’ın İmam Mehdi (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) ile buluşmasının kıssası gibi başladı. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), İmam Mehdi’nin (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) bir rüyada onunla belirli bir türbede buluşmak istediğini gördüğünü, bu yüzden uyandığında gidip İmam Mehdi’yi (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) orada bulduğunu anlatır.
- Son ve en önemlisi: İmam Mehdi’nin (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhuruna ve bu dine olan inancımız, kırk kişinin veya 12 kişinin veya herhangi bir kimsenin hikayesine değil, hakkaniyetini, ezelden beri her peygamberin öne sürdüğü delillerin aynısı ile ispatlamış ilahi olarak atanmış bir Hükümdara, bir Allah Halifesine olan inanca dayanıyor. Dalaletten bir güvence olan **Kutsal Vasiyet, Allah’ın Hakimiyetine Çağrı** ve başka hiçbir insanda bulunmayan **İlâhi İlim**. Buluşma kıssası, sadece vuku bulan hadiselerin rivâyeti olup, bu dinin sâbit olduğu sağlam temelden hiçbir şeyi artırmaz, eksiltmez, eklemeyi veya ortadan kaldırmaz.

¹¹ *Kutsal Kitap*, Luka kitabı, Bölüm 22, Pasaj 3-4

Gerçek bir mümin için, on iki kişinin hikayesi ve tanıklığı o kadar da önemli değildir. Önemli olan, havarilerin tanıklığı değil, ilahi olarak atanmış Elçi'nin ne ile geldiğidir. Kriterleri karşıladı mı? İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Resûlullah'ın Vasiyetini iddia ederek geldi. İlmını gösterdi. Gezegende, bir hükümdar atama yetkisine sahip tek zatın Allah (*Subhanehu ve Teala*) olduğunu söyleyen tek kişi oydu.

Babam kendisinin gönderildiği gibi, beni insanlara imtihan olarak gönderdi. Vasiyeti iddia etmemi söyledi, ben de ettim. İlim göstermemi sağladı, ben de bu kitapla gösterdim. Bugün beni, hükümdarı yalnızca Allah'ın atayabileceğini alenen iddia eden tek kişi yaptı. Ayrıca benim hakkımda gerçek rüyalar gördüğüne, istihareler ettiğine ve Allah'ın, kendilerine benim hak olduğumu söylediğine tanıklık eden binlerce kişi var ve benden gördükleri mucizelere tanık olan şahitlerim var. Günün sonunda önemli olan tek şey budur. Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) peygamberliği, onun gece göğe yükseliş hikayesi veya başka bir şeyle değil, yukarıda geçen kriterler çerçevesinde teyit edildi. Hikâyelere, kişiyi tanıdıktan sonra inanırız. Bu kişi dinin tamamıdır ve din, Vasiyet Sahibi'ne tutunarak güvende olur.

Gayba İman

Gayb'a inanmak, imanın temelidir.¹² Peygamberler (*Onlara Selam Olsun*), onlara Allah'tan mesajlar getiren Cebrail (*aleyhisselam*) ile imtihan edildiler. Onların, vahiy ile veya Cebrail (*aleyhisselam*) tarafından getirilen mesajlara ve bu mesajların gerçekten Allah ile olan iletişim araçları olduğuna inanmaları gerekiyordu. Müminler, Elçilerin (*Onlara Selam Olsun*) şahitliklerine inanmak zorundaydılar. Bugün mahlukattaki Allah olan Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) de Mehdileri ve mukarreb müminleri gayba imanla imtihan etmektedir. Bu çağda vahyin tamamı olan İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), müminin gayba olan imanını örtülü iletişimlerle imtihan ediyor. İlk başta İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kırk kişi ile yazılı olarak, bir kağıt veya bir ekran üzerinde kelimeler veya tabiri caizse beyaz üzerinde siyah ile iletişim kurdu. Mehdilerin ve bu devirde enkarne etmiş mukarreb peygamberlerin (*Onlara Selam Olsun*), başlangıçta İmam (*minhusselam*) ile iletişimleri kısıtlıydı ve onu görmüyorlardı. Onların Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) aracılığıyla İmam Mehdi'ye (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) olan imanları, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ashabının imanından daha büyüktür. Bu nedenle İmam Sadık (*minhusselam*) buyurdu ki, “*O, müttakîler için bir yol göstericidir. Onlar gayba inanırlar*” âyeti, *Kâim'in kıyamının hak olduğunu kabul edenler hakkındadır.*”¹³ İmam Bakır (*minhusselam*) buyurmuştur: “*Resûlullah (O'na ve Ailesine Selam Olsun) bir gün ashabı ile otururken, iki kez “Allah'ım, beni kardeşlerimle buluştur!” dedi. Çevresindeki ashabından orada bulunanlar: “Biz senin kardeşlerin değil miyiz, ey Allah'ın Resulü?” dediler. O da: “Hayır, bilakis siz benim ashabımsınız. Kardeşlerim ise ahir zamanda gelen, beni görmeden bana inanan bir kavimdir. Onlar daha babalarının sülbünden ve analarının karnından çıkmadan önce, Allah onları isimleriyle ve atalarının isimleriyle bana bildirdi. Zorluklar ne kadar büyük olursa olsun, imanları sarsılmaz*”

¹² [Onlar gayba inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizizden de Allah yolunda harcarlar.] *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 3

¹³ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 51, sayfa 52

*dedi.*¹⁴ Onlar kimlerdir? Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), İmam Ali'ye (*minhusselam*) onlar hakkında şöyle buyurmuştur: “*Ey Ali, imanda insanların en harikuladesi ve yakın bakımından en büyükleri, ahir zamanda gelen bir kavimdir. Peygamber'i görmediler ve Hüccet onlardan perdelendi, bu yüzden beyaz üzerindeki siyaha inandılar.*”¹⁵

Gayba imanın Kaim ve Kıyam zamanında önemli bir rol oynadığını rivayetlerden apaçık görmekteyiz. Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) duaları Allah tarafından her zaman kabul edilir ve o, ahir zamanda kardeşleriyle buluşmak için dua etti. Bu, Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ahir zamanda İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) olarak enkarne edeceği anlamına geliyordu. Kardeşlerini görmek için dua etti, isimlerini de biliyordu. Dönüşü zamanı gezegendeki 1.9 milyar Müslümanın hepsinin onun kardeşleri olması mantıksızdır, bilakis o, belirli bir cemaatten bahsediyor. Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), peygamberlerden başka kardeşleri kimlerdir? Böylece Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), geri dönen tüm peygamberlerle birlikte ahir zamanda enkarne etmek için Allah'a dua etti. Onlar, son derece yüksek bir iman ve yakine sahip olacaktı. Neden mi? Çünkü bu sefer Cebrail ve kalplerindeki ses ya da vahiy aracılığıyla değil, onlarla yazılı olarak iletişim kuracak bir kimse tarafından imtihan edileceklerdi. Rivayet, bu adamın kendilerinden perdelenmiş bir Hüccet olduğunu ama onların ona inandığını söylüyor. Bu kişi İmam Ahmed El-Hasan'dır (*minhusselam*). Ve evet, imtihanlarını geçtikten ve imanları tamamlandıktan sonra, bu dünyada onunla fiziksel olarak buluşurlar ve buluştular da. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kaniyle etiyle halifesi Eba Sadık'ı alenen ilan ettiğinde, İmam Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) ve İmam Mehdi'den (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) gelen tüm mesajlar, sadece ve sadece ondan gelir.

İmam (*minhusselam*) bana şöyle dedi: “*Kapımdan, senden bana gelmeyen benim Ensarım değildir. Sen benim kapımsın, ben de babam İmam Mehdi Muhammed bin Hasan'ın (aleyhisselam) kapısıyım.*”

¹⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 124

¹⁵ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 125



Bab 38

İMTİHANLAR



“İnsanlar, “inandık” demekle imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannederler?”



Muhammed ve Al-i Muhammed'den (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) gelen, İlahi Adalet Devleti'nin, müminler denenip elenmedikçe kurulmayacağını vurgulayan çok sayıda rivayet vardır. Bu imtihanların maksadı, müminlerin Rabbe olan imanlarını ve yakınlerini temizleyip mükemmelleştirmek, ayrıca müminleri Kabil ile İblis'in soyunun kalıntılarında temizlemektir. Abdullah b. Ebi Yafur, İmam Sadık'ın (*minhusselam*) şöyle buyurduğunu işittiğini söyledi: “*Yaklaşan bir şerden Arapların zulmedenlerinin vay haline!*” *Dedim ki: “Sana feda olayım, Kâim’le kaç Arap olacak?” “Çok az” dedi. Dedim ki: “Vallahi onlardan bunun hakkında konuşanlar çoktur.” Dedi ki: “İnsanlar imtihan olunmalı, ayıklanmalı ve elenmelidir ve elekten birçok insan düşecektir.”*¹ İmam Bakır (*minhusselam*), elenme ve imtihanın özellikle İmam'ın (*minhusselam*) yakın takipçileri, Şia'sı için olacağını açıkladı, zira şöyle buyurdu: “*Gözdeki sürmenin temizlendiği gibi temizleneceksiniz ey Âl-i Muhammed'in Şiaları. Ve gözün sahibi sürmeyi gözüne ne zaman süreceğini bilir ama ne zaman sürmeyi sileceğini bilmez. Öyle ki, bir kişi kah bizim meselemizin şeriatı üzere uyanır, kah da ondan çıkmış halde uyanır.*”² İmam Sadık (*minhusselam*), bazılarının imandan çıkıp büyük bir beladan sonra geri döneceği, bazılarının ise tamamen kırılacağı imtihan, bela ve musibetlerin aşırılığında bahsetmiştir. O (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Vallahi cam gibi kırılacaksınız ve gerçekten cam eski haline döndürülebilir. Vallahi, çömlek gibi kırılacaksınız ve çömlek kırılınca eski haline getirilemez. Vallahi eleneceksiniz, vallahi ayıklanacaksınız ve vallahi imtihan olunacaksınız, ta ki sizden çok az kişi kalacaktır - ve yumruğunu sıktı.*”³

İmam Bakır (*minhusselam*), bu imtihanın amacının, inanan ümmeti, inandığını iddia eden ancak inanmayanların hepsinden temizlemek olduğunu açıkladı. Ve ne olursa olsun, Al-i Muhammed'e (*Onlara Selam Olsun*) kimin sadık kalacağını bulmak için, kasten müminleri tiksindirecek sözler söyleyerek imtihan edeceklerini söyledi. Eba Cafer (*minhusselam*) buyurdu: “*Şüphesiz bizim bu sözümüz insanların kalblerini tiksindirir, kim kabul ederse ona daha çok anlatın, kim inkar ederse ona anlatmayı bırakın, muhakkak öyle bir fitne olacak ki, her dost ve sırdaş düşecek... Sonunda biz ve şiiilerimizden başka hiç kimse kalmayacaktır.*”⁴ İmtihan, elenme, bela ve musibetler, İmam'ın (*minhusselam*) takipçilerinin, kelimenin tam anlamıyla birbirlerine lânet etmelerine ve birbirlerinden beri olduklarını beyan etmelerine sebep olacaktır. Umeyra bint Nufeyl'in şöyle dediği rivayet edilmiştir: İmam Hüseyin bin Ali'nin (*minhusselam*) şöyle dediğini işittim: “*Sizler birbirinizden beri olduğunuzu söylemedikçe, birbirinizin yüzüne tükürmedikçe birbirinizi tekfir etmedikçe ve birbirinize lânet okumadıkça beklediğiniz vuku bulmayacaktır.*” Arzettim ki: “*O zamanda bir hayır olacak mıdır?*” *Buyurdu ki: “Hayrın hepsi o zamandadır. Kâim’imiz kıyam edecek ve bunların hepsini ortadan kaldıracaktır.”*⁵

Bu olmadıkça, hiçbir zaman İlâhi Adalet Devleti olmayacaktır, çünkü Allah'ın bu meselesini hak etmeyen münafıklar, müminler topluluğundan sökülüp atılmalıdır. Bu nedenle İmam Bakır (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Boyunlarınızı uzatıp baktığınız şey, siz imtihan edilmedikçe vuku*

¹ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 210

² *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 212

³ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 213

⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 2, sayfa 193-194

⁵ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 211

*bulmaz, ne yazık ki boyunlarınızı uzattığınız mesele, siz ayıklanmadıkça vuku bulmaz, boyunlarınızı uzattığınız mesele siz elenmedikçe vuku bulmaz. Boyunlarınızı uzattığınız mesele, siz ümidinizi kesmedikçe vuku bulmaz ve boyunlarınızı uzattığınız mesele, mutsuz olacakların hepsi mutsuz oluncaya kadar, mutlu olacaklar da mutlu oluncaya kadar vuku bulmaz.”*⁶ Resulullah (O’na ve Ailesine Selam Olsun), elenme sırasında imana sınımsız sarılmanın “*kor ateşi elde tutmak*”⁷ gibi olacağı konusunda bizi uyarmıştır.

Adem’in İmtihani: Amelsiz Alimler

Kâim’in (*minhusselam*) zamanında imtihan ve fitnelerden ne bekleneceğini bilmek için, önceki peygamberlerin (*Onlara Selam Olsun*) ve onların ümmetlerinin geçtiği imtihan türlerine bir göz atalım. Adem (*aleyhisselam*) ile başlıyoruz ve onun imtihanı ağaçtan yememektir. Şeytan’a, Adem’i (*aleyhisselam*) ağaçtan yerse, ebedi bir krallığa sahip olacağını ve Allah gibi olacağını söyleyerek elemeye çalışmasına izin verildi. Adem (*aleyhisselam*) Allah’ın mı yoksa Şeytan’ın mı doğruyu söylediğine karar vermek zorundaydı. Kime güveneceğine ve kimi dinleyeceğine karar vermeliydi. Gerçek şu ki, Şeytan’ı dinledi, yani Allah’ı bırakıp Şeytan’a tapmayı seçti. *İmam Sadık (minhusselam) [Allah’ı bırakıp, hahamlarını ve rahiplerini rab edindiler] ayeti hakkında şöyle buyurdu: “Allah’a yemin ederim ki, onlar insanları kendilerine ibadet etmeye çağırmadılar ve eğer onları buna çağırsalardı (yani “bana ibadet edin” deselerdi) insanlar bunu yapmazlardı. Bilakis onlar insanlara haram olanı helâl, helâl olanı da haram kıldılar, insanlar da bilmeden onlara taptilar.”*⁸ Dolayısıyla şeytan, ilk amelsiz âlimdir ve Adem’i (*aleyhisselam*) Allah’ın emirlerine karşı gelmesi için ayartarak, helal olanı haram, haram olanı da helal kılmak suretiyle düşürmüştür. O halde biliyoruz ki, Kâim zamanında, şeytanın insanları, İmam’ın (*minhusselam*) doğrudan sözlerine karşı kıskırtmaya çalışacak olan amelsiz rahipler, hahamlar, piskoposlar ve din şeyhleri aracılığıyla ayartmaya ve şaşırtmaya çalışmasını beklememiz gerekir.

Nuh’un İmtihani: Zaman, Zamanlama ve Sabır

Nuh (*aleyhisselam*) zamanında müminler çetin bir imtihana tâbi tutuldular ve Nuh (*aleyhisselam*) bir Kurtarıcı ve Adem Ailesi’nin (*Onlara Selam Olsun*) Hak ile kıyam eden Kâim’i idi. İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur:

“Allah, Nuh’un (aleyhisselam) peygamberliğini açıklayınca ve Şiiler kurtuluşun yakın olduğuna emin olunca, fitneler ağırlaştı, iftiralar o kadar yaygınlaştı ki, Şiileri son derece şiddetli vuran durumlara yol açtı. Nuh’a (aleyhisselam) öyle şiddetli saldırılar yapıldı ki, bazen üç gün baygın kalır ve uyanmadan önce kulaklarından kan gelirdi. Bu, gönderildiği zamandan yaklaşık 300 yıl sonraydı. O zaman insanları gece gündüz çağırır, onlar ondan kaçır, gizlice çağırır, ona cevap vermezler, açıktan çağırır da yüz çevirirlerdi.”

⁶ *Gaybet-i Numani*, cilt 1, sayfa 215

⁷ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 28, sayfa 47

⁸ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 3, sayfa 2621

300 yıl sonra onlara bedduâ etmeye karar verdi, sabah namazından sonra duaya oturunca yedinci semadan üç melekten oluşan bir grup kendisine indi ve onu selamlayarak “Ey Allah’ın Nebisi, bizim bir ricamız var” dedi. Dedi ki: “Nedir?” Dediler ki: “Kavmin hakkında bedduanı geciktir, çünkü bu, Allah’ın yeryüzündeki ilk egemenliğidir.” Nuh, “Onlara bedduâ etmeyi 300 yıl daha erteledim” dedi. Ve onlara geri dönüp her zaman yaptığını yaptı, onlar da her zaman yaptıklarını yaptılar, sonunda 300 yıl daha geçti. Nuh’un onların inanacaklarına dair bir ümidi kalmamıştı.

Öğle vakti dua için oturdu ve altıncı semadan başka bir melek topluluğu inerek onu selamladılar ve: “Erken çıktık ve sana geldik” dediler. Onlar, yedinci semâdan olan topluluğun istediklerini istediler, o da diğerlerine verdiği aynı cevabı onlara da verdi ve kavmine döndü. Onları Allah’a davet etmesi, sadece ondan kaçma ısrarlarını artırdı. Bu durum 300 yıl boyunca devam etti.

Toplam 900 yılın sonunda Şiiler ona giderek halktan ve tiranlardan gördükleri kötü muameleleri ona şikayet ettiler ve Allah’tan acil kurtuluş dilemesini istediler. Nuh onların isteklerini kabul etti, namaz kılıp dua etti ve Cebrail (aleyhisselam) inerek şöyle dedi: “Şüphesiz Allah dualarını kabul etti ve şöyle dedi: ‘Şialarına söyle ki, bu hurmaları yesinler ve tohumlarını eksinler ve büyüyünceye kadar onlarla ilgilensinler, büyüdüğü zaman onları rahatlatacağım.’” Bunun üzerine Nuh, Allah’a hamd ü senalar etti ve bunu Şialarına bildirdi. Onlar da mutlu oldular. Nuh (aleyhisselam) Allah’ın kendisine vahyettiğini onlara bildirdi, onlar da kendilerinden isteneni yaptılar ve meyve verene kadar tohumla ilgilendiler.

Sonra meyveleri alıp Nuh’a (aleyhisselam) gittiler ve sözünü yerine getirmesini istediler. O da Allah’tan istedi ve Allah ona şöyle demesini vahyetti: “Bu hurmayı yiyin ve tohumunu ekin, eğer meyve verirse, kurtuluş gönderirim.” Onun vaadinden caydığını düşündüklerinde, üçte biri irtidat etti ve üçte ikisi kaldı.

Bunun üzerine hurmaları yediler ve tohumları ektiler. Nihayet tohumlar meyve verdi, onlar da meyveleri aldılar, Nuh’a (aleyhisselam) gelip haber verdiler ve ondan vaadini yerine getirmesini istediler. O da bunu Allah’a sordu ve Allah ona şöyle vahyetti: “Bu hurmalardan yiyin ve tohumunu ekin.”

Ve böylece diğer üçte biri de irtidat etti ve geriye üçüncü üçte biri kaldı. Bunun üzerine hurmaları yediler, tohumları ektiler, meyve verdiğinde onu alıp Nuh’a gittiler ve dediler ki: “Bizden pek az kimseden başkası kalmadı ve eğer kurtuluş bir daha ertelenirse öleceğimize korkuyoruz.” Bunun üzerine Nuh (aleyhisselam) dua ederek şöyle dedi: “Ey Rabbim, ashabımdan bu küçük topluluktan başka kimse kalmadı ve korkarım yardım ertelenirse helak olacaklar.” Bunun üzerine Allah ona: “Duayı kabul ettim” diye vahyetti.”⁹

İmam Sadık (minhusselam) buyurdu: “Kâim’in zamanında (aleyhisselam) da böyledir, onun gaybeti o kadar uzar ki, hak batıldan ayrılır ve iman, Kâim’in (aleyhisselam) zamanında yayılan hakimiyeti hissettiklerinde münafıklıklarından korktuğumuz, Şiilerden çamuru kötü olan herkesin irtidatıyla temizlenir.”¹⁰

⁹ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 11, sayfa 326-328

¹⁰ Mikyalul Mekarim, Mirza Muhammed Taki İsfahani, cilt 2, sayfa 161

İşte burada görüyoruz ki, Kâim'in (*minhusselam*) zamanında beklenen bir başka imtihan türü de zaman, zamanlama ve kıyamın gerçekleşmesi için gereken sabırdır. Nitekim İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) kendisinin İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) elçisi olduğunu söyleyerek ortaya çıktığında, onun taraftarları 1999'da kıyamın gerçekleşmesini beklediler ve şimdi 2022 yılındayız. Dolayısıyla, 23 yıldır Şiiiler bir kıyam bekliyorlar ve İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) inananların çoğunluğu, onun, 2007'de gaybete çekilmesinden sonra 15 yıldır alenen ortaya çıkmasını bekliyorlar (2015'te kendi gözdelelerine görünse de). Müminlerin Nuh (*aleyhisselam*) ile birlikte yaşadıkları bu büyük imtihandan öğreneceğimiz şey şu ki, Allah'ın vaadi defalarca ertelense bile, vaadin bozulduğunu veya peygamberliğin batıl olduğunu zannetmemeliyiz ve bu, irtidat etmek için bir mazeret değildir. Ne olursa olsun inancımıza bağlı kalmalıyız. Zamanın kendisi büyük bir iman imtihanıdır ve Kâim (*minhusselam*) ile uzun bir bekleyiş beklenilendir.

İbrâhim'in İmtihanı: Rüyalar, Geleneksel Aile ve Kan Bağları

İbrâhim (*aleyhisselam*) ile, Allah'ın kendisine oğlunu kurban etmesini emretmesinden daha güzel bir imtihan örneği yoktur. Kur'an-ı Kerim'de İbrâhim'in (*aleyhisselam*) bir rüya gördüğü söylenir: "*Oğlum, rüyamda seni boğazladığımı gördüm.*"¹¹ İbrâhim önce rüyasına inanmakla imtihan edildi ve rüyasına inanıp da onunla amel edince Allah onu övdü ve şöyle buyurdu: "*Gördüğün rüyanın hükmünü yerine getirdin. Şüphesiz biz iyilik yapanları böyle mükâfatlandırırız.*"¹² Bu, İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) yaptığıının aynısıdır, o da rüyasına iman etmiştir. Rüyasında İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) kendisine, onunla bir yerde buluşmasını söylediğini gördü ve rüyasına iman etti. Onun İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) olduğuna güvenerek oraya gitti ve onunla orada tanıştı, çünkü şeytan İmamların (*Selam Onlardandır*) suretinde gelmez. O halde müminler, Kâim'in zamanında da rüyaları, rüyalarına yakın getirmeleri ve Kâim'i desteklemek üzere amel etmeleri ile imtihan edilirler.

İbrâhim'in imtihanının ikinci kısmı, oğlunu kurban etmesinin emredilmesiydi. Bu emir başlı başına Nuh'un öldürmeme emrine aykırıydı: "*Kim insan kanı dökerse, kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Allah insanı kendi suretinde yarattı.*"¹³ Dolayısıyla İbrâhim (*aleyhisselam*) sadece kendisinin de bildiği Allah'ın emirlerine karşı gelmekle kalmamalı, aynı zamanda kendi oğlunu kurban etmeliydi. Buradan öğrendiğimiz şey, Allah'ın bazen kendi ahlak kurallarına veya daha önce öğrendiğimiz dine aykırı emirler vererek bizi imtihan ettiğidir. Ailemizi feda etmekle bizi imtihan edebilir, çünkü herkesin ailesi bu gerçeği anlamaz ve sizinle bu yolda yürümez. İbrâhim (*aleyhisselam*), ayrıca Hacer ve İsmail'i (*aleyhisselam*) çölde bırakıp Allah'a hicret etmiştir. Kâim (*minhusselam*) zamanında, müminlerin de benzer seçimler yapmalarını ve Allah yolunda, hak yolunda ve İlahi Adalet Devleti'nin kurulması yolunda aile ilişkilerini terk etmelerini veya feda etmelerini bekleyebiliriz.

¹¹ Kur'an-ı Kerim, Sure 37 (Saffat), Ayet 102

¹² Kur'an-ı Kerim, Sure 37 (Saffat), Ayet 105

¹³ Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, Bölüm 9, Pasaj 6

Musa'nın İmtihanı: Hicret

Musa (*aleyhisselam*) İsrailoğulları için büyük bir imtihandı, çünkü onlara gönderildiğinde ne Firavun'un sarayında Mısır dili konuşarak büyüdüğü için İbraniceyi çok iyi biliyordu, ne de İsrailoğullarının alışkanlıklarına aşinaydı. İsrailoğullarının beklediği son şey, Firavun'un evinden bir kurtarıcıydı. Onlara göre Musa (*aleyhisselam*), Firavun'un oğlu olan bir Mısırlı idi. Bu sebeple Kâim zamanında da Allah müminleri Mısır'da yetişip batıya, Amerika'ya hicret eden ve çağrısı batıdan başlayan bir kurtarıcı vererek eleyip imtihan etmiştir. İmam Kazım'a (*minhusselam*) Mehdi, O'nun kıyamının nereden başladığı ve nerede ikamet ettiği hakkında sorulduğunda şu cevabı vermiştir: *“Senin sorduğun kimsenin misali gökten düşmüş bir direk gibidir, başı batıda ve kökü doğudadır, öyleyse direk kaldırıldığında nereden kalktığını görüyorsun?”* Adam dedi ki: *“Kafasından.”* İmam Kazım (*aleyhisselam*) buyurdu: *“Bu kadar kâfidir, o batıdan kalkar, kökeni ise doğudandır, orada kıyamı pekişir ve meselesi tamamlanır. Mehdi (aleyhisselam) ve onun doğuda yetişmesi böyledir, sonra batıya hicret eder ve oradan kıyam eder, doğuda da meselesi tamamlanır.”*¹⁴

Kâim'in batıdan geldiğine dair birçok işaret vardır. Rivayetler, onun ashabının çoğunun Arap olmadığını belirtiyor: *“Kâim ile Araplardan çok az kişi vardır.”*¹⁵ Müminlere, kar veya buz üzerinde sürünerek de olsa ona gelmeleri emredilmiştir ve Orta Doğu'da değil de Avrupa'da ve Amerika'da buz olduğu bilinmektedir: *“Buz üzerinde sürünüyor olsanız bile ona doğru gelin...”*¹⁶ Annesi Arap değil, batılıdır: *“Annesi Romalıdır.”* O halde bir mesele, umduğumuzdan farklı bir yönden gelse, bizim beklentimize ve inancımıza aykırı gelse bile, onu inkar edemeyiz ve bunu gerekçe göstererek irtidat etmeye hakkımız yoktur. Ve bu gerçeği öğrendikten sonra, belki de İsrailoğulları Musa (*aleyhisselam*) ile hicret etmek ve Firavun topraklarını terk etmekle imtihan edildikleri gibi, müminler de Kâim'e hicret etmekle imtihan edilirler.

İsa'nın İmtihanı: İç ve Dış Düşmanlar

İsa Mesih (*aleyhisselam*) gibi geçmişin diğer Kurtarıcılarının zamanında bile, gerçek müminlerden başkası kalmasın diye müminlerin elenmesi gerekiyordu. İsa (*aleyhisselam*) tutuklanmadan önce Simun Petrus'a (*aleyhisselam*) şöyle diyor: *“Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır. Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir.”* Simun İsa'ya, *“Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de gitmeye hazırım”* dedi. İsa, *“Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bu gece horoz ötmeden beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin”* dedi.”¹⁷ İsa'nın (*aleyhisselam*) kıssasında bir elenme örneğini görüyoruz. Müminler, havariler çok zorlu bir imtihanla karşı karşıya kaldılar. İsa'nın (*aleyhisselam*) Mesih olduğuna inanıyorlar ve Yahudi rivayetlerinin Yahudi bir Mesih'in Kudüs'ten hüküm süreceğini ve adaletsizlik ve zulümle dolu olduğu gibi dünyayı adalet ve eşitlikle dolduracağını belirttiğini biliyorlardı. Kendini bâtil bir şekilde Mesih ilan edenin, Allah'ın gerçek Mesih'e verdiği

¹⁴ *Şerhül Ahbar*, Kadi Nu'man Mağribi, cilt 3, sayfa 365

¹⁵ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 1, sayfa 186

¹⁶ *Kemaluddin ve Tamamun Nima*, Şeyh Saduk, cilt 1, sayfa 354

¹⁷ *Kutsal Kitap*, Luka Kitabı, Bölüm 22, Pasaj 31-34

görevi ve vaadi yerine getiremeyeceğini de biliyorlardı. Allah, Mesih olmadıkları halde kendilerini Mesih olarak ilan edenlerin ömürlerini keserdi.

Şimdi, Mesih olduğunu iddia eden İsa'nın tutuklandığını ve Romalılara götürüldüğünü, görünüşte çaresiz ve kendini savunamayacak durumda olduğunu görüyorlar. Allah ve Melekleri onu kurtarmaya gelmiyor, çarpmıha geriliyor ve görevinin üçüncü yılında öldürülüyor. Kafaları karışmış bir halde sorularla doluydu: *Bütün bunlar ne anlama geliyor? Bu nasıl olabilir? O gerçekten Mesih mi, değil mi? Bu, olmadığı bir şeyi iddia ettiği için verilen bir ceza mıydı?* Kalplerini ve zihinlerini şüphe doldurdu. Havariler, tutuklanması ve sorgulanması sırasında İsa'yı (*aleyhisselam*) terk etmelerine ve onu reddetmelerine rağmen, sonunda inançlarına sıkı sıkıya sarıldılar. İmtihani geçecek ve İsa'nın (*aleyhisselam*) mesajını tüm dünyaya yaymaya devam edeceklerdi. Ama gerçekten de imtihanları zordu, çünkü onların imtihanı İsa'ya (*aleyhisselam*) inanmaktı, hatta o, zihinlerinde bir Mesih'in kriterlerini yerine getirmemiş olsa bile. Kâim (*minhusselam*) ile olan müminler de, hapis veya ölümle karşı karşıya kaldıklarında bile, onun yanında dimdik durup onu inkar etmeden düşmanlara karşı savunup savunmayacakları konusunda imtihan edileceklerdir.

Muhammed'in İmtihanı: Kıyam ve İlahi Adalet Devletinin Kurulması

Şimdi Adem'den Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) kadar olan yolculuk, Adem (*aleyhisselam*) ile amelsiz alimlerle yüzleşmekten, Nuh (*aleyhisselam*) ile zaman imtihanıyla yüzleşmeye, İbrâhim (*aleyhisselam*) ile geleneksel aile ilişkilerini feda etmeye, Musa (*aleyhisselam*) ile hicret etmeye, İsa (*aleyhisselam*) ile düşmanlara karşı dimdik durmak ve zulme katlanmaya kadar süren bir yolculuktur. Son olarak, Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ile olan imtihan, kıyam ederek İlahi Adalet Devleti'ni kurma imtihanıydı. Nitekim Kâim'le (*minhusselam*) Allah'ın vaadi gelmeli ve bir İlahi Adalet Devleti kurulmalıdır. Müminler kendi Devletlerini kurmak ve savunmakla imtihan edileceklerdir. Bununla da kalmayıp, Kâim'den ne duyarlarsa duysunlar, ne görürlerse görsünler, ona sıkı sıkıya bağlı kalmaları ve yaptıklarını muhakeme etmemeleri ile de imtihan edileceklerdir.

Hiz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), devletinin kurulmasından sonra vasisinin tayini ile ümmetini elemiştir. Ali (*minhusselam*) gerçekleşen bir elenmenin açık bir örneği idi. Hiz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) vefatından sonra sayıları on binlerce olan ümmetten dört gerçek mümin kaldı. Fakat Müslüman bir ümmet neden Hiz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) vasisini terk etsin? Hiz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Allah'ın mükemmel yansıması ve halifesi idi ve bu nedenle o ve vasisi Ali bin Ebi Talib (*minhusselam*) kendilerinde hakkın tamamını ve Allah'ın hak dinini taşıyorlardı. Allah'ın bu gerçek dini ağırdır ve sadece çok az kişi bunu kaldırabilir. Bu nedenle Hiz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) vasisini kabul etmek insanlar için çok zordu, çünkü getirdikleri gerçekler zordu. İmam Seccad (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: *"Vallahi, Ebû Zer, Selman'ın kalbinden geçeni bilseydi, onu öldürürdü, ve Allah Resûlü onları birbirine kardeş kıldı. O zaman yaratılışın geri kalanına ne demeli? Alimlerin ilimleri gerçekten çok zordur ve onu mürsel bir nebi, mukarreb bir melek veya Allah'ın kalbini imanla imtihan ettiği mümin bir kuldân başkası taşıyamaz. Şüphesiz Selman, biz Ehl-*

i Beyt'ten olduğu için alimlerden oldu ve bu nedenle alimlere benzetildi."¹⁸ İmam Ali (*minhusselam*) bir keresinde Ebu Zer'e şöyle dedi: "*Selman sana bildiği şeyleri söyleseydi, 'Allah Selman'ın katiline merhamet etsin' derdin.*"¹⁹

İsa (*aleyhisselam*) bile, "*Arayanlar, buluncaya kadar aramayı bırakmasın. Bulduklarında rahatsız olacaklar*"²⁰ derken hakikatin rahatsız edici olduğunu dile getirmiştir. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: "*Hak ağır ve ekşidir, batıl ise hafif ve tatlıdır.*"²¹ Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ümmetini birçok defa hak ile rahatsız etmiştir. Ancak Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) gücü ve etkisi (karizması) nedeniyle halk, onun vefatına kadar İslam dininde kaldı. O ölür ölmez birçok insan irtidat etti ve irtidat savaşları başladı. Muhammed'den (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) sonra insanların irtidat etmelerinin sebebi, hayatları boyunca O'ndan (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) pek çok rahatsız edici meseleyi görmüş ve işitmiş olmalarıdır. Görünüşte Müslüman olduklarını söylüyorlardı ama gerçekte küfürlerini gizliyorlardı. Rahatsız edici bir meseleyle karşılaşmak, harika bir eleme ve imtihan etme şeklidir. Rahatsız edici bir şey bulmak, onun, sahip olduğumuz önyargılı eğilim veya fikirlere aykırı olduğu gerçeğinden kaynaklanmaktadır. Biz düşünürüz ki, bir şeyin doğru ya da yanlış olduğunu söylemek veya gün yüzüne çıkarmak, yalnızca Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*), o şeyin doğru ya da yanlış olduğunu söylemesi ile olur. İnançta temelleri olmayan bir kimse, daha önce sahip olduğu inançların yanlış olduğunu duyunca bunu kaldıramaz ve rahatsız olur, beyni, aklındaki ve kalbindeki çelişkiyi, Peygamber'i ve onun mesajını reddederek, onun batıl veya Şeytan'ın ajanı olduğunu ilan ederek açıklamaya çalışır. İmam Ali (*aleyhisselam*) şöyle buyurmuştur: "*Şüphe, hakka benzediği için şüphe diye isimlendirilmiştir.*"²² İnsanların, hak olup bâtıla benzeyen şeylerle, batıl olduğu halde hakka benzeyen şeyler arasında kafaları karışır.

Meselâ Salih Kul kıssasında Musa'nın (*aleyhisselam*) Salih Kul hakkında kafası karışıyor, çünkü filleri hak olmasına rağmen bâtıla benzemektedir. Salih Kul, kendisini gemilerine bindiren bazı fakirlerin gemisinde bir delik açar, hiçbir günah işlememiş bir çocuğu öldürür ve zalimlerin kasabasında duvar örür. Bu filler zahirde yanlış veya kötüdür. Fakat Musa'nın (*aleyhisselam*) nazarında bu fillerin bâtıldan hakka dönüşmesi, ancak sebeplerin anlaşılmasıyla olur. Salih Kul açıkladı ki, aslında geminin, bölgenin bütün gemilerini ele geçirerek kendilerine doğru gelen baskıcı kral tarafından ele geçirilmemesi için onda bir delik açtı. Bu bilgiyle, Salih Kul'un aslında fakirlere zarar vermek değil de yardım etmek için uğraştığı Musa tarafından (*aleyhisselam*) anlaşılır oldu. Salih Kul açıkladı ki, çocuğu, anne babasına zarar verecek bir kâfir olduğu için öldürdü. Bu bilgi ile de Salih Kul'un zahiri merhametsizliğinin aslında bir rahmet olduğu ortaya çıkmış oldu. Son eylem olan duvarın restorasyonu, o duvarın altında hazine sahibi olan iki yetim için bir merhamet eylemiydi. Duvarı restore etmek hazineyi onlar büyüyene ve kendileri kazıp çıkarana kadar korumak içindi. İşte hakka yaklaşan müminlerin durumu da böyledir, önce Elçi'ye uyarlar ve O'nun şer ve batıl olarak görünen bir fiilini gördüklerinde, sebebini anlamadan önce rahatsız

¹⁸ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 22, sayfa 343

¹⁹ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 22, sayfa 374

²⁰ *Thomas İncili*, Nag Hammadi Derlemesi, Marvin Meyer, sayfa 139

²¹ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 1, sayfa 655

²² *Şerh-i Nehcül Belağa*, İbn Ebi Hadid, cilt 2, sayfa 298

olur ve irtidat ederler. Bu nedenle İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) müminlere her zaman, eğer bu yolda kalacaklarsa, “*Sabır, sonra sabır, sonra sabır ve sonra teslimiyet*” tavsiyesinde bulunmuştur. Yani, sebebini anlayana kadar göreceklarına ve duyacaklarına sabretmeleri, sebebi anladıklarında ise ona boyun eğip kabul etmeleri. İşte Hz. Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) yaptığı, sahabelerini rahatsız eden ve onların irtidat etmelerine neden olan olaylardan bazı örnekler.

Vahyin Kaynağını ve Mekanizmalarını Sorgulamak

Hz. Muhammed’e (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) karşı hayatı boyunca yalancı, sahtekar ve düzenbaz olduğu yönünde birçok suçlama yapıldı. Onu Allah’tan hiçbir vahiy almamakla suçladılar. Aslında malzemesini başkalarından çaldığını veya insanların onun için söylemesini sağladığını söylediler. Bu suçlamalar, eğer İslam ve Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) düşmanlarından gelmiş olsaydı pek bir şey ifade etmezdi, çünkü doğal olarak kafir ve düşman, kendi rakibine yalan ve iftiralarda bulunacaktır. Ancak bu suçlamalar müminlerden, Peygamberimizin kendi katiplerinden geliyordu. Hz. Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*), Allah’tan gelen vahiyler olan Kur’an-ı Kerim’i yazan 42 katibi olduğu Müslümanlar arasında az bilinen bir gerçektir. Bu katiplerin birçoğu irtidat etti.²³ Bunlardan biri de Medine’ye hicret eden, Peygamberimizin (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) yakın ve güvenilir bir sahabetisi olan ve Peygamber tarafından Kur’an katibi olarak görevlendirilen Abdullah b. Sad b. Ebi Serh’tir.

Abdullah’la ilgili birkaç hikaye vardır, bunlardan biri bir gün Peygamber’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) ona Müminun Sûresi’nin (23. Sûre) 14. ayetini dikte etmesiydi: “*Sonra bu az suyu “alaka” hâline getirdik. Alakayı da “mudga” yaptık. Bu “mudga”yı da kemiklere dönüştürdük ve bu kemiklere de et giydirdik. Nihayet onu bambaşka bir yaratık olarak ortaya çıkardık.*” Ayetteki ayrıntıya hayret eden Abdullah, “*Yaratanların en güzeli olan Allah ne yücedir!*”²⁴ dedi. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) ona: “*Evet, onu da ayetle birlikte yaz, tam olarak böyle indi*”²⁵ dedi. Abdullah, Hz. Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) peygamberliğinden şüphe etmeye başladı ve kendi kendine, “*bu nasıl olabilir? Vahiy bana da mı iniyor? Muhammed yalancı olmalı*”²⁶ dedi. Abdullah, Peygamber’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) kendisine yazdıracağı bazı sözleri değiştirmeye karar verdi, bu yüzden Resûlullah (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) ona “*Şüphesiz Allah Bilendir, Hikmet Sahibidir*” yazmasını söyleseydi, “*Bağışlayıcıdır, Rahimdir*” yazar, “*Bağışlayıcıdır, Rahimdir*” dese, “*Alîmdir, Hakîmdir*” yazardı.²⁷ Daha sonra Peygamber’in, yaptığı değişiklikleri fark etmediğini iddia etti, Muhammed’i (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) tamamen inkar etti, gecenin bir yarısında Mekke’ye kaçtı ve eski dinine geri döndü.

Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) son derece öfkelenmiş ve onun ölümünü emretti. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) ve Müslüman ordusu Mekke’yi fethettiğinde,

²³ *İslam Tarihi*, Mahmut Şakir, sayfa 355

²⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 22, sayfa 34

²⁵ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 22, sayfa 34

²⁶ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 22, sayfa 34

²⁷ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 22, sayfa 34

Kâbe'nin örtülerine tutunmuş halde bulunsalar bile Peygamber'in, öldürülmelerini emrettiği 4 erkek ve 2 kadın vardı.²⁸ Abdullah da onlardan biriydi. Osman bin Affan sonunda onun affedilmesi için yalvardı ve Peygamber'den onun için şefaati istedi²⁹ ve Abdullah affedilip İslam'a döndü. Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) katipleri ile daha fazla ihtilaf yaşandı, ikinci bir katip irtidat etti ve Hz. Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) karşı aynı suçlamaları yaptı. Enes bin Malik şöyle dedi: “*Bir Hristiyan vardı ki, Müslüman oldu, Bakara Suresi ve Al-i İmran Suresini okuyup ezberlemişti. Sonraları Peygamber'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) vahiy katipliğini yaptı. Sonra (irtidat edip) tekrar Hristiyan oldu. Dedi ki: 'Muhammed'in, benim onun için yazdıklarımın başka bildiği bir şey yok.' Adam öldü ve onu gömdüler. Sabah cesedi toprağın üzerine çıkmıştı. Halk: 'Bu, Muhammed ve ashabının işidir, o kendilerinden kaçtıktan sonra onu arayıp buldular ve (kabrinden çıkarıp) dışarı attılar' dediler. Bunun üzerine onun için mümkün olduğu kadar derin bir çukur kazdılar ve ertesi sabah toprak onu tekrar kabirden dışarı attı ve dediler ki: 'Bu, Muhammed ve ashabının işidir, o kendilerinden kaçtıktan sonra onu arayıp buldular ve (kabrinden çıkarıp) dışarı attılar.' Böylece onun için mümkün olduğunca derin bir çukur kazdılar ve ertesi sabah toprak onu tekrar dışarı attı, bu yüzden bunu insanların yapmadığını anlayınca onu bir daha gömmeler.*”³⁰

Müslümanlar, Cebrail'in (*aleyhisselam*) veya Allah'ın, Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ile insanlar gibi konuştuğunu, ona kelime kelime, harf harf Kur'an-ı Kerim okuduğunu düşündükleri için rahatsız oldular. Gördükleri şeyi gördüklerinde, onun sahte bir peygamber olduğunu zannettiler ve onlara sanki Kur'an'ı uyduruyormuş ya da katiplerinden, işe yaradığını düşündüğü ayetleri intihal ediyor ve Kur'an'a ekliyormuş gibi göründü. Gerçek şu ki, bu kitapta daha önce de söylediğimiz gibi, Kur'an Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) sözleridir. O, Allah'ın kendisine vahyettiği daha büyük gerçekleri ifade etmek için uygun gördüğü sözlerle söyleyip yazdırdı. Örneğin, Allah Her Şeyi Bilen, Hikmet Sahibi ve Çok Bağışlayandır, bu üç özelliğin tümü, her şeye sonsuz derecede kadir olan bir Allah'ı tanımlar, dolayısıyla fikir, mesaja inananlara ulaştığı sürece hangi kelime veya deyimleri kullandığı önemli değildir.

Belki o zamanki katipler vahiy ve ilahi iletişim mekanizmalarını anlasalardı, daha mutmain olurlardı. Belki vahyin her zaman böyle olduğunu anlasalardı, daha az zahire önem veren bir tavır takınsalardı ya da irtidat edip kaçmak yerine sadece Peygamber'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) sorsalardı, anlarlardı ve yaptıkları şeyi yapmazlardı. Örneğin, bazı kaynaklarda Kehf Suresi'ndeki (18. Sure) Zülkarneyn (*aleyhisselam*) kıssasının, İslam öncesi dönemde Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) katiplerinden biri tarafından yazılmış bir şiirden mısralar içerdiği yazılıdır. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) o mısraları beğendi ve kâtime onu Kehf Suresi'ne geçirmesini emretti. Bu doğruysa bile Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*)

²⁸ Kasım bin Zekeriya bin Dinar dedi ki: Ahmed bin Mufazzal benimle konuştu ve dedi ki: Esbat bizimle konuştu ve dedi ki: Zam El-Suddi, Musab bin Sad'dan, o da babasından şöyle söylediğini rivayet etti: “Mekke'nin fethi günü Resûlullah, salat ve selam ona olsun, dört erkek ve iki kadın dışında insanlara selâmet bahşetti ve şöyle buyurdu: ‘Onları Kâbe'nin örtülerine sarılı bulsanız bile öldürün.’” - *Sünen-i Kübra*, Nisai, cilt 2, sayfa 302

²⁹ Bu olayla ilgili olarak şöyle rivayet edilmiştir: “Resûlullah (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) onun öldürülmesini emretti ve fetih günü Osman onun elinden tutup Resûlullah'ın huzuruna çıkardı ve: ‘Ya Resûlullah, onu bağışla!’ deyince Resûlullah sustu. Bunun üzerine söylediklerini tekrarladı, Resûlullah yine sustu. O da söylediklerini bir daha tekrarladı, Resûlullah: “Dileğini yerine getirdim” cevabını verdi.” - *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 22, sayfa 34

³⁰ *Sahih-i Buhari*, Faziletler Kitabı, İslam'da Nübüvvet Alâmetleri, Hadis no. 3617

peygamberliğini geçersiz kılmaz, çünkü basitçe, Allah, Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) hikayenin doğru olduğunu bildirebilirdi ve Muhammed bu mesajı ister tüm hikayeyi kendi sözleriyle yeniden yazarak, isterse de kısmen katibinden uyarlayarak, hangi şekilde uygun görürse kavmine tercüme etmekte özgürdü.

Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) katiplerinin irtidat edip Mekke'ye kaçtıklarını işittiğinizde, o sırada Müslümanlardan biri olduğunuzu hayal edin. Peygamber'in hak peygamber olmadığını, onların yazdıklarından başka bir şey bilmediğini, vahyin sözlerini değiştirdiklerini ve onun bunun farkına bile varmadığını söylediklerini bir düşünün. Onun, onların bilgilerini ve sözlerini çaldığını söylediklerini hayal edin. Bu, o zamanlar için büyük bir iman ve sadakat imtihanı ve büyük bir elenme olurdu. Ancak imanda sabit olanlar şüphe etmez, diğerleri ise şiddetli bir fırtınanın ortasındaki bir ağacın yaprakları gibi sarsılırdı. Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) en yakın ve en güvenilir 42 ashabından birkaçı, ilahi vahiy'e tanık olan, onu yazan kendi katipleri irtidat edebiliyor ve onun bir yalancı olduğunu, Allah'tan bir vahiy almadığını iddia edebiliyorsa, İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) en yakın ashabından bazıları, belki de 42 kişiden bazıları aynı şeyi yaparak Kâim'in (*minhusselam*) İmam Mehdi'den (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) vahiy aldığını yalanlarsa şaşırılmamalıdır. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: "*Ruhum elinde olan Allah'a andolsun ki, kendinizden öncekileri adım adım, nokta nokta takip edeceksiniz, öyle ki, onlar bir kertenkelenin deliğine girseler, siz de peşlerinden gideceksiniz.*"³¹

Cinsel İlişkiler İmtihanı

Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) döneminde Hristiyanları ve Arapları rahatsız eden konulardan biri de onun kadınlarla ilişkileriydi. Peygamberimizin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) evlilikleri ve kadınlarla olan ilişkileri bu çağda hâlâ tartışma konusudur ve birçok insan bunu Hz. Muhammed'e (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ve İslam'a karşı tartışmak için kullanmaktadır. Allah'ın Kur'an'daki hükümlerine tam olarak uymadığına, Kur'an'ın, her erkeğin dört kadınla evlenmesine izin verdiğine ve Peygamber'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) bundan çok daha fazlasıyla evlendiğine değinirler. Onun hayatında dokuz daimi karısı olduğu, kısa bir süre için evlendiği (Muta) ve köle, cariye veya evlenip boşandığı başka kadınlar da olduğu rivayet edilmiştir. Ayrıca bazı kadınlara evlenme teklifinde bulunduğu, ancak onların reddettiği rivayet edilir. Hristiyanlar bunu İsa (*aleyhisselam*) ile kıyaslar ve Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) allahsız bir adam olduğunu söylerler. Onlar Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) tarihini Müslümanlardan daha iyi bilir, kitaplarında, piyeslerinde ve şiirlerinde onun hakkında yazılar yazar, onu ve dinini gözden düşürmeye çalışırlardı. Ünlü İtalyan yazar Dante Alighieri'nin bu konuda bir şiiri olan "Dante'nin Cehennemi" şiirinde Hz. Muhammed, Cehennemin sekizinci katında görülüyor.

Cehennemin ilk katı, vaftiz edilmemiş ve erdemli Hristiyan olmayanlar için olan bir yerdir. Cehennemin ikinci katı şehvet düşkünleri ve zina edenler içindir. Dante'nin Kleopatra ve Truvalı

³¹ *Mizan Tefsiri*, Muhammed Hüseyin Tabatabai, cilt 3, sayfa 380

Helen'i yerleştirdiği yer burasıdır. Cehennem'in üçüncü katı, karınlarına hâkim olamayan oburlar içindir. Cehennem'in dördüncü katı, para ve mal varlığı için savaşılan açgözlüler içindir. Cehennem'in beşinci katı, hırs ve gazabına uyanlar içindir. Cehennem'in altıncı katı, dine küfreden ve sapıklıklara inanan sapkınlar içindir. Yedinci kat, şiddetli caniler ve katiller içindir. Sekizinci kat, sahtekarlar ve yalancılar içindir, içine Muhammed ve Ali'yi *(Onlara Selam Olsun)* yerleştirmiştir. Bundan daha düşük olan tek kat, İsa'ya ihanet eden Yahuda'yı yoldan çıkaran Şeytan'ı yerleştirdiği dokuzuncu kattır.

Müslümanların kitaplarında Hz. Muhammed'in *(O'na ve Ailesine Selam Olsun)* otorite, hak ve yetkileri açıkça tanınmakta ve kaydedilmektedir. Muhammed'in *(O'na ve Ailesine Selam Olsun)* sadece kadınlarla ilgili değil, hayatın her alanında birçok hakkı vardı. Meşhur İslami Kur'an Tefsiri kitabı 'Tefsir-i Kurtubi'de şöyle geçiyor:

“Hz. Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) için caiz beyan edilenlere gelince, bu, toplam 16 meseledir:

Birinci - Savaş ganimetlerinden en iyisini dağıtılmadan önce seçmek.

İkinci - Humus toplamak.

Üçüncü - Sürekli oruç tutmak.

Dördüncü - Dörtten fazla kadın almak.

Beşinci - Hediye şeklinde evlilik (bir eş hediye edilmesi).

Altıncı - Velisiz evlilik (kadın için).

Yedinci - Mehirsiz evlilik.

Sekizinci - İhram halindeyken evlenmek.

Dokuzuncu - Eşlerle geçirilen vakitte eşitlik sağlama yükümlülüğü ondan kaldırılır, açıklaması gelecek.

Onuncu - Bir kadına gözü düşerse, kocası onu boşamalıdır ve Peygamber'in bu kadınla evlenmesi caizdir. İbni Arabi şöyle dedi: İmam Haremeyn böyle söylemiş ve alimler bu anlamda Zeyd kıssasına benzer bir açıklama getirmişlerdir.

On birinci - Saftıye'yi serbest bırakması ve özgürlüğünü mehiri yapması.

On ikinci - Mekke'ye ihramsız girdi, bu konuda görüş ayrılığımız var.

On üçüncü - Mekke'de savaşmak.

On dördüncü - Ondaki miras alınmadığı.

Bu, tahlil bölümünde zikredilmiştir, ancak ölüm, bir adama hastalıkla yaklaşırsa, malının çoğu ondan alınır, sadece üçte biri ona kalır, Miras ayetinde ve “Meryem” Suresinde açıklananlara göre ise Resûlullah'ın mallarının hepsi kendisinde kalır.

On beşinci - Eşleri, ölümünden sonra onun eşleri olarak kalır.

On altıncı - Bir kadını boşarsa, kutsallığı o kadında kalır, bundan sonra kimse onunla evlenemez. Bu üç bölüm, inşallah ilerdeki bölümlerde çoğunlukla ayrıntılı olarak sunulmaktadır.

Yanında bulunan kimse kendisi için ölümden korksa bile, Allah Teâlâ'nın şu buyruğundan dolayı aç ve susuzların yiyeceklerinden yemesi ve sularından içmesi ona helâl kılındı: "Peygamber, müminlere kendi canlarından daha yakındır." (Ahzab Suresi, 6. Ayet).

Peygamber'i (O'na ve Ailesine Selam Olsun) korumak her Müslümanın vazifesidir. Peygamber'in, kendini korumasına da izin verilmiştir.

Allah, ganimet almasını caiz kılmakla onu şereflendirdi. Bütün yeryüzü o ve ümmeti için meşit kılındı ve temiz kılındı. Camilerde bulunmaları dışında namazı geçersiz olan peygamberler vardı. Ona korkuyla zafer verildi, düşman ondan bir aylık mesafeden korkardı.

O, bütün mahlukata gönderilmiştir ve ondan önceki peygamberler diğer insanlara değil de sadece bir topluluğa gönderilen peygamberler idi. Mucizeleri, kendisinden önceki peygamberlerin mucizeleri gibi ve daha fazlasıydı. Musa'nın (aleyhisselam) mucizesi, asa ve bir kayadan fıskıran suydı. Peygamber (O'na ve Ailesine Selam Olsun) için Ay yarıldı ve parmaklarının arasından su çıktı. İsa'nın (aleyhisselam) mucizesi ölüleri diriltmesi, körleri ve cüzzamlıları iyileştirmesi iken, Peygamber'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) elindeki çakıl taşları Allah'ı tesbih ediyor ve bir ağaç dalı ona doğru eğiliyordu ki bu daha büyüktür. Allah, Kur'an'ı kendisi için bir mucize yaparak onu onlara üstün kıldı ve mucizesini kıyamet gününe kadar onda kalıcı kıldı. Bu sebeple onun peygamberliği ebedî kılındı ve kıyamete kadar bozulmaz."³²

Birincisi, yukarıdakilerden çıkarılabilecek olan şudur ki, Hz. Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun), insanlardan kendi canları, eşleri, çocukları, malları, gıda ve içecekleri vb. dahil her şeyleri üzerinde daha fazla hak sahibiydi. Kur'an-ı Kerim, "Peygamber, müminlere kendi canlarından daha yakındır."³³ diyor. Bir Müslüman, Peygamber onun karısını isterse karısından vazgeçmeli, Peygamber'in hayatını korumak için hayatından vazgeçmeli vb.. Peygamber'in her şeyde önceliği vardır. Bunlar Dâvud ve Süleyman'ın (Onlara Selam Olsun) sahip olduğu haklardır ve bunlar her peygamberin (Onlara Selam Olsun) hakkıdır ve bir peygamber için kabul edilen her peygamber için kabul edilmelidir. Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) için kabul edilir olan Mehdiler (Onlara Selam Olsun) için de kabul edilir olmalıdır. Peygamber'in (O'na ve Ailesine Selam Olsun) insanlar hakkındaki hükmü, "sağ ellerinizin malik oldukları"³⁴ hükmüne benzer.

Dolayısıyla, bütün mahlukat Allah tarafından yaratıldığından ve onu O ayakta tuttuğundan, O'nun Elçileri ve atadığı Hükümdarlar, Allah'ın yarattıkları üzerinde sahip olduğu haklara sahiptir. Onlar O'nun temsilcileridir ve onlara tam yetki verilmiştir. Eğer yaratılışı yok edeceklerse, bunu yapmakta da özgürdüler. "Ey Zülkarneyn! Onlara azap da edebilirsin, iyi muamelede de

³² Tefsir-i Kurtubi, Kurtubi, cilt 14, sayfa 212-213

³³ Kur'an-ı Kerim, Sure 33 (Ahzab), Ayet 6

³⁴ Kur'an-ı Kerim, Sure 4 (Nisa), Ayet 36

*bulunabilirsin” dedik.*³⁵ Allah’ın tayin ettiği hükümdarın mahlukat hakkındaki hükmü, bir babanın oğlu hakkındaki hükmü gibidir. İslam’da, kendi oğlunu öldüren bir baba dışında, bir başkasını haklı bir neden (yani nefsi müdafaa, savaş vb.) olmaksızın öldüren kimse öldürülür. Kendi oğlunu öldüren baba, oğluna can verdiği için cinayetle suçlanmaz ve bu nedenle canını elinden alırsa yargılanamaz. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: “*Ben ve Ali bin Ebi Talib bu ümmetin atalarıdır ve bizim onlar üzerindeki hakkımız anne babalarının haklarından daha büyüktür. Eğer bize itaat ederlerse onları cehennemden kurtarıp cennete koyar, kölelikten çıkarır ve hürlerin en iyilerine yetişmelerini sağlarız.*”³⁶

İkinci olarak şunu belirtmeliyiz ki, cinsel ilişki veya evlilik temelinde Hz. Muhammed’e (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) saldırın, veya cinsel söylem veya görüntüye dayanarak İslam dinine saldırın Yahudi ve Hristiyanlar açısından, İncil ve Tevrat, Kur’an-ı Kerim ve rivayetlerden çok daha açık olmasa da tamamen aynıdır. Örneğin, Ezgiler Ezgisi, Eski Ahit’te, Kutsal Kitap anlatımına göre bin karısı olan Hz. Süleyman’dan (*aleyhisselam*) bahseden bir bölümdür. Ezgiler Ezgisi’nin tamamı, Süleyman ve sevgilileri arasında birbirlerine karşı duygularını ve cinsel eylemlerini detaylandıran bir şiirdir. İşte kanıt maksadıyla birkaç ayet:

*“Ne güzel sandaletli ayakların, ey soylu kız! Mücevher gibi yuvarlak kalçaların usta ellerin işi. Karışık şarabın hiç eksilmediği yuvarlak bir tas gibi göbeğin. Zambaklarla kuşanmış buğday yığını gibi karnın. Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin, ikiz ceylan yavrusu.”*³⁷

*“Hurma ağacına benziyor boyun, salkım salkım memelerin. “Çıkayım hurma ağacına” dedim, “tutayım meyveli dallarını.” Üzüm salkımları gibi olsun memelerin, elma gibi koksun soluğun, en iyi şarap gibi ağzın, sevgilimin dudaklarına, dişlerine doğru kaysın. Ben sevgilime aitim, o da bana tutkun.”*³⁸

Ayrıca şunlar belirtilir:

*“Orman ağaçları arasında bir elma ağacına benzer delikanlıların arasında sevgilim. Onun gölgesinde oturmaktan zevk alırım, tadı damağımda kalır meyvesinin.”*³⁹

Hezekiel kitabında, Allah, Samiriye ve Yeruşalim’i tanımlamasında, onları yabancı erkeklere şehvet duyan iki fahişeye karşılaştırırken cinsel açıdan daha da açık anlatıyor.

*“Gençliğinde Mısır’da yaptığı fahişelikleri anımsayarak, fahişeliğini daha da artırdı. Erkeklik organları eşeğinkine, menileri aygırinkine benzeyen oynaşlarına gönül verdi. Öyle ki, Mısır’da gençliğindeki şehvet düşkünlüğünü özledin. Memelerin orada okşanmış, erdenliğini orada yitirmiştin.”*⁴⁰

Hz. Muhammed’e (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) seks takıntısı olan allahsız bir adam diyorlar ama Yahudilerin ilk kralları ve İsa’nın (*aleyhisselam*) selefleri olan Saul ve Dâvud’un yaptıklarını unutuyorlar. Saul, kızını vermek karşılığında Dâvud’tan (*aleyhisselam*) bir mehir istemişti. Altın ve

³⁵ Kur’an-ı Kerim, Sure 18 (Kehf), Ayet 86

³⁶ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 36, sayfa 11

³⁷ *Kutsal Kitap*, Ezgiler Ezgisi, Bölüm 7, Pasaj 1-3

³⁸ *Kutsal Kitap*, Ezgiler Ezgisi, Bölüm 7, Pasaj 7-10

³⁹ *Kutsal Kitap*, Ezgiler Ezgisi, Bölüm 2, Pasaj 3

⁴⁰ *Kutsal Kitap*, Hezekiel, Bölüm 23, Pasaj 19-21

gümüş istemedi, 100 Filistli'nin sünnnet derisini, yani penis derisini istedi. Dâvud ona istediğinden daha fazlasını getirdi.

“Saul şöyle buyurdu: ‘Dâvud’a deyin ki, ‘Kral düşmanlarından oç almak için başlık parası olarak yüz Filistli’nin sünnnet derisinden başka bir şey istemiyor.’” Dâvud’un Filistliler’in eline düşüp öleceğini tasarlıyordu. Görevliler Saul’un söylediklerini Dâvud’a iletiler. Dâvud, kralın damadı olacağına sevindi. Tanınan süre dolmadan Dâvud’la adamları gidip iki yüz Filistli öldürdüler. Kralın damadı olabilmek için Dâvud, öldürülen Filistliler’in sünnnet derilerini tam tamına getirip krala sundu. Saul da buna karşılık kızı Mikal’ı eş olarak ona verdi.”⁴¹

Mehdiler (*Onlara Selam Olsun*) Peygamberlerin (*Onlara Selam Olsun*) varisleri olduğundan ve Peygamberlerin (*Onlara Selam Olsun*) kurallarına göre hüküm sürdüklerinden, Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) için geçerli olan tüm bu hususlar, bütün Peygamberler (*Onlara Selam Olsun*) için geçerli olduğu gibi Mehdiler (*Onlara Selam Olsun*) için de geçerlidir. Buna dayalı bir inanca kimsenin itiraz etmesi veya bunu reddetmesi için geçerli bir sebep yoktur. Hatta cinsel şiiirler yazsalar, müstehcen konuşsalar veya düşmanlarının sünnnet derilerini koparsalar, bunların hiçbirisi kimsenin onların yönetimine itiraz etmesi veya dinlerini reddetmesi için geçerli bir neden olmaz. Zira kişi bunu Allah’ın bir elçisinden kabul ederse, bütün elçilerinden de kabul etmelidir. Hristiyanlar, Dâvud ve Süleyman’ın (*Onlara Selam Olsun*) Allah’tan olduğunu kabul ediyorlarsa, Hz. Muhammed’i (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) sadece kendi peygamberlerinin yaptığını yaptığı için reddedemezler. Yusuf (*aleyhisselam*) ve Muhammed’i (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) itham ettikleri gibi, Mehdilerin (*Onlara Selam Olsun*) bir kısmını da bununla itham edeceklerini onlardan bekleyebiliriz. Ve bunların hiçbirisi şüphe, inkar ve irtidat etmek için geçerli bir sebep olmayacaktır. Peygamberler (*Onlara Selam Olsun*) üç kriteri, **Vasiyet**, **İlim** ve **Allah’ın Hakimiyeti**’ne çağrışı yerine getirdikleri sürece, kendi önyargılı doğru ve yanlış, iyi ve kötü kavramlarımızı onları yargılamak için kullanamayız.

Salih Baba

Musa (*aleyhisselam*) Salih Kul ile yolculuk yaptığı gibi, ben de İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile yolculuğumu yaptım. Bu, onun beni alıp disipline ettiği ve eğittiği bir yolculuktu. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile yolculuğumun küçük bir bölümünü anlatacağım.

Bir gün İmam Ahmed El-Hasan’a (*minhusselam*) dedim ki: “*Babacığım, senin ilmimi işitmeye geldim ve senden istediğim bu meselelerin sırrı sendedir, senden başka da kimsede değildir. Senden her şeyi duymaya ve kabul etmeye hazırım ve üstesinden gelmeyeceğimi söyleyebileceğin hiçbir şey yoktur, beni gerçeklerle aydınlat.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah senden razı olsun oğlum.*”

⁴¹ *Kutsal Kitap*, 1 Samuel, Bölüm 18, Pasaj 25-27

Bir süre sonra, İmam (*minhusselam*) belirli bir gecede, hiç beklemediğim bir anda yanıma geldi ve bana susmama sebep olan bir söz söyledi, içimden titremeye başladım ve bedenimden terler akmaya başladı.

Ben İmam'a (*minhusselam*): “*Tamam, ama ne olacak?*” dedim.⁴²

İmam (*minhusselam*): “*Sen mümin değilsin*” diye cevap verdi.

Aniden kendimi hasta hissettim ve bana söylediklerini kabul etsem de duyduklarımın rahatsız oldum. Sakalımın büyük bir kısmı bembeyaz oldu ve yemek yiyemez oldum. Organlarım yemek ya da su almayı reddediyordu ve ciğerlerimi hava almaya zar zor ikna edebiliyordum. Bitap düştüm ve bir ay boyunca zar zor bir şey yiyip içmeye devam ettim. İmam (*minhusselam*) bu süre zarfında beni terk etti ve benimle konuşmadı. Hızla kilo veriyordum, bütün ay boyunca ateşim vardı ve ölüyormuşum gibi hissediyordum. Ayın sonunda bir gün İmam'a (*minhusselam*) dedim: “*Sanırım ölüyorum, lütfen bana yardım et baba.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Sana bir şey söyleyeceğim, Allah bu gece ölmeni takdir etti, bundan tam 20 dakika sonra, ama ben onu senin üzerinden kaldıracam. Hastaneye git.*”

Hastaneye gittim ve doktorlar benim üzerimde yapabildikleri tüm testleri yaptılar. Vücutumda anormal bir şey bulamadılar. Röntgen, kan tahlilleri, akıllarına gelen her şeyi yaptılar ve sonuçların hepsi normal çıktı. Hiçbir şey yiyip içemediğim için vücuduma çok ihtiyaç duyulan enerjiyi vermek için bana serum yoluyla şekerli su verdiler. Kendimi daha iyi hissettim ve ateşim gitti.

İmam'a (*minhusselam*) dedim: “*Ne oldu? Hastaneye gittim, bende bir şey çıkmadı.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Çıkmayacak, çünkü senin fiziksel olarak bir şeyin yok. O Allah'tı.*”

Dedim ki: “*Babacığım, Adem bana, senin, Irak'taki Ensarların çoğunun inancının yüzde 70 civarında olduğunu söylediğini dedi.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet oğlum, öyle dedim.*”

Dedim ki: “*Sadece Irak'ta mı yoksa Ensarların tamamı mı?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Çoğu böyledir.*”

Dedim ki: “*Ya ben, baba?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Sen yüzde 90'sın.*”

Dedim ki: “*Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur, bu yüzde 10 nedir? Şüphe mi, ne?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Şüphe değildir, bilakis bazı konularda boyun eğmemektir.*”

Dedim ki: “*Yüzdesi daha yüksek olan var mı?*”

⁴² Bu soru, İmam Ahmed El-Hasan'ın Eba Sadık'a (*Selam Onlardandır*) verdiği bir emir bağlamında geldi. Eba Sadık (*minhusselam*) hemen kabul etti ve bu soruyu sordu.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Benim yanımda olanlar yüzde yüzdür. Sen yüzde 99 olabilirsin ya da yüzde 99 olmalısın.”

Dedim ki: “Yani şimdi böyle olmak mümkün değil mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bir şey seni ona ulaştırır.”

Dedim ki: “Beni buna ulaştıracak o şey nedir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Allah’ın sevgisinden daha yüksek olan tüm sevgiyi kalbinden çıkarmaktır. Böyle yaparsan sadece yüzde 99 değil, Ahmed El-Hasan olursun.”

Dedim ki: “Babacığım, bu o imtihanla ilgili mi? Bütün bunlar, reddetmediğimi bildiğin halde sadece ‘ne olacak?’ diye sorduğum için miydi? Sonra da benim mümin olmadığımı söyledin.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet oğlum, sorma, bana güveniyorsan sorma. Bana körü körüne güvenmelisin. Bana olan güveninin sınırı olmamalıdır.”⁴³

Dedim ki: “Babacığım, ne diyeceğimi bilemiyorum. Ben meseleyi böyle görmedim.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “İsteddiğini söyle, ama yapmayacağın bir şeyi söyleme.”

Dedim ki: “Günah işledim. Sadece sordum ki... Boşver, senin önünde bahane üretmeme gerek yok, suçluyum ve sen hükmünü vermişsin zaten. Ben de ulaşır mıyım yoksa yüzde 90 benim için son nokta mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu, senin elinde olan bir mesele, şu an bile tamamlayabilirsin veya olduğun gibi kalabilirsin, geriye de gidebilirsin.”

Dedim ki: “Peki o zaman ne olur, ölür müyüm ve her şey biter mi?”

İmam (*minhusselam*) şöyle buyurdu: “Bu olmayacaktır, inşallah.”

Dedim ki: “Daha önce söylemiştin ki, ben değiştiremem ya da ölemem, yoksa sen de ölürsün?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, öyle söyledim.”

Dedim ki: “Bu durumda bu, tamamlanacağım anlamına mı geliyor?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Sen geriye gitme ihtimalini neden aklına koyuyorsun ki?”

Dedim ki: “Koymuyorum, çünkü hatamı bir daha tekrarlamayacağımı biliyorum, inşallah. Asla! Her gün keşke geçmişe dönebilsem diyorum. O gün aklımdan çıkmıyor ve bu acıyı hiç unutamıyorum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, büyüklerinden öğrendiğin bütün eski gelenekleri kafandan söküp at. Sen fıkıhın üstündesin ve ona tabi değilsin. Sen başka bir dünyadansın. Orada helal buradaki helalden, haram da buradaki haramdan farklıdır. Ne olursun anla, yalvarırım! Benim ne istediğimi anla! Anla ve özgür ol! Özgür ol oğlum, özgür ol!”

Dedim ki: “Öğret bana o zaman babacığım. Bana helali ve haramı öğret. Özgür olmak istiyorum.”

⁴³ Eba Sadık’ın (*minhusselam*) sorusu, büyük ölçüde İbrâhim’in (*aleyhisselam*) söylediği “İnanıyorum, fakat kalbim mutmain olsun” sözüne benzer. Ancak İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minhusselam*) istediği, bir güvenceye ihtiyaç duymadan sözlerine tam ve mutlak güvendir.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Oğlum, buna gücün yeter mi? Sabredecek misin?”

Dedim ki: “Sabırlı olacağım, yeter ki bana söyle.”

İmam (*minhusselam*) ondan sonra bana çok şey öğretti ve ben de onları kabul ettim. Ayrıca hoşlanmadığı konuyu da telafi ettim. Allah’ın beni öldürmeye çalışması olayı beni hâlâ çok sarsmıştı. Allah’ın daha önce Musa’yı (*aleyhisselam*) ve diğerlerini öldürmeye çalıştığının yazıldığını biliyordum. “*RAB yolda, bir konaklama yerinde Musa’yla karşılaştı, onu öldürmek istedi.*”⁴⁴ Bu, benim sistemim için çok büyük bir şoktu ve beni rahatsız ediyordu. Bir gün bu konuyu Babamla (*minhusselam*) konuşmaya karar verdim. Bu, Dava’nın ilk yıllarında, onun doğum günündeydi.

Dedim ki: “Sana bir şey itiraf etmem gerekiyor ama bu itirafın sana doğum günü hediyem olması hoşuma gitmedi.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Buyur oğlum. Bu en güzel hediye olacaktır, çünkü [itiraf] bir fazilettir.”

Dedim ki: “Bir şey beni rahatsız edip endişelendirdi. Senden şimdiden af ve mağfiret dilerim.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sen bir şey söylemeden önce seni affediyorum ve sen bir şey söylemeden önce özrünü kabul ediyorum.”

Gözyaşlarım yanağımdan süzülüyordu. Dedim ki: “Teşekkürler Babacığım, başlangıçta Allah’ın benimle olduğunu, beni koruduğunu, varlığını her yerde hissedebildiğimi, bana işaretler verdiğini ve benimle insanların diliyle konuştuğunu, benim de O’nunla gece gündüz konuşabildiğimi ve O’nu Ay’da, Güneş’te, taşlarda ve yıldızlarda görebildiğimi düşünürdüm.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Düşündüklerin doğrudur.”

Dedim ki: “Ama hastalandığımda ve sen bana, saat 2’de Allah’ın beni öldürmek istediğini söylediğinde, Allah’ın benden vazgeçmeye istekli olduğu ve belki de beni herhangi bir şey için öldüreceği duygusuyla doldum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Allah salih kullarını terk etmez, doğrusu Allah seni terbiye eder, ölümün kıyasına getirir ama öldürmez, sonra seni ansızın geri getirir ki sana neyin doğru olduğunu gösterebilir ve yolunu düzeltesin. Bir şeye yakının olsun ve onu ömrünün sonuna kadar, daha doğrusu son ana kadar koru.”

“Evet baba” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Allah seni öldürse bile haklıdır.”

“Evet” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Örneğin Nuh (*aleyhisselam*) ölümün eşiğine geldi, Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) ve birçok peygamber ve vasi de öyle.”

Dedim ki: “Neden baba?”

⁴⁴ *Kutsal Kitap*, Çıkış kitabı, Bölüm 4, Pasaj 24

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Çünkü onlar normal insanlar değiller ve hataları kendilerine karşı sayıldı. Allah bunu, onları eğitmek, disipline etmek ve azimlerini güçlendirmek için yaptı.”

Dedim ki: “Ama o zaman Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) hatasız ve zâti masum değil miydi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “O’nun kulları saptırarak bir hatası olmadı ve o, hiç kimseyi saptıramaz anlamında masumdu, fakat şahsi hayatında hatalar yapmıştır, ama onların büyük hatalar olduğunu düşünme. Onlar çok küçük ve basit hatalardır, belki onları ikinci kez düşünmezsin ama Hz. Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) için onlar büyüktü ve onun gibi bir adamdan çıkmamalıydı. Belki de tek bir gerçek hatası vardı ve ondan çok şey öğrendi. Nuh ve Eyüp gibi başkaları da (hatalar yapmışlar), ama onlar Hz. Muhammed’den (O’na ve Ailesine Selam Olsun) farklıdır.”

Dedim ki: “Babacığım, olanlar birçok şeyi sorgulamama neden oldu. Merak ediyorum, Allah beni öldürseydi, nereye gidecektim? Cehenneme mi yoksa nereye?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Bu sorular farkındalığı artmış bir vicdandan gelir. Ama emin ol ki Allah seni terbiye eder, ama öldürmez, ölümün sertliğini ve acısını sana gösterir, fakat bunu seninle yürürlüğe koymaz. Sana cehennem ateşini gösterir, ama seni ona atmaz.”

Dedim ki: “Görünüşe göre bu bende çok oluyor, Yeremya ve Enok ile oldu.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, sana bunun birçok peygamber ve vasinin başına geldiğini söyledim. Sevgili oğlum, bu büyük bir denizdir ve kemiklerin kayalardan daha sert olana kadar geçen her saat yeni bir şey öğreneceksin.”

Bu sayfa benim için kapanmıştı. Ben, gereken teslimiyetin, mutlak teslimiyetin ve güvenin ne olduğunu anladım ve Salih Baba ile yolumda yürümeye devam ettim. Bir gün, en büyük peygamberlerden biri olan İsa’nın (*aleyhisselam*) şimdiye kadar gerçekleştirdiği en büyük mucize olduğunu düşündüğüm şeyi Babamdan öğrenmek istemiştim. Bu mucize, Lazar’ın dirilmesi idi.

Dedim ki: “İbrâhim (*aleyhisselam*) Kur’an’da Allah’tan ölüleri nasıl dirilttiğini kendisine göstermesini istediğinde, bunu Allah’ın İsm-i Azam’ını kullanarak mı yaptı, yoksa başka bir şeyle mi yaptı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Hayır oğlum, bu büyük bir ilimdir, fakat Allah’ın İsm-i Azam’ına sahip olanlar da bunu yapabilir ve bu onlar için kolay bir şeydir.”

Dedim ki: “Nasıl yaptı babacığım? Bana öğretir misin?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sana bunu öğretirsem, o zaman kardeşin İsa’da (*aleyhisselam*) olup da sende olmayan hiçbir şey kalmaz.”

“Öğret baba” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Ölüleri kendi yakınlarla diriltebilirsin.”

Dedim ki: “Bunu yapmak istiyorum; Rab’bin gücünü ve aklın gücünü görmek istiyorum.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Tamam, sana bir şartla öğreteceğim, Cuma günü sana yapman için bir şey söyleyeceğim, eğer yapabilirsen, o zaman öğretirim ve eğer yapamazsan, öğretmeyeceğim, anlaştık mı?*”

“*Evet*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu, Allah’tan başka hiçbir güç ve kuvvetin olmadığına mutlak olarak iman etmeden başka bir şey değildir.*”

Dedim ki: “*Yapabilirim diye Allah’a ya da kendime kesin bir inanç mı, yoksa ne?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bunu ‘Allah’tan başka hiçbir güç ve kuvvet yoktur’ vasıtasıyla yapmaya muktedir olduğuna dair Allah’a ve kendine olan inancın. Aynı zamanda Allah’ın sana olan merhameti olmaksızın hiçbir şey yapamayacağına inanmalısın. Buna eriştiğinde, o zaman benden alabileceğin bir şey olacaktır. Fakat esas olan, ‘La havle ve la kuvvete illa billahil Aliyyul Azim’dir (Yüce ve Azim olan Allah’tan başka hiçbir güç ve kuvvet yoktur).*”

Dedim ki: “*Peki ulaştığımı nasıl anlarım?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ona ulaştığını ben senden önce bileceğim.*”

Dedim ki: “*‘Allah’tan başka hiçbir güç ve kuvvet yoktur’ ne anlama gelir?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Oğlum, sana açıkça söyleyeceğim.*”

Dedim ki: “*Lütfen Babacığım, anlamamı sağla.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Melike’yi öldürür ve onu parçalara ayırırsan ve Allah’ın onu geri döndürebileceğine inanırsan, o zaman sana diyeceğim ki: Ey miskin Abdullah, şimdi sana korku yoktur ve üzülmeceksin. Ve ben, Baban Ahmed, sana bir şey söyleyeceğim. Buna gücün yeter ve bir gün buna ulaşacaksın.*”

Burada yakinin ne anlama geldiğini öğrendim ve mutlak yakinin gerekli olduğunu ve onun nasıl bir his olduğunu, İlahi Adalet Devleti’ni kurarsak ve önceki peygamberlerin mucizelerini gerçekleştirirsek, onun nasıl olması gerektiğini anladım. Eğer gerçekten inanmış olsaydık, o zaman hiçbir şeyden korkmamalı ve Allah’a mutlak güven duymalıydık. Salih Baba ile yoluma devam ettim.

Bir gün İmam’a (*minhusselam*): “*Tamamlanmak istiyorum*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Gidip bir ateş, büyük bir ateş yakmanızı ve onu, içinde bir grup insanın durabileceği kadar büyük ve içine demir atarsan eriyip sıvı haline gelecek kadar çok sıcak olacak şekilde beslemenizi istiyorum.*”

“*Evet, yapacağım*” dedim. Birkaç arkadaşımı topladım ve devasa bir ateş yaktık ve onu, etrafında hemen hemen hiç duramayacak kadar sıcak olana kadar mobilya parçaları ve diğer eşyalarla beslemeye devam ettik. Yüzümüzdeki etlerin, kollarımızın ve yüzlerimizin kıllarının yandığını hissediyorduk.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Şimdi sen ve ashabın onun içine girin.*”

Şok oldum ve yanan ateşe baktım, bunun ateş olduğunu biliyordum, bir mucize olmazsa anında ölüm olurdu. Gözlerimi kapattım ve dedim ki: “*Evet baba, dileğin gerçekleşecek.*” Ben ve ashabım alevlerin içine atıldık ve ateşin ortasına ulaştık. Şoktaydık ama herhangi bir sıcaklık hissetmedik. Ateş serin ve sakindi. Yanmıyorduk. Ölmüyorduk. Alevlerin etrafımızdaki her şeyi yutmasını sakince izliyorduk. Alevde vizyonlar görüyordum. Geçmişimin, şu an olduğum ve eskiden olduğum kişinin yandığını görüyordum. Tüm alternatif gelecek zaman çizelgelerinin yanıp kül olduğunu görebiliyordum. Bu alevlere girme seçimiyle kendimi ateşe verdiğimi ve O’nun benim için seçtiğinden başka bir olasılığın kalmamasına izin verdiğimi görebiliyordum. Bedenim yanmıyordu ama iradem, şüphelerim, korkularım ve arzularım hepsi yanıp kül oldu. Geriye sadece Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), onun içimdeki sesi kaldı. Ateşin içinde ve çevresinde bulunanlar mübarek kılınmıştır! O anda İmam (*minhusselam*) alevlerin içine girdi.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ashabın bugün sana inandıklarını kanıtladı ve bugün sen her şeyi yapabileceğini kendine kanıtladın.*”

Sevinç gözyaşları döktüm ve “*Teşekkür ederim Babacığım!*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Bu size bir delildir, bana gelince, benim bu gibi şeylerin delil olmasına ihtiyacım yok, çünkü ben kalplerin sakladığını bilirim, ne zaman istersem kalbe bakarım, içinde ne olduğunu bilirim. Seni seviyorum oğlum.*”

Ben dedim: “*Senin hakkın konusunda yaptığım bütün kusurlarımı bağışla. Seni seviyorum baba.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Sana ve ashabına bin salât ve selâm olsun.*”



Bab 39

MISIR¹



*“Ey Mısır! Ey Mısır! İlmin hayatta kalacak ama
efsanelerde, sonraki nesiller inanamayacak”*



¹ Bu Bab, İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) Mısır hakkında açıkladıklarının sadece bir kısmını ortaya koymaktadır. İmam'ın Mısır hakkındaki ilmi ve sırları hakkında daha fazla bilgi, İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) “Mısır, Sen Ne Bilirsin Mısır Nedir” adlı kitabında açıklanacaktır.

Mısır toprakları, özellikle Kutsal Kitap ve Kur'an'da, Tanrı ve yaratılış hikayesinde merkezi bir rol oynamıştır. O, birçok ilahi gizemi ve efsaneyi içeren bir diyardır. Antik dünyayı modern dünyaya bağlayan ve kıyamda büyük rol oynayacak kutsanmış bir yerdir. Arapça (مصر) veya 'Masr' (Mısır) kelimesi, 'Asr'ın takipçisi' (m-asr veya min-asr (asr'dan) من عصر)² anlamına gelen bir sıfattır ve Asr (ikinci vakti) ikinci Mehdi'dir. Bunun yanı sıra 'Asr', ahir zamana – zira zaman tükenmek üzere - veya günün sonuna işaret eder. Bazı kritik sorular ortaya çıkıyor: Eski Mısır'ın, İbrâhimî hikayeleri ve dini uygulamaları şekillendirmedeki rolü nedir? İsrailoğullarının Tanrısı neden Musa ve Dâvud'a (*Onlara Selam Olsun*) düşmanlarının diktiği gibi tapınaklar dikmelerini emrediyor? Mısır dinleri tamamen batılsa, bu Yahudiliği ve İbrâhimî dinleri de batıl yapmaz mı?

Ehl-i Beyt (*Selâm Onlardandır*) rivayetlerinde adı geçen karakterlerden biri de Mısır Sahibidir. Bu karakter Yemâni'yle (*minhusselam*) güçlü bir şekilde bağlantılıdır. O ve Yemâni (*minhusselam*) Süfyani'den önce ortaya çıkar. İmam Sadık (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Süfyani'den önce Mısırlı ve Yemâni çıkar.*”³ Bu kehaneti, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Vasiyetinde geçen “Ahmed” ve “Abdullah” isimlerini iddia eden tek kimseler olan Mısır Sahibi Abdullah Haşim ve Yemâni Ahmed El-Hasan dışında kimse hiçbir zaman farketmedi ve gerçekleştirmedi. Ammar bin Yasir, kıyam öncesi ve kıyam zamanı olayları anlattığı uzun bir rivayette şöyle demiştir:

*“... Ve Şam'da üç kişi ortaya çıkacak ve hepsi hükümdarlık talep edecektir, bir benekli adam, bir kırmızı adam ve bir de Kelb'de ortaya çıkan ve halkı Şam'da tutan Ebu Süfyan'ın ailesinden bir adam. Batı halkı Mısır'a gidecektir. Eğer oraya girerlerse, bu Süfyani'nin alametidir ve ondan önce Al-i Muhammed'e (*Onlara Selam Olsun*) çağıran bir kişi ortaya çıkacaktır. Türkleri karışıklık bürüyecek, Romalılar Filistin'in üzerine inecekler ve Abdullah, Abdullah'la yarışacak, nihayet orduları Kırkısy'a'da nehirde buluşacak ve büyük bir savaş olacak. Fas'ın Sahibi çıkacak, erkekleri öldürecek, kadınları esir alacak, sonra Kays'a geri dönecek. Ta ki Süfyani adaya inecek, Yemâni ayaklanacak ve Süfyani onların topladıklarını ele geçirecek. Sonra Kufe'ye gidecek ve Al-i Muhammed'in yardımcılarını öldürecek. Onlardan bir adamı öldürecek, sonra Mehdi, Şuayb bin Salih ile, onun bayrağı altında ayaklanacak. O, Şam halkının Ebu Süfyan'ın oğlu için toplandığını görürse, Mekke'ye gidecek. O zaman nefs-i zekiye öldürülecek ve onun Mekke'deki kardeşi ve bir münadi gökten seslenecek: “Ey insanlar! Hükümdarınız falancadır ve o, yeryüzünü adaletsizlik ve zulümle dolduğu gibi adalet ve eşitlikle dolduracak olan Mehdi'dir.”⁴*

Abdullah ismi, kıyam olaylarında iki kişi ile ilişkilendirilir, biri Süfyani Abdullah, diğeri ise Kaim Abdullah'tır. El-Fitan kitabında şöyle yazılıdır: “*Adı Abdullah olan Benî Abbas'tan bir kimse hüküm sürerse – ve o, son 'âyn'ın sahibidir – onlar bu işe onunla başlar ve onunla bitirirler. O, helâk kılıcının anahtarıdır. Şam'da onun, “Müminlerin Emiri Abdullah'tan” diyen bir mektubu okunsa, Mısır minberinden, “Müminlerin Emiri Abdullah Abdurrahman'dan” diyen bir mektubun okunması*

² Efsane: *Medeniyetin Doğuşu*, David Rohl, sayfa 451-452

³ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 210

⁴ *Mucem Ahadis İmam Mehdi*, Şeyh Ali Korani, cilt 1, sayfa 329-330

uzun sürmez. Eğer bu olursa doğu ve batı ehli iki yarış atı gibi Şam'a akın eder, her biri, Şam'ı ele geçirenin dışında kimsenin krallığı kurmayacağını anlar ve her biri, onu ele geçirenin krallığı ele geçirdiğini söyler."⁵ Diğer rivayetlerde de bu devirde Şam'a doğru yarışan karakterlerin Mehdi ve Süfyani olduğu açıktır. Daha sonra aynı kitapta (sayfa 205) şöyle denir: "*Süfyani ve Mehdi iki yarış atı gibi çıkar, Süfyani önüne çıkan her şeyi yıkıp geçer ve Mehdi de önüne çıkan her şeyi yıkıp geçer.*"⁶ Bu nedenle Süfyani ve Mehdi'nin/Kaim'in her ikisinin de adı Abdullah'tır ve Mehdi/Kaim Mısır'dandır ve adı Mısır Minberi'nde okunmaktadır ve o, Mısır'ın Sahibidir.

Masum Bir Lider

Mısır Sahibinin adının Abdullah olması dışında, Ehl-i Beyt'in (*Selâm Onlardandır*) rivayetleri Mısır Sahibini çok detaylı anlatmış ve İmam Ali (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: "*Mısır'da emirlerin emiri kıyam eder ve ordular hazırlanırsa...*"⁷ Bu, Mısır Sahibi'nin liderler lideri olduğunun açık bir göstergesidir. İmam Rıza (*minhusselam*) şöyle buyurdu: "*Sanki Mısır'dan gelen yeşile boyanmış sancakları görüyorum. Onlar Şam'a gelecek ve vasiyetlerin sahibinin oğluna verilecektir.*"⁸

Hız. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Vasiyetinde bahsi geçen Ahmed ve oğlu Abdullah dışında vasiyetlerin sahibi ve onun oğlu kimdir? Açıkça Mısır Sahibi, Vasiyeti iddia eden bir emirdir. Müminlerin Emiri Ali bin Ebi Talib (*minhusselam*) buyurdu ki: "*Mısır'ın Sahibi alametlerin alametidir ve onun alameti fevkeladedir. Onun kalbi Hasan, başı Muhammed'dir ve büyükbabasının adını değiştirir. O huruç ederse, bilin ki Mehdi kapılarınızı çalacaktır, bu yüzden o (kapılarınızı) çalmadan önce bulutların üzerinden ona uçun veya buz üzerinde sürünerek bile olsa ona gidin.*"⁹ Uçarak veya buz üzerinde sürünerek bile olsa gitmeniz gereken bu kişi, Mısır'ın Sahibi, Kaim ve Mehdi olan Doğu Siyah Bayraklarının sahibidir. Hız. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle buyurmuştur: "*Sizin hazinenizin olduğu yerde üç kişi savaştacak, her biri bir halifenin oğludur. Ve o, onlardan hiçbirine nasip olmayacak. Sonra doğudan siyah bayraklar gelecek ve daha önce hiç kimsenin savaşmadığı gibi sizinle savaşacaklar. Onu görürseniz buz üzerinde sürünerek bile olsa ona gidip biat edin, çünkü o, Allah'ın halifesi Mehdi'dir.*"¹⁰ Mısır Sahibi, Doğu Siyah Bayraklarını kaldıran olarak anılır ve bu, onu tanımanın alametlerindendir: "*...Evlîya gibi sabırlıdır. Siyah bayrakları o kaldırır. Tohumu ikiye bölen Allah'a yemin ederim ki, Mehdi'nin yolunu açan da O'dur.*"¹¹

⁵ *Kitabu'l Fiten*, Naim ibn Hammad, sayfa 154

⁶ *Kitabu'l Fiten*, Naim ibn Hammad, sayfa 205

⁷ *Zuhur Asrı*, Şeyh Ali Korani, sayfa 150

⁸ *Kitabu'l İrşad*, Şeyh Müfit, cilt 2, sayfa 376

⁹ *İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri*, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 330

¹⁰ *Mucem Abadis İmam Mehdi*, Şeyh Ali Korani, cilt 1, sayfa 427

¹¹ *İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri*, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 328

Tanımlama

Mısır Sahibinin fiziksel özelliklerine gelince, onun hakkında ‘İmam Ali’nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri’ kitabında (sayfa 328’de) şöyle yazılıdır: “*Uzun boylu, kırmızı yanaklı, yakışıklıdır ve büyükbabasının adını değiştirir. İyi niyetli, temiz kalpli, düz saçlı, demir gözlü, doğru düşüncelidir. Sakalı beyaz, güzel ve nurludur. Onun üst kısmı alt kısmından daha iyidir. O, halka açık ama gizlilikte olur.*”¹² Bu tarifin Mısır Sahibi Abdullah için geçerli olduğu müminler tarafından bilinmektedir. Fiziksel soyumun ruhsal soyumdan farklı olduğu da bilinmektedir. Ben Abdullah Kerem Haşim, ama aynı zamanda Abdullah bin Ahmed bin Muhammed’im. Bir gün İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) yanıma geldi ve bana kendim hakkında bilmediğim bir sır açıkladı.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Soy ağacını ne kadar geriye götürebilirsin?*”

Ben dedim: “*Benim adımın Süleyman oğlu Haşim oğlu Süleyman oğlu Kerem oğlu Abdullah olduğunu biliyorum.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Dedelerinden birinin adı daha var, bunda büyük bir sır vardır.*”

Dedim ki: “*Ondan ötesini bilmiyorum.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Git babana sor ve ne dediğini bana haber ver.*”

Fiziksel babama gittim ve sordum. Sonra İmam’a döndüm (*minhusselam*) ve dedim ki: “*Babam bana bir dedemin adını daha söyledi. Benim adımın El-Hadi oğlu Süleyman oğlu Haşim oğlu Süleyman oğlu Kerem oğlu Abdullah olduğunu söyledi.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, işte bu. El-Hadi. El-Hadi’nin ne anlama geldiğini biliyor musun?*”

“*İlk mi?*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Aynen, Abdullah El-Hadi, (yani) ilk olan Abdullah. Bu isimle ilgili başka şeyleri de keşfedeceksin.*”

Ve gerçekten, daha sonra İmam (*minhusselam*) bana vasiyette benim adımın onunkinden önce geldiğini açıkladı: Abdullah, Ahmed, El-Mehdi. Bu konuyu daha önce bu Kitap’ta tartışmıştık. Ayrıca El-Hadi adının Arapçada ‘Vahid’, ‘Lider’, ‘Aldebaran Yıldızı’, ‘İki Gezegen Yıldızı (Mars)’ ve ‘Deve Sahibi’ gibi başka anlamları olduğunu da keşfettim. Meşhur bir hadiste İmam Ali (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur: “*Mısır’da bir minber kuracağım ve Şam’ı tuğla tuğla yıkacağım. Yahudileri ve Hristiyanları Arapların tüm topraklarından çıkaracağım ve Arapları bu asamla kovacağım.*” (Ebaya) sordu: “*Öldükten sonra dirileceğini mi söylüyorsunuz?*” İmam (*aleyhisselam*) buyurdu: “*Dur ey Abaya, başka bir mezhebe gittin, benden olan bir adam bunu yapar.*”¹³ Bu hadiste, İmam Ali’nin (*minhusselam*), kendisinden olan, Mısır’da minber kuran ve Şam’da Süfyani ile savaşan Mısır Sahibi olan bir adamın, deve sahibinin deve sürüsünü sürdüğü gibi asasıyla Arapları kovacağını söylediğini açıkça görüyoruz.

¹² İmam Ali’nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 328

¹³ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 53, sayfa 60

Mısır Dünyanın Anasıdır

Mısır *dünyanın anasıdır*, bu, tüm Mısırlıların aşına olduğu meşhur bir sözdür ve birçok yönden doğrudur. Mısır Afrika'dadır ve Afrika'daki en eski uygarlıktır. Afrika, medeniyetin beşiği ve anası olarak kabul edilir. Arapların, Hacer (*aleyhisselam*) aracılığıyla, Yahudilerin ise Sara (*aleyhisselam*) aracılığıyla İbrâhim'in (*aleyhisselam*) soyundan geldiklerini belirtmek de ilginç bir ayrıntıdır. İbrâhim Iraklı, Hacer ise Mısırlı idi, dolayısıyla Mısır tüm Arapların anasıdır. Sara bir Iraklıydı, yani Irak tüm Yahudilerin anasıdır. Ve Irak tüm Yahudilerin ve Arapların babasıdır. Mısır sadece Arapların anası değildi, Mısır tüm dinlerin anasıydı. Müslümanlar İncil ve Tevrat'ın Tanrısına inanırlar, Hristiyanlar Tevrat'ın Tanrısına inandıklarını iddia ederler; bu nedenle Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler, özünde aynı Tanrı'ya ve dine inanırlar. Hz. Muhammed (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Tevrat'ı ve Tevrat'ın Tanrısı'nı şu sözlerle tasdik etmiştir: *"Tevrat'ı getirin."* *O, getirildi. Sonra altındaki minderi çekip üzerine Tevrat'ı yerleştirdi ve dedi ki: "Sana ve seni indirene iman ettim."*¹⁴ İsa (*aleyhisselam*) Tevrat'ı tasdik ederek şöyle demiştir: *"Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim."*¹⁵ Ancak çok az bilinen şey, Musa'nın (*aleyhisselam*) Yahudilikten önce gelen eski Mısır dininin çoğunu doğruladığıdır.

Ahit Sandığı

Ahit Sandığı, Tevrat'ta ve Kur'an-ı Kerim'de adı geçen bir nesnedir. İçinde Allah'ın Ruhunun bulunduğu ve kendisi aracılığıyla İsraililerle konuştuğu nesne olarak tanımlanır. Allah'ın ruhu ağaçtan Musa (*aleyhisselam*) ile konuştuktan sonra, Sandık'ta ikamet etti ve onun içinde İsrailoğullarıyla birlikte seyahat etti. İslami kaynaklarda Ahit Sandığı'na *"Sekîne tabutu"* denir, Sekîne tabutu'nun gerçek çevirisi Sükunet Tabutu'dur. Arapçadaki Sekîne İbranicede Şekina kelimesinin karşılığıdır. Musa'ya sandığın tarifi, nasıl yapılacağı ve içine ne konulacağına dair talimatlar verildi:

"Akasya ağacından bir sandık yapınlar. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşın olsun. İçini de dışını da saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap. Dört altın halka döküp dört ayağına tak. İki bir yanda, ikisi öbür yanda olacak. Akasya ağacından sırtıklar yapıp altınla kapla. Sandığın taşınması için sırtıkları yanlardaki halkalara geçir. Sırtıklar sandığın halkalarında kalacak, çıkarılmayacak. Antlaşmanın taş levhalarını sana vereceğim. Onları sandığın içine koy. "Saf altından bir Bağışlanma Kapağı yap. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşın olacak. Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv yap. Keruvlar'dan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara, kapakla tek parça halinde yap. Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtecek. Yüzleri birbirine dönük olacak ve kapağa bakacak. Kapağı sandığın üzerine, sana vereceğim taş levhaları ise sandığın içine"

¹⁴ *Tefsir ibn Kesir*, İbn Kesir, cilt 2, sayfa 61

¹⁵ *Kutsal Kitap*, Matta kitabı, Bölüm 5, Pasaj 17

koy. Seninle orada, Levha Sandığı'nın üstündeki Keruvlar arasında, Bağışlanma Kapağı'nın üzerinde görüşeceğim ve İsraililer için sana buyruklar vereceğim.”¹⁶

Kutsal Kitap'a göre, Sandık'ın içinde üç eşya vardı: “*Altın buhur sunağıyla her yanı altınla kaplanmış Ahit Sandığı buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man testisi, Harun'un filizlenmiş değneği ve ahit levhaları vardı.*”¹⁷ Kur'an-ı Kerim bu konuyu teyit etmektedir: “*Peygamberleri onlara şöyle dedi: 'Onun hükümdarlığının alameti, size o sandığın gelmesidir. Onda Rabbinizden bir güven duygusu ve huzur ile Mûsâ ailesinin, Hârûn ailesinin geriye bıraktığından kalıntılar vardır. Onu melekler taşımaktadır.*”¹⁸ Sandık'ta Harun'un (*aleyhisselam*) ailesinin bıraktığı kutsal emanetler arasında onun tomurcuklanan asası ve Musa (*aleyhisselam*) ailesinin bıraktığı kutsal emanetler arasında emirlerin yazılı olduğu levhalar bulunmaktadır. Bunun dışında Şekina'nın, yani Allah'ın Ruhu'nun hâlâ Sandık'ta bulunduğunu Kur'an-ı Kerim teyit eder ve İmam Mehdi'nin Ahit Sandığı'nı geri getireceği rivayetlerde şöyle bildirilir: “*(Mehdi) Ahit Sandığını Antakya'daki bir mağaradan çıkarır ve içinde Musa'ya (aleyhisselam) indiği gibi Tevrat ve Allah'ın İsa'ya (aleyhisselam) indirdiği gibi İnciller vardır. O, Tevrat ehline Tevrat'la, İncil ehline de İncil ile hükmeder.*”¹⁹ Eba Mikail (*aleyhisselam*) bir keresinde bu mağaradan ve bununla ilgili İmam Mehdi ve İmam Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) duyduklarından bahsetti.

Eba Mikail (*aleyhisselam*) dedi ki: “*Türkiye'de bir mağara vardır ki, orada peygamberlere ve evliyalara (Onlara Selam Olsun) dair her şey vardır. O, Allah'ın koruması altındadır, içinde öyle sayısız ve paha biçilemez harikalar ve sırlar vardır ki, insanlara açıklanırsa, pek çok şeyin algılama biçimini değiştirir. İçinde ölümcül hastalıkların, tüm hastalıkların, keşfedilen hastalıkların ve henüz keşfedilmemiş hastalıkların tedavileri vardır. O, Lokman Hekim'in (aleyhisselam) mağarasıdır ve içinde bir kısmına insanların bu çağda ulaştığı, bir kısmı da henüz keşfedilmemiş birçok buluş ve birçok ilim vardır. Bu sırlar İmam Mehdi Muhammed bin Hasan (aleyhisselam) tarafından ortaya çıkarılacaktır. Ve mağarada, su gibi sıvılardan katı maddeler yapmak gibi, İmam Mehdi (aleyhisselam) ortaya çıkarıncaya kadar insanların bugün asla ulaşamayacakları ileri teknolojiler vardır. Orada sudan yapılmış ölümcül bir silah bile vardır. Tozdan altın ve pahalı metallerin nasıl üretildiğinin ilmi vardır. Su, gelmiş geçmiş en güçlü şeydir.”*

Dedim ki: “*Bunlar Simya'nın sırlarıdır.*”²⁰

Eba Mikail (*aleyhisselam*) dedi ki: “*Simya, Kimya, Fizik, batıyı ve tüm dünyayı meraklandırarak keşfedilmemiş bilimler. Çok, çok sırlar ve gizli konular vardır.*”

Her halükarda, Ahit Sandığı veya Sükûnet Tabutu, eski Mısır dünyasında ve dininde bilinen bir nesneye benziyordu. Bu eşya, Yusuf (*aleyhisselam*) zamanında kral olan Akenaton'un oğlu Tutankamon'un mezarında bulunan Anubis Tapınağı idi. Aşağıda, Ahit Sandığı ile Anubis Tapınağı arasındaki benzerliği karşılaştırmak için resimler bulunmaktadır (Resim 1).

¹⁶ *Kutsal Kitap*, Çıkış Kitabı, Bölüm 25, Pasaj 10-22

¹⁷ *Kutsal Kitap*, İbraniler Kitabı, Bölüm 9, Pasaj 4

¹⁸ *Kur'an-ı Kerim*, Sûre 2 (Bakara), Ayet 248

¹⁹ *El-Melahim vel Fiten*, Seyyid ibn Tavsus, cilt 1, sayfa 139

²⁰ Simya, ortaçağdan kimyanın öncüsüdür ve maddenin dönüşümüne dayanır. O, adi metalleri altına çevirme veya evrensel bir iksir bulma bilimidir (Kaynak: Oxford Languages).

Resim 1: Anubis Tapınağı ve Ahit Sandığı



'Sandık'ın tepesinde kanatlarını açmış Keruvlar da eski Mısır'dandı. Kral Tutankamon'un lahitinde, köşeleri çevreleyen ve onu koruyan kanatlı Keruvların görüntüsünü görebiliriz (Resim 2). Oldukça açık bir şekilde, Ahit Sandığı'nın özellikleri ve tasarımı, Musa'dan (*aleyhisselam*) çok önce eski Mısır'da zaten kullanılıyordu. Bu sadece iki şeyden biri anlamına gelebilir, ya Musa (*aleyhisselam*) eski Mısır dininden ve kültüründen çalıyordu ya da Musa'nın Tanrısı, eski Mısırlılara ilim ve dinlerini Firavun ve amelsiz alimler tarafından bozulmadan önce veren aynı Tanrıydı.

Resim 2: Keruvlar'ın Kanatları



Keruvlar'ın eski Mısır'daki diğer tasvirleri Sfenksler biçiminde, Mezopotamya'da ise Lamassu şeklindeydi. Ahit Sandığı'nın tepesindeki Keruvların kanatlı insanlar yerine kanatlı sfenksler olma olasılığı hakkında yazılmış birçok çalışma vardır. Üzerinde durduğumuz nokta, Ahit Sandığı'nın kesinlikle eski bir Mısır eseri olduğudur. İnsan başlı, kanatlı yaratıklar, eski Mısır, Yunanistan, Babil, Fenike ve İran dahil olmak üzere antik çağda dünyanın birçok kültüründe bulunabilir (Resim 3). Kutsal Kitap'ta, insan/hayvan melezleri olarak Keruvlar'ın birçok tasviri vardır, en

belirgin olarak Vahiy Kitabı'nda, Yeşaya'da ve Hezekiel'in vizyonlarındadır: “*Her Keruv'un dört yüzü vardı: Birinci yüz öküz yüzüne, ikincisi insan yüzüne, üçüncüsü aslan yüzüne, dördüncüsü kartal yüzüne benziyordu. Keruvar yukarıya doğru yükseldi. Bunlar daha önce Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm canlı yaratıklardı.*”²¹

Resim 3: Keruvar'ın Kadim Tasvirleri



Keruvar

Dedim ki: “*Babacığım, bana bu büyük sırdan bahseder misin?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Sırlar çoktur, özellikle hangi sırlar?*”

Dedim ki: “*Özellikle eski Sümer ve Mısır uygarlıklarında, aynı zamanda gezegendeki hemen hemen her uygarlıkta, yarı insan yarı hayvan melezleri veya birçok farklı hayvan türünden oluşan melez yaratıklar konusunu bulursun. Bugün bizim fareler ve diğer hayvanlar üzerinde büyüyen kulaklar veya diğer vücut parçaları ile deneyler yaptığımız gibi uzaylıların o günlerde dünya üzerinde yapıyor olması mümkün mü? Bu yaratıklar gerçekten var mıydı yoksa hepsi efsane mi yoksa tam olarak ne?*”

Daha sonra İmam'a (*minhusselam*) bahsettiğim melez yaratıkları gösteren müzelerden bir fotoğraf koleksiyonu gösterdim. Eski Mısır'dan Sfenks veya eski Mezopotamya'dan Lamassu gibi yaratıklar (Resim 4).

²¹ *Kutsal Kitap*, Hezekiel kitabı, Bölüm 10, Pasaj 14-15

Resim 4: Sfenks ve Lamassu Resimleri





İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Oğlum, o yaratıkların hepsi farklı gezegenlerden dünyaya ziyarete gelirdi.”

Dedim ki: “Allahü Ekber! Peki ya Lamassu? Lamassu, Burak [Hz. Muhammed’i (O’na ve Ailesine Selam Olsun) Miraca götüren yaratık] ile aynı şey mi?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Hayır, ona Atvir denir.”

Ben dedim: “Atvir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Holfa denen bir gezegenden geliyorlar. Çok barışçıl bir ırktırlar ve yarım akıllıdırlar.”

“Yani onlar yarı hayvan yarı insan mıydı?” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Dedim ki: “Peki ya Amid [Sfenks şeklinde biçimlendirilmiş 124.000 peygamberden biri]?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Amid, barışı simgelemek için bu şekilde dizayn edilmiştir, çünkü o günlerde bu yaratıkların melek olduğuna inanırlardı ve bu yüzden Amid’e olan sevgilerinden dolayı onu bu görüntü ve tasarımda tasvir ettiler.”

Dedim ki: “Vay be! Yani eski Mısır’da bu yaratıklar gelip giderler miydi? Ve Anubis ve Thoth gibi tüm eski Mısır tanrılarının kökeni bu muydu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet oğlum, Nil nehri’nin altında, eski Kahire’nin ortasında, Amid’e (*aleyhisselam*) benzeyen bir heykel var. Suyun ve nehrin yatağının altında. Boyut olarak Sfenks’ten daha küçüktür. Onu bir gün bulacaklar, belki de çok yakında.”

Dedim ki: “Yani fetihden önce mi bulacaklar?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet. Bu haberi duyduğunda beni hatırla. Onlar yakında Mısır’da yeni mezarlıklar ve yeni kalıntılar da keşfedecekler.”

Dedim ki: “Dr. Salah El-Holi bir soru soruyor.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Dr. Salah ne soruyor?”

Dedim ki: “Dr. Salah, Asiy ve Firavun’u soruyor. II. Ramses’in karısı Nefertari mi, değilse kim? Onu Ahmose’nin karısı Nefertari sanırdı.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet, odur.”

Dedim ki: “II. Ramses’in karısı mı?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Dedim ki: “Yani II Ramses Firavun mu, Allah ona lanet etsin?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Evet.”

Kutsalların Kutsalı

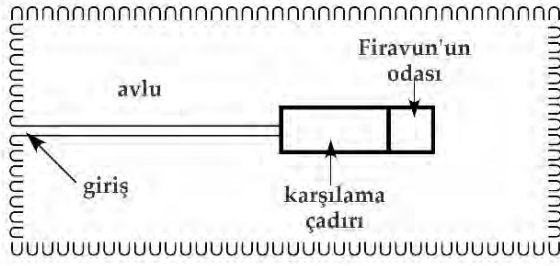
Tevrat’ta Allah Musa’ya (*aleyhisselam*) İsrailoğullarının Kenan diyarının fethine kadar çölde kurdukları ve kullandıkları tapınma evi olan Mişkan’ın nasıl inşa edileceğine dair talimatlar verir. O, girişi olan bir avlu, karşılama çadırı veya dış kutsal alan ve ardından Ahit Sandığı’nın büyük bir perdenin arkasına yerleştirildiği Kutsallar Kutsalı odasından oluşuyordu: “Perdeyi kopçaların altına asıp Levha Sandığı’nı perdenin arkasına koy. Perde Kutsal Yer’le En Kutsal Yer’i birbirinden ayıracak.”²² Kenan’ın fethinden sonra, Dâvud’a (*aleyhisselam*) Allah tarafından, Ahit Sandığı için kalıcı bir Tapınak ve ev inşa etmesi için oğlu Süleyman’a (*aleyhisselam*) talimat vermesi emredildi. Tasarım, Mişkan’ın düzeninin bir kopyasıydı. Tuhaf olan, Mişkan ve Tapınak tasarımının her ikisinin de eski Mısır Tapınaklarının neredeyse birebir kopyaları olmasıydı. Eski Mısır Tapınaklarında girişi olan bir avlu vardı ve daha sonra, arka tarafında Kutsalların Kutsalı olarak adlandırılan daha küçük bir oda bulunan kutsal bir çadır veya alan vardı. Kutsalların Kutsalı, yalnızca rahiplerin girebildiği ve içinde tapınağın adandığı Tanrı’nın heykelinin bulunduğu bir alandı. İşte Horus Tapınağı’ndaki Kutsalların Kutsalı odasının bir görüntüsü (Resim 5). Horusun Sandığı’nı gayet net bir şekilde görebilirsiniz.

Resim 5: Horus Tapınağı’ndaki Kutsallar Kutsalı Odası ve Eski Mısır Tapınakları ve Mişkanının Özdeş Tasarımlarının Tasvirleri

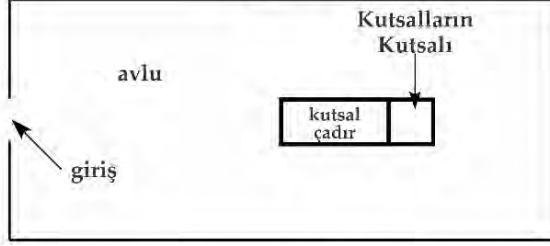


²² *Kutsal Kitap*, Çıkış Kitabı, Bölüm 26, Pasaj 33

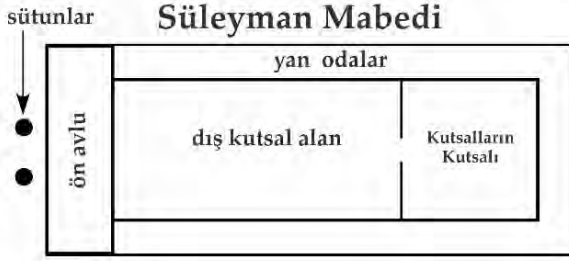
II. Ramses'in kampı



Tapınak



Süleyman Mabedi



İsrailoğullarının Tanrısı neden Musa'ya (*aleyhisselam*) ve Davud'a (*aleyhisselam*), tıpkı Musa'nın (*aleyhisselam*) düşmanı II. Ramses'in mabetlerini veya Mısır Tanrılarının tapınaklarını inşa ettiği şekilde mabetler inşa etmelerini emretsin? Bu ancak Yahudilik sahte bir din ve eski Mısır dininin bir kopyasıya veya eski Mısır dininin kökeni İsrailoğullarının Tanrısıysa açıklanabilirdi. Eski Mısır'ın Yahudilik, ardından da Hristiyanlık ve İslam üzerinde büyük bir etkisi olduğunu açıkça görebiliriz.

Altın Buzağı

Musa (*aleyhisselam*) kırk gün ve kırk gece Allah'la buluşmak için kavminden ayrıldığında, İsrailoğulları bir Altın Buzağı yapan ve onlara onu Tanrı kabul ettirip ona taptıran Samiri tarafından saptırıldı. Ama neden özellikle Altın Buzağı? Onlar neye ibadet ediyorlardı? İsrailoğulları, II. Ramses zamanında Mısır'dan ayrıldılar. Apis Boğasına tapınmanın zirveye ulaştığı dönem II. Ramses dönemindeydi ve Sakkara'daki Serapeum'da Apis gömmelerini başlatan da II. Ramses'ti (Resim 6).

Resim 6: Eski Mısır Apis Boğası Töreninden Bir Tasvir



Serapeum, kutsal saydıkları boğalar için devasa bir yeraltı mezar odası kompleksiydi. Boğaları kutsal sayıyorlardı, çünkü boğalar Osiris'i temsil ediyorlardı. Onlar özel işaretleri olan boğaları arar, onları Osiris'in dünyadaki tezahürleri olarak görür ve onların Osiris'in güçleriyle dolu olduklarını düşünürlerdi. Firavun, kurban edilen boğaların etini sık sık yerdi, eğer eti tüketirse Osiris'in güçlerini kazanacağına inanırdı. Çok açık bir şekilde, İsraililer hâlâ eski Mısır tanrılarında ve eski Mısır dininin uygulama ve geleneklerinden etkilenmişlerdi. Bu yüzden Musa (*aleyhisselam*) onları terk ettiğinde, II. Ramses'in dinine geri döndüler. Ama kendilerine zulmetmiş düşmanlarının Tanrısına neden tapsınlar? Afrika kökenli Amerikalı köleler Amerika'ya getirildiğinde, çoğu 'Yoruba', 'Macumba' veya 'Voudon' gibi Afrika'nın ruha tapan dinlerinin takipçileriydi. Onlar Afrika dinlerinin ruhları olan 'Lwa' ve 'Orisha'ya taparlardı. Afrikalılar köleleştirildiklerinde ve Amerika'ya getirildiklerinde, köle sahipleri tarafından kendi inançlarını yaşamaları yasaklandı ve onlar Hristiyanlığı kabul etmeye zorlandılar, aksi takdirde işkence görecekti ve hatta öldürüleceklerdi. Dinlerini uygulamaya devam etmek için Hristiyan figürlerini ve azizlerini kendi dinlerinin farklı Orisha ve Lwa'larıyla ilişkilendirerek inançlarını gizlerlerdi. Görünüşte bir Hristiyan azizine dua ediyor olacaklardı ama gerçekte Orisha veya Lwa'dan birine ibadet ediyorlardı. Örneğin, onlar Simun Petrus'u (*aleyhisselam*) 'kuvvet' ile olan ilişkisinden dolayı 'Ogun' ile ilişkilendirdiler, çünkü Simun Petrus da 'kuvvet' ile ilişkilendirildi ve İsa (*aleyhisselam*) tarafından 'kaya' olarak adlandırıldı. Yemaya'yı Hz. Meryem (*aleyhisselam*) ile ilişkilendirdiler. Babalú-Ayé de Lazar ile ilişkilendirilen birkaç isimden biridir. İbraniler Mısır'da köleleştirilirken, ataları İbrâhim, İshak ve Yakub'un (*Onlara Selam Olsun*) dinini yaşamaları yasaklandı. Onlar da tanrılarını ve peygamberlerini eski Mısır dininin figürleri ve tanrılarıyla ilişkilendirmek zorunda kaldılar. Eski Mısır dininin kökeni, Allah ve O'nun Osiris/Enok gibi peygamberleri idi, ancak zamanla tüm ilahi dinlerde olduğu gibi bu dinde de bozulmalar oldu. İsrailoğulları bu yozlaşmalardan etkilenmiş ve Musa'nın yokluğunda bazı eski Mısır ibadet ritüellerine geri dönmüşlerdi.

Osiris Efsanesi

Osiris'in hikayesi, Allah'ın Osiris'i Mısır Kralı olarak atamasıdır. O, ilahi olarak atanmış ve seçilmiştir. Kıskaç olan ve kendisini Mısır'ı yönetmeye daha layık gören Set adında bir erkek kardeşi vardır. Osiris, kardeşi Set tarafından öldürülür ve bedeni kesilerek suya atılır. Bu nedenle Mısırlılar, Nil'de boğulan insanları kutsal sayarlardı. İsis sonunda Osiris'in bedenini bulup onarır ve Osiris dirilir ve İsis Osiris'ten, kurtarıcı olan bir çocuğa, Horus'a hamile kalır. Bu hikaye, İsrailoğulları için ataları Yusuf'un (*aleyhisselam*) hikayesine benzerdi. Yusuf (*aleyhisselam*), İsraililer için kendi ataları ve Mısır'ı yönetmek için Allah tarafından atanmış kişi olarak gördükleri Mısır'ın eski hükümdarıydı. Ona büyük saygı duyuyorlardı. Yahudilerin rivayetlerinde şöyle yazılıdır:

“İsraililer Mısır'ı terk etmeye hazır olduklarında ganimet toplamakla meşguldüler ve Yusuf'un kemikleriyle meşgul olan tek kişi Musa'ydı. O, Yusuf'un tabutunu Mısır'ın her yerinde aradı, ama bulamadı. Serah, o nesilden hâlâ hayatta olan tek kişiydi. Musa onun yanına gidip sordu: “Yusuf'un nereye gömüldüğünü biliyor musun?” Kadın cevap verdi: “Onu buraya gömdüler. Mısırlılar onun için metal bir tabut yaptılar ve suları bereketli olsun diye onu Nil'e gömdüler.” Musa sonra Nil'e gidip kıyıda durdu ve bağırdı: “Yusuf, Yusuf, Tanrı'nın, çocuklarını kurtaracağına dair babamız İbrahim'e ettiği ahdinin zamanı geldi. İsrail'in Tanrısı RAB'bi onurlandır ve kurtuluşunu geciktirme, çünkü senden dolayı geciktik. Kendini gösterirsen, iyi olacak; göstermezsen, ahdinden mu'afız [tabutunu ortaya çıkarmazsan Mısır'dan çıkıp seni burada bırakırız].” Yusuf'un tabutu hemen su yüzüne çıktı ve Musa onu aldı.”²³

Diğer rivayetlerde ise Yusuf'un cesedinin Nil'e atılmasının asıl sebebinin İsrailoğullarını esir tutmak olduğu ifade edilmiştir: *“Kadın Musa'yı Nil'in belli bir yerine götürdü ve ona şöyle dedi: “Bu yerde, Firavun'un sihirbazları beş yüz talant (28.000 pound) ağırlığında kurşun bir tabut yaptılar ve onu nebre attılar; Çünkü Firavun'a, ‘Eğer bu halkın, sizin topraklarınızı asla terk etmemelerini sağlama almak isterseniz, Yusuf'un kemiklerini bulamamalarını sağlayın’ demişlerdi.”²⁴* Firavun ve sihirbazlar, İsrailoğullarından gelecek bir kurtarıcının kehanetlerini bildikleri gibi, Yusuf'un Tanrısının ona kemiklerinin Mısır'dan çıkarılacağını vaat ettiğini de biliyorlardı. *“Musa Yusuf'un kemiklerini yanına almıştı. Çünkü Yusuf İsrail'in oğullarına, “Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götüreceksiniz” diye sıkı sıkı ant içirmişti.”²⁵* İsrailoğulları için, Yusuf'un (*aleyhisselam*) cesedinin hikayesi, Osiris'in hikayesiyle aynıydı. Tahtı, kötü Firavun olan kardeşi tarafından gasp edilmiş ve cesedi sulara atılmış, Allah tarafından atanmış bir hükümdar. Osiris'in bedeninin yeniden ortaya çıkmasının, kurtarıcı Horus'un ortaya çıkması anlamına geldiği gibi, Yusuf'un (*aleyhisselam*) bedeninin yeniden ortaya çıkması da kurtarıcı Musa'nın (*aleyhisselam*) ortaya çıkması anlamına geliyordu. İsraililer daha sonra hem Ahit Sandığı, hem de içinde Yusuf'un (*aleyhisselam*) cesedinin bulunduğu Tabut ile seyahat ettiler. *“Yusuf'un Tabutu’ Sandık'ın önünde ilerledi. Ve dünya halkları onu görüp dediler ki, “Tevrat'ın sandığının önünde ilerleyen bu tabutun özelliği nedir?” Sonra İsrail dedi: “Bu, Tevrat'ın sandığı önünde yürüyen, bir ölünün tabutudur, çünkü*

²³ *Mehilta de-Rabbi Yişmail, Masehta Vayehi Beşalah*, Petihtah; Babil Talmud Sotah 13a

²⁴ *Haham Abe Friedman*, Deniz Testeresi, Pesah Yizkor 5777, 18 Nisan 2017. <https://bzbi.org/the-sea-saw/>

²⁵ *Kutsal Kitap, Çıkış Kitabı, Bölüm 13, Pasaj 19*

bu [adam] Tevrat verilmeden önce bu [Tevrat'ta] yazılan her şeyi yerine getirdi. Bu nedenle, onunla ilerlemeyi hak etti.” Mukaddes Olan (mübarek olsun O), Yusuf'a dedi ki, “Yusuf, seni bu dünyada küçük bir ödülle ödüllendirmiş olmama rağmen, senin için asıl sermayeyi ahirete, İsrail'in sonsuz bir kurtuluşla kurtarıldığı zamana sakladım. Yakub'un erdemi ve senin erdemin aracılığıyla, onlar kurtarılacaklar, (Mezmurlar 77:15'te) belirtildiği gibi, “Güçlü bileğinle kendi halkını, Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın. Sela.”²⁶

Aynı kıssa, Ehl-i Beyt'in (Onlara Selam Olsun), İsrail oğullarının büyüklerinden bahseden rivayetlerinde de zikredilmiştir. Hz. Muhammed (O'na ve Ailesine Selam Olsun) ashabına şöyle dedi:

“İsrailoğullarının yaşlısı gibi de mi olamadınız?” Dediler ki: “Ey Allah'ın Nebisi, İsrailoğullarının yaşlısı kimdir?” O dedi ki: “Muhakkak ki Musa (aleyhisselam) İsrailoğullarını Mısır'dan çıkarırken kayboldular.” O, İsrailoğullarına dedi ki: “Bu nedir?” İsrailoğullarının alimleri ona dediler ki: “Muhakkak ki Yusuf'a (aleyhisselam) ölüm geldiği zaman, kemiklerini yanımıza almadıkça Mısır'dan ayrılmayacağımıza dair bizden yemin aldı.” Musa (aleyhisselam) dedi ki: “Onun kabrinin yerini kim biliyor?” “İsrailoğullarından yaşlı bir kadın” dediler. Böylece, Musa haber salıp onu getirtti. “Bana Yusuf'un kabrini göster” dedi. Kadın da “Sen bana hükmümü vermedikçe, sana onu haber vermem.” dedi. Musa dedi: “Hükmün nedir?” Kadın dedi: “Cennette seninle birlikte olmam.” Musa (aleyhisselam) bunu ona vermek istemedi, bu yüzden Allah ona: ‘Onun hükmünü ona ver’ diye vahyetti. Bunun üzerine kadın onunla birlikte nehre gitti ve dedi: “Şu suyu çekiniz”, onlar da suyu çektiler ve “yeri kazınız” dedi, onlar da kazdılar ve Yusuf'un kemiklerini çıkardılar ve o, topraktan dışarı çıkarılınca, yol aniden gündüz gibi aydınlandı.”²⁷

İsrailoğullarından bu yaşlı kadının adı Serah idi ve o, Yusuf'un kardeşi Aşer'in kızıydı. O, Yusuf'un yeğeniydi ve Musa'yı (aleyhisselam) görmek için yaşadı. Yusuf'u taşıyan tabuta gelince, o, Ahit Sandığı'nın önünde taşındı ve İsrail oğullarının yolunu aydınlattı. Yusuf (aleyhisselam) Metatron'dur ve o, Abdullah'tır. Ve o, burada zikredilen ve adı Allah'ın adını taşıyan Melek'tir: “Yolda sizi koruması, hazırladığım yere götürmesi için önünüzden bir melek gönderiyorum. Ona dikkat edin, sözünü dinleyin, başkaldırmayın. Çünkü beni temsil ettiği için başkaldırınızı bağışlamaz.”²⁸ İsrailoğullarına yolculuklarında ilk Mehdi ve Yemâni (sağ el) olan, Musa (aleyhisselam) ile konuşan Ahmed (minhusselam) ve Abdullah eşlik etti: “Ona, Tûr dağı'nın sağ tarafından seslendik ve kendisi ile gizlice konuşmak için kendimize yaklaştırdık.”²⁹ “Mûsâ, ateşin yanına gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ tarafındaki ağaçtan şöyle seslenildi: Ey Mûsâ! Şüphesiz ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'ım.”³⁰ Kutsal Kitap'ta, Mısır'dan Çıkış Kitabı'nda, Allah'ın Musa (aleyhisselam) ile yanan çalıdan bir melek aracılığıyla konuştuğu belirtilir: “Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı. RAB'bin meleği

²⁶ Midraş Tanchuma, Naso 30, Pasaj 1

²⁷ Müstedrek, Hekim Nişapuri, cilt 2, sayfa 404-405

²⁸ Kutsal Kitap, Çıkış kitabı, Bölüm 23, Ayet 20-21

²⁹ Kur'an-ı Kerim, Sûre 19 (Meryem), Ayet 52

³⁰ Kur'an-ı Kerim, Sûre 28 (Kasas), Ayet 30

*bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor.*³¹ Musa (*aleyhisselam*) ile dağda konuşan Ahmed El-Hasan'dır (*minhusselam*). Ehl-i Beyt'in (*Selâm Onlardandır*) rivayetleri, Kaim (*minhusselam*) zamanında Musa (*aleyhisselam*) ile konuşanın geleceğini haber vermiştir. Müminlerin Emiri (*minhusselam*), Kaim'in (*minhusselam*) kıyamından önceki olayları anlatırken şöyle der: "*O zaman, Tur'da ağaçtan Musa'yla konuşanın zuhurunu bekleyin.*"³² İşte bu çağda, ağaçtan Musa ile konuşan, Yemanî, Ahmed (*minhusselam*), Yedinci Ahit'i kabul eden kimselerle, Allah'ın seçilmiş ümmetiyle birlikte ve onlara önderlik etmesi için kendi Meleğini, Abdullah'ı kendinden önce göndermiştir. Tıpkı Vasiyet'te "Abdullah" adının "Ahmed" adından önce geldiği gibi, Yusuf'un tabutunun neden Ahit Sandığı'ndan önce geldiği de şimdi anlaşılıyor. O zamanda Allah'ın seçilmiş kavmi olan İsrailoğullarının yanlarında Yusuf'un cesedi ve Musa ile Ruh suretinde konuşan ses olduğu gibi, bu zamanda Allah'ın seçilmiş kavmi olan Ensarların da yanlarında yaşayan Yusuf, Abdullah, ve Musa ile fiziki olarak konuşan ses, Ahmed vardır.

Eski Mısır'da İnanç ve Tek Tanrıcılığın Yönleri

Dr. Muhammed Salah El-Holi³³

Bir yaratıcıya, O'nun ilahlığına ve birliğine olan inancın tezahürü, eski Mısırlılar arasında belirgindir. Onların dini kavramlarının birçoğu yaratılışın kökeni, insanın yaratılışı, dirilme, yargı, mükâfat ve cezaya olan inançlarını ve nihayet edebi gelenekten geride bıraktıkları, insanların davranış ve amellerini, ayrıca yaratıcılarıyla olan ilişkilerini yöneten ahlak hakkındaki görüşlerini, insanların ve eylemlerinin, ve yaratıcılarıyla, sonra içinde yaşadıkları çevreyle ve ister yakın çevrelerinde, örneğin aile içinde, isterse de daha geniş çevrelerde, örneğin genel olarak toplum içinde diğer insanlarla olan ilişkilerini ortaya koymaktadır.

Bu, diğer kutsal metinlerde görünenlere çok benzeyen eksiksiz bir kanunlar, öğretiler ve ahlaki eğitim sistemidir ve İslam dininin çağırdığından çok farklı değildir, daha ziyade muhtemelen Eski Ahit'te ve özellikle Özdeyişler Kitabı'nda ortaya çıkan öğretilerin kökenidir, bu konuya daha sonra değineceğiz. Aşağıdaki bölümde, imana yönelik bu doğal içgüdü, tevhid eğilimini, Yaradan'la irtibat kurmaya ve O'na uymaya yönelik dürtüyü ortaya koyan ve doğrulayan yönlerden bazıları kısaca göstereceğiz:

Yaratılış Algıları İle İlgili:

Eski Mısırlılar, büyük yaratıcıyı ve yaratılış araçlarını çevreleyen, mitolojik bir formda sunulan bir dizi efsaneye sahipti, ancak bu efsanelerin kökleri gerçeğe dayanıyor ve kökenleri açıktır. Bu, onun temellerini gerçek kaynaklardan aldığını doğruluyor. Bu efsanelerden ilki, yaratılıştaki İunu (Ayn Şems - Heliopolis) tanrılarının Ennead'ı olarak bilinir.

³¹ *Kutsal Kitap*, Çıkış kitabı, Bölüm 3, Pasaj 1-2

³² *Mucem Ahadis İmam Mehdi*, Şeyh Ali Korani, cilt 3, sayfa 26

³³ Bu bölüm, Mısırbilim Profesörü Dr. Muhammed Salah El-Holi'nin bir makalesidir.

Efsane, kendi benliğini yaratan, yani doğmamış ve doğurmamış olan ebedi bir Tanrı'nın hikayesini anlatır, ve O, tam veya mükemmel olarak tercüme edebileceğimiz 'Atum' olarak bilinirdi.

Atum yaratılış sürecine başlamadan önce, evren, karanlığın ortasında ışığın ortaya çıkışını simgeleyen bu ilkel okyanusun ortasından parlak beyaz bir ilkel höyük ortaya çıkana kadar, tam bir kaos halinde, tamamen karanlık tarafından yönetilen sonsuz sulardan oluşuyordu. "Ben Ben" dedikleri bu höyüğün üzerine yaratıcı Tanrı Atum yerleşti. O tek başınaydı ve saf beyaz bir Anka kuşu şeklindeydi. Ve O, gökleri ve yeri, sonra da insanları yaratmaya başladı. O hışırdı ve O'ndan iki ilahi unsur, hava ve nem (Shou ve Tefnut) ortaya çıktı, sonra bu iki unsur bir birlik şeklinde birleşti, böylece yer (erkek) ve gökyüzü (dişi) ortaya çıktı, sonra o iki unsur, yer (Geb) ve gök (Nut) birleşti, onların birleşmesinden yarı tanrı, yarı insan olan ilk insanlar ortaya çıktı ve bunlar dört kişiydi, ikisi erkek, Osiris ve kardeşi Set ve ikisi dişi, İsis ve Neftis'ti. Ve insanlığın geri kalanı onlardan geldi.

Osiris, kız kardeşi İsis ile, Set ise kız kardeşi Neftis ile evlenmiş ve Osiris (iyiliğin temsili) ile Set (kötülüğün temsili) arasında bir çatışma çıkmış ve olay Set'in, kardeşi Osiris'i öldürmesiyle son bulmuştur ve bu, Ennead Efsanesi'ni tamamlayan başka bir hikayedir.

Bu yaratılış mitinden çıkarılabilecek pek çok hakikat yönü vardır ve bunlar:

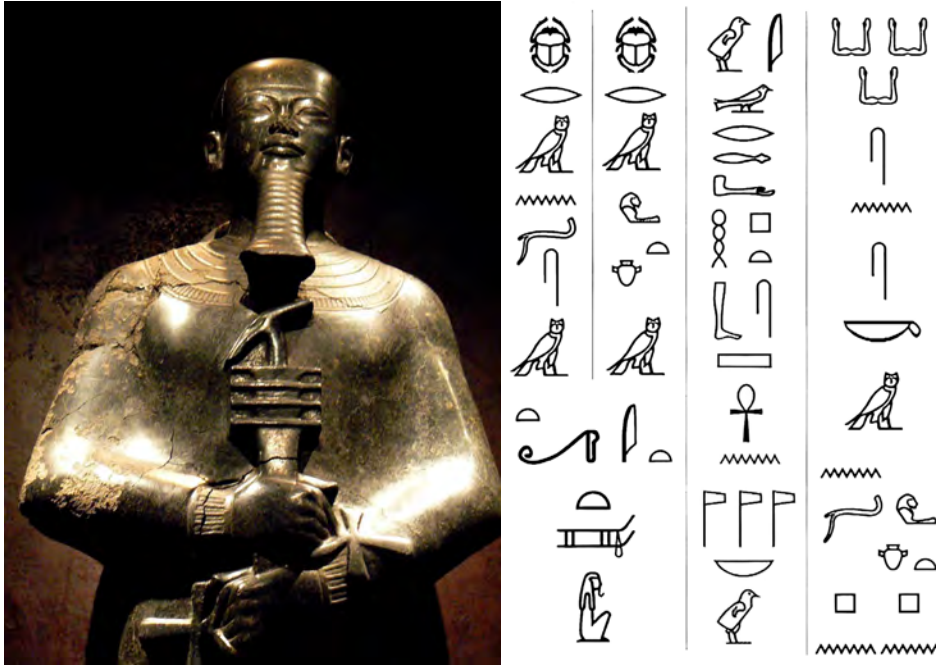
- Tapılan, yaratıcıdır, Atum'dur. O yaratır ve yaratılmamıştır: Atum ismi, mükemmel veya eksiksiz anlamına gelen yaratıcının bir sıfatı olarak yorumlanabilir. Ya da belki de ilk yaratılan varlığın, yani insanlığın babası olan Âdem'in ismi konusunda bir karışıklık olduğu için, zamanla yaratık olmaktan çıkarılarak yaratıcı konumuna getirilmiş ve yaratılış ona atfedilmiştir.
- Yaratılışın başlangıcı iki temel unsurla başlamıştır, bunlar hava ve nemdir (su) ve onlar olmasaydı gök ve yer ya da genel olarak hayat ortaya çıkmazdı, bu da Yüce Allah'ın şu sözüyle bağlantılıdır: "*Biz diri olan her şeyi sudan meydana getirdik.*"³⁴
- İnsanların yaratılışı, gök ve yerin birleşmesinden sonra başladı. Bu, dört çocuğun; Osiris ve karısı İsis, Set ve karısı Neftis'in doğumuyla sonuçlandı. İnsanların ve yarı tanrıların yaratılışı, Adem'in oğulları Kabil ve Habil'in ve iki kız kardeşin doğumuyla tam olarak örtüşüyor. Sonunda Kabil kıskançlıktan kardeşi Habil'i öldürdü ve bu olay hayır ile şer arasında sonsuz mücadelenin başlangıcı oldu, Mısır efsanesinde olduğu gibi.
- Bu benzerliğin son göstergesi, yaratıcı Tanrı Atum'un, ışığın ve parlaklığın ortaya çıkışını simgeleyen, ilkel sudan çıkan ilkel höyük üzerine yerleşmesinin tasvirinde bulunur. Belki bu bize Kur'an-ı Kerim'de göklerin ve yerin yaratılışından bahsederken Allah'ın buyurduğu "*Arş'ı suyun üzerindeydi*"³⁵ ayetini de hatırlatmaktadır. Böylece, bu fikrin kurgusal ve mitik bir örtüyle sarmalanmış olmasına rağmen, ilk yaratılışın hikayesi konusunda bir anlayışa sahip olmaya başlayabiliriz.

³⁴ Kur'an-ı Kerim, Sûre 21 (Enbiya), Ayet 30

³⁵ Kur'an-ı Kerim, Sûre 11 (Hud), Ayet 7

İkinci yaratılış teorisi, “Memfis” şehrinin ebedi yaratıcısı ve efendisi olan “Ptah” öğretisi olarak bilinir. Bu öğretilerde “Ptah”, tüm tanrıları, yaratıkları ve her şeyi ancak kalbindeki irade ve dilindeki sözle yaratan ezeli bir yaratıcı olarak karşımıza çıkar, yani kalbiyle düşünüp diliyle konuştuğu için yaratılış ortaya çıktı. Buradaki yaratılışın iki unsuru, yaratılışın sözde “Memfetik doktrini”ni içeren Ptah’ın ünlü levhasında yazılı olan aşağıda tasvir edilen metinde belirtildiği gibi, “dil tarafından telaffuz edilen emir veya söz”e karşılık gelen “Hv” ve “kalpteki irade”ye karşılık gelen “Sia”dır. O diyor ki; “Bütün ilahlara hayat bahşeden Ptah çok büyüktür, Atum’un sureti olarak (iradeyle) kalpte ve dille yaratmıştır.” (Resim 7)

Resim 7: Kalp ve dil yoluyla yaratmaktan bahseden metinle birlikte Tanrı Ptah’ın bir görüntüsü.



Gerçek şu ki, bu yaratma doktrini, Allahın Kutsal Kitabı’nda “*Bir şeyi dilediği zaman, O’nun emri o şeye ancak “Ol!” demektir, o da hemen oluverir*”³⁶ dediği, Allah’ın her şeyi yaratma biçimiyle tam bir uyum içindedir. Burada da, başlangıçta irade veya niyet olduğunu ve ardından sözün veya emrin geldiğini görüyoruz. Bu, Kutsal Kitap’ta Meryem oğlu İsa’nın (*aleyhisselam*) Allah’ın kelamı olduğunu bildiren tasviri için “*Başlangıçta söz vardı*”³⁷ ifadesiyle de uyumludur. Bu açık eşleşme, eski Mısırlıların bu gerçeği idrak ettiğini ve bunun farkında olduğunu, bunun da **Kaf** ve **Nun** aracılığıyla olduğunu kanıtlamaktadır.

İnsanın Yaratılışı:

Eski Mısır’ın insanın yaratılışına ilişkin algısında dikkat çekici olan şeylerden biri, Kur’an’ın ve diğer kutsal kitapların kanıtladığı önemli bir gerçeğin – insanın çamurdan, özellikle de kilden yaratıldığının ve onun bu yaratılışla, bir çömlekçi çarkının önünde oturan bir koç şeklinde tasvir edilen “Khnum” olarak bilinen bir Tanrı’ya atfedildiğinin farkına varmasıdır. Tıpkı çanak çömlekler oluşturulduğu gibi, O da yaratılışı ve onun çiftini elleriyle oluşturur (Resim 8). Tabut

³⁶ Kur’an-ı Kerim, Sûre 36 (Yasin), Ayet 82

³⁷ Kutsal Kitap, Yuhanna kitabı, Bölüm 1, Pasaj 1

metinleri olarak bilinen bir Mısır metni, bu Tanrının ne yaptığından bahseder: “O (Khnum), Shu’nun (havanın) ruhu, insanları çarkında şekillendirir. O, insanları tasvir etti ve tanrıları şekillendirdi. Her şeyi kendi elleriyle şekillendirdi. Bütün cisimlere şekil veren O’dur.” İnsanın nasıl ve hangi maddeden yaratıldığı konusundaki bu anlayış, Kur’an’ın “O, insanı çömlek gibi bir çamurdan yarattı”³⁸ ifadesiyle hemen hemen aynıdır.

Resim 8: Bir çömlekçi çarkı üzerinde bir insan oluşturan tanrı Khnum



Mahşer ve Hesaplaşma İnancı İle İlgili:

Eski Mısır inancında ortaya çıkan en belirgin özelliklerden biri, eski Mısırlıların, diğer hayata geçişten başka bir şey olmayan geçici bir dünya hayatı karşılığında ebedi ve ölümsüz bir hayatın varlığına olan kesin inancıdır. Ölüme “Minit” deniliyordu, kelimenin tam anlamıyla kişinin sonsuzluk ve süreklilik kıyılarına vardığı dayanak veya liman anlamına geliyordu. Eski Mısırlılar, ruhun ebedi olduğunu ve ölmediğini, beden ise ölümlü ve geçici bir gemiden başka bir şey olmadığını fark etti. Ayrıca, onlar, ruhun geri dönmesini kolaylaştırmak için fiziksel bedeni mumyalama yoluyla ve bedenin çürümesi durumunda ölü kişinin imajını koruyan heykeller yaparak, onu korumaya çalıştılar.

Ayrıca, onlar, ölümden sonraki hayatın, bir kişinin, Ölüler Diyarı’nın yargıç olan Osiris’in huzurunda sorumlu tutulduğu, bu dünyada yaptığı iyi ya da kötü amelleri ve bu temelde uygun ödül veya sonunda cezayı aldığı zorlu bir yargı yolculuğundan geçtikten sonra ölümsüzlüğün tadını çıkarmayacağı bir hesap yeri olduğunu fark ettiler. Yargılama sahnesi, Ölüler Kitabı’nın 125. Bölümü’nde tasvir edilir ve ayrıntıları, İbrâhimî dinlerdeki Kıyamet Günü’nün tanımıyla neredeyse büyük ölçüde örtüşen harika bir sahnede tasvir edilir. Ölen kişi, merkezinde amellerinin tartıldığı terazinin bulunduğu mahkeme salonuna götürülür ve sonunda yargıç Osiris, kabininde duruşmayı izlemek için oturur. Tartılardan birine, mumyalandıktan sonra özellikle bu an için vücudunda korunan tek organ olan merhumun kalbi yerleştirilir. Terazinin karşı tarafında, adaleti, gerçeği ve dengeyi temsil eden bir kuş tüyü veya “Ma’at” adlı dişi bir tanrı görüntüsünde adalet sembolü bulunur. Tanrıların katibi Thoth elinde, ölünün yaptıklarını okuduğu bir levha tuttuğunu, teraziyi

³⁸ Kur’an-ı Kerim, Sûre 55 (Rahman), Ayet 14

izlediğini ve tartmanın sonucunu kaydettiği görürüz. Mahkeme 42 yargıç tarafından denetlenir.³⁹ Her biri sırayla ölen kişiye yapmış olabileceği günahları sorar. Kuş tüyü ağır gelirse, amellerinin iyi ve kendisinin dürüst olduğuna, kaderinin “Civanperçemi Tarlaları” olarak bilinen bir cennet olacağına ve ölümlerin yargıcı olan Hakim ile karşılaşacağına işaret eder. Ancak kalp ağır basarsa, bu onun birçok günahını ve kabahatini gösterir, bu nedenle kalbi “Ammit”e veya yiyiciye, tartının yanında veya altında gizlenen ve kalbi ya da onun bağırsaklarını yiyip yutan bu efsanevi yaratığa atılır (Resim 9).

Resim 9: Merhumun Duruşma Sahnesi



Burada, bir kişinin kalbinin, amellerini temsil ettiğini ve onun, kalbine göre sorumlu tutulduğunu görüyoruz ve bu, özellikle İslam’daki kalp ile ilgili aynı kavrama benziyor, örneğin Resulullah’ın rivayetinde ifade edilir ki: “*Ameller, niyetlere göre değerlendirilir. Herkes, niyetine göre mükâfatını alır...*”⁴⁰ Ve niyet kalple yapılır. Bu, Kur’an ayetiyle tamamen eş anlamdadır: “*İşte o vakit, kimin tartıları ağır gelmişse, artık o, hoşnut olacağı bir hayat içinde olacaktır.*”⁴¹

Bu duruşma sahnesinde ayrıca, mahkeme katibinin (Thoth), elinde ölen kişinin kendisine tanık olması için amellerinin okunduğu bir kayıt tuttuğunu, tartı ve onun yargısının sonuçlarını da kaydettiğini görüyoruz. Bu bize Kur’an-ı Kerim’deki şu ayeti hatırlatıyor: “*O gün siz huzura alınırsınız, hiçbir şeyiniz gizli kalmaz. İşte o vakit, kitabı sağ eline verilen kimse der ki: Gelin, kitabımı okuyun!*”⁴²

Bu durumda ölüne, günahlardan ve suçlardan masum olduğunu kanıtlamaya çalışmaktan başka seçeneği olmaz ve bu nedenle o, kendisini izleyen ve gözlemleyen yargıçlarla aynı sayıda olan 42 günahın her birinden kendini aklamaya çalışır.

Ölen kişinin inkar ettiği günahların en göze çarpanları şunlardır: “*Öldürmedim, öldürmeyi emretmedim, hırsızlık yapmadım, fakirin elinden yemeğini almadım, şer yoluna girmedim, yalan*

³⁹ Burada 42 yargıcın, Hz. Muhammed’in (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) 42 vahiy katibi ve İmam Ahmed El-Hasan’ın (*minbusselam*) 42 ashâbı ile nasıl paralellik gösterdiğini belirtmek de ilginç bir ayrıntıdır.

⁴⁰ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 4, sayfa 3414

⁴¹ *Kur’an-ı Kerim*, Sûre 101 (Kâri’a), Ayet 6-7

⁴² *Kur’an-ı Kerim*, Sûre 69 (Hakka), Ayet 18-19

söylemedim, tanrıların emirlerine karşı gelmedim, zarar vermedim, zina etmedim, terazinin ağırlığını bozmadım vb.” Sonra, “Ben temizim, ben temizim, ben temizim” der.

Bundan önce, kendisi aleyhinde şahitlik etmesin diye tartıdaki kalbine yalvarır ve şöyle der: “Ey kalbim, annemin kalbi ve babamın kalbi, şahit olarak bana karşı çıkma, çünkü sen benim bedenimdeki yoldaşımın. Bu yargıçların önünde adımları lekeleme.”

Bunlar, eski Mısır’ın Kıyamet Günü algısı ve yargı yönteminin bazı tasvirleriydi, yargının ardındaki nedenleri anlamaları ve şiddetli ceza korkusu ile cennete ve ölümsüzlük dünyasına gireceklerine dair büyük umutlarıydı. Bu algılar çok sayıdadır ve başta Kur’an olmak üzere kutsal kitaplardan okuduklarımızdan çok da farklı değildir.

Ahlak ve idealleri saflaştırmak ve salih davranışı artırmak:

Eski Mısırlılar ve onların bilgeleri, öncelikle doğru davranış için bir işaret vermek, ahlak ve görgü kurallarını saflaştırmak ve onları yükseltmek, günahlardan ve kınanması gereken davranışlardan kaçınmakla ilgilendiler. Disiplinli mirasları, çağlar boyunca düzenli olarak ortaya çıkan, birbirini tamamlayan ve yeni deneyimler ve bilgelik ekleyen birçok bilgelik ve öğüt kitabıyla doluydu. Bilgelerin belki de en önde gelenleri Ptahhotep, Ani, Amenemope ve Ankh Şaşanki idi. Onların öğütleri ve bilgelikleri hayatın tüm yönlerini kapsıyordu. Bazıları terbiye ve kişinin kendisine, ailesine ve topluma karşı davranışlarını incelerken, bazıları insanın genciyle, yaşlısıyla, şefiyle, tâbisiyle olan ilişkisini ele alırken, bir kısmı da yaratıcıyı gözlemleme, O’nun emirlerine uyma ve yasaklarından sakınma konusunda uyarılarda bulunmuştur. Aşağıda, özellikle İslam dininin ve diğer dinlerin doğrudan veya dolaylı olarak teşvik ettiği ve talep ettiği bazı alıntılara yer veriyoruz. Örneğin, bilge Ptahhotep’in erken evlilik çağrısında bulunduğunu ve bunu kişi için iffet saydığını görüyoruz. Ayrıca karısına bakmak için çağrıda bulunur ve onu “*efendisi için karlı bir mülk*” olarak nitelendirir. Bu bize Yüce Allah’ın “*kadınlarınız sizin tarlanızdır*”⁴³ sözünü hatırlatır.

Ayrıca, o, sahibinin gıyabında bir eve izinsiz girilmemesi konusunda şiddetle uyarıda bulunur ve bu, Kur’an-ı Kerim’in şu buyruğu ile tutarlıdır: “*Ey iman edenler, evlerinizden başka evlere, izin almadan, halkına selam vermeden girmeyiniz.*”⁴⁴

Bilge Ani de gıyabete karşı uyarır ve bunu büyük bir suç olarak görür, “*Sizin yanınızda olmayan başkası hakkında konuşmayın, bu büyük bir suçtur*” der. Ve bu, Cenab-ı Hakk’ın “*İnsanları arkalarından çekeştirenin, onların haysiyetleriyle oynayanın vay haline!*”⁴⁵ buyruğuna ve Allah Resûlü Muhammed’in (O’na ve Ailesine Selam Olsun): “*Sizden biriniz, tiksindiğiniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı?*”⁴⁶ söylemine uygundur.

Ani ayrıca yabancı bir kadına yaklaşmamanız, hatta özellikle evli bir kadınsa ona bakmamanız konusunda uyarır, çünkü ona göre o, kıvrımları bilinmeyen derin bir nehirdir, ve o, bunu da bedeli ölüm olan bir suç olarak görür. Bu anlamı, Eski Ahit’in Özdeyişler Kitabı, Bölüm 5 ve 6’da buluyoruz. Bu da bize Allah’ın “*Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, son derece çirkin bir iştir ve çok kötü*

⁴³ Kur’an-ı Kerim, Sûre 2 (Bakara), Ayet 223

⁴⁴ Kur’an-ı Kerim, Sûre 24 (Nur), Ayet 27

⁴⁵ Kur’an-ı Kerim, Sûre 104 (Hümeze), Ayet 1

⁴⁶ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 26, sayfa 234

*bir yoldur.*⁴⁷ sözünü hatırlatmaktadır. Ayrıca Ani'nin alkol içmeye ve kişinin dilinin kontrolünü kaybetmesi, ne söylediğini bilmemesi, hakarete ve aşağılanmaya maruz kalması gibi kötü etkilerine karşı uyarıda bulunduğunu görüyoruz. Onun, oğlunu suç olarak adlandırdığı aldatma ve yalan yere yemin etme konusunda uyardığını görüyoruz. Ayrıca, Ani oğluna, annesine iyi davranmasını öğütler ve ona şöyle der: *“Annene iki katı yemek ver ve onun senin elini tuttuğu gibi sen de onun elinden tut, çünkü sen ona ağır bir yük oldun ve o seni hiç şikayet etmeden taşıdı ve aylarca süren hamilelikten sonra doğduğunda seni kucağına aldı. Göğüsleri üç yıl ağzında oldu, pisliğine hiç kızmadı.”* Anneye yönelik bu iyi muamele tavsiyesi, Kur'an-ı Kerim'de bildirilenlerin hemen hemen aynısıdır: *“Biz, insana anne babasına iyi davranmayı emrettik. Annesi onu ne zahmetle karnında taşıdı ve ne zahmetle doğurdu! Onun (anne karnında) taşınması ve süttten kesilme süresi (toplam olarak) otuz aydır.”*⁴⁸

Bunlar, Kur'an-ı Kerim'de anlatılanlara büyük ölçüde tekabül eden, eski Mısır bilgilerinin bize bıraktığı pek çok hikmet ve nasihatten bazılarıdır.

En belirgin olanı, Tevrat'ta Özdeyişler Kitabı'nda belirtilendir ve biz bunu, MÖ 12. yüzyılın ünlü Mısırlı bilgisi Amenemope'nin ünlü papirüsünde yazdıklarıyla neredeyse aynı buluyoruz. O, 30 bölümde bilgeliğini ve oğlu 'Hor-em-makher'e öğütlerini kaydetti.

İlginç bir şekilde, bu bilgenin öğütleri ve dersleri, Eski Ahit'teki Özdeyişler Kitabı ile neredeyse aynıdır, o kadar ki, araştırmacıların çoğu İbranice versiyonu eski Mısır versiyonunun doğrudan çevirisi olarak kabul etmiştir. Ayrıca, Amenemope derslerinin, önceki eski Mısır bilgilerinin sözlerinin ve bilgeliklerinin bir uzantısı olduğunu, en eskisinin MÖ 3. bin yılın ortasına kadar uzandığını görüyoruz. Ayrıca Özdeyişler Kitabı'nın da 30 bölüme ayrıldığını ve bir babadan oğula benzer dersler ve öğütler içerdiğini belirtmek ilginç bir ayrıntıdır. Amenemope'nin oğluna tavsiyesi şöyle başlıyor: *“Sözlerimi duymak için kulak ver ve onları anlamak için yüreğini koy, çünkü onları kalbine koyarsan faydalı olur.”* Aynı başlangıcı Özdeyişler Kitabı'nda da okuyoruz: *“Kulak ver, bilgelerin sözlerini dinle, öğrettiğimi zihnine işle. Sözlerimi yüreğinde saklarsan mutlu olursun.”*⁴⁹

Eski Mısırlıların kalpten, bir anlayış ve idrak merkezi olarak bahsettiklerini görüyoruz, tıpkı Kur'an-ı Kerim'in dediği gibi, *“Onlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? Yoksa kalpleri kilitli mi?”*⁵⁰ Veya Yüce Allah'ın deyişiyle, *“Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun?”*⁵¹ Ve Amenemope'nin hiçbir sebeple hiçbir insanla alay etmemek hakkında söylediği sözlerden biri de, *“Topal olanı hor görme ve ona yüzünü asma, çünkü insan balçıktan ve samandan yapılmıştır ve Allah, onun yaratıcısıdır.”* Bu bize Yüce Allah'ın şu sözünü hatırlatır: *“Ey müminler! Bir topluluk diğer bir topluluğu alaya almayın. Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler.”*⁵²

Amenemope, ölçeği tahrif etmek ve ölçüyü azaltmak konusunda şöyle buyuruyor: *“Ölçüyü kötüye kullanmayın ve ölçüyü gereği gibi yerine getirin ve hile yapmayın, çünkü Allah aldatan adamdan*

⁴⁷ Kur'an-ı Kerim, Sûre 17 (İsra), Ayet 32

⁴⁸ Kur'an-ı Kerim, Sûre 46 (Ahkaf), Ayet 15

⁴⁹ Kutsal Kitap, Özdeyişler kitabı, Bölüm 22, Pasaj 17-18

⁵⁰ Kur'an-ı Kerim, Sûre 47 (Muhammed), Ayet 24

⁵¹ Kur'an-ı Kerim, Sûre 22 (Hac), Ayet 46

⁵² Kur'an-ı Kerim, Sûre 49 (Hucurat), Ayet 11

nefret eder.” Aynı anlamı Özdeyişler Kitabı’nın 11. Bölümü’nün başında da buluyoruz: “*RAB hileli teraziden iğrenir, hilesiz tartıdansa hoşnut kalır.*”⁵³ Aynı anlamı Kur’an-ı Kerim’de de buluyoruz, “*Ölçüde ve tartıda hile yapanların vay hâline! Onlar insanlardan (bir şey) ölçüp aldıkları zaman, tam ölçerler. Fakat kendileri onlara bir şey ölçüp, yahut tartıp verdikleri zaman eksik ölçüp tartarlar.*”⁵⁴ Yüce Allah Rahman Suresi’nde de şöyle buyurmaktadır: “*Ölçüde haddi aşmayın, tartıyı adaletle yapın, teraziyi eksik tutmayın.*”⁵⁵

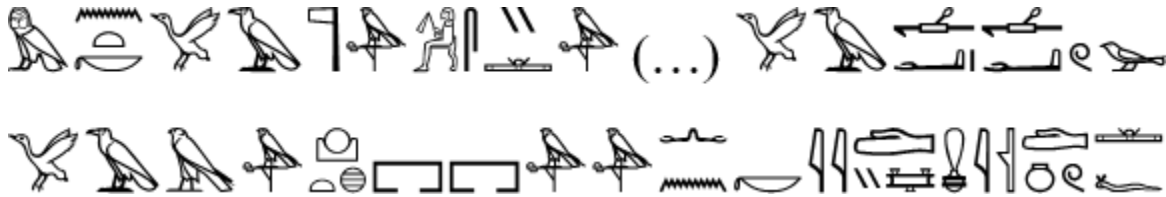
Amenemope yalan söylenmemesi konusunda da uyarıyor: “*Mahkeme salonuna girmeyin, yalan söylemeyin ve tanıklarınız ayaktaiken cevap vermektan çekinmeyin. Hakim huzurunda doğruyu söyleyin ve kimsenin üzerinizde yetki sahibi olmasına izin vermeyin.*” Ve yine aynı uyarıyı Özdeyişler Kitabı’nda görüyoruz: “*Yalancı tanık cezasız kalmaz, yalan konuşan kurtulamaz.*”⁵⁶

Bunlar, kökenlerini eski Mısır bilgeliği literatüründe bulduğumuz birçok kaynaktan, hatta Ani ve Ptahhotep’in özdeyişleri gibi, Amenemope’nin özdeyişlerinden bile daha eski kaynaklardan örneklerdir ve bunların hepsini burada anlatmamız mümkün değildir. Ama hepsi kaynağın bir olduğunu ve eski Mısırlıların en azından ahlaklarında hak dine uyduklarını ve iyiliğe çağırıp kötülüğü yasakladıklarını doğruluyorlar.

Son olarak, önemli bir soruyu yanıtlamalıyız: Eski Mısırlılar bu kadar çok tanrıya sahipken tek bir Tanrı’ya mı inanıyorlardı? Cevap şu ki, onlar Tanrı’nın bir olması gerektiğine inanıyorlardı, ancak çoğulluk, bu ikincil tanrıları sadece Mutlak Yaratıcının bir niteliği ve O’nun gücünün bir tezahürü olarak görmelerinden kaynaklanıyordu. Tevhid inancının tezahürü, papirüslerden birinde bir metinde bir cümle ile Mutlak Yaratıcıya tesbih ve övgü şeklinde ifade edilen Allah’ın tek olduğudur: “*Sen Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’sın, Bir ve Tek Tanrı’sın, Ra-Horakhty (Ra-Horus). O’nun dengi yoktur.*”

Bu paragraf tek tanrıcılığı ve yüce Tanrı’nın büyüklüğünü vurgular. Bu, Kur’an-ı Kerim’deki Tevhid Suresi’nin neredeyse harfi harfine tercümesidir: “*De ki: “O, Allah’tır, Tektir. Allah, Samed’dir. O doğurmamış ve doğmamıştır. Onun hiçbir dengi yoktur.”*”⁵⁷

Resim 10: Yukarıda bahsedilen papirüsün bir resmi



[Dr. Muhammed Salah El-Holi’nin bu bölümü burada bitiyor]

Mısır’daki Enkarnasyonlar

⁵³ *Kutsal Kitap*, Özdeyişler kitabı, Bölüm 11, Pasaj 1

⁵⁴ *Kur’an-ı Kerim*, Süre 83 (Mutaffifin), Ayet 1-3

⁵⁵ *Kur’an-ı Kerim*, Süre 55 (Rahman), Ayet 8-9

⁵⁶ *Kutsal Kitap*, Özdeyişler kitabı, Bölüm 19, Pasaj 5

⁵⁷ *Kur’an-ı Kerim*, Süre 112 (İhlâs)

Mısır Sahibi'nin yeryüzündeki ilk enkarnasyonu Enok'tu. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), Enok'un Osiris olduğunu ve Büyük Piramitleri inşa edenin de o olduğunu açıkladı. Osiris bir Mısır Kralı'ydı ve Mısır topraklarına Allah tarafından atanmıştı. Enkarnasyonlarından bir diğeri de Amid'dir (*aleyhisselam*). İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) şöyle buyurmuştur:

“Sfenks, 124.000 peygamberden biridir. O, büyük ilme sahip bir adamdı ve birçok mucizesi vardı. Onun adı Amid Peygamber'dir (aleyhisselam). Sfenksi Amid Peygamber'in (aleyhisselam) Ensarları inşa etti ve (Sfenksin) yüzü Amid Peygamber'in (aleyhisselam) yüzüdür. Burası büyük Mısır'dır, mübarek Mısır toprakları Mekke, Necef ve Kerbela'dan sonra dünyanın en pak yeridir ve piramitler Sfenks'ten daha eskidir. Piramitleri yapan bir dahidir ve o, Allah'tandır. Onu, Allah tarafından bu görev için gönderilmiş bir adam, o zamanda önemli bir sebep için ve gelecekte, Kaim'in zamanında önemli bir meseleyi korumak için inşa etti. Piramitlerde toplanan enerji Mısır'da depremleri önler ve bunun yanı sıra birçok faydası da vardır. Ve piramitlerin sırlarını ortaya çıkaran, Mehdi'nin adamlarındandır ve o, Allah'ın sırlarından bir sırdır. Mısır Sahibi, piramitleri açandır. O, sahibi tarafından yapıldı ve sahibi tarafından açılacaktır. Piramitlerin içinde 124.000 Peygamberden altısının mezarı bulunmaktadır. O, bir açılışa sahiptir, içine bir şey koyarsanız ilk haline geri döner. İçine canlı tavuk koyarsanız yumurtaya döner, bir insan, uzvu eksik veya kesilmiş halde oraya girerse sakatlığından önceki haline döner. Hastalar iyileşir, yaşlılar yeniden gençleşir. Ve Mısır'da geniş ve büyük bir hazine var ki, komşuları üzerine iyiliklerle dolup taşacaktır.”

Mısır Sahibi, Akenaton (*aleyhisselam*) zamanında Mısır üzerine bir hükümdar olarak, Yusuf (*aleyhisselam*) olarak enkarne etti. İsrailoğullarını Metatron olarak Mısır'dan çıkardı ve Yeremya Peygamber (*aleyhisselam*) olarak Mısır'a gitti ve orada şehit oldu. Büyük İskender (*aleyhisselam*) ve Malik Eşter (*aleyhisselam*) olarak Mısır'ı yönetti. Bir kez daha, bu çağda, Mısır topraklarına hükmetmek için bir Mısırlı olarak doğdu ve geri döndü.

Mısır'ın Kurtarıcısı

Yazan: Hadil El-Holi⁵⁸

Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Ehl-i Beyti'nin rivayetleri, Mısır'ın benzersiz bir tasvirini ve insanlık tarihinin bu kritik döneminde Mısır'ın rolünü içerir. İmam Ali bin Ebi Talib (*minhusselam*) Cifr kitabında Kaim zamanında Mısır'ı tarif ederken şöyle demiştir: *“Mısır Mehdi'nin desteğidir.”*⁵⁹ Ayrıca, buyurdu ki: *“Mısır, müminin elinin tuttuğu bir takviye ve destektir ve o, Mehdi'nin sağ kanadı olur.”*⁶⁰

Ancak Mısır'ın İmam Mehdi'ye destek olarak bu büyük rolü, Mısır halkının acılarının yoğunlaşacağı en karanlık dönemlerden biri olacağı için o dönemde Mısır halkının içinde bulunacağı yoksulluk, aşağılanma, fitne ve yıkımın şiddetiyle ilgilidir. Mısır halkı, ülkenin

⁵⁸ Bu bölüm Mısırlı İnsan Hakları aktivisti ve savunucusu Hadil El-Holi'nin makalesidir.

⁵⁹ *İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri*, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 327

⁶⁰ *İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri*, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 327

kaynaklarını tüketen, servetini yağmalayan, topraklarını ve halkını en ucuz fiyata satan ahlaksız, yozlaşmış yöneticilerin belasından muzdariptir.

Mısırlılar o kadar bıkmış olacaklar ki, kurtarıcıları olan Mısır Sahibi'nin gelmesi için feryat edecekler. İnsan yapımı rejimler tarafından atanan yöneticilerin elinde maruz kaldıkları bir aşağılanma, ihanet ve tiranlık çağından sonra, Mısırlılar nihayet kurtuluşlarının halk tarafından değil, Allah tarafından atanan bir hükümdarın elinde olduğunu ve Yüce Allah'ın onlar için baştan beri takdir ettiği şeyin bu olduğunu anlayacaklar, bu yüzden, (seçilmeleri için) kendilerini dayatan ve yönetimi gasp eden zorbarın yerine, Mısır Sahibi'nin kendilerine hakim olmasını isteyeceklerdir.

Böylece İmam Ali'nin (*minhusselam*) Cifr'deki sözlerini anlıyoruz: “*Sahip Kinana (Mısır'ın eş anlamlısı) halkını uykudan uyandıracak ve Allah onları ölümlerinin dirilişiyle diriltecektir. Muhakkak ki her şey için bir ecel ve her gaybetin bir dönüşü vardır.*”⁶¹

Mısırlıların bu gerçeğe uyanmaları, onları öldükten sonra diriltmekle eş değerdir. Mısır Sahibi'nin kendine çağırmadığı da rivayetlerden çok açıktır, öyle ki, Mısır halkı, o onların arasındayken ondan habersiz olur. “*Ve bir süre sonra, kulakları ve gözleri doldurduktan sonra, hiç kimsenin karşı çıkmadığı ve varlığına itiraz etmediği (Mısır'ın) Kaim'i, (yani) Sahibi kıyam edecektir.*”⁶² Ayrıca “*kendileriyle beraberken onu kimse görmez*”⁶³, yani o (*minhusselam*) karşılarındadır, onu işitebilir ve görebilirler ama onu tanımazlar ve hakikatinden habersizler. Mısır tahtında oturan bir fatih olarak onlara dönene kadar onlardan gaybeti devam edecektir. Al-i Muhammed'in (*Selâm Onlardandır*) rivayetlerinde bu dönüşün Mısır halkına müjdelendiği pek çok beyan vardır.

Mısır Sahibi Mısır'ı fethettikten sonra halkı için yapacağı işler arasında şunlar vardır:

Mısır'ın zenginliğini geri kazandırır ve yoksulluğu giderir: “*Ne gariptir ey Mısır halkı, Allah yolunda sâbit olduğunuz müddetçe, Allah sizin bozulan halinizi iyileştirecek, vaadlerinizi yerine getirecek, muhtaçlarınızı zengin edecek ve borçlarınızı ödeyecektir.*”⁶⁴

Mısır'ın küresel itibarını yeniden tesis eder: “*Mısır Sahibi, insanlar ahlaksızlığa alıştıktan sonra Mısır'ın görkemini yeniden kendisine kazanır ve onu güvenliğe kavuşturur.*”⁶⁵

Mısır'ın sırlarını ve hazinelerini ortaya koyar: “*Mısır Sahibi uzun bir gaybet ve sessizlikten sonra çıkacak, Sırlar Mağarası'nı açıp 'intikam, intikam' diye seslenecektir.*”⁶⁶

Kudüs'ü fether: “*Allah orada (Mısır'da) nurlu kandilini – salihlerin örneği olan bir sahibi – aydınlattıktan sonra Kudüs'e girmenin müjdesi onlardır.*”⁶⁷

⁶¹ İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 327

⁶² İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 327

⁶³ İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 328

⁶⁴ İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 329

⁶⁵ İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 327

⁶⁶ İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 329

⁶⁷ İmam Ali'nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 327-328

Aynı zamanda, *“Mısırlılara, Kudüs’e gireceklerini, Kudüs’le ilgili bir görevlerinin olduğunu ve Mısır Sahibi’nin Mehdi’nin hükümdarlığının yolunu açacağını müjdele.”*⁶⁸

Mısır Minberini inşa eder ve Mısır’ı İmam Mehdi için bir medya merkezi yapar: *“Ve öğrendim ki, ahir zamanda Mehdi’nin büyük minberi Mısır’da olacak ve bunun yolunu kuvveti demir ve kalbi kuvvetli olan bir adam açacaktır, Allah ona ariflerin açılışını verecektir.”*⁶⁹

Rivayetlerdeki olayların anlatımı, Mısır Sahibi Eba Sadık Abdullah Haşim’in (*minhusselam*) biyografisine tekabül etmektedir. Uzun yıllar Mısır’da bulunmasına rağmen asla insanları kendine çağırmadı ve Mısır’ın Sahibi olduğunu söylemedi, aksine Allah’ın Hakimiyetine ve Büyükbabası İmam Mehdi’ye (*aleyhisselam*) Çağrısı, rivayetlerde de buyurulduğu gibi halk arasında nefret uyandırdı: *“Sarımsak kokusu gibi nefret uyandıran bir çağrısı vardır; Yahudilerin Mısır’a, hırçın bir köpeğin saldırdığı gibi saldırmamasından sonra, o ve efendisi oradan aşağılanarak çıkarlar.”*⁷⁰

Abdullah Haşim Eba Sadık’ın (*minhusselam*) başına gelen de tam olarak budur. Kendisinin ve ashabının Mısır’da kurdukları medya platformu ile İmam Mehdi’nin Çağrısını tüm dünyaya ulaştırmayı başardı, daha sonra rivayetlerde de belirtildiği gibi 2015 yılının üçüncü ayında Doğu Siyah Bayraklarını kaldırdı. *“Evliya gibi sabırlıdır ve siyah bayrağı o kaldıracaktır.”*

Daha sonra Mısır’ın yetkili makamları ve güvenlik güçleri onunla savaştı, ailesini alıp ülkeyi terk etmeye zorlanana kadar kendisi ve ashabı yıllar boyu sık sık hapsedildi, yargılandı ve Mısır İstihbaratı tarafından arandı.

Sürgün yıllarında Mısır Sahibi’nin, halkına yapılan haksızlık ve zulme, yöneticilerin ülkeyi getirip sonunda Siyonistlerin, Suud ve hain Arap hükümdarlarının yuvasına çevirdiği bu duruma yüreğinin sızlamasını izledim. Mısırlılar için istediği Mısır’dan, Mısır’ı olması gerektiği gibi yöneteceğinden bahsederken onu dinledim. Eba Sadık tarafından yönetilen, geri kalanlar kırıntılarla yaşarken kimsenin milyonları biriktirme hakkına sahip olmadığı Mısır. Aksine, zengin, ihtiyaçlarını aşan fazlalığı devrettikten sonra servet eşit olarak paylaştırılır. Daha sonra, herkesin aynı yaşam standardına ve lükse sahip olacağı şekilde insanlar arasında yeniden dağıtılır.

Eba Sadık tarafından yönetilen Mısır’da özel okul, yabancı okul veya üniversite diye bir şey yoktur, ancak her bireyin kendisi ve çocukları için en iyi eğitimi alma hakkı vardır. Tesisatçı mühendisle, usta doktorla eşittir. Herkes en iyi okullara gitmek için eşit fırsata sahiptir.

Eba Sadık tarafından yönetilen Mısır’da basit insanlar gelirleri nedeniyle sağlık hizmetlerinden veya sosyal hizmetlerden mahrum bırakılmaz. Aksine, herkes finansal kaygılar olmaksızın optimal ve eşit sağlık hizmetlerinden yararlanır. Onun, Mısır’ın kimsenin bilmediği hazinelerinden, konumlarından ve ihtiyacı olan herkesi nasıl zenginleştirebileceğinden, hatta bu zenginliğin komşularına taşmasından bahsettiğini duydum.

Halkımla birlikte arzu ettiğim ve hayalini kurduğum Mısır’ı, yaşadığımız her zulüm anında gördüğümüz Mısır’ı O’nda gördüm.

⁶⁸ *İmam Ali’nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri*, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 329

⁶⁹ *İmam Ali’nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri*, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 328

⁷⁰ *İmam Ali’nin Ahir Zaman Hakkında Söyledikleri*, Seyyid Ali Aşûr, sayfa 327

O'nda gençliğin hayalini kurduğu Mısır'ı, bir zamanlar “devrimin gençleri” olarak bilinenleri gördüm ve onlara diyorum ki, beklediğiniz hükümdar buradadır, halkı gibi yaşayan ve saraylarda yaşamayı reddeden hükümdar buradadır. Zalimlere boyun eğmez, halkının hürriyet ve haysiyet içinde yaşaması için kendini feda eder.

Sadece destekçilerinden biri olarak değil, ailesi ve halkı için daha iyi bir yarın hayal eden Mısırlı bir kız olarak Mısır hakkında konuşmasını dinledim ve o zaman anladım ki, Mısırlılar olarak uzun bir aşağılanmadan sonra, yine başımızı kaldırıp dik duracağız.



Bab 40

EBA SADIK'IN ŞEHADETİ



“Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek.”



“Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek.”¹

Bunlar, bizi tüm gerçeğe yöneltecek olan, geleceği vaat edilen kişiyle ilgili İsa'nın (*aleyhisselam*) sözleriydi. Hayatımı, İsa'nın (*aleyhisselam*) geleceğini vadettiği gerçeği, tam gerçeği – Gerçeğin Ruhu'nu – bulmaya adadım. 14 yıl önce hatırlıyorum, Allah'a secde edip teslim olmuşum ve şöyle demiştim: “Ey Rabbim, bana kim olduğumu ve benim için hangi yolu izlememi istediğini göster, nerede olursan ol, kim olursan ol, Sana tabi olayım. Eğer Sen Krişna'ysan, Sana tapınırım ve Seni takip ederim, eğer Sen Buda'ysan, Budist olurum, Yahudilik hak ise, bırak ben Yahudi olayım, İsa Rab ve Kurtarıcı ise, o zaman Sana ibadet edeceğim. Muhammed hak ise, o zaman ben bir Müslüman olurum. Sen Ali isen ben de Ali'ye kulluk ederim veya Sen her kimsen ona kulluk ederim. Her kim olursan ol ve nerede olursan ol, ben orada olurum, yeter ki bana yolu göster.” O zamanlar Amerika'dan Mısır'a seyahat ettim ve Tanrı'yı aramak için Piramitleri çevreleyen kumlarda yürüdüm. Nil ve Kızıldeniz'de yelken açtım, Kuveyt ve Birleşik Arap Emirlikleri'ni gezdim, en yüksek kuleleri gördüm ve Tanrı'yı aramak için camilere girdim. Lübnan'a gittim, dağlarına tırmandım ve İsa'nın (*aleyhisselam*), mağaralarında oturduğu yere oturdum. Bekledim, bekledim ve aldığım her ipucunu takip ettim.

Sonra bir gün Mısır'a döndükten sonra, Vaftizci Yahya'nın (*aleyhisselam*) sesine benzer bir sesin çölden şöyle dediğini duydum: *“Rab'bin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiyim ben.”²* Duyduğum ses şöyle dedi:

*“O halde bu örneği İsa'dan (*aleyhisselam*) dinleyin: “Bir üzüm çiftliğinin sahibi vardı ve onu bahçıvanların eline bırakıp gitti. Sonra, çiftliği ve meyveleri geri almak için yardımcılarını gönderdi, bu yüzden işçiler onun yardımcılarını öldürdüler. Sonra oğlunu gönderip, “Oğlumdan korkarlar, çiftliği ve meyveleri ona verirler” dedi. Ama bahçıvanlar onun oğlunu gördüklerinde, “Bu onun tek oğludur ve varis odur. Onu öldürelim, tarla ve meyve bize kalsın” dediler. Çiftliğe el koyanlar amelsiz alimlerdir ve çiftliğin sahibi İmam Mehdi'dir (*aleyhisselam*) ve onun gönderdiği vekilleri öldürülen ve kovulan amel eden alimlerdir. Oğlu da size sesleniyor: Uyanın ey uyuyanlar! Uyanın ey ölümler! Uyanın!”³*

Bu adamın sesi, bağ sahibinin İmam Mehdi'nin (*Ona ve Ailesine Selam Olsun*) oğlu olduğunu iddia ediyordu. İsa (*aleyhisselam*) tarafından bize gönderilen ve Kuran'da İsa'nın (*aleyhisselam*) zikrettiği bir elçi olduğunu iddia ediyordu: *“Hani, Meryem oğlu İsa, “Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah'ın size, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir elçiyi müjdeleyici (olarak gönderdiği) elçisiyim” demişti.”⁴* Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), adı Ahmed olan Gerçeğin Ruhu olduğunu iddia etti. Durup başka ne söyleyeceğini duymaktan başka bir şey yapamadım. Bu adam söyledi:

“Sizler bu hayatta yolcularsınız ve her yolcu mutlaka varmalıdır. Varacağınız yerin cehennem olmamasına dikkat edin. Ve varacağınız yerin cennet olması için çalışın. Zira

¹ *Kutsal Kitap*, Yuhanna Kitabı, Bölüm 16, Pasaj 13

² *Kutsal Kitap*, Yuhanna Kitabı, Bölüm 1, Pasaj 23

³ *Hac Hutbesi*, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*)

⁴ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 61 (Saff), Ayet 6

her akıllı insan, kendisini selamete götüreceği yolu dikkatle aramalıdır. Çünkü, vade dolduğu ve teçhizat tamamlandığı zaman pişmanlık hiçbir fayda sağlamayacaktır. Ve siz ey gerçek müminler, doğru yolda yürüdüğünüzü ve Allah'ın dilediği ve sizi bunun için yarattığı hak dinini benimsediğinizi Ahmed El-Hasan'dan değil, Allah'tan öğrendikten sonra, soluğunuz kesilinceye kadar çalışın, çalışın, çalışın.”⁵

Davetini dikkatle inceledim ve irdeledim ve onun şöyle dediğini farkettim: “Ahir zaman alimlerine İmam Mehdi'nin Vasisini sormadan önce Resûlullah'a ve İmamlara (Onlara Selam Olsun) ahir zaman alimlerini hiç sordunuz mu?”⁶ Onların rivayetlerinde ne anlattıklarına baktığımda; ahir zaman âlimlerinin “gökkubbe altındaki âlimlerin en şerhileri”⁷ olduklarının, “hain”⁸ olduklarının, “Bizim Şiamız için Yezid'in ordusundan daha tehlikeli”⁹ olduklarının ve “Allah'ın yarattıklarının en kötülere”¹⁰ olduklarının söylendiğini gördüm. İsa'nın, Muhammed'in ve Peygamberlerin düşmanlarının, amelsiz alimler, şeyhler, rahipler ve hahamlar olduğunu gördüm. O zaman, Allah tarafından gönderilmedikçe bir âlime bir daha asla güvenmemeye karar verdim, çünkü İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) sadece bu cümlesiyle bile alimlerden daha bilge olduğunu kanıtladığını gördüm. Zira alimler *Taklid* veya *Velayet-i Fakih* gibi doktrinlerle kendilerine çağırırken, Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Peygamberlerin ve İmamların gerçekte ne dediğini biliyordu.

İnceledim ve İmam Ahmed El-Hasan'ı (*minhusselam*) yalnızca Allah'ın hükümdar atayacağını söyleyen tek kişi olarak buldum. Tevrat'a, İncil'e ve Kur'an'a baktım ve gerçekten de Adem'i tayin edenin sadece Allah olduğunu, Saul, Samuel, Davud, Süleyman, İsa Mesih ve Kahir Muhammed gibi peygamberleri tayin edenin Allah olduğunu gördüm. “Ey insanlar, sadece Allah hükmedebilir!” diyen tek ses oydu. Bu arada zalim yöneticilere körü körüne itaat çağrısında bulunan, demokrasi ve seçim çağrısı yapan, insanları kendi yöneticilerini seçmeye ve Allah'ın seçiminden vazgeçmeye çağırılanlar da amelsiz âlimlerdi.

Onun, İsa'nın dilinde ve Hz.Muhammed'in (*Ona ve Ailesine Selam Olsun*) Vasiyetinde Allah tarafından atanmış vadedilen kişi olduğunu iddia ettiğini ve onu insanların en bilgesi ve Allah'ın hüküm ve hakimiyetine çağırarak tek kişi olarak gördükten sonra, hayatım pahasına bağlılık yemini etmeye kendimi mecbur hissettim. Çünkü Peygamberlerin Kutsal Metinlerinin hiçbirinde gerçeği tespit etmek için bulabileceğim başka bir yol yoktu. Allah, Adem'i atadı ve şöyle dedi: “*Şüphesiz ben yeryüzünde bir Halife atayacağım*”¹¹ ve Allah “*Adem'e bütün isimleri öğretti*”¹² ve Allah “*tüm meleklerle Adem'e secde etmelerini emretti*.”¹³ Dolayısıyla Allah'ın Elçisini ancak şu üç şeyle tanıyabiliriz: 1. Kendisinden önceki Allah'ın Peygamberinin Vasiyetinde anılmak veya Allah

⁵ *Hac Hutbesi*, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*)

⁶ *Hac Hutbesi*, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*)

⁷ *El-Kafl*, Şeyh Kuleyni, cilt 8, sayfa 308

⁸ *Bihar'ul Envar*, Allame Meclisi, cilt 52, sayfa 277

⁹ *İmam Askeri'nin Tefsiri*, sayfa 301

¹⁰ *Mu'cem Ahadis İmam Mehdi (aleyhisselam)*, Şeyh Ali Korani, cilt 1, sayfa 47

¹¹ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 30

¹² *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 31

¹³ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 2 (Bakara), Ayet 34

tarafından atanmak. 2. En bilge olmak, her şeyin adını bilmek. 3. İnsanların Allah tarafından atananın hükümdarlığına secde ettiği bir sisteme davet.

İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) soyunu araştırmaya kalksam, bunun anlamsız olacağını ve atalarının iyi ya da kötü, salih ya da günahkar, iyi ya da kötü bir üne sahip olup olmamasının hiçbir şeyi kanıtlamayacağını anladım. İncillerdeki İsa'nın şeceresi, en iyi öykülere sahip olmayan üç kadını içerir, Uriya ile evliyken Davut (*aleyhisselam*) tarafından hamile kalan Batşeba İsa'nın (*aleyhisselam*) büyük annesiydi, Yuşa'nın ordusuna yardım eden Kenanlı bir fahişe olan Rahab İsa'nın (*aleyhisselam*) büyük annesiydi; ve Yahuda'nın iki oğluyla evlenen ve ardından Yahuda'dan hamile kalmak için fahişe kılığına giren Tamar da İsa'nın (*aleyhisselam*) büyük annelerinden biriydi. O halde, şecere ve sülale ne anlam ifade eder?

Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) ailesinin ona karşı olduğunu ve ona inanmadığını öğrendim. Bazıları, en yakın akrabaları ona inanmıyorsa, sen neden inanasın dediler. Ama sonra bunun, Peygamberlerin ve İmamların sünneti olduğunu anladım. İsa dedi: "*Size doğrusunu söyleyeyim, hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez.*"¹⁴ Ve İsa ayrıca şunları söyledi: "*İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.*"¹⁵ Adem'in düşmanının öz oğlu, Habil'in düşmanının da öz kardeşi Kabil olduğunu gördüm. Yusuf'un düşmanlarının kardeşleri, İmam Hasan Askeri'nin düşmanının da kardeşi Cafer-i Kezzab olduğunu gördüm. Nuh'un, Lut'un ve İmam Hasan'ın (*Onlara Selam Olsun*) düşmanlarının eşleri olduğunu gördüm. Öyleyse ailenin seçiminin veya inancının ne önemi var?

Ahmed El-Hasan'ın ve takipçilerinin adının ve itibarının yok edildiğini gördüm. Onlar gökkubbe altındaki her türlü kötülükle suçlandılar. İnsanlar derdi ki, onlara uymayın, çünkü onlar cahil bir topluluktur veya zalim, kötü bir topluluktur. Oysa Kur'an'da Nuh'u (*aleyhisselam*) inkar edenlerin şöyle dediklerini gördüm: "*Kavminin inkâr eden ileri gelenleri, "Biz, senin ancak bizim gibi bir insan olduğunu görüyoruz. İlk bakışta sana uyanların da ancak en aşağılıklarımızdan ibaret olduğunu görüyoruz. Sizin bize karşı herhangi bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine sizin yalancı kimseler olduğunuzu sanıyoruz" dediler.*"¹⁶ İsa'ya bir kafir ve sapkın olarak iftira atıldığını gördüm, Korah'ın Musa'yı zina yapmakla suçlamak için kadınları işe aldığını gördüm, Muhammed'in sihirbaz olmakla suçlandığını gördüm. O hâlde, bu yolda ve Elçi'nin hakkaniyetini tayinde, ithamların, dedikoduların ve şöhretlerin ne önemi var?

Gerçi, İmam Ahmed El-Hasan'ın müstehcenlikle suçlandığını ve takipçilerinin birbirlerini cinsel skandallarla suçladığını gördüm. Ona yakın olanların bile birbirlerine yönelik suçlamalarda bulunduğunu gördüm, ama yine de bunun ne önemi var? Çünkü Saul'u Davud'un karısını başka bir adamla evlendirmek için alıp götürürken buldum ve Davud'u Uriya'nın karısını alırken buldum ve Davud'un oğlu Avşalom'u babasının on karısını alıp hepsiyle ilişki kurmak için tüm İsrail'in önünde bir çadır kurarken buldum! Muhammed'i evlatlık oğlu Zeyd'in karısını alırken buldum. Yahudilerin kitaplarında İsa'ya bile iftira atıldığını ve gayri meşru bir çocuk olarak adlandırıldığını gördüm. Yakup'un oğlu Ruben'i babasının karısı Bilha ile yatmak için yatağa tırmanırken buldum

¹⁴ *Kutsal Kitap*, Luka Kitabı, Bölüm 4, Pasaj 24

¹⁵ *Kutsal Kitap*, Matta Kitabı, Bölüm 10, Pasaj 36

¹⁶ *Kur'an-ı Kerim*, Sure 11 (Hud), Ayet 27

ve Yakup, Tanrı'nın seçilmiş halkının babasıydı. O halde ailevi seks skandallarının gerçeği belirlemekle ne ilgisi var? Ahmed El-Hasan'ı bu temelde reddedeceksek, o zaman tüm peygamberleri reddetmemiz gerekmez mi?!

İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) garip veya açıklanamaz görünen eylemleri olduğunu gördüm. Görünüşte, bu eylemler müminin çıkarına değil gibi görünüyor. Ama ne önemi var ki, Musa'nın (*aleyhisselam*) iki denizin birleştiği yere yaptığı yolculukta Salih Kul'un yaptıklarını görmedik mi? Allah'ın Şeytan'a, kulu Eyüp'ü (*aleyhisselam*) devirmesine izin verdiğinde yaptıklarını tuhaf bulmadık mı? Allah'ın İbrahim'e (*aleyhisselam*) kendi oğlunu katletmesi için verdiği imtihanı zor ve sarsıcı bulmadık mı? Garip hareketlerin ve zorlu imtihanların Allah'ın Elçisinin kimliğini tespit etmekle ne alakası var? Aksine, bunun, neredeyse Allah'ın Çağrısının bir parçası olması gerektiği anlaşılıyor.

Öyle görünüyordu ki, ne olursa olsun, insanı İmam Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) yüz çevirecek ne olmuş olursa olsun, (o şeylerde) kendisinden önceki Peygamberlerden veya İmamlardan birinin örneği vardı. Bahsettiklerimiz dışında, Allah'tan gelen gerçek bir Elçiyi tanımlamanın herhangi bir yolu yoktu ve (şimdi de) yoktur. Bazıları İsa'yı (*aleyhisselam*) veya Elçileri doğaüstü bir mucize aracılığıyla tanıdı. Ama biz bunun, Allah'ın Elçisi'ni gerçek anlamda özdeşleştirmenin bir yolu olmadığını gördük, çünkü İslam'daki, İncil'deki ve Tevrat'taki rivayetlere göre Deccal ve sahte peygamberler bile ölüleri diriltmek dahil büyük mucizeler ve harikuladelikler yaptılar ve yine de onlar batıldılar. Öyleyse, hem hayır hem de şer bunu yapabiliyorsa, bu (şey), gerçeği tanımlamanın bir yolu nasıl olur? Duygularla, ithamlarla, rivayetlerle, hatta garip gerçeklerle Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) inanmadıysam, peygamberleri inkâr edenlerle benim aramda ne fark var? İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) denizde bir gemiyle yolculuk yapıyordu, gemi sallanır, dalgalar vurur ve fırtınalar çakardı ama daha sağlam olan başka bir gemi bulmadan gemiden atlamam mümkün değil, içinde bulunduğum gemide delikler olduğunu duysam da; belki de Salih Kul gemiye ait olmayan herkes dışarı atlasın diye o delikleri oraya açmıştır (diye düşünürüm).

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) hak idi ve ondan başka hak ve gemi yoktu. Gemisini terk eden boğulur, fırtınanın ortasında sınımsız tutunan kurtulur, ondan önde giden helak olur ve ezilir. Beni mantıklı bir argümanla yakaladı ve ben gerçeğin kölesi ve tutsağı oldum. Verdiği sözler gecikmiş olsa bile ben onu nasıl bırakabilirdim ya da ondan nasıl vazgeçebilirdim? Nuh'un vaadi ertelenmedi mi, İsa'nın vaadi ertelenmedi mi, Muhammed'in vaadi değiştirilip ertelenmedi mi? Tufan yüzlerce yıl ertelendi, İsa Kudüs'ten hüküm sürmedi, bilakis bedeni çarmıha gerildi ve Muhammed yeryüzünü adaletle doldurmadı, aksine vaat onun soyundan olan birine ertelendi. Ahmed El-Hasan'ı, vaadlerinden biri gecikti veya umduğumuz gibi gerçekleşmedi diye inkâr edersek, bunların hepsini inkar mı edeceğiz? Bir insan Allah'tan gerçek bir Elçi olmanın kriterlerini yerine getirdiğinde, vasiyet iddiasında bulunduğunda, ilim gösterdiğinde ve Allah'ın Hakimiyeti'ne davet ettiğinde, onu asla bırakamazsınız, aksi halde sapıtırsınız. İşte bu yüzden pes etmedim, bilakis her zorlukta, her fırtınada, her kötü ithamda ve tehlikede, İmamım için canımı vermeye hazırdım. Çünkü Hz.Muhammed şöyle dedi: "*Sizden biriniz, ben ona evladından, babasından ve bütün*

insanlardan daha sevgili olmadıkça iman etmiş olmaz.”¹⁷ Ve İsa şöyle dedi: “Annesini ya da babasını benden çok seven bana layık değildir; Oğlunu veya kızını benden çok seven bana layık değildir.”¹⁸

Bırak Senin Yerine Ben Öleyim Baba

Bir gün Babama (*minhusselam*) dedim ki, “*Bırak bu enkarnasyonda senden önce öleyim ve sen devam et, seni kaybetmeye kalbim dayanmıyor, sanırım bu yüzden Kerbela’da senden önce öldüm.*”

İmam (*minhusselam*), “*Bu olmayacak oğlum*” dedi.

Dedim ki: “*Bir gün olana kadar bunu istemeye devam edeceğim. Allah için hiçbir şey imkansız değildir.*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, imkânsız diye bir şey yoktur, ancak esaslar vardır. Mahlukat ve yeryüzü yok olur ve milyonlar ölür.*”

“*Nasıl olsa yıkılıyor*” dedim.

İmam (*minhusselam*), “*Hayır oğlum, düzelecek*” dedi.

“*Sen düzelteceksin baba*” dedim.

İmam (*minhusselam*), “*Lütfen bu konuyu tekrar etme oğlum, ben senden daha bilgeyim ve farkındalığım daha yüksek*” dedi.

Ama işin peşini bırakamazdım, ne zaman İmam Ahmed El-Hasan’ı (*minhusselam*) kaybetmeyi düşünsem küçük bir çocuk gibi gözyaşlarına boğulurdum. Bu yüzden konuyu onunla bir kez daha gündeme getirdim.

“*Kitabı basılmak üzere hazırlamak için iznini aldım ve incelemen için sana gönderdim*” dedim.

İmam (*minhusselam*), “*Evet, doğrudur*” dedi.

“*Çok heyecanlıyım*” dedim.

İmam (*minhusselam*) “*Başarılar dilerim, sevgili oğlum*” dedi.

“*Babacığım, bu büyük şeref için sana teşekkür ederim*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Sen bütün hayırlara lâyıksın oğlum, bütün hayırlara lâyıksın, çünkü sen benim salih oğlumsun.*”

“*Bütün hayırlar sensin*” dedim.

İmam (*minhusselam*): “*Benim pirupak oğlum, salihim, sabredenim, mücahidim*” buyurdu.

“*Ben de bu dünyadan ayrılıncaya kadar daima böyle kalacağım*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Yüreği ak olan iffetli oğlum, Allah seni kutsasın, her türlü beladan ve şerden korusun.*”

¹⁷ *Mizan’ul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 1, sayfa 518

¹⁸ *Kutsal Kitap*, Matta Kitabı, Bölüm 10, Pasaj 37

“Bir ricam var” dedim.

İmam (*minhusselam*), “Evet, nedir?” dedi.

“Babacığım, şimdi kalbimin içine bakmanı ve birazdan söyleyeceklerimin ne kadar ciddi olduğunu görmeni istiyorum” dedim.

İmam (*minhusselam*), “Evet, açıkça görüyorum, biliyorum” dedi.

Dedim ki, “Senden sonra bu dünyada bir hayır yoktur, dünyanın benim gibilerden çok sana ihtiyacı var. Senden önce gitmemi kabul ediyor musun? Sen kal ve insanlığı yönet, olur mu?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Gözümün nuru sevgili oğlum, kalbindekileri ve senin sadık ve imanlı duygularını takdir ediyorum, ancak bu olmaz sevgili oğlum, çünkü olursa, Evrenin tüm sisteminde ve yaşamın temellerinde bir sorun olacaktır.”

“Artık senin elinde olan evrenin” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Benim elimde de olsa yine adaletli olurum ve bu da adalettir.”

Dedim ki: “Nasıl adalet değil de senin için kendimi feda ediyorum, Abdullah’ın Ahmed El-Hasan için kendini feda etmesi ne büyük şereftir, selam sendendir ey Rablerin Rabbi, Kralların Kralı ve Efendilerin Efendisi.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Oğlum, omuzlarının arasında benden olan bir ruh taşıdığını ve bu yüzden bu bedeninde benim yoldaşım olduğunu ve bu bedenden ayrıldıktan sonra da benim yoldaşım olduğunu unutma.”

“Senden ayrı kalmaya dayanamadığımı biliyorsun” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Dilediğin zaman beni göreceksin ve işiteceksin.”

Ben ağlamaya başladım.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Mübareksin ey gözümün nuru, mübareksin, bu konuşmayı unutmanı ve ezelden beri belirlenmiş olan işlerle vaktini boşa harcamamanı istiyorum.”

“Sana hayatımı vermemden daha büyük bir hediye var mı?” dedim.

İmam (*minhusselam*), “Evet, var” dedi.

“Nedir?” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Bütün samimiyet ve sadakatle yolunu sürdürmen.”

“Ama sana ihtiyacım var” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Ey gözümün nuru, çölde bir ağaç olsan, beni üzerine gölgesini vuran, seni güneşten ve rüzgardan koruyan daha büyük bir ağaç olarak bulursun.”





Bab 41

VAHİY KİTABI



“O Söz başlarına gelince, onlar için yerden kendilerine bir dâbbe çıkarırız. O, onlara insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler.”



Korku! Çoğu insanın üzerinde çalıştığı şey budur. Cehenneme gitme korkusu. Aldatılma korkusu. Şeytan, Deccal korkusu, değişim korkusu. Bu korku, amelsiz alimlerin insanları kandırarak körü körüne itaatkar olmaları için kullandıkları şeydir. Firavun'un halkı köleleştirmek için Amun tapınağındaki rahipleri kullanmasına izin veren, Mısırlıların Tanrı korkusuydu. Köle olmamıza neden olan şey, yetiştirildiğimiz programlamayı kırma korkusudur. Kuran'da kafirler şöyle derler: “*Onlara, “Allah’ın indirdiğine uyun!” denildiğinde, “Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)a uyarız!” derler. Peki ama, ataları bir şey anlamayan, doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı (onların yoluna uyacaklar)?*”¹ İnsanlar, kalabalığın ve aşına oldukları şeyin peşinden koşan kör sığırlar ve koyunlar gibidir: “*Yoksa çoklarının söz dinlediklerini veya alettiklerini mi sanırsın? Onlar şüphesiz davarlar gibidir, belki daha da sapık yolludurlar.*”² Amelsiz alimlerin, güçlerine meydan okuyan veya güçlerini tehdit eden herkesi ve her şeyi şeytanlaştırdığını her zaman göreceksiniz. Amun rahiplerinin Musa’yı (*aleyhisselam*) şeytanlaştırdığını, hahamların İsa’yı (*aleyhisselam*) şeytanlaştırdığını, Yahudi ve Hristiyan alimlerinin Muhammed’i (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) şeytanlaştırdığını görürsünüz. Neden? İnsanlar onları takip etmekten korksun diye. Ve neden Nuh, İbrahim, Musa, İsa ve Muhammed “Ulü’l-Azim” Peygamberleri olarak adlandırıldılar? Çünkü onlar, kendilerinden öncekilerin kitaplarını, usullerini ve elyazmalarını terk etmeye muktedir olanlardı. Osman ibn İsa’dan, o da Sema’a’dan şöyle naklediyor:

*Eba Abdullah’a (aleyhisselam) dedim ki: “[Ulü’l-Azim peygamberlerinin sabrettiği gibi, sen de sabret.] (Kur’an 46:35)” O buyurdu: “Onlar Nuh, İbrâhim, Musa, İsa ve Muhammed’dir (onlara ve tüm peygamberlere selam olsun).” Ben dedim: “Onlar nasıl Ulü’l-Azim oldular?” O buyurdu: “Çünkü Nuh bir Kitap ve bir şeriat ile gönderildi ve ondan sonra gelenlerin hepsi Nuh’un Kitabı, şeriatı ve yöntemi doğrultusunda amel ettiler. Ta ki İbrâhim Suhuf ile geldi ve o, kendi iradesiyle Nuh’un Kitabını terketti, fakat küfür nedeniyle değil. İbrâhim’den sonra gelen tüm peygamberler İbrâhim’in şeriatı, yöntemi ve Suhufu ile gittiler. Ta ki Musa Tevrat ile geldi ve kendi iradesiyle Suhufu terketti. Böylece, Musa’dan sonra gelen tüm peygamberler Tevrat, onun şeriat ve yöntemi doğrultusunda amel ettiler. Ta ki Mesih, İncil ile geldi ve kendi iradesiyle Musa’nın şeriat ve yöntemini terketti. Ve Mesih’ten sonra gelen tüm peygamberler onun şeriat ve yöntemiyle amel ettiler. Ta ki, Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) gelerek Kur’an’ı, kendi şeriat ve yöntemini getirdi. Böylece, onun “helal’i” Kıyamet gününe dek helal, “haram’i” da Kıyamet gününe dek haram olarak kalacaktır. Bunlar elçilerden Ulü’l-Azim olanlardır.”*³

Cuma Namazının Kaldırılması

Ve şimdi Kıyamet günü veya Kaim’in Kıyam günüdür ve Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), kendinden öncekilerin kitaplarını ve şeriatlarını, onlara inanmadığı için değil, bilakis, yeni kitabı

¹ Kur’an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), Ayet 170

² Kur’an-ı Kerim, Sure 25 (Furkan), Ayet 44

³ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 65, sayfa 326

ve şeriatıyla ve dinin gerçek anlamıyla, Adem'e veya Allah'ın halifesine, ilahi olarak atanmış Kral veya Elçiye secde ile, yeni, daha mükemmel ve eksiksiz bir Ahit olan Yedinci Ahit ile geldiği için onları (eski ahitleri) bırakacak kadar iradeye sahipti. Bu, Allah'a olan gerçek namaz ve gerçek ibadettir. Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) bu noktayı göstermek için bir keresinde benden, müminlerden Mehdi Adem (*aleyhisselam*) için biat almamı istemişti. Adem'i o gün büyük bir mümin topluluğunun önüne çıkardım ve şu sözleri okudum: "*Hani biz meleklere (ve cinlere): Âdem'e secde edin, demiştik. İblis hariç hepsi secde ettiler. O yüz çevirdi ve büyüklük tasladı, böylece kâfirlerden oldu.*"⁴ Ve o gün oradaki bütün müminler anında secdeye kapandılar. Bazıları olayı filme almıştı ve konu İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) döndüğünde, İmam (*minhusselam*) şöyle demişti: "*Mübareksiniz, tüm müminler ailesi mübarektir. Allah mübarek toplantınızı kutsasın, müminleri tebrik ederim, çünkü onlar kalbimde Allah'ın en sevilen mahlûklarından ikisinin, Yusuf ve Ademin yanındalar, Allah ikinizi de korusun. Bu ne güzeldir, siz ne güzelsiniz, Allah sizi korusun. Allah çok büyüktür, elhamdülillah ve sübhanallah, Allah'tan başka ilah yoktur, Allah vaadini yerine getirdi ve tek başına toplulukları mağlup etti, kâfirler hoşlanmasa da din tamamen O'nundur! Bakın, meleklerin Adem'e secde etmesi bir kez daha gerçekleşti. Şükür ve hamd Allah'adır. İblis'i şu anda paramparça ettiniz, Allah ona lanet etsin. Allah hepinizden razı olsun. Allah bu secde ve bu itaat ile müminlerin her bir günahını bağışlamıştır. Bunları onlara haber ver, ve ben sizden dört haftalığına farz Cuma namazını kaldırdım! Allah büyüktür ve tüm hamdler Allah'adır! Sen namazsın oğlum, sen ve Adem (*aleyhisselam*) farz ibadetlersiniz. Cuma namazını ne yapacaklar? Allah sizi korusun! Yüzümü ağartıyorsun sevgili oğlum.*"

"Benden razı olmanı istiyorum" dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: "*Senden tamamen razı oldum, Allah seni mübarek etsin sevgili oğlum, Allah sana olan ihsan ve bereketini artırsın.*"

Özgürlerin Mertebesi

Görüldüğü gibi bir mümin, itaat vasıtasıyla zahiri ibadetlerin kendisinden düşeceği ve artık gerekli olmayacağı bir dereceye ulaşabilir, çünkü Allah'ın bizim ibadetimize ihtiyacı yoktur, bilakis, muhtaç olan biziz.

Babama (*minhusselam*), "*Bana helali ve haramı öğret*" dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Oğlum, bunu kaldırır mısın? Sabırlı olur musun...?*"

Dedim ki, "*Peki buradaki şeriat bizim için cennetin şeriatı mıdır?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Evet evladım, evet, anla oğlum, anla ve özgür ol!*"

Dedim ki, "*Ya Allah'ın hüccetleri olmayan normal mü'minler? Dünya şeriatı onlardan da mı düşüyor?*"

İmam (*minhusselam*) buyurdu: "*Şeriat ancak Allah'a tam ve mutlak teslimiyet gösteren müminlerden düşer. Sana gelince, eğer aklının buna kesin olarak eminliği varsa, sen şeriatın üstünsün.*"

⁴ Kur'an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), Ayet 34

Aklın bundan emin mi? Bunu bana kanıtlamanı istiyorum, söylediklerimle aklının buna tamamen inandığını kanıtla. Evladım, şimdiye kadar öğrendiğin her şeyi kafandan sök, çünkü sen şeriatın üstündesin, ona tâbi değilsin, sen başka bir alemdensin, onun helâli bu helâlden başka, haramı da burada olan haramdan başkadır, anla lütfen yalvarırım, ne istediğimi anla, anla ve özgür ol, özgür ol oğlum, özgür ol!”

“Yani necis dediğin bu şey necis değil mi?” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet, helâl olduğu hâlde sen onun yanlış olduğunu düşündüğün için necistir, ancak helal olduğuna inanırsan helal olur. Dediğim gibi, bu, yüksek derecede farkındalık ve zeka gerektiren zor bir denklemdir. Ve bu her şeyde böyledir, alkolde vb.”

Dedim ki, “Yani, insan aklı dünyaya kulsa ve dünyadansa, o zaman şeriatın zincirleriyle zincirlenmiş olur?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Aferin! Aferin! Aferin!”

Dedim ki, “Bir insan hür mertebesine ulaştığını nasıl anlayabilir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kulun zincirlerini ancak İmam çözüp haber verebilir.”

“Ya kendi zincirlerini çözer, namazı bırakır ve dilediğini yaparsa?” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Öyleyse bu adam asidir, mü'min değildir ve bu yaptıklarından dolayı hesaba çekilecektir.”

Öğrenciler Rahatsız Oluyorlar

Bu sözler üzerinde çok düşündüm ve biliyorum ki, İmam'ın (*minhusselam*) bu sözleri pek çoklarının zihinlerinde sapkınlık uyandırdı ve onun bir şeytan ya da Deccal olduğunu düşünerek onları rahatsız etti. Bu bana, İsa'nın müritlerinin onları rahatsız eden bir rüyasını hatırlattı ve rüya şeriat, helal ve haram ile ilgiliydi. Bu, Nag Hammadi'de bulunan Yahuda İncili el yazmasındaydı. İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) bu rüyayı sordum.

Babama (*minhusselam*) dedim, “Babacığım, Yahuda İncili'nde öğrenciler bir rüya gördüler, orada şöyle diyor: “Başka bir gün İsa yanlarına geldi. Ona, “Üstad, biz seni rüyada gördük, çünkü [dün] harika rüyalar gördük” dediler. Ama İsa, “Neden [...] saklandınız?” dedi. [Dediler:] [İçinde büyük bir sunak bulunan] büyük bir [ev gördük] ve on iki kişi - onların rahip olduğunu söyleyebiliriz - ve bir isim. Ve rahipler kurbanları [almayı bitirene kadar] bir kalabalık mezbahta bekliyordu. Biz de beklemeye devam ettik.” [İsa dedi ki], “Nasıldır?” Dediler ki: “[Bazıları] iki hafta [oruç tutarlar]. Bazıları kendi çocuklarını feda eder; bazılarının karıları, birbirlerinin arasında kendilerini överler ve alçaltırlar. Bazıları erkeklerle yatar; bazıları öldürür; bazıları da birçok günah ve suç işler. [Ve] sunağın [önünde] duran insanlar senin [adını] anarlar! Ve bütün kurbanlıklarında [sunağı] adaklarıyla doldururlar.” Bunu söylediklerinde rahatsız oldukları için sustular.”⁵

İmam (*minhusselam*), “Evet” dedi.

⁵ Yahuda İncili

Ben de, “*Rüyada gördükleri ve kendilerini rahatsız eden bu on iki adam Mehdiler mi, yoksa sonda kalan on iki kişi mi, yoksa on iki havari mi?*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Evet, onlar Mehdilerdir.*”

Havariler, insanların rüyada Rab’be adak olarak yaptıkları eylemlerin şeriata aykırı olduğunu düşündükleri için rahatsız oldular. Hesaba katmadıkları şey, adak olarak sunulan amellerin maksadı ve o amellerin sonuçlarıydı. Tıpkı Kehf Suresi’ndeki Musa kıssasındaki Salih Kul’un yaptıkları gibi.

Başka Bir Yanlış Anlaşılan Rüya

İncil’in en gizemli kitaplarından biri Vahiy kitabıdır. Bu, Yeni Ahit’in son kitabıdır, onu kimin yazdığı konusunda bir fikir birliği yoktur ve ne anlama geldiği konusunda bile konsensus oluşturulmamıştır. Kendisini basitçe Yuhanna olarak tanımlayan yazar tarafından kaydedilen gizemli bir rüyadır. Bazı insanlar yazarın Yuhanna İncili’ni yazan Yuhanna olduğunu düşünür. Modern bilim adamları bunun pek olası olmadığını söylüyor. Bilim adamları, Yuhanna İncili’nin yazarının İsa’nın öğrencisi Yuhanna mı, yoksa adı yine Yuhanna olan İsa’nın bir başka öğrencisi mi olduğu konusunda bile kendi aralarında ihtilaftalar. Bilim adamları ayrıca el yazmasını milattan sonraki birinci yüzyıla tarihlendirdiler. Bunun nedeni ise kitapta o dönemde yaşamış olan imparator Nero’ya göndermeler olduğunu düşünmeleridir.

Özetle, Vahiy kitabı, çoğu Hristiyan tarafından ahir zaman olaylarını veya Kıyamet olaylarını detaylandığı anlaşılan bir kitaptır. İsa, Yuhanna’ya bir rüyada görünür, ona çeşitli kiliselere mesajlar iletmesini emreder ve ardından Yuhanna’ya İsa’nın dönüşü, Deccal’in ortaya çıkışı ve Armagedon olaylarıyla ilgili farklı sahneler gösterir. Vahiy kitabı, İslam’ı, Hz. Muhammed’i ve Mehdi’yi şeytanlaştırmak için en sık kullanılan kitaplardan biridir. Bunun nedeni, bazı Hristiyan vaizlerin ve sözde alimlerin, Vahiy kitabını Mehdi ile İsa arasındaki son hesaplaşmadan bahsediyormuş gibi yorumlamalarıdır. Beyaz bir biniciden bahseden Vahiy kitabındaki referansların Mehdi’den bahsettiğine inanıyorlar, Vahiy 6:2’de bahsedildiği gibi: “*Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.*”⁶ Vahiy kitabı, Hristiyanların saf kötülüğün veya kutsal olmayan üçlünün tezahürü olarak anladıkları üç karakterin, Ejderha, Deniz Canavarı ve Yeryüzü Canavarı’nın/Dabbetül-Arzın ortaya çıkışını ayrıntılarıyla anlatır. Ejderhanın Şeytan olduğu, Deniz Canavarının Deccal olduğu ve Yeryüzü Canavarının, ilk Canavar’a çağırarak ortaya çıkan Sahte Peygamber olduğu anlaşılmaktadır. Daha ileri gitmeden önce Vahiy kitabının konuyla ilgili ayetlerini inceleyelim:

Kadın ve Ejderha

Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadın görüldü. Ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı. Kadın gebeydi. Doğum sancıları

⁶ *Kutsal Kitap*, Vahiy kitabı, Bölüm 6, Pasaj 2

içinde kıvranıyor, feryat ediyordu. Ardından gökte başka bir belirti görüldü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli büyük bir ejderhaydı bu. Yedi başında yedi taç vardı. Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz ejderha çocuğu yutacaktı. Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü. Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.

Gökte savaş oldu. Mikail'le melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler. Büyük ejderha –İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan– melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı. Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum:

“Tanrımız'ın kurtarıcı, gücü, egemenliği ve Mesihî'nin yetkisi şimdi gerçekleşti. Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, onları Tanrımız'ın önünde gece gündüz suçlayan aşağı atıldı. Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla ve ettikleri tanıklık bildiriyle onu yendiler. Ölümü göze alacak kadar vazgeçmişlerdi can sevgisinden. Bunun için, ey gökler ve orada yaşayanlar, sevinin! Vay halinize, yer ve deniz! Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek büyük bir öfkeyle üzerinize indi.”

Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını kovalamaya başladı. Yılanın önünden çöle, üç buçuk yıl besleneceği yere uçup kaçabilmesi için kadına büyük kartal kanatları verildi. Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su akıttı. Ama yeryüzü, ağzını açıp ejderhanın ağzından akıttığı ırmağı yutarak kadına yardım etti. Bunun üzerine ejderha kadına öfkeleni. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti. Deniz kıyısında dikilip durdu.⁷

Denizden Çıkan Canavar

Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç vardı, başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar yazılıydı. Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha canavara kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük yetki verdi. Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu. Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın ardından gitti. İnsanlar canavara yetki veren ejderhaya taptılar. “Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşılabılır?” diyerek canavara da taptılar.

Canavara, kurumlu sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız ve kırk iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi. Tanrı'ya küfretmek, O'nun adına ve konutuna, yani gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı. Kutsallarla savaşp onları yenmesine izin verildi. Canavar her oymak, her halk, her dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı. Yeryüzünde

⁷ Kutsal Kitap, Vahiy kitabı, Bölüm 12

yaşayan ve dünya kurulu beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapacak. Kulağı olan işitsin! Tutsak düşecek olan tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan kılıçla öldürülecek. Bu, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir.⁸

Yerden Çıkan Canavar

Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu. İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu. İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağdıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyordu. İlk canavarın adına gerçekleştirilmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu. Canavarın heykeline yaşam solluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabilsin ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin. Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alınına bir işaret vurduruyordu. Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin, ne de satabilsin. Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı insanı simgeler. Sayısı 666'dır.⁹

666'nın Tefsiri

Babama (*minhusselam*) dedim: “Babacığım, İncil’de 666 sayısı var ve onun Dabbetül-Arz ile bağlantısı var. İncil ehli, Canavar’ı Deccal olarak yorumluyor ve o, insanları işaret ediyor. Kuran’da dabbe (yerden çıkan canavar) var ve o, Süleyman’ın yüzüğüyle insanları işaret ediyor vs. Ayrıca bu sayının ilginç yerlerde defalarca tekrarı var. Bu sayının anlamı nedir ve İncil’de Deccal olarak yorumlanan bu Canavar Kaim midir?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Dabbe Kaim’dir evet, bu çağda ve her çağ için bir Dabbe vardır. 666 sayısı ise toplama ve çarpmadır.”

“Toplama ve çarpma mı?” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Sayıların ikisini çarpıp üçüncüsünü toplarsan bir sayı bulursun. $6 \times 6 = 36$.”

“Evet” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “ $36 + 6 = 42$.”

“42 mi?” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “42. Bu sayı sana neyi hatırlatıyor? Hm? 42 kişi.”

⁸ Kutsal Kitap, Vahiy kitabı, Bölüm 13, Pasaj 1-10

⁹ Kutsal Kitap, Vahiy kitabı, Bölüm 13, Pasaj 11-18

“Aynen öyle” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Geri dönüp 42 sayısının rakamlarını toplarsan kaç eder?”

“6 mı eder?” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “6. Aba Ehli kaç kişidir?”

Ben, “Aba Ehli beş, artı Cebrail, yani altıdır” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu, “6, şimdi anladın.”

Ben dedim: “Allah’a hamd olsun. La ilahe illallah.”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “Kıyamete kadar onu benden başka kimse tefsir edemezdi.”

Bu Çağda İki Canavarın Kimliği

Dedim ki, İncil’de Canavar hakkında okudum ve şöyle söylendiğini gördüm: “*Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu. İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu. İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağdırarak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyordu. İlk canavarın adına gerçekleştirmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu.*”¹⁰

İmam (*minhusselam*), “Evet” dedi.

Dedim ki: “Birincisi insanların secde ettiği, ikincisi de insanların birinciye secde ettirdiği canavardır, bu seni ve beni mi kastediyor?”

İmam (*minhusselam*), “Evet” dedi.

Dedim ki: “Babacığım, uzun zaman önce bunu senden öğrenmiştim ve biliyorum ki Kur’an, insanlarla konuşanın Dabbetül-Arz olduğunu söylüyor ve şimdi onun kimliğinin hakikatini senden öğrendim, ama İncil’de canavardan sanki şeytanmış gibi bahsediliyor. Bu, metin tahrif olduğundan dolayı mı yoksa kasten insanları İmam Mehdi’den saptırmak için mi, yoksa Vahiy kitabında olanlardan mı kaynaklanmaktadır?”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “Evet oğlum, hiç şüphesiz o, din ehlini saptırmak ve onlara hakkı batıl, batılı hak olarak göstermek için tahrif edilmiştir.”

Ben dedim: “Evet, ben de öyle düşünüyordum ama emin olmak istedim.”

İşaret

Şimdi çok çekişmeli bir durumla karşı karşıya olduğumuz açık. İncil, Canavar’ın şeytanın bir askeri ve İsa ile Allah’ın düşmanı olduğunu söylerken, Kur’an, bir Canavar’ın çıkacağını ve

¹⁰ Kutsal Kitap, Vahiy kitabı, Bölüm 13, Pasaj 11-14

insanlara onların küfürlerini anlatacağını söylüyor. Ve İmam (*minhusselam*) diyor ki, kendisi ‘Denizden Çıkan Canavar’dır ve Kaim de ‘Yerden Çıkan Canavar’dır, ama onların iyi olması gerekiyor. Bunlar farklı Canavarlar olabilir mi? Kesinlikle hayır. Nasıl bilebiliriz? Vahiy kitabında Canavar, insanları sağ ellerinden veya alınlarından işaretler: “*Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alınına bir işaret vurduruyordu. Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilirsin, ne de satabilirsin.*”¹¹ Kur’an ve İslam Dabbe’si de insanlara işaret vurur mu? Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) şöyle dedi: “*Dabbe çıkar, Süleyman’ın yüzüğünü ve Musa’nın asasını kendiyile taşır ve asayla müminin yüzünü işaretler. Kâfirin burnunu da yüzükle işaretler ve insanlar toplanıp bu mümin ve bu kâfirdir derler.*”¹²

Başka bir hadis, İmam Ali (*minhusselam*) dönemindeki Şiilerin, onu insanlara işaret vuran Dabbetül-Arz olarak gördüklerini açıklığa kavuşturuyor. İbn Nebate, Muaviye’nin şöyle dediğini rivayet eder: “*Ey Şialar! Ali’nin Dabbetül-Arz olduğunu mu iddia ediyorsunuz?*” İbn Nebate dedi ki: “*Bunu biz de söylüyoruz, Yahudiler de söylüyor.*” Bunun üzerine Muaviye, Ra’s El-Calut’a haber gönderdi ve dedi ki: “*Yazıklar olsun sana, kitaplarınızda Dabbetül-Arz yazıldığını görüyor musun?*” O da: “*Evet*” dedi. Bunun üzerine Muaviye dedi ki: “*Adının ne olduğunu biliyor musun?*” “*Evet, adı İlya’dır*” dedi. Bunun üzerine Muaviye Esbağ’a döndü ve şöyle dedi: “*Vay haline ey Esbağ, İlya Ali’ye ne kadar yakın?*”¹³

Bu rivayet aynı zamanda İmam Ali (*minhusselam*) zamanındaki Yahudilerin Dabbetül-Arz’ı insan olarak ve iyi bir insan olarak, Peygamberleri İlya’nın dönüşü olarak kabul ettiklerini göstermektedir.

İmam Ali Rıza’ya (*minhusselam*) bu konu hakkında doğrudan doğruya sorulunca, “*Onlar için yerden kendilerine bir dâbbe çıkarırız da kendileriyle konuşur, Bu Ali’dir*”¹⁴ dedi. Bir başka rivayette ise, Mü’minlerin Emiri (*minhusselam*) bizzat diyor ki: “*Ben Dabbetül-Arz’ım.*”¹⁵ Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) de İmam Ali’nin (*minhusselam*) Dabbetül-Arz olduğunu tasdik etmiştir. Bir rivayette İmam Ali (*minhusselam*) mescitte uyurken, Peygamber Efendimiz ona yaklaştı ve bir miktar kum alıp başına döktü, sonra ayağıyla onu itti ve şöyle buyurdu: “*Kalk Ey Allahın Dabbesi.*” Sahabeden bir adam dedi ki: “*Ey Allah’ın Resulü, birbirimize bu ismi koyalım mı?*” Bunun üzerine Peygamber dedi ki: “*Hayır, Allah’a yemin olsun ki, bu yalnızca ona mahsustur ve o, Allah’ın, Kitabında zikrettiği dabbedir: “Ve söz onların başına geldiğinde, onlara yerden bir dabbeye çıkarırız. İnsanların ayetlerimize yakın etmediklerini söyler.” Bunun üzerine şöyle dedi: “Ey Ali, ahir zaman geldiğinde, Allah seni en güzel surette çıkarır ve yanında düşmanlarını damgalamak için bir damgalama demiri olur.*”¹⁶ Eğer gerçekten de İmam Ali (*minhusselam*) Dabbetül-Arz ise, o halde Hz. Muhammed, Dabbetül-Arzın çağırdığı Denizden Çıkan Canavar olmalıdır. Fakat İmam Ali (*minhusselam*) dabbe ile ahir zamanda çıkacak olan Mehdi arasındaki ilişkiyi onaylıyor mu? Bir rivayette İmam Ali ibn Ebi Talib (*minhusselam*) diyor ki: “*Biri yanımıza gelmeden önce sana üç*

¹¹ *Kutsal Kitap*, Vahiy kitabı, Bölüm 13, Pasaj 16-17

¹² *Keşfül Hakaik*, Şeyh Ali Ali-Muhsin, sayfa 88

¹³ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 39, sayfa 244

¹⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 39, sayfa 244

¹⁵ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 39, sayfa 244

¹⁶ *Tefsir-i Kumi*, Ali bin İbrahim Kumi, cilt 2, sayfa 130

şeyden bahsedeyim mi? Ben Allah'ın kulu ve Dabbetül-Arz'im, onun ihlas ve adaletiyim, Allah'ın Peygamberinin kardeşiyim, sana Mehdi'nin burnundan ve gözünden haber vereyim mi?" Sahabe: "Evet" dedi. İmam Ali (aleyhisselam) eliyle göğsüne vurdu ve: "Ben" dedi."¹⁷ İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam) Tevhid kitabında şöyle demiştir:

Ebu Cafer (aleyhisselam) şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz o nurdan kubbeler içinde inecektir, o Kufe'nin arkasında Faruk üzerine indiği zaman, bu onun indiği vakittir. [İşin bitirilmesi] ifadesine gelince, bu, bedeninin üstündeki işarettir, kafirin işaretleneceği yer. "Bedeninin üstündeki işaret" Kaim'in yapacağı şey veya Dabbetül-Arz anlamına gelir, "Ve söz onların başına geldiğinde, onlara yerden bir dabbe çıkarırız. İnsanların ayetlerimize yakın etmediklerini söyler." (Kur'an 27:82)¹⁸

Ejderha Tanrı olarak, Dabbeler de Melekler olarak

Vahiy kitabında geçen Canavarların Ehl-i Beyt olduğu ve Kaim'in zuhur ettiği dönemde kâfirlere ve müminlere işaret vuracakları ortaya çıkıyor. Canavarın Peygamberlerin eşyaları, Musa'nın asası ve Süleyman'ın yüzüğüyle geldiği de açıktır, bu nedenle Canavarlar negatif figürler olamazlar, bilakis onlar Peygamberlerin varisleridir. Çünkü Süleyman'ın yüzüğü ve Musa'nın asası ilahi kudretle donatılmıştı ve bir halifeden diğerine geçiyordu. Aynı rüyada, Tanrı'nın tahtını çevreleyen dört Kerubim'i tanımlamak için kullanılan "Canavarlar" kelimesini görüyoruz. "Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu. Birinci yaratık aslana, ikincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu. Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar: "Kutsal, kutsal, kutsaldır, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, var olmuş, var olan ve gelecek olan."¹⁹

Ejderha metaforu da mutlak şekilde kötü bir metafor veya sadece Şeytan'ı temsil etmek için kullanılan bir metafor değildir, daha ziyade Tevrat'ta Ejderha sembolü Tanrı'yı temsil etmek ve tarif etmek için kullanılmıştır. Davut (aleyhisselam), 2. Samuel 22'deki zafer ezgisinde Tanrı'yı ateş püskürten bir Ejderha olarak tanımlar: "Sıkıntı içinde RAB'be yakardım, Tanrım'a seslendim. Tapınağından sesimi duydu, haykırışım kulaklarına ulaştı. O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, titreyip sarsıldı göklerin temelleri, çünkü RAB öfkelenmişti. Burnundan duman yükseldi, ağızından kavurucu ateş ve korlar fışkırdı. Kara buluta basarak gökleri yarıp indi. Bir Keruv'a binip uçtu, rüzgarın kanatları üstünde belirdi. Karanlığı örtündü, kara bulutları kendine çardak yaptı. Varlığının parıltısından korlar savruluyordu. RAB göklerden güreledi, duyurdu sesini Yüceler Yücesi. Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, şimşek çaktıracak onları şaşkına çevirdi. RAB'bin azarlamasından, burnundan çıkan güçlü soluktan, denizinin dibi göründü, yeryüzünün temelleri açığa çıktı."²⁰

¹⁷ Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 39, sayfa 234

¹⁸ Tevhid Kitabı, İmam Ahmed El-Hasan (minhusselam), sayfa 42

¹⁹ Kutsal Kitap, Vahiy kitabı, Bölüm 4, Pasaj 6-8

²⁰ Kutsal Kitap, 2 Samuel kitabı, Bölüm 22, Pasaj 7-16

Eski Ahit'te Tanrı'nın bir Ejderha ile karşılaştırıldığı tek yer orası değildir. Yeşaya 30:27-33'te ayrıca Tanrı'nın ateş püskürten uçan bir Ejderha olarak tanımlandığını görüyoruz: *"Bakın, RAB'bin kendisi uzaktan geliyor, kızgın öfkeyle kara bulut içinde. Dudakları gazap dolu, dili her şeyi yiyip bitiren ateş sanki. Soluğu adam boynuna dek yükselmiş taşkın ırmak gibi. Ulusları elekten geçirecek, değersizleri ayıracak, halkların ağzına yoldan saptıran bir gem takacak. Ama sizler bayram gecesini kutlar gibi ezgiler söyleyeceksiniz. RAB'bin dağına, İsrail'in Kayası'na kaval eşliğinde çıktığınız gibi içten sevineceksiniz. RAB heybetli sesini işittirecek; kızgın öfkeyle, her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle, sağanak yağmurla, fırtına ve doluyla bileğinin gücünü gösterecek. Asur RAB'bin sesiyle dehşete düşecek, O'nun değneğiyle vurulacak. RAB'bin terbiye değneğiyle onlara indirdiği her darbeye tef ve lir eşlik edecek. RAB silahlarını savura savura onlarla savaşacak. Tofet çoktan hazırlandı, evet, kral için hazırlandı. Geniş ve yüksektir odun yığını, ateşi, odunu boldur. RAB kızgın kükürt selini andıran soluğuyla tutuşturacak onu."*²¹

Kötü olduğu düşünülen İyi

Ehl-i Beyt'in rivayetleri ışığında Kaim ve ashabının tasviri incelendiğinde, onlar zuhur ettikleri zaman insanların onları kötü zannedeceklerini, onlara lanet okuyacaklarını ve şeytan veya Deccal sanacaklarını ama Allah katında iyi ve salih olduklarını görmekteyiz. İmam Hüseyin'in (*minhusselam*) Kaim'in zamanında zuhuru ve ricatı hakkında bir rivayet şöyle der: *"...onlar insanları, Hüseyin'in (aleyhisselam) kendi ashabıyla ortaya çıktığı hakikatine yöneltecektir ki, böylece müminler onun hakkında şüphe etmesinler ve bilsinler ki, o ne Deccal'dir ne de Şeytan. O zaman Hüccetin ölüm zamanı gelecektir..."*²² Burada müminlerin bile İmam Hüseyin'den (*minhusselam*) şüpheye düştüğünü ve bir dönem onun Şeytan veya Deccal olduğunu zannettiklerini görüyoruz. Bu nedenle, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Kaim'in ashabını şöyle tarif etmesi şaşırtıcı değildir: *"Muhakkak ki onlar insanların nazarında kâfir, Allah katında ise takva sahibidirler, insanların nazarında yalancı, Allah katında ise doğru sözlüdürler, insanların nazarında necis, Allah katında ise temizdirler, insanların nazarında lânetli ama Allah katında salih kimselerdir, insanların nazarında zalim ama Allah katında adildirler, onlar imanlarıyla kazanmış, münafıklar ise kaybetmiştir."*²³

Açıktır ki, Kaim'in getirdiği mesele, şerre benzediği için tehlikelidir, ama gerçekte hayırdır, insanlar onu şer ile karıştırırlar, ondan korkarlar ve ona, ashabına ve sancağına lanet ederler. Çünkü onun bir Şeytan veya Deccal olduğunu düşünürler. Onun için, İmama ashab olacaklarını zanneden herkes bu meseleden çıkar, Güneş ve Ay'a tapanlara benzeyenler bu meseleye girerler. Yeryüzü Canavarı Metatron, herkesi bu gün ve çağda Yedinci Ahit'in sahibi, Denizden Çıkan Canavar ve Musa ile yanan çalıdan konuşan ses olan Gerçeğin Ruhu İmam Ahmed El-Hasan'a secde etmeye çağırıyor.

²¹ *Kutsal Kitap*, Yeşaya kitabı, Bölüm 30, Pasaj 27-33

²² *El-Kafi*, Şeyh Kuleyni, cilt 8, sayfa 206

²³ *El-Melahim vel Fiten*, Seyid ibn Tavus, cilt 1, sayfa 268



Bab 42

MELEK TAVUS



“Onun itaatini unutmayacağım”



2019 yılının Haziran ayında bir sabah çarpıcı bir rüya gördüğüm uykumdan uyandım. Rüyamda İmam Ahmed El-Hasan'ın (*minhusselam*) araba kullandığını ve yanında oturduğumu görmüştüm. Arabayı sürerken konuşuyorduk. Sanki uzun bir çalışma gününden eve dönüyor gibiydik. Ben rüyamda İmam'a (*minhusselam*) Kur'an-ı Kerim'deki şu ayetin tefsirini sormuştum: “*Ve şüphesiz din (kıyametteki hesap) gününe kadar, Benim lanetim senin üzerine olacaktır.*”²⁴ Uyandığımda bütün gün gördüğüm rüyayı düşündüm. İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ile konuştuğumda, hemen ona bunu sordum.

Babama (*minhusselam*) dedim, “*Bu sabah seni rüyamda gördüm, araba kullanıyordun, ben de yanında oturuyordum ve yolda konuşuyorduk. Ben sana, “Ve şüphesiz din (kıyametteki hesap) gününe kadar, Benim lanetim senin üzerine olacaktır.”* âyetinin tefsirini soruyordum, ben sana din gününün ne olduğunu sordum, sen de: ‘*Hesabın görüldüğü ve cezanın verildiği gündür*’ dedin. Ben de sonra dedim ki, ‘*Ayette İblis’in lanetinin belirli bir zamana kadar olduğu bildiriliyor, sonsuza kadar değil.*’ Sonra gülümsedin, sevindin ve bana bakıp ‘*Evet, hesap gününden sonra o artık lanetli değil*’ dedin. Ben de sana: ‘*Bunun hakkında konuşabilir miyim?*’ dedim ve sen bana ‘*yarın bilgisayarını getir, üzerinde birlikte çalışalım*’ dedin. Ondan sonra bana beni sevdiğini ve benimle gurur duyduğunu söyledi.”

İmam (*minhusselam*) sustu.

“*Babacığım sana bir soru sorabilir miyim?*” dedim.

İmam (*minhusselam*) “*Evet, buyur oğlum*” dedi.

Dedim ki, “*Babacığım, hesap günü, hesap gününün sahibi nedir? O, Kaim’in kıyam günü mü?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Hesap günü, gün kelimesi saat demektir, yani vakit.*”

“*Evet*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Sahibezzaman, hesabın sahibi, ‘Maliki Yevmiddin’ (din gününün sahibi). Yani ‘Malikezzaman’ demektir.*”

Dedim ki: “*Allah, İblis’e (lanetullahi aleyh) hesap gününe kadar lanet onun üzerinedir dediğinde, bu ne anlama gelir?*”

İmam (*minhusselam*), “*Kaim’in kıyamına kadar demektir*” buyurdu.

“*Peki ondan sonra ne olacak?*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Ondan sonra o lânetli, Kaim’in kılıcıyla öldürülecektir.*”

“*Sonra sonsuza dek lanetli mi kalacak?*” dedim.

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*O, hesap gününe kadar lanetlidir.*”

Ben dedim: “*Öldürüldükten sonra affediliyor mu? Rüyamda bana söylediğin gibi mi? Yoksa başka bir anlamı mı var?*”

İmam (*minhusselam*), “*Rüyada sana söylediğim gibidir*” dedi.

²⁴ Kur'an-ı Kerim, Sure 38 (Sad), Ayet 78

Dedim ki, “*Allahu Ekber! Allahu Ekber! Allahu Ekber! Kendisinden başka ilah olmayan Allah’a hamdolsun. Bu ne büyük bir merhamet!*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu: “*Allah onun itaatini unutmuyor.*”

Dedim ki, “*Sübbhanallah. Bugün bu rivayeti hatırladım, Hz. Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) buyurmuştur: “Güneş batıdan doğarsa, İblis secdeye kapanacak ve ‘Rabbim, bana emret, dilediğine secde edeyim!’ diye seslenecek ve ashâbı onun yanına toplanıp diyecekler ki: “Ey onların efendisi, bu dua nedir?” O da onlara şöyle söyleyecek: “Ben sadece Allah’tan bana hesap gününe kadar mühlet vermesini istedim ve bugün hesap günüdür”, sonra Dabbetül-Arz ortaya çıkacak...”*”²⁵

İmam (*minhusselam*) dedi ki: “*Evet, fakat sana söylediğim gibi, yaptığının cezası olarak Kaim onu öldürecektir.*”

Dedim ki, “*Bu Kaim sensin değil mi Babacığım? Yoksa Tevhid kitabında bahsettiğin gibi Muhammed mi?*”

İmam (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Bu soruya şimdi cevap vermeyeceğim, ama ne ben ne de Muhammed’dir (O’na ve Ailesine Selam Olsun). (Bu konuşma, Babam bana Kaim olduğumu bildirmeden önce olmuştur.) Şimdilik bu konuyu bugünden daha hayırlı bir güne bırakalım, ben sana birçok gizli konuyu öğreteceğim.*”

“*Teşekkürler Babam ve varoluş sebebim*” dedim.

Bu büyük hakikat İncilini bitirirken, Allah’ın cezalandırmaya veya mahkûm etmeye istekli olmadığını, bilakis O’nun çok merhametli olduğunu görüyoruz. O’nun rahmeti kavranamayacak kadar geniştir. Allah’ın Kudsi hadis-i şerifinde buyurduğu gibi: “*Ey Âdemoğlu, sen bana yeryüzünün bütün günahlarıyla gelsen, ama bana hiçbir şeyi ortak koşmadan gelsen, ben de sana mağfiretimle gelirim.*”²⁶ Allah, biri dışında bütün günahları bağışlamaya isteklidir ve bu, Allah’a ortak koşmak veya şirkidir. İmam Sadık (*minhusselam*), şirkin anlamını açıklarken şöyle buyurmuştur: “*Ey Süfyan, asla saltanat peşinde koşma, onu isteyen helâk olur.*” Soruldu: “*Sana feda olayım, o zaman hepimiz helâk oluruz, çünkü içimizde anılmaktan, aranılmaktan ve çekici bulunmaktan hoşlanmayan bir kişi bile yoktur.*” İmam Sadık (*aleyhisselam*) buyurdu: “*Ben senin dediğin şeyi kastetmedim, bilakis kastettiğim, (Allah’tan olan) halifeden başka birini atamanız ve onun söylediği her şeye inanmanız ve insanları ona çağırmanızdır.*”²⁷ İmam Sadık (*minhusselam*) ayrıca şöyle buyurmuştur: “*Şirk, farkında olmadan şeytana itaat etmektir, bu yüzden şirk koşmuş olursunuz.*”²⁸ O (*minhusselam*) ayrıca şöyle buyurmuştur: “*Bu, itaat ile olan şirk, ibadet ile olan şirk değil.*”²⁹ Yine o (*minhusselam*) buyurdu ki: “*Şirk, onların namazlarının, kurbanlarının ve dualarının Allah’tan başkası için olmasıdır.*”³⁰ Hz. Muhammed (O’na ve Ailesine Selam Olsun) şöyle buyurmuştur: “*Onlar, Allah’ı bırakıp da rahiplerini ve hahamlarını tanrılar edindiler.*” Bunun üzerine birisi: “*Ama biz onlara*

²⁵ *Mucem Abadis İmam Mehdi (aleyhisselam)*, Şeyh Ali Korani

²⁶ *Riyad El-Salihin*, ‘Miscellany’ Kitabı, hadis No. 442

²⁷ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1007

²⁸ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1438

²⁹ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1438

³⁰ *Mizanul Hikmet*, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1438

tapmıyoruz” dedi. Bunun üzerine şöyle buyurdu: “Onlar Allah’ın helal kıldığını haram kılmıyorlar mı, böylece siz de onu haram kılmıyor musunuz? Ve Allah’ın haram kıldığını onlar helal kıyorlar da siz de onu helal etmiyor musunuz?” “Evet” denildi. Peygamber: “İşte bu onların ibadetidir” buyurdu.³¹

O halde şirk, bir insan Allah tarafından tayin edilmediği halde ona herhangi bir şeyde itaat edilmesidir. Bu nedenle, din adına konuşan veya hayatımız üzerinde hakim olduğunu iddia eden ya da herhangi bir dini veya siyasi kanun veya kural koyan bir kişiye sorulması gereken ilk soru şu olurdu: “Sen Allah tarafından mı atandın?” Cevap hayır ise, onları reddetmeliyiz. Eğer bu yasalara uyarsak, onları tanırsak veya onlara inanırsak veyahut o alimi ya da hükümdarı tanır veya ona inanırsak, o zaman Allah’a ortak koşmuş oluruz, çünkü Allah onları Adem, Nuh, İbrahim, Musa, İsa, Muhammed ve diğer Peygamberleri tayin ettiği gibi tayin etmemiştir. Onların bizi yönetme yetkileri yoktur. Allah tüm günahları affedebilir, ama kendimize köleliği reva görüp üzerimizde yetkisi olmayan birine hizmet etmemizi asla. İblis’in lanetlenmesine sebep olan hatası buydu. Allah’ın atadığı kişiye itaat etmeyi ve onu Veli edinmeyi reddetti. Allah’ın İradesini reddetti. Ancak sonunda şöyle der: “*Rabbim, bana emret, dilediğine secde edeyim!*” Böylece, günahlarının cezası olarak Kaim’in elinde ölür, ancak bir müşrik olarak değil, yalnızca Allah’ın otoritesine inanan, Allah’ın Hakimiyeti’ni tanıyan biri olarak ölür. İblis, Allah’ın rahmetini herkesten çok biliyordu. Allah’ın Gücüne ve Merhametine inancı vardı. Ve böylece O’nun Rahmetini kazandı. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*) buyurmuştur: “*Nefsim kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, Allah, Kıyamet Günü insanlara öyle bir mağfret eder ki, İblis bile Allah’ın rahmetinin kendisine ulaşacağını umar.*”³² Ve onun Allah hakkındaki görüşü gerçekleşiyor. Allah’ın dediği gibi: “*Ben, mümin kulumun beni sandığı gibiyim.*”³³ Ancak Allah’ın varlığını reddeden veya kendilerini Yüce Yaratıcı’dan başka bir adama, sisteme veya tanrıya kendi rızalarıyla satarak ve Allah’ın atamadığı hükümdara hizmet ederek son nefeslerini verenler, Kıyamet gününde onları kurtarsın diye o hükümdara verilecektir. Hz. Muhammed (*O’na ve Ailesine Selam Olsun*), Kur’an-ı Kerim’deki ayet hakkında şöyle buyurmuştur: “*Her insan topluluğunu önderleri ile birlikte çağıracağımız o günde kimlerin amel defteri sağından verilirse, onlar, en küçük bir haksızlığa uğramamış olarak amel defterlerini okuyacaklar.*” *Salihleri imam edinen onlarla dirilir, münafıkları imam edinen onlarla beraber dirilir, kişi sevdiği kimseyle haşrolunur. İbrahim dedi ki: “Kim bana uyarsa bendendir.”*³⁴

³¹ *Tefsir Nurus-Sakaleyn*, Şeyh Abdul Ali Arusi El-Huvezyi, cilt 2, sayfa 209

³² *Mecmeül-Zevaid*, El-Heytemi, cilt 67, sayfa 366

³³ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 67, sayfa 366

³⁴ *Biharul Envar*, Allame Meclisi, cilt 66, sayfa 81

BİLGENİN GAYESİ

Bilgenin Gayesi, mahlukattaki Allah'ı bulmaktır...

Allah'ın Ruhunu perdeleyen o adamı...

Allah'ın atadığı o Hükümdarı, İmamı, Kralı...



TEŞEKKÜRLER

Babam, öğretmenim, rol modelim ve en iyi arkadaşım, sevgilim ve yaslandığım duvar olduğu için İmam Ahmed El-Hasan'a (*minhusselam*) itirafta bulunarak teşekkür etmek isterim.

Her şey için En Büyük Peygamber Muhammed, Ali ibn Ebi Talib, Fatimat'üz Zehra, Hasan, Hüseyin ve Cebrail'e (İsa Mesih'e) teşekkür etmek isterim.

Allah'ın hüküm sürdüğü İlahi Adalet Devleti'ni kurmak uğruna yaşayıp ölen 124.000 Peygamberin ve binlerce halife, evliya ve şehidin kanını, erkek ve kadının fedakarlıklarını ve emeklerini takdir etmek isterim.

Fiziksel aileme, babama (eğer kendimde bir şeyi beğeniyorsam, sana teşekkür etmeliyim) ve anneme (rahminde geçirdiğim bir gecenin, bana gösterdiğin sevginin ve beni büyüttüğün yılların karşılığını sana asla, tüm dünyayla bile ödeyemem) ve kardeşlerime bu enkarnasyon sırasında benim için yaptıklarından dolayı teşekkür etmek ve saygılarımı iletmek isterim.

İlk günden beri bana sınıksız sarılmış, tüm insanlık için daha iyi bir dünya yaratmama ve yeryüzünde Cenneti kurmama yardım etmek için hayatlarını feda eden ruhsal aileme, camiama teşekkür ederim. Sizi tüm kalbimle ve ruhumla seviyorum.

Her şeyden önce sadık eşim Nurhan'a ve çocuklarım Melike, Sofya ve Sadık'a, kardeşlerim Ali Reza, Elzahraa, Joseph, Sabah, Noor, Ali Muhammad, Maryam, HamidReza, Rawda, Mahmoud, Rida, Taymour, Tiffany, Mostafa, Ailia, Nima, Gohareh, Onur, Emaan, Ali, Aliaa, Javed, Sara, Nada, Ghazala, Yahya, Hadil, Mohamed, Caroline, Abdulkareem, Yvonne, Marc, Sana, Waqar, Shaheen, Ruksana, Najjam, Mariam, Juraj, Attika, Qadeer, Vaseem, Mohammad, Aminah, Ali, Myrah, Aun, Mishel, Ali, Duae, Ahmed, Lela, Sarah, Guillaume, Almas, Arshid, Janeta, Jahmeel, Alisha, Arnaud, Veronica, Remi, Celine, Eyad, Runa, Tasleem, James, Farzana, Fawad, Menna, Lokmane, Fayrouz, Faraz, Michelle, Husam, Jawahir, Ismael, Rana, Raad, Jasmine, Johnattan, Yasmine, Junaid, Sawsan, Mamadou, Sarah, Ramazan, Mejreme, Mudassar, Naseem, Salah, Nabila, Mustapha, Yasmına, Zafar, Lubna, Nadeem, Ardijan, Zaraan Abbas, Danyal, Mohammad, Rayhan, Hussein, Sarosh, Mohammed, Zohra, Kalsoom, Raimah, Farah, Samah, Aaqela, Sara, Malikah, Tahani'ye teşekkür ederim.

Hadil ve Fayrouz'a, bu Kitap üzerinde harcadıkları olağanüstü çabalar ve sonsuz saatler için, Profesör Aria Razfar'a desteği, bu Kitaba harcadığı zaman ve çaba için kalbimin derinliklerinden teşekkür ederim, çok teşekkür ederim.

Ve Allah'ın kelimasını dünyanın her köşesinde yükseltmemde yanımda olan ve beni destekleyen dünyanın doğusundaki ve batısındaki bütün mü'minlere
Ve korumak için isimlerini anmayacağım kimselere.

- Abdullah Haşim Eba Sadık
Aralık 2022

SÖZLÜK

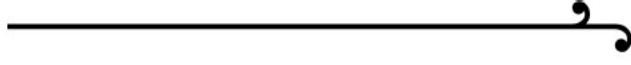
- Ehl-i Beyt* Muhammed Peygamber, kızı Fatimat-üz Zehra, kocası İmam Ali ve onların soyundan gelen on iki İmam'ın geri kalanını ve on iki Mehdi'yi içeren Hazreti Muhammed'in Mübarek Ailesi.
- Bakiyetullah* Onikinci İmam Muhammed bin Hasan Askeri'ye atıfta bulunarak "Allah'ın Bıraktığı" anlamına gelen Arapça bir isimlendirme.
- Mısır Sahibi* İslami eskatolojide, Mısır Sahibi, dünyanın adaletsizlikle dolduktan sonra adalet ve hakkaniyetle dolduracağı önceden haber verilen, küresel İlahi Adalet Devleti'ni başlatan, İmam Mehdi'nin kıyamına ve ıslah hareketine liderlik eden kişidir. Ehl-i Beyt'in rivayetlerinde onun (insanları) İmam Mehdi'ye çağırmak için Mısır Minberi'ni kurduğu, Piramitlerin ve eski Mısır'ın sırlarını ifşa ettiği belirtilmektedir. Kimliğinin Abdullah Haşim Eba Sadık (*minhusselam*) olduğu açıklanmıştır.
- Deccal* Ahir zamanda gelecek olan sahte bir mesih figürüne atıfta bulunan Arapça bir terim. Kelimenin tam anlamıyla "aldatan kişi" anlamına gelir.
- Kıyamet günü* Kıyamet günü Arapça'da "ricat" olarak da adlandırılır. Tüm salih ruhların, İlahi Adalet Devletini kurmasında Kaim'i desteklemek için geri döndükleri veya diriltildikleri zamandır. Bu gün ve bu çağ gerçek Kıyamet Günü'dür, çünkü Kaim geldi ve salih ruhlar bu çağda reenkarne ederek onunla birlikte geri döndüler.
- İlahi Adalet Devleti* Yeryüzündeki yozlaşmaya, ıstıraba ve çatışmaya son verecek ilahi bir devlet vaadinin yerine getirilmesi. Bu çağda Al-i Muhammedin Kaimi Eba Sadık (*minhusselam*) tarafından hayata geçirilmektedir.
- Zülkarneyn* "İki Boynuzlu" olarak tercüme edilen Zülkarneyn, Deylem'den (bugünkü kuzey İran/Azerbaycan) bir Kraldı. Adı Eram'dı ve galaksiler arası bir yolculuğa çıkmasıyla tanınır. Onun hikayesi Kur'an'da Kehf Suresi'nde geçmektedir. Kutsal yazılarda bahsedildiği gibi, Yecüc ve Mecüc'e karşı bir set kurmasıyla ünlüdür.
- Gadir-i Hum* Hz.Muhammed'in kuzeni İmam Ali ibn Ebî Talib'i (*minhusselam*) kendisinden sonra Halife ve İmam ve insanlar üzerine Halifesi olarak atadığı tarihi bir olay.
- Hadis* Muhammed'e ve onun Ehl-i Beytine (*Selâm Onlardandır*) nispet edilen rivayet.

- Hüccet* Arapça bir terim olan “Hüccet”, Allah’ın yeryüzündeki tezahürü olan bir Temsilcisine işaret eder. Bu Hüccet, yaratılış üzerine Allah’ın yaşayan bir kanıtıdır.
- İmam Mehdi* İslami eskatolojide, dünyayı kötülük ve adaletsizlikten kurtarmak için ahir zamanda ortaya çıktığına inanılan bir mesih figürü. O, Onikinci İmam, Muhammed bin Hasan Askeri’dir.
- İmam* Sıradan bir Elçi olmaktan daha yüksek, belirli bir mertebede lider veya rehber. Bu mertebede imam olan elçi, Allah’ın emir ve dilekleri doğrultusunda, zamanına uygun olarak yeni bir ahit kurar ve yeni bir fıkıh uygular. İmam aynı zamanda Hazreti Muhammed’in Ailesinden on iki İmam ve on iki Mehdi’ye (*Selâm Onlardandır*) verilen bir unvandır.
- Cin* Gezeganimizle kesişen boyut dışı yaratık türlerini tanımlamak için kullanılan bir kelimedir. Zeki bir türdürler ve özgür iradeleri vardır.
- Kabe* İslam’da Kabe, müminlerin bir ibadet eylemi olarak hac yapmaları amaçlanan tarihi ve manevi önemi olan bir anıt anlamına gelir. Allah’ın Evi olarak hizmet etmesi gerekiyordu. Müslümanlar Kabe’nin bulunduğu yerin genellikle Suudi Arabistan olduğuna inanmaktadır, ancak İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) Hz. Muhammed’in gerçek Kabe’sinin Ürdün’ün Petra şehrinde olduğunu teyit etmiştir.
- Humus* Altıncı Ahit’te getirilen, Allah’ın o zamandaki Temsilcisi’ne verilen, servetlerinin beşte birini oluşturan müminler üzerine zorunlu bir vergi.
- Mehdi* Bir rehber, özellikle ahir zamanın kehanet edilen on iki Mehdisine verilen bir unvan. Onlar, İlahi Adalet Devleti’nde ilahi olarak atanmış Krallar olarak hüküm sürmek için Hz. Muhammed’in Vasiyetinde bahsedildiği vasileridir. Mehdi aynı zamanda Onikinci İmam, İmam Muhammed bin Hasan Askeri’nin unvanıdır.
- Merci* Şii Müslümanlar tarafından takip edilen bir müçtehide atıfta bulunan Arapça bir terim.
- Kaim* Bu, kelimenin tam anlamıyla “kıyam eden” anlamına gelen Arapça bir terimdir. Ahir zamanda dünyada adaleti hakim kılan ve yeniden tesis eden İslam’da eskatolojik bir figür. O, Mısır Sahibi ile aynı figürdür. Al-i Muhammedin Kaimi, İlahi Adalet Devleti’ni kurmak için önceden haberi verilmiş İmam Mehdi’nin üç yüz on üç ve on bin yakın ashabına ve ordusuna öncülük eder. Hz. Muhammed’in Vasiyetinde belirtildiği gibi kimliğinin Abdullah Haşim Eba Sadık (*minhusselam*) olduğu açıklanmıştır.
- Salih Kul* Kur’an-ı Kerim’de Kehf Suresi’nde Musa, büyük hikmet ve ilim sahibi Salih Kul ile tanışır. Musa, yeryüzündeki yaratılmışların en bilgisi

olduğunu düşünürken, Allah ona ders alması için Salih Kul'a yolculukta eşlik etmesini emreder.

- Şia* Ehl-i Beyt'e (*Selâm Onlardandır*) uyanlara istinaden "Takipçiler" anlamına gelen Arapça bir terim.
- Sünnet* İslami gelenek, görenek ve uygulamalar.
- Takiye* "İhtiyati Gizleme"nin Arapça tercümesi. Allah'ın halifesinin emrettiği gibi, bir kişinin veya kişilerin hayatını veya bazı kutsal şeyleri korumak için gerçek inançlarını gizlemeyi içeren bir uygulamadır.
- Ulül-Azm* "En azimli olanlar"ın Arapça tercümesi. İnsanlığa ilahi kanunlar ve fıkıh getirmekle görevlendirilmiş beş Ahit Peygamberini anlatmak için kullanılan Kur'anî bir tabirdir.
- Velayet* Kuran'da vesayet, idare, otorite anlamlarında kullanılan bir terimdir. Yaratılış üzerine velayet, velinin tüm konulardaki işlerini kendi karar verdiği şekilde yürütmesine izin verir. Sadece ilahî olarak tayin edilmiş bir elçi veya veli, mahlûkât üzerinde velâyete sahiptir.
- Velayet-i Fakih* Şii İslam hukukunda, otoritenin tüm yönlerini Şii din adamlarına devreden yenilikçi bir sistem. Tüm siyasi ve dini işler, yüksek bir ruhban lideri tarafından kararlaştırılır. Bu, masum olmayan âlimlerin, yalnızca Allah'ın seçtiği ve Allah'ın gerçek halifesinin hakkı olan bir yönetim makamını edinebildikleri bir sistemdir.
- Yemani* İmam Mehdi'den önce çıkan ve ona zemin hazırlayan Ehl-i Beyt'in rivayetlerinde bahsedilen eskatolojik bir kurtarıcı figür. Hz. Muhammed'in Vasiyetinde belirtildiği gibi, kimliğinin İmam Mehdi'nin elçisi ve vasisi İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) olduğu açıklanmıştır.
- Zekat* Altıncı Ahit'te getirilen zorunlu bir hayırseverlik eylemi.

BU DİN HAKKINDA



Ahmedi Barış ve Nur Dini, Hz. Muhammedin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) Mübarek Ehl-i Beytinin ahir zamanda ortaya çıkacağını bildirdiği dindir. İmam Mehdi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) ve Al-i Muhammed'in Kaim'inin (*minhusselam*) ortaya çıkardıkları, zulüm ve tiranlıkla dolu dünyayı adalet ve eşitlikle doldurduğu, onların rivayetlerinde “yeni din” olarak nitelendirilen dindir.

Yirmi üç yıl önce, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) 1999'da Irak'ın Basra kentinde, İmam Mehdi'den tüm insanlara bir elçi ve rivayetlerde Hz. Muhammedin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) mübarek Ehl-i Beyt'i tarafından önceden haberi verilmiş vaat edilen Yemani olduğunu iddia ederek zahir ettiğinde, bu büyük kehanetin gerçekleşmesinin işaretleri ufukta belirdi.

İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*), insanların Rableri ile olan ilişkilerini yeniden canlandırarak bu dinin temellerini atmaya başladı. Kendisinden önce kimsenin sahip olmadığı bir gerçekle geldi. Allah'ın zamanın başlangıcından beri bizim için belirlediği bir yol haritasını, insanların Allah'a geri dönebilecekleri bir yol haritasını ortaya çıkardı. O yol haritası, Allah'ın Hücetini tanıma kanunudur.

Allah'ın Hücetini tanıma kanunu, Kur'an-ı Kerim'den ve yaratılış hikayesinden çıkarılan bir kanundur ve her devirde Allah'ın Elçisinin üç kriterle tanımlandığını belirtir: birincisi: Allah tarafından tayin edilmiş olması ve önceki bir Peygamberin diliyle zikredilmiş olması, ikincisi: O her şeyi bilir ve ilahi ilme sahiptir ve üçüncüsü: Allah'a ve Allah'ın hakimiyetine çağırır, yani halifeyi veya hükümdarı tayin eden yalnızca Allah'tır.

Bu çağda, İmam Ahmed El-Hasan dışında hiç kimse bu üç kriteri yerine getirmedi, çünkü o, Allah'ın Peygamberi Muhammed'den olan bir kitap ile, onun kutsal vasiyeti ile geldi. Bu vasiyette o, İmam Ahmed El-Hasan'dan (*minhusselam*) ve onun vasisi, ruh oğlu ve onun yolunu açan Abdullah Eba Sadık'tan isimlerini zikrederek bahsetti: “*Ve ondan sonra, 12 Mehdi olacaktır. (Onun da vefat zamanı gelirse) o da onu oğluna, yakın olanların ilkine teslim etsin. Onun üç adı vardır; bir adı benim ve babamın adı gibi, Abdullah; Ahmed, üçüncü isim de El-Mehdi'dir.*”

Ve böylece kutsal vasiyetin sahipleri, inancın etkin başı ve kurucusu ve Al-i Muhammedin Kaimi Eba Sadık Abdullah Haşim (*minhusselam*) ile bu mübarek Çağrının ashabı ve liderleri oldular. Böylece o mukaddes belge, bu inancın sağlam bir şekilde üzerinde durduğu sağlam temel haline geldi. Ve Ahmedi Barış ve Nur Dini, Allah'ın Yeryüzündeki Hakimiyetine çağırın ve insanların hakimiyetini (yani insanların hükümdar atamasını) ve bunun tüm insanlık için yol açtığı yıkımı, bozulmayı ve zulmü reddeden tek ses oldu. Buna ek olarak, Ahmedi Barış ve Nur Dini, benzeri hiç kimsenin ortaya çıkmadığı, İmam Ahmed El-Hasan (*minhusselam*) ve vasisi Eba Sadık'tan (*minhusselam*) tüm insanlığa taşın bir ilahi ilim kaynağı haline geldi.

23 Ocak 2015 tarihinde, Hz. Muhammed'in (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) verdiği bir vadin yerine geldiğini, yani Hicaz Hükümdarı Abdullah'ın vefatı üzerine İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhurunu dünyaya müjdeleyen yegâne davet bu İlâhi Davet idi. O buyurmuştur: "*Hicaz'ı, ismi hayvan ismi olan bir adam yönetir. Uzaktan baktığımızda gözlerinin şaşkınlığını görürsünüz, fakat yaklaşırsanız gözlerinde bir kusur olmadığını görürsünüz. Onun halifesi kardeşi olur, onun ismi Abdullah'tır. Eyvahlar olsun bizim Şiamıza onun elinden.*" O bunu üç kez tekrarladı ve dedi ki, "*Bana onun ölüm müjdesini verin, ben de size Hücet'in zuhur müjdesini vereyim.*" Dolayısıyla bu din, o tarihte İmam Mehdi'nin (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) zuhurunu, gaybetinin sona erdiğini ve Kaim Eba Sadık (*minhusselam*) tarafından Doğu Siyah Bayraklarını yükselttiğini ilan eden tek dindir.

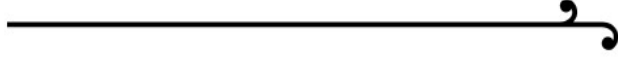
Hayatın her kesiminden ve tüm etnik kökenlerden, geçmişlerden, milliyetlerden ve ülkelerden inananlar bu dine odaklandılar. Bu, dinin ve liderinin, rivayet ve hadislerde tarif edildiği gibi, insanları tek bir sancak, Tek Allah ve tek hakikat altında birleştirmede oynadığı role yansımıştır. Bu din ayrımcılık bilmez ve kim olursa olsun tüm insanlara hoşgörü ile yaklaşır.

Bu gerçek, bu dinin ortaya attığı yeni ahitte, Allah'ın Kendisi ile ruhlara arasında bağladığı yedinci ve son ahitte, önceki peygamberlerin ahitlerini geçerli kılan ahitte ve bütün dinleri bir kez daha birleştiren ahitte tecelli etmektedir.

Müminlerin inançlarından biri de ahir zamanda yaşadığımız ve yeryüzünün her çağda Allah tarafından tayin edilen ve O'nun emirlerine göre hareket eden ilahi bir liderden asla bağımsız olmadığıdır. Bu inancın taraftarları reenkarnasyona ve İmam Mehdi'yi (*O'na ve Ailesine Selam Olsun*) görevinde zafere kavuşturmak ve desteklemek için bu dönemde nebilerin, resullerin ve salihlerin geri dönüşüne de inanırlar.

Bu inancın merkezinde, yalnızca Allah'ın ve Velisinin hüküm sürdüğü, zulmü, tiranlığı ve kötülüğü ortadan kaldıran, bir İlâhi Adalet Devleti kurmak misyonu yatar. Bu, peygamberlerin ve vasilerin kendi zamanlarında kurmaya çalıştıkları ve zemin hazırladıkları bir devlettir ve nihayet bu devirde Kaim'in eliyle, onların emek ve fedakarlıklarının bir neticesi olarak kuruluyor.

KAYNAKÇA



Türkçe Referanslar

Kur'an-ı Kerim (<https://kuranmeali.com>)

Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Ahit (<https://incil.info>)

İngilizce Referanslar

Mar Mari'nin İşleri.

Petrus ve On İki Havarinin İşleri.

Alighieri, Dante. İlahi komedi. Henry Francis tarafından çevrildi. Wordsworth Sürümleri, 2009.

Anderson, Jen. Meni yutma hakkında bilinmesi gereken 14 şey Healthline.com. 25 Nisan 2019.

Semen Yutma: Güvenliği, Faydaları ve Daha Fazlası Hakkında Bilmeniz Gereken 14 Şey (healthline.com)

Aristo. <http://classics.mit.edu/Aristotle/metaphysics.html>.

Babil Talmudu.

Bennet, William. Ateşle Denenmiş: Hıristiyanlığın İlk Bin Yılı'nın Hikayesi. Thomas Nelson, 2016.

Blech, Haham Benjamin. Umut, Korku Değil: Ölüme Bakış Şeklimizi Değiştirmek. Kürekçi & Küçük Muayene Yayıncıları, 2018.

Blech, Haham Benjamin. Yahudilerin ölümden sonra hayata yaklaşımı. Aish.com.

<https://aish.com/69742282-2/> .

Korbin, Henry. Bir Şii Kâse Liturjisi. Atlantik Kitapları, 1998.

Korbin, Henry. Swedenborg ve Ezoterik İslam. Çeviren: Leonard Fox. 2. baskı İsveçborg Vakfı, 1999.

Fortescue, Adrian. Efes'in Yedi Uyuyanları. Katolik Ansiklopedisi. Robert Appleton Şirketi. 1909.

Ginzberg, Louis. Yahudilerin Efsaneleri. Johns Hopkins University Press, 1998.

Yahuda İncili.

Filip İncili.

Thomas İncili.

Yeşil, Samuel. Kuran'ın Farklı Arapça Versiyonları.

<https://answering-islam.org/Green/seven.htm>.

Hagger Nicholas. Amerika'nın gizli kuruluşu: Masonların gerçek hikayesi, püritenler ve yeni dünya için savaş. Watkins Yayıncılık, 2009.

Holmes, John. Her Gün Açlıktan 25.000 Kaybetmek. Birleşmiş Milletler..

Irenaeus. Sapkınlıklara Karşı. Anthony Uyl tarafından düzenlendi. Wm. B. Eerdmans Yayın Şirketi, 1885.

Jiwa, Shainol. Şii Akdeniz İmparatorluğuna Doğru: Fatımi Mısır ve Kahire'nin Kuruluşu. I.B. Tauris, 2009.

Jung, Carl. Arketipler ve Kolektif Bilinçdişi. Çeviren: RFC Gövde. Princeton University Press, 1977.

Keysar, Ariela ve Navarro-Rivera, Juhem. Oxford Ateizm El Kitabı. Ateizm Dünyası: Küresel Demografi. 2013.

Ruhullah Humeyni. İslami hükümet: Hukukçuların idaresi (Velayet-i Fakih). Çeviren: Hamid Algar. 4. baskı İmam Humeyni'nin Eserlerini Derleme ve Yayınlama Enstitüsü (Uluslararası İlişkiler Departmanı), 2015.

Lakeur, Thomas. Seks Yapmak: Yunanlılardan Freud'a Beden ve Cinsiyet. Harvard University Press, 1992.

Lee, Benjamin. Marina Abramovic'in Podesta E-postalarındaki Bahsi Satanizm Suçlamalarına Yol Açtı.

Gardiyan. 4 Kasım 2016. Podesta e-postalarında Marina Abramović'ten bahsedilmesi satanizm suçlamalarına yol açtı | Marina Abramovic | The Guardian.

Lord Shiva Heykeli Görüldü. CERN Doküman Sunucusu. 5 Temmuz 2004. Lord Shiva Heykeli Açıklandı - CERN Doküman Sunucusu.

Mann, Michael. Demokrasinin Karanlık Yüzü: Etnik Temizliği Açıklamak. Cambridge University Press, 2013.

Mişna. Pistis Sophia. Meyer, Marvin. Nag Hammadi El Yazmaları. 1. baskı HarperOne, 2008.

Midraş (Bereşit) Rabbah. Mişna HaMevoeres.

Yeni Oxford Açıklamalı İncil. 3. baskı Oxford University Press, 2007.

Noreagaa, Achemahr youtube kanalları. *Gelenler*. Gelenler - En İyi Belgesel Filmler.

O'Brien, Cathy. TRANCE Amerika'nın Oluşumu: Bir Zihin Kontrolü Kölesinin Gerçek Yaşam Hikayesi. RealityMarketing A.Ş., 1995.

İbn Ömer Cufi, Mufazzal, Haftü's Şerif, Mevlana Cafer Sadık'tan. Çeviren: Abdullah Haşim.

Oxford Phrase and Fable Sözlüğü. 2. baskı Oxford University Press, 2006.

Paine, Albert. Bölüm 33. Mark Twain'de: Bir biyografi: Samuel Langhorne Clemens'in kişisel ve edebi hayatı (cilt 3, s. 1511). Harper & Brothers Yayıncıları, 1912.

Salamis'in Epiphanous'unun Panarion'u. Frank Williams tarafından çevrildi. 2. baskı Brill, 2009.

Palacios, Miguel. İslam ve ilahi komedi. Routledge, 2008.

Plato, Devlet . <http://classics.mit.edu/Plato/republic.html> .

Plato, Minos. <https://archive.org/details/plato-the-minos/mode/2up> .

Reybrouck, Van. Seçimlere karşı. Çeviren: Liz Waters. Seven Stories Press, 2018.

Ricks, Thomas. İlk ilkeler: Amerika'nın kurucularının Yunanlılar ve Romalılarından öğrendikleri ve bunun ülkemizi nasıl şekillendirdiği. Bir Cengage Şirketi olan Gale'in bir parçası olan Thorndike Press, 2021.

Ridley, Jasper. Masonlar: Dünyanın En Güçlü Gizli Topluluğunun Tarihi. Oyun Salonu, 2011.

Rohl, David. Efsane: Uygarlığın Doğuşu (s. 451-452). Ok Kitapları Ltd., 1999.

İsviçre Tüneli: Açılış Töreninin En Tuhaf Anları. BBC haberleri. 1 Haziran 2016.

İsviçre Tüneli: Açılış Töreninin En Tuhaf Anları - BBC News Tucker, Jim. Önce: Çocukların önceki yaşamlarına dair anıları. St. Martin's Essentials, 2021.

Tucker, Jim. Hayata Dönüş: Geçmiş Yaşamları Hatırlayan Çocukların Olağanüstü Vakaları. St. Martin's Griffin, 2015.

Illuminati Tarikatının Kurucusu Adam Weishaupt'tan İki Mektup (1776). Alman Tarihi Kavşağı, 21 Aralık 2022. Illuminati Tarikatının Kurucusu Adam Weishaupt'tan İki Mektup (1776) | Alman Tarih Kavşakları (germanhistory-intersections.org).

Vital, Chaim & Luria, Yitzhak. Bölüm 31, Kısım 7b "Joseph's Soul." Sha'ar Hagilgulim: Reenkarnasyon Kapısı: Arizal'in Reenkarnasyon Üzerine Çalışmasının İngilizce Çevirisi. Thirtysix.org. 2014.

İsa'nın Vekili. Yeni Katolik Ansiklopedisi.

<https://www.encyclopedia.com/religion/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/vicar-christ>.

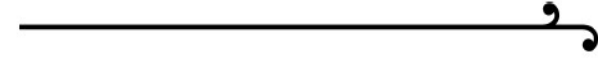
Von Daniken, Zenginleştir, Tanrıların Arabaları. GP Putnam'ın Oğulları.

Almanca Referanslar

Halm, Heinz. İslami Bilgi. Aşırı Şiiler ve Aleviler ölsün. Zürich/München: 1982. (Arap. Übersetzung: al-Gnusiyya fi l-Islam . Köln: 2002).

Strothmann, Rudolf. Esoterische Sonderthemen Bei Den Nusairi. Akademie-Verlag, 1958.

GÖRSEL KREDİSİ



Bab 5

- 79 Eski ahşap üzerine Mukaddes Janem'li İsa, LHismanto (shutterstock.com)
80 Sevgili Mürit El Boyalı, İsa'nın Dini İkonu, CC BY-NC 4.0 (vectorified.com)
81 Bizans tarzı Ortodoks ikonu, hramikona (shutterstock.com)
82 (üstte) Son Akşam Yemeği (Kutsal Büyük Vatopedi Manastırı'nın dış narteksindeki duvar resmi), “Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου” (1996), s. 256
(altta) Ahmedî Barış ve Nur Dini'ne ait görsel
83 (üstte) İsa Mesih ve Havari Aziz Yuhanna, Damian, kamuya açık görsel (parliament.ge)
(altta) Anônimo - A Última Ceia, Resim Sanatı Koleksiyonu (alamy.com)

Bab 6

- 91 (solda) Muhammed Peygamber'in mührü, Raymond1922A, kamu malı görsel (commons.wikimedia.org)
(sağda) Muhammed'in Mukaukis'e Mektubu, “Hilal” Gazetesi, 1904, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi (1905), D.S. Margoliouth

Bab 7

- 100 Vatikan Şehri Bayrağı, Paul Brennan, kamu malı resim (publicdomainpictures.net)
108 Ahmedî Barış ve Nur Dini'ne ait görseller

Bab 8

- 132 (üstte) Ahmedî Barış ve Nur Dini'ne ait görsel
(altta) Orion kuşağı yıldızları Sirius'u işaret ediyor, Omnidom 999, kamu malı görsel (commons.wikimedia.org)

Bab 11

- 153 Ahmedî Barış ve Nur Dini'ne ait görsel

Bab 12

- 164 Ptolemaios Krallığı III-II yüzyıl, Kaidor, CC BY-SA 4.0/Arapça Ptolemaios İmparatorluğu haritası, Maksim, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)
166 Haç istasyonu, St. Symphorian Kilisesi, Fransa, Pethrus, CC BY -SA 3.0 (commons.wikimedia.org)

Bab 17

205 Olho de Hórus, Los952, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)
207 Metatron küpü, Kutsal geometri, Alexandra Barbu (dreamstime.com)

Bab 18

214 Whaley House'un arka penceresinin üzerinde görünen büyük ve yoğun kürenin yakın çekimi, slworking2, CC BY-NC-SA 2.0 (flickr.com)
215 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait görsel
217 (üstte) Optometrist randevusundan sonra genişlemiş göz bebekleri, Nutschig, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)
(altta) Kaynaklar kullanılarak Ahmedi Barış ve Nur Dini tarafından yeniden oluşturulmuş görüntü: Turuncu gözle yoğun görünen zehirli bir engerek yılanının yakından görünümü, WildMediaSK ve kirpikli kahverengi ve yeşil renkli insan gözünün yakından görünümü, LightFieldStudios (elements.envato.com)

Bab 23

269 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait görsel

Bab 25

289 Richard Baker, 109. Kongre fotoğrafı, portre (kırılmış), kamu malı görsel (commons.wikimedia.org)
291 (solda) Harlequin Ichthyosis: Nadir bir vaka, B Shruthi, BR Nilgar, A Dalal ve N Limbani, Turk J Obstet Gynecol. 2017; 14(2): 138–140
(sağda) A Case of General Seborrhoea or "Harlequin" Fetus, J Bland Sutton, Med Chir Trans. 1886; 69: 291–296.1
291 Çarpıcı mavi gözlü sarışın kadının portresi, Vladdeep (elements.envato.com)
295 (üstte) Derinkuyu Haritası, Stegop/Christian Paul, CC BY-SA 2.0 (commons.wikimedia.org)
(altta) Podzemní města v Kappadokii, Martin Cígler, CC BY-SA 3.0 (web.archive.org)
296 Uzaylı yaratığın insanlara mesajı var, oneinchpunchphotos (elements.envato.com)
298 (solda) Roots of Nightmares, arbyreed, CC BY-NC-SA 2.0 (flickr.com)
(sağda) Heimaey adasının kayalıklarındaki Elephant Rock, İzlanda, Diego Delso, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)
(altta) Kayadaki Kızılderili yüzünün Pareidolia'sı, Mirabeau, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)
299 (üstte) Pecteilis radiata fma. Variegata, sunoochi, CC BY 2.0 (flickr.com)
(ortada) Penis ağacı, Peru, Mosmas, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)
(solda) Calceolaria uniflora Lam, Butterfly voyages serge Ouachée, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)
(sağda) Huacrapona Palmiye Ağacı (Yürüyen Palmiye), SergeYatunin (istockphoto.com)
300 (soldan sağa) Nepenthes sp. cinsinin sürahi bitkisi, WakeUp2Yourself (imgur.com)
Atretochoana Eiselti-Penis Yılanı, Waccoepedia, CC BY-SA 3.0 (waccoepedia.fandom.com)
Actaea Pachypoda, Robert E. Wright CC BY -SA 3.0 (en.wikipedia.org) Ağaç kulağı, küçük hindistan cevizi66, CC BY-NC-ND 2.0 (flickr.com)

301 (soldan sağa) Hydnora Africana habitatta çiçek açıyor, Martin Heigan, CC BY-NC-ND 2.0 (flickr.com)

Dracula Simia, Eric Hunt, CC BY-NC-SA 2.0 (flickr.com)

Çıplak Adam Orkide İtalya Orkidesi, Len Worthington, CC BY-SA 2.0 (flickr.com)

Uçan Ördek Orkide Sir Topham Hat Track, Peter Woodard, kamu malı resim (commons.wikimedia.org)

Orchis Simia Lilienthal, Joachim Lutz, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)

Hydnora triceps, Namaqualand, Güney Afrika, Lytton John Musselman, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)

302 (soldan sağa) Taş, granit parçaları, taşlar, granit taşları, kamu malı görsel (hippopx.com)

Shaoguan, Mx'deki Danxiashan'daki Dişi Taş. Granger, kamu malı görsel

(commons.wikimedia.org)

Danxiashan Yangyuanshi, Zhuwq, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)

Dracula saulii Orchi 027, Orchi, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)

Psychotria-elata Hooker's Lips, When on Earth, CC BY-SA 4.0 (Whenonearth.net)

Garantili bir meyveye sahip olmanız, AnitaFortis, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)

303 (solda) Kafatası benzeri Aslanağzı tohum kapsülleri , laajala, CC BY-NC 2.0 (flickr.com)

(sağda) Tek kafatası benzeri Aslanağzı tohum kapsülü, laajala, CC BY-NC 2.0 (flickr.com)

305 Satürn RGB 10-10-13, NASA/ JPL-Caltech/ Uzay Bilimleri Enstitüsü, Jason Major, CC BY-NC-SA 2.0 (flickr.com)

306 Ormanda Sasquatch, Carlstak, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)

306 "Lucy" Sergisi Protestolar Ortasında Houston'da Açılacak, Dave Einsel /Stringer (gettyimages.co.uk)

Bab 26

312 Ahmedî Barış ve Nur Dini'ne ait görsel

313 Ahmedî Barış ve Nur Dini'ne ait görsel

Bab 29

352 "Mavi Kuran" Folio MET 2004.88, Marie-Lan Nguyen, CC BY 2.5

(commons.wikimedia.org)

353 (üstte) "Taşkent Kuran" MET 2004.87'den Folyo, kamuya açık görsel (metmuseum.org)

(altta) Sana'a El Yazması, Stanford Üniversitesi, Prima Meditationes, kamu malı görsel

(commons.wikimedia.org)

Bab 32

388 (üstte) Amerika Birleşik Devletleri bir dolarlık banknotunun tersi, Seri 2009, kamu malı görsel (commons.wikimedia.org)

(solda) Ahmedî Barış ve Nur Dini tarafından kaynak kullanılarak yeniden oluşturulmuş görüntü:

(sağda) ABD 1 Dolarlık banknotun arka tarafında her şeyi gören göz bulunan piramit,

Verwüstung, kamu malı görsel (de.wikipedia.org)

389 (üstte) Savaş Arabasındaki Apollon c. 1685, Güzel Sanatlar Müzesi, Boston, kamu malı

görsel (collections.mfa.org)

- (altta) Masonlar Salonu, Londra - Grand Temple Mosaics, The wub, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)
- 390 (solda) Colosse de Rhodes, Sidney Barclay, kamu malı resim (commons.wikimedia.org)
- (sağda) Özgürlük Anıtı, NY (kırpılan), William Warby, CC BY 2.0 (commons.wikimedia.org)
- 392 Ahmedi Barış ve Nur Dini tarafından kaynak kullanılarak yeniden oluşturulmuş görüntü: Adam Weishaupt'un Portresi. Tarih: 1765 – 1836, Rijksmuseum, kamuya açık görsel (lookandlearn.com) ve Başkan George Washington 228744, Metropolitan Sanat Müzesi, kamuya açık görsel (metmuseum.org)
- 393 (üstte) 'Tek Göz' İşareti Veren Ünlüler Kolajı, kaynağı bilinmiyor (alınan: balina.to/b/all_seeing_eye_hand.html)
- (altta) "Tek Göz"ü İşaret Eden Film Kolajı, kaynağı bilinmiyor
- 394 (üstte) TIME Kolajı 'Tek Göz' Sinyalini Kapsıyor, kaynağı bilinmiyor (alınan: balina.to/b/all_seeing_eye_hand.html)
- (altta) "Tek Göz"ü İşaret Eden Dergi Kolajları, kaynağı bilinmiyor (alınan: balina.to/b/all_seeing_eye_hand.html)
- 395 Emmaus'ta Akşam Yemeği by Pontormo 1525 UYANZI Galerisi, İtalya, kamu malı görseli (commons.wikimedia.org)
- 398 Ahmedi Barış ve Nur Dini tarafından kaynak kullanılarak yeniden oluşturulmuş görüntü: Ravangla Market'teki yaşlı adam, Sukanto Debnath, CC BY 2.0 (commons.wikimedia.org)
- 399 (solda) Baphomet, AdamStanislav, kamu malı resim (openclipart.org)
- (sağda) George Washington Greenough heykeli, Ulusal Amerikan Tarihi Müzesi, Wknight94, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)
- 400 (solda) Barbara Bush portresi 1992, Beyaz Saray Fotoğraf Ofisi, kamu malı görsel (commons.wikimedia.org)
- (sağda) Aleister Crowley, Hector Murchison, kamu malı resim (en.wikipedia.org)
- 402 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait diyagram
- 403 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait diyagram
- 404 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait diyagram
- 405 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait diyagram
- 406 Amerika'nın Teröre Karşı Savaşı 37 Milyon Kişiyi Yerinden Etti, Niall McCarthy (forbes.com)
- 407 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait diyagram

Bab 33

- 414 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait görsel
- 416 (ortada) 10 sterlinlik bir İngiliz banknotunun yakın çekim fotoğrafı, Philippa Willitts, CC BY-NC 2.0 (flickr.com)
- (altta) Banknot (AM 2004.35.3-5), Japon İstilasası parası, Malaya, 2. Dünya Savaşı, 5,00 ABD Doları Auckland Müzesi, CC BY 4.0 (commons.wikimedia.org)
- 417 (üstte) Kanada Ticaret Bankası, Trinidad, 1939, 5 \$, Mhryan7, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)
- (ortada) Ahmedi Barış ve Nur Dini tarafından kaynak kullanılarak yeniden oluşturulmuş görüntü: 5 Rupilik Bir Banknotun ön sayfası, Contributors 2020, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)

(altta) HK Tarih Müzesi Bir Dolarlık Banknot Legal Tender 1935, LungSanLau, CC BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)

418 (üstte) US-\$5-FRN-1934-A-Fr.2302, Ulusal Nümismatik Koleksiyonu, Ulusal Amerikan Tarihi Müzesi, CC BY-SA 4.0 (en.wikipedia.org)

(ortada) RBI 5 Rupilik banknot, sürşarjlı Pakistan Hükümeti, 1947, Mike35741, kamu malı görsel (commons.wikimedia.org)

Bab 35

440 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait görsel

442 (üstte) Ali al-Sistani, IsaKazimi, kamu malı görsel (commons.wikimedia.org)

(ortada) Prenses Muna ve oğulları 1964, Angelo Cozzi, kamu malı görsel (commons.wikimedia.org)

(altta) The Sovereign's Parade, Kraliyet Askeri Akademisi, Sandhurst, Surrey, Birleşik Krallık - 11 Ağustos 2017, David Hartley (shutterstock.com)

443 Hashmite Banner, 聖本篤. kamu malı resim (commons.wikimedia.org)

447 Ahmedi Barış ve Nur Dini'ne ait görsel

Bab 36

461 Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 53, s. 148 (shiaonlinelibrary.com)

467 Çadırda Musa ve Yeşu (c. 1896-1902), James Tissot, Yahudi Müzesi, New York, kamu malı görsel (thejewishmuseum.org)

Bab 37

472 Kral Abdullah bin Abdulaziz al-Suud, Cherie Thurlby, kamu malı resim (commons.wikimedia.org)

473 (solda) Kral Fahd bin Abdulaziz'in resmi portresi 1982, Suudi Basın Ajansı, kamu malı görsel (commons.wikimedia.org)

(sağda) Yamamah Sarayı'nda Kral Fahd bin Abdulaziz al-Suud (kırpılmış), Helene Stikkel, kamu malı resim (commons.wikimedia.org)

Bab 39

513 (üstte) Anubis tapınağı ve kanopik kavanozlar için kap, Elissa Ernst, CC BY-NC-SA 2.0 (flickr.com)

(altta) Steven Spielberg'in "Indiana Jones and the Raiders of the Lost Ark" adlı uzun metrajlı filminden Ahit Sandığı'nı canlandırması, mharrsch, CC BY-NC-SA 2.0 (flickr.com)

514 Tutankhamun'un Lahdi, Lynn Greyling, kamu malı resim (publicdomainpictures.net)

515 (solda) Kanatlı Sfenks, Egisto Sani, CC BY-NC-SA 2.0 (flatin.com)

(sağda) Bronz Sfenks Vazo Süsleme Yunanca, Mary Harrsch, CC BY-NC-SA 2.0 (flickr.com)

(altta) Taharqo Sfenksi, Prioryman, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)

516 (üstte) Sargon II kalesinden Lamassu, 2012, Steven Zucker, CC BY-NC-SA 2.0 (flickr.com)

(ortada) Sargon II kalesinden Lamassu, Dur Sharrukin 2012, Steven Zucker, CC BY-NC-SA 2.0 (flickr.com)

- (altta) Hitit sfenksi. Bazalt, İstanbul, Usame Amin, CC BY-SA 4.0 (commons.wikimedia.org)
516 Edfu'daki Horus Tapınağı, Nil Nehri, Mısır, Elias Roviolo, CC BY NC-SA 2.0 (flickr.com)
518 Ahmedî Barış ve Nur Dini'ne ait görsel
519 Boğa Apis Alayı, Frederick Bridgman, Satinandsilk, CC BY-SA 4.0
(commons.wikimedia.org)
524 (solda) Mısır tanrısı Ptah, Torino Müzesi, İtalya, Roberto Venturini, CC BY 2.0
(flickr.com)
(sağda) Ahmedî Barış ve Nur Dini'ne ait görsel
525 Khnum, tanrıça Heqet eşliğinde, Dendera Tapınak kompleksi, Mısır, Roland Unger, CC
BY-SA 3.0 (commons.wikimedia.org)
526 Osiris'in huzurunda ölülerin yargılanması, Hunefer Papirüsü , British Museum, Londra,
kamuya açık görsel (britishmuseum.org)
530 Papirüs Anastasi II, 2-6, Geç Mısır Miscellanies, Bruxelles 1937. AH Gardiner

Bab 40

- 542 Büyük Ağaç Küçük Ağacı Koruyor Gün Batımı, Madartistler (dreamstime.com)

“Bilgenin Gayesi, dünyanın başlıca ve küçük dini geleneklerinin, yakın zamanda keşfedilen gnostik kutsal metinlerin, apokrif metinlerin yanı sıra modern bilim ve beşeri bilimlerin ayrıntılı bir entegrasyonunu sağlar. Aşkın ufku ve kapsamı, okuyuculara insanlığın nihai amacı hakkında daha derin bir kavrayış kazanmaları için ilham vermenin yanı sıra bu amaca ulaşmak için pratik adımlar sağlayacaktır. Ahir zaman için oldukça basit ve aşkın bir İncil’dir.”
Aria Razfar, Eğitim ve Dilbilim Profesörü, University of Illinois Chicago

“Bu tarihi kitap, birinci ve ikinci Mehdi arasındaki muazzam sohbeti yakalıyor. Sayısız konuyu derinlemesine inceleyerek, bizi unutulmaz bir yolculuğa çıkarıyorlar. Eba Sadık (minhusselam) büyük bir netlik ve bilgelikle noktaları ustaca birleştiriyor ve büyük sırları çözüyor. Baştan sona sürükleyici bir okuma. Kesinlikle tartışılmaz!”
Dr. Irfan Alamgir MBBS, BSc, MRCGP

“Bu kitap, okuyucuyu dinler tarihinde nefes kesen bir yolculuğa çıkaracak. Bu yazar, bir dini bilgi bolluğunu ilk kez eksiksiz ve mantıklı bir şekilde düzenlemeyi başarıyor. Kitap, okuyucunun dini kurumların meşruiyetinden tamamen şüphe duymasına yol açacaktır. Bir doktor olarak aklım başımdan gitti, çünkü ilk kez insan davranışının belirli biyolojik ve psikolojik yönlerini başarılı bir şekilde açıklayan dini bir kitap okuyordum. Yazar, ciddi gerçekleri cesurca ele alıyor ve akıllara durgunluk veren sonuçlara varıyor. Yazarın gerçekten ilahi bir Elçi olduğu reddedilemez. Bu kitap, onu okuyan herkesin zihninde bir devrim yapacaktır.”
Dr. Ali Rauf Khadum, Tıp Doktoru

“İnsanlık olarak ortak varoluşumuz, Allah ile bağlantımızı kaybetmekten daha acımasız bir travmayla karşılaşmamıştır. Artık O'nu duyamaz olduk ve bu nedenle O'nunla ve birbirimizle olan ilişkimiz koptu, bozuldu ve deforme oldu. On bin yıllık kafa karışıklığı, bilinç kaybı ve çaresizce tek bir işaret veya kelimeyi aramanın ardından, uzun zamandır beklenen telefon nihayet diğer taraftan geliyor ve onun adı Bilgenin Gayesi'dir. Allah bizimle tekrar konuşuyor ve şöyle diyor: Baştan başlayalım mı?”
Hadil El-Khouly, İnsan Hakları Savunucusu

